

کتابخانه مجلس شورای اسلامی
۲۴۸۷

کتابخانه مجلس شورای ملی	
کتاب: زادالمعاری	شماره ثبت کتاب: ۵۴۳۸۳
مؤلف:	۵۷۰۹
موضوع:	
شماره قفسه: ۷۴۰۰	
۱۸۵۸	

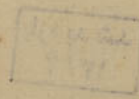
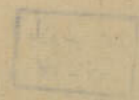
بازرسی شد
۱۳۸۷ - ۶

بازدید شد
۱۳۸۷

کتابخانه مجلس شورای اسلامی
۲۸۵۸

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
الذين هم خلائفنا
في الدارين
والذين هم
أئمتنا
الذين هم
أركاننا
الذين هم
أركاننا
الذين هم
أركاننا

دید که جبین قهرش عقد کنای کههای کار بستگان کشاد
 گفت در باغ الفلح کتاب مزایع امال بر مردگان خوش بوعده ملک
 و دین مرفوح شریعت باای طاهرین خالص ساحت در کام خلاص
 پناهش از قبیل شفاه سلاطین زمان لبر بر خواجهین دوران در
 صرح نمر دعرین و جلالتش بر زبان بندای قدسنا الضرایها العزیز
 اعنی الشاطار الاخطار و الخافان لا تعدل الا کرم ملحا الا کاسره
 و ملاذ القیاسین محیی مرام الشریعه الغراء و شید قواعدا المسله
 البصاء الشاطان بر الشاطان و الخافان بن الخافان الشاه سلطان
 خب بن الموسوی الحنفی الصفوی بهادرخان لایزالک را یاب دیو
 مرفوعه و همانا عدله مقنونه بدست کردید بخدمت ان باریگاه
 نعلایو امید که کرد انید امید که مقبول طبع شرف کرد دوار اعلی
 حصرت ز فوایدان منفع کردید بخدمت واله الظاهرین و الله الموفق و
 المعین و ان شتمت در چهارده باب و خاتمه در بیان
 فضایل و اعمال ماه مبارک ربیع و ان شتمت بر پنج فصل است
 در بیان فضایل این ماه و عبادات است بداند که این ماه و ماه شعبان
 و ماه مبارک رمضان بهترین ماههای سالند و از حضرت رسالت
 پناه صلی الله علیه و اله منقولست که هر که خرم ماه رجب شعبان را
 بدارد و وصل نماید روزه آنها را روزه ماه مبارک رمضان این ماهها
 مبارک در روز قیامت کواهان و باشند نزد حق تعالی و در آن روز

منادی

منادی را زاعلی نداند که ای رجب شعبان و ماه رمضان چگونه
 بوده است عمل بر بستن در شماها و طاعت و از برای خدا همان
 ماهها که بستند که این بستن توبه گرفت در ماهها باری بر طاعت و
 و استمداد فصل و رحمت از توبه و وسیع بسیار در طلب خوشنودی
 تو کرد و تا توانست اهتمام در تحصیل محبت تو نمود بر کمال و دهند
 ملائکه که موکلند بر این ماهها که ما نیافتیم بر بستن و امر که طلب
 کنند طاعت و خوشنودی تو و امیدوار رحمت امرزش تو بود و
 آنچه را نفی کرده بودی بر که کرد و آنچه از او طلب بودی بدوی ان
 سارع نمود و روزه کامل از برای خود داشت و شکم و فرج و چشم و
 کوش و سائر جوارح و از آنچه بر او حرام کرده بودی اجتناب کرد و ندو
 روزها را با تشنگی بپوشید و در شبها خود را بیک نذات برای
 بستن تو و صدق بفقرا و مساکین بسیار داد و احسان بسیار بست
 به بستگان تو نمود و با این ماهها فصاحت نیکو کرد و چون از اینها جدا
 شد و داع نیکو کرد و بعد از رفتن آنها بسرامون نعمات تو نکرید
 و نیکو بستند بود بر بستن این حق تعالی فرماید که هر یک بر بستن را بگوید
 بهشت و استقبال کنند او را ملائکه سخا بختها و کرامتها و او را بر
 شتران و اسبان از غور سوار کنند و بر بند بسوی نعمی که هرگز زوال
 ندارد و خانه که فانی نمیشود و سرای که جوانا نپایمیشوند و شادی و
 خوشحالی ان زوال ندارد و هرگز ایشان را تعب نییاشد و از عذاب

این میگردند و شش حساب از برای ایشان نیست و آنجا از آن حضرت
منقولست که ماه رجب ماه بزرگ خداست و ماهی در حرمت و فضیلت
بآن نمیرسد و قتال با کافران در این ماه حرام است و رجب ماه خدا
و شعبان ماه منّت و ماه رمضان ماه امت منّت یکیکه بگرد
از ماه رجب روزی دارد منّت و رجب خوشنودی خدا کرد و غضب
الهی از او دور کرد و در پی زنده های حجت بروی او گشته کرد
و یکصد معجزه حضرت موسی از جعفر علیه السلام منقولست که هر که
یک روز از ماه رجب از روزه داران حجت بکماله از او دور کرد
و هر که سه روز از آن روزه دار بهشت برای او واجب گردد فرمود
که رجب نام نه هشت در بهشت از شهر سفید تر و از عمل شهرین تر هر که
یک روز از رجب از روزه دارد اله از آن نه یک دنیا شامد **و یکصد** معجزه از
حضرت صادق علیه السلام منقولست که حضرت رسالت پناه صلی
الله علیه و آله فرمود که ماه رجب ماه استغفار است هر است بر بسیار
در این ماه طلب آمرزش کند خدا آمرزشند و مهری است و رجب الهی
میکویند زیرا که رحمت خدا در این ماه بر امت بر بسیار ریحانه میشود
پس بسیار بگوید استغفر الله و استکمل التوبه و یسئد عنبر از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که هر که سه روز از ماه رجب از روزه
بدارد بهر روز ثواب روزه یکا اله برای او بنویسد و هر که هفت روز
از آن روزه بدارد هفت در حجت بروی او بنده کرد و هر که هشت روز

اذان روزه بدارد هشت در بهشت بروی او کوشده کرد و هر که یازده
روز از آن روزه بدارد خدا او را حساب سالان بکند و هر که بیست ماه
رجب از روزه بدارد حق تعالی خوشنودی خود را برای او بنویسد و هر که
خدا خوشنودی خود را برای او بنویسد هرگز او را عذاب نکند
پسند معجزه از سال روایت کرده است که گفت رستم خدمت حضرت
صادق علیه السلام در اوایل ماه رجب که چند روز از آن مانده بود
چون نظر مبارک آن حضرت بر من افتاد پرسید که آیا روزه گرفته در این
ماه گفت نه والله ای فرزندان رسول خدا فرمود که آنقدر از ثواب زو
قوت شد است که فلان را بفرستد از خدا گنجی بداند در سبیکه این
ماه است که خدا از او ماههای یک فضیلت داده است و حرمت آنرا
عظیم گردانید است و برای روزه داشتن آن کس ایضاً اشتن را بر خود
واجب گردانید است پس گفتن یا بن رسول الله اگر در باقی ماندن
اینها روزه بدارم آیا بعضی از ثواب روزه داران آن فایز میگردم فرمود
که ای ساله هر که بگرد از اینها روزه بدارد خدا او را ایمر کند
از شدت سکر است و از هول بعد از سکر و از عذاب قبر و هر که دوروز
از اینها روزه بدارد بر صراط با سانی بگذرد و هر که سه روز از این
اینها روزه بدارد ایمر کرد از ترس بزرگ روز قیامت و از شدت آنها و
محو طای آنروز و زیارت پیرای از آن حجت را با و عطا کند **و یکصد** از
حضرت امیر المؤمنین صلی الله علیه و آله روایت کرده است که هر که

یک روز از اول ماه رجب یا وسط آن یا از آخر آن روزه بدارد که هفت
خمس کند شنبه اش سیزده شود و هر که سه روز از اول یا از میان یا آخر
ماه رجب روزه بدارد که هفت کند شنبه و پانزده اش سیزده کرد و دو
هر که یکشنبه از اینها را از حیاتی که خداوند او را از آخر جمعه ازاد کرد کند
و قبول کند شفاعت او را در هفتاد مرد که همکار و هر که در اینها قصد
از برای خدا بکند خداوند عفو را در هفت نفسی چند باو عطا فرماید
که چندی ندید و خوش نشین باشد و برخواهر کی خطور نکند باشد
بستند معبر از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است
که چون روز قیامت شود منادی از میان غرش ندا کند که گنجایست
در جیون پیر که روحی بر خیزد که نور و پهای ایشان جمیع محشر را روشن
کند و ندای حاج بادشاهی بر سر ایشان باشد که مکمل باشد حاج
ایشان برآورد و با قوت و با همت از ایشان هزار ملک بوده باشد از
جانب راست و هزار ملک از جانب چپ و همه او را ندانند که گوارا
با تو را که اینها را خداوند از حق تعالی ایستاد پس خداوند رحمت کند
ایشان را که ایستادگار و پیران من به عزت و جلال خود سوگند یاد
میکنند که شما را از ما وای بس که گوارا کردیم و عطاهای شما را بزرگ
کرد و عطا کردیم شما را از بهشت غرقها که نه هزار در دریاها جاری
باشد و هفت هزار غرقها باشد و بیگمزد نیست مزد کارکنان آن
برای هر یک یک که بر شما واجب کردیم و نام روزه داشتید از برای من کرد

ماهی

ماهی که حرمت از اعظم کرد این بود و بعد از واجب ساخته بود ای
مساکین که میباید که آن و کسب آن را داخل بهشت کرد اینست حضرت
فرمود که این همه ثوابها برای کسب که چیزی از ماه مبارک رجب را
روزه دارد اگر چه بکر و زباید از اول یا میان یا آخرش باشد
معبر از حضرت امام رضا علیه السلام روایت کرده است که هر که
یک روز از ماه رجب روزه دارد خداوند در قیامت از او خوشود باشد
و هر که دو روز از روزه دارد خداوند تعالی بعبادت او را راضی و خوشود کرد
و او را خوشود کرد و اندوهر که سه روز از آن را روزه دارد خداوند بکریم
از او راضی کرد و در خصمان او را از او راضی کرد و اندوهر که
هفت روز از آن را روزه بدارد چون همه در دهرهای هفت آسمان برای
روح او کوفه شود تا بملاکوت اعلا رسد و هر که هشت روز از آن را روزه
بدارد هشت در بهشت بروی او کوفه شود و هر که پانزده روز از آن را
بدارد هر حاجت که از حق تعالی بطلد بخوازد کرد مگر آنکه سوال او
از برای کسناهی باشد یا منصفین قطع رحم باشد و هر که تمام ماه را روزه
بدارد از کارها مانده بیرون آید مانند روزی که از ما در متولد شد باشد
و از آخر جمعه ازاد کرد و داخل بهشت کرد و بار بر کردگان و بیگمزدان
و احادیث در این باب بسیار است و این رساله گنجایش ذکر آنها ندارد
در میان اعمال نیست که کسی از روزه عاجز باشد یا بر او دشوار
باشد بعضی آن عمل ورزد در بعضی از روایات غیره وارد شد که بدیل

روزه سبب يك درم نسيه كند كه موافق نرهای این زمان تقریباً
هفتاد دينار بوده باشد و روایت دیگر عوض روزه يك كندم یا جواری
شد است و احوط درم صد درم شام است و ظاهر صد درم گفته
كاف باشد و در روایتی در خصوص روزه ماه مبارک رجب يك كرده
نمان نیز وارد شده است كه در روزه نباشد و حمل كرده اند بر كسبه
بریشان باشد و قاف در بدرم و مند نباشد **نهی** در خصوص روزه ماه
رجب حضرت رسول صلی الله علیه و آله وارد شده كه بعضی روزه اكراه در
بر آن نباشد هر روزه صد مرتبه این استخوان را بخواند تا ثواب روزه را بستاند
سُبْحَانَ إِلَهِ الْجَبَلِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يُدْعَى التَّبَعُ إِلَّا كَسُبْحَانَ

الْأَعَزِّ الْأَكْرَمِ سُبْحَانَ مَنْ لَيْسَ الْغَيْرُ وَهُوَ الْهَلْ

معبره وارد شده كه هر كه منزل برادرش خود وارد شود و قصد روزه
سنت كرده باشد و او طعامی حاضر سازد و او را تكليف كند ثواب
افطار كردن زیاد از ثواب روزه داشته است هفتاد و يك مرتبه و اگر او را
نكند كه روزه ام ثوابش بیشتر است و بر يك سال روزه است وزن را
روزه سنت داشته رخصت شوهر و غلام و كیتر را بر رخصت مالك
و ادبی را بر رخصت پدر و مادر و همسران را بر رخصت همسران و ادبی
دارد را بر رخصت همسران را از احادیث ظاهر میشود كه خوب نیست و شهر
میان غلام است كه روزه سنت مملوك بدون اذن مالك باطل است

و همچنین

و همچنین روزه زكی رخصت شوهر صحیح نیست و در پدر و مادر
است كه روزه سنت فرزند بدون اذن ایشان مكروه است باطل نیست
و بعضی گفته اند بر رخصت پدر باطل است و احوط است كه بدون اذن
پدر و مادر روزه سنت ندارد و روزه سنت همسران بدون رخصت
دارد نیز خلاف است و احوط است كه همسران و همسران را و همسران
رخصت دیگری روزه سنت ندارد اگر چه اظهار است كه مكروه است
فصل بیتم در بیان اعمال هر شب و هر روز است معبره بقول
حضرت امام زین العابدین علیه السلام در روز اول ماه رجب این دعا
خواندند و غلام ذكر كرده اند كه در هر روز سنت است خوانند این دعا

يَا مَنْ يَمْلِكُ حَوَائِجَ السَّائِلِينَ وَيَعْلَمُ حَسَبَ الْأَصَابِئِ لِحُلِّ

سَلَامَتِكَ سَمِعَ حَاجَةَ رَجُلٍ وَجَوَابَ عِبْدٍ أَلَلَّهُمَّ وَمَا عِيدُكَ الصَّائِرِ

وَأَبَا دِيكَ الْفَاضِلِ وَرَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةِ فَاسْتَلِمْ أَتُفَضِّلْ عَلَى

مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِيِّ وَأَنْ تَقْضِيَ حَوَائِجِي لِلدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ

شَيْءٍ قَدِيرٌ وَبِهِدَعِيكَ مَعْبُودُكَ الْخَضِرَاءُ وَفِيهِ السَّلَامُ هَذَا رُزْمَةُ

ابْنِ عَابِدٍ خَوَانِدُ خَابِ الْوَقْدِ عَلَى غَيْرِهِ وَخَيْرُ الْمَعْرِضُونَ إِلَيْكَ

لَكَ وَضَاعَ الْمُلُوكِ الْإِبِلَ وَأَجْدَبَ الْمُتَحَوِّرِ الْإِيمَانَ فَتَجْعَلْ
يَا أَبَاكَ مَقْصُوحًا لِلزَّاعِغِينَ وَخَيْرَ لَكَ مَبْدُولًا لِلظَّالِمِينَ وَضَلَّكَ
مُبَاحٌ لِلسَّائِلِينَ وَتَبَلَّكَ مُنَاحٌ لِلزَّائِلِينَ وَرُفْعًا مَبْسُوطًا لِمَنْ
عَصَاكَ وَحِلَاكَ مُعْرِضًا لِمَنْ نَاوَاكَ عَادَ نَكَاحُ الْأَخْيَارِ
الْمُسْتَبِينَ وَسَبِيلَكَ الْإِهْلَاءَ عَلَى الْمُعْتَدِينَ اللَّهُمَّ قَاهِدًا
مُهْدِيًا الْمُعْتَدِينَ وَارْزُقْ فِي إِجْهَادِ الْمُجْتَهِدِينَ وَلَا تَجْعَلْ فِي
الْعَافِلِينَ الْمُتَعَدِينَ وَاعْفُ عَنِّي يَوْمَ الدِّينِ
که مخدین زکوان بخند حضرت صادق علیه السلام عرض کرد که قه
توسوم اینها رجبت مراد عارف تعلیم نماید که حضرت علی را با نفع بخند
حضرت فرمود که هر روز ماه رجبت و پس و بعد از همه نمازها در شب
دور از این دعا بخوان یا من أرجو لیک خیر یا من یحطه عند کل
شیء یا من یعطی الکثیر یا القلیل یا من یعطی من یشاء یا من یعطی
من لا یستلزمه ومن لا یعرفه یختمه ورحمة أعظمی یحکم

ایناک

إِنَّا لَجَمْعُ خَيْرِ الدُّنْيَا وَجَمْعُ خَيْرِ الْآخِرَةِ وَأَصْرَفُ عَنِّي مَحَلَّةٍ
إِنَّا لَجَمْعُ خَيْرِ الدُّنْيَا وَخَيْرِ الْآخِرَةِ فَإِنَّهُ عِبْرٌ مَقْصُوحٌ مَا أُعْطِيَ
وَرُفْعًا مِنْ فَضْلِكَ يَا كَرِيمُ لِمَنْ حَضَرَ دِينَ مَبَارَكَ خُودًا
بَدَسَتْ جِبْ كَرَمًا وَنَكَثَتْ سَبَابَهُ دَسَتْ سَنَدًا خُودًا بِحُجَابِ
وَأَسَتْ وَجِبْ حَرَكٌ مِيلَادًا وَبَدَسَتْ عَابًا بِخُودًا يَأْذَا الْحَالِ
وَالْإِكْرَامِ يَأْذَا النِّعْمَاءِ وَالْجُودِ يَأْذَا الْمَنِّ وَالطَّوْلِ حَزِيمِ
شَيْبَتِي عَلَى الشَّارِ وَدَسَتْ بَرْدًا شَارِشَ مَبَارَكِي أَزَابِ
دین اش ترشد و شیخ طوسی پسندید و بابت کرده است که حضرت
صادق علیه السلام بمعلی ابن خنس گفت که دو ماه رجبت پسند عا
بخوان اللهم انی استلک صبر الشاکرین لک و عمل الخائفین
ربک و بقی العابدین لک اللهم انت العلی العظیم و انا عبدک
الباش القفیر و انت العزیز الحمید و انا العبد الذلیل اللهم
صل علی محمد و آله و امن یغیاک علی قدری و یحلیک علی جمعی
یقولک علی صغیری یا قوی یا عزیز یا کلیم صل علی محمد و آله و صیام

و لا اله الا الله و الله اكبر و لا حول و لا قوة الا بالله العلي العظيم و سه
 مرتبه بگويد اللهم صل على محمد و آل محمد و سه مرتبه بگويد اللهم
 اغفر للمؤمنين و للمؤمنات و چهار صد مرتبه است خضر الله و اتوب
 اليه بگويد خدا که ما را از بسا مرزدا که چه بعد دفعه های باران و
 برکتهای درختان و کف دریاها باشد و در روز عید خضر تعالی او را
 کند که براسی تو دوست من و بهر جری تو را شفاعت میدهم در روز
 و خواهران تو من تو و حضرت فرمود که اگر در غیری بگوا این را بعمل
 آورد خضر تعالی بهر جری هزار حسنه باو عطا کند که هر حسنه از جمیع
 کوههای نیاسنکین تر باشد و هفتصد حاجت او را در وقت مرز
 و هفتصد حاجت او را در غیر هفتصد حاجت او را در وقت پروا آمد
 از غیر مثل انرا در وقت پروا کردن نامهای اعمال و نزد سجده اعمال
 در میزان و نزد صراط بر آورد و او را در سابع عشر خود جاد و حد و حشا
 کند و او را حسابان و هفتاد هزار سال او را متابعت کند تا داخل
 بهشت شود و باو عطا کند آنچه میخواهد چنانکه بدین باشد و کوشی نشیند
 باشد قصه ای که در میان فضایل و اعمال شب و روز اولت تا روز یازدهم
 در شب اول ماه غل شدت و منقول است که هر که در شب اول ماه رجب
 و شب یازدهم و شب آخران غسل کند از کافران بهر من ایدمانند و در
 که از ما در منوگ شدن است و در وقت دیدن ماه دعای جبهه کامله را
 بخواند که بهرین دعاهاست و هفت مرتبه سور حمد را بخواند تا از درد

جم

چشمه بر نکرده و در هر ماهی بر نیت منقول است که چون ماه
 رجب آید
 اللهم اهله علينا بالامن و الامان و
 السلام و الاسلام ربی و ربک الله عز و جل و در شب اول
 و روز اول زیارت حضرت امام حسن علیه السلام فضیلت بسیار
 دارد و در حدیث معتبر وارد شده است که هر که در اول رجب آنحضرت را
 زیارت کند بهشت او را واجب شود البته و احیای شب اول سنت
 و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که تا قاتی محافظت نماید از
 احیای شب عید رمضان و شب عید فطر و شب اول محرم و شب
 عاشورا و شب اول رجب شبیه شعبان و در هر شب هادعا و نماز و
 تلاوت نماز بسیار کند معنی از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول
 است که در شب اول ماه رجب بعد از نماز عشاء این دعا بخواند اللهم انی استسئلك
 بانک ملک و انک علی کل شیء مقدر و انک ما تشاء من امر
 یکن اللهم فی قریه الیک سنیک محمد بنی الرحمة صلواتک علیک
 و آله باحمد و بارسول الله فی اقویة الی الله ربی و ربک لیجربک
 طایبی اللهم سنیک محمد و آله و ائمتهم من اهل بیتهم انیج طایبی

وَمِنْ قَرِيبٍ فَأَنَا شَاقٌّ لَكَ مِنَ الْخَطَايَا وَوَلَعِبَ إِلَيْكَ فِي تَوَفِيرِ
حُطًى مِنَ الْعَطَايَا يَا خَالِقَ الْبَرِّ يَا مُنْفِذِي رُجُلٍ شَدِيدًا بِمَا
يُجِيرِي مِنْ كُلِّ كُذُوبٍ وَفَرِّ عَلَى الشُّرُورِ أَكْفِي شَرَّ عَوَالِي
الْأُمُورِ فَإِنَّكَ اللَّهُ عَلَى نِعَمَاتِكَ وَجَبَلِ عَطَاكَ مَشْكُورًا
لِكُلِّ شَيْءٍ مَذْجُورًا **أَمَّا** أَنْصَرُّنَا مَامَ عَلَى نَفْيِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَقَوْلُ
كَهْ بَعْدَ مَا نَزَلَ بِنْدَا نَبِيٍّ يَخُونُ شَدِيدًا نَوْرًا نَوْرًا يَأْمُرُ بِالْأُمُورِ
يَا مُجِيرِي الْخُورِ يَا بَاعِثَ الرُّسُلِ الْقُبُورِ يَا كَهْنِي جِبْنِ تَعْيِينِي
الْمَدَاهِبِ وَكَتْرِي جِبْنِ تَجْرِئِي الْمَكَايِبِ وَمُؤْنِي جِبْنِ تَجْهُونِي
الْأَبَا عِدُو تَمَلُّنِي الْآفَارِبِ وَمَنْزِهِ نَحْلًا لَسْتُ أُولِيَاءَهُ وَمَنْزَلُهُ
أَحْبَابُهُ فِي رِيَاضِهِ وَسَائِي فِي مَوَاسِينِهِ مِنْ تَبِيرِ حِيَاضِهِ وَرَافِعِي
نَحْلًا وَرَبِّهِ مِنْ وَطْئِهِ الدُّنُوبِ إِلَى رَبْوَةِ التَّقَرُّبِ وَتَسْلِي بُولَابِيهِ
عِزَّةَ الْعَطَايَا مِنْ ذُلِّ الْخَطَايَا أَسْأَلُكَ يَا مَوْلَايَ بِالْفَخْرِ وَاللِّبَالِ

العشر

الْعَشْرُ وَالشَّعْبُ وَالْوَزْوَ اللَّيْلُ إِذْ أَنْتَ مَبْنِي جَرِي بِهِ قَلَمُ الْكَفَالِ بِغَيْرِ
كَفٍّ وَلَا انْقِطَاعٍ وَبِأَسْمَاءِكَ الْعِظَامُ وَنَحْلُكَ عَلَى جَمِيعِ الْأَنَامِ
عَلَيْهِمْ مِنْكَ أَفْضَلُ السَّلَامِ وَبِمَا اسْتَخَفَّ ظَنُّنَا مِنْ أَسْمَاءِكَ
الْكِرَامِ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيْهِمْ وَتَرْحَمَنِي شَهْرًا هَذَا وَمَا
بَعْدَ مِنْ الشُّهُورِ وَالْأَنَامِ وَأَنْ تُبَلِّغُنَا شَهْرَ الصِّيَامِ فِي عَامِنَا
هَذَا وَفِي كُلِّ عَامٍ بَادَا الْجَلَالِ وَالْأَكْرَامِ وَالْمِزَارِ الْحَامِ
وَعَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ مِنْكَ أَفْضَلُ السَّلَامِ وَتَعَالَى وَادْعُهُ بِرُشْدِ
بِسْمِكَ وَأَسْتَغْفِرُكَ رُزْوَ قُلْ غُضِبْتَ بِسْمِكَ وَرَدَّ وَأَنْصَرُّنَا مَامَ مُحَمَّدٍ
بِأَسْمَاءِكَ السَّلَامُ فَقَوْلُكَ كَهْ رُزْوَ قُلْ مَا رَجَبُ حَضْرَتِ نَوْحٍ عَلَيْهِ
السَّلَامُ بِكُنِّي سَوَارِشِدَ وَاسْمُكَ جَمِيعُ جِبْنِ نَا كَهْ بَا وَدُرْ كُنِّي بُوْدُنْدَ
كَهْ رُزْوَ بَدَا نَدَّ وَهَرَكَا نَزُوْدَا رُزْوَ بَدَا نَدَّ نَحْصَمُ نَحْصَمَا لَهْ دَا وَزَاوِ
دُورْ كَهْ دُورْ حَضْرَتِ مَامَ رَضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ فَقَوْلُكَ كَهْ رُزْوَ بَدَا
رُزْوَ قُلْ مَا رَجَبُ الْأَنْبِيَاءِ رَغِيْتُ دُرْ قَوَابِ حُدَا بَهْشَنَ وَزَا وَجَابِ شَوْ
وَهَرَكَا بَكْرَ وَزَاوِ سَطِيفَتَاهُ رُزْوَ بَدَا رَحْمَتُنَا لِي شَفَاعَتُكَ وَأَوْفُولُ نَمَّا
دُرْمَانُ شَدِيدُ بَعْدِهِ وَهَرَكَا دُوبِيَّ الْعِظَمِ نَدَا زَقَابِلَ عَرَبٍ وَهَرَكَا بَكْرَ وَزَا

از آخر نماز روزه بدار حقیقتی او را از یادش هفت کرد اند و قبول
 کند شفاعت او را در حق بدار و در خیر و برادر و خواهر و عمو
 و عمه و خاله و نوه و همه را بکشد و از ایشان او هر چند همه مستحب
 چشم بشکند باشند طوبی و دیگران از سلمان فارسی روایت کرده اند
 که گفت در آخر روز جمادی الثانی زخم بخت حضرت رسالت بناه صلوات
 علیهم و آله حضرت فرمود ای سلمان تو از ما اهل بیتی پس فرمود که هر مرد
 مؤمن یا زن مؤمنه که در ماه رجب بی رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت
 بکوبد صد و سه مرتبه سوره قل هو الله احد و سه مرتبه قل یا ایها
 الکافرون بخواند آنکس محققا می شود که از ما مدعی او هر کجایی که در
 کوچه و بزرگ کرده باشد و خدا عطا کند با و ثواب کیبکه تمام انما
 روزه گرفت باشد و تا سال ایستد حقیقتی او را از نماز گذارد و آنکه آن
 نوکند و در هر روز انما ثواب شهیدی از شهیدان بخت بکشد و برای او
 با ستمان بیزاید و بگوید که در انما روزه بدار و عبادت بکشد و در انما
 اعمال او بپوشد و هزار درجه در بهشت برای او بلند کند و اگر تمام
 ماه را روزه بدارد خدا او را از آخر جمیع نجات دهد و بهشت را برای
 او واجب گرداند ای سلمان جبرئیل بن نماز را برای من آورد و گفت یا
 محمد این علامت است میان شما و منافقان زیرا که منافقان این نماز را
 نمیکشند گفتیم یا رسول الله چگونه این نماز را بکنم و در چه وقت بخوانم
 فرمود که در روز اول ماه ده رکعت بخوانی و در هر رکعت سوره

سلام

سلام و در هر رکعت بکوبد صد و سه مرتبه سوره قل هو الله احد و سه
 قل یا ایها الکافرون بخوانی و بعد از هر سلام دست بپوشی اما از بلند کردن
 و بگوید لا اله الا الله و احد لا شریک له له الملك و له الحمد یحیی و یمیت
 و هو حی لا یموت سید الخیر و هو علی کل شیء قدير اللهم لا مانع لما
 أعطیت و لا معطر لما منعت و لا زاد لما فضیت و لا تنقص ما اجدت
 پس در نماز بروی خود بکوبد در روز و سطر ماه یعنی پانزدهم ده رکعت
 همان بخواند یا وری و بعد از هر سلام دست بپوشد اما از بلند کردن
 و بگوید لا اله الا الله و احد لا شریک له له الملك و له الحمد یحیی و یمیت
 و هو حی لا یموت سید الخیر و هو علی کل شیء قدير اللهم لا مانع لما
 أعطیت و لا معطر لما منعت و لا زاد لما فضیت و لا تنقص ما اجدت
 احد اقره اصمدا که بخواند صاحب نماز و لا بد که در نماز بروی خود بکوبد
 و در روز آخر ماه ده رکعت همان بخواند و بعد از هر سلام دست بپوشد و
 و بگوید لا اله الا الله و احد لا شریک له له الملك و له الحمد یحیی و یمیت
 و هو حی لا یموت سید الخیر و هو علی کل شیء قدير اللهم لا مانع لما
 أعطیت و لا معطر لما منعت و لا زاد لما فضیت و لا تنقص ما اجدت

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَلَا تَقْوَةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

پیردست نهادن از روی خود بمال و حاجت خود را بطلب که البته برآورده
و حقیقت ایشان تو در جهت هفت خند و تیران میدهد که عرض نموده
بعد از این استوار و زمین بوده باشد و بعد در رکعتی ثواب هزار هزار
رکعت در نامه عمل نویسد و برای تیرانی از جهت و گذشتن بر صراط
برای او می نویسد که هر که در روز جمعه ماه رجب صد مرتبه
قل هو الله احد بخواند حقیقتی در می آید با و نور عطا کند که با ن نور خدا
بهشت گردد و در رکعتی عشر وارد شدن است که حضرت امام محمد باقر
علیه السلام در روز جمعه اول ماه رجب بنویسد و موجب نافرمانی
از روزی که بدین در روایتی وارد شدن که ولادت حضرت امام علی نقی علیه
السلام در روز دوم ماه رجب واقع شده است و روایت دیگر در روز ششم
واقع شده و روایتی از هر یک هفتاد و هفت و هشتاد و هشت و نود و نود و نود
و بر عین آن گفته که ولادت حضرت در پنجم این ماه واقع شده است و ولادت
حضرت امام محمد تقی علیه السلام در دهم این ماه واقع شده و بعضی از روایات
در فضیلت مخصوص هر وارد شدن است و در فضیلت اینام البیضا ماه رجب
احادیثی عشر وارد شده است بعضی سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم
معبر از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که حقیقتی
فضیلت سه ماه را با این است داده که با حدی از امتیهای گذشته نداده

ماه رجب و ماه شعبان و ماه رمضان و سه شب با این است داده است که
با اینهای دیگر نداده است شب سیزدهم و شب چهاردهم و شب پانزدهم و
سه سوره با این است داده است که مثل اینها با اینهای پیش نداده است
سوره بقره و سوره نازک و آل عمران و سوره آل عمران و سوره آل عمران
جمع کنند اینها را با سه فضیلت جمع کنند اینها را با این است که در خواص بود
پرسیدند که چگونه جمع کنند فرمود که در شب سیزدهم هر یک از این سه ماه
دو رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد این سه سوره را بخواند
در شب چهاردهم چهار رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد
این سه سوره را بخواند و در شب پانزدهم شش رکعت بخواند و در شب
سلام و در هر رکعت بعد از حمد این سه سوره را بخواند تا جمیع فضیلت
این سه ماه را با اینها جمع کند و هر یک از اینها را با اینها جمع کند
حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که اینام البیضا ماه رجب را
روزه بدارد حقیقتی بهر روزی عبادت بکند و روزی بکند و روزی بکند
بنویسد و در میان او و اولاد رحل اینان باز دارد که هیچ بی و خوف نداشته
باشد و شهوات است که ولادت با سعادت حضرت امیرالمؤمنین صلوات
الله علیه و آله در میان کعبه معظمه در روز سیزدهم ماه رجب بوده و ولادت
سال قبل از بعثت شدن حضرت رسول صلی الله علیه و آله و علی بن ابی
کفنه است که ولادت حضرت امام علی نقی علیه السلام نیز در روز سیزدهم
ماه رجب بود و سال دو بیت و چهارده از هجرت و شب پانزدهم از لیلای

[illegible]

الله والله أكبر الله الله ربني لا أشرك به شيئا وما شاء الله

七

وَلَا تُقَاتِلُوا آلَ آدَمَ إِنَّهُ دَرَدُش و روزی ارباب حضرت امام حسین علیه السلام
سنت مؤکد است و پسند صحیح از ارباب بصیر منقول است که از حضرت امام رضا
علیه السلام سؤال کرد که زیارت حضرت امام حسین علیه السلام در کدام
وقت بهتر است فرمود که در نیمه رجب نیمه شعبان و در روز پانزدهم
نهار سلطان آباد که یکم بیستی که گذشت **و بعد** معتبر از حضرت صادق
علیه السلام منقول است که حضرت امیرالمؤمنین صلوات الله علیه در این روز
چهار رکعت نماز کرده و دستهای خود را گشود و این دعا را خواند پس فرمود که
هر که شدنی و غمی میل کند در این دعا بخواند البته کرب شدنی و آزار
کردنی و این چهار رکعت را بدو سلام میکند و هر سوره که خواهد بخواند

اللَّهُ بِأَمْدِ كُلِّ جَنَارٍ مَعَهُ الْمُؤْمِنُ رَأَيْتُ كَهْفِي

فَإِذَا أَقْبَلْنَا الْقُرْبَانَ اتَّخَذْتُمُوهَا كَذِبًا وَأَعْيُنُنَا عَنْ سِحْرِهَا مُتَقِنِينَ

چہن لعیبی المداہب واستباری حلقی رحمہما

عَنْ خَلْفِ غَيْبٍ أَوْ لَوْلَا رَحْمَتُكَ لَكُنْتُ مِنَ الْهَالِكِينَ وَأَنْتَ مُؤَيَّدِي

الْحَقُّ عَلَى الْآثِمِ وَالْإِنْفُسُ لَهُ أَنَا أَنَا لَكُنْتُ مِنَ الْمَفْضُوحِينَ

پارسی بدوستانم و اگر بخوابی نه در کس جراحتی دم آن رسد و آن

يَا مُرْسِلَ الرَّحْمَةِ مِنْ مَعَادِهَا وَمِنْ شَيْءِ الْبَرَكَةِ مِنْ مَوَاضِعِهَا

که ما بر دعا و حفظ کن و همه که نمیکند ممکن که پیشتر هم بدست کجواشد
که اگر برای امر باطل یا مفسد و بیایند عازا بخوانند بدو سستی که این دعا
بسیار شریف و شریف و شریف است بر اسم عظمی خدا هر که بخواند البته برآورده
حاجت او و اگر درهای آسمان و زمین بسته شود و دریاها با آب باشند
میان تو و حاجت تو جز این دعا را بخوانی البته مستغنی از آسان میگردد
و بسپارن تو را طلب تو و حاجت تو را بر میاورد و هر که این دعا را بخواند
خدا مستجاب میگردد و اندوخته شود و خواه شد و خواه زن و اگر حق و انصاف و شریف
فرزند تو باشند خداوند قادر و حکایت شریف ایشان میگردد و در بار ایشان
میگردد و او را نشان مقام فرزند تو میگردد اندام داود گفت که حضرت
این دعا برای من نوشت و نشان نه برکت و چون ماه رجب داخل شد
آنحضرت فرموده بود بعل و زردم و در شش روز هم نماز شام و حضرت
ادا کردم و از زنده افتاد نمودم و قدری عبادت کردم و بخواب فرمودم
خواب دیدم جمیع ملائکه و پیغمبران و شهداء و عباد را که من بر ایشان
صلوات فرستاده بودم و حضرت رسول صلی الله علیه و آله مرا خطاب
فرمود که ای مادر داود ایشان را با تو قرار که این جماعت که پیغمبر
برادران و یاران و شفیعیان تواند و از برای تو طلب امر فرستادند و
بشارت میدهند تو را با که حاجت تو برآورده است پس بشارت با تو را
با مرزب خدای خوشنودی خداوند تو را جزای خیر دهد و شاد باشد که
حق تعالی فرزند تو را حفظ میکند و تو را میگردد اندام نشاء الله تعالی آم

داود گفت که این خواب بسیار شریف و بعد از آن با فضل و زمان که سوار شد
روی از عزا و بعد بنده ایک داود نزد من آمد و گفت ای مادر من در عرا
در زندان بسیار سستی و سستی و سستی بود و زنجیر بود و نا امید بودم از خلاص
شدن چون شب نصف رجب شد در خواب دیدم که با پاهای زمین
بست شد و نور دیدم که روی جگر نماز خود نشسته بودی و بر در و تو
مرضا افتخار بود که سرهای ایشان در آسمان بود و پاهای ایشان در
زمین و شریف و نه به خدا میگردد ند پس بکار ایشان که از همه خوشتر و زودتر
بوتر بود و جامهای بسیار پاکیزه در بر داشت و گمان کردم که حدم حضرت
رسول است خطاب کرد با من که بشارت با تو را ای فرزند عیون صالحه
که حق تعالی دعا می مادر تو را در حق تو مستجاب کرد چون بیدار شد در سو
منصور و روانی بدو زندان رسیدن طلب من امل بودند در میان ایشان
مرا بفرمود و بر ند پس امر کرد که زنجیرها را از من برداشتن و ده هزار دینار
که زیاده از هزار دینار بود به او بشارت بجا با تو زمان عمر عطا کرد و فرمود
که مرا بر شرف رکوع سوار کنند و بنهایت سرعت بیاورند
ام داود گفت که مرا فرمودا بروم بخداست حضرت صادق علیه السلام
حضرت فرمود که سبب خلاص تو آن بود که منصور حضرت امیر المؤمنین
صلوات الله علیه را در خواب دید که با و فرمود که دهان کن فرزند مرا و اگر
تکلی تو را در این افسوس بیدارم چون نظر کرد در پای اشی دید در زیر
پای خود پس از دهشت بیدار شد و از کرده خود پشیمان شد و تو را را

الْقَهْرُ وَكَانَ لِقَهْرِكَ لَتَعْبُدُنَا وَكَانَ لِقَهْرِكَ لَتَعْبُدُنَا وَكَانَ لِقَهْرِكَ لَتَعْبُدُنَا
وَلَكِنَّ الشَّاطَانَ وَكَانَ لِقَهْرِكَ لَتَعْبُدُنَا وَكَانَ لِقَهْرِكَ لَتَعْبُدُنَا وَكَانَ لِقَهْرِكَ لَتَعْبُدُنَا
الْقَهْرُ وَكَانَ لِقَهْرِكَ لَتَعْبُدُنَا وَكَانَ لِقَهْرِكَ لَتَعْبُدُنَا وَكَانَ لِقَهْرِكَ لَتَعْبُدُنَا
مَا لَا يُرَى وَكَانَ لِقَهْرِكَ لَتَعْبُدُنَا وَكَانَ لِقَهْرِكَ لَتَعْبُدُنَا وَكَانَ لِقَهْرِكَ لَتَعْبُدُنَا
وَلَكِنَّ الشَّاطَانَ وَكَانَ لِقَهْرِكَ لَتَعْبُدُنَا وَكَانَ لِقَهْرِكَ لَتَعْبُدُنَا وَكَانَ لِقَهْرِكَ لَتَعْبُدُنَا
يَدِيرُ الشَّيْءَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَاكِرٌ
عَلَى وَجْهِكَ وَالْقَوِيُّ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَوِيٌّ
الْمُفْلِحُ لِكُلِّ نَاصِرٍ لَا يَبْتَائُكَ الْمُدِيرُ لَا عَدَاةَ لَكَ اللَّهُمَّ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
الصُّورَ الشَّيْطَانِيَّةَ لَا تَزَلْ وَالْوَحْلَ الشَّيْطَانِيَّةَ لَا تَزَلْ
عَزَّ وَجَلَّ لَا يَزِيلُ أَرْوَاحَ جَمِيعِ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

وَعَلَى

وَعَلَى مَا لَا يَرَى وَكَانَ لِقَهْرِكَ لَتَعْبُدُنَا وَكَانَ لِقَهْرِكَ لَتَعْبُدُنَا وَكَانَ لِقَهْرِكَ لَتَعْبُدُنَا
الْقَهْرُ وَكَانَ لِقَهْرِكَ لَتَعْبُدُنَا وَكَانَ لِقَهْرِكَ لَتَعْبُدُنَا وَكَانَ لِقَهْرِكَ لَتَعْبُدُنَا
عَلَى مَا لَا يَرَى وَكَانَ لِقَهْرِكَ لَتَعْبُدُنَا وَكَانَ لِقَهْرِكَ لَتَعْبُدُنَا وَكَانَ لِقَهْرِكَ لَتَعْبُدُنَا
يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
الَّذِي كَرَّمْتَهُ بِجُودِ مَلَائِكَتِكَ وَأَخْبَرْتَهُ بِجَنَّتِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ
عَلَى أَيْنَا حَوَاءَ الْمُطَهَّرَةِ مِنَ الرِّجْسِ الْمُصْفَاةِ مِنَ الذُّلِّ الْمُفْضَلَةِ مِنَ
الْأَنْفِ الْمُنْقَذَةِ مِنَ تَحَالُفِ الْفُتَنِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى هَارِبِلَ وَ
سَبِيحَ وَادِيسَ وَنُوحَ وَهُودَ وَصَالِحَ وَآلِهِمْ وَصَلِّ عَلَى هَارِبِلَ وَ
وَعَفُوبَ وَنُوحَ وَهُودَ وَصَالِحَ وَآلِهِمْ وَصَلِّ عَلَى هَارِبِلَ وَ
وَمُزُونَ وَنُوحَ وَهُودَ وَصَالِحَ وَآلِهِمْ وَصَلِّ عَلَى هَارِبِلَ وَ
وَدِي الصَّكْفِ وَطَالُوتَ وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ
نُورِ وَمُؤْتَمِرَ وَحَقِيقَةَ وَفَانِيَا وَغَيْرَ ذَلِكَ وَصَلِّ عَلَى هَارِبِلَ وَ
نُورِ وَمُؤْتَمِرَ وَحَقِيقَةَ وَفَانِيَا وَغَيْرَ ذَلِكَ وَصَلِّ عَلَى هَارِبِلَ وَ

كُلُّ مَتَاعٍ يَنْتَاعُ يَارَوْفُ يَاعَطُوفُ يَا كَافِي يَاشَاؤُ يَامُعَلِّمُ
يَا مُكَافِي يَامَوْفِي يَامُهَيِّبُ يَاعَزِيْزُ يَابَجِيْزُ يَامُكْرِمْ يَاسَلَامُ يَامُؤَيِّنُ
يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ يَا قُوْرُ يَامَدِيْزُ يَا قَرِيْبُ يَا وَزِيْرُ يَا فَذُوْنُ يَا نَاصِرُ يَا
مُؤَيِّنُ يَا بَاحِثُ يَا وَارِثُ يَاعَالِمُ يَا حَاسِبُ يَابَادِيْ يَامُتَعَالِيْ يَا
مُصَوِّرُ يَامُسَكِّمُ يَامُغْنِيْ يَاقَاهِدُ يَاهُدِيْ يَاحَكِيْمُ يَاجَوَادُ
يَابَارِيْ يَابَازِيْ يَاسَازُ يَاعَدِلُ يَافَاضِلُ يَادَانُ يَابَحْتَارُ يَامُشَانُ
يَامُهَيِّجُ يَابَدِيْعُ يَاحْفَظُ يَامُعِيْنُ يَانَاثِرُ يَافَاخِرُ يَاقَدِيْمُ يَامُسَكِّلُ
يَا مُهَيِّزُ يَامُمِيتُ يَابُحْيِيْ يَانَاظِرُ يَامُفَكِّدُ يَامُسَبِّحُ يَامُهَيِّبُ
يَا مُغْنِيْ يَامُغْنِيْ يَافَاخِرُ يَارَاصِدُ يَا وَاحِدُ يَاحَافِظُ يَاجَاوِزُ يَاحَافِظُ
يَاشَدِيْدُ يَابَغِيَاثُ يَاعَالِمُ يَافَايِزُ يَامُسَبِّحُ يَامُسَبِّحُ يَافَاخِرُ يَا
يُحْيِيْ يَامُفَضِّلُ يَامُسَبِّحُ يَاعَالِمُ يَابَصِيْرُ يَامُؤَيِّلُ يَامُسَدِّدُ
يَا قَابِ يَا وَافِي يَارَاشِدُ يَامِلِكُ يَارَافِعُ يَامُدِكُ يَامُعِزُّ يَامَاجِدُ

يَا زَائِقُ

يَا زَائِقُ يَابُورُ يَافَايِلُ يَابَسْطَانُ يَامُحَلِّ فَاَسْعَلِ تَكْرَارُ يَابَظِيْرُ
الْأَعْلَى يَامِنْ قَرِيْبُ قَدْنِيْ وَتَعَدُّ قَسَائِيْ وَعِلْمُ الشَّرِّ وَخَفِيْ يَامِنْ
الْبَيْتِ الذِّهْبِ وَكُلُّ الْمَقَادِيْرُ يَامِرُ الْعَبْرِ عَلَيْهِ سَهْلُ يَبْرُوْا
مَنْ هُوَ عَلَى مَا بَشَاءَ قَدِيْمُ يَابَسْرِيْلُ الزَّوْجِ يَافَاوِقُ الْأَصْبَاحِ يَابَازِيْ
الْكَرْوَانِ يَادَا الْجُودِ وَالْمَنَاجِيْ يَارَادُ مَا قَدَفَاتُ يَانَاثِرُ الْأَمْوَاتِ
يَالْجَامِعِ الشَّيْءِ يَارَاقُ زَيْتُ يَابَعِيْرُ حَبَابِ يَافَاغِلُ مَا بَشَاءَ
كَيْفَ بَشَاءَ يَادَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَابُحْيُ يَاقُوْمُ يَابُحْيُ جَبِيْنُ
لَا حَيَّ يَابُحْيُ يَابُحْيُ الْمَوْفَى يَابُحْيُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بَدِيْعُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ يَالْهَيُّ وَسَيِّدِيْ صِلْ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْ
مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ
وَرَحِمْتَ وَرَحِمْتَ عَلَيَّ زَيْنُ الْعَدْبِ وَآلِ زَيْنُ الْعَدْبِ إِنَّكَ حَسْبُ بَحْبُدٍ وَارْحَمْ
ذُلِّيْ وَفَاقِيْ وَظُرِّيْ وَانْفِرْ لِيْ وَوَحْدِيْ وَخُصُوْعِيْ مِنْ بَدِيْكَ

وَاغْتَمِدِي عَلَىكَ وَصَرَّحِي إِلَيْكَ أَذْعُوكَ دُعَاءَ الْخَاطِيعِ الدَّائِلِ
الْخَاطِيعِ الْخَاطِيعِ الْمُنْفِقِ الْبَاسِ الْمُهَيَّنِ الْخَبِيرِ الْجَمِيعِ الْغَفِيرِ الْعَاقِلِ
الْمُسْتَجِيرِ الْغَفِيرِ يَدْنِيهِ السُّتُورُ الْمُسْتَكِينِ لِرَبِّهِ دُعَاءُ مَنْ
أَسْأَلُهُ نَفْسَهُ وَرَفَضَتْهُ أَحِبَّتُهُ وَعَظَمَتْ جَمْعُهُ دُعَاءُ حَرْفِ
حَرْفٍ ضَعِيفٍ يَهَيِّنُ بَأْسَ مَنْ يَكُونُ بَيْنَ سُبْحِ الْهَمَةِ وَاسْتِثْنَاءِ
بِأَنَّكَ مَالِكٌ وَأَنَّكَ مَا تَشَاءُ مِنْ أَمْرٍ مَكْنٍ وَأَنَّكَ عَلَى مَا تَشَاءُ
فَلِهَذَا وَاسْتِثْنَاءِ حَرْفٍ هَذَا الشُّعْرُ الْحَرَامُ وَالْبَيْتُ الْحَرَامُ وَالْبَيْتُ
الْحَرَامُ وَالرُّكْنُ وَالْمَقَامُ وَالْمَشَاعِرُ الْعِظَامُ وَنَحْوُ ذَلِكَ مُحَمَّدٌ
عَلَيْهِ وَالْوَإِلَهُ السَّلَامُ يَا مَنْ وَهَبَ لِأَدَمَ شَبَابًا وَلِزَيْدٍ نَهْيًا
وَالْيَقِينَ وَيَا مَنْ رَدَّ هُوسًا عَلَى يَعْقُوبَ وَيَا مَنْ كَسَفَتْ بَعْدَ
الْبَيْتِ صُورَ يُونُسَ يَا أَدَمُ مَوْسَى عَلَى نَبِيِّهِ وَيَا زَيْنُ الْخَضِرِ عَلَى عَلِيٍّ
يَا مَنْ وَهَبَ لِلْأَوْدِ سُلَيْمَانَ وَزَكَرِيَّا الْيَحْيَى وَمَنْ مَعِيَ بِالْحَافِظِ

بِغَيْرِ

بِغَيْرِ شَعْبٍ وَيَا كَافِلَ وَلَدِ أَدَمَ مَوْسَى اسْتَثْنَاءُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَأَلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُغْفِرَ لِي ذُنُوبِي كُلَّهَا وَتُخَيَّرَ فِي مَرْغَلِ بَيْتِكَ وَتُؤَيِّدَ
بِي رِضْوَانِكَ وَأَمَانَتِكَ وَاحْشَا أَنْكَ وَغُفْرَانِكَ وَجَنَانِكَ وَاسْتِثْنَاءُ
أَنْ تُفَكَّ عَفْوِي كُلَّ حَلْفَةٍ ضَعِيفِي وَبَيْنَ مَنْ يُؤْذِي بِي وَتُفَكِّمْ
بِي كُلَّ بَابٍ وَتُفَكِّمْ بِي كُلَّ صَعْبٍ وَتُفَكِّمْ بِي كُلَّ عَيْبٍ وَتُفَكِّمْ
عَنِّي كُلَّ نَاطِقٍ وَتُفَكِّمْ عَنِّي كُلَّ لَاحِظٍ وَتُفَكِّمْ بِي كُلَّ عَدُوٍّ وَ
حَاسِدٍ وَتُفَكِّمْ عَنِّي كُلَّ ظَالِمٍ وَتُفَكِّمْ عَنِّي كُلَّ قَافٍ بِحَوْلٍ بَيْنِي
وَبَيْنَ حَاجَتِي وَنَحْوِهَا أَنْ تَغْفِرَ لِي وَبَيْنَ طَاعَتِكَ وَتُفَكِّمْ عَنِّي
عِبَادَتِكَ يَا مَنْ أَحْبَبَ الْحَيَّ الْمَمْرُودَ وَفَقَرِ عَنَاءَ الشَّيْطَانِ
وَأَذَلَّ رَقَابَتِ الْخَبِيرِ وَرَدَّ كَيْدَ الْمُسَاطِينِ عَنِ الْمُسْتَغْفِرِينَ
اسْتَثْنَاءُ بِغَيْرِ ذَلِكَ عَلَى مَا تَشَاءُ وَتُسَهِّلُ لِي مَا تَشَاءُ كَيْفَ
تَشَاءُ أَنْ تَجْعَلَ خُصَاءَ مَا جِئْتُ فِيهَا تَشَاءُ بِرَبِّهِ وَتُفَكِّمْ لَهَا

[illegible]

أَوَّلًا

اور استغفار و مشق سال کاکرد و اند و روزیست هفت ایامه از جمله عباد
 عظمی سال و روزیست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله بر سالت بر
 قت بیعت کردید و جبرئیل پیغمبری بر حضرت نازل شد و شش نیز
 شب سیاره را یکست و بسندهای بسیار و غیر از حضرت امام محمد
 تقی علی ه السلام منقولست که در ماه رجب شیعیان که هر هفت از آن
 مردم را از آنجا افتاب برآوردند و آن شب بیست هفت ایامه بود که
 حسین ع حضرت رسول صلی الله علیه و آله بر سالت بیعت شد و
 کسیکه عبادت کند در آن شب اشد اجر است سال عبادت خدا با و
 عطا فرماید و پس بداند که علی بر شب چهل فرمود که چون نماز خضن
 کردی بخواب هر وقت از شکم بیدار شوی خواه پیش از نصف شب
 و خواه بعد از آن بر پنجه در و از در رکعت نماز کن و بعد از هر رکعت
 بگوید و هر رکعت بعد از چند بگوید از سوره ای که حاجت بعد از آن سوره پس
 بخوان و چون از همه فارغ شوی چنانچه نشنده سوره حمد و قل اعوذ بر سالت
 و قل اعوذ بر سالت و قل الله و قل انما الکافر و نا انزلناه و آیه الکس
 هر که هفت شب بخوان بر آید عا از آن انجاء الله الذی کما و لدا

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِيلِ وَكَرِهَ
نُكَيْبِهِ اللَّهُ تَعَالَى إِنَّ اسْمَكَ اللَّهُمَّ عَلَيَّ أَذْكَانَ غَرِيْبٍ وَنَهَمَ

الرحمة من كتابك واسمك الاعظم الاعظم ودعرك
الاعلى الاعلى وكنك انك ان تصلى على محمد
وال محمد وان تفعل بي ما انت اهله من حاجت كه خواي
طلب كه مرجه بطلي منجاني بشود مكر كه حراي بطلي يا طهر رحي يا
ملاك جبري از مؤمنان را طلب كن و دوزش را دوزنه بدركه از برای خدا
بشود برونه بكاله معبره بكر از حضرت موسى از جعفر عاب
السلام منقولست كه در شب بيست هفت و بخت معروف شب كه باشد
دوازده ركعت نماز بخواند و در هر ركعت بعد از حمد چهار مرتبه قل عود
القل قل عود ربنا لئلا ناس و قل هو الله احد بخواند و چون از نماز فارغ شود
در همان مكان چهار مرتبه بگوید لا اله الا الله والله اكبر و الحمد لله
و سبحان الله ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم كن حاجت
خواي بطلي بولف كويد كه بهر يك از اين دو دعوت كه عمل كند خوبست و اگر
به هم عمل كند بهتر است و اگر نماز صفت جبر كه بسند هاي صحيح مدكور
شد در اين شب بخواند و خوبست و در آن دعا بخواند و در آن
شب بخواند و در آن دعا بخواند و در آن دعا بخواند و در آن دعا بخواند
و در آن دعا بخواند و در آن دعا بخواند و در آن دعا بخواند و در آن دعا بخواند

السلام

السلام و در شب مناسب اين دعا بخواند و در آن دعا بخواند
بخواند اللهم اني استاك بالجل الاعظم في هذه الليلة من
الشهر العظيم والمرسل المكرم ان تصلي على محمد وآله وان تغفر
لنا ما انت به منا اعلم يا من تعلم ولا تعلم اللهم بارك لنا في
ليالنا هذه التي يغفرنا فيها ذنوبنا وفضلنا فيها وكرامتنا اجلنا و
بالجل الشريفا اخلصنا اللهم فاننا استاك بالبعث الشريفا و
السيد الطيف والعصر العفيف ان تصلي على محمد وآله وكون
تجمل انما لنا في هذه الليلة وفي سائر الليالي مقبولة و در وقت
مغفون و حسنات مشكور و سيئاتنا مسدودة و قلوبنا محبين
القول مسدودة و از اوقات من كذبتك بالبر مسدودة اللهم انك
تري ولا تري وانت بالظن الاعلى وان اهلك الرنجي والمنتهى
وان لك الامات والحيا وان لك الاحرة والاولى اللهم اننا نعوذ
و در آن دعا بخواند و در آن دعا بخواند و در آن دعا بخواند و در آن دعا بخواند

بَلِّغْ أَنْ تَدُلَّ وَتُخْرِجَ وَأَنْ نَأْتِيَ مَا عَنَهُ نَسْجِي اللَّهُمَّ أَنْتَ تَمَلِّكُ
الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَتَسْجُدُ بِكَ مِنَ الشَّارِ قَاعِدًا مِنْهَا يَبْدُو ذَلِكَ
وَلَسْتَ تَمَلِّكُ مِنَ الْحَوَارِ الْعَيْنَ قَارُونًَا بِرَحْمَتِكَ وَاجْعَلْ أَوْسَعَ أَوْفَارِ
عِنْدَكَ كِبَرِيَّتَنَا وَاحْسِنْ أَعْمَالَنَا عِنْدَكَ خَيْرَ أَعْمَالِنَا وَأَطْلِفْ
طَاعَتَنَا وَمَا بَقِيَ مِنْ أَلَيْكَ وَتَحْتَلِ عِنْدَكَ وَتَزَلْ لَدَيْكَ أَعْمَالَنَا
وَاحْسِنْ فِي جَمِيعِ أَحْوَالِنَا وَأُمُورِنَا مَعْرِفَتَنَا وَلَا تَكُنْ لَنَا إِلَى أَحَدٍ
مِنْ خَلْقِكَ بَعْدَ عَيْنِنَا وَتَفْضِلْ عَلَيْنَا جَمِيعَ حَوَائِجِنَا لِلدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَأَبْدَانِنَا وَأَنْفُسَانَا وَأَمْثَلَانَا وَجَمِيعَ إِخْوَانِنَا الْمُؤْمِنِينَ
فِي جَمِيعِ مَسَائِلِنَا لَا تَفْضِلْنَا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ أَنْتَ تَمَلِّكُ
بَارِئِيكَ الْعَظِيمَ وَمَلَكِيكَ الْعَلِيمَ أَنْ تَفْضِلَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ
وَأَنْ تَغْفِرَ لَنَا الذَّنْبَ الْعَظِيمَ إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذَّنْبَ الْعَظِيمَ إِلَّا الْعَظِيمُ
اللَّهُمَّ وَهَذَا رَجَبُ الْمُكْرَمِ الَّذِي كَرَّمْتَنَا بِهِ أَقُولُ أَشْهَرُ الْحَرَمِ

أَكْرَمْنَا

أَكْرَمْنَا مِنْ بَرِّ الْأَكْرَمِ فَلَا تَحْجُزْ بَادِ الْحُودِ وَالْكَرَمِ فَاسْتَلْ بِه
وَبَارِعِكَ الْأَعْظَمَ الْأَعْظَمَ الْأَعْظَمَ الْأَعْظَمَ الْأَعْظَمَ الْأَعْظَمَ
فَاسْتَقْرِ فِي ظِلِّكَ فَلَا تَخْرِجْ مِنْكَ إِلَى غَيْرِكَ أَنْ تَفْضِلَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا
وَأَمْلَ بَدِيَّةِ الظَّاهِرِينَ وَأَنْ تَجْعَلَ مِنَ الْعَالَمِينَ فِيهِ بِطَاعَتِكَ
وَالْإِمْلِينَ فِيهِ لِقَاعِيكَ اللَّهُمَّ أَهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ السَّبِيلِ
اجْعَلْ مَقْبَلَنَا عِنْدَكَ خَيْرَ مَقْبِلٍ فِي ظِلِّ ظِلِّكَ وَمَلِكِ جَبَلِ
فَإِنَّكَ حَسْبُنَا وَنِعْمَ الْوَكِيلُ اللَّهُمَّ أَفْلِسْنَا مُفْلِحِينَ نَحْبِيحُ غَيْرَ
مَغْضُوبٍ عَلَيْنَا وَلَا ضَالِّينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِزِّكَ وَمَغْفِرَتِكَ وَوَجْهِكَ السَّلَامَةِ
مِنْ كُلِّ نَارٍ وَالْغَيْمَةِ مِنْ كُلِّ بَرٍّ وَالْقَوْدِ بِالْجَنَّةِ وَالنَّجَاةِ مِنَ
النَّارِ اللَّهُمَّ دَعَاكَ الدَّاعُونَ وَدَعْوَتَكَ السَّائِلُونَ
وَسَمْعَكَ وَطَلَبَكَ الْطَالِبُونَ وَطَلَبَكَ الْكَلِمَةُ أَنْتَ

معبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که روز عاشورا را بر آب زودتر

بر چهار مرتبه بگوید **اللَّهُ اللَّهُ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ** شصت و پنج مرتبه

بگویند لا اشر لشری آید و پسند معبد بیک از حضرت صاحب الامر
علیه السلام منقولست که در این دوروز دوازده رکعت نماز بجا آوردی
و در هر رکعت بعد از حمد هر سوره که میسر شود بخوانی و بعد از هر دو رکعت
سلام میگوئی و این دعا را بخوانی الحمد لله الذی لا یخذل و لا یموت و لا یبکون
که شریک منی الملائک و لم یکن له وئی من الذل و کثیره تکبیرا بعد از
بی صدتی یا صاحب جبرئیل یا ولی فی نعمتی یا غیاثی فی غیبتی
یا آنجا حی فی حاجتی یا حاضر فی غیبتی یا کاشف الهم و وحده فی النفی
فی و حشبتی انت الشارح غور فی قلک الحمد و انت المبعث عشره قلک
الحمد و انت المبعث صرغ فی قلک الحمد صل علی محمد و آل محمد
و استغفر فی و این روعنی و اقل فی عشره و اضع عن جرمی و عیال و
عزیزانی فی احتیاج الحکمه و عدا الصدی الذی کان ابوعدون
و چون از نماز و دعا فارغ شوی بخوان و قل هو الله احد و قل اعوذ برب
الغنی و قل اعوذ برب الناس و قل یا ایها الکافرون وانا انزلناه وایده الکرمی
هر یک هفت مرتبه بخوانی پس هفت مرتبه میگوئی لا اله الا الله والله

اکبر

اکبر و سبحان الله و الحمد لله و لا حول و لا قوة الا بالله پس هفت مرتبه
میگوئی الله الله و فی لا اشر لشره سبحان الله یسبحنا و یصلی علی محمد و آله
معبد بیک از حضرت موسی از جعفر علیه السلام منقولست که شصت و این
دعا را در روز جمعه بخواند با من مرا یعفو و الحیا و وضعت نفسی
الاعفو و الحیا و زما بر عفا و الحیا و اعف عنی و الحیا و لا کریم اللهم
و قد اکتدی القلب و اعین الحیله و المذهب و در سب الامان
و انقطع الرجاء الا منک و حده لا شریک لک اللهم عافی الجسد
سبل الطالب الیک مشرعه و مناهیل التجاره لک یدک مشرعه و
انواب الدعاء لم یبعاک مفتح و لا یستعانه لیراب عات
بک مباحه و اعلم انک لداعیک بموضع اجابته و المضارخ اکبر
عیر صدغانه و ارفی اللهم فی جودک و العثمان بعد ذلک بخوان
من منیع الباحلین و من دوحه غای فی یدی المستأثرین و انک لا

تَجِبُ عَنْ خَافِلَاتِ الْأَنْجَالِ لَا أَنْ تَجْهَلَ الْأَخْصَالَ دُونَكَ وَقَدْ عَلِمْتَ أَنَّ
أَفْضَلَ زَادَ الرَّاحِلَ إِلَيْكَ عَزَمَ زَادَ وَقَدْ نَاجَاكَ بِعَزَمٍ لَا زَادَ
قَلْبِي فَأَسْأَلُكَ بِكُلِّ دَعْوَةٍ دَعَاكَ بِهَا رَاجٍ بَلَّغْتَهُ أَمَلَهُ أَوْ
صَارِخٍ إِلَيْكَ لَعَنَ صَرْخَتَهُ أَوْ مَلْهُوْفٍ مَكْرُوبٍ فَجَرَحَتْ عَنْ
قَلْبِهِ أَوْ مُدْنِبٍ خَاطِبٍ عَقَرَتْ لَهُ أَوْ مُعَاوَاةٍ أَمْتَمَتْ نَعِيمَكَ عَلَيْهِ
أَوْ قَبِيرٍ أَمَدَيْتَ غَاثَكَ إِلَيْهِ وَلِئَلَّا الدَّعْوَةُ عَلَيْكَ حَوْثٌ عِنْدَكَ
مُنْزِلُهُ الْأَصْلَاقِ عَلَى الْجَمَلِ وَالْهَافِ وَمَضَى حَوَائِجِ الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَهَذَا رَجَاءُ الرَّجَاءِ الَّذِي أَكْرَمَ شَنَايَهُ أَوَّلَ
أَشْهُرِ الْحَرَمِ وَأَكْرَمَ شَنَايَهُ مِنْ بَرِّ الْأَكْثَرِ بَادَا الْجُودَ وَالْكَرَمَ فَاسْتَأْذَنَ
رَبَّهُ وَبَارِئَهُ الْأَعْظَمَ الْأَعْظَمَ الْأَعْظَمَ الْأَكْبَلَ الْأَكْبَرَ الَّذِي
خَلَقْتَهُ فَاسْتَقَرَّ فِي ظِلِّكَ فَلَا تَخْرُجْ مِنْكَ إِلَى غَيْرِكَ أَنْ تُصِلَ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآهِلِ بَيْتِهِ وَالْظَّاهِرِينَ وَتُجْعَلَنَّ أَعْيُنُ الْعَالَمِينَ فِيهِ

بِطَاعَتِكَ

بِطَاعَتِكَ وَالْأَمَلِ فِيهِ لِنَفَا عَيْنِكَ لَمْ تَمْ وَاهِدًا إِلَى سَوَاءِ
السَّبِيلِ وَاجْعَلْ مَقِيلًا عِنْدَكَ حَبِيرَ بَيْتِي فِي ظِلِّ ظِلِّكَ فَتَأْتِكَ
حَسْبُنَا وَنِعْمَ الْوَكِيلُ وَالسَّلَامُ عَلَى عِبَادِهِ وَالْمُصْطَفِينَ وَصَلَوَاتُهُ
عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ اللَّهُمَّ وَبَارِكْ لَنَا فِي يَوْمِنَا هَذَا الَّذِي فَضَلْتَهُ
وَبِكْرَ لَنَا حِلَّكَهُ وَبِالْمَنْزِلِ الْعَظِيمِ نِيَّتَكَ أَنْزَلْتَهُ وَصَلَّ عَلَى مَنْ
بِهِ الرِّجَالُ وَكَأَنَّكَ وَبِالْجَمَلِ الْكَرِيمِ خَلَقْتَهُ اللَّهُمَّ صَلِّ
عَلَيْهِ وَصَلِّ دَائِمًا تَكُونَ لَكَ شُكْرًا وَلَنَا خَرًا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ
أَمْرِنَا نَيْسًا وَنَحْمِنَا بِالنَّعَادَةِ إِلَى مَنْهَلِ الْجَانِ وَأَقْدَامِ الْكَيْسِ
مِنْ أَعْمَالِنَا وَبَلِّغْنَا بِرَحْمَتِكَ أَفْضَلَ أَمَانَاتِنَا إِلَيْكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
فَقَدْ وَصَلَى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وَبَسَدَ عَيْنُ الْخَصَمِ
أَمَامَ رِضَا عَالَمِ السَّلَامِ مَنْفُوكَ هَمَزَكَ رُؤُوسَ بَيْتِ هَمَزَ مَاءَ رَجَبِ رُؤُوسِ
بِلَادَةِ كَلَاهُ نُوْدَسَالِ كَلَاهُ وَكَرْمُ دُورِهِ بَيْتِ نَهْمُ دُورِهِ بِلَادَةِ كَلَاهُ
صَدَسَالِ كَلَاهُ أَوْ بَاشَدُ وَهَمَزَكَ رُؤُوسِ أَمِ بَيْتَاهُ دُورُهُ بِلَادَةِ حَقِّعَانِي

کامان کند شده و اینک او را بیاورد و در روز آخر نماز سبیل از سنت است
 بخوبی که در اول مذکور شد و اگر احتمال نقصان نماز باشد در روز بیست
 نهم نیز احتیاطا یک رکعت دعوات برای هر شب پنجاه نمازی مخصوص
 ذکر کرده اند چنانچه در سبیل یعنی در نظر رسیدن نخواستن بر او و نماز و چون
 بسیار مشهور است نماز را در سبیل انجام داد و اگر کسی قصد آنکه مطلق
 صلوات بخواند بکند بدینست **سبیل** می گویند در هر رکعت بعد از حمد
 سه مرتبه سوره حمد یعنی قل یا ایها الکافرون و سه مرتبه توحید یعنی قل
 هو الله احد **دو رکعت** با حمد و حمد **سه رکعت** با حمد و پنج مرتبه سوره
 اذ جاء نصر الله و در هر رکعت **صد رکعت** در هر دو رکعت در اول بعد
 حمد قل اعوذ برب الفلق و در دوم بعد از حمد قل اعوذ برب الفلق **پنج شش رکعت**
 در هر رکعت بعد از حمد **پنج شش مرتبه** توحید **دو رکعت** در هر رکعت
 بعد از حمد هفت توبه یا ایا الکریم **هفت رکعت** بعد از حمد توحید و چون
 هر یک سه مرتبه و بعد از نماز ده مرتبه صلوات ده مرتبه شیطان اگر
 بیست رکعت در هر رکعت یک مرتبه حمد و هر یک از حمد و نماز سه مرتبه نهم دو
 رکعت بجمعه و پنج مرتبه اللهم انک لاکثر **دوازده رکعت** بعد از نماز با حمد
 و سه مرتبه توحید **پانزده رکعت** دوازده رکعت با حمد و دوازده مرتبه ایا الکریم
 دو رکعت با حمد و ایا الکریم **دوازده رکعت** در هر رکعت
 رکعت در هر رکعت اول بعد از حمد و ایا الکریم و در دوم اللهم انک لاکثر
 بی رکعت در هر رکعت بعد از حمد سون توحید و ایا قل یا انا لله و انا الیه راجعون

ثانی

ثانی سون پانزده رکعت **پانزده رکعت** با حمد و ده مرتبه سوره توحید
 در هر رکعت **دو رکعت** در هر رکعت بعد از حمد توحید و عوذین هر یک
 ده مرتبه **پنج رکعت** چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد با نزه مرتبه توحید و
 ایا الکریم **دو رکعت** در هر رکعت حمد و پنج مرتبه انا انزلناه و بیست یک
 شش رکعت در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه انا اعطینا الک الک و ده مرتبه
 توحید **هشت رکعت** در هر رکعت یک مرتبه سون حمد و هفت مرتبه
 قل یا ایها الکافرون و بعد از فاتحه شدن ده مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد
 و ده مرتبه استغفار **پنج رکعت** در هر رکعت بعد از حمد پنج مرتبه
 سون و الفی **چهار رکعت** در هر رکعت بعد از حمد ایا الکریم
 و سوره توحید یک مرتبه **پنج رکعت** در میان نماز شام و خفتن
 و در هر رکعت حمد و ایا الکریم و توحید یک مرتبه **دوازده**
 رکعت بعد از حمد چهل مرتبه توحید **هفت رکعت** **پنج رکعت** **دوازده رکعت**
 و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سون ایا و ده مرتبه انا انزلناه و بعد از
 تمام کردن رکعات صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد و صد مرتبه استغفار
 ده رکعت بعد از حمد ده مرتبه توحید و در هر یک از این نمازها
 ثوابهای بسیار مذکور است و بنا بر عدم اعتقاد بر سند ذکر نکردیم و جمیع
 ثوابی که مذکور میشود در هر رکعت یک کلام است بعضی که طولی دارد
 و میان نماز شام و خفتن واقع شدن است و باید بعد از اخل شدن و خفتن
 واقع شود که در حق خالی از اشکالی نیست لهذا نماز مشهور شب

که عمل از سر یک بر بعضی هیچگاه نداردی غالی از حضرت امام رضا علیه
السلام و الثانی منقول است که هر که یک روز شعبان را روزه بدارد از برای خدا جزا
بهشت شود و هر که در یک روز شعبان هفتاد مرتبه استغفار کند در قیامت در
نفس حضرت رسول صلی الله علیه و آله محسوس شود و اگر ایام داشتن خدا او را
واجب کرد و هر که در شعبان فصلی کند که هر چه بضعفت انده خرم باشد
خدا بد او را جزا حق حرام کرد و اند و هر که سه روز از آخر شعبان را روزه
دارد و وصل کند بماء رمضان خدا ثواب روزه دو ماه متصل برای او بنویسد
و این روایت کرده است که از امام پرسیدند که کدام ماه از حضرت رسول
صلی الله علیه و آله زیاده از ماههای دیگر روزه بگیرد گفت ماه شعبان را
و میفرمود که هر که از آن غافلند و آن ماهیست که در آن ماه عملهای بسوی خدا
بالا میرود و دو سه بار که عمل من بالا رود و در بعضی که روزه باشم و اجتناب
روایت کرده است که از آن حضرت پرسیدند از روزه رجب میفرمود که چرا غافلید
از روزه شعبان یعنی افضل است از آن روایت کرده است بسند معتبر از
حضرت خیر الدین که علیه السلام که فرمود شعبان رماه منکست هر که از ماه
من بگیرد روزه دارد بهشت و را واجب شود و هر که دو روز روزه دارد در قیامت
از رفیقان پیغمبران و صدیقان باشد و هر که تمام ماه را روزه داد و پیوسته
کنند تمامه رمضان توبه او باشد و هر که کوچک و بزرگ هر چند داخل آن
حرام شدن باشد که او را نفع میدهد **بند** صحیح از حضرت صادق علیه السلام
السلام روایت کرده است که هر که سه روز از ماه شعبان را روزه دارد بهشت

انوار

او را واجب کرد و حضرت رسول صلی الله علیه و آله شفع او باشد در قیامت
بند بسیار معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که
چون ماه شعبان داخل میشد حضرت امام زین العابدین علیه السلام را
خود را جمع می نمود و میفرمود که ای گروه اصحاب من میدانید این چه ماه است
این ماه شعبان است و حضرت رسول صلی الله علیه و آله میفرمود که شعبان
ماه من است پس روزه بدارید در این ماه برای محبت پیغمبر خود و از برای تقرب
بسوی پروردگار خود بخوانند که بخوانند که بخوانند که بخوانند که بخوانند
او است سوگند یاد میکنم که شنیدم از پدرم حسین علیه السلام که گفت
شنیدم از حضرت امام موسی علیه السلام که هر که روزه دارد شعبان را برای
محبت پیغمبر خدا و از برای تقرب بخدا او را دو سه بار از روزه بدارد و او را
بکر امت خود و روزه فایده بهشت برای او واجب گرداند و احسان از حضرت
امیر المؤمنین علیه السلام روایت کرده است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله
فرمود که شعبان ماه من است و رمضان ماه خداست پس هر که ماه مرا روزه بدارد
من شفاعت کنم او را در روز قیامت و هر که روزه بدارد ماه خدا را حق تعالی بخون
و کرد و در خوش قیامت او را از آنها نکند و او را از قیامت پرین آید و در قیامت با روزه بدارد
نوزانی و نام عمل او بدارد است و هر که در ماه رمضان چوبون در بهشت بدارد
چوب و دهنتان آنکه او را از عرش الهی حاضر سازند حق تعالی او را نکند که
ای سال من او بگوید که آنکه او را از من پس خدا فرماید که روزه داشتی از برای
من کو بدی ای قای من پس خداوند جل جلاله آنکه آنکه که بگوید بدست

مَنْ رَكَعًا أَوْ ثَلَاثَةً لَمْ يَسْمَعْ رَأْفَةً مِنْ رَأْفَتِهِمْ زَاهِقٌ وَاللَّامُ لَمْ يَسْمَعْ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْكَفَى الْحَبْرَ وَعِثَابَ
الْمُضْطَرِّ الْمَكِينِ وَمَلِكِ الْهَارِبِينَ وَنَجَا الْخَالِفِينَ وَصَلِّ عَلَى الْعَصَمِينَ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَاتَكَ بَيْرَ طَبِيعَةٍ تَكُونُ لَهُمْ رِضًا
وَمَحْوًا لِحَقِّهِمْ وَآلِ مُحَمَّدٍ آدَاءً وَهَاتَا بِيَعُولٍ مِنْكَ وَمَوْعِدًا لِلْعَالَمِينَ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ الْأَبْرَارَ الْأَكْفِيَاءَ الْذِينَ
أَوْجَبَتْ لَهُمْ حَقُوقَهُمْ وَفَرَضَتْ طَاعَتَهُمْ وَوَلَّاهُمْ أَلْفَ لَمْ يَسْمَعْ
مُحَمَّدٌ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْمُرْ قَلْبِي بِطَاعَتِكَ وَلَا تُخْرِجْنِي مِنْ عَصِيَّتِكَ
أَرْزُقْنِي مَوَاسَاةً مِنْ قَرْنِكَ عَلَيْهِ مِنْ وَفْقِكَ عَمَّا وَفَّقْتَ عَلَى مَنْ
مِنْ قَصَائِكَ وَتَكْفُرْ عَلَى مَنْ عَدَاكَ وَأَجِبْنِي بِحَقِّ ظِلِّكَ وَ
هَذَا شَهْرُ بَيْتِكَ سَيِّدِ رُسُلِكَ صَلِّ عَلَى الْوَالِدِ الْوَالِدِ الْوَالِدِ
الَّذِي حَفَّنَا مِنْكَ بِالرَّحْمَةِ وَالرِّضْوَانِ الَّذِي كَانَ رَسُولُ اللَّهِ

صلى

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِدَابِ فِي صَحَابِهِ وَوِيَامِهِ فِي آيَاتِهِ وَآيَاتِهِ
بُخْوَعًا لَكَ فِي أَكْرَامِهِ وَإِعْظَامِهِ إِلَى حُلِّ حَامِيهِ اللَّهُمَّ قَاعِنَا
عَلَى أَلَسْنَا نَزَلْنَا فِيهِ فِيهِ وَبَيْتِ الشَّافِعَةِ لَدَيْهِ اللَّهُمَّ فَاجْعَلْهُ
بِإِي سَبْعًا مَسْعًا وَطَرَفًا إِلَيْكَ مَهْمًا وَاجْعَلْنِي لَهُ سَبْعًا حَقًّا
أَلْفًا يَوْمَ الْعِيَةِ عَنِّي رَاضِيًا وَعَنْ ذُنُوبِي غَاضِيًا فَلَا تَجْعَلْ لِي
مِنْكَ الرَّحْمَةَ وَالرِّضْوَانِ وَكَأَنَّ لَيْسَ دَاوَالِ وَأَوْحَلُ لَا خَبَارَ
وَسَيِّدًا بِنِهَاوَسْنَ بَسْمًا جَبْرًا بِنِهَاوَسْنَ بَسْمًا جَبْرًا بِنِهَاوَسْنَ بَسْمًا جَبْرًا
حَضْرًا بِمِيرَاوَسْنَ بِنِهَاوَسْنَ بَسْمًا جَبْرًا بِنِهَاوَسْنَ بَسْمًا جَبْرًا
الْأَلْفُ لَمْ يَسْمَعْ دَوْمًا مَعْنًا بِخَوَانِ أَلْفًا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
أَسْمَعُ دَعَائِي إِذَا دَعَوْتُكَ وَأَسْمَعُ نِدَائِي إِذَا نَادَيْتُكَ وَأَقْبِلْ عَلَيَّ إِذَا
نَاجَيْتُكَ فَهَذَا مَرْثِي إِلَيْكَ وَوَقْتُ بَيْنَ يَدَيْكَ مُبْجِيًا لَكَ
مَنْصَرِّعًا إِلَيْكَ رَاجِعًا لِيَا كَذَلِكَ تَوَابِي وَتَعَلَّمَ فِي نَفْسِي وَتَحْمِيرُ
سَاجِدِي وَتَعْرِفُ خَمِيرِي وَلَا تَخْفِ عَلَيَّ مِنْ تَغْلِي وَتَوَابِي
كَأَنَّ دَوْمًا مَعْنًا بِخَوَانِ أَلْفًا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

وَمَا أَرِيدُ أَنْ أُبَدِّيَ بِهِ مِنْ نَفْطِي وَأَقْعُوهُ بِهِ مِنْ طَلَبِي وَأَرْجُوهُ
لِعَالِي سَبِي وَقَدْ جَرَتْ مَقَادِيرُكَ عَلَيَّ يَا سَيِّدِي فِيمَا يَكُونُ مِنْ حَلِي
أَيْخُرُ عَمْرِي مِنْ سَهْرِي وَعَلَا سَبِي وَسَيِّدُكَ لَا يَسِيدُ غَيْرَكَ زِيَادِي
وَقَفْوِي تَقْفُو صَرِيحِي أَنْ حَرَسْتَنِي مَنْ ذَا الَّذِي بَرَدْتَنِي وَلَنْ
خَدَّ لَسْتِي مَنْ ذَا الَّذِي نَصَرْتَنِي فِي الْحَيَاةِ أَعُوذُ بِكَ مِنْ غَضَبِكَ حَالِي
سَخَطِكَ لَهِي أَنْ كُنْتُ غَيْرَ مُسْتَأْمِلٍ رَحْمَتِكَ فَأَنْتَ أَهْلُ أَنْ تَجُودَ
عَلَيَّ بِفَضْلٍ سَعِيَا لَهِي كَأَنِّي بَغِيضِي وَأَهْلُ بَيْنَ يَدَيْكَ وَقَدْ
أَخْلَاهَا حَسَنُ تَوَكُّلٍ عَلَيْكَ هَئِلَتْ مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَتَعَدَّتْ بِي بَعْفُو
لَهِي أَنْ عَقُوبَتِي مَنْ أَوْلَى مِنْكَ بِذَلِكَ وَأَرْجُو أَنْ فَدَّنَا أَجَلِي وَ
لَمْ يَذْنِبِي مِنْكَ عَلَيَّ فَهَذَا جَعَلْتَ لِأَقْرَابِي لِذَنْبِي إِلَيْكَ وَسَبِيلِي
لَهِي مَدْجَرْتِي عَلَى نَفْسِي فِي الظُّلُمَاتِ فَلَهَا الْوَيْلُ أَنْ لَمْ تَغْفِرْ لَهَا لَهِي
لَمْ يَزَلْ يَزِلْ عَلَيَّ آيَاتُكَ جَبُونِي فَلَا تَقْطَعْ بَرَكَتِي عَنْ فَيْءِ مَا فِي لَهِي كَيْفَ

الْبَر

أَبْرُ مِنْ حُسْنِ ظَنِّي لَهِي بَعْدَ تَمَانِي وَأَنْتَ لَمْ تَوَلْنِي إِلَّا الْجَمِيلَ فِي جَوَانِي
لَهِي تَوَلَّنِي مِنْ أَمْرِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَعَدَّ بِفَضْلِكَ عَلَيَّ مَذْنِبِي غَيْرُهُ
جَهْلُهُ لَهِي فَدَسَّ رَتَّ عَلَيَّ ذُنُوبِي فِي الدُّنْيَا وَأَنَا أَخْرَجُ الْخَيْرَ مِنْهَا
عَلَيَّ نَيْكَ فِي الْأَخْرَى لَهِي فَلَا حَسَنَ إِلَيْكَ إِذْ لَمْ تَنْظُرْ لَهَا لِأَحَدٍ مِنْ
عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ فَلَا تَقْطَعْ بِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَيَّ دُورِي لَا شَهَادَ
لَهِي جُودُكَ بِطَائِلِي وَعَقُولُكَ أَفْضَلَ مِنْ عَمَلِي لَهِي فَسَرِّ بِطَائِلِكَ
يَوْمَ تَقْصُو فِيهِ بَيْنَ عِبَادِكَ لَهِي أَعْنَادِي إِلَيْكَ أَعْنَادِي مَنْ لَمْ
يَسْتَعِنْ عَنِ قَوْلِ عَذْرَةٍ فَأَقْبَلَ عَذْرَتِي يَا أَكْرَمَ مَنْ أَعْنَدَكَ إِلَيْهِ
الْمُسْتَيْثُونَ لَهِي لَا تَزِدْ حَاجَتِي وَلَا تَحْبِطْ حَلِي وَلَا تَقْطَعْ مِنْكَ رَيْحَتِي
وَأَمَلِي لَهِي كَوَارِدَتِي هَوَانِي لَمْ تَهْدِنِي وَكُوَارِدَتِي فَصَحَّحْتَنِي لَمْ تَعْلَفْنِي
لَهِي مَا أَظْنُكَ تَزِدُّنِي فِي حَاجَتِي فَلَا مَقْبَلَ عَمْرِي فِي طَلَبِيهَا مِنْدَ
لَهِي فَلَا تَحْجُزْ أَيْدِيَّ أَبَدًا أَيْدِيَّ سَرْمَدًا يَزِيدُ وَلَا يَنْبُذُ كَأَنِّي حَبِطْتُ وَرَيْحِي
لَهِي فَكُلُّ مَا تَزِدُّنِي مِنْ فَضْلِكَ فَضْلِي فَكُلُّ مَا تَزِدُّنِي مِنْ فَضْلِكَ فَضْلِي

الهي ان اخذتني بحربي خذتك بعفوك وان اخذتني بدوني خذتك
بمغفرتك وان ادخلتني النار اخلصت اهلها ابي اجبت الهي ان
كان صغري في جنب طاعنك بكل صدك بر و جنب رجائك
املي الهي كيف اقبلتني عندك بالحب و محروما وقد كان اخذتني
فقط بمحرومك ان اقبلتني بالحق و محروما الهي وقد اقبلتني عندي
في شرف الهو عنك و اقبلتني في شرفك في شرفك التبا عنك
الهي فامسك بي فاطم ابري بك و كوني لي سبيلا خطاك الهي
وانا عبدك و ابن عبدك فاهو بين يديك موصول بك مريم
الك الهي فاعبدك انتصل اليك بما كنت واجهك به من قبل
استخيا في من نظرتك و اطلب العفو منك في العفو عنك لكرمك
الهي كما كنت حول فاسئل به عن عصىك الخ في وفي القسط
لجنتك و كما اردت ان تكون كنت ففكرت في ادخال في كرمك

والمطهر فلي تر لوساخ العفلة عنك الهي انظر الي نظرتي من يا فنته
فاجابك واستعملت بمعونة طاعنك يا فري لا يتعد عن
المغفرة و يا جواد لا يتخل عن رجا و اية الهي هب لي يا بنيد
رناك شوقه و لينا فافزع اليك صدقه و نظرا ففزع به منك حقه
الهي ان من تعسف بك غير مجهول ومن لا ذبك غير مجنون
ومن اقبلت عليه غير مملوك الهي ان من انشج بك استبرون
من اعصر بك استجير وقد لذت بك يا الهي وسيدتي فلا تخيب
طبي من رحمتك ولا تخيبني عن رافيتك الهي اقبل في اهل ولا ينك
مقام من رجا الزيادة من محبتك الهي و اقبلني و هيا يدك الى
ذكري واجعل هبتي الى روح نجاح اسمائك و محلي قدسك الهي
بك عليك الا الحسنبي اقبل اهل طاعنك و المتوفى الضال من
مضايك فاني لا افقد ليقبض فعا ولا املاك لما ففعا الهي انا عبدك

والمطهر

الهي ان اخذتني بحربي خذتك بعفوك وان اخذتني بدوني خذتك
بمغفرتك وان ادخلتني النار اخلصت اهلها ابي اجبت الهي ان
كان صغري في جنب طاعنك بكل صدك بر و جنب رجائك
املي الهي كيف اقبلتني عندك بالحب و محروما وقد كان اخذتني
فقط بمحرومك ان اقبلتني بالحق و محروما الهي وقد اقبلتني عندي
في شرف الهو عنك و اقبلتني في شرفك في شرفك التبا عنك
الهي فامسك بي فاطم ابري بك و كوني لي سبيلا خطاك الهي
وانا عبدك و ابن عبدك فاهو بين يديك موصول بك مريم
الك الهي فاعبدك انتصل اليك بما كنت واجهك به من قبل
استخيا في من نظرتك و اطلب العفو منك في العفو عنك لكرمك
الهي كما كنت حول فاسئل به عن عصىك الخ في وفي القسط
لجنتك و كما اردت ان تكون كنت ففكرت في ادخال في كرمك

والمطهر فلي تر لوساخ العفلة عنك الهي انظر الي نظرتي من يا فنته
فاجابك واستعملت بمعونة طاعنك يا فري لا يتعد عن
المغفرة و يا جواد لا يتخل عن رجا و اية الهي هب لي يا بنيد
رناك شوقه و لينا فافزع اليك صدقه و نظرا ففزع به منك حقه
الهي ان من تعسف بك غير مجهول ومن لا ذبك غير مجنون
ومن اقبلت عليه غير مملوك الهي ان من انشج بك استبرون
من اعصر بك استجير وقد لذت بك يا الهي وسيدتي فلا تخيب
طبي من رحمتك ولا تخيبني عن رافيتك الهي اقبل في اهل ولا ينك
مقام من رجا الزيادة من محبتك الهي و اقبلني و هيا يدك الى
ذكري واجعل هبتي الى روح نجاح اسمائك و محلي قدسك الهي
بك عليك الا الحسنبي اقبل اهل طاعنك و المتوفى الضال من
مضايك فاني لا افقد ليقبض فعا ولا املاك لما ففعا الهي انا عبدك

والمطهر

الضعيف المذنب ومملوك الشيب المعيب فلا تجعلني ممن صرفت
عنه وجهك وحجبه سهون عن عقوبتك الهى هب كمال لا يظلمك
الكلمة وانما اوصاف قلوبنا بضياء نظرها اليك حتى نخرج اضواء القلوب
تجرب النور وقيل الامعة من العظمة وتصير ارواحنا معالمة بعز
فديسك الهى واجعلني ممن ناديتك فاجابك ولا تظلمه قصيرون
يجلالك منا جنة سر وعمل لك جهر الهى فاساط على حسن
ظن موطا الا يابس ولا انقطع رجائي من جبريل كرمك الهى ان كانت
الخطايا قد اسقطتني لكديك فاصفر عني محسن نوكل علىك
الهى زحطتني الذنوب من مكارم لطيفك فعدتني اليك
الاسكرم عطفك الهى انا منى العفلة عن الاسعد والبقا لك
فعدتني المعرة بكرم الاتمك الهى ان دعا في الى النار عظيم
عقاربك فعدت دعا في الى الجنة جزيل ثوابك الهى فلك استلواك

ابن هبل

ابن هبل وارغب واستنك ان تصلي على محمد وال محمد وان
تجعلني ممن يدبر ذكرك ولا ينقض عهدك ولا يفعل عن
شكرك ولا يستخف باسمك الهى والحقني بؤر عرك الا ينجي
فاكون لك غارفا وعن سوالك مخروفا ومنك خائفا مرافيا يا
ذا الجلال والاكرام وصلى الله على محمد رسوله واليه
الطاهرين وسلم تسليما كبريا وانما جاني جليل القصد
ورضا من غلبه شتمك ودفعه اوقات حضوره باثنا عشر
واضحضرت سول صلا الله عليه واله منقول لك مكره در مجموع ماه شعبان
لا اله الا الله ولا تعبد الا انا مخلصين كه الدين وكوكبه المشرق
بنواك خصال عبادت منار ساله در نامه على بنوبيد وگاه منار ساله
ازا و محو كد از قهر پيروزنايد باروى نوراني ما شدم ماه شجارد واول
صديق بنوبيد وبنده معتبر منقول لك از حضرت صادق عليه السلام
سوال كردند از فضيلت رفته رجب حضرت خرمود جليل القصد از روزه شعبان
زاوي كفت يابن رسول الله چه ثوابي اركوب كيك برك و شعبان از روزه دارد
كند و الله بهشت ثوابي است كه يابن رسول الله بهشت علمها در انماه

عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وَكَرِهِي أَنْ يَزِيدَ مِنْ مَبْذُولِهِ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ
بِهَذَا كَلَامُهُ أَهْلُ الْإِسْلَامِ عَلَيْكَ يَا وَارِثُ أَدَمَ حَقِيقَةُ اللَّهِ
الْإِسْلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثُ نُوحٍ نَبِيِّ اللَّهِ الْإِسْلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثُ إِبْرَاهِيمَ
حَبِيبِ اللَّهِ الْإِسْلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثُ مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ الْإِسْلَامُ عَلَيْكَ
يَا وَارِثُ عِيسَى رُوحِ اللَّهِ الْإِسْلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثُ مُحَمَّدٍ خَلِيبِ اللَّهِ
الْإِسْلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ أَسْبَابِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ الْإِسْلَامُ عَلَيْكَ
يَا بَنِي مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى الْإِسْلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي عَلِيٍّ الْمُزْتَضَى الْإِسْلَامُ
عَلَيْكَ يَا بَنِي فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ الْإِسْلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي خَدِيجَةَ الْكُبْرَى
الْإِسْلَامُ عَلَيْكَ يَا نَاثِرَ اللَّهِ وَابْنَ ثَارٍ وَالْوَلَدَ الْفَوْزَ أَشْهَدُ أَنَّكَ
قَدْ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَآتَيْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ بِالْعُرْفِ وَنَهَيْتَ عَنِ
النَّكَرِ وَأَطَعْتَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ حَتَّى أَتَيْتَ الْيَقِينَ فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّتَهُ
فَسَلَّكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّتَهُ ظَلَمْتَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّتَهُ سَمِعْتَ يَدَكَ لَكَ

فَرَحِبَتْ

فَرَحِبَتْ بِهِ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ نُورًا فِي
الْأَصْلَابِ الشَّامَةِ وَالْأَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ فَتُخَيَّرُكَ الْجَاهِلِيَّةُ
بِأَجْسَادِهَا وَتُكَلِّمُكَ مِنْ مِدْهَنَاتِ شَيْءٍ بِهَا وَأَشْهَدُ أَنَّكَ بَرٌّ
دَعَاكَ الدِّينَ وَأَرْكَبُكَ الْمُؤْمِنِينَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ لَا يَأْمُ الْبَرِّ
الْبُخْتِ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ الْمَهَادِي الْمَهْدِي وَأَشْهَدُ أَنَّ الْأَمَّةَ مِنْ
وَلَدِكَ كَلِمَةُ الْقُوَى وَأَعْلَامُ الْهُدَى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَى وَالْحُجَّةُ
عَلَى أَمَلِ الدُّنْيَا وَأَشْهَدُ لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَأَنْبِيَآءِهِ وَرُسُلِهِ
أَنْيَاسُ الْمُؤْمِنِينَ وَمَا يَأْتِيكُمْ مِنْ بَشِيرٍ أَوْ نَذِيرٍ عَلَى قُلُوبِي
فَعَلَيْكُمْ سَلَامٌ وَأَمْرِي بِالْكَفَّةِ سَمِعَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَعَلَى
أَرْوَاحِكُمْ وَعَلَى أَجْسَادِكُمْ وَعَلَى أَجْسَامِكُمْ وَعَلَى شَائِدِكُمْ
وَعَلَى غَائِبِكُمْ وَعَلَى ظَاهِرِكُمْ وَعَلَى بَاطِنِكُمْ بِرُوحِي وَرُوحَتِي
نَمَازُكَ يَا رُبَّ بَيْتِكَ وَكَرَامَتُكَ يَا رُبَّ رَأْسِكَ يَا رُبَّ بَيْتِكَ خَلِيبُكَ
وَكَرَامَتُكَ يَا رُبَّ بَيْتِكَ خَلِيبُكَ يَا رُبَّ بَيْتِكَ خَلِيبُكَ يَا رُبَّ بَيْتِكَ خَلِيبُكَ

كُنْدُوكُوْبَا اِسْلَامَ عَلَيَّكَ يَا بِنَ رَسُولِ اللَّهِ اِسْلَامَ عَلَيَّكَ يَا بِنَ
 نَبِيِّ اللَّهِ اِسْلَامَ عَلَيَّكَ يَا بِنَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ اِسْلَامَ عَلَيَّكَ يَا بِنَ
 الْحَسَنِ الثَّوْبِي اِسْلَامَ عَلَيَّكَ يَا بِنَ الثَّوْبِي اِسْلَامَ عَلَيَّكَ
 يَا بِنَ الْمُظْلُومِ وَيَا بِنَ الْمُظْلُومِ لَعَنَ اللَّهُ قَاتِلَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ قَاتِلَةَ
 ظَلَمِكَ وَلَعَنَ اللَّهُ قَاتِلَةَ سَمْعِكَ يَا بِنَ قَاتِلَةَ بَنِي هَاشِمٍ يَا بِنَ
 سَابِرِ شَهَادَةِ اللَّهِ عَلَيْهِمْ كُنْدُوكُوْبَا اِسْلَامَ عَلَيَّكَ يَا اَوْلِيَاءَ اللَّهِ وَ
 اَحِبَّاءَهُ اِسْلَامَ عَلَيَّكَ يَا اَصْفِيَاءَ اللَّهِ وَ اَوْدَاءَهُ اِسْلَامَ عَلَيَّكَ
 يَا اَنْصَارَ دِينِ اللَّهِ اِسْلَامَ عَلَيَّكَ يَا اَنْصَارَ رَسُولِ اللَّهِ اِسْلَامَ
 عَلَيَّكَ يَا اَنْصَارَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ اِسْلَامَ عَلَيَّكَ يَا اَنْصَارَ فاطمة
 سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ اِسْلَامَ عَلَيَّكَ يَا اَنْصَارَ ابي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ
 عَلِي الرَضِيِّ النَّاصِحِ اِسْلَامَ عَلَيَّكَ يَا اَنْصَارَ ابي عَبْدِ اللَّهِ بَابِ
 اَنْتَهُ وَابْنِ طَيْفَتِهِ وَطَائِفَةِ الْاَرْضِ اَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَ قَوْمَ عِصْمَةٍ

فَيَا لَيْتَنِي

فَيَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَكُمْ قَاوُزَ مَعَكُمْ وَدُرَّ ثِقْلَكَ وَبَانُزَ هِمَامِكَ رَجَبِ
 وَدَرْسِهِمْ وَتَمَّ شَعْبَانُ وَشَهْرُهَا وَمَاءُ بَارِدُكَ وَضَائِقُهَا وَشَهْرُهَا وَشَهْرُهَا
 يَا بِنَ كَذِبِيَارِ اِسْلَامَ عَلَيَّكَ يَا بِنَ حَسَنِ طَرْفِي زِيَارَتِ بَنِي هَاشِمٍ وَنَبِيِّ اللَّهِ
 مَبْسُوطِهِ وَمَحْضُودِهِ زَادَ كِتَابَ تَحْقِيقِ الْاَبْرَارِ ذِكْرَكَ كَرَّمَ مَهْرَكَ خَوَاهِدِي اِيَّانِ
 كِتَابِ رَجُوعِ عَمَادٍ وَاجْمَلِهِ بَرَكَاتِ اَهْلِيهِ اَسْتَغْنَى كَدُّهُ وَوَلَادَتُ وَافْرِ اِسْعَادِ
 حَضْرَتِ صَاحِبِ الْاَمْرِ عَلَيْهِ السَّلَامُ دَرَايَشْتِ وَافِغِ شَدَائِدِ بَابِ رَجَبِ
 شَفِئْتُ كَدَّ اَيْدِيهِ زَادَ دَرَايَشْتِ بَحْوَانَتِكَ كَدَّ مَعْتَرَلِهِ زِيَارَتِ الْحَضْرَةِ
 الْاَكْثَرَةِ بِحُجَّتِهَا اَهْلِكَ وَمَوْلُودَهَا وَحُجَّتِكَ وَمَوْعُودَهَا الْبُيُوتِ
 اِلَى خِيَامِهَا فَضْلًا فَتَمَّتْ كِتَابَتُكَ حَيْدًا وَعَدَلَا لَمْ يَكُنْ لَكَ كَلِمَاتُكَ
 وَلَا مَعْقِبُ لَا يَانَاكَ نُورُكَ الْمَتَالِقُ وَضِيَاؤُكَ الْمَشْرِقُ وَالْعِلْمُ النُّورُ
 فِي حَقِّكَ الَّذِي يَجُوزُ الْفَاشِ الْسُّنُورُ حَالِ مَوْلَانِ وَكَرَمِ حَيْدِ الْاَمَلِ اَنْتَ كَدُّ
 شَفِئْتُ وَاللَّهُ نَاصِرُهُ وَمُؤَيِّدُهُ اِذَا اَرَادَ مَعَادَهُ وَاللَّهُ يَكْفِيهِ اَنْدَادَهُ
 سَبَقَ هُوَ الَّذِي لَا يُبْعَدُ وَنُورُ الَّذِي لَا يُخْبَوُ وَذُو الْحِلْمِ الَّذِي لَا يُصْبَوُ
 مَدَا اَلْاَمْرِ وَبَابِ الْعَصْرِ فَوَلَانَا اَلَا مَرَّةً اَنْتَ عَلَيَّكَ اَلَا كَرَّمَ وَنَا

بَنَزَلُ فِي كِتَابِ الْقُدْرَةِ وَاصْطَابَ الْحَرِيرَ وَالنَّسْرَ بِرَاحِمَةٍ وَحِبٍّ وَلَا
أَمْرٍ وَتَهَيَّأَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى خَاتَمِ نَبِيِّينَ وَقَاتِلِ هَيْمَةَ الْكُفْرِ عَنْ
عَوَالِيهِمْ وَأَدْرِ لَنَا أَمَامَهُمْ وَظُهُورَهُمْ وَفِي أَمَامِهِمْ وَاجْعَلْنَا مِنْ
أَنْصَارِهِمْ وَأَقْرَبِنَا نَارَ بَنَارِهِمْ وَاجْعَلْنَا فِي أَعْوَالِهِمْ وَخَلَصَانَا
وَأَجْنِبْنَا فِي دَوْلَتِهِ نَاعِيَهُمْ وَيُغْفِرْ غُلَامِيْنَ وَيُجِبْ غُلَامِيْنَ
وَمِنْ الشُّوْءِ سَالِمِيْنَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ
وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّيْنَ وَالْمُرْسَلِيْنَ وَعَلَى أَهْلِ
بَيْتِهِ الصَّادِقِيْنَ وَعِزِّهِ الطَّاهِرِيْنَ وَالْعَنَ جَمِيعَ الظَّالِمِيْنَ
وَأَحْكَمَ يَدِيْنَا وَيَكْمُلْ لَنَا حُكْمَ الْحَاكِمِيْنَ وَزَيِّدْ شَهِيدِيْنَ وَيَكْثِرْ
أَسْمَاءَ بَدَنِيَّ مَا زَمَّ الْعَالَمُ بِرَحْمَتِهِ السَّلَامُ مَا هَاهُمْ لَا دَرْشَ نَبِيَّةٍ
شُعْبَانِ نَزْدُخُودِ جَمْعٍ يَكْثُرُ وَشُبْرَاسٍ مَحْصَةٍ مَبْكُودَةٍ ذَلَّتْ أَوَّلُ نَمَازٍ يَكْرُدُ
وَدُنْتُ دَوْمَةً دَعَا يَكْرُدُ وَمَا مِنْ مَبْجُودَةٍ بِرَحْمَتِهِ أَوْ ثَلَاثُ نَزْدُخُودِ
وَطَلَبُ نَزْدُخُودِ يَكْرُدُ وَمَا مِنْ مَبْجُودَةٍ بِرَحْمَتِهِ نَاصِحٌ طَالِعٌ مَبْشَرٌ يَكْرُدُ
نَمَازُ شَبِّ نَمَازِ هَايَ بَشْبَاسٍ بَارِاسٍ وَزَجَلَةٍ نَهَا جَاهُ دَرْكُ مَرْدُودِ

دکتر

دَرْكُ بَكَلَامٍ وَهِيَ نَمَازُ اصْطَابَ حَصْرٌ صَحَابٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ مِنْ نَمَازِ أَتَانِ
حَصْرٌ رَوَيْتُ كَرْدَةً وَدَرْكُ بَكَلَامٍ بَعْدَ زَجَلَةٍ مَبْرُكَةٍ فَلَوْ أَنَّ اللَّهَ سَلَّمَ
وَبَعْدَ أَنْ نَمَازَ بَشْبَاسٍ عَلَا حُجْرَتُكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَلَيْكَ تَقِيْرٌ وَمِنْ عَدْلِكَ خَائِفٌ
وَلَيْكَ مُسْتَجِيرٌ رَبِّ لَا تَكِلْ لِي شَيْئًا وَلَا تَغِيْرْ حَسْبِي رَبِّ لَا تَجْهَلْ بِلَايَتِي
رَبِّ لَا تُفَيْتْ بِي عَدْلًا بِي أَعُوْذُ بِعَفْوِكَ مِنْ عَقَابِكَ وَأَعُوْذُ بِرَحْمَتِكَ
مِنْ عَذَابِكَ وَأَعُوْذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ وَأَعُوْذُ بِكَ مِنْكَ جَلَّ
وَنَازَلَتْ أَنْتَ كَمَا أَتَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ وَفَوْقَ مَا يَقُولُ الظَّالِمُونَ رَبِّكَ
وَرَوَيْتُ دِكْرًا زَجَلَةٍ دَرْكُ بَكَلَامٍ وَدَرْكُ بَكَلَامٍ بَعْدَ زَجَلَةٍ دَرْكُ
وَبَشْبَاسٍ مَا رَقَلَهُوَ اللَّهُ سَكَنًا بِصَدْرِيَّهٍ بِأَخْبَارِيَّهٍ وَبَعْدَ أَنْ نَمَازَ بَشْبَاسٍ
دَعَا حُجْرَتُكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَلَيْكَ تَقِيْرٌ وَمِنْ عَدْلِكَ خَائِفٌ وَبِكَ
مُسْتَجِيرٌ رَبِّ لَا تَكِلْ لِي شَيْئًا وَلَا تَغِيْرْ حَسْبِي رَبِّ لَا تَجْهَلْ بِلَايَتِي
اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوْذُ بِعَفْوِكَ مِنْ عَقَابِكَ وَأَعُوْذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ
وَأَعُوْذُ بِرَحْمَتِكَ مِنْ عَذَابِكَ وَأَعُوْذُ بِكَ مِنْكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ جَلَّ
وَنَازَلَتْ وَلَا أَحْصِي بِدَحْنِكَ وَلَا الشَّيْءَ عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا أَتَيْتَ

تَلِيَّكَ وَتَوَكَّلْ مَا يَقُولُ أَلْفَا تَلَوْنِ رَبِّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَأَقْعَلْ بِكَ كَذَا وَكَذَا وَنَحْيَا وَفَعَلْ بِكَ كَذَا وَكَذَا حَاجَاتُ خُودِ
یا دکنده واکل بن نماؤدا یا نجاه یا دفل هوا الله احد بعل وود موافق میشود
یا نماز حضرت پیر المؤمنین علیه السلام ودر بعضی بنا ن احادیث بسیار
معین از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که شب نیمه
شعبان بهتر است بجا است بعد از شب قدر وحق تعالی فضل خود را در این شب
بندگان عطا میفرماید و با حسان خود که از ایشان میزد پس بگویند
در عبادت در این شب که بر شیعیان که حق تعالی بذات مقدس خود سوگند
یا ذکر کرده که ساقی از درگاه خود در نکند مگر آنکه معصیتی از خدا طلب نماید
و این شب را خدا از برای ما اهل بیت قرار داده است با زای شیعه که از برای
پیغمبر ما قرار داده است پس اهل تمام نمایند در این شب در دعا و ثنا کردن بر
خدا بدستی که هر که در این شب صد مرتبه سبحان الله و صد مرتبه الحمد لله
و صد مرتبه الله اکبر صد مرتبه لا اله الا الله بگوید حق تعالی کارها را نکند
او را یا از در حاجتهای دنیا و آخرت و از برای او دعا و خواه طلب نماید و خواه طلب
نماید را وی برسد که بهتر از دعاها در این شب کدام است فرمود که بعد از
نماز ختن و دو رکعت نماز کن و در رکعت اول بعد از حمد سوره قل یا ایها
الکافرون و در رکعت دوم سوره قل هو الله احد بخواند و بعد از سلام بیست و سه
مرتبه سبحان الله و بیست و سه مرتبه الحمد لله و بیست و سه مرتبه الله اکبر بگوید

دگر

و اگر توبه کنی حضرت فاطمه صدوات الله علیها بخواند خدا مرا بخوبی باشد پس
این دعا بخواند یا ایها الله ملک العباد فی المصائب و الیک یفرج الخلق
فی المصائب یا غافر الجرم و الخفیات یا من لا یخفى علیک و خواطر
الاک و هادم و تصرف الخطرات یا رب العالمین و البریات یا من یسکن
مناک و لا یخفى عنک و لا یخفى عنک الله لا اله الا انت امنت الیک
یا لا اله الا انت قیا لا اله الا انت اجعلنی فی ملک الیک و یزین
نظر من الیک و یزین عیون من الیک و یزین دعاء من الیک و یزین استغاثه
یا رب من ذنوبی و نجاة الیک فی ستر عیونى اللهم تجدد علی
بکرک و صلیک و احط خطایای بحلیک و عفو لغفلی
فی ملک الیک و یزین عیون من الیک و یزین دعاء من الیک و یزین استغاثه
یا رب من ذنوبی و نجاة الیک فی ستر عیونى اللهم تجدد علی
بکرک و صلیک و احط خطایای بحلیک و عفو لغفلی

مِنْ الْخَيْرِ اِنْ خَطَا وَاجْعَلْنِي مِنْ سُلَاسِمٍ قَعَمٍ وَفَارِزٍ وَغَنَمٍ وَاصْفِي
شَرِّ مَا اسْلَفْتُ وَاصْفِنِي مِنَ الْاَلْبَانِ وَادْفِنِي مَعْدِنِكَ وَحَبِّبْ
اِلَيَّ طَاعَتَكَ وَمَا يَفْرُقُنِي مِنْكَ وَزَلْفُنِي عِنْدَكَ سَيِّدِي
اِلَيْكَ مَلِكًا اَلْهَارِبِ وَمِنْكَ مَلَكًا اَلْطَّالِبِ وَعَلَى كُلِّ مَلَكٍ اَعُوذُ
اَنْتَ تَقْبِلُ الشَّاهِدَ ذَبْتَ عِبَادَكَ بِالْاَكْثَرِ وَأَنْتَ اَكْرَمُ
اَلْاَكْثَرِينَ وَأَمْرٌ بِالْعَفْوِ عَادَكَ وَأَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ اَللّهُمَّ
فَلَا تَخْرِجْنِي مِنْ رَحْمَتِكَ وَتَرْكِيكَ وَلَا تُؤَيِّسْنِي مِنْ سُلْبِ نَعْيِكَ
وَلَا تُخَيِّبْنِي مِنْ بَيْتِ قِيَمِكَ هَذَا اللَّيْلُ لَا قِيْلَ طَاعَتِكَ
اجْعَلْنِي مِنْ جَمْعٍ مِنْ شَرِّ رِيْزِيْكَ رَبِّ اَنْ اَكُنْ مِنْ اَهْلِ
ذَلِكَ فَانْتَ اَهْلُ الْاَكْرَمِ وَالْعَفْوِ وَالْغَفْرِ وَجِدْ عَلَيَّ مَا اَنْتَ
اَهْلُهُ لَا يَمُنُّ اَسْتَحْفَهُ فَتَنْدَحْسَنَ ظَنِّي بِكَ وَتَحْقُقَ رَجَائِيْ بِكَ
وَعَلَيْتَ نَفْسِيْ بِكَ مِنْكَ وَأَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَاَكْرَمُ الْاَكْرَمِينَ

اَللّهُمَّ

اَللّهُمَّ وَاصْفِنِي مِنْ رِيْزِ رِيْزِيْكَ يَا قِيَمِكَ وَاعِزَّنِي بِعَفْوِكَ مِنْ
عَفْوِيْكَ وَاصْفِنِي مِنَ الْاَلْبَانِ الَّذِيْ يَخْلُجُ عَلَى الْخَلْقِ وَاصْفِنِي عَلَى
الرِّزْقِ حَتَّى اَقُوْمَ بِصَالِحِ رِضَاكَ وَانْعَمْ بِحَبْلِ عَطَاكَ وَاسْعِدْ
بِصَالِحِ نِعْمَاتِكَ هَذَا لَيْلُ تَرْكِيكَ وَتَرْكِيَّكَ لَكَرَمِكَ وَاسْعِدْ
بِعَفْوِكَ مِنْ جَفْوِيْكَ وَتَرْكِيَّكَ مِنْ غَضَبِكَ تَجِدْنِي بِمَا اسْتَأْنَيْتُكَ
وَاقِلْ مَا اَلْتَمَسْتُ مِنْكَ اسْتَأْنَيْتُكَ بِكَ لَا تُخَيِّبْ اَعْظَمُ مِنْكَ بَرٍّ
بِحَقِّكَ اَسْمِيْ وَبِكُفْرِيْ يَا رَبِّ بَيْتِ مَرْثِيْكَ يَا اَللّهُ هَمَّتْ مَرْثِيْكَ لَا حَوْلَ وَلَا
قُوَّةَ اِلَّا بِاَللّهِ هَمَّتْ مَرْثِيْكَ مَا شَاءَ اَللّهُ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاَللّهِ مَرْثِيْكَ لَا قُوَّةَ اِلَّا
بِاَللّهِ مَرْثِيْكَ بِرِسَالَتِكَ بِرِسَالَتِكَ بِرِسَالَتِكَ بِرِسَالَتِكَ بِرِسَالَتِكَ بِرِسَالَتِكَ
اِنْ خَلَا بِطَلَبِ نَحْدَا سَوَّكَ لَكَ مَا كَرِهْتَ وَطَلَبْتَ مَا رَزَقْتَ حَاجَتِ بَطْنِيْ حَقَّتْ
قُوَّةُ اِيْمَانِيْ بِكَ بِرِسَالَتِكَ وَفَضْلُكَ وَرِثَتُكَ بِرِسَالَتِكَ بِرِسَالَتِكَ بِرِسَالَتِكَ
مَرْثِيْكَ بِرِسَالَتِكَ بِرِسَالَتِكَ بِرِسَالَتِكَ بِرِسَالَتِكَ بِرِسَالَتِكَ بِرِسَالَتِكَ
اَلْمُعْرِضُونَ وَفَصَلَكَ الْفَاصِلُونَ وَاقِلْ فَضْلَكَ وَمَعْرِضَكَ
الطَّالِبُونَ وَكَانَ فِيْ هَذَا اللَّيْلِ نَحْوُ اَرْبَعِ مِائَةٍ وَخَمْسِ مِائَةٍ وَخَمْسِ مِائَةٍ

تَمَنُّ بِهَا عَلَى مَا نَشَاءُ مِنْ عِبَادِكَ وَتَمْنَعُهَا مِنْ لَدُنِّي قُلْ لَكَ الْعِزَّةُ
 مِنْكَ وَهَذَا نَذْرٌ عِندَكَ الْقَهْرُ إِلَيْكَ الْوَقِيلُ فَضْلَكَ وَمَعْرِفَتَكَ
 قَدْ جَعَلْتُ بِأَمْرٍ لَكَ تَقْضِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ عَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ
 وَعَدْتُ عَلَيْكَ بِمَا نَفَخْتُ مِنْ عَطْفِكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 الْعَلِيِّينَ الطَّاهِرِينَ الْحَبِيبِينَ الْفَضِيلِينَ وَجِدْ عَلَى بَطْوَلِكَ وَمَعْرِفَتِكَ
 يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ
 وَسَلِّمْ تَسْلِيمًا أَرَادَ اللَّهُ بِهِدْ مُحَمَّدٌ كَلَّمَ فِي أَذْوَكَ كَأَمْرٍ
 فَاسْتَجِبْ كَمَا وَعَدْتَ أَنْكَ لَا تَخْلِفُ الْبِعَادَ مَوْلَفَ كَوْدِ
 كَمَا بِنِ دَعَائِي بِبَارِ خَوِيدِ نَزْدَعَا هَآئِلِ بِرِ شَيْبِ نَاظِرِ أَمْرٍ وَاعْمَلْ
 سَابِقِ نَيْبِ أَيْنِ بِأَيُّوْبِهِ أَزْهَرِ نَامِ حَسَنِ مَجْنُوعِ عَلَيْهِ السَّلَامِ دَوَائِي
 كَرِهَ مَا اسْتَكَبِرَ شَيْبِ بِرِ كَحْضَرِ سُولِ صَلَّي اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ نَازِلِ شَدِيدِ كَهْتِ بَا
 نَحْمَدُكَ خُودِ لَآ اَمْرٍ كُنْ كِهْ دَرْ شَيْبِ شَعْبَانِ ذَهْ كَهْتِ نَمَازِ بَكْتِ دَهْرِ كَوْدِ
 بِبَكْلَامِ وَدَهْرِ كَهْتِ بَعْدَ زَحْمِ دَهْ مَرْبِهِ فَلْهُوَ اللَّهُ أَحَدٌ يَحْوَانِدُ وَجُونَ زَهْمِ
 فَاغْنِ شُودِ دَهْ مَرْبِهِ آيَةُ الْكَرِيمِ دَهْ مَرْبِهِ سُونِ حَمْدِ يَحْوَانِدُ وَصَدِّ مَرْبِهِ
 سَخَانِ اللَّهُ يَكُونُ حَقُّهُ إِلَى صَدِّكَ كِهْ كِبَرِ هَلَاكَ كُنْ وَأَوَّلِيَا شَرْ ذَوْبِ بَعْدِ

ک

کَلَّ عَظِيمِ اغْنِزْ لِي ذَنْبِي الْعَظِيمَ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ عَثَرَةَ عَظِيمٍ يَا عَظِيمُ بِرِ هَرِ كِهْ
 اِبْنِ عَزَالِ بِجَا اُورْدِ مَحْكَ كِهْ حَقُّهُ إِلَى اَزَا وَهَفْشَا دَهْرِ کَاهِ وَآوَمَلِ اَرْحَمِ دِهْ
 نَامِ عَلِ وَنُوبِ کِهْ مَحْكَ دَازِ پِدِ رُومَا دَرْ شِ هَفْشَا دَهْرِ کَاهِ وَنَمَازِ دِهْ بَكْرِ
 نَمَازِ بَ کِهْ عَاشِ وَخَاصَّه اَزْ حَضَرِ سُولِ صَلَّي اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ رُوبِ كِهْ اَللَّهُ
 کِهْ حَضَرِ مَرْبِ دِهْ دَرْ شَيْبِ شَعْبَانِ دَرْ خَوَابِ بُوْدِمِ کِهْ جَبْرِ بِلِ بَرِ نَازِلِ
 شَدِ وَکَهْتِ اِیْ مُحَمَّدًا اِلَا بِخَوَابِ بِرِ دِیْ رَا بِدِ شَبِ کِهْمِ اِنْ چِهْ شَبِ کَفْتِ شَبِ
 نِهْمِ شَعْبَانِ بِرِ بِرِ خِزَرِ اِنْدِ مَرَا وَرِ دِ بُوِی مَرِ سَنَانِ بِقِیْعِ وَکَهْتِ مَرْبِ بَلَدِ
 کُنِ بُوِی اَسْمَانِ بِدِ رِ شَبِ کِهْ اِنْ شَبِ بَ کِهْ دَهْ هَآئِلِ اَسْمَانِ کُشَادِ مِشُوْدِ
 بِعَیْنِ دَهْ هَآئِلِ حَکْ وَدَهْ هَآئِلِ خُوشْ نُوْدِی خُذَا وَدَهْ هَآئِلِ مَرْزِشْ کَاهَانِ
 وَدَهْ هَآئِلِ فَضْلِ وَحَسَانِ وَدَهْ هَآئِلِ نُوْبِهِ وَدَهْ هَآئِلِ نَعْتِ وَدَهْ هَآئِلِ جُودِ
 وَخُشْشِ بِمَآرِ دِ حَقُّهُ إِلَى اَزْ بِنْدِ کَانَ دِرْ اَبْنِشْ بَعْدِ دِ مَوْهَای جَمَادِ
 پَا یَا نِ وَبِشْمِ هَآئِلِ اِشَانِ اِیْ مُحَمَّدٌ هَرِ کِهْ اَحْيَا کُنْدَا بِدِ شَبِ بِکَهْتِ اَشْهُ کِبَرِ
 وَشَبْخَانِ اَقْبِیْهِ وَلَا اِلَهَ اِلَّا اللَّهُ وَنَمَازِ کَرْدِ نِ وَفَرَانِ خَوَانْدِ نِ وَطَلَبِ مَرْزِشِ
 کَرْدِ نِ وَاسْتِغْفَارِ نِ وَنُودِ نِ بِهَشْ وَخَازِ نِ جَا یَا وَبَاشْ دِهْ کَاهَانِ کُنْ شَدِ وَبِشْ
 اَوَا مَرْزِ بَ کِهْ شُودَا یِ مُحَمَّدٌ هَرِ کِهْ دِرْ اَبْنِشْ صَدْرِ کَهْتِ نَمَازِ بَ کِهْتِ دِهْرِ وَکَهْتِ بِرِ
 بِکَلَامِ وَدَهْرِ کَهْتِ بَعْدَ زَحْمِ دَهْ مَرْبِهِ فَلْهُوَ اللَّهُ أَحَدٌ يَحْوَانِدُ وَجُونَ زَهْمِ
 فَاغْنِ شُودِ دَهْ مَرْبِهِ آيَةُ الْكَرِيمِ دَهْ مَرْبِهِ سُونِ حَمْدِ يَحْوَانِدُ وَصَدِّ مَرْبِهِ
 سَخَانِ اللَّهُ يَكُونُ حَقُّهُ إِلَى صَدِّكَ كِهْ كِبَرِ هَلَاكَ كُنْ وَأَوَّلِيَا شَرْ ذَوْبِ بَعْدِ

هر روز و شبی قسری در پیش و با عطا کند و شفاعت او را قبول کند و در صد
 نفر از اهل خانه و خویشان و وشرایک گردانند و از در ثواب شهیدان و ثواب
 روزه داران ایفاء و عبادت کنندگان اینها هر را با عطا کند بی آنکه از ثواب
 آنها چیزی که شود بجز اینها بکشد اینها را و اگر گشت خود را که احیا کند
 آنرا و قریب جویند بوی خدا بعبادت آن بد رستی که با شیبست بسیار و بعضی
 با محراب چون نبرد و بمیان مدغم جمع ملائکه اسمائها پای خود را صفت کرده بودند
 و نزد خدا بعبادت مشغول بودند و بعضی ایستاده بودند و بعضی در رکوع و سجده
 در سجود بودند و بعضی مشغول بدعا بودند و بعضی به بکس و بعضی به بعضی
 با استغفار و یا تحمید و تسبیح و استغفار و در اینست نظر رحمت بوی بندگان
 میافکند و میارزد که همان هر موعنی را که بخواهد ایستاده باشد یا نشسته
 مشغول بشکری باشد یا در رکوع و سجود باشد یا مشغول با دعا باشد یا این
 شبست که هر که دعا کند البته دعا بش مستجاب میشود و هر که سوال کند یا دعا
 عطا کرده میشود و هر که توبه کند توبه اش مقبول میگردد و هر که بکسب که
 از خیر اینست محروم گردد از خیر اینست ایامه ائمه علیهم السلام منقول است که هر که
 در شب نیمه شعبان صد رکعت نماز بکند یا هزار مرتبه قل قوا الله یعنی در
 هر رکعت ده مرتبه بخواند نماز نیمه دل او در روز یکده دعا از ترس مرده باشند
 و نمیرد تا آنکه صد ملت را بپندکند و از این کردار خدا از عذاب الهی نهر
 ایشان بشارت هست و او را بهشتی بی نظیر آنها باشند که در دنیا او را از شرف
 سلطان نگاه میداشته اند و بی نظیر آنها باشند که در شب روز برای او

استغفار

استغفار میکند در ساعات شب و روز و در هر که او را حفظ میکند نذر شیطانی
 و منقول است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله در این شب استغفار بخوانند
 اللَّهُمَّ افْتِنْنَا مِنْ خَشْيَتِكَ مَا يَحُولُ بَيْنَنَا وَبَيْنَ مَعْيَدِكَ وَ
 مِنْ طَاعَتِكَ مَا نَبْتَغِيهِ بِرِضْوَانِكَ وَ مِنْ الْيَقِينِ مَا يَهْوَى عَلَيْكَ
 بِرَبِّهِ مُصِيبَاتِ الدُّنْيَا اللَّهُمَّ امْنَعْنَا بَأْسَ مَا عَنَّا وَ ابْصُرْنَا وَ اقْوِئْنَا
 مَا أَجَبْنَا وَ اجْعَلْهَا الْوَارِثَةَ وَ اجْعَلْ لَنَا عَلَيْنَا مِنْ ظُلْمَانَا وَ انْقِصَا
 عَلَيْنَا مِنْ غُلَامَانَا وَ لَا تَجْعَلْ مُصِيبَتَنَا فِي دِينِنَا وَ لَا تَجْعَلْ الدُّنْيَا
 أَكْبَرَ هَمِّنَا وَ لَا تَجْعَلْ عَلَيْنَا وَ لَا تَجْعَلْ عَلَيْنَا مِنْ لَبِئْسِ مَا يَرْجُو حَسْرَتَنَا
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ و این دعای جامع کمال است و منضم جمیع مطالب
 دنیا و آخرت و چون دعای کمال این را بداند از خواص اصحاب حضرت امیر
 المؤمنین علیه السلام بهترین دعاهاست از دعاها ای بر شکر و در او
 دیگر نیز میتوان خواندن با ترجمه در اینجا بزرگوار است که در وقت خواندن متذکر
 معانی آن باشند تا فائز آن تمام شود و این عظیم تر باشد تا آنکه سید ابی جلیل
 ابر طایوس در کتاب تال روایت کرده است که کمال این زیاد گفت و قوی ما
 مولای خود امیر المؤمنین علیه السلام در سجده بصره نشسته بودم شب نیمه

شعبان مذکور شد حضرت فرمود که هر کس که در این شب دعا بخواند دعا
خضر را داد و آن شب بخواند این دعا و مستجاب گردد چون حضرت منزل مرا حرکت
نمود شب بخندست حضرت فرمود چون مرا دیدید بپسندید چه کار آمد ای کمال کلام ما
ایمیر المؤمنین طلب دعا حضرت آمد ام فرمود بدین ای کمال چون این دعا را
حفظ نمائی در هر شب جمعه یا در هر ماهی یک مرتبه یا در عجمی یک مرتبه بخوان
تا کفایت شود و نه مان تو شود و یا در هر روزی و روزی داده شوی
و البته امر بیدار شوی ای کمال طول صحبت خدمت تو موجب نشد که تورا
بچنین نعمتی که امی شمار و سرافراز گردانم پس گفت نویس و دعا را تلقین من فرمود
بسم الله الرحمن الرحیم
اللهم انی استسئلتک برحمتک الّتی وسعت کل شیء و بقوّة الّتی
فهرت بها کل شیء و خضع لها کل شیء و ذل لها کل شیء و
یجبر فیها الّتی علیک بها کل شیء و بعزّتک الّتی لا یقوم لها
شیء و بعظمتک الّتی ملک کل شیء و سلطانک الّذی علا
کل شیء و وجعک الّباء بعدک مناه کل شیء و یا سماء الّتی
ملک انکار کل شیء و بعلمک الّذی احاط بکل شیء و بنور

و سجده

و بحکمت الّذی احصاه کل شیء یا نور یا فذو س یا اولا الاولین و
یا اخر الاخرین اللهم اغفر لی الذنوب الّتی تفهتک العصاة اللهم
اغفر لی الذنوب الّتی نزل النعمه اللهم اغفر لی الذنوب الّتی
تغیر النعمه اللهم اغفر لی الذنوب الّتی تحیل الدعاء اللهم
اغفر لی الذنوب الّتی نزل البلاء اللهم اغفر لی الذنوب الّتی
تقطع الرجاء اللهم اغفر لی کل ذنب ذنبه و کل خطیئه
انحطتها اللهم انی تقرب الیک بذكرک و استشفع بک الی
نفسک و استسئلتک بحجودک ان تدبیر من فضیلتک و ان توفیر عینی
شکرک و ان تلهی عینی ذکرک اللهم انی استسئلتک سؤال خاضع
مستذل خاشع ان تسامحی و ترحمی و تجعل لی هینک و اضیاء
فانعم و فی جمیع الاحوال سوا عیالک اللهم و استسئلتک سؤال من
استسئلت فاقه و انزل بک عند الشدائد حاجته و عظم فیها

عِنْدَكَ رَغْبَةً إِلَهًا عَظِيمًا سَاطِئًا نَارًا وَعَلَا مَكَانَكَ وَخَفِيَ
 مَكْرَكَ وَظَهَرَ أَمْرَكَ وَعَلَبَ قَهْرَكَ وَجَرَتْ قُدْرَتُكَ وَلَا تَمْكُرُ
 الْفِرَارُ مِنْ حُكْمِكَ اللَّهُ لَا أَحَدَ لَدُنِّي غَايِرٌ وَلَا لِقَائِي
 سَائِرٌ وَلَا لِقَائِي مِنْ عَلَى الْبَيْعِ بِالْحَسَنِ سَبْدٌ لَا غَيْرَ لَهُ إِلَّا اللَّهُ لَا
 أَنْتَ سَبْطَانُكَ وَتَحْلِلُكَ ظِلَّتْ نَفْسِي وَتَحَرَّاتُ بَهْمِي وَسَكَنْتُ
 إِلَى قَلْبِي ذِكْرُكَ عَلَى الْإِلَهِمْ مَوْلَايَ كَمْ مِنْ قَبِيحٍ
 سَتَرْتَهُ وَكَمْ مِنْ فَادِحٍ مِنْ أَسْأَلَهُ أَقْلَهُ وَكَمْ مِنْ عِشْوَةٍ وَقِيَّتَهُ
 وَكَمْ مِنْ مَكْرَمَةٍ دَفَعْتَهُ وَكَمْ مِنْ بِنَاءٍ جَبَلْتُ أَهْلًا لَهُ نَشْرَهُ
 اللَّهُمَّ عَظِيمُ بَلَاءٍ وَأَفْطَرُ بِي سَوْءِ حَالِي وَصَهْرَتُ بِي أَعْمَالِي وَقَعْدُ
 فِي أَغْلَابِي وَحَبْسَتِي عَنْ تَقَرُّبِي إِلَى سَالِي وَخَدَعْتَنِي لِدُنْيَا
 بَعْرِ دِيهَا وَنَفْسِي تَحِيَّا لَهَا وَمَطَالِي يَا سَيِّدِي فَأَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ
 أَنْ لَا تَجْعَلَ عَنكَ دُعَائِي سَوْءَ عَمَلِي وَفِعَالِي وَلَا تَقْضِ عَنِّي حَقِّي مَا
 كَرِهْتَ

أَغْلَفْتُ

مَا أَغْلَفْتُ عَلَيْهِ مِنْ سِرِّي وَلَا تَعَايُنِي بِالْعُقُوبَةِ عَلَامًا عِنْدَهُ
 فِي خَلْقِي مِنْ سَوْءِ فِعْلِي وَإِسَاءَتِي وَدَوَامِ تَقَرُّبِي وَجَهْلِي وَ
 كَثْرَةِ شَهْوَانِي وَعَقْلِي وَكُنْ اللَّهُمَّ بِعِزَّتِكَ لِي فِي الْأَحْوَالِ
 كُلِّهَا رَوْقًا وَعَلَى فِي جَمِيعِ الْأُمُورِ عَطُوفًا إِلَهِي وَدُنِّي مِنْ بِي غَيْرِكَ
 أَسْأَلُكَ كَثْفَ صَفْوِي وَالنَّظَرَ فِي أَسْرِي إِلَهِي وَمَوْلَايَ اجْرِبْ
 عَلَى حَكْمِكَ اتَّبِعْ فَيْدَ مَوِي نَفْسِي وَلَا آخِرَ نَفْسِي مِنْ نَزْوِي
 عَذْوِي تَغْرِيبِي بِنَا أَمْوِي وَأَسْعِلْ عَلَى ذَلِكَ الْقَضَاءَ فَجَاوِزْ
 بِمَا جَرَى عَلَيَّ مِنْ ذَلِكَ بَعْضَ حُدُودِكَ وَخَالَفْتُ بَعْضَ أَلْمِزِكَ
 فَلَاكَ الْحَمْدُ عَلَى فِي جَمِيعِ ذَلِكَ وَلَا حُجَّةَ لِي بِمَا جَرَى عَلَى نَفْسِي
 قَضَاؤُكَ وَالْزَيْفُ حُكْمُكَ وَبَلَاؤُكَ وَقَدْ أَتَيْتُكَ بِالْهَرَبِ
 تَقْصِيرِي وَإِسْرَافِي عَلَى نَفْسِي مُعَذِّبًا نَاوِمًا مُنْكَرًا مُسْتَقْبِلًا
 مُتَغَفِّرًا مُبْتَلِيًا مُقَرِّبًا مَدْعَا مُعْرِفًا لَا أَحَدَ مَقَرًّا بِنَا كَانَ مَقِي

أَغْلَفْتُ

وَلَا تَقْرَأُ تَوْحِيْدَهُ الْاِسْمُ فِي اَمْرِ عَمْرٍو بَوْلِكَ عَزْدِي وَادْخَالَكَ
اِيَّايَ فِي سَعْدٍ مِنْ رَحْمَتِكَ اَللّٰهُمَّ فَاَقْبَلْ عَزْدِي وَارْحَمْ شَيْدَكَ
خُزْرِي وَفَضْلِي مِنْ شَيْدِكَ وَثَانِي يَا رُبَّ ارْحَمْ صَعْفَ بَدَنِي وَ
رَقْمَ جِلْدِي وَرَقْمَ عَظْمِي بِاَمْنٍ بَدَا خَلْفِي وَذِكْرِي وَتَرْبِي
وَتَرْبِي وَتَعْلِي بِحَقِّ لَابِنْدَاءِ كَرَمِكَ وَمَسَالِفِ بَرَكَتِي يَا
اَلْهَمَّ وَسَيِّدِي وَدُبِّي اَنْزَلْ مَعْدِي بِنَاوَلِكَ بَعْدَ تَوْجِيْدِكَ
وَبَعْدَ مَا اَصُوْرِي عَلَيْكَ قَلْبِي مِنْ مَعْرِفَتِكَ وَخِيْرِي لِيَا اِنِّي مِنْ
ذِكْرِكَ وَغَفْلَتِكَ خَمِيرِي مِنْ حُبِّكَ وَبَعْدَ صِلَتِي اَعْرِضْ لِي
وَدَعَايَ خَاصِعًا لِرُبُّوْبِيْكَ هَبْهَا لِيْ اَنْتَ اَكْرَمُ مِنْ اَنْ تَضِيْعَ
مِنْ رُتْبَتِكَ اَوْ تَبْعِدَ مِنْ اَدْنَتِكَ اَوْ تُكْثِرَ دَسْنَ اَوْ تَسْلِمَ
اِلَى الْاِبْلَاءِ مِنْ بَعْثَتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَلَيْتَ شِعْرِي يَا سَيِّدِي
وَالْهَى وَمَوْلَايَ اَنْ سَلَطَ النَّارُ عَلَيَّ وَخَوَّضْتَ لِعَظْمَتِكَ جَلَالًا

وَعَلَى

وَعَلَى اَللّٰهُمَّ تَطَقَّ بِوَجْهِكَ صَادِقَةً وَكُتْرَكَ مَا دَحَهُ وَعَلَى
فُلُوْبِ غَمْرَتِكَ يَا اَلْهَى تَخَفُّفَةً وَعَلَى عَمَّا تَرْحُوفُ مِنْ الْعِلْمِ
بِكَ حَتَّى صَارَتْ خَاشِعَةً وَعَلَى جَوَارِحِ سَعْتِي اَوْطَارَ تَعْبَلِكَ
طَائِعَةً وَآثَارَتِ بَابِ غَفَارِكَ مَدْعَةً مَا مُكْدَا الظُّرْبُكَ
وَلَا اَخِيْرُ نَافِضًا عَنْكَ يَا كَرِيْمُ يَا رُبَّ اَنْتَ تَعْلَمُ صَعْفِي
عَنْ قَلِيلٍ مُزْبَلٍ الدُّنْيَا وَغَفْوَاتِهَا وَمَا تَجْرِي فِيهَا مِنَ الْكَلَامِ
عَلَى اَهْلِهَا عَلَيَّ اَنْ ذَلِكْ بَلَاءٌ وَمَكْرٌ قَلِيلٌ مَكْثُهُ سَبْرٌ
بِقَاؤِي صَبِيْرٌ مَدْنُهُ مَكَيْفٌ اَحْتِمَالِي لِيَا اَلْهَى اَلْاَخِرَةُ وَجَلِيْلٌ قَوِيْعٌ
اَلْكَلَامِ فِيهَا وَهُوَ بَلَاءٌ تَطْوِيْلُ مَدْنُهُ وَبَدْوٌ مَقَامُهُ وَلَا تَخَفُ
عَنْ اَهْلِيْهِ اَلَا كُنْتُ اَلَا اَعْنُ غَضَبِكَ وَانْتِقَامِكَ وَتَحْطَاكَ
وَهَذَا مَا لَا تَقُوْمُ لَهُ السَّمَوَاتُ وَالْاَرْضُ يَا سَيِّدِي مَكَيْفٌ
بِيْ وَآعْبِدُكَ الضَّعِيفُ الدَّالِيْلُ الْخَفِيْرُ الْكَبِيْرُ الْمُسْتَكْبِرُ

يا الهي وديني وسيدتي ومولاى لا تخي لا مورالك اشكو
ولما منها اخبر وابكى لا ليم العذاب وشدة به او لظول البلاء
ومدني فكن صبري في العقوبات مع عدلك وجمعت بيني
وبين اهل بلاءك وفرت بيني وبين احبابك واولياك
فهبني يا الهي وسيدتي ومولاى وديني صبري على عذلك
فكيف صبري على غيرك فهبني صبري على حزنك فكيف
اصبر عن النظر الى صراحتك ام كيف ساكن في النار ورجاء
عفوكم فبغيرك يا سيدتي ومولاى اقم صا دك كن
توكتني ناطقا لا تخي اليك بين اهلها فجميع الاسباب
لا صرحن اليك صراخ المتصريحين ولا يكذب عليك بكاء
الفاقدين ولا ناديتك ابي كنت يا وحي المؤمنين يا غاية امال
العارفين يا غياث المتجشدين يا حبيب قلوب الصادقين و

يا الله

يا الله العالمين اقر لك سبحانك يا الهي وسيدتي ومولاى
عبدتي بيني وبينها عذابا لقيته وذا اقطع عذابها بمصيبة و
سكن بين اهلها عذابي وجريرته وموئجه اليك فجميع موئيل
لرحمتك وبناديك يا اهل اهل توحيدك وبوسلك اليك
برؤيتك يا مولاى وكيف بقوت العذاب وهو برؤوما
سكن من حلك ورافك ورحمتك ام كيف تولاه النار وهو
يا ملضلك ورحمتك ام كيف بخرقه لها وانت تسمع صوته
وترى مكانه ام كيف بشمل عليه وفيها وانت تعلم ضعفه
ام كيف بغلغل اهلها وانت تعلم صدقه ام كيف تخرجه
زبانها وهو يناديك يا ربه ام كيف برؤوصتك في عفيفه
وبها فتركه فيها هبها ما ذك الظن بك ولا المعروف
من فضلك ولا مثب اليها عالمك به الموحدين من برك و

اِحْيَاكَ مَبِ الْبَقِيَّةِ نَقَطُ لَوْلَا مَا حَكَتْ بِهِ مِنْ تَعْدِيَةٍ جَارِيَةٍ
وَصَيْتُ بِهِ مِنْ اِخْلَادٍ عَائِدَةٍ بِكَ جَعَلْتَ اِنَارَ كُلِّهَا تَرَدُّا
وَسَلَامًا وَمَا كَانَتْ لِاَحَدٍ فِيهَا مَقَرًّا وَلَا مَقَامًا لِكُلِّ نَقْدَةٍ
اَسْمَاؤُكَ اَقَمْتَ اَنْتَ لَهَا مِنْ الْكَافِرِينَ مَرَجًا وَمَا لَهَا مِنْ
اَجْعَبِينَ وَاَنْ تَحْدُثَ فِيهَا الْمَعَانِدِينَ وَاَنْتَ جَلَّ شَأْنُكَ فَلَمْ يَبْدَأْ
وَتَطَوَّلَتْ بِالْاَنْعَامِ مَكْنِيَةً اَمِنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَرِيمًا
فَاسْقَا لَابْنَتُونَ لِحْيَ وَسَيِّدِي فَاَسْتَلَّ بِالْفُتُورِ الْوَحْيِ
فَدَرَزَتْهَا بِالْقَضِيَةِ اَلْقَى حَتْمَهَا وَحَدَّثَهَا وَغَلَبَتْ مِنْ عَلَيْهِ
اَجْرَتُهَا اِنْ تَهَبَّ لِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هَذِهِ السَّاعَةِ كُلِّ جَرَمٍ
اَجْرَتُهُ وَكُلِّ ذَنْبٍ اَذْنَبْتُهُ وَكُلِّ فِسْحٍ اَسْرَنْتُهُ وَكُلِّ جَهْلٍ
عَلِمْتُهُ اَوْ اَعْلَنْتُهُ اَخْفَيْتُهُ اَوْ اظْهَرْتُهُ وَكُلِّ سَيِّئَةٍ
اَسْرَبْتُ بِأَيُّهَا الْكِرَامُ الْكَاسِيَةِ الدِّينِ وَكَلِمَةٍ تَحْفِظُ مَا يَكُونُ

مِنْ

مِنْ وَجَعَلْتُمْ شُهُودًا عَلَيَّ مَعَ جَوَارِحِي وَكُنْتُ اَنْتَ الْوَفِيُّ عَلَى
مِنْ وَدَائِمُهُ وَالشَّاهِدُ لِمَا خَفِيَ عَنْهُمْ وَبَرَحِيكَ اَحْقَبُهُ وَ
بِفَضْلِكَ سَرَّيْتُهُ وَاَنْ تَوْفِرَ حُطًى مِنْ كُلِّ اَجْمَعٍ تَزِيلُهُ اَوْ اِخَانٍ
تَضِلُّهُ اَوْ تَنْشُرُهُ اَوْ تَزِيغُهُ اَوْ تَنْبِطُهُ اَوْ ذَنْبٍ تَغْفِرُهُ اَوْ حُطًى تَسْتُرُهُ
يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
وَفَا قِي يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
اَعْظَمُ صِفَائِكَ وَاَسْمَاءُكَ اَنْ تَجْعَلَ اَوْفَانِي فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
بِذِكْرِكَ مَعْمُورًا وَتَجْعَلَ لِي مَوْصُولَةً اَوْ اَعْمَالِي عِنْدَكَ
مَقْبُولَةً حَتَّى اَتَكُونَ اَعْمَالِي وَاَوْفَادِي كُلُّهَا وَزِدْ اَوْ اَحَدًا وَحَالِي
فِي خِدْمَتِكَ سَرْمَدًا يَا سَيِّدِي يَا مَرْغَبِي مَعْقُولِي يَا مَوْلِي
تَكُونُ اَخْوَالِي يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ

وَأَشَدُّ عَلَى الْعَرْسَةِ جَوَالِحِي وَهَبِي الْحَدَّ وَخَشِيكَ وَاللَّوْمَ
فِي الْإِصْبَالِ بِحَدِّكَ حَتَّى أَسْرَحَ إِلَيْكَ فِي بَيْتِكَ الشَّافِعِينَ
أَسْرَحَ إِلَيْكَ فِي الْبَيْتِ وَبِشَاوَةِ الْفَرْقِ فِي الْمُسْتَأْفِينَ
وَأَكْثَرُ نَوْمِكَ دُخَانُ الْخَالِصِينَ وَأَخَافُكَ حَقَّةَ الْمُؤْمِنِينَ وَاجْتَمَعَ
فِي جَوَارِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ كُلُّهُمْ وَمَنْ رَأَى فِي دِيْوَانِهِ قَارِدَهُ وَمَنْ
كَادَ فِي كَلْبِهِ وَاجْعَلْ مِنْ أَحْسَنِ عِبَادِكَ نَصِيْبًا عِنْدَكَ
وَأَقْرَبَهُمْ مَنَازِلَ مِنْكَ وَأَحْسَنَهُمْ دُفْعَةً لَكَ فَإِنَّهُ لَا يَسْأَلُ
ذَلِكَ إِلَّا بِفَضْلِكَ وَجَدِّي بِجُودِكَ وَأَعْطِفْ عَلَى بَيْتِكَ وَلِحَفْظِهِ
بِرَحْمَتِكَ وَاجْعَلْ لِي ابْنِي بِلَدِكَ لِيْهِ وَأَقْبَلِي مُحِبِّيكَ مَتَّبِعِي
عَلَى مُحِبِّينَ جَابِلِيَّكَ وَأَقْبَلِي عَشْرَتِي وَأَغْفِرْ لِيْ فَإِنَّكَ تَصَدِّقُ
عَلَى عِبَادِكَ بِعِبَادِيكَ وَأَمْسِرْهُمْ بِدُعَائِكَ وَصَمِّتْ لَهُمْ الْإِجَابَةَ
فَإِنَّكَ يَا رَبِّ تَصْبِتُ وَجِيْ وَأَلْهَكَ يَا رَبِّ مَكْدُنَ يَدِيْ

فَعَزَّكَ

فَعَزَّكَ سَجِيَّتِي دُعَائِي وَلِغَنِي سُنَائِي وَلَا تَقْطَعْ مِنْ فَضْلِكَ سَجَاتِي
وَأَكْفِي سَجَاتِي وَالْأَلَمَ مِنْ أَعْدَائِي يَا سَرِيحَ الرِّضَا أَغْفِرْ لِيْ لَا
يَمْلِكُ إِلَّا الدُّعَاءُ فَإِنَّكَ تَعَالَى يَا كُنْزَ الْإِيمَانِ سَمْعُ دَوْلَةٍ وَدَرْكُهَا
شِفَاءُ وَطَاعَتُهُ غَنَى رِزْقٍ مِنْ رَأْسِ مَالِهِ الرِّيَاضَةُ وَسِلَاحُهُ الْبُكَاءُ
يَا سَائِعَ النِّعَمِ يَا دَائِعَ التَّقْوَمِ يَا نُورَ الْمُسْتَوْجِبِ رَحْمَةُ الظَّالِمِ يَا عَالِيَا
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ عَلَى أَحْسَنِ الْأَقْسَامِ يَا مُجَلِّدَ الْأَعْقَابِ يَا أَنْتَ أَكْفَى وَصَلِي
اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ وَالْأَكْثَرُ الْإِيمَانُ مِنْ إِلَهٍ وَسَكَرَتْ لَهَا فَصْلُ الْبَحْرِ
دَرْبَانِ أَعْمَالٍ بَقِيَ مَا مَكَانَ حَضْرَتِهَا مَامِ رِضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ فَقَوْلُكَ كَه
مَرَكَةٍ رَوْضَةٍ زَاخِرَةٍ شَعْبَانِ زَاوِيَةٍ دَوْلَةٍ مَبَارَكَةٍ رَمَضَانَ وَصَلِّ كُنْ
خَضَعًا لِيْ قَوَابِلَ دُفْعَةٍ دَوْمَاءَ مُتَوَالِيٍّ وَبُيُوتٍ دَوْلَةٍ وَبُيُوتٍ دَوْلَةٍ
رَوَايَتُكَ كَرَّمَكَ أَنْتَ كَهْ دُورِ رَجْعَةٍ خَرِيبَةٍ بِحَدِّكَ حَضْرَتِهَا مَامِ رِضَا
عَلَيْهِ السَّلَامُ رَحِمَ حَضْرَتُكَ فَرَمُودُكَ أَيْ الْوَالِصَّةُ أَكْثَرُ مَا شَعْبَانِ رَفَائِلِ
بُجْعَةٍ اخْرَاجَتْ لِيْ نَدَارًا وَنَدَارًا كُنْ دُرُجَةً زَاخِرَةً مَا نَدَانِ أَنْتَ تَقْصِيرُهَا
كَهْ دُرُجَةٍ كُنْ شَعْبَانِ كَرَّمَكَ أَنْتَ كَرَّمَكَ أَنْتَ كَرَّمَكَ أَنْتَ كَرَّمَكَ أَنْتَ
دُرُجَةٍ وَدُعَاوَاتُ غَفَارِ بِيَارِكِي وَنَدَارَاتُ قَلْبِي بِحَدِّكَ بِيَارِكِي وَ

انجمن او ده مرتبه یا دین سب علینا ویدیک بکرینه توجید وده مرتبه
 سبحان الله الذی یحیی الموتی وینبئ الاشیاء و هو علی کل شیء قدير
دوره یک در هر رکعت حمد و بکرینه یا اید الکریم یا نوره مرتبه توجید
 هفتاد مرتبه در هر رکعت حمد و هفتاد و یک مرتبه توجید و بعد از نماز
 هفتاد مرتبه استغفار **دوره یک** حمد و پنج مرتبه توجید **دوره یک**
 رکعت در هر رکعت حمد و پنج مرتبه یا اید الکریم یا اید الکریم یا اید الکریم
 در هر رکعت حمد و یا نوره مرتبه سون ایا جاء نصر الله و یکتب
 در هر رکعت حمد و بکرینه توجید و معوذتین **دوره یک** در هر رکعت حمد
 و بکرینه فل یا ایها الکافرون یا نوره مرتبه توجید **دوره یک**
 در هر رکعت حمد و بکرینه سون ایا ازلزلت **دوره یک** در هر رکعت حمد
 و بکرینه سون ایا جاء نصر الله و یکتب **دوره یک** در هر رکعت حمد و بکرینه
 الکریم یا اید الکریم یا اید الکریم **دوره یک** در هر رکعت حمد و ده مرتبه یا اید الکریم
 الرسول یا اید الکریم **دوره یک** در هر رکعت حمد و ده مرتبه سب علیهم السلام
 الا علی یا اید الکریم **دوره یک** در هر رکعت حمد و بکرینه توجید و معوذتین
 یا اید الکریم **دوره یک** در هر رکعت حمد و بکرینه یا اید الکریم یا اید الکریم
 و معوذتین ده مرتبه **دوره یک** در هر رکعت حمد و بکرینه یا اید الکریم یا اید الکریم
 و معوذتین ده مرتبه یا اید الکریم یا اید الکریم یا اید الکریم یا اید الکریم
باب سیم در بیان مجلی از فضایل و اعمال ماه مبارک و فضائل و در آن

عش

هفت فصل است **باب سیم** در بیان فضیلت پناه مبارک است بدانست که ماه
 رمضان ماه خداوند عالم است شریفترین ماههاست چنانچه بنده غیر
 از حضرت امام رضا علیه السلام در روایت کرده اند که حضرت رسول صلی الله
 علیه و آله در آخر ماه شعبان خطبه خوانند و فرمودند ایها الناس بدانید
 که در هر کوزه است بیوی شما ماه خدا با برکت و رحمتش مرتضی است که
 نزد خدا بهر پناههاست روزهاش بهرین روزهاست شبهاش بهرین
 شبهاست ساعتهایش بهرین ساعتهاست پناههاست که خوانند اند شما را
 در آن بیوی ضایع خدا و کردید اید در آن از اهل کرامت خدا انفسهای شما
 در آن ثواب بیجمع دارد و خواب شما ثواب عبادت دارد و اعمالهای شما در آن
 مقبول است دعا ی شما در آن مستجاب است بر خوار کنید از پروردگار خود به
 یدهای در دست دلهای پاکیزه از کاهان و صفات دمی که توفیق دهد
 شما را برای وفای داشتن و نالوست کردن قرآن در آن بدو سبکی که شقی و
 بدعا غایت کسب که محرم کرد و از امرش خدا و پناه عظیم و یاد کنید که سبکی
 و شکی شما در پناه که سبکی و شکی و وفای کمال و صدق کنید بر حقیر
 و مسکینان خود و عظیم نما سید پیران خود را و رحم کنید و دکان خود را و نواز
 نما سید خودشان خود را و نکه دار بیدارهای خود را از آنچه بناید بدهند و
 بیوشید بدیدهای خود را از آنچه حلال نیست شما را نظر کردن بیوی آن و
 باز دارید و شهای خود را از آنچه حلال نیست شما را شنیدن آن و بهر
 کنید یا بستانان نامهرانی کنند بعد از شما یا بستانان شما و باز کنند

بوسی خدا از کما حقان خود و بایستد بسوی خدا دستهای خود را بداند و
و قات نمازهای خود و بزرگه وقت نمازهای هر روز را بنگاهد و نظر میکند
حق تعالی در این اوقات بر رحمت نبوی بسدگان خود و جواب یکو بدایش از
هر گاه او را مناجات کند و بلیک یکو بدایش از هر گاه او را ندا کند و
مستجاب یکو بداند هر گاه او را دعا کند ای کرم و مرم مان بدوستی که
جانهای شما در کمره های شما پس از کرم بدارید بطلب مغزش از خدا
و پشتمای شما کرا با او است از کما حقان شما در سبک کرد انبیا و اهل اول
دادن عید ها و بداید که حق تعالی بگوید ای کرم که دست بخت خود که غالب
نکند نماز کند از کما حقان و عید کند که ترا و نبی اندایش از انبیا و قش جهنم در
دوزخی است انبیا انبیا هر که از شما اظهار نماید دوزخ دوزخی را و در انبیا
از برای او خواهد بود و ز خدا ثواب بدین ازاد کردن و امرش از کما حقان
کند شده که بعضی از صحابه گفتند یا رسول الله همه ما فادرت بر این نذر بر خضر
فرمود که بر بر من بداید از قش جهنم یا اظهار فرمودن دوزخ و از ان کچه بدیصفت
ذات بخیر ما باشد و اگر چه بکشتن تاب باشد بدوستی که خدا بدین ثواب را
میدهد بدی که چنین کند که از دوزخ زیاد از این باشد انبیا انبیا
هر که خلق خود را در انبیا بگوید که از دوزخ اطاعت کند و دوزخ بدی که
بر ان لغز و هر که سبک کرد اندر انبیا و خدمت غلام و کین خود را حق تعالی
دو فیما مستجاب او را اسان کند و هر که در انبیا و شتر خود از دوزخ بداید از
حق تعالی انخص خود را و فیما از او بداید و هر که در انبیا و سبب بداید

که ای از خدا او را دریافت کن ای دار و مهر که در پناه صله و احسان با
خویشان خود خدا وصل کند او را و رحمت خود دریافت و مهر که در پناه
قطع احسان خود از خویشان خود بیک خدا دریافت صلح و رحمت خود را
بیک و مهر که نماز مستفی در پناه بیک خدا برای او و از پیرانی ذاتی و حتم
بجوید و مهر که در پناه نماز واجبی را داد کند خدا عطا کند با ثواب هفتاد
نماز واجبی که در ماههای دیگر کرده شود و مهر که در پناه بسیار صلوات
فرستد برین و زلال من خلد است بیک که چنانند تراوی عمل او را در روزی که
ترازوهای اعمال سبک باشد و یکسکه باشد از قرآن در پناه بخواند ثواب
کبوتر آشفته باشد که در ماههای دیگر ختم قرآن کرده باشد ثواب انشاس
بدوستیکه درهای بهشت در پناه خوانده است پس سوال کنید از پروردگار
خود که روزی شما را بنده دودرهای بهشت و در پناه بسته است خدا سوال
کنید که بروی شما نکشاید و شیاطین را در پناه او غلبه یکست پس از خدا
سوال کنید که هرگز بر شما ماطنک را نداشت از حضرت امیرالمؤمنین علیه
السلام منقول است که در ماه رمضان خطبه خواندند و فرمودند ثواب انشاس
از نماز یک خدا از آنرا بر شما بر ماها فضیلت بخشاید و بی داده است مانند
فضیلت نماز یک بر شما بر خرم و در پناه که شود و درهای آسمان و
درهای بهشت و درهای رحمت بسته میشود درهای بهشت و در پناه
شبی که میشود ندهای مؤمنان و مستجاب بیکر و دعاها ای بشان و رحمت
مسکن دگرهای ایشان را و در پناه شیوه که در آن کتاب آمده

موجب ضیائی نماید و بعضی ضلوه گاه مکرر و واجب نماید و بعضی
 هیچک را واجب نماید و مسئله مشکلی موجب ضیائی نماید خالی از قوت
 نیست مشهور است که مکرر را بدو اخطا را بدو اخطا نیست و بعضی ضلوه واجب
 دانسته اند و این قول صحیح است **مسئله** حنفیه است بعضی موجب ضلوه گاه
 مکرر و دانسته اند و بعضی موجب ضیائی نماید و بعضی حرام دانسته اند و موجب هیچ
 یک ندانسته اند و بعضی حنفیه را مابع را موجب ضلوه دانسته اند و بعضی حرام دانسته اند
 مانند شیاف مکرر دانسته اند و بعضی مطلقا مکرر دانسته اند و این قول
 اقویست و احوط آنست که بدون ضرورت مابع نکند و اگر نکند ضلوه
 بکند و شهر را غوی آنست که چنانکه دیدن دواد و کوش موجب وضو نمیشود و
 سقوط درین مکرر نهدی بخلاف آنکه احوط آنست که جایز است و بعضی
 موجب ضلوه گاه دانسته اند و اگر چنانچه وضو احوط اجتناب است نه دفع
 کفایت بخدا و رسول خدا و ائمه هدی صلوات الله علیهم است بلکه حد
 دروغی عمل کند با مسئله خلاف افوی گوید بلکه کمالیست مسئله فتن
 ندانسته باشد مسئله بگوید در حرم آن شک نیست و بعضی دروغه موجب
 ضلوه گاه نماید و بعضی میگویند موجب وضو نمیشود و خالی از قوت نیست
 نیست و احوط آنست که اگر نکند ضلوه بکند و گاه بدهد **در** مکرر بودن
 در ایت و جمعی از اموح ضلوه گاه نماید و بعضی موجب ضیائی نماید
 و بعضی از احرام نماید و موجب هیچک نماید و بعضی مکرر نماید و
 و اظهر هر یک و عدم و جو ضلوه گاه و بعضی گفته اند که اگر سر را با بفر

بر دنا کردن و بدن بیرون است یا شد حکم تماس از دو این احوط است و بعضی
 گفته اند که اگر کسی غیر بر دستا فدا شد و دعه هر چند ثابت بود بیرون باشد
 یا نه حکم تماس از دو این احوط است و احوط آنست که دروغه سنت نیز سر را با ب
 فرو نبرد و بعضی بجز بزرگده اند و احوط ترک است **مسئله** باقی که از سینه براید
 یا از دماغ فرو برد یا در فر و بر در آن عطا از سه قول است اول جواز با بیلاع آنچه
 بیرون میاید از سینه مادام که از دماغ متصل نشود و عدم جواز از آنقدر دیگر
 جواز با بیلاع هر چه میاید مادام که بدنه آن نرسد و بجز بیلاع مرده و هر که
 بدنه آن نرسد **مسئله** جواز کشیدن سینه و سر و جواز فرو بردن مادام که از دماغ
 جدا نشود یعنی حکم ضلوه کرده اند و بعضی بقضای آنها قائل شدن اند و بعضی
 گفته اند و این واجب نماید و بعضی گفته اند و بعضی قائل شدن اند و گاه فتن
 آنست که هیچک لازم نمیشود اما احتیاطا آنست که بعد از آنکه بقضای دهان
 بیاید فرو نبرد **مسئله** مشهور است عطا آنست که مکرر است که در روز و در
 در میان آب بنشیند و بعضی گفته اند که اگر در آب بنشیند ضلوه است و
 لازم است و بعضی گفته اند و این لازم دانسته اند و اول ظاهر است و در خاشیدن
 فتن در آن وضو حکم است **مسئله** اگر فرو برد بعضی حرام دانسته اند و بعضی موجب
 ضلوه دانسته اند و ظاهر جواز است و مشهور است عطا آنست که اگر کسی کمان
 داشته باشد که شایسته نیست بلکه اگر کشک هم داشته باشد جایز است خوردن و
 اشنا پسیدن تا صبح شخص شود و اگر معلوم شود که صبح بوده است قوت که خورد
 نا اشنا پسیدن اگر ملاحظه کرده باشد و خورد و باشد ضلوه واجب نیست و اگر

ملاحظه نکرده خورد باشد اعضا واجب است که از وجوب پست واکریم مضاعف
 کند چنانچه ضوی نماز واجب است بر او و در اعضا بر او واجب نیست
 اگر چه نماز نافله باشد بعضی گفته اند اعضا بر او واجب است اگر چه مضاعف
 کند و اب محقق روز جمعه را واجب دانسته اند و این احوط و اظهر
 عدم وجوب است مطلقا و در روزایی که بعد از مضاعف سه
 مرتبه است نماز را باید از دو این احوط است در سببها و ادای روز
 مکرر و در روزی که دو یا سه روز است و در سببها و ادای روز
 بازی کردن با ایشان و از این است که اگر چه مخصوص بصورتیست که
 اینها محرم است و با او شد و خوف فوج در جماع دانسته باشد و مکرر
 بچشم کشیدن چیزی که از اطعمی باشد که بخورد یا در آن مشکی باشد
 و مشهور است که برون آوردن خون نیست از بدن که باعث ضعف شود و در
 حجامت احتیاط پیشتر باید کرد و همچنین داخل شدن حمام که باعث
 و مکرر است و پیشتر از این خصوصاً در جرح به شرف است که مشک را هم نباید
 و سایر بویهای خوش مکرر نیست بلکه سه است و از حضرت صادق علیه السلام
 منقول است که طبعی صائم است غرض که هر روز در آن که در اقل روز خود را خوش
 بو کند عطر را نباید کرد و در شهر و قریه است که بویید در آنجا عطر و عطر نیست
 و بعضی گفته اند که بوییدن را بجا عطر و عطر است و موجب عطر و عطر
 میشود و احوط اینست که بوی خوش را نباید باغ یا لا و در بوی چنانچه
 در روزایی که وارد شدن است مکرر است که جامه که ملایم است بلباس نکرده و مکرر

از صائم است که در آب شستن چنانچه که دست و پا و صورت و عین و عین السلام
 منقول است که هرگاه روزی که در آب شستن باشد که در آب شستن و در آب شستن
 و بویست و در جمیع اعضا ای نوعی از محرمات بلکه از محرمات و در آب شستن
 باید در روزی که قوماً در روز افطار نموده اند **نماز** از آنحضرت منقول است که
 فرمود روزی که نه برون از خوردن و آب شستن آنها بلکه باید که در روزی که روز
 نکاهها را بدین زبان خود را از دروغ و پوشش باید بدهای خود را از حرام و با
 یکدیگر بزاع میکنند و حسد مبرید و عیب میکنند و بجا دله میکنند و سوزند
 دروغ بخورند بلکه سوزند راست نیز بخورند و در شام مدبب و فخر میکنند
 و ستم میکنند و بخری میکنند و ثبات مشرب و غافل میشود از یاد خدا و از نماز
 و خاموش باشد یا از آنچه نبا بدکنت و صبر کند و راست گوید و دوری
 کند از اهل شر و اجتناب کند از گفتار بد و دروغ و افشاء و خصوصاً کردن با
 مردم و بکار بد کردن و عیب کردن و سخن چینی کردن و خوردن مشرب از شراب
 دانند و منظر فرح و ظهور قهال محمد صلوات الله علیه بر آب شستن و از نوبت
 نواها از شراب باشد و نوشته اعمال صالحه برای سفر آخرت برادر و بر شفا
 با دبا و از دل و از آزار و خضوع و خضوع و شکستگی و مذکبت که از آنجا
 خود ترسد و نرسد و آب شستن از عذاب خدا و آب شستن و آب شستن و آب شستن
 باید باشد ای روزی دارد ل نواز عیبها و باطن نواز جیاهای مکررها و پاکیزه باشد
 بدن نواز کافها و بزرایی بخوبی بسوی خدا از آنچه غیر اوست و در روزی که
 خود را خالص کرد از بزرایی او و خاموش باقی از آنچه خدا می آید از آن نفعی

که هر که غل کند در شب اقل رمضان در نه چهارمی و پنج کتاب بر سر بزرگ
طهارت بخورد یا شک نماه و رضا را اینست و در حدیث دیگر خبر نموده که هر که
در شب اول رمضان غل کند خاوش بدن در اقل با تو رسد یا نه **یا غل**
که پیون ماه رمضان داخل می شد حضرت صادق علیه السلام فرمودند
خود را وصیت می فرمودند که هفتاد و سی غل باید در این ماه در عبادت
که در این ماه روزیها قمت می شود و اجلها و عمرها نوشته می شود و حاجیان در
این ماه غل می پند و در این ماه شبیه است که بهتر است از هر ماه و این حضرت
ابراهیم الخضر علیه السلام منقول که بر شما باد در راه و رضا را اینست غل
و دعا بدو سبیکه دعا دفع بکند بلا از شما و استغفار و محبت بکند که هفتاد
شماره از روزیبار حضرت امام جعفر علیه السلام در اقل این ماه است
و از حضرت صادق علیه السلام منقول که هر که در شب اول ماه رمضان
یا شب میان یا شب آخر زیارت انحضرت بکند که هفتاد و یک بار در آن
درختان و از کاه و پیون آید مانند روزیکه از ما دست و گردش است ثواب
حج و عمرت خدا و اول عطا کند **یا غل** از حضرت منقول که هر که در شب اول ماه
رمضان سوختن یا تافتن در غار نافه بخواند در اقل از بلاها محفوظ گردد و
بروایت دیگر از حضرت منقول که هر که در شب اول ماه رمضان دو رکعت
نماز بخواند و در هر رکعت بعد از حمد سوختن انعام بخواند و اول که که عطا
از او کفایت شرع بکند خدا و اول کفایت کند از آنچه بیشتر در این ماه و حفظ
کند او از آنچه بیشتر است از بیماریها و در دعا و نماز و انشاء می توان کرد

وَمُؤْمِنَاتٍ

و سوره الزمری قرآن خواند و اگر در شب اول ماه ربیع ذوالحجّه تمام ماه بکشد
و از هر شب یکصد بار تسبیح و نیت چنین میکند که خداوند بکشد که در روز
سالار روزگار بنام او حاجت من را بدهد و روز اول ماه مستجاب کند که در
ایجابی و سبب کتاب بر سر پیروزان حضرت صادق علیه السلام منقول است
چون در اول سال چنین کند از جمیع درها و پیازها در تمام سال ایبر باشد که
و اینجا از حضرت منقول است که هر که در روز اول پناه بخند از کتاب بر سر پیروزان خود
و برایشان خطابد و اگر هر روز یکصد بار از قرآن یا بلاما این کرد و در هر یک
کف که کتاب در روز اول ماه بر سر پیروزان از هر مرض برسان این کرد و پیوسته
معبر از حضرت امام صادق علیه السلام منقول است که هر که در اول هر ماه دو رکعت
نما بکند از هر دو رکعت اول بعد از حمدی و سوره فاتحه الحمد و در رکعت دوم
بعد از حمدی سوره یا انا انزلناه و بعد از نماز تسبیح کند یا بلاما
مبشر شود یعنی تمام از هر چیزی است و در روز اول خواند یا انا انزلناه
اللهم قد حضر شهر رمضان و قد افترست علينا صياما مكملا
فیه القرآن هدی للشارع و بینای من الهدى و القرآن
اللهم اعنا علی صیامه و تقیته و انزلنا و انزلک معنا و سئل عن
الوقت الذی یؤدی فی شهر رمضان و یجوز ان یؤدی فی کل یوم
فی شهره و عافیة انک علی کل شیء قدير و اینجا از حضرت
صادق علیه السلام منقول است که چون ماه مبارک داخل بدین حضرت

بِحَبْلِي وَطَلِي وَأَسْرَأُ عَلَى نَفْسِي رَتَابِي لَهْوَانِي وَاشْرَافِي
 لَهْوَانِي يَقُولُ ذَلِكَ بَنِي وَبَيْنَ رَحْمَتِكَ وَرَوْضَانِكَ فَاصْبِرْ
 مَنِيَّ عِنْدَكَ مُعَرَّضًا لِحُطَّتِكَ وَفِيهِ نِكَاحُكَ وَفِيهِ لِكُلِّ
 عَمَلٍ صَالِحٍ رُفْعِي بِهِ عَنِّي الْبَلَاءَ وَرُفْعِي اللَّهُمَّ كَمَا كُتِبَ
 بَيْنَكَ وَحَقِّكَ صَلِّ اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ قَوْلَ عَدْنٍ وَفَرِحْتَ هَمَّهُ وَكُنْتَ
 غَمَّهُ وَصَدَّقْتَهُ وَعَدَدَكَ وَأَخْرَجْتَ لَهُ عَهْدَكَ اللَّهُمَّ فِيمَا لَكَ
 فَافْكِنِي قَوْلَ هَلْ لَكَ السُّدُوفُ وَأَفَانُهَا وَأَسْغَامُهَا وَفَيْدُهَا وَسُرُورُهَا
 وَأَخْرَاجُهَا وَصَبُوحُهَا فِيهَا وَلَعْنِي بِرَحْمَتِكَ كَالْعَافِيَةِ بِهَا
 دَوَامِ النِّعَمِ عِنْدِي إِلَى مَنَاسِكِي أَجَلِ اسْتِثْنَاءِ سُؤَالِ مَنْ
 اسَاءَ وَظَلَمَ وَاسْتَكْبَرَ وَاعْتَرَفَ وَاسْتَلْتِ أَنْ تَغْفِرَ لِي مَا مَقُورٌ
 مِنْ الذُّنُوبِ إِلَى حَصْرِهَا حِفْظُكَ وَأَخْصَانَا كَرَامَ مَلَائِكَتِكَ
 عَلَى وَأَنْ تَعَصِيَنِي إِلَى مِنَ الذُّنُوبِ بِمَا بَعَثَنِي مِنْ غَمِّي إِلَى مَنَاسِكِي

أَجَلِي

أَجَلِي يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 وَأَنْفُكَ كَمَا اسْتَلْتِكَ وَرَغَبْتُ إِلَيْكَ فِيهِ فَأَنْتَ أَمْرُنِي بِالْعَقَامِ
 وَنَكَلْتَنِي بِالْإِحْبَابِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ **فصل بجمه**
 وَدَاغَالِ مَرْشَبٍ وَهَرِيقِ مَرْشَبٍ مَبَارَكٍ وَرَضَاتٍ مِنْ حَضْرَتِهَا مَامِ جَعْفَرِ صَادِقٍ
 وَأَمَامِ نَوْسِي كَاظِمِ صَلَواتِ اللَّهِ عَلَيْهِمَا نَقُولُ لَكَ بَعْدَ زَهْرَتِهَا زَادَ إِهْمَاءُ بِنْدَتِهَا
 بِحُوتَانِدِهَا عَلَنَ يَا عَظِيمُ يَا عَفُورُ يَا رَحِيمُ بَسْتَ أَرْبَابَ الْعَظِيمِ الَّذِي لَيْسَ
 كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ التَّمِيمُ الْبَصِيرُ وَهَذَا شَهْرُ عَظَمَتِهِ وَكَرَمَتِهِ
 وَشَرَفَتِهِ وَفَضْلَتِهِ عَلَى الشُّهُورِ وَهُوَ الشَّهْرُ الَّذِي فَضَّلْتَ صِيَابَ
 عَلَى وَهُوَ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ هُدًى لِلنَّاسِ
 وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ وَجَعَلْتَ فِيهِ لِكُلِّ الْعَبْدِ رَوْ
 جَعَالَهَا خَيْرًا مِنْ أَلْفِ شَهْرِ قِيَادِ الْإِيمَنِ وَلَا يَمُنُّ عَلَيْكَ مَنْ
 عَلَى بَيْعِكَ لَا رَفْعَ بِي مِنَ الشَّارِبِ فِيمَنْ يَمُنُّ عَلَيْكَ وَأَدْخَلَنِي الْجَنَّةَ
 بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَيَسْأَلُ بِإِسْمِهِ الْخَوْبُوتُ فَالْأَشْيُ كَرِيمُهُ

٢٤

خوب که خواند شود **بسم الله الرحمن الرحيم** که هر که در هر شب یا ماه یا سال یا در هر روز
 که چهل ساله از این بزرگ شود **اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ** که هر که در هر شب یا ماه یا سال یا در هر روز
اَلْقُرْآنَ وَافْتَحْ عَلٰى عِبَادِكَ فِيهِ الصَّبَامَ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 و از حق حج بابت حج را می غای می دانی که عالم را غفر **لَكَ**
الذُّنُوبَ الْعَظِيمَ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُهَا غَيْرُكَ يَا رَحْمَنُ يَا عَلَّامُ الْغُيُوبِ
 هر که در هر شب یا ماه یا سال یا در هر روز که هر که در هر شب یا ماه یا سال یا در هر روز
 می شود و در هر روز در هر شب یا ماه یا سال یا در هر روز که هر که در هر شب یا ماه یا سال یا در هر روز
 صلی الله علیه و آله منقول که هر که در هر شب یا ماه یا سال یا در هر روز که هر که در هر شب یا ماه یا سال یا در هر روز
 بکدام که در هر شب یا ماه یا سال یا در هر روز که هر که در هر شب یا ماه یا سال یا در هر روز
 صلوات می فرستد بر آنها که استغفار میکنند در هر شب یا ماه یا سال یا در هر روز که هر که در هر شب یا ماه یا سال یا در هر روز
 سجود بخورد که هر که در هر شب یا ماه یا سال یا در هر روز که هر که در هر شب یا ماه یا سال یا در هر روز
 فرمود که هر که در هر شب یا ماه یا سال یا در هر روز که هر که در هر شب یا ماه یا سال یا در هر روز
 بر سجود خواند که هر که در هر شب یا ماه یا سال یا در هر روز که هر که در هر شب یا ماه یا سال یا در هر روز
 انزل نامه در وقت سجود و در وقت انظار بخواند در هر شب یا ماه یا سال یا در هر روز که هر که در هر شب یا ماه یا سال یا در هر روز
 داشته باشد که در هر شب یا ماه یا سال یا در هر روز که هر که در هر شب یا ماه یا سال یا در هر روز
 و گفته اند که هر که در هر شب یا ماه یا سال یا در هر روز که هر که در هر شب یا ماه یا سال یا در هر روز
 شنبت می خواند که هر که در هر شب یا ماه یا سال یا در هر روز که هر که در هر شب یا ماه یا سال یا در هر روز

و از حق

و از حق حج بابت حج را می غای می دانی که عالم را غفر **لَكَ**
الذُّنُوبَ الْعَظِيمَ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُهَا غَيْرُكَ يَا رَحْمَنُ يَا عَلَّامُ الْغُيُوبِ
 هر که در هر شب یا ماه یا سال یا در هر روز که هر که در هر شب یا ماه یا سال یا در هر روز
 می شود و در هر روز در هر شب یا ماه یا سال یا در هر روز که هر که در هر شب یا ماه یا سال یا در هر روز
 صلی الله علیه و آله منقول که هر که در هر شب یا ماه یا سال یا در هر روز که هر که در هر شب یا ماه یا سال یا در هر روز
 بکدام که در هر شب یا ماه یا سال یا در هر روز که هر که در هر شب یا ماه یا سال یا در هر روز
 صلوات می فرستد بر آنها که استغفار میکنند در هر شب یا ماه یا سال یا در هر روز که هر که در هر شب یا ماه یا سال یا در هر روز
 سجود بخورد که هر که در هر شب یا ماه یا سال یا در هر روز که هر که در هر شب یا ماه یا سال یا در هر روز
 فرمود که هر که در هر شب یا ماه یا سال یا در هر روز که هر که در هر شب یا ماه یا سال یا در هر روز
 بر سجود خواند که هر که در هر شب یا ماه یا سال یا در هر روز که هر که در هر شب یا ماه یا سال یا در هر روز
 انزل نامه در وقت سجود و در وقت انظار بخواند در هر شب یا ماه یا سال یا در هر روز که هر که در هر شب یا ماه یا سال یا در هر روز
 داشته باشد که در هر شب یا ماه یا سال یا در هر روز که هر که در هر شب یا ماه یا سال یا در هر روز
 و گفته اند که هر که در هر شب یا ماه یا سال یا در هر روز که هر که در هر شب یا ماه یا سال یا در هر روز
 شنبت می خواند که هر که در هر شب یا ماه یا سال یا در هر روز که هر که در هر شب یا ماه یا سال یا در هر روز

و از حق

بم کرم اظفار میکردند و پیغمبر و نداب بم کرم بابک میکرد و بعد از او غوث میسدد
خدمه را و پنهانی را و نداب و یکند که ما را میگوید و عرف و راسا کن میگوید و نداب
و صفی را غالب فرمودند و وضع میکند با هم را و اطفا حاروت یکند و صد
بر طرف یکند و اینجا از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که هر که بر
خرمای حلال اظفار کند ثواب نمازش چهار صد بار برضا عاف کرد و در انصاف
صادق علیه السلام منقول است که اظفار کردن بابک همان دوا میگوید و در
حدیث دیگر میگوید که حضرت امیر المومنین علیه السلام دوست میداشت که
اظفار در پا بدیش و این **تفسیر** امام رضا علیه السلام منقول است که هر که در وقت اظفار
بک کرده تا برسد که در مسکن خدا کا همان دوا بیامزد و ثواب یک نین
از اید کردن از فرزند را بر میگیرد و نداب عمل او نوشه شود و بهر بر آن حال در
روزها و شبها و ماه و رمضان ثلاثه قرآن کند و بیاید با دوا بخواند چون قرآن
در اینها تا نازل شد است در حدیثی است که هر چه بر اینها آید و بهار و قرآن
ماه و رمضان است در ماههای دیگر در ماهی یکصد شش شش و شش و شش
و در ماه رمضان سه روز یکصد شش و اگر هر روز یکصد شش و شش و شش و شش
حدیث است که بعضی از ائمه علیهم السلام در اینها چهل خنجر خوانده و میکردند
و اگر هر خنجر تا ثوابش اربعه مقدس است از ائمه علیهم السلام و رسول خدا
و فاطمه زهرا صلوات الله علیهم ما هدیه کند ثوابش ضاعف میکند و رسول
بر خیزد آن و بیاید با بدیش و او استغفار بسیار با بدید و لا اله الا الله بیست
تا بدید و فاطمه ای است و در روز تریک تا بدید و در شبهای طاف ماه مبارک

غزل

[illegible]

وَالرَّحْمَٰنُ

وَلَيْسَ مِنَ الدَّلِيلِ وَكَيْفَ كَيْسَ الْحَمْدُ لِلَّهِ يَجْعَلُ كُلَّهَا عَلَى جَمِيعِ نِعَمِهِ
كُلُّهَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا مَصَادَ لَهُ فِي مُلْكِهِ وَلَا مَنَازِعَ لَهُ فِي أَمْرِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا شَرَّكَ لَهُ فِي خَلْقِهِ وَلَا شَبَّهَ لَهُ فِي عَظَمَتِهِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا تَخْلُقُ أَمْرَهُ وَمَعَكَ الظَّاهِرُ بِالْكَرِيمِ تَجِدُ الْبَاسِطَ
بِالْجُودِ الَّذِي لَا تَقْصُرُ حُرَّتُهُ وَلَا تَزِيدُ كَرَمُهُ الْعَطَاءُ إِلَّا
جُودًا وَكَرَمًا إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ أَلَمْ يَرِ فِي سَمْعِكَ قَلِيلًا مِمَّنْ
كَثُرَ مَعَ خَابِرِهِ فِي السَّيِّئَةِ عَظِيمَةٍ وَعِثْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَهُوَ عِنْدَكَ
كَثِيرٌ وَهُوَ عَلَيْكَ سَهْلٌ بِبَرِّ اللَّهِ لَمْ يَنْ عَفْوِكَ عَنْ ذَنْبِي وَتَجَاوُزِ
عَنْ خِيَابَتِي وَصَفْحِكَ عَنْ ظُلْمِي وَسَتْرِكَ عَلَى قَبِيحِي عَلَى وَجْهِكَ
عَرَجٌ كَثِيرٌ عِنْدَ مَا كَانَ مِنْ بَطْطَائِي وَعَدْبِي أَلْعَبْتُ فِي أَنْ
أَسْأَلَكَ مَا لَا أَسْتَوْجِبُهُ مِنْكَ الَّذِي رَفَعْتَنِي مِنْ رَحْمَتِكَ وَ
أَرَيْتَنِي مِنْ فَدْرِكَ وَعَرَفْتَنِي مِنْ جَانِبِكَ هَصْرًا ذَبَعْتُكَ أَمْرًا

وَسَمْعَكَ

وَأَسْأَلَكَ سَمْعًا لَا خَائِفًا وَلَا مَحْزَمًا لَا عَلَيْكَ نِعْمًا فَصَدَّقْ
فِيهِ فَإِنَّا أَطَاعْنَا عَيْنَ عَيْنِكَ بِجَهْلِكَ وَلَعَلَّ الَّذِي أَطَاعَ عَيْنَ
هُوَ خَيْرٌ لِي لِعَيْنِكَ بِعَاقِبَةِ الْأَمْرِ فَلَمْ أَرِ مَوْتِي كَرِيمًا أَصْبَحْتُ عَلَى
عَيْنِ لَيْسَ مِنْكَ عَلَى بَارِيَانِكَ لَدَعُونِي فَأَوَّلِي عَنْكَ وَتَحَبَّبْتُ
إِلَيْكَ فَابْعَثْ إِلَيْكَ وَتَوَدَّدْ إِلَيَّ فَلَا أَقْبِلُ مِنْكَ كَأَنَّ لِي الْقَوْلَ
عَلَيْكَ فَلَمْ يَمْنَعَكَ ذَلِكَ مِنَ الرَّحْمَةِ فِي وَالْإِحْسَانِ إِلَى وَالتَّغْضِيلِ
عَلَى مَجْرُودِكَ وَكَرَمِكَ فَارْحَمْ عَبْدَكَ الْجَاهِلَ وَجِدْ عَبْدَكَ بِفَضْلِكَ
إِحْسَانًا يَا نَايِكَ جُودًا كَرِيمًا الْحَمْدُ لِلَّهِ مَا لِلَّهِ الْمَلِكُ مُجْرِي الْفَلَاحِ
مُخْرِجُ الزَّيَاحِ فَالِقُ الْأَصْبَاحِ دَيَّانُ الدِّينِ رَبُّ الْعَالَمِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ
عَلَى حَلِيهِ بَعْدَ عَلَيْهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى عَفْوِهِ بَعْدَ ذَنْبِهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
عَلَى طَوْلِ أَنْفَادِهِ فِي غَضَبِهِ وَهُوَ قَادِرٌ عَلَى مَا يَرْضَى الْحَمْدُ لِلَّهِ خَالِفُ
الْخَلْقِ بَاسِطُ الرِّزْقِ فَالِقُ الْأَصْبَاحِ ذِي الْحُلَاوِلِ وَالْأَكْرَامِ وَ

وَسَمْعَكَ

الفضل والاعظام الذي بعد فلا يرى وقرب منه الجوى
 تبارك وتعالى الحمد لله الذي ليس له منازع بعد له ولا شبهة
 في ملكه ولا ظهير بعد له ولا معز له ولا موضع عظيمه
 العظمة فبالحمد لله ما بقاء الحمد لله الذي يحيى جبرائيل
 ويحيى كل عرش وانا اعصيه وبعظم النعمة على فلا جبار
 فيكم من موهبة هبة قد اعطاني وعظمته مخوفة قد كافي
 وبجميع موهبة قد ارايت فاقى عليه حاسدا واذكره مسجدا
 الحمد لله الذي لا يهلك حجاب ولا يغلق باب ولا يرد سائله ولا
 ينجس اماله الحمد لله الذي يورث الخافقين ويحيى الصالحين و
 يرفع المتضعفين ويضع المستكبرين ويهلك الملوكة ويستخلف
 اخيرين والحمد لله فاصبر الجبارين مبسر الظالمين مدرك الهاربين
 تكال الظالمين صريح المستصرخين موضع حاجات الظالمين

معتك

معتك المؤمنين الحمد لله الذي رزقني حبه تعد السماء وسكانها
 وتزجف الارض وغارها وتخرج البحار ومن يسبح في عمارتها الحمد
 لله الذي هدانا لهذا وما كنا لنهتدي لولا ان هدانا الله
 الحمد لله الذي يخلق ويخلق ويخلق ولا يورق ولا يطعم ولا يظلم
 ونسب الاحياء ويحيى الموتي وهو حي لا يموت سيد الخلق وهو
 على كل شئ قدير اللهم صل على محمد عبدك ورسولك و
 امينك وصفيك وحبيبك وخيرك من خليفك وخلفائك
 ومبلغ رسالاتك الانك افضل واخس واكمل واذكى واغنى
 واطيب واظهر واسنى واكرم ماصليك وما ركن وزعمت و
 تحنت وسلك على احدي عبادك وانبيائك ورسلك صنفوا
 واهل الكرامه عليك من خليفك اللهم صل على امير المؤمنين
 ووصي رسول رب العالمين عبدك ووليك واخي رسولك وخليفك

عَلَى خَلْقِكَ وَإِيَّاكَ الْكَرِيمِ وَالْقَبِيرِ الْعَظِيمِ وَصَلِّ عَلَى الصَّادِقِ
الْقَاضِي فَاطِمَةَ سَيِّدَتِ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلَى سَيِّدِي الرَّسُولِ
وَأَيُّهَا الْمَوْلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنَ سَيِّدَيَّ بَابِ هَذَا الْجَنَّةِ
وَصَلِّ عَلَى أُمَّةِ الْمُسْلِمِينَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَنَحْلٍ وَجَعْفَرٍ
وَمُوسَى وَجَعْفَرٍ وَعَلِيٍّ بْنِ مُوسَى وَنَحْلٍ وَعَلِيٍّ بْنِ مُحَمَّدٍ
وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وَخَلْفَتِي الْمَهْدِيَّ مُحَمَّدًا عَلَى عِبَادِكَ
وَأَسْأَلُكَ فِي بِلَادِكَ صَلَواتَكَ بِهَرِّ دَائِمَةِ اللَّهِ وَصَلِّ عَلَى
أَمْرِكَ الْقَائِمِ الْمُؤَمَّلِ وَالْعَدْلِ الْمُنْتَظَرِ وَحَفَافَةِ عَمَلِكَ الْفَرِيدِ
وَأَيُّهَا بَرُّوحُ الْفُتُوحِ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ الدَّاعِيَ إِلَى
كَيْبَارِكَ وَالْقَائِمَ بِدِينِكَ سَخِّطْهُ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفْتَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِ مَكِينَهُ الَّذِي رَضَيْتَ لَهُ الْبَدَلَةَ مِنْ
بَعْدِ خَوْفِهِ أَمَّا عِبَادُكَ لَا تُشْرِكُ بِكَ شَيْئًا اللَّهُمَّ اعْزِهِ وَاعْزِزْهُ

وَأَنْصُرْهُ

وَأَنْصُرْهُ وَأَنْصُرْهُ وَأَنْصُرْهُ وَأَنْصُرْهُ وَأَنْصُرْهُ وَأَنْصُرْهُ وَأَنْصُرْهُ
لَهُ مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا اللَّهُمَّ أَظْهَرْهُ دِينَكَ وَسَنَّةَ
دِينِكَ حَقَّ الْأَيْدِي نَحْلٍ مِنْ الْحَقِّ خَافَةً أَحَدًا مِنَ الْخَلْقِ اللَّهُمَّ
إِنَّا نَرْغِبُ إِلَيْكَ فِي دَوْلَتِكَ وَنَحْلُ نَحْلُهَا الْإِسْلَامَ وَهَلْكَ وَ
نُذِلُّ بِهَا الْفِتْنَةَ وَهَلْكَ وَنَحْلُهَا الْإِسْلَامَ وَهَلْكَ وَ
وَالْقَادِرُ إِلَى سَبِيلِكَ وَنَحْلُهَا الْإِسْلَامَ وَهَلْكَ وَ
مَا عَزَمْنَا مِنَ الْحَقِّ نَحْلُهَا وَنَحْلُهَا الْإِسْلَامَ وَهَلْكَ وَ
الْمُتَمِّمُ سَعْيَنَا وَنَحْلُهَا وَنَحْلُهَا الْإِسْلَامَ وَهَلْكَ وَ
وَأَعِزِّزْهُ فِي دَوْلَتِكَ وَنَحْلُهَا الْإِسْلَامَ وَهَلْكَ وَ
نَحْلُهَا وَنَحْلُهَا الْإِسْلَامَ وَهَلْكَ وَ
وَأَعِزِّزْهُ فِي دَوْلَتِكَ وَنَحْلُهَا الْإِسْلَامَ وَهَلْكَ وَ
وَأَعِزِّزْهُ فِي دَوْلَتِكَ وَنَحْلُهَا الْإِسْلَامَ وَهَلْكَ وَ

قَوْفَ رَغْبَتِنَا يَا خَيْرَ السَّائِلِينَ وَأَوْسَعَ الْمُعْطِينَ سَفِّ بِهْ صَدْرُنَا
وَأَذْفَبِ بِهْ عَظْمُ قَلْبِنَا وَامْدِنَا بِهْ لِيَا الْخَلِيفَ بِهْ مِنْ الْحُجُوتِ
بِإِذْنِكَ نَهْدِي بِهْ نَسْأَلُكَ إِلَى صِرَاطِكَ قِيَمَ وَأَهْضَمْنَا بِهْ عَلَى
عَدْوِكَ وَعَدُوْنَا إِلَهَ الْحَقِّ آمِينَ اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ لِنَا هَذَا نَسْأَلُكَ
صَلَاةً عَلَيْكَ وَاللَّهُمَّ وَغِيْبَكَ وَلِنَا وَكَثْرَةَ عَدُوْنَا وَفَيْدَكَ
عَدُوْنَا وَشَيْكَ الْفِتَنِ بِمَا نَوْظُرُكَ لِمَنْ أَمَانًا عَلَيْكَ أَصْلَ عَلَى حُجَلِ
وَاللَّهُ وَلَعْنَا عَلَى ذَلِكَ يَفْعَلُ بِكَ تَعْمَلُهُ وَبِخَيْرِ تَكْتِفُهُ وَبِخَيْرِ نَعْمَةٍ
وَسُلْطَانِ حَقِّ تَطَهَّرُهُ وَرَحْمَةٍ مِنْكَ تَجْلَلُنَا هَا وَعَافِيَةً مِنْكَ
تُلِينُنَا هَا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِحَوْلَانِدَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ فِيَّ مَا تَقْضِي وَتَقْدِرُ مِنْ الْأَمْرِ
لَتَقْوَمَ فِي الْأَمْرِ الْحَكِيمِ مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يَزِيدُ وَلَا يُبَدِّلُ لَنْتَ

تَكْبِي

تَكْبِي مِنْ خَلْجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمُبَرَّكِ وَجَعَلْنَا الشُّكُورَ سَعْيَهُمُ الْمُغْفُورِ
ذُنُوبَهُمْ الْمَكْفُورَ بِسَيِّئِهِمْ وَأَنْ تَجْعَلَ فِيَّ مَا تَقْضِي وَتَقْدِرُ لَنْتَ
تَطِيلُ عَمْرِي فِي حَيْرٍ وَغَافِيَةٍ وَتَوْسِيعٍ فِي رِزْقِي وَتَجْعَلَ لِي مَرْيَمَ
بِهْ لَدَيْكَ وَلَا تَسْأَلُكَ لِي غَيْرِي وَابْتَغَايَ عَلَيْهِ الْمَضَامِينِ
دَرْمِ شَرِّ رَدُّكَ أَسْتَ اللَّهُمَّ بِرَحْمَتِكَ فِي الْأَضَائِيهِمْ فَادْخُلْنَا فِي
عِلِّيْنَ فَارْقِنَا وَبِكَ مِنْ مَجْدٍ مِنْ عَزِّ سَبِيلِ نَاسِقِنَا وَ
مِنْ حُجْرِ الْعَيْنِ فَزَيِّنَا وَمِنْ الْوَلَدَانِ الْخَلْدِ كَمَا نَهْمُ قَوْلُ
مَكُونُ فَادْخُلْنَا وَمِنْ شَيْءٍ لِيَا الْحَمْدُ وَالْحُجُومُ الطَّيِّرُ فَاطْعِنَا وَمِنْ
شَيْءٍ لِيَا الشُّدَّيْنِ وَالْحَمْدُ بِرِوَالِ السُّبُورِ فَالْكُنَا وَلَيْلَةُ الْقَدْرِ
وَجْعَلَ بِكَ الْحَرَامِ وَقَدْ كُنْ سَبِيلَكَ تَوْفِيقًا لَنَا وَصَالِحَ الدُّعَاءِ
وَالْمُسْتَلَكِ فَاسْتَجِبْ لَنَا وَإِذَا جَمَعْنَا الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
فَارْحَمْنَا وَبِرَأْسِهِ مِنَ الْبَارِئِ فَكُنْ لَنَا وَفِي حَسَمَةٍ فَلَا تَقْنَأُ وَفِي عِلَالِكَ

تَكْبِي

مِنْ مُدْرِكَ الْإِلَهِي أَنْ تَطْلُبَ بِهَا عَلَى كُلِّ نَجْوَى وَكُلِّ مُدْرِكَ
مُسْتَجِيلَةٍ الْإِلَهِي فِي أَنْ تَطْلُبَ بِهَا عَلَى كُلِّ نَجْوَى وَكُلِّ مُدْرِكَ
مِنْ عِلْمِكَ بِأَنْ تَقْدِرَ وَكُلِّ عِلْمِكَ نَافِذٍ الْإِلَهِي فِي أَنْ تَطْلُبَ بِهَا عَلَى كُلِّ نَجْوَى وَكُلِّ مُدْرِكَ
كُلِّ الْإِلَهِي فِي أَنْ تَطْلُبَ بِهَا عَلَى كُلِّ نَجْوَى وَكُلِّ مُدْرِكَ
أَلْهَمْ فِي أَنْ تَطْلُبَ بِهَا عَلَى كُلِّ نَجْوَى وَكُلِّ مُدْرِكَ
بِأَجْزَائِهِ الْإِلَهِي وَكُلِّ مَسْأَلَةٍ الْإِلَهِي فِي أَنْ تَطْلُبَ بِهَا عَلَى كُلِّ نَجْوَى وَكُلِّ مُدْرِكَ
بِأَجْزَائِهِ الْإِلَهِي وَكُلِّ مَسْأَلَةٍ الْإِلَهِي فِي أَنْ تَطْلُبَ بِهَا عَلَى كُلِّ نَجْوَى وَكُلِّ مُدْرِكَ
شَرْفِكَ شَرْفِ الْإِلَهِي فِي أَنْ تَطْلُبَ بِهَا عَلَى كُلِّ نَجْوَى وَكُلِّ مُدْرِكَ
مِنْ مَسْأَلَتِكَ بِأَدْوَمِهِ وَكُلِّ سَأَلَتِكَ دَائِمٍ الْإِلَهِي فِي أَنْ تَطْلُبَ بِهَا عَلَى كُلِّ نَجْوَى وَكُلِّ مُدْرِكَ
بِأَسْطَانِكَ كَلِمَةُ الْإِلَهِي فِي أَنْ تَطْلُبَ بِهَا عَلَى كُلِّ نَجْوَى وَكُلِّ مُدْرِكَ
مَلَكِكَ فَاحْوَ الْإِلَهِي فِي أَنْ تَطْلُبَ بِهَا عَلَى كُلِّ نَجْوَى وَكُلِّ مُدْرِكَ
مِنْ عِلْمِكَ بِأَعْلَاهُ وَكُلِّ عِلْمِكَ عَالِي الْإِلَهِي فِي أَنْ تَطْلُبَ بِهَا عَلَى كُلِّ نَجْوَى وَكُلِّ مُدْرِكَ

سَلِّ

كُلِّ الْإِلَهِي فِي أَنْ تَطْلُبَ بِهَا عَلَى كُلِّ نَجْوَى وَكُلِّ مُدْرِكَ
إِلَهِي فِي أَنْ تَطْلُبَ بِهَا عَلَى كُلِّ نَجْوَى وَكُلِّ مُدْرِكَ
كُلِّ الْإِلَهِي فِي أَنْ تَطْلُبَ بِهَا عَلَى كُلِّ نَجْوَى وَكُلِّ مُدْرِكَ
أَسْأَلُكَ يَا إِلَهِي فِي أَنْ تَطْلُبَ بِهَا عَلَى كُلِّ نَجْوَى وَكُلِّ مُدْرِكَ
شَانَ وَحَدَّثَ وَجَبَرُوتَ وَحَدَّثَ الْإِلَهِي فِي أَنْ تَطْلُبَ بِهَا عَلَى كُلِّ نَجْوَى وَكُلِّ مُدْرِكَ
حَبْرَ أَسْأَلُكَ فَاجْبِبْ يَا إِلَهِي بِرُوحِكَ كَمَا خَافَ أَنْ يَطْلُبَ
كَمَا إِلَهِي بِرُوحِكَ وَاجْهَلْ أَدْعِيَةً مَشْهُورَةً عَنِ الْإِلَهِي فِي أَنْ تَطْلُبَ بِهَا عَلَى كُلِّ نَجْوَى وَكُلِّ مُدْرِكَ
وَدَّ بَكْرًا نَافِعًا وَبُحْرًا مَالِيًا وَوَابَكَ كَمَا نَدَّ كَهْضًا مَالِيًا وَبُحْرًا مَالِيًا
الْإِلَهِي فِي أَنْ تَطْلُبَ بِهَا عَلَى كُلِّ نَجْوَى وَكُلِّ مُدْرِكَ
بِهِدْأًا بِسَدْعٍ عَاطِفٍ نَدَّ لِحْيَ الْإِلَهِي فِي أَنْ تَطْلُبَ بِهَا عَلَى كُلِّ نَجْوَى وَكُلِّ مُدْرِكَ
جِيلَتِكَ مِنْ أَنْ تَطْلُبَ بِهَا عَلَى كُلِّ نَجْوَى وَكُلِّ مُدْرِكَ
لِي الْإِلَهِي فِي أَنْ تَطْلُبَ بِهَا عَلَى كُلِّ نَجْوَى وَكُلِّ مُدْرِكَ
وَرَحْمَتِكَ وَلَا الَّذِي أَسْأَلُكَ وَاجْهَلْ عِلْمَكَ وَلَمْ يَضِيقْ خَرَجَ عَنْ

ولكن من صفتك يا سيدي ان ناسرا لنوال ونفع العطاء وانت
الشارع العطاء على اهل ملكك والعلماء عليهم يتحنن رافقك
وبكيت في بركات واخا ناك صغيرا ووقفت يا نبي كبير فيا من
رباني يا خيرا به وتفصله ونعمه واسألك في الامر الى عفوه
كريمه مع نبي يا مولاي دلني عليك ونبي لك شفيع اليك
وانا وارث من دلي لا اتيك وساكن من شفيعي الي شفاعتك
ادعوك يا سيدي بليل فلما خرسه ذنبه ريت انا جيت
بقا فلما ريت جرمه ادعوك يا رب راغب راغب ارجا خافنا
اذا رايك مولاي ذنوبي فرغت واذا رايك كرمك طمعت فان
عفوت فخير لا حرج وان عدت فغير ظالم يحجني يا الله في جرائي على
مستاك مع انياني ما لك من جودك وكرمك وعدك في شدي
مع فلا حيائي رافقك ورحمتك وقد رجوت ان لا ينجي بين ديني

وذن

وذن من شفيق حقو رحاني واسمع دعائي يا خير من دعاه دلي وفضلا
من نجاه دلي عظم يا سيدي امل وسألك على اعطني من عفوك
يعفد امل ولا تؤاخذني بالسوء على فاربك كرمك بجل عن
خا زاء المدينين وحملك بكبر عن ملك فاني المصير وانا يا سيدي
عاند بفضلك ما رب منك اليك فخير ما وعدت من العفو عن
احسن رب طنا وانا يا رب وما خطري فبني فضلك و
نصرتك بعفوك اي رب جللي بيسرك واعف عن قوبحي
يكرم وجهك فلو اطلع اليوم على ذنبي غيرك ما صلتك ولو خفت
تعمل العفو لا اجنبه لا لانا لك اقول الشاظر فيك واخفت
الطلع عنك بل لاناك يا رب خبر الشاظر واحكم الحاكمين و
اكرم الاكرام سائر العيوب عفوا لا ذنوب علام العيوب
لنا الذنب بكرمك وتوخر العفو بحلمك فلك الحمد على حيلك

بَعْدَ عَلَيْكَ وَعَلَى عَفْوِكَ بَعْدَ ذَٰلِكَ وَنَحْمِلُنِي وَنَحْمِلُنِي عَلَى
 مَحَبَّتِكَ حَلَمْتُ عَنِّي وَبَدَّ عَوْفِي لِي فَالْجِبَالُ سَمَرُكَ عَلَى وَجْهِ
 إِلَى التَّوْبَةِ عَلَى خَارِجِكَ مَعْرِفِي بَعْدَ رَحْمَتِكَ وَعَظِيمُ عَفْوِكَ يَا حَلِيمُ
 يَا كَرِيمُ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا غَاثُ الْغَلَبِ يَا قَابِلُ التَّوْبِ يَا عَظِيمُ الْإِثْمِ
 يَا قَابِلُ الْإِسْخَارِ يَا بَنِي سَمَرِكَ الْحَبِيلُ يَا عَفْوُكَ الْجَبِيلُ يَا وَجْهَ الْفَقْرِ
 الْفَقْرُ يَا بَنِي عَمَلِكَ الشَّرِيعُ يَا رَحْمَتِكَ الْوَالِيسَةُ يَا عَطَايَاكَ
 الْفَضْلُ يَا بَنِي مَوَاهِبِكَ الْهَيْبَةُ يَا بَنِي صَنَائِعِكَ الْكَرِيمَةُ يَا بَنِي
 فَضْلِكَ الْعَظِيمُ يَا بَنِي مَنَافِعِكَ الْحَبِيبُ يَا بَنِي إِحْسَانِكَ الْفَدِيمُ يَا كَرِيمُ
 يَا كَرِيمُ يَا مَحْمُودُ يَا مَحْمُودُ يَا مَحْمُودُ يَا مَحْمُودُ يَا مَحْمُودُ
 يُحْسِنُ يَا جَبَلُ يَا مَنَعِي بِأَمْفُضِلْ لَنَا تَنْكِيلُ فِي الْخَبْرِ يَا مَنَعِي بِأَمْفُضِلْ
 عَلَى أَعْمَالِنَا بَلْ بَعْضُكَ عَلَيْنَا لَا تَكْ أَمَلُ الْقَوْرِ وَأَمَلُ الْغَفْرِ
 نُبْدِي بِالْإِحْسَانِ عَمَّا وَعَفْوُكَ عَنِ الذَّنْبِ كَمَا قَاتَلْتُمْ مَا تَكْفُرُ

اجبيل

اجبيل ما انتشر ام فبيع ما انتشر ام عظيم ما ابليت واوينا ام كثير ما
 ينه نجحت وعافيت يا حبيب يا حبيب يا حبيب يا حبيب يا حبيب يا حبيب يا حبيب يا حبيب
 بك وانقطع اليك انت الحبيب ونحو المسجون فجاوز يا رب عن
 ببيع ما عندنا ببيع ما عندك واخي جليل يا رب لا بعم جليل
 او اخي زمان اطول من انايك وما قد اعملنا في جنب نعلك وكف
 لك كثر اعمالا فاعايل بها كرمك بك كف ببيع على المذنبين
 ما وسعهم من رحمتك يا واسع المغفرة يا واسع البكر يا واسع
 فوعزتك يا سيد لي لو انتهم نبي ما رحت من بابك ولا كففت
 عن قتلوك لما انتهي الي من العشرة بحدودك وكرمك وانت الطاهر
 لما شاء كيف شاء تعذب من شاء ما شاء كيف شاء ورحم
 من شاء ما شاء كيف شاء ولا تستل عن فعلك ولا تشا عن
 ملحك ولا تشا في امرك ولا تضاد في حكمك ولا تعترض

عليك احد في نديرك لك الخلق ولا مثرنا ولا لله رب العالمين
يا رب هذا مقام من لا ذنبك واستجار من ذنبك والفا خاتمة
ويعلمك وانت الجواد الذي لا يضيغ عفوك ولا يفض فضلك ولا
تقل رحمتك وقد توفاك انك بلا صفي القديم والفصل العظيم والرحمة
الواسعة اقمنا لك يا رب تخلف طوفونا او نجيب ما لنا كلالا
كبره فليس هذا عظمنا بك ولا هذا فبك طمعنا يا رب ان لنا
فيك امل طوبى لك يا رب ان لنا فيك رجاء عظمنا عظيمنا
نحن رجوا ربنا علينا ودعونا لك ونحن رجوا ربنا عظيمنا
رجاءنا يا مولانا فقد علمنا ما انت واجب باعنا لنا ولكن علمك
فينا وعلمنا يا ربك لا تصرفنا عنك حشا على الرغبة اليك وان
كنا غير متوجهين رحمتك فانت اهل ان تجود علينا وعلى
الدينين بفضل سعيتك فامن علينا بما انت اهل وجده علينا

فانا

فانا محتاجون الى نيك يا غفار يغور لك اهدنا وبفضلك مستغفرا
وسيعتقك اصبحنا وامسنا ذنوبنا بين يديك كست غفرنا لك اللهم منها
وسوب اليك تحببنا بالنعيم ولغا وضك بالذنوب خبرك
اكتنا نازل وتنزلنا اليك صاعدا ولغيرك ولا يزال ملك كريم
يا رب عفا في كل يوم عني فليس فالا نمنعك ذلك من ان تحوطنا
ببرك وتفضل علينا بالامان فبنا ناك ما اسلمك واعطيتك و
اكرمك مبدئا ومعينا فقد سئنا ما لك وجعلنا لك وكرم
صنا نك وقعا لك انت الهى اوسع فضلا واعظم حملا من ان
تعا ليني بفعل وحبيلك فاعفو العفو العفو سيدي سيدي
سيدي الله شغلنا بذكرك واعدا نامن تحبلك واخرنا من
عذابك وارزقنا من مواهبك وانعم علينا من فضلك وارزقنا
حج يدك وزياره فبريدك صلواتك ومغفرتك ورحمتك وودادك

عَلَيْهِ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ إِنَّكَ قَرِيبٌ مُجِيبٌ وَارْزُقْنَا عَمَلًا طَاعَتِكَ
وَعُودًا عَلَى مِلَّتِكَ وَسُوءَ بَدَنِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَللَّهُمَّ
اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدِي وَلِرَحْمَتِي كَمَا رُبِّيَا فِي صَغِيرٍ وَأَجْرِيهَا بِالْإِحْسَانِ
إِحْسَانًا وَارْتِنَابًا غُفْرَانًا اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ وَابْعَثْنَا وَبَدِّلْهُمْ بِالْخَيْرِ إِنَّ اللَّهَ
لَغَفُورٌ رَحِيمٌ وَشَاهِدْنَا وَغَايِبْنَا ذَكِّرْنَا وَآثَانَا صَغِيرَنَا وَ
كَبِيرَنَا حُرْنَا وَمَمْلُوكَنَا كَلِّبْنَا الْعَادِلِينَ بِالْقِسْطِ وَصَلِّ وَسَلِّمْ
بَعْدًا وَخَيْرًا خَيْرًا تَامِيْنَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَغْنِي عَنِ الْخَيْرِ وَاصْفِي مَا أَهْبَى مِنْ أَرْضِيَايَ وَارْحَنِي وَلَا تَسْأَطِ
عَلَيَّ مِنْ لَأَرْحَنِي وَاجْعَلْ عَلَيَّ مِنْكَ وَافِيَةً وَافِيَةً وَلَا تَسْلِبْنِي
صَالِحَ مَا أَفْتَنِي بِهِ عَلَى وَارْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ رِزْقًا وَاسِعًا حَلَالًا
طَيِّبًا اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي بِحَرَمِيكَ وَاحْطِطْ بِحُظَّتِكَ وَكَافِي بِكَلَامِكَ

وَارْزُقْنِي

وَارْزُقْنِي حَرَمِيكَ الْحَرَامَ فِي غَايِبَتِي وَفِي كُلِّ عَامٍ وَفِي كُلِّ بَدَنِيكَ
وَالْأَمْنَةَ عَلَيْهِمُ السَّلَامَ وَلَا تَخْلُفْ لَارْتِيَايَ لَنَا مِلَّةً تَقْدِرُ
الْوُفَى الْكَرِيمَةَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى حَقِّي لَا تُغْصِبْكَ وَالْهَيْفَةُ الْخَيْرُ
وَالْعَمَلُ بِهِ وَخَشْيَتِكَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ بِدَمَا أَبْقَيْتَنِي يَا رَبِّ
الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا قُلُوبًا قَدْ فَتِنَاتٍ وَتَعَبَاتٍ وَفُتْنًا لِي
بَيْنَ يَدَيْكَ وَنَاجِيَاتٍ لَقِيَتْ عَلَى نَعْسٍ إِذَا أَنَا صَاحِبٌ سَلْبَتِي
مُنَاجَاكَ إِذَا أَنَا نَاجِيكَ مَالِي كَمَا فَتَنَ قَدْ صُلِحَ مَسْرُوعِي وَفُتْنِي
مِنْ مَجَالِسِ التَّوَابِينِ تَجَلَّى عَرَضِي بِلَيْتِي أَرَأَيْتَ قَدْ وَجَلَّتْ
بَيْنِي وَبَيْنَ خَدَمِكَ سَيِّدِي أَعْلَاكَ عَنْ بَابِكَ طَرْدَنِي وَعَنْ
خَدَمِكَ تَجَلَّى أَوْ لَعْلَاكَ رَأَيْتَنِي مُسَخَّخًا أَحْمَاكَ فَاصْصِلْنِي
أَوْ لَعْلَاكَ رَأَيْتَنِي مُعْرَضًا عَنْكَ فَقَلْبِي أَوْ لَعْلَاكَ وَجَدْتَنِي فِي
مَقَامِ الْكَافِرِينَ فَفَضِّلْنِي أَوْ لَعْلَاكَ رَأَيْتَنِي غَيْرَ شَاكِرٍ لِعَمَلِي

خبرني اولئك قد نفي من الجليل الملاءم قد نفي اولئك
واينقي في العاطلين فمن رحمتك ابني اولئك واينقي الف
مخاليق الباطل في قلوبهم وبنيتهم خابني اولئك لم نجح بان كنعم
دعاني فباعدني اولئك بحري وجرني كما فيني اولئك بقلبك
حياتي منك جازيتني هان عقوبت يارب طال ما عقوبت عن
الذين قبل لا ربي منك اي ربي نجل عن فخا زلت الذين
وحيلك كبر عن مكافاة المصيرين وانا عائد بفضلك هاربت
منك ايديك مني ما وعدت من الصغى عز اجبر بك طلقا الهني
انتك اوسع فضلا واعظم حلا من ان تقابلني بجلي وان تسوقني
يخطياني وما انا يا سيدى وما خطري هبني بفضلك يا سيدى
وقصدت على بعفوك وحيلتي يسرك واعف عن نوبتي بكم وحيلك
سيدى انا الصغير الذي بينك وانا الجاهل الذي علمت وانا
الضعيف الذي بين يديك وانا الذي بين يديك

الضال الذي بين يدي وانا الوضيع الذي رغبته وانا الخائف الذي
امنته وانا الخائف الذي اشبعته والعطشان الذي اذعنته والعار
الذي كسوته والفقير الذي اغنيته والضعيف الذي قوتته و
الذليل الذي اعزته والضعيف الذي شفيته والساكن الذي اعطيت
والمدنس الذي سترته والخطي الذي اقلت وانا القليل الذي
كثرتة والضعيف الذي نصرتة وانا الطريد الذي اوتيته انا
باريت الذي ارحمتك في السحابة ولم ارافيك في السماء انا صلي
الذواهي العظمى انا الذي على سبيل خبرتي انا الذي عصيت جبا
السماء انا الذي اعطيت على معاصي الجليل الرشي انا الذي حين
بشرني بها خرجت اليها اسعي انا الذي اهلستني فما ارجوت و
ستر علي فما استحييت وعملت بالمعاصي فعدت واسطيت
من عيبك فما باليت فحيلك اهلستني وسترني حتى كانك

اغفلني ومن يغفلوا المعاجي عندني حتى كانك استحييت
الي الى كعصيك حبر عصيتك وانما يرؤيتك جاحد ولا يبرك
منيف ولا لغفوتك معرض ولا لغفوتك منها ون ولكن
تحييت وعصيت وسولت لي نفسي وعلمني هواي واعانني عليها
شغوتي وعزني سيرة المرحي على فهد عصيتك وخالقك
يجهدي فالان من عذابتك من تبت فقتل من ايدي الخصماء
عذابتك من تحبني وتحيي من اصل ان انت قطعت حبلك عني
قواسوا ناه على ما احصى كالك من عجلي الذي كولا ما ارجو من
كديك وسعد رحمتك ونهيك اناي عن القوط لقطعت عند
ما انك كرها يا خير من دعاه داع وافضل من رجاه راجع اللهم
بذل في الاسلام اوسل اليك وتجرى القرآن اعتمد عليك و
يحيي لاني لا في الفريش الهل شي العري التهاجي المكن المديني

صلواتك

صلواتك عليه واليه ارجو الزلفه لك بك فلا توجس سيدنا سائلا
ولا تجعل نواي جواب عبيدك والنفان قوما اموا بالسنة
يعتقوا به دماءهم فاذروا ما املوا وانما امنا بك بالسنه
فلو بنا العفو عنا فاذروا ما املنا وكتب رجاءك في صدق
ولا نرفع قلوبنا بعد اذ هديت وهب لنا من لذكرك رحمتك
انك الوهاب وعزتك لوانتهت ما رحت من بابك ولا كففت
عن تملكك لما اقم قلبك من المعرفه بكرمك وسعد رحمتك الي
من يذهب لعبدا لا الى مولاة والي من يلجئ الخلو لا الى الخلق
الي كوفرتني بالاصفا وسعيت سيبك من بين الاشهاد
وذلك علقتا حي عمو العباد وامرني في النار وحلت بطني
وبل الكثر ما اطعت رجائي منك وما صرف وجهه فاميل للعفو
عنا ولا تخرج حبك عن قلبي انا لا اني اباديك عندك سترك

مُؤْتَلًى وَيَأْتُنِي سُلُوكٌ عَلَى حُكْمٍ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
ذَرَفِي الْمُنَافِقِينَ مِنْ زُجُومِ طَاعَتِكَ فَأَتَمَّا اسْتَلَمْتُ لِقَائَكَ لَمْ يَكُنْ فِيكَ
وَحُوفُ الْيَتَامَى وَعَظِيمُ الطَّعْنِ مِنْكَ الَّذِي أَوْجَبْتَهُ عَلَيَّ نَفْسُكَ مِنْ
الْزَافَةِ وَالزَّحْمَةِ وَالْأَمْرُكَ وَحَدَّكَ لَمْ يَشْرَبْكَ لَكَ وَالْحَقُّ كَلَامُ
عِبَادِكَ وَفِي قَضَائِكَ وَكُلُّ شَيْءٍ خَاضِعٌ لَكَ تَبَارَكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ
الْحَيُّ رَحِيمِي إِذَا انْقَطَعَتْ حُجَّتِي وَكُلُّ عَنِّي جَوَابُكَ لِسَانِي وَطَاشَ
عِنْدَ سُؤَالِكَ يَا رَبِّ لِمَ قَدْ عَظِمَ رَجَائِي لَا تُخَيِّبْنِي إِذَا اسْتَدَيْتُ
فَاقْنِي الْيَتَامَى وَلَا تُرْذِنِي الْجَهْلِيَّ وَلَا تَمْنَعْ عَنِّي لِقَاءَكَ صَبْرِي أَعْطِنِي
لِقَافِي وَارْحَمْنِي لِقَافِي عَلَيْكَ مَعْتَمِدِي مَعُونِي وَفِي حَاجَتِي
وَوَكُلِّي وَبِرَحْمَتِكَ عَلَافِي وَفِي نَائِكَ حَظُّ رَجُلٍ فِي جُودِكَ أَفْضَلُ مِنْ
وَكَمْرِكَ أَيُّ رِيَاءٍ اسْتَفِيعُ دُعَائِي وَلَكَ بِكَ رَجَائِي وَفِي نَائِكَ
أَجْبِرْ عَمَلِي وَتَحْتَ ظِلِّ عَفْوِكَ فَيَأْتِي وَلِي جُودُكَ وَكَرَمُكَ أَرْفَعُ

بصري

بَصْرِي وَلَا مَعْرُوفِي أَجِبْ نَفْسِي فَلَا تُخَيِّبْنِي بِالْثَّارِ وَأَوَّلْتُ مَوْضِعُ
أَمَلِي وَلَا تُكَلِّبْنِي الْهَلاُكَةَ فَإِنَّكَ قَدْ عَيَّنْتَنِي بِأَسِيدِي لَا تُكَلِّبْنِي
ظَنِّي بِإِحْسَانِكَ وَمَعْرُوفِي فَإِنَّكَ نَفَقْتَنِي وَرَجَائِي وَلَا تُخَيِّبْنِي
قَوَائِكَ فَإِنَّكَ الْعَاوِفُ بِقَفَرِي الْحَيُّ إِنْ كَانَ فَدَدُنَا أَجَلِي وَلَمْ
يُفَرِّقْ بَيْنِي وَبَيْنَكَ عَلَى نَصْدِ جَعَلِكَ لَا تُغَيِّرْ أَمْرَكَ بِدُعَائِي وَسَأَلِي
عَلَيَّ الْيَتَامَى إِنْ عَفَوْتَ فَمَنْ أَوْلَيْتَ بِالْعَفْوِ وَإِنْ عَذَّبْتَ فَمَنْ أَعَذَّبَ
مِنْكَ فِي الْحُكْمِ رَحِمِي هَذَا الَّذِي غَرَّبْتَنِي وَعِنْدَ الْكُوفِ كَرِهْتَنِي
وَفِي الْغَيْرِ وَحَدَّثْتَنِي فِي الْحَدِّ وَحَسَّنْتَنِي وَإِذَا انْتَرَفْتُ لِحَاجَتِي بَيْنَ
بَدَيْكَ ذَلَّ مَوْفَعِي وَاعْفُفْنِي مَا خَفِيَ عَلَيَّ أَلَا مَبْنِي مِنْ عَمَلِي
وَأَدْمِي مَلَأْتَنِي سُرُورِي وَارْحَمْنِي صَبْرِي عَلَى الْغُرَاثِ تَقَاتِي أَيْدِي
أَسْبَغْتَنِي وَتَقَصَّلَ عَلَيَّ مَمْدُودًا عَلَى الْغَنَائِلِ بَغْنَانِي صَالِحِي جَمْرِي
وَتَحْتَ ظِلِّ عَفْوِكَ فَتَأْتِي وَأَكْلُ لِقَائِكَ أَطْرَافُ جَنَانِي وَجَدَّ عَلَيَّ

بصري

مَقُولًا فَلَمْ تَزَلْ يَا رَبِّ حَافِي خَفَرِي وَارْحَمْنِي ذَلِكَ الْبَيْتُ الْعَظِيمُ
 غَرَبِي خَوْفِي لَا تَسْأَلْ بَعْدِي يَا سَيِّدِي فَاقْلَبْهُ لِي وَكَلِّفْنِي الْفَقْرَ
 هَلَكْتُ سَيِّدِي بِمَنْ اسْتَفْتُ أَنْ لَمْ تَقْلِبْ عَنِّي وَالْيَاسُ فَرَحُ
 أَنْ فَهَلَكْتُ عَنِّي يَا سَيِّدِي فَجَعَلْنِي وَالْيَاسُ لَمْ تَقْلِبْ عَنِّي
 سَيِّدِي مِنْ لَيْلٍ وَمِنْ نَهَارٍ أَنْ لَمْ تَرْجِعْني وَفَضْلُكَ مِنْ أَوْفَى أَنْ
 عَدِمْتُ فَضْلَكَ يَوْمَ فَاقْتَبَى وَالْيَاسُ الْفَضْلُ مِنْ الدُّنْيَا وَالْأَنْفُسِ
 أَجَلِي سَيِّدِي لَا تَعْلَمُ بَنِي وَأَنَا أَنْزِلُكَ اللَّهُمَّ خُفِّ رَحْمَتِي وَالْمِنْ
 خَوْفِي فَارْكَبْهُ دُنُوِّي لَا أَرْجُو فَمَا إِلَّا عَفْوُكَ سَيِّدِي أَنَا أَسْأَلُكَ
 مَا لَا أَسْتَحْيِي وَأَسْأَلُ أَهْلَ الْقُوَى وَأَهْلَ الْعَفْرِ فَاغْفِرْ لِي وَالْكَسْبِي
 مِنْ نَظَرٍ أَنْ تَوْجِبَ لِي عَلَى الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَتَعْفُ عَنْهُمَا وَلَا
 اطَّالِبُ بِهَا أَنْتَ ذُو مَنِّ فَلْيَدِّمْ وَصْفِي عَظِيمٍ وَجَاوِزٍ كَرِيمٍ الْحَيُّ أَنَا أَسْأَلُكَ
 نَفِيسُ سَيِّبِكَ عَلَى مَنِّ لَا تَسْأَلُكَ وَعَلَى الْخَالِجِ بَنِي بِرَبِّكَ يَا كَرِيمُ

سَيِّدِي

سَيِّدِي بِمَنْ تَسْأَلُكَ وَأَقْبَلْ أَنْ الْخَلْقُ لَكَ وَالْأَمْرُ لَكَ يَا رَبِّ
 وَتَعَالَيْتَ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ الْحَيُّ وَسَيِّدِي عَبْدُكَ يَا رَبِّ قَامَتْ
 الْخِصَامَةُ بَيْنَ يَدَيْكَ بِفَرْخٍ يَا سَيِّدِي يَا رَبِّ عَالَمِهِ وَكَثْرَتُهُ
 جَبَلٌ نَظَرٌ لَمْ يَكُنْ رَجُلًا لَهُ فَلَا تَعْرِضْ بِي وَجْهَكَ لِي كَيْفَ عَنِّي
 وَأَقْلَبْ بَنِي مَا أَقُولُ فَتَقْدِرْ عَنِّي بِهَذَا الدُّعَاءِ وَأَنَا أَنْزِلُكَ لَا
 تَرْدُنِي مَعْرِفَتِي بِرَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ يَا رَبِّ الَّذِي لَا يُخْبِتُ
 سَأَلُكَ وَلَا يَنْقُصُكَ نَامِلٌ أَنْتَ كَمَا تَقُولُ وَتَقُولُ مَا تَقُولُ اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ صَبْرًا جَمِيلًا وَفَرْجًا وَفَرْجًا وَقَوْلًا صَادِقًا وَفَرْجًا عَظِيمًا
 وَأَسْأَلُكَ يَا رَبِّ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ وَ
 أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ مِنْ خَيْرِ مَا أَسْأَلُكَ مِنْهُ عَبْدًا ذَلِيلًا ضَالِحًا يَا
 خَيْرَ مَنْ سَأَلَ وَأَجْوَدَ مَنْ أَعْطَى أَعْطِنِي سُبُلَ نَفْسِي وَأَهْلِي وَ
 وَلَدِي وَوَالِدَتِي وَأَهْلِي حُرَائِي وَأَخَوَانِي فِيكَ وَأَزْغِدْ عَلَيَّ وَأُظْهِرْ

وَرَكَّاهُ إِلَى وَسِيدِي وَغَزَّيْكَ وَجَلَّالِكَ لَكَ ظِلُّنِي بِذُنُوبِي
لَا ظِلَّ لَكَ بِعَفْوِكَ وَلَا ظِلَّ لَكَ بِتُوبِي لَا ظِلَّ لَكَ بِكَرَمِكَ وَ
لَكَ أَدْلَسْنِي الثَّأَلَ لَأَخِيرَ أَهْلِ الثَّأْرِ بِحُجِّي لَكَ إِلَهِي وَسِيدِي
أَزْجَعْتُكَ لَا تَغْفِرْ إِلَّا لِأَوْلِيائِكَ وَأَهْلِ طَاعَتِكَ فَإِنِّي مَن
بَفَرْحِ الْمَذْنُونِ وَإِن كُنْتُ لَا شُكْرَ إِلَّا أَهْلَ الْوَفَاءِ بِكَ فَيَمُرْ
بَسْمِ الْبُيُوتِ لِي أَنِ ادْخَلْنِي الثَّأْرَ فِي ذَلِكَ سُوءِ عَذَابِكَ
وَأَنِ ادْخَلْنِي الْجَنَّةَ فِي ذَلِكَ سُوءِ عَذَابِكَ وَأَنَا وَلِلَّهِ أَعْلَمُ أَنَّ
سُوءَ عَذَابِكَ أَحَبُّ إِلَيْكَ مِن سُوءِ عَذَابِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
أَنْ تَمْلِكَ لِي قَلْبِي حَبْلًا لَكَ وَخَشْيَةً مِنْكَ وَصِدْقًا بِكَلَامِكَ وَبَيِّنًا
بِكَ وَفَرْحًا مِنْكَ وَتَوْفًا إِلَيْكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ حَبِيبُكَ
لِقَائِكَ وَأَحِبُّ لِقَائِي وَاجْعَلْ لِي لِقَاءَكَ لِزَاحِدَةٍ وَالْفَرَجِ وَ
الْكَرَامَةِ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي بِصَالِحٍ مِنْ تَخَصُّصِ وَاجْعَلْنِي مِنْ صَالِحِ

وَرَكَّاهُ إِلَى وَسِيدِي وَغَزَّيْكَ وَجَلَّالِكَ لَكَ ظِلُّنِي بِذُنُوبِي

ذُنُوبِي

مَنْ يَحْيَى وَخَذَنِي سَبِيلَ الصَّالِحِينَ وَأَعْفُ عَلَى نَفْسِي يَا تَعَبُنِي بِهِ
الصَّالِحِينَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَانْخِمْ عَلَيَّ بِحَسَنَةٍ وَاجْعَلْ ثَوَابِي مِنْهُ
الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ وَأَعْفُ عَلَيَّ صَالِحِي مَا أَعْطَيْتَنِي وَ
بَلِّغْنِي يَا رَبِّ وَلَا تُرْذِلْنِي فِي سُوءِ اسْتِغْفَارِي مِنْهُ اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ يَا مَنَّا لَا أَجَلَ لَهُ دُونَ لِقَائِكَ أَحِبَّنِي مَا أَحْبَبْتَ عَلَيَّ
وَتَوْفَّقْنِي إِذَا تَوْفَّقْتَنِي عَلَيَّ وَابْعَثْنِي إِذَا ابْعَثْتَنِي عَلَيَّ وَارْتَفِعْ لِي
مِنْ زَلَّاتِهِ وَالثَّأْرَ وَالنَّعْمَ لِي فِي دِينِكَ حَتَّى يَكُونَ عَلَيَّ خَالِصًا
لَكَ اللَّهُمَّ أَعْطِنِي صَبْرًا فِي دِينِكَ وَفَهْمًا فِي حُكْمِكَ وَفَهْمًا فِي
عَلَيْكَ وَكَفْلًا مِنْ حَمْلِكَ وَوَرَعًا لِي عَنْ مَعْصِيَتِكَ وَتَحَنُّنًا
وَرَحْمَةً مِنْكَ وَاجْعَلْ عَيْبِي فِي مَا عَنَّا لَكَ وَتَوْفَّقْنِي فِي سَبِيلِكَ وَ
عَلَيَّ مِلَّةَ رَسُولِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ
الْكَسَلِ وَالْفُسْخِ وَالْهَمِّ وَالْحَيْنِ وَالْخُلَّةِ وَالْعَفْوَ وَالْفُسُوقِ وَالزَّلَّةِ وَ

وَرَكَّاهُ إِلَى وَسِيدِي وَغَزَّيْكَ وَجَلَّالِكَ لَكَ ظِلُّنِي بِذُنُوبِي

الْمَسْكَنَةِ وَالْفَقِيرَ وَالْعَائِلَةَ وَالْقَوْلَاجِ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا
 بَطْنٍ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ نَفْسٍ لَا تَقْنَعُ وَبَطْنٍ لَا يَتَّبِعُ وَقَابٍ لَا يَخْشَعُ
 وَدُعَاءٍ لَا يَنْتَمِعُ وَعَمَلٍ لَا يَنْفَعُ وَصَلَوٍ لَا تَزُفَعُ وَأَعُوذُ بِكَ يَا رَبِّ
 عَلَى نَفْسِي وَوَلَدِي وَدَهْنِي وَمَالِي وَعَلَى جَمِيعِ مَا رَزَقْتَنِي مِنَ الشَّيْطَانِ
 الرَّجِيمِ إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ اللَّهُمَّ إِنَّهُ لَا يُجِيرُنِي مِنْكَ حَدٌّ وَلَا حِجْدٌ
 مِنْ دُونِكَ مُلْطَفٌ فَلَا يَجْعَلُ نَفْسِي فِي شَيْءٍ مِنْ عَذَابِكَ وَلَا تُرَدِّنِي
 فِيهَا كَلِمَةً وَلَا تُرَدِّنِي فِي عَذَابِ أَلِيمٍ اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّي وَأَعْلِ ذِكْرِي
 وَأَرْفَعْ دَرَجَتِي وَحُطِّ وَزْدِي وَلَا تَذْكَرْ فِي خَطِيئَتِي وَاجْعَلْ ثَوَابِي
 حَسْبِي وَثَوَابِي نَظِيئِي وَثَوَابِي دُعَائِي وَرِضَاكَ وَالْحَمْدُ وَالْعِطْفُ
 يَا رَبِّ جَمِيعِ مَا سَأَلْتُكَ وَرَزَقْتَنِي مِنْ فَضْلِكَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ
 رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ أَنْتَ تَزِلُّ فِي كَلَامِكَ الْعُفُوفَ وَأَمْرُؤُنَا أَنْتَ تَقْبَعُ
 عَنْ ظُلْمِنَا وَقَدْ ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا فَأَعْفُ عَنَّا فَإِنَّكَ أَوْلَى بِكَ مِنَّا

وَمَنْزِلَتُنَا

وَمَنْزِلَتُنَا أَنْ لَا تُرَدِّسَنَا مَلَكَ عَنْ قَوْلَانَا وَقَدْ خَشِنَاكَ سَاءَ مَا لَا تُرَدِّنِي
 إِلَّا بِبَعْضِ مَا حَاجَتِي وَمَنْزِلَتُنَا بِالْإِخْلَاصِ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُنَا وَ
 نَحْنُ رِقَاؤُكَ فَأَعُوذُ بِكَ يَا مُفَرِّجَ الْبُشَارِ يَا مُفَرِّجَ عَيْنِكَ كَرَمَتِي وَبِنَا
 عَفُوذُ عِنْدَكَ شِدَّتِي إِلَيْكَ تَخَرَّعْتُ وَبِكَ اسْتَعَفْتُ وَبِكَ لَدْتُ
 لَا أَلُوذُ بِوَالِدٍ وَلَا أَطْلُبُ الْفَرَجَ إِلَّا مِنْكَ فَأَعِثْنِي وَفَرِّجْ عَنِّي
 يَا مَنْ يَقْبَلُ الْبَسِيرَ وَيَعْفُو عَنِ الْكَبِيرِ أَفْعَلْ مِنِّي الْبَسِيرَ وَأَعِثْ
 عَنِّي الْكَبِيرَ إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ إِيْمَانًا
 ثَبَاتًا يُسَرِّدُ قَلْبِي وَيَقْبِضُ صَادِقًا حَتَّى أَعْلَمَ أَنَّهُ تَقْبِضُ بِي الْأَمَانَةَ
 كَسَبْتُ لِي وَرَضِيْتَنِي مِنَ الْعَالَمِينَ يَا مُفَرِّجَ الْبُشَارِ يَا مُفَرِّجَ عَيْنِكَ كَرَمَتِي وَبِنَا
 عَفُوذُ عِنْدَكَ شِدَّتِي إِلَيْكَ تَخَرَّعْتُ وَبِكَ اسْتَعَفْتُ وَبِكَ لَدْتُ
 لَا أَلُوذُ بِوَالِدٍ وَلَا أَطْلُبُ الْفَرَجَ إِلَّا مِنْكَ فَأَعِثْنِي وَفَرِّجْ عَنِّي
 يَا مَنْ يَقْبَلُ الْبَسِيرَ وَيَعْفُو عَنِ الْكَبِيرِ أَفْعَلْ مِنِّي الْبَسِيرَ وَأَعِثْ
 عَنِّي الْكَبِيرَ إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ إِيْمَانًا

وَعَفُو عَنِ الْكَثِيرِ أَفِيْلَ بَنِي الْبَرِّ وَعَفُو عَنِ الْكَثِيرِ أَنْتَ
الْعَفُوُّ الرَّحِيمُ اللَّهُ أَفِيْلَ بَنِي الْبَرِّ وَأَنَا تَابًا شَرِيهًا قَلْبِي وَبَقِيَّتَا
صَادِقًا حَتَّى أَعْلَمَ أَنَّهُ لَمْ يَجِدْ بَنِي الْإِيمَانِ كَتَبْتُ لِي وَرَضِي عَنِ
الْعَفُوِّ بِنَا قَمْتُ لِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا عَذِيْبِي فِي رُبِّي وَيَا صَاحِبِي
فِي شِدْدَتِي وَيَا وَفِي فِي عَمِّي وَيَا غَايِبِي فِي رَغْبِي أَنْتَ الشَّاهِدُ
وَالْأَمِينُ رَوْعِي وَالْقَبِيلُ عَمِّي فَاعْفُ عَنِّي حَقِيْقَتِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
وَأَنَا دَعَا هَؤُلَاءِ مَرْفُوعًا مَسَارِكُ رِضَانٍ بَسْمَلَهُ عَمِّي فَقَوْلَا لَكَ حَضْرَتِ
إِمَامِ زَيْدِ الْعَابِدِينَ وَأَمَامِ مُحَمَّدٍ يَا فَرَعْلَهُمَا السَّلَامُ دَرَمُوهَا بِنَا بِنَا بِخَوَلَدِ
أَلْفَ هَذَا شَهْرُ رَجَبَانَ الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ هَذَا لِي الشَّاهِدِ
وَيَكُنَّ نَارِي فِي الْجَهَنَّمَ وَالْفَرَقَانِ وَهَذَا شَهْرُ الصِّيَامِ وَهَذَا شَهْرُ
الْفِيْءِ وَهَذَا شَهْرُ الْإِنَابَةِ وَهَذَا شَهْرُ التَّوْبَةِ وَهَذَا شَهْرُ الْعَفْرِ
وَالرَّحْمَةِ وَهَذَا شَهْرُ الْعَفْوِ بِنَا الشَّاهِدِ وَالْقَوِي بِنَا الْحَقُّ وَهَذَا شَهْرُ
فِيهِ أَيْكَلُ الْفَقْدَانُ فِي حَزْنٍ مِنْ أَلْفِ شَهْرِ اللَّهُ صَبَلَ عَلَى

مُحَمَّدٌ

مُحَمَّدٌ وَالْحَمْدُ وَالْعَفْوُ عَلَى صِلَائِهِمْ وَفِي أَيْدِيهِمْ وَسَلَّمَ لِي وَسَلَّمَ لِي
فِيهِ وَعَفُو عَلَى صِلَائِهِمْ وَأَصْلُ عَوْنِكَ وَوَعْدُكَ فِيهِ طَاعَتِكَ وَطَاعَتِكَ
رَسُولِكَ وَأَوَّلِيَّاتِكَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَفِيهِ رَغْبَتِي فِيهِ لِعِبَادَتِكَ
وَدُعَاؤُكَ وَتِلَاوَتِكَ بِكَ وَعَفْوُكَ فِيهِ الْبَرَكَةُ وَالْحُسْنُ فِي
فِيهِ الْعَافِيَّةُ وَأَحْزَنِي فِيهِ التَّوْبَةُ وَأَحْزَنِي فِيهِ بَدَلِي وَأَوْفَى
فِيهِ رِزْقِي وَأَكْفِي فِيهِ مَا أَهْتَنِي وَأَسْتَجِيبُ فِيهِ دُعَائِي وَ
بَلْغِي فِيهِ رَجَائِي اللَّهُ صَبَلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ وَأَذْهَبْ عَنِّي فِيهِ
الْغَاسَ وَالْكَلَّ وَالْأَسَافَةَ وَالْفُسْوَ وَالْقَسْوَ وَالْعَفْلَةَ وَالْفِرْوَ
وَجَنَّبْنِي فِيهِ الْعِلَلَ وَالْأَسْقَامَ وَالْجُمُومَ وَالْأَحْزَانَ وَالْأَعْرَاضَ
وَالْأَمْرَاضَ وَالْحَطَايَا وَالذُّنُوبَ وَأَصْرِفْ عَنِّي فِيهِ السُّوءَ وَ
الْخَسَاءَ وَالْجَهْدَ وَالْبَلَاءَ وَالْعَبْ وَالْعَنَاءَ أَنْتَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ
اللَّهُ صَبَلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ وَأَعِزَّنِي فِيهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

وَقَمِيمٍ وَكَثِيرٍ وَفَقِيرٍ وَغَنِيٍّ وَوَسْوَاسٍ وَبَطِيٍّ وَطَاطٍ وَكَثِيرٍ
وَمَكْرٍ وَحَبِيبٍ وَخَدِيعٍ وَكَمَانٍ وَغَرُورٍ وَفَيْسَلٍ وَشَرِّكَه
وَأَكْرَمِيهِ وَأَنْبَاءَهُمْ وَأَكْشَبَاءَهُمْ وَأَوْلِيَاءَهُمْ وَشُرَكَاءَهُمْ وَبَعْجَ مَكَائِدِهِمْ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنَا فِيَا مَهْ وَصِيَابَهُمْ وَيُلُوعِ
الْأَكْمِلِ فِيهِ وَفِي فَيَا مَهْ وَأَسْتَكْمِلْ مَا بَرَّصِيكَ عَفَى صَبْرًا وَ
أَحْسِبَا يَا وَيَا تَابِعِيْنَا ثُمَّ تَقَبَّلْ ذَلِكَ مِنِّي بِالْأَضْعَافِ الْكَثِيرَةِ
وَالْأَكْمَلِ الْعَظِيمِ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَارْزُقْنِي الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ وَالْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ وَالْقُوَّةَ وَاللَّسَاطَ وَالْإِنَاءَ
وَالْقُوَّةَ وَالْوَقْفَ وَالْقُرْبَةَ وَالْحَجَرَ الْمَقْبُولَ وَالرَّغْبَةَ وَالرَّغْبَةَ
وَالنَّضْرَ وَالْخُفُوعَ وَالرِّفْقَةَ وَالنَّيْكَ الصَّادِقَةَ وَصِدْقَ اللِّسَانِ
وَالْوَجَلَ مِنْكَ وَالرَّجَاءَ لَكَ وَالتَّوَكُّلَ عَلَيْكَ وَالْعِثَّةَ بِكَ الْوَرَعَ
عَنْ مَخَارِيكَ مَعَ صَلَاحِ الْقَوْلِ وَمَقْبُولِ السَّعْيِ وَمَرْفُوعِ الْعَمَلِ وَتَجَانُّ
الْأَعْدَاءِ وَتَوَلَّيْ

الدُّعْوَى

الدُّعْوَى وَلَا تَحْلُ بِبَنِي دِيَانَ شَيْءٍ مِنْ ذَلِكَ بَعْضٌ وَلَا مَرَضٌ وَلَا مَقِيمٌ
وَلَا غَنِيمٌ وَلَا سَفِيمٌ وَلَا غَفْلَةٌ وَلَا نِيَانٌ بَلْ بِالْعَاقِلِ وَالْمَحْظُوطِ
لَكَ وَفِيكَ وَالرَّعَايَةِ الْحَيَاةِ وَالْوَفَاءِ بَعْدَكَ وَوَعْدَكَ بِرَحْمَتِكَ
يَا أَزْهَرَ الْأَعْيُنِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنَا فِيَا مَهْ وَصِيَابَهُمْ وَيُلُوعِ
الْأَكْمِلِ فِيهِ وَفِي فَيَا مَهْ وَأَسْتَكْمِلْ مَا بَرَّصِيكَ عَفَى صَبْرًا وَ
أَحْسِبَا يَا وَيَا تَابِعِيْنَا ثُمَّ تَقَبَّلْ ذَلِكَ مِنِّي بِالْأَضْعَافِ الْكَثِيرَةِ
وَالْأَكْمَلِ الْعَظِيمِ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَارْزُقْنِي الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ وَالْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ وَالْقُوَّةَ وَاللَّسَاطَ وَالْإِنَاءَ
وَالْقُوَّةَ وَالْوَقْفَ وَالْقُرْبَةَ وَالْحَجَرَ الْمَقْبُولَ وَالرَّغْبَةَ وَالرَّغْبَةَ
وَالنَّضْرَ وَالْخُفُوعَ وَالرِّفْقَةَ وَالنَّيْكَ الصَّادِقَةَ وَصِدْقَ اللِّسَانِ
وَالْوَجَلَ مِنْكَ وَالرَّجَاءَ لَكَ وَالتَّوَكُّلَ عَلَيْكَ وَالْعِثَّةَ بِكَ الْوَرَعَ
عَنْ مَخَارِيكَ مَعَ صَلَاحِ الْقَوْلِ وَمَقْبُولِ السَّعْيِ وَمَرْفُوعِ الْعَمَلِ وَتَجَانُّ
الْأَعْدَاءِ وَتَوَلَّيْ

عليها احل من اكلها وادها لك ثم اجعلها لي خيرا من الف
شهر وارزقني بها الفضل ما رزقت احدا من بلغت اياها واكثر
بها واجعل من عفتك من رحمتك وطفلك من الشاؤ
سعداء خليفك ومغفرتك ورضوانك يا ارحم الراحمين اللهم
صل على محمد وال محمد وارزقنا في شهرنا هذا الجود والبر والرحمة
الفق والذخا وما تحب ورضى الله ربنا الف خير وكذا عشر
النفق والوزن ورب شهر رمضان وما اترك فيه من القرآن و
رب جبريل وبسكاهل وبنسائيل وجميع الملائكة والمفرين
ورب ابراهيم واسماعيل واسحق ويعقوب ورب موسى وعيسى و
جميع النبيين والمرسلين ورب محمد خاتم النبيين صلواتك
عليه وعليهم اجمعين واسئلك بحقوقك عليك وبحقوقك
العليه عليهم لتأصيلك عليهم والهم وعلهم اجمعين ونظرت الى

نظرة

نظرة رجيمه برضى بها عني ورضي لا سخط علي بعد اكلها ونظرت
جميع سؤالي ورجعتي واشتيتي وادني وصرفت عني ما اكثرت
واخذت واخاف علي نفسي وما لا اخاف وعمر اهل ووالي الخوا
واخواني وقدرتني اللهم اليك مرننا من ذنوبنا فانا تائبين و
نسئلكنا مغفرين واغفر لنا معوزين واعوذنا مستجيرين
واجرنا مستسلمين ولا تحذ لنا اربابا وامنا راغبين وسقنا
سائلين واعطنا انك سميع الدعاء فرب مجيب اللهم انت رب
وانا عبدك واخلق مني عبدك العبد ربه ولم يبدل العباد
وشاك كرمنا وجودنا بموضع شكواك اهلين ويا منتهى حاجتي
الراغبين ويا غياث المستغيثين ويا مجيب دعوات المضطرين و
يا ملجأ الهاربين ويا صرخ المستصرخين ويا رب المستضعفين
ويا كاشف كرب المكروبين ويا فارح قهر المهسومين ويا كاشف

الكرام العظيم بالله الرحمن الرحيم يا ارحم الراحمين صل على محمد وعلى آل محمد
محمد واغفر لي ذنوبي وعوفي واسألكني وظلي وجزبي وانصر لي في
علي نفسي وارزقني من فضلك ورجعتك فانه لا يملكهما غيرك
واعف عني واعف عني كل ما سلف من ذنوبي واعصمني فيما بقي
من عني واسر علي وعلى والدي وولي وقرابي واصبر
خزائي ورحماني من اجل من المؤمنين والمؤمنات في الدنيا
والآخرة فان ذلك كله بيدك وانت واسع المغفر فلا تخشني
يا سيدي ولا ترد عني ولا ترد يدي الى تحري حتى تفعل
ذلك بي وتنجي لي جميع ما سئلتك ومن يدي من فضلك
فانك على كل شيء قدير ونحن اليك داعيون اللهم لك الاسماء
الحسنى والامثال العاليا والكرام والالا استاك باسمك
بسم الله الرحمن الرحيم ان كنت فضلك في هذه الليلة نشر لك

السلامة

السلامة والروح فيها ان تصل على محمد وعلى آل محمد وان تجعل اسمي
في السكاة وروحي مع الشهداء واخاني في عليين واسألكني
معفون وان تهب لي يقيناً ثباتاً شريفاً فلي وليها أنا لا يثوبه
شك وروحي بما قدمت لي وانفق في الدنيا حسنة وفي الآخرة
حسنة وفجو عذاب النار وان لم تكن فضيت في هذه الليلة
نزل السلامة والروح فيها فخر في ذلك وارزقني فيها
في ذلك وشكره وطاعتك وحسن عبادتك فصل على محمد
وال محمد بافضل صلواتك يا ارحم الراحمين يا احد يا صمد يا
رب محمد وال محمد اغضب اليوم ل محمد ولا يزار عذره واقل عذره
بددا واحصه عددا ولا تدع على ظهري الا رضى منهم احدا ولا تعفر
لهم ابدا يا حسن الصفة يا خليفه النبيين يا ارحم الراحمين
البدني البدني الذي لهن كميله يوتي والذام غير الغافل و

السلامة

الحق الذي لا يموت انت كل يوم في شان انت خليفة محمد
ناصر محمد ومفضل محمد استنك ان نصر وحي محمد وخليفة محمد
والعقاة باللفظ من اوصياء محمد صلواتك عليه وعليهم اعطيت
عليهم نصر كما لا اله الا انت يحيي لا اله الا انت صل على محمد
والحمد واجعلني معهم في الدنيا والاخره واجعل عافيه
اسمك في غفرانك ورحمتك يا ارحم الراحمين وكذلك كتب
فك يا سيدي بالاطيف الى انك لطيف فصل على محمد
والحمد والطف في انك لطيف لما شاء الله صل على محمد وال
محمد وارزقني حج والعمره في عامنا هذا وفي كل عام
وتطول على جميع حاجي للدنيا والاخره **كوبه** استغفر الله
ربي واتوب اليه اربى ربي في حب استغفر الله ربي واتوب
اليه اربى ربي رحمه وودود استغفر الله ربي واتوب اليه اربى ربي
كانه

غفار

غفار اللهم اغفر لي ذنبي ارحم الراحمين ربي في عملي سوء فلك
تقبول اغفر لي انه لا يغفر الذنوب الا انت استغفر الله الذي
لا اله الا هو الحي القيوم العظيم العظيم العليم العليم العفو العفو
اللذي العظيم واتوب اليه استغفر الله ارحم الراحمين كان عفوا رحما
وتبني كوكبا كالم في استنك ان فصل على محمد وال محمد وان
تجعل فيما تقضي وتقدر من الامر العظيم الخوف في ليله القدر
من الفضاء الذي لا يرد ولا يسد ان في كسبي من حلال بيتك
احرام المبرور رحمه المشكور سعيهم المعفور نوبه المكفر عنهم
سيئاتهم وان تجعل فيما تقضي وتقدر ان تطهر عمري وتوسع في
وتوذي عني اما بئى وديني ارحم الراحمين الله جعل لي من
اسري فرجا ومخرجا وارزقني من حيث احب ومن حيث لا احب
واخر من حيث احب واخر من حيث لا احب من وصلي الله على

وحي وودع ان حاجي كوكبا كالم ارحم الراحمين

مَخْلُوقًا لَمْ يَسْمَعْ كَيْفَ يَرَى سُبْحَانَكَ يَرْبُّنَا مَنْزِلُكَ مَعَهُ أَنْ تَصْرَفَ صَادِقًا عَلَيَّ
الْأَلَمَ مِنْ قَوْلِكَ دَرَمَ رُفُودًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ سُبْحَانَكَ اللَّهُ بَارِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
أَصْوَافُ سُبْحَانَكَ اللَّهُ خَالِقُ الْأَنْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُ جَاعِلُ الظُّلُمَاتِ
وَالنُّورِ سُبْحَانَكَ اللَّهُ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَكَ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ
سُبْحَانَكَ اللَّهُ خَالِقُ مَا يَرَى وَمَا لَا يَرَى سُبْحَانَكَ اللَّهُ مِدَادُ كَلِمَاتِهِ
سُبْحَانَكَ اللَّهُ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُ الْمُبِيعُ الَّذِي لَيْسَ شَيْءٌ أَسْمَعَ
مِنْهُ يَسْمَعُ مِنْ قَوْفِ عَرْشِهِ مَا تَحْتَ سَبْعِ أَرْضِينَ وَيَسْمَعُ مَا فِي ظُلُمَاتِ
الْبُيُوتِ وَالْحُجُرِّ وَيَسْمَعُ الْأَبْنَاءَ وَالشُّعْرَى وَيَسْمَعُ الْبَنَاتِ وَالْأَخَوَاتِ وَيَسْمَعُ
وَسَائِرَ الْأَصْدَادِ وَلَا يَسْمَعُ مَعَهُ صَوْتُ سُبْحَانَكَ اللَّهُ بَارِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
سُبْحَانَكَ اللَّهُ الْمَصْصُورِ سُبْحَانَكَ اللَّهُ خَالِقِ الْأَنْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُ جَاعِلِ
الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَكَ اللَّهُ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَكَ اللَّهُ خَالِقِ
كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَكَ اللَّهُ خَالِقِ مَا يَرَى وَمَا لَا يَرَى سُبْحَانَكَ اللَّهُ مِدَادُ

كَلِمَاتِهِ

كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَكَ اللَّهُ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَكَ اللَّهُ أَبْصِرُ الَّذِي لَيْسَ
شَيْءٌ أَبْصَرَ مِنْهُ بِبَصَرٍ مِنْ قَوْفِ عَرْشِهِ مَا تَحْتَ سَبْعِ أَرْضِينَ وَيَسْمَعُ
مَا فِي ظُلُمَاتِ الْبُيُوتِ وَالْحُجُرِّ وَلَا يَسْمَعُ مَعَهُ صَوْتُ سُبْحَانَكَ اللَّهُ بَارِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَهُوَ الْكَافِي الْخَبِيرُ لَا تَغْنَى بَصَرُ الظُّلَمَةِ وَلَا يَسْمَعُ مِنْهُ بِبَصَرٍ
وَلَا يَرَى مِنْهُ بِبَصَرٍ وَلَا يَغْنَى عَنْهُ بَصَرُ الْبَصَرِ وَلَا يَكْفِي مِنْهُ
جَبَلٌ مَا فِي أَصْلِهِ وَلَا قَلْبٌ مَا فِيهِ وَلَا حُجُبٌ مَا فِي أَلْبَابِهِ وَلَا يَسْمَعُ
مِنْهُ صَغِيرٌ وَلَا كَبِيرٌ وَلَا تَغْنَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ
هُوَ الَّذِي يَصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ سُبْحَانَكَ اللَّهُ بَارِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ سُبْحَانَكَ اللَّهُ الْمَصْصُورِ سُبْحَانَكَ اللَّهُ
خَالِقِ الْأَنْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَكَ اللَّهُ
فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَكَ اللَّهُ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَكَ اللَّهُ خَالِقِ مَا
يَرَى وَمَا لَا يَرَى سُبْحَانَكَ اللَّهُ مِدَادُ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَكَ اللَّهُ رَبِّ الْعَالَمِينَ

سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يَخْلُقُ الْحَبَّ وَالنَّخْلَ وَالزَّيْتُونَ وَالشَّجَرِ
مِنْ جَنَّتِهِمْ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَيُرْسِلُ الرِّيَّاحَ
يُفْرِقُ بِهَا بَيْنَ رَحْمَتِهِ وَيُرْسِلُ الْمَاءَ مِنَ السَّمَاءِ بِكَلِمَةٍ وَيُنْزِلُ
الْثَّيَّابَ بِقُدْرَتِهِ وَيَقْطَعُ الْوَرْدَ وَيُعْلِلُ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي لَا تُغْنِي
عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْفَرُ مِنْ ذَلِكَ لَا
أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابِ بَيْنِ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ النَّصْمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الصَّوْرِ
سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ
سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْوُجُوهِ كُلِّهَا
سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يَرَى وَمَا لَا يَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مَدَادُ كَلَامِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ الْعَالَمِينَ
سُبْحَانَ اللَّهِ مَا لَكَ الْمَلِكُ نُورِي الْمَلِكُ تَرْتَلُّهُ وَتَزَعُ الْمَلِكُ مِنْ
تَشَاءُ وَتَعْرِضُ تَرْتَلُّهُ وَتَذَلُّ تَرْتَلُّهُ بِسْمِ اللَّهِ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ تَوَلَّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتَوَلَّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتَخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ
الْمَيِّتِ وَتَخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَزِدُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ سُبْحَانَ
اللَّهِ بَارِئِ النَّصْمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الصَّوْرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا

بِهِ وَمَنْ لَمْ يَسْتَغْفِرْ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٍ بِالنَّهَارِ لَهُ عَقِيبَاتٌ مِنْ بَرِّ
بَدَنِهِ وَمَنْ يَخْلُصْ بِحُظُونِهِ مِنْ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يَمِيزُ الْأَحْيَاءَ
وَيُخَيِّمُ الْمَوْتَ وَيَعْلَمُ مَا نُفْصِلُ الْأَرْضَ مِنْهُمْ وَيُفْرِغُ الْأَرْضَ مَا يَشَاءُ
إِلَى الْجِلِّ سَمِعِي سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ النَّصْمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الصَّوْرِ سُبْحَانَ اللَّهِ
خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ
فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْوُجُوهِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ
بَارِئِ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ مَدَادُ كَلَامِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ الْعَالَمِينَ
سُبْحَانَ اللَّهِ مَا لَكَ الْمَلِكُ نُورِي الْمَلِكُ تَرْتَلُّهُ وَتَزَعُ الْمَلِكُ مِنْ
تَشَاءُ وَتَعْرِضُ تَرْتَلُّهُ وَتَذَلُّ تَرْتَلُّهُ بِسْمِ اللَّهِ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ تَوَلَّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتَوَلَّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتَخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ
الْمَيِّتِ وَتَخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَزِدُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ سُبْحَانَ
اللَّهِ بَارِئِ النَّصْمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الصَّوْرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا

سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فِي الْحَبِّ وَالنَّوَى
سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا بَرَى وَمَا لَا بَرَى
سُبْحَانَ اللَّهِ مِمَّا دَكَّلَا لَهُ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي
عَنْكَ مَفَاتِيحُ الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ عَنْكَ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا كُنْطُ
مِنْ وَرَيْدِكَ لَا يَعْزُبُ عَنْكَ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رُطْبٍ وَلَا
يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ السَّمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ
سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ
سُبْحَانَ اللَّهِ فِي الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ
خَالِقِ مَا بَرَى وَمَا لَا بَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِمَّا دَكَّلَا لَهُ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي لَا يَخْفَى مَدْحَتُهُ الْعَالَمُونَ وَلَا يَخْفَى
بِالْآيَةِ الْكَارِئُونَ وَالْعَالِدُونَ وَهُوَ كَمَا قَالَ وَفَوْقَ مَا نَقُولُ وَاللَّهُ سُبْحَانَهُ
كَمَا أَتَى عَزَّ وَجَلَّ وَلَا يَخْطُؤُنَّ عَنْهُ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا مَا شَاءَ وَسِعَ

سُبْحَانَ اللَّهِ

كُرْسِيِّهِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ
سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ السَّمِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا
سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فِي الْحَبِّ وَالنَّوَى
وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا بَرَى
وَمَا لَا بَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِمَّا دَكَّلَا لَهُ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يَكُونُ مَا يَلِيقُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ
مِنْ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَلَا يَعْزُبُ عَنْكَ مَا فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ
مِنْهَا عَمَّا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَلَا يَعْزُبُ عَنْكَ
السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا عَمَّا يَلِيقُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَلَا يَعْزُبُ
عَنْكَ عَمَّا يَلِيقُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَلَا يَعْزُبُ عَنْكَ
عَمَّا يَلِيقُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَلَا يَعْزُبُ عَنْكَ عَمَّا يَلِيقُ فِي
الْأَرْضِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَلَا يَعْزُبُ عَنْكَ عَمَّا يَلِيقُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا

سُبْحَانَ اللَّهِ

سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ
 سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْحَيِّ وَالْمَوْتِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ
 خَالِقِ مَا بَرَأَ وَمَا لَا يَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادُ كُلِّ لَئِيمٍ سُبْحَانَ اللَّهِ
 رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ
 رُسُلًا أُولِي أَجْنِحَةٍ مَثْنَى وَثُلَاثَ وَدُبَاعَ يَرِيبُنِي الْخَلْقُ مَا يَنْشَأُ إِلَّا
 اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ
 لَهَا وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مَرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ سُبْحَانَ
 اللَّهِ بَارِئِ السَّمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمَوْصُورِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا
 سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْحَيِّ وَالْمَوْتِ
 سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا بَرَأَ وَمَا لَا يَرَى
 سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادُ كُلِّ لَئِيمٍ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ
 الَّذِي يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَهُ

سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْحَيِّ وَالْمَوْتِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا بَرَأَ وَمَا لَا يَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادُ كُلِّ لَئِيمٍ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَهُ

اللَّهُ

الْأَمْوَالِ بَعْضُهُمْ وَأَلْحَمَّ لِلْأَمْوَالِ سَهْمُهُمْ وَلَا آذَنِي مِنْ ذَلِكَ
 وَلَا أَكْثَرَ الْأَمْهَمَاتِ كَأَنَّمَا بَدَيْتُمْ بِهَا عَمَلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 اللَّهُ يَكِلُ شَيْءًا مِنْ عِلْمِهِ وَأَيُّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ السَّمِ سُبْحَانَ اللَّهِ
 وَدَرْهُمُ رُفُوعُهُ دَرْهُمُ نَامِ سَالِ بَحْوَ ثَلَاثَةِ أَلْفِ وَمِائَةٍ وَخَمْسَةِ عَشَرَ
 الشَّيْءِ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ وَسَلِّمْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ وَسَلِّمْ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بَارَكْنَا فِيهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بَارَكْنَا فِيهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
 اللَّهُمَّ ارْحَمْ مُحَمَّدًا وَارْحَمْ مُحَمَّدًا وَارْحَمْ مُحَمَّدًا وَارْحَمْ مُحَمَّدًا
 حَمْدُ مُحَمَّدٍ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَارْحَمْ مُحَمَّدًا وَسَلِّمْ عَلَى مُحَمَّدٍ
 الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ ارْحَمْ مُحَمَّدًا وَارْحَمْ مُحَمَّدًا وَارْحَمْ مُحَمَّدًا
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَارْحَمْ مُحَمَّدًا وَسَلِّمْ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بَارَكْنَا فِيهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بَارَكْنَا فِيهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَارْحَمْ مُحَمَّدًا وَسَلِّمْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بَارَكْنَا فِيهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بَارَكْنَا فِيهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ

عَاذُهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ اللَّهُ صَلِّ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ عَلَى مُوسَى بْنِ
جَعْفَرٍ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالِ بْنِ الْإِلَهِ عَاذُهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابِ عَلَى
الْعَذَابِ عَلَى مَنْ شَرَّكَ فِي دِينِهِ اللَّهُ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى إِمَامِ
الْمُسْلِمِينَ وَوَالِ بْنِ الْإِلَهِ عَاذُهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابِ عَلَى
مَنْ شَرَّكَ فِي دِينِهِ اللَّهُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ بْنِ عَلِيٍّ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ
وَالِ بْنِ الْإِلَهِ عَاذُهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ اللَّهُ
الْإِلَهِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ بْنِ عَلِيٍّ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالِ بْنِ الْإِلَهِ عَاذُهُ
عَاذُهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ اللَّهُ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ
أَبِي عَلِيٍّ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالِ بْنِ الْإِلَهِ عَاذُهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابِ
الْعَذَابِ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ اللَّهُ صَلِّ عَلَى الْخَلَفِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ إِمَامِ
الْمُسْلِمِينَ وَوَالِ بْنِ الْإِلَهِ عَاذُهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ اللَّهُ صَلِّ
عَلَى الْفَاتِمَةِ وَظَاهِرِهَا وَنَحْوِهَا اللَّهُ صَلِّ عَلَى رُفَيْدَةِ بَيْتِكَ

وَالْعَن

وَالْعَن مَنْ شَرَّكَ بَيْتَكَ فِيهَا اللَّهُ صَلِّ عَلَى كَلَامِ بَيْتِكَ
وَالْعَن مَنْ شَرَّكَ بَيْتَكَ فِيهَا اللَّهُ صَلِّ عَلَى رُفَيْدَةِ بَيْتِكَ اللَّهُ
اخْلُفْ بَيْتَكَ فِي أَهْلِ بَيْتِكَ اللَّهُ تَكْرِيماً لِمَنْ فِي الْأَرْضِ اللَّهُ
اجْعَلْنَا مِنْ عَدُوِّهِمْ وَمَكْدُومٍ وَأَصَارِهِمْ عَلَى الْحَقِّ فِي الْبَيْتِ وَالْعَلَا
اللَّهُ تَطْلُبُ بِدَعَائِهِمْ وَوَرُفِهِمْ وَدَعَائِهِمْ وَكُفِّ عَنْهُمْ
وَعَنْ كُلِّ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ بِأَسْ كُلِّ بَاغٍ وَطَاغٍ وَكُلِّ دَابَّةٍ أَتَتْ
أَخَذَ بِنَا صَبِيحَتَهَا إِنَّكَ أَتَتْ أَشَدَّ بَأْسًا وَأَشَدَّ نَكَبًا وَدَعَا
وَبَعْضُ أَرْتَفَافِهَا دَعَا أَنْصَرَفَ عَلَى أَرْتَفَافِهَا عَلَيْهِمَا السَّلَامُ
ثُمَّ إِمَامُ حَسَنِ عَسْكَرِي عَلَيْهِمَا السَّلَامُ بِنَايَ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ جَبَرِيسَ
عَلَى مَنْ شَرَّكَ فِي دِينِهِ وَازْجَلْهُ دَعَايَ هَرَفُورَ مَا مَبَارَكُ دَعَايَ
دَعَايَ كَسِيدِ بْنِ طَالُوسٍ فَخْصِكَ بِسَارِجَتِهَا نَوَافِيتُ كَرَاهَتِ
اسْتِخْلَافِ دَعَايَ بَحْرِيَّتِ وَبَرِ مَضَاهِرِ غَالِبِهِ مَشْتَمَلَتِ دَعَايَ بَيْتِ
سَدِّ مَرْبِيهِ اللَّهُ تَطْلُبُ فِي أَدْعَاكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَأَسْتَجِبْ لَكَ كُلَّ عَدُوِّ
بَيْتِكَ اللَّهُ تَطْلُبُ فِي أَسْئَلِكَ مِنْ بَيْتِكَ بِأَهْلِهِ وَكُلِّ بَيْتِكَ بِهَيْبَتِ
سَارِجَتِكَ سَوَالِ كَرَامَتِكَ الْأَرْبَابِ لَوْ رَحِمْتَ بَيْنَكَ وَبَيْنَ بَيْتِكَ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا تَكَلَّمَ بِهِ اللَّهُ فِي أَسْأَلِكَ مِنْ جَلَالِكَ
بِأَجْلِهِ وَكُلِّ جَلَالِكَ جَلِيلٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَلَالِكَ كُلِّهِ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ جَمَالِكَ بِأَجْمَلِهِ وَكُلِّ جَمَالِكَ جَمِيلٍ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَمَالِكَ كُلِّهِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَسْتَجِبُ
فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي بِرُحْمَتِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عَظَمَتِكَ
بِأَعْظَمِهَا وَكُلِّ عَظَمَتِكَ عَظِيمَةٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَظَمَتِكَ كُلِّهَا
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ نُورِكَ بِأَنُورِهِ وَكُلِّ نُورِكَ نُورٍ اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ بِنُورِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ رَحْمَتِكَ بِأَرْوَعِهَا
وَكُلِّ رَحْمَتِكَ أَرْوَعَةٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ كُلِّهَا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَسْتَجِبُ فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي بِرُحْمَتِكَ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كَلَامِكَ بِأَكْمَلِهِ وَكُلِّ كَلَامِكَ كَامِلٍ اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ بِكَلَامِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كَلَامِكَ بِأَجْمَلِهَا

وَكُلِّ

وَكُلِّ كَلَامِكَ تَامَّةٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَلَامِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ أَسْمَائِكَ بِأَكْبَرِهَا وَكُلِّ أَسْمَائِكَ كَبِيرَةٍ اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ كُلِّهَا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَسْتَجِبُ
فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي بِرُحْمَتِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عِزَّتِكَ بِأَعَزِّهَا
وَكُلِّ عِزَّتِكَ عِزٍّ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ مِنْ شَيْئِكَ بِأَمْضَاهَا وَكُلِّ شَيْئِكَ مَاضِيَةٍ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ شَيْئِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِشَيْئِكَ كُلِّهِ
أَسْأَلُكَ بِهَا عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكُلِّ فَادْرَكَكَ مِنْ شَيْئِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ بِشَيْئِكَ كُلِّهِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَسْتَجِبُ
فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي بِرُحْمَتِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عَلَيْكَ
بِأَنْفَعِهَا وَكُلِّ عَلَيْكَ نَافِعَةٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَيْلِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ قَوْلِكَ بِأَرْوَعِهَا وَكُلِّ قَوْلِكَ رَافِعَةٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ

يَعُوذُ بِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَحِبِّهَا إِلَيْكَ وَكُلِّ
سَأَلْتُكَ حَبِيبَ إِلَيْكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا سَأَلْتُكَ كُلِّهَا
بِأَسْمَائِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَسْتَجِبُ لِي كَمَا وَعَدْتَ
بِكُنْ كَوَيْدِ اللَّهِمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ شَرِّكَ بِأَسْرَفِهِ وَكُلِّ شَرِّكَ
شَرِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِشَرِّكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ
سُلْطَانِكَ بِأَدْوَمِهِ وَكُلِّ سُلْطَانِكَ دَامَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِسُلْطَانِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مُلْكِكَ بِأَفْخَرِهِ وَكُلِّ
مُلْكِكَ فَأَحْرَأَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا كُنْتُ كُلِّهِ مِنْ مَلِكِكَ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَسْتَجِبُ لِي كَمَا وَعَدْتَ بِي كَوَيْدِ اللَّهِمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ مِنْ عِلْمِكَ بِأَعْلَاهُ وَكُلِّ عِلْمِكَ عَالِي اللَّهِمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِعِلْمِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَنِّكَ بِأَقْدَمِهِ وَكُلِّ مَنِّكَ
فَدِيدِ اللَّهِمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ

إِلَهِكَ

إِلَهِكَ بِأَحِبِّهَا وَكُلِّ إِلَهِكَ عَجِيبَ إِلَهِكَ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ إِلَهِكَ
كُلِّهَا بِأَسْمَائِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَسْتَجِبُ لِي كَمَا
وَعَدْتَ بِي كَوَيْدِ اللَّهِمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ بِأَفْضَلِهِ وَكُلِّ
فَضْلِكَ فَأَحْسَنَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِفَضْلِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ مِنْ رِزْقِكَ بِأَعْلَمِهِ وَكُلِّ رِزْقِكَ عَامَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِرِزْقِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عِظَمَاتِكَ بِأَمْنِهِ وَكُلِّ عِظَمَاتِكَ
مَنْبِيِّ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِظَمَاتِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
مِنْ خَيْرِكَ بِأَعْلَمِهِ وَكُلِّ خَيْرِكَ عَاجِلِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِخَيْرِكَ
كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ إِحْسَانِكَ بِأَحْسَنِهِ وَكُلِّ إِحْسَانِكَ
حَسَنِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِإِحْسَانِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِمَا تَجِيبُنِي بِهِ مِنْ أَدْعَاكَ فَأَجِيبْنِي يَا اللَّهُ تَعْمَدُ عَوْذُكَ يَا اللَّهُ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا أَنْتَ فِيهِ مِنَ الشُّؤْنِ وَالْجَهْرِ وَالْإِخْفَاءِ

بَارِئًا أَسْأَلُكَ بِكَ فَتَرِكَ كَيْفَ شِئْتَ وَأَوْجَعَهُ الْبَلَكُ بِمَحَلِّهِ
جَبِيلِكَ وَبِعِزَّتِهِ الْهَادِيَةِ وَأَقْدَامُهُ بَيْنَ يَدَيِ حَوَائِجِ وَلَسَّكَ
أَلَا بِمَحَلِّهَا يَكُ الْبَقِيَّةُ لَا تَمُوتُ وَيُؤْزِرُ وَجْهَكَ الَّذِي لَا يَطْفَأُ وَجْهَكَ
إِنِّي لَا نَسِيَامُ وَأَسْأَلُكَ بِحَقِّ عَظَمَتِكَ عَظِيمَةٍ أَنْ تُصَلِّيَ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَعَدَدِ كُلِّ شَيْءٍ وَعَدَدِ كُلِّ شَيْءٍ
وَزِينَةٍ كُلِّ شَيْءٍ وَمِلَا كُلِّ شَيْءٍ اللَّهُمَّ إِنْ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى
مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ الْمُصْطَفَى وَرَسُولِكَ الْمُرْتَضَى وَأَمِينِكَ الْمُصْطَفَى
بِحَبْلِكَ دُونَ خَلْقِكَ وَجَبِيلِكَ وَخَيْرِيَّاتِكَ مِنْ خَلْقِكَ أَجْمَعِينَ
الشَّهِيدَ الْبَشِيرَ السَّامِعَ الْبَصِيرَ عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ
الْمُطَهَّرِينَ الْأَخْيَارَ الْأَبْرَارَ وَعَلَى مَلَائِكَتِكَ الَّذِينَ أَسْلَخَتْهُمْ
لِقَابِكَ وَجَبَّحَتْهُمْ عَنْ خَلْقِكَ وَعَلَى أَنْبِيَائِكَ الَّذِينَ بَيَّنَّنَا بِلِقَابِكَ
عَنكَ وَعَلَى عِبَادِكَ الَّذِينَ أَصْلَحْنَا بِكَ الَّذِينَ أَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِكَ الْأَكْمَلَةِ

المُعْتَمِدِينَ

الْمُعْتَمِدِينَ الْأَوَّابِينَ الْمُطَهَّرِينَ وَعَلَى جَبْرِائِيلِكَ وَبِكَلَامِكَ وَسُورَتِكَ
وَمَلَائِكَاتِكَ الْمُؤْتَمِرِينَ وَرُحَلَاءِكَ خَازِنِي الْجَنَّةِ وَمَلَائِكَاتِكَ خَازِنِي النَّارِ
وَرُوحَ الْقُدُسِ وَجَمَلَةَ الْعَرْشِ مُنَكِّرٍ وَكَبِيرٍ وَعَلَى الْمَلَائِكَةِ الْخَاطِئِينَ
عَلَى بِلَادِهِمُ الْبَقِيَّةُ أَنْ تُصَلِّيَ بِهَا عَلَيْهِمْ صَلَواتُكَ كَثِيرَةً كَثِيرَةً
مُبَارَكَةً زَاكِيَةً نَائِيَةً طَاهِرَةً شَرِيفَةً فَاضِلَةً شَبِيحَةً بِهَا
ضَمَّائِهِمْ عَلَى الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ اللَّهُمَّ إِنْ أَسْأَلُكَ أَنْ تَقْرَأَ صَوْتِي
وَتُجِيبَ دَعْوِي وَتُعْفِرَ ذُنُوبِي وَتُبَحِّثَ طَلَبِي وَتَقْضِيَ حَاجَاتِي وَتُغْنِيَ
قَلْبِي فَصَلِّ وَتُبَحِّثْ لِي مَا وَعَدْتَنِي وَتُقْبِلْ لِي عَشْرَتِي وَتُجَاوِزْ عَنِّي
خَطِيئَتِي وَتَصْفَحْ عَنِّي ظُلْمِي وَتُعْفِ عَنِّي جُرْأَتِي وَتُقْبِلْ عَلَيَّ وَلَا تَفْرُصْ
عَنِّي وَتَرْحَمْنِي وَلَا تَعْدِلْنِي وَتُعَافِيَنِي وَلَا تَبْتَلِيَنِي وَتَزِدْنِي
مِنْ طَبِيبِ الرَّزْقِ وَأَوْسَعِهِ وَأَمْنَتِهِ وَأَمْرَتِهِ وَأَسْبَغِهِ وَأَكْثَرِهِ
وَلَا تُخْرِجْنِي يَا رَبِّ النَّظَرَ إِلَى وَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَالْفُوزَ بِالْحَيَاتِ وَوَلَا

الْعَفْوُ مَرَّ النَّارِ وَافِضٌ بِأَرْبِ دِيْنِي وَكَمَا نَبِيْ وَضَعْتُ وَنَزَيْ وَلَا
تَجْلِيْ مَا لَا طَاقَةَ لِيْ بِهِ يَا مَوْلَايَ وَادْخُلْنِي فِي كُلِّ حَسَنَةٍ دَخَلْتَ
فِيْهِ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَخَيْرَ عَمَلٍ بَرَّكَتُهُ سَوَاءٌ أَمْرُ حَقِّهِ مِنْهُ وَلَا
تَقْرَبْ بَلْبِي وَبَدَنَهُ طَرَفَ عَيْنٍ بَدَلًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا سَيِّدِي
اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَسْتَجِبُ كَمَا وَعَدْتَنِي بِكَ كَوْنِي
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ قَلْبًا مِنْ كَثِيرٍ مَعَ حَاجَةٍ فِي الْبَدَنِ عَظِيمَةٍ وَ
يُغْنَاكَ عَنْهُ قَلْبُهُ وَفَوْقَ عُنْدِي كَثِيرٌ هُوَ عَلَيْكَ سَهْلٌ كَثِيرٌ
فَأَمْنٌ بِهِ عَلَى أُنْكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ بِرَحْمَتِكَ فِي الضَّالِّينَ
فَادْخُلْنَا فِي عِلِّيِّينَ فَارْحَمْنَا وَارْحَمْنَا يَا رَحِيمَ مَنْ عَزَّ سُبُّكَ سُبُّ
فَأَسْأَلُكَ مِنَ الْخَوَارِجِ بِرَحْمَتِكَ فَرَوْحَنَا وَمِنْ وَلَدَانِ مُحَمَّدٍ
كَأَنَّهُمْ لَوْ لَمْ يَكُنْ فَادْخُلْنَا وَمِنْ ثَمَارِ الْجَنَّةِ وَطُحُومِ الطَّيْرِ
فَادْخُلْنَا وَمِنْ ثَمَارِ السَّنَدِ وَالْحَمْدُ وَالِاسْتِغْنَاءُ فَالْبَسْنَا وَابْتَلَا

الْعَفْوُ

الْعَفْوُ رَوْحٌ يَدْنِيكَ الْحَرَامَ وَقَدْ كُنْتُ سَبِيلَكَ مَعَ وَلِيِّكَ وَفَوْقَ لَنَا
وَصَلِّحْ الدُّعَاءَ وَالْمَسْأَلَةَ فَاسْتَجِبْ لَنَا يَا خَالِقَنَا أَسْمِعْ وَاسْتَجِبْ لَنَا
وَإِذَا جِئْنَاكَ لَوْنًا وَآخِرِينَ وَالْآخِرِينَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَارْحَمْنَا وَارْحَمْنَا
النَّارَ وَمَا نَأْتِي الْعَذَابَ فَكُتِّبَ لَنَا فِي جَهَنَّمَ فَلَا تَجْعَلْنَا مَعَ
الشَّيَاطِينِ فِي النَّارِ فَلَا تَقْرَبْ نَارِي هَوَايَاكَ وَعَذَابِكَ فَلَا تُغْلِبْنَا
وَمِنْ الزُّقُومِ وَالضَّرِيرِ فَلَا تُطْعِمْنَا وَفِي النَّارِ عَلَى وَجْهِهَا فَلَا تُكَلِّبْنَا
وَمِنْ ثَمَارِ النَّارِ وَسِرِّ السُّلْطَانِ فَلَا تُغْلِبْنَا وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ
يَا إِلَهَ الْإِلَهِ أَنْتَ سَيِّدُ الْإِلَهِ الْإِلَهِ أَنْتَ فَجِئْنَا إِلَيْكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
وَلَوْ بَسْتَلْ مِثْلَكَ وَارْعَبْ إِلَيْكَ وَلَوْ رَغِبْتَ إِلَى مِثْلِكَ يَا رَبِّ
أَنْتَ مَوْضِعُ مَسْأَلَةِ السَّائِلِينَ وَمَنْ هِيَ رَغْبَةُ الرَّاعِيهِ إِلَى كَلْبٍ
اللَّهُمَّ بِأَفْضَلِ أَسْمَائِكَ كُلِّهَا وَأَجْمَلِهَا يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ
الْخَيْرُونَ الْمُصَوِّينَ الْأَعْيُنَ لِأَجْلِ الْأَعْظَمِ الَّذِي يُحِبُّهُ وَتَهْوَاهُ

الْعَفْوُ

وَرَضَى عَنْ دَعَاكَ بِهِ وَكَشِفَ لَهُ دُعَاءَهُ وَفَقَّ عَنْكَ يَا رَبِّ
 أَنْ لَا تُخَيِّرَ سَأَلَكَ اللَّهُمَّ إِنْ سَأَلَكَ بِكُلِّ سَهْوِكَ دُعَاكَ
 بِهِ عَيْنُكَ هَوَاكَ فِي تَرْكِهِ أَوْ سَهْلًا أَوْ جَبَلًا أَوْ عِنْدَ بَيْتِكَ الْحَرَامِ
 أَوْ فِي بَيْتٍ مِنْ بَيْتِكَ فَادْعُوكَ يَا رَبِّ دُعَاءَ مَنْ قَدْ اسْتَدْنَتْ فَاوْتَهُ
 وَعَظَمَ جُزْمُهُ وَصَعَفَ كَرَحُهُ فَاسْتَرْعَى عَلَى لَهْلَاهُ نَفْسُهُ وَلَمْ
 يَفْقَ يَفْقَ مِنْ عَلَيْهِ وَلَمْ يَجِدْ لَهَا مَوْجِيهَ سَادًا وَلَا لَيْتَ غَافِرًا
 وَلَا لَعْنَةً مُقْبِلَةً غَيْرَ لَهْ هَارِبًا إِلَيْكَ مُنْعَوِدًا بِكَ مُعْبِدًا لَكَ
 غَيْرَ مُتَنَكِّفٍ وَلَا مُتَكَبِّرٍ وَلَا مُتَكَبِّرٍ وَلَا مُتَكَبِّرٍ وَلَا مُعْظَمٍ بَلْ
 بَايَسَ قَبْرَ حَاثٍ مُتَجِيسِرٍ سَأَلَكَ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا
 مَنَّانُ يَا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ أَنْ
 تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَوةً كَثِيرَةً طَيِّبَةً مُبَارَكَةً نَامِيَةً تَزِيدُكَ
 شَرَفِيَّةً أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ أَنْ تَغْفِرَ لِي سَهْوِي هَذَا وَتَرْحَمَنِي

وَفَقَّ

وَلَغْفِقَ رَقِيقِي مِنَ النَّارِ وَغَطِّبَنِي فِيهِ خَيْرَ مَا أَعْطَيْتَ خَدَمًا مِنْ
 خَلْقِكَ وَخَيْرَ مَا أَنْتَ مُعْطِيهِ وَلَا تَجْعَلْهُ أَحْرَ شَهْرٍ رِضَاً جَمْعَهُ
 لَكَ مُنْذَ اسْتَنْفَيْتَ رِضَاكَ إِلَيَّ يَوْمِي هَذَا بَلْ اجْعَلْهُ عَلَى أُمَّةٍ
 نِعْمَةٍ وَأَعِنِّهِ غَافِيَةً وَأَوْسَعَهُ رِزْقًا وَاجْزَلِهِ وَأَقْسَنَاهُ اللَّهُمَّ
 إِنْ أَعُوذُ بِكَ وَيُوجِّهْتَ الْكَرِيمَ وَمَلَائِكَتِكَ الْعَظِيمِ أَنْ تَغْرِبَ
 النَّفْسَ مِنْ يَوْمِي هَذَا أَوْ يَقْصِي بَيْتِي هَذَا الْيَوْمَ أَوْ يَطْلُعَ الْفَجْرُ
 مِنْ بَيْتِي هَذَا أَوْ يَخْرُجَ هَذَا الشَّمْسُ وَلَكِ بَيْتِي بَيْتُ بَيْتٍ أَوْ دَسَّيَا
 حَبِيبَةٍ تَرْيَدَانِ مُتَابِعِي بَيْتِي أَوْ تُوَاخِدُنِي بِهَا أَوْ تُوَفَّقَنِي بِهَا
 مَوْفِقَ خَيْرِي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ أَوْ لَعَلَّ بَيْتِي يَوْمَ الْقَالَةِ يَا أَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنْ أَدْعُوكَ لِحُبِّهِ لَا تُفَرِّجْهُ غَيْرَكَ وَارْحَمْنِي لَا
 تُنَالِ إِلَّا بَكَ وَكَرِّبْ لَا يَكْفِيكَ إِلَّا أَنْتَ وَارْعَبْ لَا يَنْبَغُ إِلَّا
 بِكَ وَتَحَاجُّوهُ لَا تُفْقِي دُونَكَ اللَّهُمَّ كَأَنَّ مِنْ بَيْتِكَ مَا أَرَادَ

وَفَقَّ

يَا مَرْيَمُ إِنَّكِ وَمَرْيَمُ ابْنُ دَاوُدَ ابْنِ إِمْرَأَةَ الْكَافِرِينَ
الَّتِي تَدْعُو نَحْنُ وَابْنُهَا إِلَى الْمَحْدِلِ
لَا دَاوُدَ أَيْ كَاشِفَ الضُّرِّ وَالْكَرْبِ الْكَبِيرِ الْكَلَامُ عَنْ يُونُسَ وَمُقَرَّرٌ عَنْ
يَعْقُوبَ وَمُقَرَّرٌ عَنْ يُونُسَ صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَفَعَلْ بِمَا
أَسَأَأَ اللَّهُ فَإِنَّكَ أَهْلُ الْقَوِي وَأَهْلُ الْغَفْرِ اللَّهُمَّ أَنْتَ تَعْلَمُ
كُلَّ شَيْءٍ وَدَعَانِي فِي كُلِّ شَيْءٍ وَأَنْتَ بِي كُلِّ شَيْءٍ بِي تَعْلَمُ
وَعَلَى كَفَرٍ كَرِهَ بَعْضُ مَنَّهُ الْقَوَادِرُ وَقِيلَ فِيهِ الْحِكْمَةُ
بِحُذَلٍ فِيهِ الصِّدْقُ وَكُنْتُ فِيهِ الْعَدْلُ أَنْزَلْتُكَ بِي وَتَكُونُ
إِلَيْكَ رَغْبَةً فِيهِ إِلَيْكَ عَنْ سِوَاكَ مَقْرَجَةٌ وَكَفَفَتْهُ
وَكُنْتَهُ قَاتٍ وَفِي كُلِّ نَبِيٍّ وَصَاحِبٍ كُلِّ حَسَنَةٍ وَنَسَمَةٍ كُلِّ
رَغْبَةٍ أَعُوذُ بِكَ يَا اللَّهُ الْإِنْسَانِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ مِنْ نَجْوَى اللَّهُمَّ
عَافِنِي فِي يَوْمِي هَذَا حَتَّى أَسْأَلَكَ بِرَحْمَتِكَ يَوْمَ يَوْمِي

هذا

هَذَا وَمَا نَزَلَ بِهِ مِنْ غَافِيَةٍ وَغَفَرَةٍ وَرَحْمَةٍ وَرِضْوَانٍ وَرُزْقٍ
وَأَسْعَ حَالٍ نَبْطُهُ عَلَى وَعَلَى وَالَّذِي وَوَلَدِي وَأَهْلِي وَعِيَالِي
وَأَهْلِي خِرَافَتِي وَمَنْ أَحَبَّنِي وَوَلَدْتُ وَوَلَدَنِي اللَّهُمَّ
إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّاكِّ وَالْيَسْرِ وَالْجَدِّ وَالْبَغْيِ وَالْحَيَّةِ
وَالْعَصْبِ اللَّهُمَّ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ
وَمَا بَيْنَهُنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَكَفِّنِي الْمَرْمِ مِنْ أَمْرِي بِمَا شِئْتَ وَكَفِّنِي شَيْئَ بَرٍّ يَخُونُ سُوءَ حُدِّ
وَأَيُّهُ الْكَرْبِ يَا كَوَالِلَهُمَّ أَنْتَ فَكُنْ لِي نَبِيَّكَ صَلِّ اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
وَكُنْ لِي نَبِيَّكَ رَبِّكَ فَتَرْضَى اللَّهُمَّ إِنَّ بَيْتَكَ وَرَسُولَكَ وَجِبَدَكَ
وَحَبْرَتَكَ مِنْ خَلْقِكَ لَا يَرْضَى بَارٌّ يُعَذِّبُ أَحَدًا مِنْ أُمَّتِهِ وَأَنْتَ
يَا لَانِهِ وَمَوْلَايَا لَانِ الْأَمَّةِ مِنْ أَهْلِ بَيْتِهِ وَارِكَانَ مَدَنِيَا
خَاطِبَتَايَ نَارِ حَمَّةٍ وَعَدَايَا هَبْنِي مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ يَا أَرْحَمَ

الزاحين يا جامع بين اهل الجنة على نال من القلوب وشك
الحبة ونافع العيل مرصد ورجاء علم اخوانا على سدر
معتل بلن يا جامع بين اهل طاعين وبين من خلقها له وبها
مفرج خز كل مخزون وبما سهل كل عسير يا راحي عن غربي
وفي كل احوالي محسن الخط والكله وفي يا مفرج ما بين الضيق
والخوف صل على محمد وال محمد واجمع بيني وبين احبيتي وقادني
وسادتي ومهدي ومولي يا مولعا بين الاحباء صل على محمد
وال محمد ولا تفجعني بانقطاع رقيب محمد وال محمد عني ولا
بانقطاع رقيب عني بمثل مسالك يا رب دعوتك الخي فاستجب
دعائي اناك يا ارحم الراحمين اللهم في استسلك بانقطاع
محبتي وجوب محبتك ان تغفر لي اللهم اني اعوذ بك من حربي
يوم الحشر ومن شر ما بقى من الدهر ومن شر الاعدا وصغير

الفناء

الفناء وعزال الداء وجب الرجاء وروال النعمة ونحو النفس
الالهة اجعل لي ملجا بختنا ككنا انه يراك لي يوم يلقاك
ودونيت كه دروفاق بكم بركاه شدي رود همد با حاجت ضروري
رسدايد عا انا وان خواند فصل ششم در اعمال مخصوصه شبها وروزها
مخصوصه بنماه مباركت در روايتي وارد شد كه انجيل بر حضرت عيسى
در شبها بنماه نازل شد و روايت ديكر در شبها و روايت بعين ديكر در
دوازدهم وشعبه معين نازل كرد ما سكه در روز ششم بنماه مامون خان ملعون
باحترام مام رضا عليه السلام بيمت كرد و روايت شد است كه هر كه در
انروزه و ركعت نماز بكند و در هر ركعت بعد از حمد بيمت پنج مرتبه سونا
فل هو الله احد بخواند شكر نعمت ظاهر شدن حقنا حضرت ادا كرد و خواهد
بود و روايت بعين از حضرت صادق عليه السلام منقول است كه در شب و روز
دو ركعت نماز بكند و در هر ركعت بعد از حمد سون پس و بياورد الذي يبيد
انلك و فل هو الله احد و در شب چهاردهم چهار ركعت بدو سلام با بن صفت
و در شب پانزدهم شش ركعت به سلام بهين كيفيت و شب پانزدهم از ليالي
منبه كه است غسل و زيارت حضرت امام جعفر عليه السلام مستحب است در آن
چنانچه مذكور شد و در حديث بعين از حضرت صادق عليه السلام منقول است
كه حضرت رسول صلى الله عليه واله فرمود كه در شب نهم ماه مبارك و فضا
صد ركعت نماز بكند بعين هر دو ركعت بيك سلام و در هر ركعت بعد از حمد

ده مرتبه سون فل هو الله احد بخواند حق تعالی در ملک فرودرسند نبوی
 او که دفع کنند از او ضرر دشمنان و از اجنبیان و آدمیان و در هنگام سرک
 او بی ملک بفرسند که او را بشارت دهند بهشت و بی ملک او را باین
 که بماند از جهنم **یا ایضا** از آن حضرت منقول است که هر که در شب نصف ماه
 مبارک رمضان زیارت حضرت امام حسین علیه السلام بکند و بعد از نماز
 عشاء ده رکعت نماز نزد قبر آنحضرت بکند و در هر رکعتی سون حمد و ده مرتبه
 قل هو الله احد بخواند نیم دنیا در خواب ببیند ملکی چند را که بشارت دهند
 او را بهشت ملک چند را که بشارت دهند او را از جهنم و شب هفتادم نیز
 شب بیایه مبارک است و در آن شب آنکه حضرت رسول صلی الله علیه و آله یا
 لشکر که تبار فرشتگان ملاقات کردند و در روز شنبه جنگ بدر شد و حق تعالی
 لشکر آنحضرت را بر کافران ظفر داد و از اعظم فو حات اسلام بود و غسل و
 عبادت در آن شب بخیال عظیم دارد و شب نوزدهم قولشهای عدراست
 حق تعالی بفرمایند که انا انزلناه فی سکره القدر یعنی ما فرستادیم بر فرشتگان
 در شب قدر یعنی شبی که نزد خدا قدر و منزلت عظیم دارد و تقدیر بر او رسد
 در این شب بخود یا زمین ملک میشود از بسیاری نزول ملائکه و ما آذینک
 ما آتیاله القدر وجه جبرئیل اعلام کرده است که چه چیز است شب قدر
 آتیاله القدر جبرئیل گفت شب قدر بهشت است از هزار ماه یعنی عبادت
 آن بهشت است از عبادت هزار ماه کمتر از آنکه در آن تو فرجهها فرو ریزی
 ملائکه و روح که از همه ملائکه اعظم است و این شب باذن ربی بر خست پروردگار

ایشان

ایشان از کمال آن شب تقدیر بر هر امری حادث میشود و در شان است که
 ملائکه و روح در این شب بر امام زمان نازل میشوند و آنچه از برای هر کس در
 این شب تقدیر شد است بر امام علیه السلام عرض میکنند سلام می
 حق تعالی القدر یعنی سالانیت این شب از جمیع بدیها تا طلوع صبح با سلام
 میکنند بر امام و مؤمنان که در این شب عبادت میکنند تا طلوع صبح و میان
 شبی و شبی در شب قدر خلاف بسیار است بعضی از ستیان گفته اند که شب
 قدر در زمان حضرت رسول بود و بعد از آنحضرت بر طرف شد و اکثر ایشان
 گفته اند که تا روز قیامت باقیست یعنی گفته اند که در تمام سال پنهان
 و در همه شبها عبادت باید کرد تا فضیلت شب قدر را دریابد و بعضی
 گفته اند که شب نیمه شعبان است و بعضی گفته اند شب اول رمضان است و
 بعضی گفته اند شب نیمه این ماه و بعضی شب هفتم و بعضی شب یکم
 و بعضی شب سیم و بعضی شب پنجم و بعضی شب آخر گفته اند اکثر ستیان
 در این زمان اتفاق کرده اند بر شب یکم هفتم و علماء شیعه امامیه اجماع
 کرده اند بر آنکه از شب نوزدهم و بیست و یکم و بیست و سیم و بیست و چهارم و بعضی
 میاز شب بیست و یکم و بیست و سیم می دانند و بسیاری از احادیث معتبره دلالت
 میکند بر آنکه از این سه شب بیست و یکم و بیست و سیم و بیست و چهارم و بعضی
 یکم و بیست و سیم را احیا باید کرد تا فضیلت شب قدر را دریابد و در بعضی از
 احادیث معتبره تعبیر بر شب یکم و بیست و سیم شده است و بعضی تعبیر
 خصوص بر شب سیم و آنرا شده است منقول است که آن شب جمعی ایشان غریبی

بود بختی که رسول عرض کرد که منزل من دولت از مدینه میخواهم شبی را از
 برای من تعیین کنی که بهتر شبها باشد که در آنست بخدمت تو بروم حضرت
 شب بدین شب را تعیین کرد و فرمود که در آن شب بخواب و خدمت و خیر
 و اهل خود داخل مدینه بیدار و چون صبح بیدار بویکت و از بعضی احوال
 ظاهر میشود که هر سه شب بیدار و در شب اول تقدیر امور میشود و در شب
 دوم بگشتن دعا و عبادت ممکن است بعضی تغییر پیدا بدو در شب نیمه میشود
 و تغییر پیدا بدو بسیار که تغییر پیدا بدو بلا تشبیه مانند ارقام یادشاهان
 که اول تعبیه میشود و تغییر پیدا بدو بعد از آن بگشتن دعا میشود و
 تغییر پیدا بدو و در آن شب تا نماز هر نماز منترن نکرد بدن باز ممکن است که
 تغییر پیدا بدو و چون نماز هر نماز منترن است و تغییر پیدا بدو در غایت
 صعوبت و حق تعالی را حکمتها در اینها بعضی از امور هست مانند اسم
 اعظم الحی که بر اکثر مردم مستحبت نماز وسطی که بهترین نمازهاست و
 ساعت استیجاب در هر شب و روز جمعه و عمل مقبول در میان اعمال
 و امثال اینها و حکمت در اینها هم ساختن اینها آنست که بر همه اسماء مفید
 الحی مواظبت نمایند و اهتمام در همه نمازها بکنند و در همه ساعات شب
 و روز جمعه دعا بکنند و سعی در همه اعمال بکنند تا یاد بکنی قبول کرد
 و همچنین در شب هر شب بمانی که احتمال آن دارد همه را احیا کنند و حکمت
 دیگر در بعضی از اینها میتوان بود مثل آنکه اگر اسم اعظم را همه بگویند که
 باشد که بعضی از نفوس شریره از او سبیل حصول مطالب دنییه کنند

چنانچه

چنانچه از باهر با عورت نکند و نه و همچنین شب اول و ساعت استیجاب عا
 اگر مخصوص اینها را بداند که ممکن است که امور غیر شرعیه یا ضررهای عظیم
 نسبت به بعضی از مسلمانان است بدانند که اگر مخصوص دانند البته مستجاب
 گردد و دیگر آنکه مغرور با اعمال خود نکردند و حکمتها را بگویند بسیار است
 که اینها را که بخواهند از اینها بگویند باید مؤمنان پرستش را احیا کنند
 و اهتمام در عبادت و دعا کنند تا فضیلت شب بیدار و دریا بدو در شب
 آخر اهتمام بیشتر کنند و در شب بدین شب که ساعتی معتبر بسیار در تخصیص
 آن وارد شد تا آنکه شب بیدار است یعنی بیشتر بکنند و عبادت شب
 قدر بسیار است از جمله آنکه چون عبادت شب بیدار و دریا بدین صقران
 زیاده از ثواب هزاران که زیاده از هشتاد سال است برای او مقدر فرمایند
 دیگر آنکه چون قصد بر آن جمیع امور از عروال و غیره و عین و صفت و ثواب
 اعمال خبر و سایر امور در این شب میشود و صلاح احوال تمام سال خود را
 در این شب کرده خواهد بود و ممکن است که نام او در دیوان اشقیاء نوشته
 باشد و در این شب تغییر پیدا بدو از فقر و سعادت مندانی نوشته شود چنانچه این
 مضمون در اکثر دعاها و احادیث معتبره وارد شده است دیگر آنکه چون
 امام و حضرت صاحب الامر علیه السلام در تمام این شب با ملائکه مقربین
 محشور است و فوج فوج بخدمت او میایند و بر او سلام میکنند و تقدیرات
 که از برای او و سایر خلق شده است بر او عرض میکنند و سزاوار نیست که
 در چنین شبی تا بنی یا امام خود نکند و بغفلت بسر آورد و از حضرت

رسول صلی الله علیه و آله منقول که خورشید نهد و پیش از فرو بردن پائید
 ملائکه که در سندان آتش می کشند و از جمله ایشان جبرئیل است و جبرئیل
 با خود علمها می آورد و یکصد بار بر زمین نور می تپد و یکصد بار بر بیت
 المقدس و یکصد بار در مجمل الحرم و یکصد بار در طور سینا و یکصد بار در زمین
 وزن مؤمنه مگر آنکه بر او سلام می کنند و آنجا از حضرت رسول منقول که
 بهشت را هر سال از برای داخل شدن ماه مبارک رمضان زینت می کنند
 چون شب اول ماه می شود هیچی از پر عرش پیروز که از امپیره می کشند و بعد
 پیاورد و درختان و حلقه های درختان پس غله از آن بهشت نهند که هرگز
 شنوندگان از آن خوش آیند نه غله نشینان اند پس جویان از غله های
 بهشت پیروز می آید و ناله می کنند که آیا کسی هست که ما را خواستگار کند
 از خدا با اعمال صالحه خود پس از رضوان خازن بهشت پیوسته که این چه
 شب است رضوان میگوید لیلی ای بیکورویان و نیکوکاران این شب اول
 ماه رمضان است درهای بهشت گشوده شد است برای روزه داران امت
 محمد پر حقیقتی می فرماید که ای رضوان بکشای درهای بهشت را ای
 ملائکه بیدار درهای جهنم را از روزه داران است محکمای جبرئیل بر روی
 زمین و در زنجیر کشیده است و در او غله ها در گردن ایشان گذار و ایشان را
 در بجهت های در با بندگان نافرمانی نکرده اند بر امت حبیب من محمد روزه ها
 ایشان را و حضرت فرمود که حقیقتی در هر شب از شبهای ماه رمضان سه
 مرتبه ندا میفرماید که آیا سوال کنند هست که سوال او را عطا کنم یا توبه

صحن

کنند هست که توبه او را قبول کنم یا استغفار کنند هست که کاهان را
 بیامرزیم کیست که فرض دهد بخداوند ما لاری که هرگز بر ایشان نمی شود
 وفا کنند است بوعده های خود و ستم نمیکند و فرمود که در آخر هر روز
 از روزه های رمضان در وقت افطار حقیقتی هزار هزار کسرا از آتش جهنم
 از آدمی کشند و چون شب جمعه و روز جمعه می شود در هر ساعتی هزار هزار
 کسرا از آتش جهنم از آدمی کشند که هر یک مستوجب عذاب باشد باشند
 و در شب آخر روز آخر عید آنچه در تمام ماه از آدمی کشند است از آدمی کشند
 و چون شب عید می شود حقیقتی از آدمی کشند جبرئیل را که زمین می آید با
 لشکر عظیمی از ملائکه و با خود علم سبزی می آورد و برای لای که به عطیه
 نصیب می کند و از شصت سال دارد و دو بال شتر آید یک کاف می کشند و در شب عید
 و چون در شب عید از دو بال آید یک کاف از مشرق و مغرب می کشند و زمین
 می کشند جبرئیل ملائکه را در دایره ای و اطراف زمین بر سلام می کشند
 بر هر آینه آید و نشسته که مشغول نماز و ذکر خدا باشد و با ایشان مصافحه
 می کنند و چون ایشان دعا می کنند ملائکه امین می گویند و پیوسته
 مشغول این کارند تا طلوع صبح پس چون صبح طلوع می شود ندا می کشند جبرئیل
 که ای کورن ملائکه روانه سنان آسمان شوید پس ملائکه می گویند که
 جبرئیل خدا چه کرده در حواشی مؤمنان زانت محمد جبرئیل میگوید خدا کاهان
 ده را از زمین مگر کسی که همیشه شتر را بخورد یا عاق بد و روماد و یا شد یا
 قطع رحم کند یا با مؤمنان عداوت کند و چون شب عید می شود و از

مغول نماز و دعا و نذر عیاشی بدرستیکه اید شب قدر در یکی از اینها
 هست و شب قدر یعنی از هزار ساله فرمود یعنی بهتر است از عمل در هزار ساله
 و هر امری که در آنال واقع میشود در شب قدر مقدر میگردد و دعای این شب
 در ضمن دعاها می دهیم آخر مدح و ثناء است ان شاء الله **یا شب**
 بدیستیم اکثر احوال بدیستیم و کمال است میکند بر آنکه ان شب قدر است در آن
 دو غل سنتت یکی در اول شب یکی در آخر شب حضرت صادق علیه
 السلام فرمود که شب بدیستیم شب چهل و نهم و در آن شب جمیع امور بر وفق
 حکم مقدر میگردد و در آن شب مقدر میشود مرگها و بلاها و اجالها و روزها
 و فضاها و آنچه در آنال واقع میشود تا شب قدر است پس خوشحال
 بنه که احیاناً آن شب را بیدار باشد و بیدار شود و گاه در خواب باشد
 و گاه در سجود و گاه آن خود را در خواب دیدنهای خود مثل کرد و ندید و بر آنها
 بگوید چون چنین کند امید دارم که از فضیلت شب قدر محروم نگردد
 ان شاء الله و فرمود که حضرت علی مرتضی علیه السلام میگوید که ندیدم کسی که در روز
 ماه رمضان در هوا که بشارت باد شما را ای سیدگان من که بخشد مر
 کنا همان که نشسته شما را و در شب قدر شفاعت شما را در حق بگوید
 قبول میکند و دعاهای شما را در حق بگوید بگوید مستجاب بگوید تا آنکه بگوید
 روزی را انتظار کند بر مسکن یا کینه مؤمنی را در دل داشته باشد
بیشتر معنی از حضرت صادق علیه السلام میگوید که هر که سوره علقه
 و روم را در شب بدیستیم بخواند و الله که او را اهل بیت است و اینها

نیکم

نیکم در آن احدی را و بیشتر هم که خدا در این سوکت بر یک نماهی نویسد
 و این دو سوکت را از حق تعالی منزل بخصیه است و ایتها از حضرت حسن عسکری
 منقولست که هر که در شب بدیستیم ماه مبارک هزار مرتبه سون انا انزلناه
 بخواند هر اینه صبیح کند یا بقیه شب بدیستیم یا عتارف یا آنچه مخصوص ماست آن
 کلامها را در این شب بسیار بخواند در خواب بدیستیم و سون هم بخواند از این سنتست
 که در این شب بخواند و از حضرت امام محمد تقی علیه السلام منقولست که هر که
 زیارت کند حضرت امام جعفر علیه السلام را در شب بدیستیم که امید
 شب قدر در آن هست و در آن هر که میگوید و صد مرتبه کند یا او روح
 صد و بیست و چهار هزار مرتبه که در این شب حضرت علی بن ابی طالب علیه السلام را از حق تعالی در
 زیارت آن حضرت بخواند معنی از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت است
 که هر که احیاناً در شب بدیستیم ماه مبارک را و صد مرتبه نماز کند حضرت
 روزی او را فرستاد که در آن روز دنیا و آخرت را از او بگوید کند و بگوید دهد
 او را از غرق شدن و خانه بر سرش خراب شدن و لغوه در کفر و فتن و از شر
 درندگان و دفع کردن از او هول منکر و بیکر و از غیر بیرون آید و روزی او را
 که دوستی بخشد اهل محشر را و نامهای او را بدست راست او دهند و بگوید
 برای او زیارت بفرماید از آن جهت را و کند شستن بر سر او و اینها از عذاب است
 و داخل بهشت شود بی حساب و در بهشت و از آن رفیقان پیغمبران و
 صدیقان و شهیدان و صالحان کرد اند و بگوید و بقیه اینها ایشان
 و دعای این شب را از جمله دعاها می دهیم آخر بخواند و اینها است دعا را

[illegible]

و در شب بیست و چهارم نیز مخصوص غسل سنت در شب بیست و پنج نیز غسل
سنت و لحاظ به غیره در استحاضه غسل در آن وارد شد است و منقول
که شادی عزوجل در این شب وضع میکند بدین ها که همان و جمیع انواع ابراهیم
از دوزخ داران ماه رمضان پس عطا میکند با ایشان قوی در صحرای
و بدیدهای ایشان و در شب بیست و هفت نیز مخصوص غسل وارد شد است
و منقول که حضرت امام نیز علیه السلام در این شب میفرماید دعا را
بخوانند تا اول شب انور شب الکافه از وقتی که کافی عن دار العزیز
و لا یابا الی دار الخلود و الاستغفار قبل حلول القوت

و در شب بیستم نیز بجز غسل و آرد شدن است و همچنین در شب اخیر
شش شنبه و یازدهم حضرت امام جعفر علیه السلام است و در دوازدهم
ماه مبارک رمضان است مگر آنکه برای اظهار آنکه روز و عبادت ایامه
مبارک بر ما گران و دشوار نبود و ما خواهان وجودیم و از مفاقران آردیده
و محزونیم و هر که لذت عبادت الحقیق یافته است هوایان را در دنیا و عقبی
دانشه است عاشق عبادت و بندگی پیاپی شدیم بسیار بد که ایامه و افر
الکر کار از خودی دواعی کند که در بنو اهل خود را در هنگام مفارقت دواعی
میکند و معلوم است که علایق که از خدمت آقای خود شاد و خوشحال باشد
و از ترک خدمت دلگیر باشد غلبه نیست که از ترک خدمت کند و آن
را ضعیف باشد و دواعی دواعی از آرد شدن ترسند خواندن و اگر در روز اخیر

تَزِيحُوا لَدِ خَلْقِي وَرَدِّ حَبِيبَاتِكُ كَمَا كَرِهْتُمْ بِأَسْمَاءِ بَشَرِيَّةٍ بَاشَدُ دُرِّيَّةٍ
 نَهْدُ حَاطَا سَلَسَتْ خَوَانِدُنْ وَدَعَا هَامِي دَعَا دِيَارِ سَتِ مَهْرُ دِيَا
 دَعَا حَقِيقَةً كَامِلَةً **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 عَلَيْهِ السَّلَامُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 فَلَمْ يَكُنْ فِي كِتَابِكَ الْمُرْتَلِّ عَلَى السَّانِ بِدِيَارِ الْمُرْسَلِ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ
 رَأَاهُ وَقَوْلُكَ حَقٌّ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أَتَى فِيهِ الْفَرَارُ فَيُذَكِّرُ
 لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ وَهَذَا شَهْرُ رَمَضَانَ
 فَلَا تَصْرَمُ وَتَقْصُرُ أَيَّامُهُ وَلَيْلَاهُ فَاسْتَغْلِقْ بَوَّابَ الْكَرِيمِ
 وَكَلِّمْ نَارَكَ الشَّامِ إِنْ كَانَ حَقٌّ عَلَى ذَنْبٍ لَمْ تَغْفِرْهُ لِي أَوْ تُزِيدْهُ
 تُعَذِّبُنِي عَلَيْهِ أَوْ تُفَارِغْنِي بِهِ إِنْ بَطَلَ فَمِنْ هَذِهِ اللَّيَالِي أَوْ
 بِصَرَمِ هَذَا الشَّهْرِ لَا وَقَدْ غَفَرْتُ لِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ
 لَكَ الْحَمْدُ بِحَمْدِكَ كُلِّهَا أَوْ لَيْلَاهُ أَوْ حَمْدُكَ لِقَبْلِكَ مِنْهَا
 وَمَا قَالَ لَكَ الْخَلَائِقُ الْحَامِدُونَ الْجَهْدُ وَالْمَعْدُونَ الْمُتَوَرِّقُونَ

فِي ذِكْرِكَ

فِي ذِكْرِكَ وَالْشُّكْرُ لَكَ اللَّهُمَّ اعْنِمْ عَلَيَّ أَدَاءَ حَقِّكَ مِنْ أَصْنَافِ
 خَلْقِكَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَالنَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ وَأَصْنَافِ
 النَّاطِقِينَ الْمُسَخَّرِينَ لَكَ مِنْ جَمِيعِ الْعَالَمِينَ عَلَى أَنَّكَ بَلَّغْتَنَا شَهْرَ
 رَمَضَانَ وَعَلَيْكَ مِنْ نِعَمِكَ وَعَيْدِكَ نَامِنُ بِحَقِّ قِيَمَتِكَ وَاحْسَانِكَ
 وَظَاهِرِ أَمْنِكَ بِذَلِكَ لَكَ مُسْتَعْنِي الْحَمْدُ لَدَى الدَّائِمِ الْوَاقِدِ
 الْحَمْدُ لَكَ لَمْ يَدْرِكْ لَكَ لَا يَفْقِدُ طَوْلَ الْأَكْبَدِ جَلَّ شَأْنُكَ أَعْنَدْنَا
 عَلَيْهِ حَقِّي فَصَدِّقْ عَنَّا صِيَامَهُ وَقِيَامَهُ مِنْ صَلَاحٍ وَمَا كَانَ
 مِنْ أَفْئِدَةٍ مِنْ نَارٍ وَشُكْرٍ وَذِكْرٍ اللَّهُمَّ فَقِّهْنَا مِنْهَا بِأَحْسَنِ
 بُولُوكَ وَجَاوِزِكَ وَعَفْوِكَ وَصَفْحِكَ وَغُفْرَانِكَ وَحَقِيقَةِ رِضْوَانِكَ
 حَتَّى تُظْفِرَ نَامِيهِ بِكُلِّ حَرٍّ ظَلُومٍ وَحَرِّ عِظَاءٍ مُوْهَبٍ وَتُؤَمِّنَا
 فِيهِ بِرُجُلٍ لَمْ يَمُوتْ مُوْهَبٍ وَذَنْبٍ مَكُونٍ اللَّهُمَّ إِنْ اسْتَلَمْتَ
 بِعِظَمِ مَا اسْتَلَمْتَ أَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ مِنْ كَبِيرٍ أَوْ سَمِئًا أَوْ جَرِيلاً

تَبَّاتُكَ وَخَاصَّةً دُعَاؤُكَ رَبِّصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ
 شَهْرَ هَذَا أَكْثَمَ شَهْرَ رَمَضَانَ مِنْ عَلَيْنَا مِنْدًا نَزَلْنَا إِلَى
 الدُّنْيَا بِرَبِّكَ فِي عَصْمَةِ دِينِي وَخَلَاصِ نَفْسِي وَفَضْلٍ حَاجَتِي
 وَتَنْفِيعِي فِي سَائِلِي وَتَمَامِ النِّعَمِ عَلَيَّ وَصَرْفِ التَّوْبَةِ عَنِّي وَتِلْكَ
 الْهَامِ فِي لَيْلِي وَأَنْ تَجْعَلَ لِي بِرَحْمَتِكَ مِنْ حُرَّتٍ لَهُ كَيْفَ الْفَدْوِ
 جَعَلْتَهَا لَهُ خَيْرًا مِنْ أَلْفِ شَهْرِ فِي أَكْثَرِ الْأَجْرِ وَكَبِيرِ الدَّخْرِ وَطَوَّلِ
 الْعُمْرَ وَحَسِّنِ الشُّكْرَ وَدَوِّمِ الْبُشْرَ اللَّهُمَّ وَاسْتَغْفِرْكَ بِرَحْمَتِكَ
 وَطَوْلِكَ وَعَفْوِكَ وَتَعَاثُكَ وَجَلَّ إِلَهُكَ وَقَدْ بَرَّحْتَ بِإِحْسَانِكَ وَأَنْتَ أَعْلَمُ
 أَنْ لَا تَجْعَلَ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ حَتَّى تَبْلُغَنَا مِنْ
 قَابِلٍ عَلَى أَحْسَنِ خَالٍ وَتُعَرِّقَ هَلَاكَهُ مَعَ الشَّاطِرِ الْبَاسِ وَالْمُتَعَرِّقِ
 لَكَ فِي غَفْلَتِكَ وَأَنْ تَغْفِرَ لِي وَأَوْسِعَ رَحْمَتِكَ وَأَجْزَلَ فَيْدِكَ
 اللَّهُمَّ يَا رَحِيماً الَّذِي لَمْ يَلِدْ رَيْبَ عَنْهُ أَسْأَلُكَ أَنْ لَا يَكُونَ

هَذَا

هَذَا الدُّعَاءُ فِي دُعَاءِ مَنَاءٍ وَلَا آخِرَ الْعَهْدِ مِنَ الْقَاءِ حَتَّى يُرِيدَ بِهِ
 مِنْ قَابِلٍ فِي سَبْعِ النِّعَمِ وَأَفْضَلِ الرِّغَاءِ وَأَنَا لَكَ عَلَى أَحْسَنِ الْوَقَاءِ
 فَإِنَّكَ تَسْمَعُ الدُّعَاءَ أَلَا تَسْمَعُ دُعَائِي وَأَرْحَمُ نَفْسِي وَتَدُلِّي وَ
 تَدُلِّي لَكَ وَأَسْأَلُكَ بِرَبِّكَ لَكَ وَتَوَكَّلْ عَلَى عَيْنِكَ وَأَنَا لَكَ مُسَلِّمٌ
 لَا أَرْجُو تَجَاوُزَ مُعَاوَاةٍ وَلَا تَسْرِيقَا وَلَا تَبْلُغَا إِلَيْكَ وَتَبْلُغَا
 قَامَتُ عَلَى جِلِّ مَنَاءٍ وَتَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُكَ بِبَلْبَلِ نَفْسِي مِنْ رَمَضَانَ
 وَأَنَا مُعَاوَاةٌ بِرَبِّكَ مَكْرُومٌ وَمُحْدَفٌ مِنْ جَمِيعِ الْبَوَائِقِ الْحَدِّ اللَّهُ
 الَّذِي أَعَانَا عَلَى حِيَامِ هَذَا الشَّهْرِ وَفِيَامِهِ حَتَّى تَبْلُغَنَا آخِرَ
 كَيْفَ مِنْهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَحْسَنِ مَا دُعَيْتَ بِهِ وَأَرْغَى مَا
 رَضَيْتَ بِهِ عَنْ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَنْ تَصِلَ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَآلُ
 مُحَمَّدٍ وَلَا تَجْعَلَ دُعَائِي شَهْرَ رَمَضَانَ وَدُعَاءَ خُرُوجِي مِنَ الدُّنْيَا
 وَلَا دُعَاءَ آخِرِ عِيَادِكَ فِيهِ وَلَا آخِرَ صَوْمِي لَكَ وَارْزُقْنِي الْعُودَ

فِيهِ نَقْدُ الْعُودِ فِيهِ رَحْمَتُكَ يَا وَدَّيَ الْمُؤْمِنِينَ وَوَقْفَتِي فِيهِ لَيْسَ لَكَ
 الْقُدْرَةُ وَاجْعَلْهَا لِي جَنَّةً مِنْ لَفِ سَهْرِ رَبِّكَ الْكَلِيلِ وَالْهَارِ وَالْحِمَالِ
 وَالْحَارِ وَالْأُظْلَمِ وَالْأَنُورِ وَالْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ يَا بَارِي يَا صَوْرَ يَا حَسَنًا
 يَا مَنَانًا يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنَ يَا رَحِيمَ يَا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ لَكَ كَسَمَاءُ
 الْحُسْنَى وَالْأَمْسَالِ الْعَالِيَا وَالْكِبَرِيَاءِ وَالْأَلَا أَسْأَلُكَ بِسَمِيكَ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ لِي
 فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السَّجْدَةِ وَدُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَاجْعَلْ لِي فِي
 عِلِّيِّينَ وَيَسَّاءَ فِي مَغْفُورٍ وَأَنْ تَهَبَ لِي بِقِيَّاتِي شَرِيهَ قَلْبِي وَ
 إِيْمَانًا لَا يُؤْتِيهِ سَكَ وَوَقْفَتِي بِمَا قَسَمْتُ لِي وَأَنْ تُؤْتِيَنِي فِي الدُّنْيَا
 حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَأَنْ تَقْبَلَ عَذَابَ النَّارِ وَالْحَرِيقِ
 اللَّهُ أَجْعَلَ فِيهَا نَقْصِي وَنَقْدِي مِنْ الْأَمْرِ الْخَوِيمِ وَبِمَا أَفْرَقَ مِنْ
 الْأَمْرِ الْحَكِيمِ فِي لَيْلَتِكَ الْقُدْرَةِ الْقَصَاةِ الَّذِي لَا يَزُولُ وَلَا يَسْكَدُ

وَلَا

وَلَا تَعْبَرُ أَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ جُلُجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمُبَرَّجِ وَجْهَهُ الْمَشْكُورِ
 سَعْيُهُمُ الْمَغْفُورُ دَنَهُمُ الْمَكْفُورُ عَنْهُمْ سُبْحَانَهُمْ وَاجْعَلْ فِيهَا
 نَقْصِي وَنَقْدِي وَأَنْ تُطْبِعَ عَمْرِي وَأَنْ تُغْنِيَ رَغْبَتِي مِنَ النَّارِ يَا رَحْمَنُ
 الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ وَلَوْ بَدَّلْتَ الْعِبَادَةَ بِسَمِيكَ جُودًا وَكَرَمًا
 وَأَرْغَبَ لَيْتَ وَلَوْ بَدَّلْتَ عَمْرِي بِسَمِيكَ لَيْتَ مَوْضِعَ سَمِيكَ لَيْتَ لَيْتَ
 وَمُسْخَرِي رَغْبَةَ الرَّاحِمِينَ أَسْأَلُكَ بِأَعْظَمِ السَّائِلِ كَلِمَاتِهَا
 أَضْلَاهَا وَأَجْعَلْهَا لِي بِبَيْتِكَ الْعِبَادَةِ أَنْ تَبْشُرَ بِهَا يَا اللَّهُ يَا
 رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ أَنْ تَكُونَ لِي مَعْلَمًا وَمَا عَلِمْتَ مِنْهَا وَمَا سَمِعْتَ لَكَ الْحُسْنَى
 وَأَمْسَالُكَ الْعَالِيَا وَتَجْعَلَ لِي لَا تُخْصِي وَبِأَكْرَمِ أَسْمَائِكَ عَلَيْكَ
 وَأَجْمَلِ الْكَلِمَاتِ وَأَشْرَفِهَا عِنْدَكَ مِنْ لَيْلَتِكَ وَأَقْرَبِهَا مِنْكَ وَسَبِيكَ
 وَأَجْمَلِهَا مِنْكَ تَوَابًا وَأَسْرَعِهَا لَكَ لَيْلَتِكَ لَيْلَتِكَ وَبِأَسْمَى الْكَلِمَاتِ
 الْخَيْرِ مِنَ الْحَيِّ الْقَيُّومِ الْأَكْبَرِ الْأَجَلِ الَّذِي تَحِبُّهُ مَوْجُوهٌ وَرَحْمَتِي

وَلَا

بِهِ عَزَّ دَعَاكَ بِهِمْ وَيَسْتَجِيبُ لَهُ دُعَاءَهُ وَهِيَ عَلَيْكَ أَنْ لَا تُخَيِّبَ
 سَأَلَكَ وَأَسْأَلَكَ بِكُلِّ شَيْءٍ هُوَ لَكَ فِي الْمَوَازِيهِ وَالْأَنْجِيلِ وَ
 الزُّبُورِ وَالْفُرْقَانِ وَكُلِّ شَيْءٍ دَعَاكَ بِهِ حَمْدُكَ عَزَّ شَيْءٌ وَمِثْلُ ذَلِكَ
 سَمَوَاتِكَ وَجَمِيعِ الْأَصْنَافِ مِنْ خَلْقِكَ مِنْ نَبِيِّ أَوْ صِدِّيقٍ أَوْ شَهِيدٍ
 وَنَحْوِ الْأَرْغَمِينَ لَكَ الْفَرْقَانِ مِنْكَ الْمُتَعَوِّذِينَ بِكَ وَنَحْوِ الْحَاوِرِ
 بِبَيْتِكَ الْحَرَامِ حُجَّاجًا وَمُعْتَبِرِينَ وَمُقَرَّبِينَ وَالْمُجَاهِدِينَ فِي سَبِيلِكَ
 وَنَحْوِ كُلِّ عَبْدٍ مُتَعَبِّدٍ لَكَ فِي بَرٍّ أَوْ بَحْرٍ أَوْ سَهْلٍ أَوْ جَبَلٍ دَعَاكَ
 دُعَاءً مِنْ قَدْ أَسْأَلْتُكَ فَأَتَى وَكَثُرَتْ ذُنُوبُهُ وَعَظُمَ جُرْمُهُ
 وَصَعَفَ كَدْحُهُ دُعَاءً مِنْ لَا يَجِدُ لِنَفْسِهِ سَادًا وَلَا لِضَعْفِهِ
 مُقَوِّيًا وَلَا لِدَنْبِهِ غَافِرًا غَيْرَ لَكَ هَارِبًا إِلَيْكَ مُتَعَوِّذًا بِكَ مُعِيدًا
 لَكَ غَيْرَ مُسْتَكِيرٍ وَلَا مُسْتَكْفٍ خَائِفًا بِأَسْمَاءِ قَبِيرٍ مُسْتَجِيرٍ
 بِكَ أَسْأَلَكَ بِعِزَّتِكَ وَعَظَمَتِكَ وَجَبَرَتِكَ وَسُلْطَانِكَ بِمَلَكِكَ

وَبِهَاتِكَ

وَبِهَاتِكَ وَجُودِكَ وَكَرَمِكَ وَبِأَلَانِكَ وَحُسْنِكَ وَجَمَالِكَ وَ
 بِقُوَّتِكَ عَلَى مَا أَرَدْتَ مِنْ خَلْقِكَ أَدْعُوكَ يَا رَبِّ خَوْفًا وَطَعْنًا
 وَرَهْبَةً وَرَغْبَةً وَتَخَضُّعًا وَمُتَلَمَّصًا وَضُرْعًا وَاجْتِاحًا وَاجْتِاحًا
 خَاضِعًا لَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ يَا فَذُّوسَ
 يَا فَذُّوسَ يَا فَذُّوسَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحْمَنُ
 يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ
 الصَّمَدُ الْوَهْدُ الْمُنِيرُ الْمَعَالِ وَأَسْأَلَكَ بِجَمِيعِ مَا دَعَاكَ بِهِ وَ
 بِأَسْمَائِكَ الَّتِي تَمْلِكُ أَرْكَانَكَ كُلَّهَا أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 وَاعْفُ عَنِّي ذَنْبِي يَا رَحِيمِي وَأَوْسِعْ عَلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ وَتَقَبَّلْ مِنِّي
 شَهْرَ مَضَى وَصِيَامَهُ وَفِيَامَهُ وَفِرْضَهُ وَتَوَافُكَهُ وَاعْفُ عَنِّي وَ
 ارْحَمْنِي وَاعْفُ عَنِّي وَلَا تَجْعَلْهُ أَحْرَ شَهْرَ مَضَى صَمْتُهُ لَكَ وَ
 عَبْدُكَ فِيهِ وَلَا تَجْعَلْ وَدَاعِي رِيَاءَهُ وَدَاعِي حُرُوجِي مِنَ الدُّنْيَا الْآلِهَةِ

اَوْحِبُّكَ يَا رَحْمَنُ وَغُفِرَ لَكَ وَرِضْوَانُكَ وَحَسْبُكَ أَفْضَلُ
 مَا أَعْطَيْتَ أَحَدًا مِنْ عِبْدِكَ فِيهِ اللَّهُ لَا يُجَالِي أَحْسَرُ مِنْ
 سَأَلَكَ فِيهِ وَاجْعَلْ فِي تَرْغِغَتِهِ فِي هَذَا التَّهْنِ مِنَ النَّارِ
 وَغُفِرَ لَكَ مَا تَقْدَرُ مِنْ ذَنْبِهِ وَمَا آخِرُ وَاجِبٌ لَهُ أَفْضَلُ مَا
 رَجَاكَ وَأَقْلَمَ مِنْكَ يَا رَحِيمُ اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي الْعَوْدَ فِي صَلَاحِ
 لَكَ وَعِبَادَتِكَ فِيهِ وَاجْعَلْ فِي تَرْغِغَتِهِ فِي هَذَا التَّهْنِ مِنَ
 تَحْتَاجُ لِيَدِيكَ الْحَرَامَ الْمَرْبُوحَ مِنْهُمْ الْعُفُورَ مِنْهُمْ ذَنْبُهُمْ الْقَبِيلَ عَمَلُهُ
 آمِينَ آمِينَ آمِينَ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ لَا تَدْعُ لِي فِيهِ ذَنْبًا إِلَّا
 غُفِرَ لَهُ وَلَا حَاطَةَ إِلَّا مَحْوَتْهَا وَلَا عَثْرَةً إِلَّا أَقْلَتْهَا وَلَا دَنِيًّا إِلَّا
 قَضَيْتَهُ وَلَا عَيْلَةً إِلَّا أَغْنَيْتَهَا وَلَا قَهْرًا إِلَّا أَفْرَجْتَهُ وَلَا قَامَةً إِلَّا
 سَدَدْتُهَا وَلَا عَرَبًا إِلَّا كَوْنَهُ وَلَا مَرَضًا إِلَّا شَفَيْتَهُ وَلَا دَاءً
 إِلَّا أَذْهَبْتَهُ وَلَا حَاجَةً مِنْ حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِلَّا أَصْدَقْتَهَا

عَلَى

عَلَى أَفْضَلُ أَمَلٍ وَجَعَلْ فِيهِ يَا رَحِيمُ اللَّهُمَّ لَا تُرْغِ فَلَوْ سَأَلَ
 بَعْدَ ذَلِكَ هَذَا بَيْنًا وَلَا يَدْرِي لَنَا بَعْدَ ذَلِكَ أَعَزَّ زَيْنًا وَلَا أَضْعَفَ بَعْدَ ذَلِكَ
 رَغْنًا وَلَا أَهْضَا بَعْدَ ذَلِكَ كَرْهًا وَلَا تُفْضِرْنَا بَعْدَ ذَلِكَ أَغْنَيْنَا
 وَلَا تَمْنَعْنَا بَعْدَ ذَلِكَ عَطَيْنَا وَلَا تَحْجِرْنَا بَعْدَ ذَلِكَ رَزَقْنَا وَلَا تَغْيِرْ
 شَيْئًا مِنْ نِعَمِكَ عَلَيْنَا وَإِنْ خَالَكَ الْبُيُوتُ كَانَ مِنْ دُفُونِنَا
 وَلَا يَلَا هُوَ كَانَتْ مِنْهَا قَائِمٌ فِي كَرَمِكَ وَغُفُورِكَ وَفَضْلِكَ سَعَةً
 لِعَفْوِكَ دُفُونِنَا قَاغْفِرْنَا وَجَاوِزْنَا وَلَا تَعَاوَبْنَا عَلَيْهَا يَا
 رَحِيمُ اللَّهُمَّ أَلْزَمْنِي فِي مَجْلِسِ هَذَا كَرَامَةً وَلَا تَهْجِنِي
 بَعْدَهَا أَبَدًا وَأَعَزَّنِي عَزًّا لَا يَذِلُّ بَعْدَهَا أَبَدًا وَعَافِنِي عَافِيَةً
 لَا يَنْتَابِنِي بَعْدَهَا أَبَدًا وَرَهْبَنِي رَهْبَةً لَا تُضْعِفُنِي بَعْدَهَا
 أَبَدًا وَأَصْرِفْ عَنِّي شَرَّ كُلِّ شَيْءٍ بِطَانِ مَرِيدٍ وَشَرَّ كُلِّ جَانٍ عَيْدٍ
 وَشَرَّ كُلِّ فَرَسٍ وَبَعِيدٍ شَرَّ كُلِّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ وَشَرَّ كُلِّ دَابَّةٍ

اَنْتَ اخَذَ بِنَا صِدْقَهُ اِنْ رَدَّ عَلَيَّ حِرَاطِي مُسْتَقِيمًا اَللّٰهُمَّ مَا كَانَ فِي
 قَلْبِي مِنْ بَشَرَةٍ اَوْ رِيْبَةٍ اَوْ حِرْصٍ اَوْ غَوْلٍ اَوْ قُرْصٍ اَوْ مَرَجٍ اَوْ قَطْرٍ اَوْ
 بَلْعٍ اَوْ خِيْلَةٍ اَوْ رِيَاءٍ اَوْ سُمْعَةٍ اَوْ شَفَافٍ اَوْ فَنَاءٍ اَوْ كَيْفٍ اَوْ
 فُتُوٍّ اَوْ مَعْصِيَةٍ اَوْ بَغْيٍ لَا تُحِبُّ عَلَيْهِ وَلِيًّا لَكَ فَاسْتَلِكْ اَنْ
 تُصِلَّ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ اَنْ تُحَيُّوْا مِنْ قَلْبِي وَبَشَرَتِي مَكَانَهُ اِيْمَانًا
 بِوَعْدِكَ وَرُضًى بِفِعْلِكَ وَوَقْفًا بِعَهْدِكَ وَوَجْهًا بِكَ وَوَهْدًا
 فِي الدُّنْيَا وَرَغْبًا بِفِعْلِكَ اَللّٰهُمَّ اِنْ كُنْتَ بَلَعْنَا اَوْ لَا فَاحْرَمْنَا
 اَجَالَنَا اِلَى قَابِلٍ حَتَّى تُبَلِّغَنَا فِي بَيْتِكَ وَعَاقِبَةٍ مَا اَرْسَلْنَا اِيَّاهُ
 وَصَلَّى اللهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ كَثِيرًا وَرَحْمَةً اللّٰهُمَّ بَرِّكَ كَانَتْ عَلَيْهِمْ
 وَدَرَجَتُهُمْ اَخِرُ رُتَبٍ وَدَاعٍ جَمْعُهُمَا بَدَنِيَّتٌ وَزَجَابُ بَرِّكَ عَدَاةُ اللّٰهِ اَصْلَانِ
 رَضِيَ اللهُ عَنْهُ مِنْ قَوْلِكَ كَمْ كَفَتْ رَفْعُ بَيْتِكَ حَضْرَتِ رَسُولِ صَلَّي
 اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ دَرَجَتُهُ اَخِرُ مَا رَمَضَانَ جَوْنَ نَظَرِ الْخَضِرِ بِرَمْنِ
 اِفْتَادُ فَرَمُودِ كِهْ اِنْ اَخِرُ جَمْعِهِ اَيْسَ اَنْ مَادَ رَمَضَانَ بِسَ اَنْ اَوْدَاعَ

ک

کَنْ رَكِبُوا اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ اَخِرَ الْعَهْدِ مِنْ صِيَامِنَا اِنَّهُ قَدْ جَعَلَهُ
 فَاجْعَلْنِي مَرْحُومًا وَلَا تَجْعَلْنِي مَحْرُومًا زِيَا كَهْرَمَكَ اَيْسَ اَعَادُ اَوْ بَرِّ
 نَوْزِجُوْنَا نَدِيكِي اَزْ دَوْنِ صَلَاحٍ يَكُوْضُ فَرَا يَدُ بَارِ سِدْنِ مَا رَمَضَانَ
 اَيْسَ اَنْ يَامُرْ نَشْ خَدَّ اَوْ رَحْمَتِي اِنْ تَقَرَّرَ بِسَمْعٍ اَوْ حَضْرَتِ صَادِقٍ عَلَيْهِ
 السَّلَامُ مِنْ قَوْلِكَ كَهْرَمَكَ دَرَجَتُهُ اَخِرُ مَا رَمَضَانَ اَيْسَ اَعَادُ اَوْ بَرِّ
 اَخِرَ الْعَهْدِ مِنْ صِيَامِي لَشَهْرِ رَمَضَانَ اَوْ عَوْدُكَ اَنْ يَطْلُعَ كَجَرٍ
 هَلِكِ اللَّيْلَةُ اَوْ لَا وَقَدْ عَفَرْتُ لِي حِفْظًا بِرَمَضَانَ اَوْ اَيْسَ اَعَادُ اَوْ بَرِّ
 نُوْبِهِ وَاَنَابَهُ رُوْنِي كَنْدَ اَوْ اَصْنَا سَمْعِكَ اَيْسَ اَعَادُ اَوْ بَرِّ اَوْ اسْتَلِكْ
 بِاَحَبِّ مَا دُعَيْتَ بِهِ اَوْ رَضِيْتُمْ اَوْ رَضِيْتُمْ بِهِ عَنْ مُحَمَّدٍ وَعَنْ اَهْلِ بَيْتِ
 مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَلَا تَجْعَلْ
 وَدَاعَ شَهْرِي هَذَا وَدَاعَ خُرُوجِي مِنَ الدُّنْيَا اَوْ لَا وَدَاعَ اَخِيرِ
 عِبَادَتِكَ وَوَقْفِي فِيهِ لِئَلَّا يَكُنْ اَلْعَدُوَّ اَوْ اَجْعَلْهُ اِلَى خَيْرٍ اَمِنْ
 اَلْفِ شَهْرٍ مَعَ تَضَاعُفِ الْاَجْرِ وَاِجَابَةِ الْعَفْوِ عَنِ الذَّنْبِ

برخونی ازین و از جمله چیزها که سنت در شب اذان اذکر درین بندها
 زیرا که شب است که حق تعالی بند بسیار از اذن جمیع اذان و یکبار اذان
 بند ضعیف فرمایند بندکان را از قیاد قیامت اذان کند و میدهند که
 خداوند قادر و بی‌زوال با آن وسعت کامل و اذان شیخ تم اذکر کند و نام
 او را از جراید عاصیان بخوف نماید چنانچه منقولست که حضرت امام زین
 العابدین علیه السلام بندها را که در عرض سال تحصیل میشود تا شب
 نفرین نماید و در شب آخر ماه رمضان اذان میدهد و میفرمود که شما را
 اذان کردم بامید آنکه خداوند بجهت از تقصیرات من درگذرد و مرا از
 عذاب جهنم اذکر کند و چون روز عید باشد جایزهای عظیم باشد
 میبخشد که ایشان را نیاز باشد از سوال کردن و مردم و میکنند که
 حق تعالی در هر شب ماه رمضان در هفت کام اظهار هفتاد هزار
 کرامت اذان میکند از آنها که مستوجب جنت باشند و در شب آخر
 مثل آنچه در جمیع ماه اذان کرده است اذان میکند و حضرت عیسی علیه
 السلام نیز از یاد اذان یک سال نمدت نفرمود و در روز عید در عرفات
 بندهای خود را اذان میدهد و در روایتی وارد شده است که سنت
 است که در شب آخر سون اقامت که گفت و بین بخواند و صد مرتبه
 بگوید استغفر الله و اتوب الیه فصل هفتم در دعاها و مخصوص
 دهه آخر ماه مبارک رمضان است **بسم الله** معتر از حضرت صادق
 علیه السلام منقولست که آنحضرت در هر شب از شبهای دهه آخر اید

بخوانند

میخوانند اللهم انک فاک فی کتابک شهر رمضان الذی انزل
 فيه القرآن مدی للثانی وینای من الممدی والقرآن
 تعظمت حرمة شهر رمضان بما انزلت فيه القرآن وخصصته
 بکمال القدر وجعلها خیر من الف شهر اللهم وهدنا ایام
 شهر رمضان قد افطنت وکیا الیه قد نصرمت وقد صرت
 یا الهی من الی ما انت اعلم به منی وخصی لهدی من الخلق
 اجعین فاستک بما استک به ملائکتک المفرجون
 وانیاک المرسلون وعبادک الصالحون ان فصلی علی محمد
 و آل محمد وان تفک ربی من النار وندخل فی الجنة برحمتک
 وان تفصل علی بالامن یوم الخوف من کل هول اعدته
 لیوم القیامه الی وعود یوجع الکبری ویکلک العظیم ان
 یتقصی ایام شهر رمضان وکیا الیه وکلی بعة او ذنب

بخوانند

نُواخِذْ فِي يَدِهِ أَوْ حَبِطَتْ تَرِيدَانِ تَقَعَّهَ مَا مَنِي لَوْ تَقَعَّهَ مَا لِي
 سَيِّدِي سَيِّدِي سَيِّدِي سَيِّدِي سَيِّدِي سَيِّدِي سَيِّدِي سَيِّدِي سَيِّدِي سَيِّدِي
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ إِنْ كُنْتَ رَضِيتَ عَنِّي فِي هَذَا التَّهْنِيتِ فَادْعْ عَنِّي
 رِضًا وَإِنْ لَمْ تَكُنْ رَضِيتَ عَنِّي فَمِنْ الْإِنْ فَادْرُغْ عَنِّي بِأَرْحَمِ
 الرَّاحِمِينَ يَا اللَّهُ يَا أَحَدًا يَا صَمَدًا يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ
 لَهُ كُفُوًا أَحَدًا **يَا مَلِكِينَ** الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَدْعَاكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 يَا كَاشِفَ الْفِتْرِ وَالْكَرْبِ الْعَظَامِ عَنْ أَهْلِ بَيْتِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَيْ
 مُنْجِيهِمْ قَدْ عَقِبَ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَيْ مُنْقِصِ عَمِّهِ يُوسُفَ عَلَيْهِ
 السَّلَامُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا أَنْتَ أَهْلُهُ أَنْ صَلِّ عَلَيْهِمْ
 أَجْمَعِينَ وَافْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَلَا تَفْعَلْ بِي مَا أَنَا أَهْلُهُ
 وَتَسْلَمُ مِنْهُ دِيكَرًا أَنْ خَصَرْتُ مَقُولَكَ كَدْرُهُ شَرِّ هَذَا خَرَابِئِدًا عَظِيمًا
 أَعُوذُ بِكَ مِنْ لَوْلَا وَتَجْعَلَكَ الْكَفَرُ أَنْ يَنْقُصَ عَنِّي شَهْرُ رَمَضَانَ وَأَوْ

بِطْلَم

بَطْلَمُ الْفَخْرُ مِنْ أَبَا بَكْرٍ هَلْ لَكَ عِنْدِي بَعْدَ أَوْ ذَنْبٍ
 نَعْدُ بِنِي عَلَيْهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَتَسْلَمُ مِنْهُ دِيكَرًا أَنْ خَصَرْتُ مَقُولَكَ كَدْرُهُ شَرِّ هَذَا خَرَابِئِدًا عَظِيمًا
 دَعَايَ مَخْصُوعِي وَرَحْمَتِ صَادِقٍ وَادْرُغْ سَبْعَ رِطَالٍ نِيَا وَارْحَمْتَ
 مَشْغَلَتِ **دُعَايَ سَبْعِينَ** يَا مُوَجَّعَ اللَّيْلِ فِي التَّهْنِيتِ يَا مُوَجَّعَ النَّهَارِ
 فِي اللَّيْلِ وَخَرَجَ الْحَيِّ مِنَ الْمَيِّتِ وَخَرَجَ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ يَا رَازِقَ مَنْ
 يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ يَا اللَّهُ يَا رَحِيمَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ
 الْأَسْمَاءَ الْحُسْنَى وَالْأَسْمَاءَ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءَ وَالْأَسْمَاءَ الْأَكْلَامَ اسْتَغْنَاكَ
 أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذَا اللَّيْلِ فِي
 السُّعْدَاءِ وَدُرُوحِي مَعَ السُّعْدَاءِ وَأَخِيَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَأَرْسَاءِي
 مَغْفُورِينَ وَأَنْ تَهَبَ لِي بِغَيْرِ تَأْخِيرٍ قَلْبِي وَإِسْمًا لَا يَذْهَبُ
 الشُّكَّ عَنِّي وَتَرْضَى بَنِي بِنَا فَمَنْ لِي وَارْتِنَانِي فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ
 فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَفِي عَذَابِ النَّارِ الْخَيْرَ بَنِي وَارْتِنَانِي فِيهَا ذِكْرَكَ

وَشَكَرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِيَابَةَ وَالْتَوَيْتُ بِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا
وَأَلْجَأْتُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامَ **وَالْحَمْدُ لِلَّهِ** يَا رَبَّ كَيْلِ الْقَدْرِ وَجَاعِلِ
خَيْرِ أُمَّةٍ لَفِ سَفَرٍ وَرَبِّ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَوَجَّالِ الْخَارِ وَالظَّالِمِ
وَالْأَوَّارِ وَالْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ يَا بَارِيَّ يَا مُصَوِّرَ حَشَانِ يَا مُنْشِئَ
يَا إِلَهَ يَا رَحْمَنُ يَا إِلَهَ يَا قَيُّوْمُ يَا إِلَهَ يَا بَدِيعُ يَا إِلَهَ يَا إِلَهَ يَا إِلَهَ
الْأَسْمَاءِ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالَ الْعُلْيَا وَالْكَرِيمِ يَا إِلَهَ الْأَلَمَاتِ
أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُجْعَلَ نَبِيٌّ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ
فِي الشَّهَادَةِ وَوُجْهِ مَعَ الشَّهَادَةِ وَخِصَانِ فِي عِلِّيِّنَ وَإِسَاءَةٍ
مَغْفُورٍ وَأَنْ تَهْبِطَ نَبَاتِ شَرِيهِ قَلْبِي وَإِيْمَانِي بِذِيكَ
عَنِّي وَتُخَيِّرَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَأَنْتَ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ
حَسَنَةً وَفِي الْعَذَابِ الشَّارِ الْحَرِي وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ
وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِيَابَةَ وَالْتَوَيْتُ بِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا

وَالرَّغْبَةَ

وَشَكَرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِيَابَةَ وَالْتَوَيْتُ بِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا
وَأَلْجَأْتُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامَ **وَالْحَمْدُ لِلَّهِ** يَا رَبَّ كَيْلِ الْقَدْرِ وَجَاعِلِ
خَيْرِ أُمَّةٍ لَفِ سَفَرٍ وَرَبِّ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَوَجَّالِ الْخَارِ وَالظَّالِمِ
وَالْأَوَّارِ وَالْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ يَا بَارِيَّ يَا مُصَوِّرَ حَشَانِ يَا مُنْشِئَ
يَا إِلَهَ يَا رَحْمَنُ يَا إِلَهَ يَا قَيُّوْمُ يَا إِلَهَ يَا بَدِيعُ يَا إِلَهَ يَا إِلَهَ يَا إِلَهَ
الْأَسْمَاءِ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالَ الْعُلْيَا وَالْكَرِيمِ يَا إِلَهَ الْأَلَمَاتِ
أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُجْعَلَ نَبِيٌّ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ
فِي الشَّهَادَةِ وَوُجْهِ مَعَ الشَّهَادَةِ وَخِصَانِ فِي عِلِّيِّنَ وَإِسَاءَةٍ
مَغْفُورٍ وَأَنْ تَهْبِطَ نَبَاتِ شَرِيهِ قَلْبِي وَإِيْمَانِي بِذِيكَ
عَنِّي وَتُخَيِّرَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَأَنْتَ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ
حَسَنَةً وَفِي الْعَذَابِ الشَّارِ الْحَرِي وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ
وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِيَابَةَ وَالْتَوَيْتُ بِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَلَّمَهُ وَعَلَّمَهُمْ **وَعَلَّمَهُمْ** يَا فَالِقَ الْإِصْبَاحِ
 وَبِالْجَاعِلِ لِلَّيْلِ سَكَنًا وَالنَّهَارَ نَبَاحًا يَا غَزِيْرَ الْغَيْثِ
 يَا ذَا الْمُنِّ وَالْقُوَّةِ وَالْجَوْلِ وَالْفَضْلِ وَالْإِنْعَامِ يَا ذَا الْجَلَالِ
 وَالْإِكْرَامِ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا اللَّهُ يَا فَزْدُ يَا وَزْرُ يَا ظَاهِرُ يَا
 بَاطِنُ يَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَكْثَرُ
 الْعُلَمَاءُ وَالْكَثَرُ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَكَ تَصَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
 مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ سَبِيحِي فِي هَذِهِ اللَّيَالِي فِي الْعَدَاءِ وَرَوْحِي مَعَ
 الشُّهَدَاءِ وَآخِرَاتِي فِي عِلِّيْنَ وَرِسَاءِي مَغْفُورُونَ وَأَنْ تَهَبَ
 لِي نَفْسًا نَبِيًّا شَرِيهَةً قَلْبِي وَلِهَمَّا نَا يَذْهَبِ الشَّكُّ عَنِّي وَرِضَائِي
 فَمَتَّعْنِي وَأَتَيْنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا
 عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيفِي وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ
 إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَقَعْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ

صَلُّوا

صَلُّوا إِلَيْكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ **وَعَلَيْهِمْ** يَا جَاعِلَ اللَّيْلِ لِيَّاسًا وَالنَّهَارَ
 مَعَاشًا وَالْأَرْضَ مَهَادًا وَالْحَبَالَ أَوْدَادًا يَا اللَّهُ يَا فَارِغَ يَا اللَّهُ لَا
 جَبَّارَ يَا اللَّهُ يَا سَمِيعَ يَا اللَّهُ يَا قَرِيبَ يَا اللَّهُ يَا مُجِيبَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ
 يَا اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَكْثَرُ الْعُلَمَاءُ وَالْكَثَرُ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 اسْتَغْنِي عَنْكَ تَصَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ سَبِيحِي فِي هَذِهِ
 اللَّيَالِي فِي الْعَدَاءِ وَرَوْحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَآخِرَاتِي فِي عِلِّيْنَ
 وَرِسَاءِي مَغْفُورُونَ وَأَنْ تَهَبَ لِي نَفْسًا نَبِيًّا شَرِيهَةً قَلْبِي وَلِهَمَّا نَا
 يَذْهَبِ الشَّكُّ عَنِّي وَرِضَائِي فَمَتَّعْنِي وَأَتَيْنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً
 وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيفِي وَارْزُقْنِي فِيهَا
 ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ
 لِمَا وَقَعْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ **وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ**
 يَا جَاعِلَ اللَّيْلِ لِيَّاسًا وَالنَّهَارَ مَعَاشًا يَا فَارِغَ يَا اللَّهُ لَا جَبَّارَ
 يَا اللَّهُ يَا سَمِيعَ يَا اللَّهُ يَا قَرِيبَ يَا اللَّهُ يَا مُجِيبَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ

صَلُّوا

التهانر مبصره لثغواضلا منه ورضوا يا مفضل كل شيء
 تفصيل يا الله يا ماجدا وها يا الله يا جواد يا الله يا الله
 يا الله لك الامناء الحسنى والامثال العليا والكبرياء
 والا لا استسلك ان نصلي على محمد وال محمد وان تجعل انبي
 في هذه الدنيا في العتداء وروحي مع الشهداء واخسانى في
 عليين واساءنى مغفوره وان تهب لى يقينا ثيابا شريفة
 قلبي ولباسا يذهب الشك عني ورضي بما قسمت لى وانما
 فى الدنيا حسنة وفى الآخرة حسنة وفينا عذاب النار
 الحريق وارزقني فيها ذكرك وشكرك والرغبة اليك والامانة
 والقوة والتوفيق لما وفقك له محمد وال محمد عليه وعليهم السلام
 اللهم انما انا اذ اظلم وكنت جعلا سالك وجعلت
 الشمس عليه دليلا فوضعت لك قضايا يا ذا الجلال
 والاعزاز

والطول

والطول والكبرياء والا لا اله الا انت عالم الغيب والشهادة
 الرحمن الرحيم لا اله الا انت يا غفور يا واسع
 يا عزيز يا جبار يا متكبر يا الله يا خالق يا بارئ يا مصور يا الله
 يا الله لك الامناء الحسنى والامثال العليا والكبرياء
 والا لا استسلك ان نصلي على محمد وال محمد وان تجعل انبي
 في هذه الدنيا في العتداء وروحي مع الشهداء واخسانى في
 عليين واساءنى مغفوره وان تهب لى يقينا ثيابا شريفة
 قلبي ولباسا يذهب الشك عني ورضي بما قسمت لى وانما
 فى الدنيا حسنة وفى الآخرة حسنة وفينا عذاب النار
 الحريق وارزقني فيها ذكرك وشكرك والرغبة اليك والامانة
 والقوة والتوفيق لما وفقك له محمد وال محمد عليه وعليهم السلام
 اللهم انما انا اذ اظلم وكنت جعلا سالك وجعلت
 الشمس عليه دليلا فوضعت لك قضايا يا ذا الجلال
 والاعزاز

يا كبريا الله يا لطيف يا جليل يا الله يا الله يا سميع يا بصير يا الله
يا الله يا الله لا اسماء الا حسنى والامثال اعلى والكرامات
والالا استلنا ان نصلى على محمد وال محمد وان محمد
اسمى في هذه الليلة في الشعراء ونوحى مع الشهداء واجتنب
في عليين واساء في مغفون وان نهى في نصيبنا شرا
قلى وابما نايذ هب لك عفى ورتبى بما قسمت لي واننا
في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار
الحق في وارزنى فيها ذكرى وشكرى والزعيم اليك
والا نايك والوفاة والوفاء وقت لك محمد وال محمد
صلى الله عليه وعليهم اجمعين فصل عشرين در بيان نمازهاى با
ودعاهاى روزهاست كه مشهور است وعلامه در كتب دعا ذكر كرده اند
ووزن قصير معتبر است **شب اول** چهار ركعت در هر ركعت بعد از حمد
پانزده مرتبه توحيد **شب دوم** چهار ركعت و در هر ركعت بعد از حمد بيست
مرتبه انا انزلناه **شب سوم** ده ركعت در هر ركعت حمد و نوحه و مرتبه توحيد

شب

شب چهارم بيست ركعت در هر ركعت حمد و بيست مرتبه انا انزلناه **شب پنجم** دو
ركعت در هر ركعت حمد و نوحه و مرتبه توحيد و بعد از سلام صد مرتبه الله
صلى على محمد وال محمد **شب ششم** چهار ركعت در هر ركعت حمد و سون تبارك
الذى سبك المالك **شب هفتم** چهار ركعت و در هر ركعت حمد و سيزده مرتبه
انا انزلناه **شب هشتم** دو ركعت در هر ركعت حمد و ده مرتبه توحيد و بعد از
سلام هزار مرتبه سبحان الله **شب نهم** شش ركعت مباركشام و خفان
در هر ركعت حمد و هفت مرتبه اية الكرسي بعد از اتمام نوحه و مرتبه الله صلى
على محمد وال محمد **شب دهم** بيست ركعت در هر ركعت حمد و سى مرتبه توحيد
شب يازدهم دو ركعت در هر ركعت حمد و بيست مرتبه انا اعطيناك الكوثر **شب چهاردهم**
هشت ركعت در هر ركعت حمد و سى مرتبه انا انزلناه **شب پانزدهم** چهار ركعت در
هر ركعت حمد و بيست مرتبه توحيد **شب شانزدهم** شش ركعت در هر ركعت حمد
وسى مرتبه انا انزلنا **شب هجدهم** چهار ركعت در دو ركعت اول حمد و صد مرتبه
توحيد و در دو ركعت ديگر نوحه و مرتبه توحيد **شب نوزدهم** دوازده ركعت در
هر ركعت حمد و دوازده مرتبه الحمد للكل **شب بيستم** دو ركعت در هر ركعت
حمد و هر سون كه خواهد و در ركعت دوم حمد و صد مرتبه توحيد و بعد
سلام صد مرتبه لا اله الا الله **شب بيست و نهم** چهار ركعت در هر ركعت حمد و بيست
نوحه و انا اعطيناك الكوثر **شب بيست و نهم** چهار ركعت با حمد و نوحه و مرتبه انا انزلنا
و كونا امانان باشد كه در هر ركعت يك مرتبه بخواند و بركه شكست كند
يكصد و هشتاد و نهم مرتبه انا انزلنا خواندن **شب بيست و نهم** و بيست و نهم

وَأَرْزُقْنِي ذِكْرَكَ بِدَوْلَامُ تَوْفِيقِكَ يَا هَادِي الْمُهْلِكِينَ **مَرْفَعَةُ** اللَّهُ
أَرْزُقْنِي فِي رَحْمَةِ الْإِيمَانِ وَالطَّعَامِ وَالْفَتَاءِ السَّلَامِ
وَجَانِبَةِ الْإِيمَانِ وَصَحْبَةِ الْكِرَامِ بِطَوْلِكَ يَا مَلِكُ الْأَمَلِينَ **مَرْفَعَةُ**
نَهْمُ اللَّهُ اجْعَلْ لِي فِيهِ نَصِيبًا مِنْ رَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةِ وَاهْدِ
فِيهِ لِسَانِي لِكَاطِعَةِ وَجْهِ صَبِيٍّ لِي مَرْضَانِكَ
أَجْمَعَةً بِحَبْلِكَ يَا أَمَلُ الشَّافِينَ **مَرْفَعَةُ** اللَّهُ اجْعَلْنِي فِيهِ
مِنْ الْمُتَوَكِّلِينَ عَلَيْكَ وَاجْعَلْنِي فِيهِ مِنْ الْفَائِزِينَ لَكَ وَاجْعَلْ
فِيهِ مِنْ الْمُفَرِّجِينَ لِكَأْسِ خِيَانَتِكَ يَا غَايَةَ الظَّالِمِينَ **مَرْفَعَةُ**
اللَّهُ حَبِيبِي فِيهِ الْأَخْسَانُ وَكَرِهِي فِيهِ الْفُسُوقَ وَ
الْعُصْيَانَ وَحَرِّمْ عَلَيَّ فِيهِ الْفُحْشَ وَالْفَهْرَ يَا غَايَةَ السَّعِيدِينَ
مَرْفَعَةُ اللَّهُ تَقْنِي فِيهِ الْبُشْرَى وَالْعُفَافَ وَاسْتَرْفِي فِيهِ الْبَاسَ
الْفُتُوحَ وَالْكَفَافَ وَاجْعَلْنِي فِيهِ عَلَى الْعَدْلِ وَالْإِنصَافِ وَارْتَقِ

فِيهِ

فِيهِ مِنْ كُلِّ بِالْخَافِ بِصَفَتِكَ يَا عَصْمَةَ الْخَافِينَ **مَرْفَعَةُ** اللَّهُ
اللَّهُ طَهِّرْ لِي فِيهِ مِنَ الذَّنِّ وَالْأَفْذَارِ وَصَبِّرْ لِي فِيهِ عَلَى
كَأْسِ الْيَأْسِ لَا فَذَارَ وَوَقْنِي فِيهِ لِلثَّقَةِ وَصَحْبَةِ الْكِبَرِ وَغَوَاةِ
يَا قَسْرَ عِبَرِ السَّائِرِينَ **مَرْفَعَةُ** اللَّهُ لَا تُؤَاخِذْ لِي فِيهِ بِالْعُتْرَةِ
وَأَقْلِي فِيهِ مِرَّ الْجَهْلِ وَالْهَقْوَاتِ وَلَا تَجْعَلْ فِيهِ عَصَا لِبَلَاءِ
وَالْأَفَافِ بِعِزَّتِكَ يَا عِزَّ السَّلِيلِينَ **مَرْفَعَةُ** اللَّهُ تَقْنِي فِيهِ
طَاعَةَ الْخَاشِعِينَ وَاشْرَحْ فِيهِ صَدْرِي يَا نَابَةَ الْخَيْرِ يَا نَابِلَكَ
يَا أَمَانَ الْخَافِينَ **مَرْفَعَةُ** اللَّهُ وَفْقْنِي فِيهِ بِوَأْفَقَةِ الْكِبَرِ وَ
جَنِّتِي فِيهِ سَرَاةً الْأَكْمَرِ وَأَوْفِي فِيهِ بِرَحْمَتِكَ الْخَالِدِ الْقَرَارِ
بِطَهْرَتِكَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ **مَرْفَعَةُ** اللَّهُ أَهْدِنِي فِيهِ لِمَصَالِحِ
الْأَعْمَالِ وَاضْرِبْ لِي فِيهِ الْحَوَاجَّ وَالْأَمَالَ يَا مَنْ لَا يَخْتَالُ إِلَى
النَّصِيرِ وَالنَّوَالِ يَا عَالِمًا بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

وَاللهِ الطَّاهِرِ فِيهِ نَجِيهِ **اللَّهُمَّ** بَهِّ فِيهِ لِي كَارِ سَخَّارِهِ وَتَوَزَّ
فِيهِ قَلْبِي بِضِيَاءِ أَنْوَارِهِ وَخَذْ بِكُلِّ أَعْضَائِهِ إِلَى تَبَاعِ أَثَارِهِ
يُورِكُ بِأَمْرِ قُلُوبِ الْعَارِفِينَ **اللَّهُمَّ** وَفَرِّقْ فِي حَظِّي مِنْ
بَرَكَاتِهِ وَسَهِّلْ سَبِيلِي إِلَى خَيْرَاتِهِ وَلَا تَحْرِمْ نِي قَبُولَ حَسَنَاتِهِ يَا
هَادِيَ إِلَى سَوَابِغِ الْمُبِينِ **اللَّهُمَّ** افْعَلْ فِيهِ أَبْوَابَ الْجَنَّةِ
وَأَغْلِقْ عَنِّي فِيهِ أَبْوَابَ النَّارِ وَوَقِّفْنِي فِيهِ لِيْلَةِ الْقُرْآنِ
يَا مُزِيلَ لِكَلِّ تَكَلُّبٍ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ **اللَّهُمَّ** اجْعَلْ لِي فِيهِ
إِلَى مَرْضَاتِكَ دَلِيلًا وَلَا تَجْعَلْ لِي طَارِفًا فِيهِ عَلَى سَبِيلِكَ
اجْعَلْ لِي حِجَابًا فِي مَنَازِلِكَ وَمَقِيلًا لِي بِأَفْخَى حَوَالِي الظَّالِمِينَ
اللَّهُمَّ افْعَلْ فِيهِ أَبْوَابَ فَضْلِكَ وَأَنْزِلْ عَلَيَّ فِيهِ بَرَكَاتِكَ
وَوَقِّفْنِي فِيهِ لِمَوْجِبَاتِ مَرْضَاتِكَ وَأَسْكِنِي فِيهِ مَجْوَحَاتِ
جَنَّتِكَ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ **اللَّهُمَّ** اغْنِنِي فِيهِ

مِنْ الدُّوَرِ

مِنْ الدُّوَرِ وَطَهِّرْ فِيهِ مِنْ الْعُيُوبِ وَأَنْفِصْ قَلْبِي فِيهِ بِقُوَّةِ
الْقُلُوبِ يَا مُقِيلَ عَمَلِ الْمَذْنُوبِينَ **اللَّهُمَّ** اؤْتِ سَأَلَكَ
فِيهِ مَا يَرْضِيكَ وَأَعُوذُ بِكَ بِمَا يُؤْذِيكَ وَأَسْتَثْنِي لِقَوْلِكَ فِيهِ
لَا تُطِيعُكَ وَلَا أَطِيعُكَ يَا جَوَادَ السَّائِلِينَ **اللَّهُمَّ**
اجْعَلْنِي فِيهِ حَبِيبًا لَا كُفْلًا لَكَ وَمُعَادِيًا لَا عَدْلًا لَكَ مَثَلًا لَكَ
خَافُؤَ آيَاتِكَ يَا غَاثَ قُلُوبِ النَّاسِ **اللَّهُمَّ** اجْعَلْ
سَعْيِي فِيهِ مَشْكُورًا وَدُعَائِي فِيهِ مَعْفُورًا وَعَمَلِي فِيهِ مَقْبُولًا وَ
عَيْبِي فِيهِ مَسْئُورًا يَا أَسْمَعَ السَّمَاعِينَ **اللَّهُمَّ** اؤْتِنِي
فِيهِ فَضْلَ كَلِمَةِ الْقُدْرَةِ وَصَبْرَ مُوَرِّي فِيهِ مِنَ الْعُسْرِ إِلَى الْبُسْرِ
وَأَقْبِلْ عَادِي بَرِي وَحُطِّ عَنِّي الْوُزْرَ يَا دُفَاعَ عِبَادِهِ الضَّالِّينَ
اللَّهُمَّ وَفَرِّقْ حَظِّي فِيهِ مِنَ الْوَأْفَلِ وَكَرِّمْ فِيهِ بِإِحْسَانِ
السَّائِلِ وَفَرِّقْ فِيهِ وَسَبِيلِي إِلَيْكَ مِنْ بَيْنِ الْوَسَائِلِ يَا مَنْ

بیکر جانند از نخل و سایر کافات معونه و او را تا سال دیگر از بلاها حفظ میکنند
چنانچه بسند معتبر بنقول کد حضرت صادق علیه السلام با سب و چکل
خرج خود فرمود که برو فطر جمیع عیال و غلامان و کنیزان ما را باین و بیک
از ایشان ترا ترا که مکمل زکوة او را ندی زیرا که اگر یکی ترا ترا کنی بیشتر که در
عمر سال میرود و بیک زکوة فطر بر مال نا بالغ و دیوانه و بینک واجب میشود
و اگر نا بالغ و دیوانه عیال دیگری باشند بر او واجب که فطر ایشانرا بدهد
و زکوة سنه را اقامید هدایتا بر مشهور مگر آنکه در ان شب عیال دیگری باشد
و اشهر افونی آنکه در وجوب فطر توانگری شرطشان مواقی مشهور است
که فوت سالیا نه خود و عیال خود را داشته باشد یا فا در بر کسی باشد و فا
بمباش او عیال او کند و بعضی گفته اند که اگر در شب عید را بدرخت
خود و عیال خود بقل فطر داشته باشد بر او واجب است اظهار آنکه بر او
ستست اگر فقیر بیک فطر را با عیال خود دست بدست بکشد و بدهد و بدهد
بنفقه دیگر بدهد و هر دو فطر را بپایا بدهد یا بیکه عقی اخراج فطر کند از
خود و از هر کسی که واجب انفق او باشد بشرط آنکه عیال دیگری نداشته
فطر که اگر عیال دیگری باشد بر او واجب است همچنین باید بدهد از هر کسی که در
خانه او باشد یا شکافیه همان و غیر آن که از روز آخر ماه رمضان پیش از شام در آن
خانه باشد و اظهار کند و اگر بعد از شام داخل شود و اظهار کند یا نکند واجب
نبین بر صاحب خانه و اگر پیش از شام داخل شود و اظهار نکند یا نکند واجب
آنست که هر دو بدهند یا یکی از ایشان با ذوق دیگری مستحق بدهد و هر دو

و اگر

و اگر شخصی عیال او نباشد تا نفقه و کوه او را دهد و در خانه دیگری باشد
زکوة او بر معطی نیست همچنین اگر در شب عید پیش از شام از همه مسا بها
طعامی فرستد یا فقیر یا چیری بدهد یا شخصی در ماه رمضان بهمان
باشد و در شب عید در جای دیگر اظهار کند یا بعد از شام عید اظهار کند
بخانه او یا یک یا چیری نخورده باشد و بعد از شام بیاید زکوة بر او واجب نیست
و احوط آنست که در صورت اخیر هر دو بدهند بلکه مطابق بهمان اگر غنی باشد
خود نیز بدهد بهر است وقت بیرون کردن فطر و افی مشهور است عید
تا ظهر روز عید و بعضی گفته اند تا شام روز عید و احوط آنست که در شب
جدا کند و پیش از نماز عید بدهد و اگر در صبح جدا کند نیز خوب و اگر پیش از
نماز جدا کند و بعد از نماز و در آن روز یا روز دیگری حاضر نبودن مستحق یا
عذر دیگر یا چیر کند و صورتی را در اگر جدا نکند تا ظهر روز عید احوط آنست
تا شام قصد او وضو نکند و اگر از روز عید بگذرد قصد فریب بدهد
و قصد خصوص فطر نکند یا آنکه قصد کند که اینرا امید هم که اگر قصد فطر
بر من واجب باشد فطر باشد و الا قصدی باشد و پدر و مادر و جد و جد
و فرزندان و فرزندان و دکان هرگاه فقیر باشند نفقه ایشان بر او واجب است
پراکنده نفقه او را خورد فطر بر اوست و اگر عیال شخص دیگری در آن شخص دیگر
است و اگر عیال دیگری نیز نباشند اشهر و احوط آنست که او فطر ایشانرا
بدهد جنس فطر مشهور آنست که هر چه فون غالیو باشد میتواند
داد و احوط آنست که جو یا گندم یا خرما یا موی یا کشک بدهد و بهر آنست که

عبدًا واخلصك صلى الله عليه وآله ذرأوسرهما وكرامة ومن يدب
ان نصلي على محمد وآل محمد وان ندخل في كل خير ادخل فيه
محمد وآل محمد وان نخرج من كل سوء اخرج منه محمد
وال محمد صلى الله عليه وآله وسلم اللهم انك خير ما
سئلك به عبادك الصالحون واعوذ بك بما استعاذ منه
عبادك الخالصون وبعد انما زعيم دعا بشار ووارثه است
وهم بن دعا ما دعاي حفيظه كامله است بسند صحيح انضمت الى محمدا
منقول كه در روز جمعه وعيد خطير قربان در هنگا بيمكه هياي حق
بوس نماز جمع وعيد بشويد اين دعا بخوانيد اللهم من غفرت لي هذا
اليوم او غفرت لي ما اعدت عقوبتي فادوني بخوف رجاء ورفق
تواضع وقواضيل وعظايا فانك اكرم الناس سبيهم في حقهم
واعلادي واسعد عبادي رجاء ورفق وجوازك وكوافلك
قواضيلك وضائلك وعظائك وقد عدتني الى عبيدك اعماد

انته

انته بكتيك محمدا صلى الله عليه وآله وله افداك اليك اليوم
يعلي صالحا لثوبه قدس له ولا توجعك بخوفك املكه ولا يكن
انك خاضعا مفر يد خوفك واسألي الى نفسي فيما عظيم يا
عظيم اغفر لي العظيم من ذنوبي فانه لا يغفر الذنوب الا العظيم لا
انك لا اله الا انت يا اكرم الراحمين ودعيت عبيدك صليح
الانته يقول كه بعد انما زعيم روز خطير بدعا بخواند اللهم اني توجع
اليك محمد اما بي وعلي من خلفي وعن يميني وامن عني
است من غير من عذابك واتقرب اليك زلفي لا اجد احدا اقرب
اليك مني فتمم اتمني فامن بهم خوفا من عذابك وسخطك و
اذ خلعت برحمتك في عبادك الصالحين اصبحنا بالله مؤمنين مخلصين
عليك بر محمد وسيد علي وعلينا وسيد علي وعلينا وسيد علي
وسيد علي وسيد علي وسيد علي وسيد علي وسيد علي وسيد علي
وسيد علي وسيد علي وسيد علي وسيد علي وسيد علي وسيد علي

رِضًا وَأَنْ كُنْتُ لَمْ تَرْضَ عَنِّي فِي هَذَا الشَّهْرِ مِنْ لَأَنْ فَارَضَ عَنِّي
 الشَّاعَةِ الشَّاعَةِ الشَّاعَةِ وَاجْعَلْ لِي فِي هَذِهِ الشَّاعَةِ وَفِي هَذِهِ
 الْجَلِيسِ مِنْ عَقْلًا لَمْ يَرِ الشَّارِ وَظَلَمًا لَمْ يَرِ حَسَمًا وَسَعْدًا حَافِيًا
 تَغْفِرُ لَكَ وَرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ
 وَجْهِكَ الْكَرِيمِ أَنْ تَجْعَلَ شَهْرِي هَذَا خَيْرَ شَهْرٍ رَضَا عَنْكَ
 فِيهِ وَصَمْتُهُ لَكَ وَتَقَرُّتَ بِهِ إِلَيْكَ مُنْذَا سَكَنْتُ فِيهِ بِأَعْظَمِهِ
 أَجْرًا وَائْتَمُّتُ بِهِ وَأَعْتَمْتُ مَغْفِرَةً وَأَكْمَلْتُ رِضًا وَأَقْرَبُهُ إِلَى
 مَا تُحِبُّ وَتَرْضَى اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ الْخَيْرَ شَهْرٍ رَضَا عَنْكَ لَكَ
 وَارْزُقْنِي الْعُودَ فِيهِ ثُمَّ الْعُودَ حَتَّى تَرْضَى وَبَعْدَ الرِّضَا وَحَقِّي
 تَرْضَى حَتَّى مَرَّ الدُّنْيَا سَالِمًا وَأَسْتَغْنَى رَاضٍ وَأَنَا لَكَ خَافِي الْكَلَامِ
 أَجْعَلْ بَيْنَا نَقْصِي وَتَقْدِيرِي لَا أَمِيرَ الْحَقُّومِ الَّذِي لَا يَرْضَى وَلَا يَسْتَلِ
 أَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ خُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي هَذَا الْعَامِ وَفِي كُلِّ عَامٍ

المبغوث

الْبُزْجِيَّةُ الشَّعْرُ سَعْبُهُ الْعُقُورُ دُفُومُهُ الْقَبْلُ مَنَاسِكُهُ
 الْمُعَافِينَ عَلَى أَسْفَارِهِمُ الْمُنَافِينَ عَلَى تَكْرِيمِ الْحَقُّومِ فِي أَنْفُسِهِمْ
 وَأَمُومِهِمْ وَدُفُومِهِمْ وَكُلُّ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ يَا اللَّهُمَّ أَقْبَلْنِي مِنْ
 جَلِيلِي هَذَا فِي شَهْرِي هَذَا فِي بَوِي هَذَا فِي سَاعَةِ هَذِهِ مُغْلَقًا
 بِخَاتَمِ حَقِّكَ يَا مُغْفِرُ ذُنُوبِي مُعَافَاةً لِلشَّارِ وَمُعَافَاةً مِنْهَا عَقْلًا
 لَا رِقَّ عَنْكَ أَبَدًا وَلَا رَهْبٌ بَارِبًا لِأَنْ يَا إِلَهَ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 أَنْ تَجْعَلَ فِيمَا شِئْتَ وَارْدَتَ وَصَدَقْتَ وَقَدَّرْتَ وَحَسَبْتَ وَأَقْدَرْتَ
 أَنْ تُظِلَّ عَمْرِي وَتُلَوِّحَ فِي أَجَلِي وَأَنْ تُقَوِّى ضَعْفِي وَأَنْ تَغْفِرَ
 قُصْرِي وَأَنْ تَجْزِيَ قُصْرِي وَأَنْ تَرْضَى مَسْكَنِي وَأَنْ تُعْزِزَ دِينِي وَأَنْ
 تَرْفَعَ ضَعْفِي وَأَنْ تُغْنِيَ عَائِلَتِي وَأَنْ تُؤَسِّسَ وَحْشَتِي وَأَنْ تُجَكِّمَ
 قَلْبِي وَأَنْ تُدْزِي دِينِي فِي عَافِيَةٍ وَبُشْرَةٍ وَخُصْرٍ وَأَنْ تَغْنِيَنِي مَا
 أَمْتَنِي مِنْ أَسْرِ دُنْيَايَ وَآخِرَتِي وَلَا تُكَلِّفْنِي إِلَى نَقْصِي فَاعْرِضْ عَنْهَا

حق تعالی بوی بندگان مؤمن نظر رحمت بیکند یکدیگر را بشمارد و بعد از آن
 آوردن او بصدای او با غطا کند که در کجاست بزدن معصیت خدا نکند و بار
 چون نصف شب بگذرد و در میان دعا و نماز و حاجات خود را از حق تعالی
 طلب کند که هر حاجت که طلب کند بکنی منجانب بیکر دو بعضی از علما گفته اند
 که در روز بیست و نهم ماه ذی القعدة زیارت حضرت امام رضا علیه السلام
 از بزرگان و دروستان و روز بیست و نهم ذی القعدة نوزده حوالا رضاست
 یعنی هر شب از زیارت کعبه بروی آب و روز بیست و نهم آب و کعبه کلینی
 از جمله روایات است که حضرت امام رضا در شهر مرو در روز
 بیست و نهم ذی القعدة بیرون آمدند و فرمودند که امروز روزی است که در آن
 نوزده ام گفته اند ای توبه و روزی است که در آن نوزده ام گفته اند
 در این روز شکر کرده است و زمین در این روز زمین شده است و کعبه در این
 روز نصب شده و حضرت امام در این روز زمین شرفا ملک و این با بویه روایت
 کرده از حریفان که گفت من با پدرم در خدمت حضرت امام رضا شام خورد
 در شب بیست و نهم ذی القعدة پس فرمود که امشب حضرت ابراهیم و حضرت علی
 مؤمنان اند و زمین از کعبه به زمین شده است پس هر که در روز شنبه روزی باشد
 چنانکه که شب شنبه روزی باشد و شب شنبه باشد و حضرت امام در این روز ظاهر خواهد
 شد و حضرت رسول تنقوله که حق تعالی از حسن خود را بر بندگان در این روز
 فرستاده است و روزی است که در آن روز هفتاد سال است بر روایت دیگر رحمت
 از آسمان در این شب نازل شده است تعظیم کعبه بر آدم در این روز نازل شده

هر که

هر که این روز را روزه بدارد هر چه در میان آسمان و زمین نازل است بکنی
 و طلب آمرزش نماید و از حضرت ابراهیم و حضرت اسماعیل مرئوس که اول رحمت که از
 آسمان بوی زمین نازل شد در این شب چنانکه ذی القعدة بود هر که این روز
 روزه بدارد و شب را بعبادت بگذراند و از این دعا صد سال نوشته
 میشود که روزها را روزه داشته باشد و شبها را بعبادت بگذراند و روزه باشد
 و هر چه عیبی که در این روز جمع شوند برای ذکر پروردگار خود پیش از آنکه بفری
 شوند حاجت ایشان برآورده شود و در این روز هزار رحمت از آسمان نازل
 بر بندگان نازل میگردد و در روز رحمت از آنها مخصوص جمیع که بجمع کردند
 و ذکر خدا مشغول گردند و روز شنبه روزی بدارند و شب را بعبادت کنند و در
 روایتی وارد شده است که مستحب است که در این روز در وقت چاشت دو رکعت
 نماز بخواند و در هر رکعت بعد از حمد بخواند سوره و التمس بخواند و بعد از آن
 سلام بگوید بخواند لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم یا معبود
 العرش اقلنی عثری یا محبتی لا دعوانی احب دعونی یا سامع
 الا صواتی اسمع صونی و یا زحمتی و یا زحمتی یا زحمتی یا زحمتی یا زحمتی یا زحمتی
 و الا کرام و شیخ طوسی گفته است که مستحب است که در این روز نیت بخواند
 اللهم ذا الحی الکبیر و ذا الحیة و صراط الذین لا یزول و کاشف کل

از آسمان در این شب نازل شده است تعظیم کعبه بر آدم در این روز نازل شده

كُنْزِي اسْتَلَك فِي هَذَا الْبُيُوتِ مِنْ بَابِكَ الْبَابِ اعْظَمَتْ حَقَّهَا
وَأَقْلَمَتْ سَبْقَهَا وَجَعَلَتْهَا عِنْدَ الْمُؤْمِنِينَ وَدُعَاءَ وَابْتِلَاءَ
ذُرِّيَّةٍ وَرَحْمَتِكَ الْوَسِيلَةَ أَنْ يَصِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ الْمُجْتَمِعِ
فِي أَيْمَانِي الْقَرِيبِ يَوْمَ الثَّلَاثِ فَأَتَوْكَ كُلُّ رَدْفٍ وَدَائِعِ الرُّكْبِ
حِينَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الْأَكْهَامِ وَالْهَدَاةِ الْمَنَارِ دَعَا الْجَبَّارُ وَوَلَّاهُ
أَهْلَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ وَأَعْطَانِي يَوْمَئِذٍ مِنْ عَطَاكَ الْخَيْرُونَ
غَيْرُ مَقْطُوعٍ وَلَا مَمْنُونٍ تَجَمُّعَ لِيَابِهِ الْقُوَّةُ وَحَسَنَ الْأَوْبِدِيَا
خَيْرٌ مِنْ عَفْوٍ وَأَكْرَمُ مِنْ جَوْالِكُنِّي يَا وَفِي يَا مَنْ لَطْفُهُ خَفِي
الْطُّفَلِي بِالطُّفْلِ وَأَسْعَدَنِي بِعَفْوِكَ وَأَيَّدَنِي بِصُرِّكَ وَلَا
تَنْسِي كَرَمَكَ ذِكْرَكَ بَوْلَا أَمْرِكَ وَحِفْظَكَ سِرَّكَ أَحْفَظُنِي مِنْ
سَوَائِلِ الدَّهْرِ الْيَوْمِ الْخَيْرِ وَالْخَيْرِ وَاشْهَدَنِي أَوْلِيَاءَكَ عِنْدَ
خُرُوجِ نَفْسِي وَحُلُولِ رَيْسِي وَأَنْفِطَاعِ عَمَلِي وَأَنْفِصَاءِ أَجَلِي اللَّهُمَّ

وَأَذْكُرُكَ

وَأَذْكُرُكَ عَلَى طَوْلِ الْبَابِ إِلَى أَحْلَاكَ يَا أَطْيَابَ الشَّرَى وَنَسَبِي
النَّاسُونَ مِنَ الْوَرَى وَأَحْلَلَنِي دَارَ الْقَامَةِ وَتَوَقَّعِي نَزْلَ الْكَلَامِ
وَأَجْعَلْنِي مِنْ مُرَافِقِي أَوْلِيَاءِكَ وَأَهْلِ جَنَابِكَ وَأَصْطَفَايِكَ
وَأَارِئِكَ فِي لِقَائِكَ وَأَرْزُقْنِي حَسَنَ الْعَمَلِ مَبْلُحُولَ الْأَجَلِ
مُبْتَدَأً مِنَ الْأَزَلِ وَسَوْءَ الْحَقْلِ اللَّهُمَّ وَلَوْ رَدَّنِي حَوْضَ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَاسْفَهَنِي مِنْهُ مَشْرُوبًا سَائِعًا هَبْنِي لَا
أَطْمَأْنِنَكَ وَلَا أَخْلِي وَرَدَّهُ وَلَا عَنَاءُ أَزَادَ وَأَجْعَلْهُ لِي خَيْرَ زَادٍ
وَأَوْفِي بِعِبَادِي يَوْمَ يَقُومُ لِأَشْهَادِ اللَّهِ وَالْعَرَبِ جِبَارَةُ الْأَوَّلِينَ
وَالْآخِرِينَ وَخُفَوِي أَوْلِيَاءَكَ أَسْتَأْذِنُكَ اللَّهُمَّ وَأَنْصِبْ دَعَائِي لَهُمْ
وَأَهْلِكَ أَسْأَلُكَ بِأَعْمَارِهِمْ وَعَالَمِهِمْ وَعَجَلِهَا لَكُمْ وَأَسْأَلُهُمْ بِمَا لَكُمْ
وَصَبِّحُوا عَلَيْهِمْ سَالِكِيهِمُ الْعَرَبِ أَمَّهُمْ وَمُشَارِكِيهِمُ اللَّهُمَّ
وَعَجَلْ مَرَجَ أَوْلِيَاءِكَ وَأَرْدُدْ عَلَيْهِمْ مَظَالِمَهُمْ وَأُظْهِرْ بِالْحَقِّ قَائِمَهُمْ

وَأَذْكُرُكَ

روزه بدارد و در روز اول حضرت رسالت پناه حضرت فاطمه را محضر است
المؤمنین ترویج نمود و بر وی ایستاد و در روز ششم ترویج نمود و بداند که روزه حضرت
ماه مبارک رمضان را از اول ماه تا روز عرفه می توان گفت چنانکه علامه گفته اند
واحداً بیست و هجده بر آن دلالت دارد و بعضی از روایات که بر منع وارد شدن است
مسند آنها معتبر نیست و محمولند بر تقیه چنانکه در کتب مذکور در دلالت
آنرا بر آن آمده ام و باز شیخ گفته است که مستحب است که در روز اول نماز حضرت
فاطمه علیها السلام را بخواند و در روایت شده که آن چهار رکعت مثل نماز
حضرت امیر المؤمنین علیه السلام بدو سلام و در هر رکعت بعد از حمد بخواند سوره
سوره قل هو الله احد و بعد از سلام تسبیح حضرت فاطمه را بخواند و تسبیح است
سُبْحَانَ ذِي الْعِزَّةِ الشَّامِخِ الْبَيْتِ سُبْحَانَ ذِي الْجَلَالِ الْبَاقِ الْعَظِيمِ
سُبْحَانَ ذِي الْمَلِكِ الْفَخْرِ الْكَرِيمِ سُبْحَانَ مَنْ بَرَى الْأَمَلَكَةَ وَالْأَصْفَا
سُبْحَانَ مَنْ بَرَى وَفَعِ الطَّيْرُ فِي الْهَوَاءِ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ مُلْكٌ لَا مَلِكَ يُنْزِلُهُ
مَقْلُوبٌ كَوَيْدٍ بَعْدَ أَنْ شَاءَ اللَّهُ مَلَكٌ كَوَيْدٍ شَدِيدٌ كَمَا نَزَلَ مِنْ فَاطِمَةَ وَرَدَ
رَكَعَتِ دُرُكُهُ نَزَلَ بَعْدَ زَحْدِ صَدْرِهِ بِأَنَّا نَزَلْنَاهُ اسْتَدْرَكَهُ دُفْعٌ
صَدْرِهِ فَلَهُوَ اللَّهُ أَحَدٌ وَكَهْرُ دُرٍّ أَيْلٍ وَرَدَّ وَانْ دَعَا بَعْدَ زَهْرٍ بِخَوْلٍ
بِهَرٍّ اسْتَدْرَكَهُ بَعْدَ زَحْدِ سَلَامٍ أَوَّلِ تَسْبِيحٍ شَهْرٍ فَاطِمَةَ نَا بَخْوَانِدٍ وَبَعْدَ زَانِ
اِنْ دَعَا زَانِ بِبِهَرٍّ يَأْشُدُّ وَدَرِ بَعْضِ زَوَايَا بَارِدِ شَدِّ اسْتَدْرَكَهُ
كَهْرُ دُرٍّ نَزَلَ بِمِ سَاعَتِ بَيْتِ زَوَالِ دُرُكِهِ نَا زَجَا أُرُو و دُرُكِهِ بَعْدَ

محمد و در سوره سون توجید و در سوره اید الکرسی و در سوره انا انزلناه
بخواند و در روز ششم بکشد و در روز ششم است که هر که از ظالی نرسد در روز اول در سجده
بگوید حَسْبِيَ حَسْبِيَ حَسْبِيَ مِنْ سُوَالِي عِلَّكَ لِحَالِي حَقَّعَالِي كَلَامِي شَرِ
انظروا انوار بکشد و شیخ و علامه کبری و سید بن طاووس بسنده های معتبر روایت کرده اند
که حضرت امام جعفر صادق در روز اول ذی الحجه تا روز عرفه هر روز بعد از نماز صبح
و در وقت غروب یا غایت پیش از شام این دعا را بخواند اَللّهُمَّ هِلَالُ الْاَيَّامِ
الَّتِي فَضَّلْتَهَا عَلَيَّ غَيْرَهَا مِنْ الْاَيَّامِ وَسِرُّهَا وَقَدْ بَلَّغْتَهَا عَيْنَكَ
وَرَحْمَتِكَ فَانْزِلْ عَلَيْنَا مِنْ بَرَكَاتِكَ وَاسْبِغْ عَلَيْنَا فِيهَا مِنْ تَعَالَمِكَ
اَللّهُمَّ اِنِّي اَسْأَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فَمَا رَأَى تَهْدِيَنَا
فِيهَا سَبِيلَ الْهُدَى وَتُرْفِقَنَا فِيهَا التَّقْوَى وَالْعِفَافَ وَالْعِفَى وَ
الْعَمَلَ فِيهَا بِمَا نَحِبُ وَتَرْضَى اَللّهُمَّ اِنِّي اَسْأَلُكَ بِأَمْوَاعِ كُلِّ
شَيْءٍ كَوَيْدٍ وَبِأَسْمَاعِ كُلِّ شَيْءٍ وَبِأَشْهَادِ كُلِّ مَلَكٍ وَبِأَعْلَى كُلِّ
خَفِيٍّ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَنْ تَكْفِيَ عَنَّا فِيهَا السَّاءَ
وَتَجْعَلَ لَنَا فِيهَا الدَّعَاءَ وَتَقْوِيَهَا فِيهَا وَتُعِينَنَا وَتُؤَيِّدَنَا فِيهَا اَللّهُمَّ

وَأَنَّ لِلَّهِ الْآخِرِينَ وَالْأُولَىٰ يَسْجُدُونَ أَنْ كُنْتُمْ يَارُوحَ اللَّهِ جِبْرِيلُ ثَوَابِ

داود که یکبار بر کلمات از او یکصد مرتبه گفت هر که دعای اول را صد بار بخواند عمل هیچ یار از اهل زمین بهتر از عمل او نباشد و روزی در روز قیامت حسنات او زیاده از همه که باشد و هر که دعای دوم را صد مرتبه بخواند چنان باشد که دوازده مرتبه توبه و انجیل را خواندن باشد و ثواب آنها را با و دهد و حضرت عیسی گفت ای جبرئیل ثواب خواندن توبه و انجیل چیست جبرئیل گفت بر داشتن کوفت نور و انجیل نداشت هر که دوازده مرتبه هفتاد و نه ساله تا آنکه بموت شدم من و اسرافیل زیرا که اسرافیل اول بن بود که گفت لا حول و لا قوة الا بالله و هر که دعای سیم را صد مرتبه بخواند حق تعالی بنویسد از برای او بیست و نه هزار مرتبه رحمت و محبت از او ده هزار مرتبه ارکاء و بیست و نه هزار مرتبه هزار مرتبه و فرمود اینست از اسمان هفتاد و نه هزار سال که دستها برداشته باشند و صلوات فرستند بر کسی که این کلمات را با توبه بخواند است پس حضرت عیسی گفت ای جبرئیل یا ملائکه صلوات بفرستند بر غیر پیغمبران جبرئیل گفت هر که ایمان آورد با آنچه پیغمبران از جانب خدا آورده اند و پیغمبری ندهد شریعت ایشان را حق تعالی ثواب پیغمبران را و عطا پیغمبرها دهد و هر که دعای چهارم را صد مرتبه بخواند اندک از استقبال نماید مگر و یا لا یورد بوی حق تعالی بر خدا نظر کند بوی گوشت اندک از رحمت و هر که خدا نظر رحمت بر او کند هر که شفی و بدعا قس شود پس حضرت عیسی گفت یا جبرئیل ثواب دعای پنجم چیست جبرئیل گفت

اندکای

اندکای مکت و حق تعالی مرا رحمت نداد است که ثواب ترا بگویم

گوید که اگر هر روز هر یک از این دعاها ده مرتبه بخواند در دنیا که عمل با این ثواب کرده باشد و اگر هر روز هر یک از صد مرتبه بخواند بهتر خواهد بود و شیخ این باب و به سیدنا بر طایف از حضرت امیر المؤمنین علی علیه السلام روایت کرده اند که هر که در هر روز ده مرتبه اولی از این پنج دعا را ده مرتبه بخواند حق تعالی خطاکت او را بر هر نهیلی درجه در بهشت از سر او برد و یا قوت و زینان هر درجه تا درجه دیگر صد سال زاده باشد برقرار سوار می کند تا زود در درجه ششمی بوده باشد که در آن شهر صبری باشد از بکجه هر که در آن فصلی باشد و در هر شهری از شهرها از انواع جوهر و غرینها و خانهها و نهروها و زیورها و حاکما بوده باشد که وصف کنند قادر حکما را و در دنیا و نهروها و زیورها و حاکما بوده باشد که وصف کنند قادر بر وصف آنها باشد چون از قبر بیرون آید از هر بوی بدن او نوری ساطع باشد و میادین نماید بوی و هفتاد و نه هزار سال از پیش رو و جانب راست و چپ او را روند تا او را بدر بهشت رسانند و چون داخل بهشت شود او را مقدم دارند و ملائکه از عقب او روند تا آنکه بشهری برسند که بیرونش از یا قوت سرخ باشد و اندوختن از زرد سبز و زعفران بوده باشد هر چه حق تعالی در بهشت خلق کرده است پس با او گویند که ای دوست خدا میدانی این شهر چیست گویند نه و شما آگوستید که گویند که ما مایه چندی که حاضر بودیم در هنگامی که توان نهیلی را بخواندی در دنیا و این شهر در آن

مستانهای الهی بکتاب نواست بخوانند آن نهیلان وشارت باد
 تو را به بهر این نواها وپوسنه درجوار رحمت الهی خواهی بود که دار
 السلام که بالای غی و مکر می دران قضا شده و نهها و رحمتهای خدا مکر
 از قوم قطع نمیکرد و نهیلان نیست لا اله الا الله عدد الالباب
 والذهور لا اله الا الله عدد امواج البحر لا اله الا الله
 ورحمته خیر مناجعون لا اله الا الله عدد الثور والبحر
 لا اله الا الله عدد الشعر والوبر لا اله الا الله عدد الحجر
 والمدر لا اله الا الله عدد في العيون لا اله الا الله في الليل
 اذا غصن والصبح اذا انقش لا اله الا الله عدد الرياح في
 البراري والصخور لا اله الا الله من اليوم الى يوم ينفخ في الصور
 واز بعضی روایات منقاد میشود که سیک مرتبه نواکتفا میتوان کرد و الله
 بعلم در اعمال روز نوبه و روز عرفه است روز نوبه روز هفتم
 ذی الحجه است و روز مبارکیت و این بابویه از حضرت امام موسی روایت
 کرده است که حضرت رسول فرمود که حق تعالی بکریم است از روزها چهار
 روز و از جمیع روز نوبه و روز عرفه و روز عید قربان و ایضا از حضرت

صادق

صادق روایت کرده است که روز نوبه روز نوبه که از شصت سال که است شب عرفه
 از ایام مبارک است و از حضرت رسول منقول که در شب عرفه دعا استجاب
 و کسی که از شب عبادت بر سر روز و جسد و هفتاد سال عبادت در او انش
 مناجات با قاضی الحاجات هر که در این نوبه کند نوبه ما من قبول مناجات
 صادق منقول که هر که در شب عرفه با درستی جمیع این دعا بخواند عطا
 کما نزل بامر ربه اللهم یا شامد کل بحی و موضع کل شکی
 و عالم کل خفیة و شفی کل حاجه یا مبذل ما بالقیم علی
 العباد یا کریم العفو یا حسن التجاوز یا جواد یا من لا یوارى منه
 کبر داج و لا یختر حاج و لا سماء ذات أبراج و لا ظلم ذات
 ارنیاج یا من اظلم عنک ضیاء استنک یور و یجمل
 الکرم الذی تجلت به الجبل فحمله دگا و حر موسی
 صغیرا و اتمیت الذی رفعت به القوان بلا عید و سخط به
 الارض علی وجه ماء جلد و بانیمک الخزون المکنون المکنون
 الظاهر الذی اذا دعیت به اجبت و اذا استسک به اعطیت و

صادق

دَعَا إِلَيْهِ بِعَفْوٍ فَرَدَدَتْ عَلَيْهِ بَصَرَهُ وَفَرَّ عَيْنُهُ يَوْسُفَ وَ
جَعَلَ تَسْمِيَهُ وَيَا سَمِيكَ الَّذِي دَعَا إِلَيْهِ سَلْبُهُنْ فَوَهَبَتْ لَهُ
مُلْكًا لَا يَبْغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِكَ إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ وَيَا سَمِيكَ
الَّذِي تَخْتَرُ بِهِ الْبِرَّ الْمُحْتَمِلُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ إِذْ
قَالَ تَعَالَى سُحْبَانَ الَّذِي سَمِيَّ بَعْدَ أَنْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ الْحَرَامِ
إِلَى التَّجْبِيلِ الْأَقْصَى وَقَوْلُهُ سُحْبَانَ الَّذِي تَخْتَرُ تَامِدًا وَمَا كُنَّا
لَهُ مُقَرَّبِينَ وَإِنَّا إِلَى دَنَابِنَا الْمُنْقَلِبُونَ وَيَا سَمِيكَ الَّذِي تَقُولُ بِجَبْرِئِيلَ
عَلَى تَحْمِيلِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَيَا سَمِيكَ الَّذِي دَعَا إِلَيْهِ أَدَمُ فَخَفَرَتْ
لَهُ ذَنْبُهُ وَأَسْكَنَتْهُ جَنَّتَكَ وَأَسْتَأْنِكَ بِحَقِّ الْفَرَارِ الْعَظِيمِ وَبِحَقِّ
تَحْمِيلِ خَالَةِ النَّبِيِّينَ وَبِحَقِّ زَهْرِهِمْ وَبِحَقِّ فَضْلِكَ يَوْمَ الْقَضَاءِ وَ
بِحَقِّ الْمَوَازِينِ إِذَا نُصِبَتْ وَالْحَقِّ إِذَا أُفْشِرَتْ وَبِحَقِّ الْقَلَامِ وَمَا
جَرَى وَاللَّوْحِ وَمَا أَصْحَى وَبِحَقِّ الْأَسْمِ الَّذِي كَتَبَتْهُ عَلَى سُرِّ الْإِنْفِ

الغريز

الغريز قبل خَلْقِكَ الْخَلْقِ وَالْذِيَا وَالْقَمَرِ وَالْقَمَرِ وَالْقَمَرِ عَامٍ
وَأَشْهَدُكَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَرْجُو مَعْدَكَ
وَرِسْوَةَ وَأَسْتَأْنِكَ يَا سَمِيكَ الْخَزِيرُ فِي خَرَاتِكَ الَّذِي أَسْتَأْنُكَ
بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ لَمْ يَظْهَرْ عَلَيْهِ أَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ لَا مَلَكًا
مُقَرَّبًا وَلَا نَبِيًّا مُرْسَلًا وَلَا عَبْدًا مُضْطَظًّا وَأَسْتَأْنِكَ يَا سَمِيكَ
الَّذِي تَقَفَتْ بِهِ الْحَادِثَاتُ فِي الْحَيَالِ وَأَخْلَفَتْ بِهِ الْكَلْبَلُ
وَالْتَهَامَتْ بِحَقِّ السَّبْعِ الْمَثَانِي وَالْفَرَارِ الْعَظِيمِ وَبِحَقِّ الْكَلَامِ الْكَامِلِ
وَبِحَقِّ طَهْرِهِ وَبِحَقِّ وَكْفِهِ عَصْرَ وَجْهِهِ وَبِحَقِّ تَوَرُّدِهِ مُوَلِّغًا وَبِحَقِّ
عَلِيٍّ وَبِحَقِّ دَاوُدَ وَفَرَّانِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَى
جَمِيعِ الرُّسُلِ وَيَا مَيَّاسَ أَمِيرِ أَمِيَّا الَّذِي أَسْتَأْنُكَ بِحَقِّ نِيْلَاتِ
الْمُنَاجَاتِ الْإِلَهِيَّةِ كَانَتْ يَدُكَ وَبَنَ مُوسَى بْنِ عِصْرَانَ فَوْجَكَ
طَوْرَ سِنَاءَ وَأَسْتَأْنِكَ يَا سَمِيكَ الَّذِي عَلَّمَكَ مَلِكُ الْوَبِ لَقِيضَ

اَلَا دَوَّاحٌ وَاسْتَلَمَ بِاسْمِكَ الَّذِي كُتِبَ عَلٰى وَرْدِي لَزِيْزٍ وَخَصَّصَ
 جَعَلَا ^{وَدَعَا} وَهَمَّ اَنْ يَّسْتَمِ بِاسْمِكَ الَّذِي كُتِبَ عَلٰى وَرْدِي لَزِيْزٍ وَخَصَّصَ
 التَّهْلُكُ لِيْكَ الْوَقْفَةُ فَهَلْ بَانَارُ كُوْنِيْ بَرْدًا وَسَلَامًا وَاسْتَلَمَ
 بِاسْمِكَ الَّذِي كُتِبَ عَلٰى سُرَادِيْ الْحَدِّ وَالْكَرَامَةِ بَا تَرْبِيَّتِيْ
 سَامِيٍّ وَلَا تَنْقُصُهُ نَائِلٌ يَّامَنْ يَدِيْ بَغَاثٌ وَالْبَدِيْجُ اسْتَلَمَ
 بِمَعَانِيْدَا لِيْزٍ مِنْ عَرْشِكَ وَمُسْتَهَيِّ الرِّجَالِ مِنْ كِبَاكِ وَبِاسْمِكَ
 الْاَعْظَمُ وَجَدَكَ الْاَعْلٰى وَكَلَامِكَ الثَّمَانِيْنَ الْعَلٰى اَللّٰهُمَّ رَبَّ
 الرِّجَالِ وَمَا دَرَسْتَ وَالْقَمَلِ وَمَا اَطْلَكَ وَالْاَرْضِ وَمَا اَقْلَكَ وَ
 الشَّيْطَانِ وَمَا اَصْلَكَ وَالْحَادِ وَمَا جَرَسْتَ وَنَحْوُ كُلِّ حَقٍّ هُوَ
 عَلَيْكَ حَقٌّ وَنَحْوُ السَّلَامَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَالزُّوْحَانِيْنَ وَالْكَرُوْبِيْنَ
 وَالْمُحِبِّينَ لَكَ بِالْبَيْتِ وَالْقَهَارِ لَا يَسْتَرْوْنَ وَنَحْوُ اَزِيْزٍ خَلِيْلِكَ
 وَنَحْوُ كُلِّ وَلِيٍّ سَادِكَ بَيْنَ الصَّفَا وَالزِّيْنِ وَتَسْتَجِيبُ لَهُ دَعَاةً
 يَا مُجِيبُ اسْتَلَمَ بِهَذِهِ اَسْمَاءُ وَهَذِهِ الدَّعَوَاتُ اَنْ تَغْفِرَ لَنَا

مَا فَدَسْنَا

مَا فَدَسْنَا وَمَا اَخْرَانَا وَمَا اَسْرَدَانَا وَمَا اَعْلَنَا وَمَا اَكْدَيْنَا وَمَا اَخْصَنَا
 وَمَا اَشْنَعْنَا عَلَيْنَا مِنْكَ اَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَنَحْنُ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ
 الرَّاحِمِيْنَ يَا حَافِظَ كُلِّ غَرِيبٍ بِأَمْرٍ كُلِّ وَجِيدٍ بِأَمْرٍ كُلِّ
 ضَعِيفٍ يَا نَاصِرَ كُلِّ مَظْلُوْمٍ يَا زِيْنَ كُلِّ مَحْرُوْمٍ يَا مُوَسِّسَ كُلِّ شَيْءٍ
 يَا صَاحِبَ كُلِّ شَيْءٍ يَا عِمَادَ كُلِّ حَاضِرٍ يَا غَافِرَ كُلِّ ذَنْبٍ وَتَحْيِيَّةً
 يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِيْنَ يَا صَرِيحَ الْمُنْصَرِّحِيْنَ يَا كَاشِفَ كُرْبٍ
 الْمَكْرُوْبِيْنَ يَا فَارِجَ هَمِّ الْمَهْمُوْمِيْنَ يَا بَدِيْعَ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِيْنَ
 يَا مُنْصَحِيَّ غَايَةِ الظَّالِمِيْنَ يَا مُجِيبَ دَعْوِ الْمُضْطَرِّبِيْنَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ
 يَا رَبَّ الْعَالَمِيْنَ يَا دِيَانَ يَوْمِ الدِّينِ يَا اَجْوَدَ الْاَجْوَدِيْنَ يَا اَكْرَمَ
 الْاَكْرَمِيْنَ يَا سَمْعَ السَّامِعِيْنَ يَا بَصَرَ الْبَاصِرِيْنَ يَا اَفْذَرَ الْفَاوِزِيْنَ
 اغْفِرْ لِيْ الذُّنُوْبَ الَّتِي تَعْمُرُ النِّعَمَ وَاغْفِرْ لِيْ الذُّنُوْبَ الَّتِي تُورِثُ
 الشَّدْمَ وَاغْفِرْ لِيْ الذُّنُوْبَ الَّتِي تُورِثُ الشَّدْمَ وَاغْفِرْ لِيْ الذُّنُوْبَ الَّتِي

عَلَى خَيْرِ لَآئِنِكَ وَصُنْعِكَ عِنْدِي خَاصَّةً كَمَا خَلَقْتَنِي
فَأَحْسَنْتَ خَلْقِي وَعَلَّمْتَنِي فَأَحْسَنْتَ تَعْلِيمِي وَهَدَيْتَنِي فَأَحْسَنْتَ
هُدَايَتِي فَكَانَ الْحَمْدُ عَلَى أَعْيَانِكَ عَلَى قُدْرَتِكَ وَحَدِيثِكَ فَكَذَرْتُ
كَزْبِي يَا سَيِّدِي فَكُفِّنْهُ وَكَذَرْتُ غَيْمِي يَا سَيِّدِي فَتَقَشَّطْهُ
وَكَذَرْتُ قَيْمِي يَا سَيِّدِي فَكُفِّنْهُ وَكَذَرْتُ بَلَاءِي يَا سَيِّدِي فَكُفِّنْهُ
صَوْنَهُ وَكَذَرْتُ عَيْبِي يَا سَيِّدِي فَكُفِّنْهُ فَكَانَ الْحَمْدُ عَلَى
كُلِّ حَالٍ فِي كُلِّ مَوْقِعٍ وَزَمَانٍ وَمَقْلَبٍ وَمَقَامٍ وَعَلَى هَذِهِ
أَحْكَامُ وَكُلِّ حَالٍ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ أَفْضَلِ عِبَادِكَ تَصَدِّقًا فِي
هَذَا الْيَوْمِ مِنْ خَيْرِ تَقْدِيرِهِ أَوْضِرْ لِكُفِّنْهُ أَوْ سَوِّغْ لَهُ أَوْ
بَلَاءَهُ تَدْفِئْهُ أَوْ خَيْرِ تَوْنِهِ أَوْ رَحْمَةً تَنْشُرْهَا أَوْ عَافِيَةً تُلْقِيهَا
فَإِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَبِذَلِكَ خَرَأَتْ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ
وَإِنَّ أَوَّاحِدًا لَكَ رُوِيَ الْعَطِيُّ الَّذِي لَا يَرُدُّ سَأَلُهُ وَهُوَ يُجِيبُ أَسْأَلَهُ

ولا

وَلَا يَنْقُصُ نَائِلُهُ وَلَا يَنْفَدُ مَا عِنْدَهُ بَلْ يَزِدُّ أَدْنَى وَجْهِكَ
وَعَطَاءٌ وَجُودًا وَزَوْجِي مِنْ خَزَائِنِكَ الَّتِي لَا تَنْقُصُ أَوْ مَن
رَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةِ إِنَّ عَطَاءَكَ لَمْ يَكُنْ مَحْظُورًا وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ رَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَاحْدِهِ بِشَيْءٍ وَرَحْمَتِكَ
فِيَارِثَ حَضْرَتِ شَامِ حَسْبَنِي حُشْبٌ وَوَزَعُهُ وَارِدُ شَانِ اسْتَغْنَانِي بِرَحْمَتِكَ
دَرْكَابُ نَحْوَةِ الزَّائِرِ ذِكْرُكَ دَهَامُ وَزِيَارَتُ دُرِّهِ لَقَاءُ اللَّهِ بَعْدَ زَاهِنِ مَكْذُورِ
خَوَاصِدُ شَدِيدِ بَشَرَتِهِ زِيَارَتُ نَحْصَرِ مَكْذُورِ شَدِيدِ بَشَرَتِهِ دُرِّهِ وَزَعَرُ وَاعْتِيَادِ
عُظْمَاءِ مَسْأَلَةِ تَوْفِيقِي يَا بَدِيعُ دَرْعَاتِ بَاشِدِ دَعْوَةٍ وَاعْتِمَالِ بَسِيَارِ
دَاوِدِ وَبَهْرِ رَاغِبِ أَلِ دُرِّهِ وَزَعَرِ غَاثِ حُشْبِ سَجْدَةِ جَمْعِ كُنْدِيَانِ غَمَامِ
ظَهْرِ عَصْرِ دَاوُدَ وَفَتْ وَنَافِلُهُ وَآذَانَ عَصْرِ سَاطِعِ بَدُودِ وَبَعْدَ زَهْرَةِ عَصْرِ
شُغُولِ دَعَا يَا بَدِيعُ شَدِيدِ شَامِ دَعَا الزَّائِرِ بِلَادِ زَانِ مَوْقِعِ زَنْدِ وَبَدِيدِ
يَا بَدِيعُ دُرِّهِ نَحْوَةِ دُرِّهِ وَنَحْوَةِ نَحْوِ نَحْوِ نَحْوِ نَحْوِ نَحْوِ نَحْوِ نَحْوِ نَحْوِ نَحْوِ نَحْوِ
إِنْ جَعَلْتَ بَدِيدِ دُرِّهِ وَنَحْوِ نَحْوِ نَحْوِ نَحْوِ نَحْوِ نَحْوِ نَحْوِ نَحْوِ نَحْوِ نَحْوِ نَحْوِ نَحْوِ
دَسْتِهَايَ خُودِ زَائِرِ سَمَانِ بِلَادِ دُرِّهِ وَبَدِيدِ دُرِّهِ وَنَحْوِ نَحْوِ نَحْوِ نَحْوِ نَحْوِ
بُودِ نَحْوِ نَحْوِ نَحْوِ نَحْوِ نَحْوِ نَحْوِ نَحْوِ نَحْوِ نَحْوِ نَحْوِ نَحْوِ نَحْوِ نَحْوِ نَحْوِ
تُونِدِ بَدِيدِ دُرِّهِ وَنَحْوِ نَحْوِ نَحْوِ نَحْوِ نَحْوِ نَحْوِ نَحْوِ نَحْوِ نَحْوِ نَحْوِ نَحْوِ
حَضْرَتِ شَامِ مَوْقِعِ شَدِيدِ دُرِّهِ وَنَحْوِ نَحْوِ نَحْوِ نَحْوِ نَحْوِ نَحْوِ نَحْوِ نَحْوِ

از زعفران نیا یا و بر سبک که از برای توبه هزار بار بر او باد پس من بخوابم
 دست بر دارم از سبک هزار بار دعا می ملک که البته مستجاب برای بندگان
 خود که نمیدانم مستجاب خواهد شد یا نه و اگر کسی توفیق یا بد که در روز عرفه
 در حجت و قبله مسجد حضرت امام حسن مجتبی علیه السلام باشد و او را
 کمترین آب از کسی که در عرفات باشد بکشد یا ده است چنانچه از حضرت
 صادق منقول است که هر که در روز عرفه بزبان حضرت برود و حق و راستی
 و او را امام واجب الاطاعه دانند بگوید جنتی برای او ثواب دو هزار
 حج و دو هزار عمره مقبول و هزار جهاد که با پیغمبر می باشد یا امام عادل
 راوی که کجاست ثواب توفیق حضرت از روی غیب نبوی و نظر کرده
 و فرمود بدو سبک که من مؤمن چون در روز عرفه نزد قبر آنحضرت حاضر شود
 و در نهضت غایت عمل کند و توبه زیارت شود هر گاه که برسد از ثواب
 یک عمره برای او پیوسته و در روایت دیگر فرمود که در روز عرفه حقیقتا
 اول نظر رحمت نبوی زقار امام حسن می کند و گاه از ایشان ترا می آید
 و حاجات ایشان را بر می آورد و بعد از آن توبه اهل عرفات یک روز و یک
 در میان زقار آنحضرت حرامزاده و فرزند زان نیست در میان اهل عرفات
 است و کسی که توفیق بهیچک از اینها را نیابد باید در سایر بلاد غسل کند
 و در محرم مؤمنان حاضر شود و زیارت آنحضرت بکند و اگر بر امام بلندی یا
 حضرت ای کثاده باشد بهتر است پس شغل دعا شوند و تا شام مشغول ذکر
 و دعا باشند تا در ثواب آنها شریک گردند چنانچه از حضرت صادق

منقول

منقول است و احادیث و اباب روزه روز عرفه مختصه و ذکرها را جمع میان حاجات
 باین روش کرده اند که اگر اشیا ای در راه نیاشد و او را از دعا کردن ضعیف
 نگرداند سنت و لا ذکر و معنی آنست که اگر اشیا در راه نیاشد و او را از دعا کردن ضعیف
 نگرداند روزه روز عرفه بر او واجب است و اگر در راه اشیا ای باشد یا در روزه
 از دعا ضعیف شود روزه نگیرد و بهتر است از حضرت صادق منقول است که هر که
 در روز عرفه پیش از آنکه متعشع دعا شود دو رکعت نماز بخواند و در روز برائت
 اعتراف کند نزد خدا بگناهان خود و اگر رکعت خطاهای خود و دعا بزرگتر شود
 اهل عرفات و گاه آن گذشته و این است از شیخ مفید این نماز
 بعد از نماز عصر ذکر کرده است و گفته است که این نماز مخصوص جمعیست که در
 اطراف باشند و در عرفات نباشند و در حدیث معتبر از حضرت صادق
 منقول است که چون خواهد مشغول دعا شود اول صد مرتبه الله اکبر صد مرتبه
 الحمد لله و صد مرتبه سبحان الله و صد مرتبه لا اله الا الله و صد مرتبه قل
 هو الله و صد مرتبه انا انزلناه بخواند و در روایت دیگر فرمود صد مرتبه اید
 انکرمی بخواند و صد مرتبه لا حول و لا قوة الا بالله بگوید و صد مرتبه
 اللهم صل علی محمد و آل محمد بگوید پس مشغول دعا شود و بهتر است خطاهای
 دعا صحیفه کامله است از ابی حمزه و شیخ طوسی پس بعد از حضرت صادق روایت
 کرده است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله حضرت ابی ایوب علیه السلام
 گفت ای ای نواز اعلی کتم دعا روز عرفه و او اند دعا پیغمبر این پیش از من

يَكُونِي لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ الْمَلِكُ وَلَهُ الْحُكْمُ يُحْيِي
 وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ سَيِّدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 اللَّهُمَّ كَلِّمْ قَوْلِي وَخَيْرْ أَمْرًا قَوْلِي وَتَقَوُّنَ مَا يَقُولُ الْقَائِلُونَ
 اللَّهُمَّ كَلِّمْ صَلَواتِي وَلَسْكِ وَنَحْيَا عَنِّي وَمَا فِي وَلَكَ بِرَأْسِي وَبِكَ
 حَقِّي وَمَنْ تَقِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفَقْرِ وَفِي وَسْوَاسِ
 الصَّدَقَاتِ وَفِي شَرِّ الْأَمْزِ وَمِنْ عَذَابِ الْغَيْرِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 خَيْرَ الرِّزْقِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا يَجِيءُ بِهِ الرِّزْقُ وَأَسْأَلُكَ خَيْرَ
 الْبَيْتِ وَخَيْرَ الْبَهْمِ وَاللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُورًا وَفِي مَنَاجِي نُورًا
 فِي بَصَرِي نُورًا وَفِي حُجِّي نُورًا وَفِي دَمِي وَعَظْمِي وَعُرْفِي وَمَنَاجِي
 وَمَقْعَدِي وَمَدْجَلِي وَخَيْرَ حُجِّي نُورًا وَأَعْظَمَ لِي نُورًا يَا رَبِّ قَوْمِ
 أَفْكَارِكَ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنْصَرُ مِنْ أَمَامِ رِضَا مُنْفُوتٍ لِي بِأَنْ
 دَعَا رَأْسِي وَنَعْنَعُ نَحْنُ اللَّهُمَّ كَلِّمْ قَوْلِي وَخَيْرْ أَمْرًا قَوْلِي وَتَقَوُّنَ مَا يَقُولُ الْقَائِلُونَ

ما أقول

مَا أَقُولُ وَكَأَوْسَعِي عَلَيْكَ قَلْبِي عَفْوًا وَكَأَبْدَانِي بِالْإِحْسَانِ
 فَأَتُفَعِّلُكَ بِالْغَفْرِ إِنَّ وَكَأَمْرِي بِمَعْرِفَتِكَ فَاشْفَعْهُ عَفْوَكَ
 وَكَأَمْرِي بِمَعْرِفَتِكَ فَاشْفَعْهُ عَفْوَكَ وَكَأَمْرِي بِمَعْرِفَتِكَ فَاشْفَعْهُ عَفْوَكَ
 يَا أَلْأَكْبَرُ أَغْنِ عَنِّي مِنْ أَلَا يَغْنِيكَ فَاعْفُ عَنِّي مَا لَوْ شِئْتَ بَحْتَنِي
 مِنْهُ بِأَجْوَدَ مَا كُنْتَ بِرَأْسِ الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَأَنْصَرُ مِنْ أَمَامِ مُوسَى
 ابْنِ عَامُوفُوسُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ وَأَنْصَرُ مِنْ أَمَامِ مُوسَى ابْنِ عَامُوفُوسُ
 فَدَسَلَفْتُ مَنِي وَأَنَا بَيْنَ يَدَيْكَ يَا رَبِّ عَفْوَكَ عَفْوَكَ فَاهْلُ
 الْعَفْوَكَ يَا أَهْلَ الْعَفْوَكَ يَا أَحْسَنَ مَنْ عَفَى عَفْوَكَ وَلَا خَوْفَ لِي
 وَأَنْصَرُ مِنْ أَمَامِ رِضَا مُنْفُوتٍ لِي بِأَنْ دَعَا رَأْسِي وَنَعْنَعُ نَحْنُ اللَّهُمَّ كَلِّمْ قَوْلِي وَخَيْرْ أَمْرًا قَوْلِي وَتَقَوُّنَ مَا يَقُولُ الْقَائِلُونَ
 وَأَنْصَرُ مِنْ أَمَامِ رِضَا مُنْفُوتٍ لِي بِأَنْ دَعَا رَأْسِي وَنَعْنَعُ نَحْنُ اللَّهُمَّ كَلِّمْ قَوْلِي وَخَيْرْ أَمْرًا قَوْلِي وَتَقَوُّنَ مَا يَقُولُ الْقَائِلُونَ
 وَأَنْصَرُ مِنْ أَمَامِ رِضَا مُنْفُوتٍ لِي بِأَنْ دَعَا رَأْسِي وَنَعْنَعُ نَحْنُ اللَّهُمَّ كَلِّمْ قَوْلِي وَخَيْرْ أَمْرًا قَوْلِي وَتَقَوُّنَ مَا يَقُولُ الْقَائِلُونَ
 وَأَنْصَرُ مِنْ أَمَامِ رِضَا مُنْفُوتٍ لِي بِأَنْ دَعَا رَأْسِي وَنَعْنَعُ نَحْنُ اللَّهُمَّ كَلِّمْ قَوْلِي وَخَيْرْ أَمْرًا قَوْلِي وَتَقَوُّنَ مَا يَقُولُ الْقَائِلُونَ

الذي ليس لخصاله دافع ولا لبطائمه مانع ولا كصبي يضع صنائع
وهو الجواد الواسع طمر اجناس البائع واقرن بحكيمه الصانع
ولا تخفى عليه الاطلاع ولا تصعب عنه الودائع جازي كل
صانع ولا تش كل فاع ودام كل صانع ومنزل المنافع والكتاب
الجامع بالقرى الشاطيع وهو اللدعوات سامع والطبعين نافع و
للدعوات دافع ولكل باب دافع والحجاب رفعا ومعهم غير كل
صانع ودافع صرعة كل صانع فلا اله غيره ولا ثني بعد له و
ليس كمنه بئى وهو التبع الجبى اللطيف الحبيب وهو على كل
شئ مهيمن اللهم انى رعب اتيك واشهد بانبيوتك لك مقرا
بانك ربي وان اليك مرجى ابتدئ بغيرك قبل ان اكون
شئامدكو اخلصني من الشراب ثم استكني الاصلاحات
لربى المتون واخلاف الدهور فلم ازل طاعنا من جلب الى رحمة

في تقادير

في تقادير الامام المصطفى والفزون الخاليد لم تخفى لرايتك
في لطفك لي واخايتك لي في دولة انام الكفر والدين تقصوا
عهدك وكن تدور سلك لك ان اخر حنى رامة منك ومحننا
على للذي سبوني من الهدى الذي بئرني وفيه انشائي
ومن قبل ذلك رامت في محيل صنعك وسوايغ نعميك على
واستدع جاني من مهي ثمى ثم استكني في ظلمات تلك بن
لحم وجلد ودم ولم تهنر في محلي ولم تجعل لي شئام من امرى ثم
اخر حنى الى الدنيا انما سونا وحظي في المهدي فلفا صديا
ورزقني من العلاء كس طر يا وعطف على قلوب الخواضين و
كففتني الانهيات الزخام وكلا في من طورى الجان وسكنني
من لبادرة والنقصان فعايت يا رحيم يا رحمن حتى اذا استهلك
ناظرا بالكلام اتممت لي سابع الانعام فمررتى لا انا في كل

[illegible][illegible]

اشكوا اليك غمهم وبعد داري وهو اني على من ملكته امرى
 انا لا املك فلا اخل في غضبك فان لم تكن غضبك علي فلا انا بالي سوا
 غمهم انهم لو لم يسمعون صوتي لم يسمروا بغيري بل يسمعون صوتي
 غمهم انهم لو لم يسمعون صوتي لم يسمروا بغيري بل يسمعون صوتي
 له الارض والسموات وانك انت به الظالم وصلى عليه امر
 الاولين والآخرين ان لا يمسني على غضبك ولا تتركني من فضلك
 لك العقب حتى ترضى قبل ذلك لا اله الا انت رب العالمين
 والتغير الحرام والبدن البغي الذي اخلكه البركة وجعلته
 للانس منه يا من عفى عن العظيم من الذنوب عليه يا من اسع
 النعمه بفضله يا من اعطى البحر بكميه يا عدلي في شدي يا
 صابحي في وحدتي يا غياثي في كربتي يا مودني في حفرتي يا وني
 نعيي يا الهي واله الباقي برهم واسمعي لي وتخف عني ويري
 جبريل وميكائيل واسراييل ورب محمد خاتم النبيين واله

النبيين

النبيين ومنزل المزمور والانجيل والقرآن والقرآن ومنزل
 كنه عصم وعده من والقرآن الحكيم انت كنهني حين تعيبي
 المذمب في سجنها وضو على الارض برحمتها وكولا رحمتك
 لكن من الهالكين وانت مقبل عني وكولا سر لك انا
 لكن من المقضون وانت مؤيدني بالنصر على اعداء وكولا
 نصر لك انا لكن من المغلوبين يا من حص نفسه بالشمو
 الرضا فاوليا وهبهم بغير من يا من جعلت له الملوكة ببر
 المذمور على اغناهم فهم من سطوانه خائفون نعمه خائفه
 الا عين وما تخفي الضد ووعيت ما تاني به الا زمان والذم
 يا من لا يعلم كيف هو الا هو يا من لا يعلم ما يعلم الا هو يا من
 كبر الارض على الماء وسد الهواء بالسماء يا من له الكرم
 الاسماء يا ذا العرف الذي لا يقطع بك يا مقيض الركب يوف

النبيين

فَالْبَدَلُ الْفَقْرُ وَخُرْجَةُ مِنَ الْجَبِّ وَجَاعَلَهُ بَعْدَ الْعَبُودِيَّةِ مَلِكًا
 يَأْزَادُ نَوْسَهُ عَلَى يَعْقُوبَ بَعْدَ أَنْ يَصْبِيَ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ
 كَيْفَ يَكُونُ بَعْدَ ذَلِكَ؟ این را که میگویند بعد از آنکه از بندگی او رها شود و از آزار او رها شود و از آزار او رها شود و از آزار او رها شود
 مِنَ الذَّمِّ عَنْ بَيْتِهِ بَعْدَ كَيْفَ سَمِعَهُ وَقَتْلَهُ عَمْرَهُ يَأْمَنُ اسْتِحْجَابَ
 لَوْ كُنَّا نَأْمَنُ بِهِ لَكُنَّا نَجْعَلُ لَهُ قَرْدًا وَحِيدًا يَأْمَنُ أَخْرَجَ
 بُوْنُ مِنْ بَيْتِ الْحَوْثِ يَأْمَنُ قُلُوبَ الْبَحْرِ لَيْسَ اسْرَابِلُ فَانْجَحَهُمْ
 وَجَعَلَ فِرْعَوْنَ وَجُودَهُ مِنَ الْغُرْفَيْنِ يَأْمَنُ كَرَمُ الزَّيْبِ لِيَسْرُ
 بَيْنَ بَدَنِي رَحْمَتِهِ يَأْمَنُ لَا يَجْعَلُ عَلَى مَرْصَعَةٍ مِنْ خَلْقِهِ يَأْمَنُ
 اسْتَفْدَا الْحَمْرَةَ مِنْ بَعْدِ طَوْلِ الْحَمْدِ وَفَدَّ عَدُوِّي نَعْمَةً بِأَكْلُونِ
 وَفَقَهُ وَبَعْدَ دُونَ عَمْرَةٍ وَفَدَّ حَادُوهُ وَنَادُوهُ وَكَتَبُوا رَسَالَةً
 يَا اللَّهُ مَا يَدْعِي لَابَدَةٍ لَكَ مَاذَا لَمْ يَلْقَا دَلَّكَ بِأَحْسَنِ حَالٍ لَاحِثٍ
 يَا نَجِيَّ الْمُؤْمِنِ يَأْمَنُ هُوَ قَاهٌ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ يَأْمَنُ كَسْبُ يَأْمَنُ قُلُوبُ لَهُ
این را که میگویند بعد از آنکه از بندگی او رها شود و از آزار او رها شود و از آزار او رها شود و از آزار او رها شود

شکری

شكْرِي قَاهٌ يَجْرِي مِنْ عَطْفِكَ عِنْدَ تَطَلُّقِي قَاهٌ بَعْضُي وَدَائِي
 عَلَى الْمَعَاصِي قَاهٌ يَجْعَلُ لِي يَأْمَنُ حَقْقِي فِي صَعْرِي يَأْمَنُ رَدِّي فِي
 كِبَرِي يَأْمَنُ يَأْمَنُ يَأْمَنُ يَأْمَنُ يَأْمَنُ يَأْمَنُ يَأْمَنُ يَأْمَنُ يَأْمَنُ
 نَحَازِي يَأْمَنُ عَارِضِي بِالْحَبْرِ وَالْأَخْيَانِ وَعَارِضِي بِالْأَسَاءَةِ
 وَالْأَعْيَانِ يَأْمَنُ هَلْ لِي بِالْإِيمَانِ قَبْلَ أَنْ أَعْرِفَ شُكْرَ أَلِيمِنَا
 يَأْمَنُ دَعْوَتُهُ مَرْيَضًا قَفْنًا وَغَرًّا يَأْمَنُ كَانِي وَجَاعَلَهُ قَاطِعِي
 وَعَطَشًا قَاهٌ زَوَانِي وَذَلِيلًا قَاهٌ عَزِي وَجَاهِلًا مَعْرِفِي وَوَحِيدًا
 فَكَرْمِي وَعَاثِيًا قَاهٌ دَنِي وَمَقِيلًا قَاهٌ غَانِي وَمُنْصَرًّا قَاهٌ قَصْرِي
 وَغِيَا قَاهٌ لَيْسِي وَأَمْسِكْ عَنْ جَمِيعِ ذَلِكَ فَابْسُدْ لِي فَلَاكُ
 الْحَمْدُ يَأْمَنُ أَقَالَ عَشْرِي وَنَفْسِي وَكَلْبِي وَكَلْبَابَ دَعْوِي وَسَرَّ
 عَوْرِي وَعَقْرِي وَنُفْيِي وَبَلْعِي طَلْبِي وَصَرْفِي عَلَى عَدُوِّي وَإِنْ
 أَعَدَّ نَعْمًا وَمِنْكَ وَكَرَاهِيَّتِكَ لَا أَحْصِيهَا يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الَّذِي
این را که میگویند بعد از آنکه از بندگی او رها شود و از آزار او رها شود و از آزار او رها شود و از آزار او رها شود

اَعْتَبْتُكَ الَّذِي احْسَبْتُ نَسْتَا الَّذِي احْكَمْتُ نَسْتَا الَّذِي اَفْضَلْتُ
 اَعْتَبْتُكَ الَّذِي مَنَنْتُ نَسْتَا الَّذِي كَلَمْتُ نَسْتَا الَّذِي رَفَقْتُ نَسْتَا الَّذِي
 وَهَقْتُ نَسْتَا الَّذِي اَعْطَيْتُ نَسْتَا الَّذِي اَعْتَبْتُ نَسْتَا الَّذِي اَقْبَلْتُ
 نَسْتَا الَّذِي اَوَيْتُ نَسْتَا الَّذِي كَهَيْتُ نَسْتَا الَّذِي هَكَيْتُ نَسْتَا الَّذِي
 عَصَيْتُ نَسْتَا الَّذِي سَخَرْتُ نَسْتَا الَّذِي عَقَرْتُ نَسْتَا الَّذِي اَقْلَبْتُ
 نَسْتَا الَّذِي مَكَّنْتُ نَسْتَا الَّذِي اَعَزَّضْتُ نَسْتَا الَّذِي اَعْتَبْتُ نَسْتَا الَّذِي
 عَصَيْتُ نَسْتَا الَّذِي اَتَكْتُ نَسْتَا الَّذِي نَصَرْتُ نَسْتَا الَّذِي سَهَبْتُ
 نَسْتَا الَّذِي عَاقَبْتُ نَسْتَا الَّذِي اَكْرَمْتُ نَسْتَا الَّذِي رَفَعْتُ نَسْتَا الَّذِي
 فَكَّكَ الْحَدَّ اَتَمَّا وَلَكَ الشُّكْرُ وَاصْبَا اَمَّا يَا اِلٰهِي الْمُعْزِفُ
 بِدُنُوِّي مَا غَفِرَ هَالِي اَنَا الَّذِي اَسَا اَنَا الَّذِي اَخْطَا اَنَا الَّذِي
 اَغْفَلْتُ اَنَا الَّذِي جَهَلْتُ اَنَا الَّذِي هَمَمْتُ اَنَا الَّذِي سَهَوْتُ
 اَنَا الَّذِي اَعْتَمَدْتُ اَنَا الَّذِي تَعَمَّدْتُ اَنَا الَّذِي وَعَدْتُ اَنَا الَّذِي

اَخْلَفْتُ

اَخْلَفْتُ اَنَا الَّذِي كُنْتُ اَنَا الَّذِي اُفْرِغْتُ اَنَا يَا اِلٰهِي اَغْفِرْ لِي
 عِنْدِي وَابْعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ مَا غَفِرَ هَالِي يَا مَنْ لَا تَنْصُرُهُ دُنُوْبُ
 عِبَادِهِ وَهُوَ الْعَنِي عَنْ طَاعَتِهِ وَالْوَقُوفُ مِنْ عَمَلِ مَنْ هُوَ صَالِحًا
 بِمَعُونَتِهِ وَرَحْمَتِهِ فَالْكَ اَسْأَلُ اِلٰهِي اَمْرِي قَصْبِكَ وَلَهْفِي
 قَارِ كَيْفَ تَهْلِكُ فَاَصْبَحْتُ لَا اِبْرَاءَ وَفَاعْلَمْتُ دَوْلًا قُوَّةً فَانْصَرْتُ
 قَبْلَ اَيِّ يَوْمٍ اَسْتَعِيْذُكَ يَا مَوْلَايَ اَلْبَيْتِ اَمْ يَصْرِي اَمْ يَلْسَانِي
 اَمْ يَسِيْدِي اَمْ يُوْجِلِي الْبَرْكَ اَلِهَاتِكَ عِنْدِي وَبِرْكَ اَلِهَاتِ
 عَصِيْبِكَ يَا مَوْلَايَ فَالْكَ الْحُجَّةُ وَالسَّبِيلُ عَلَيَّ يَا مَرِيْسَ رَفِي
 وَمَا اَلْبَاءُ وَالْاُمَهَاتُ اَنْ يَزْجُرُوْنِي وَمِنْ الْعَشَائِرِ وَالْاَخْوَانِ
 اَنْ يُبْعِزُوْنِي وَمِنْ السَّلَاطِيْنِ اَنْ يُعَافُوْنِي وَلَوْ اَطْلَعُوا يَا مَوْلَايَ
 عَلَيَّ مَا اَخْلَفْتُ عَلَيْهِمْ مِيْثَاقًا اَنْظُرْ فِينِي وَلَوْ ضَوْنِي وَقَطْعُوْنِي
 فَهَ اَنَا اَذِيْنُ يَدِيْكَ يَا سَيِّدِي خَاصَعًا ذَلِيْلًا حَصِيْرًا حَبِيْرًا

اَخْلَفْتُ

بِطَاعَتِكَ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ أَنْتَ تَجِيبُ دَعْوَةَ
 الْمُرَادِ بِرَأْسِهِ وَبِأَمْرِكَ تَجِيبُ دَعْوَةَ
 الْمُطْعِمِ إِذَا دَعَاكَ وَتَكْفِيفُ الشَّوْءِ وَتَغْيِثُ الْكَرْبَ وَتُخَفِّفُ
 الْغَمَّ وَتُغْنِي الْفَقِيرَ وَتُجَبِّرُ الْكَبِيرَ وَتُزِيلُ الْغَمَّ وَتُغْنِي الْكَبِيرَ
 وَلَيْسَ دُونَكَ ظَهِيرٌ وَلَا قَوْفٌ قَبْلَهُ وَأَنْتَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ بِطَاعَتِكَ
 الْمَكْبُولُ الْأَسِيرُ يَا رَازِقَ الْفَطْفُلِ الصَّغِيرِ بِإِعْصَمَةِ الْحَافِثِ
 الْمُسْتَعِيرِ يَا مَنْ لَا شَرَّكَ لَهُ وَلَا يُدْرِكُ بِرِصَالٍ عَلَى تَحْمِيلٍ وَالْمُخْتَلِ
 وَأَعْطَيْتَ فِي هَذِهِ الْعَيْشَةِ أَفْضَلَ مَا أُعْطِيَ وَأَنْتَ أَحَدُ
 مِنْ عِبَادِكَ تَزِيغُ تَوَلَّيْهَا وَأَلَا تُجِدُهَا وَبَلَدُهَا فَصَرَفَهَا
 وَكَرَّمَهَا وَتَكْفِيفُهَا وَدَعْوَةَ كَتَمَهَا وَحَسَنَةً تَغْنَمُهَا وَسَيِّئَةً
 تَعْفُ عَنْهَا أَنْتَ أَطْيَفُ خَيْرٍ وَعَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ أَنْتَ
 أَقْرَبُ مِنْ دَعْوِي وَأَسْرَعُ مِنْ أَجَابَتِي وَأَكْرَمُ مَنْ عَفَنِي وَأَوْسَعُ مَنْ
 أَعْلَى وَأَسْمَعُ مَنْ سَبَّحْتُ يَا رَحْمَنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَرَحْمَهُمَا الْبَرِّ
 كَفِّ عَنْكَ سَائِرَ الْأَشْيَاءِ إِلَّا مَا تَشَاءُ وَتَقْضِ

كَمِيلَكَ

كَمِيلَكَ سُؤْلٌ وَلَا سُؤْلَ مَا مَوْلَا دَعْوَتُكَ فَاجِبْنِي وَسْتَأْنِكَ
 فَاعْظِمْنِي وَرَغَبْنِي إِلَيْكَ وَرَحْمَتِي وَوَلِّفْنِي بِكَ بِحُجَّتِي وَرَغَبْنِي
 إِلَيْكَ فَكَمِيلَتِي اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَيَّ حُجَّتَكَ وَرَسُولَكَ وَبَيْتَكَ
 وَعَلَى الْوَالِدَيْنِ الطَّاهِرِينَ الطَّاهِرِينَ وَتَمِّمْ لَنَا نِعْمَتَكَ وَهَيْئَتَنَا
 عِظَامَكَ وَاجْعَلْنَا لَكَ شَاكِرِينَ وَلَا لَنَا لَكَ ذَاكِرِينَ آمِينَ يَا مَنْ
 يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ يَا مَنْ تَمْلِكُ هَذِهِ وَفَدَقَمَرٍ وَحُجَّتِي
 فَزَوِّدْنِي مِنْهُ وَتَقْضِ بَاغَايَةَ رَغْبَتِي الرَّغْبَتَيْنِ وَمَنْ تَهَيَّأْ لِي
 الرَّاغِبِينَ يَا مَنْ أَحْلَى كُلَّ شَيْءٍ عَلَيَّ وَأَوْسَعَ الْمُسْتَقْبَلِينَ رَافِعَةً
 وَرَحْمَةً وَحِجْلًا اللَّهُمَّ إِنَّا نَسُودُكَ إِلَيْكَ فِي هَذِهِ الْعَيْشَةِ الْبَرِّ
 تَسْمِعُهَا وَعَظْمَتُهَا تَحْمِلُ بِدِينِكَ وَرَسُولِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ جَلْفِكَ
 وَأَمِينِكَ عَلَى وَجْهِكَ اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَيَّ الْبَيْتَ وَالْمَسْرَجَ الْبَرِّ
 الَّذِي أَنْفَعَنِي عَلَى الْمُسْلِمِينَ وَجَعَلْتَهُ رَحْمَةً لِعَالَمِينَ اللَّهُمَّ
 كَفِّ عَنْكَ سَائِرَ الْأَشْيَاءِ إِلَّا مَا تَشَاءُ وَتَقْضِ

كَمِيلَكَ

وَأَنَا الْخَلْقُ وَأَنْتَ الْمَالِكُ وَأَنَا الْمَمْلُوكُ وَأَنْتَ الرَّبُّ وَأَنَا الْعَبْدُ
 وَأَنْتَ الْعَزِيزُ وَأَنَا الذَّلِيلُ وَأَنْتَ الْقَوِيُّ وَأَنَا الضَّعِيفُ وَأَنْتَ
 الْغَنِيُّ وَأَنَا الْفَقِيرُ وَأَنْتَ الْمُعْطَى وَأَنَا الْفَائِلُ وَأَنْتَ الْعَفْوُ وَأَنَا
 الْخَاطِئُ وَأَنْتَ الْحَيُّ الَّذِي لَا مَوْتَ وَأَنَا خَلْقُ أَمْرِكَ اللَّهُ أَنْتَ
 اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ وَأَنْتَ اللَّهُ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَفْوُ الرَّحِيمُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مَا لَكَ
 بِعَمِ الدِّينِ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مِنْكَ بَدَأَ الْخَلْقَ وَإِلَيْكَ
 رُجُوعُهُمْ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ كَفَرْنَا وَلَا نَمُوتُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا
 إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَالِقُ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 خَالِقُ الْخَيْرِ وَالْأَشَرِ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الْقَدِيمُ
 الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ وَأَنْتَ اللَّهُ

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ عَالِمُ الْغُيُوبِ وَالْقَهَادَةُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا
 إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيَّمُ الْعَزِيزُ
 الْحَكِيمُ الْمُبْتَكِرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 خَالِقُ الْبَرِّ وَالْبَرِّ الْمُصَوِّرُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يُسَبِّحُكَ
 فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ وَالْكَبِيرُ بَاءُ وَذَلِكَ اللَّهُمَّ أَنْكَ سَابِغُ الْعَمَامِ
 حَسَنُ الْبَلَاءِ جَبَلُ الْعِظَامِ مُفِطُّ الْعَصَا بِأَسْطِ الْيَدَيْنِ بِالْحَمْدِ
 فَتَحَ قَفَاغَ الْخَيْرِ كَاشِفُ الْكُرْبَاءِ رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ مُنْزِلُ
 الْأَمْثَارِ مِنْ قَوْفِ سَبْعِ سَمَوَاتٍ عَظِيمِ الْبَرَكَاتِ مَخْرُجُ مِنَ النُّورِ
 إِلَى الظُّلُمَاتِ مُبْدِلُ السِّنْيَانِ حَسَنَاتٍ وَجَاعِلُ الْحَسَنَاتِ
 دَرَجَاتٍ اللَّهُمَّ أَنْكَ دَقِيقٌ فِي عِلْمِكَ وَعَلَوٌ فِي دُنُوتِكَ
 فَدَقِيقٌ فِي دُنُوتِكَ وَأَرْفَعُ فَلَيسَ قَوْلُكَ بَعْدَ نَزْوِي

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

وَلَا تُرَى وَانْتَ بِالْأَنْظَرِ أَفَعَلَى فَالِقُ الْخَيْبِ وَالنَّوَى لَكَ مَا فِي
الْقَمَوَاتِ الْعَلَى وَلَكَ الْكِبَرُ يَا نَبِيَّ الْأَخْيَرِ وَالْأَوَّلَى أَلَمْ يَكُنْ لَكَ
غَايِرُ الدَّيْبِ شَدِيدُ الْعِقَابِ ذُو الطُّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ إِلَيْنِكَ
أَصْبِرْ وَسِعَتْ رَحْمَتُكَ كُلَّ شَيْءٍ وَبَلَغَتْ جَحَنُكَ وَلَا مَعْقِبَ
لِحُكْمِكَ وَأَنْتَ لَا تَحِبُّ سَائِلَكَ أَنْتَ الَّذِي لَا رَافِعَ لِمَا وَضَعْتَ
وَلَا وَاضِعَ لِمَا رَفَعْتَ أَنْتَ الَّذِي أَنْتَبَ كُلُّ شَيْءٍ بِحُكْمِكَ وَاجْتِبَاكَ
كُلُّ شَيْءٍ بِعِلْمِكَ وَأَبْرَزْتَ كُلُّ شَيْءٍ بِحُكْمِكَ وَلَا يَقُولُ شَيْءٌ
بِعِلْمِكَ وَلَا يَنْتَفِعُ عَنْكَ شَيْءٌ أَنْتَ الَّذِي لَا يَخْفَى لَكَ هَارِبُكَ
وَلَا يَنْفَعُ صَرِيْعُكَ وَلَا يَحْيِي قَبِيلُكَ وَأَنْتَ عَلَوْتُ فَهَمَزْتُ
وَمَلَكْتُ فَهَدَرْتُ وَطَنْتُ فَخَبَرْتُ وَعَلَى كُلِّ شَيْءٍ ظَهَرْتُ عِلْمُكَ
خَاشِعَةً الْأَعْيُنُ وَمَا تَخَيُّ الصُّدُورُ وَتَعْلَمُ مَا تَحُلُّ كُلُّ أَنْفٍ
وَمَا تَضَعُ وَمَا تَعْصِي الْأَرْحَامُ وَمَا تَزِدُّ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَكَ وَفِيكَ

أَنْتَ

أَنْتَ الَّذِي لَا تَنْقُ مِنْ فَكْرِكَ وَلَا تَضِيعُ مِنْ تَوَكُّلِكَ عَلَيْكَ أَنْتَ
الَّذِي لَا تَنْعَاكَ مَا فِي جَوَارِضِكَ عَمَّا فِي جَوْهَرَاتِكَ وَلَا تَنْعَاكَ
مَا فِي جَوْهَرَاتِكَ عَمَّا فِي جَوَارِضِكَ أَنْتَ الَّذِي تَعَزَّزْتُ بِمَلَكِكَ
وَلَمْ تَبْرِكْ بِكَ أَحَدٌ فِي جَبَرُوتِكَ أَنْتَ الَّذِي عَلَا كُلُّ شَيْءٍ بِمَلَكِكَ
وَمَلَكْتُ كُلُّ شَيْءٍ بِأَمْرِكَ أَنْتَ الَّذِي مَلَكْتُ الْمُلُوكَ بِعِزِّكَ وَرَبَّكَ
وَأَسْعَدْتُ الْأَرْبَابَ بِعِزِّكَ وَأَنْتَ الَّذِي فَهَزْتُ كُلُّ شَيْءٍ
بِقُوَّتِكَ وَعَلَوْتُ كُلُّ شَيْءٍ بِقُوَّتِكَ أَنْتَ الَّذِي لَا يَسْتَطَاعُ
كُنْهَ وَصْفِكَ وَلَا مَنَافِي لِمَا عِنْدَكَ أَنْتَ الَّذِي لَا يَصِفُكَ
أَلْوَانُ قُوَّةِ عِظَمِكَ وَلَا يَبْطِغُ الْمُرَائِلُونَ تَحِيْبَكَ أَنْتَ شَفِئَا
لِمَا فِي الصُّدُورِ وَفَهَدَى وَرَحِمَهُ الْكُلُوبُ أَنْتَ الَّذِي لَا يَحْجُبُكَ
سَائِلٌ وَلَا يَنْقُصُكَ نَائِلٌ وَلَا يَبْلُغُكَ مَدْحٌ وَلَا يَدْحٌ وَلَا قَائِلٌ
أَنْتَ الْكَامِنُ قَبْلَ الْكَوْنِ وَالْمُكُونُ لِكُلِّ شَيْءٍ وَالْكَاشِ بَعْدَ كُلِّ

أَنْتَ

مَنْ خَلَقَ مِنْ عِبَادِهِ اسْمَهُ وَمَنْ يَخْلُقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِطَنَيْنِ
 الَّذِي وَسِعَ كُلُّ شَيْءٍ خَلْقَهُ وَسَيِّدُهُ وَعَلَا يُعْطِيهِمْ قُوَّةَ الْأَعْيَانِ
 وَفَقَّهُ الْمَوَالِيكَ بِحُجْرَتِهِ الْجَنَابِ وَالْأَعْلَى الْمَعْبُودِي سُلْطَانِهِ
 الْمُسْلِمِ لَطِيفُ قُوَّتِهِ الْمُعَالِي فِي دُرُومِ الْمُنَادِي مِنْ كُلِّ شَيْءٍ فِي
 أَرْفَاعِهِ الَّذِي نَقَدَ بَصَرَهُ فِي حَلْفِهِ وَحَارَفَ الْأَبْصَارَ
 بِسُجَاعِ نُورِ الْحَمْدِ لِلَّهِ الْجَلِيلِ الرَّسِيدِ الْهَوِيِّ الشَّدِيدِ الْمُبْدِي
 الْمَعْبُودِ الْفَعَالِ الْمُبِيدِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْمُنْزِلِ الْإِيَّافِ وَكَاشِفِ الْكُرْبَاءِ
 وَمَوْفِي التَّوَلَاتِ الْحَمْدُ لِلَّهِ فِي كُلِّ مَكَانٍ وَفِي كُلِّ زَمَانٍ وَفِي كُلِّ
 أَوَانٍ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا يَنْقُصُ مِنْ ذِكْرِهِ وَلَا يَنْحُيْثُ مِنْ دَعَاؤِهِ وَلَا
 يَنْزِلُ مِنْ أَلَامِهِ الَّذِي يَجْزِي بِالْإِحْسَانِ أَوْسَا نِجَاتٍ وَالْبَصِيرِ نَجَاةَ
 الْحَمْدِ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي
 الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ

الْمَلَكُوتِ

الْمَلَكُوتِ رُسُلًا أُولَى الْأَيْمَنِ وَثَلَاتٍ وَوَبَاعَ بِرَبِّهِ فِي الْخَلْقِ
 مَا بَشَاءَ أَنْ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ
 إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ قُوَّةٍ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَسُبْحَانَ
 اللَّهِ حِينَ تُمْنُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ وَسُبْحَانَ اللَّهِ تَاءَ اللَّيْلِ وَطُرُفِ
 النَّهَارِ وَسُبْحَانَ اللَّهِ بِالْعُدُوحِ وَالْأَصَالِ وَسُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ
 الْعَزَمَةِ عَمَّا يُصِفُونَ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كُلَّ حَبِيبٍ وَكَأَيُّ رَحْمَةٍ حَمْدُكَ كَبِيرٌ جَلِيلٌ سُبْحَانَ اللَّهِ كُلَّمَا
 سَبَّحَ اللَّهُ بِشَيْءٍ وَكَأَيُّ حُبٍّ لِلَّهِ أَنْ يَسْبُحَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كُلَّمَا حَمِدَ اللَّهُ بِشَيْءٍ
 وَكَأَيُّ حُبٍّ لِلَّهِ أَنْ يُحْمَدَ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ كُلَّمَا أَهْمَلَ اللَّهُ بِشَيْءٍ وَكَأَيُّ
 حُبٍّ لِلَّهِ أَنْ يَهْمَلَ وَاللَّهُ أَكْبَرُ كُلَّمَا كَبَّرَ اللَّهُ بِشَيْءٍ وَكَأَيُّ حُبٍّ لِلَّهِ أَنْ
 يَكْبُرَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْمَلَكُوتِ

وَأَعْلَى كَعْبَةٍ وَأَفْخَجْتَهُ وَأَطْلَعْتُهُ عَذْرُودَهُ وَتَقَبَّلْتُ سَفْعًا
كَأَبْلَغِ رَسَالَتِكَ وَأَمَّا يَا نَيْكَ وَأَمَّا رِطَا عَيْنِكَ وَأَمَّا رِجْلَا وَفِي
عَيْنِ مَعْصِيَتِكَ وَأَنْتَ فِي عَيْنِي وَعَلَانِيَةً وَجَاهًا كَحَوْثِ
الْجِبَالِ دِيكَ وَعَبْدُكَ مُخْلِصًا حَتَّى أَنَا يَا يَغْيَبِينَ صَلَوَاتِكَ
عَلَيْهِ وَعَلَى أَهْلِيهِ اللَّهُمَّ ائْتِنَا مَعًا مَحْمُودًا مُبْعِطًا عَلَيْهِ
الْأَكْلُونَ وَالْآخِرُونَ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ اللَّهُمَّ اسْتَعْمِلْنَا
يُسْتَبِيهِ وَتَوَقَّأْ عَلَى مِلْكِهِ وَانْعِشْنَا فِي شَبَابِهِ وَاحْشُرْنَا فِي
زَمَانِهِ وَاجْعَلْنَا مِنْ بَدْعِهِ وَلَا تَجْعَلْنَا عَنْ رُفْقِهِ وَلَا تَجْعَلْنَا
مُرَافِقَهُ حَتَّى تَنْكَبْنَا غَرْفَهُ وَتُخَلِّدَنَا فِي جَوَارِهِ رَيْفًا فِي أَحْبَابِهِ
فَاجْعَلْنِي لِلدَّالِكِ وَلَا تُفَرِّقْ بَيْنِي وَبَيْنَهُ طَرْفَةً عَيْنٍ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الَّذِي أَزْهَبَ عَنْهُمْ
الرِّجْسَ وَطَهَّرَهُمْ طَهْرًا اللَّهُمَّ أَفْخَجْهُمْ فَخْجًا بِسَرٍّ وَأَنْصُرْهُمْ
نَصْرًا

نَصْرًا

نَصْرًا لِعَمَلِهِ وَأَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا قَصِيرًا اللَّهُمَّ مَكِّنْ
لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَاجْعَلْ لَهُمْ أُمَّةً وَاجْعَلْ لَهُمُ الْوَارِثِينَ اللَّهُمَّ ارْزُقْهُمْ
فِي عَذْرُودِهِمْ مَا يَمْلَكُونَ وَارْزُقْهُمْ فِيهِمْ مَا يَحْدُرُونَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ
بَيْنَهُمْ فِي خَيْرٍ وَعَافِيَةٍ اللَّهُمَّ تَحْيِ الرُّوحَ وَالْفَرْجَ لِأَلِ مُحَمَّدٍ
اللَّهُمَّ اجْعَلْ عَلَى أَمْرِهِمْ وَاجْعَلْ قُلُوبَهُمْ عَلَى قُلُوبِ خِيَارِهِمْ
وَاصْلِحْ ذَاتَ بَيْنِهِمْ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ اللَّهُمَّ إِنِّي اسْتَأْذَنُكَ
تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَغْفِرَ لِي وَلِوَالِدِي وَمَا وَكَلَاؤُ
أَعْمَهُمْ مَا مِنْ شَايٍ وَلَا رَحْمَةً وَلَا رِزْقًا حَقًّا وَغَفْرَةً لِكُلِّ
وَالِدِي دَخَلَ فِي الْإِسْلَامِ وَلَا قَهْلٍ وَلَا قَهْلٍ وَجَمِيعَ قُرَائِي وَإِنَّكَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي وَجِيعَ وَرَيْدًا بَيْنِي وَبَيْنَ قُرْبِكَ
مِنْ أَهْلِ وَلَا يَنْكَرُ وَتَحْيِيكَ قَاتِلَهُ لَا يَمْلِكُ عَلَى ذَلِكَ غَيْرُكَ
يَا رَحْمَنُ اللَّهُمَّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَى

خَيْرَ لَيْسَ بِرَحْمَتِكَ وَاقْبَلْ عَلَيَّ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَامْنُ عَلَيَّ
 بِكَرَامَتِكَ يَا كَرِيمُ الْعَفْوِ وَاسْتَجِبْ دُعَائِي وَارْحَمْ ضَرْعِي فَارْتَحِلْ
 بِلَيْسَ بِخَيْرٍ خَالِفٌ مِّنْ عَمَلِكَ لَا أَتَى بِعَمَلٍ وَلَا كَيْفٍ أَتَى
 بِرَحْمَتِكَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اللَّهُمَّ كُنْ لِي حَفِيًّا وَلَا تَجْعَلْنِي
 بِدُعَاكَ رَبِّ شَقِيًّا وَامْنُ عَلَيَّ يَا فَيْدِي وَأَعْفُ رَجْعِي مِنْ
 الشَّوَارِقِ لَا أَسْتَعِيذُ بِعَمَلِكَ وَأَسْتَجِيرُكَ فَارْحَمْنِي مِنْ كُلِّ
 هَوْلٍ وَمَقْتَلٍ وَخَوْفٍ وَأَمِنْ خَوْفِي وَتَجْعَلْ جَنَّتِي وَتَوْضِئْ عَنِّي
 وَسُدَّ فِتْنِي وَأَصْلِحْ لِي جَمِيعَ أُمُورِي يَا رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَوْلٍ
 الطَّلَعِ وَمِنْ شِدَّةِ الْوُفَيْهِ يَوْمَ الدِّينِ فَإِنَّكَ تَجِيرُ وَلَا تَجَارُ عَلَيْكَ
 يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اللَّهُمَّ لَا تُعْرِضْ عَنِّي جَهَنَّمَ وَلَا تَصْرِفْ
 عَنِّي وَجْهَكَ جَهَنَّمَ إِنَّكَ لَا تَرْجُو لِي سِوَاكَ وَأَعْطِنِي مُسْتَلْبِي
 وَأَمِنْ خَوْفِي يَوْمَ الْقَالَةِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ فَاغْنِنِي فَارْزُقْنِي بِصَغْفَرٍ

خاتمه

خَاتَمٌ مِّنْ تَجَرُّبِ الْبَاشِ وَفِيهِ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اللَّهُمَّ كُنْ لِي
 حَفِيًّا وَلَا تَجْعَلْنِي بِدُعَاكَ رَبِّ شَقِيًّا وَامْنُ عَلَيَّ يَا فَيْدِي وَأَعْفُ رَجْعِي مِنْ
 الشَّوَارِقِ لَا أَسْتَعِيذُ بِعَمَلِكَ وَأَسْتَجِيرُكَ فَارْحَمْنِي مِنْ كُلِّ
 هَوْلٍ وَمَقْتَلٍ وَخَوْفٍ وَأَمِنْ خَوْفِي وَتَجْعَلْ جَنَّتِي وَتَوْضِئْ عَنِّي
 وَسُدَّ فِتْنِي وَأَصْلِحْ لِي جَمِيعَ أُمُورِي يَا رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَوْلٍ
 الطَّلَعِ وَمِنْ شِدَّةِ الْوُفَيْهِ يَوْمَ الدِّينِ فَإِنَّكَ تَجِيرُ وَلَا تَجَارُ عَلَيْكَ
 يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اللَّهُمَّ لَا تُعْرِضْ عَنِّي جَهَنَّمَ وَلَا تَصْرِفْ
 عَنِّي وَجْهَكَ جَهَنَّمَ إِنَّكَ لَا تَرْجُو لِي سِوَاكَ وَأَعْطِنِي مُسْتَلْبِي
 وَأَمِنْ خَوْفِي يَوْمَ الْقَالَةِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ فَاغْنِنِي فَارْزُقْنِي بِصَغْفَرٍ

خاتمه

رَضُوا نَاوَعْفَرَةً وَوَيَادُ فِي كَرَامَتِكَ نَاكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 وَأَنْتَ أَزْهَمُ الْأَعْيُنِ يَارَبِّ يَارَبِّ يَارَبِّ اللَّهُمَّ وَكُلُّ مَا كَانَ
 فِي قَلْبِي مِنْ شَيْءٍ أَوْ يَدِي أَوْ حُجْوَةٍ أَوْ مُوْطِ أَوْ مَرَجٍ أَوْ مَطَرٍ
 أَوْ تَحْرِ أَوْ خِيَلَةٍ أَوْ خَبَرٍ أَوْ حَقِيقَةٍ أَوْ بَرَاءَةٍ أَوْ تَقِيَانِي أَوْ
 تَقِيَانِي أَوْ كُفْرٍ أَوْ سُوءٍ أَوْ عَصْيَانٍ أَوْ عِظَمَةٍ أَوْ بَرٍّ أَوْ نَاجٍ عَالِيَةٍ
 أَوْ لِيَاءَةٍ أَوْ قَسَمَةٍ أَوْ مَحْكَمَةٍ أَوْ مَحْكَمَةٍ أَوْ مَحْكَمَةٍ أَوْ مَحْكَمَةٍ
 أَنْ يُبْدِلَنِي مَكَانَهُ إِيْمَانًا وَعَدْلًا وَرِضًا بِعَصَاكَ وَوَقَاءً
 بِرَهْدِكَ وَوَجَلًا مِنْكَ وَرَهْدًا فِي الدُّنْيَا وَرَغْبَةً بِمَا عِنْدَكَ
 وَرَهْبَةً بِكَ وَطَمَئِينَةً أَلَيْكَ وَتَوْبَةً أَلَيْكَ بِصَوْعَا يَارَبِّ يَارَبِّ
 يَارَبِّ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كَمَا خَلَقْتَنِي وَلَكَ الشُّكْرُ كَمَا كَرَّمْتَنِي فَاعْفُ
 عَلَى أَمْرٍ أَلْذِي أَوْ تَوَاتُرٍ أَلْذِي وَكَيْفَ أَلْذِي أَلْذِي
 أَلْذِي وَصِيْبَاتٍ أَلْذِي أَلْذِي أَلْذِي أَلْذِي أَلْذِي أَلْذِي

فِي الْكُفْرِ

فِي الْأَرْضِ اللَّهُمَّ يَارَبِّ يَارَبِّ يَارَبِّ يَارَبِّ يَارَبِّ يَارَبِّ يَارَبِّ يَارَبِّ
 أَنْتَ سَامِعُ قَلْبِي لِذِكْرِكَ وَرِزْقِي شَيْءٌ كَرِيمٌ وَوَقْفًا وَرِزْقًا وَرِزْقًا
 يَارَبِّ الْعَالَمِينَ يَارَبِّ يَارَبِّ يَارَبِّ يَارَبِّ يَارَبِّ يَارَبِّ يَارَبِّ يَارَبِّ
 نَذِيحِي بِهَا الْحَقُّ اللَّهُمَّ اسْتَجِبْ دُعَائِي وَاقْبَلْهُ مِنِّي وَاجْعَلْهُ
 دُعَاءَ جَامِعٍ أَوْ فَرَجٍ بَعْضُهُ قَارِبُ كُلِّ شَيْءٍ عِنْدَكَ لِيَقْبَلَهُ
 اللَّهُمَّ وَاجْعَلْهُ مِنْ سَائِلِكَ فَإِنَّكَ تَكُنْ كُلَّ يَوْمٍ فِي سَائِلِ اللَّهِ وَكَتَبَهُ
 لِي فِي عِلِّيِّينَ فِي كِتَابٍ لَا يُخْفَى وَلَا يُبْدَلُ بَلْ أَنْ تَقُولَ قَدْ عَفَرْتُ
 لِعِصْيَانِي مَا قَدْ كُنْتُ مِنْ ذَنْبٍ وَمَا نَاخِرًا اسْتَجِبْ لَهُ دُعَاؤُهُ وَوَقْفُهُ
 وَاصْطَفَيْتَ لِي قَبْلِي وَكَرَّمْتَنِي وَفَضَّلْتَنِي وَعَصَمْتَنِي وَهَدَيْتَنِي وَ
 رَزَقْتَنِي وَاصْلَحْتَنِي وَاسْتَخْلَصْتَنِي وَعَفَرْتَنِي اللَّهُ وَعَفَرْتُ عَنْهُ أَمِينَ
 يَارَبِّ يَارَبِّ يَارَبِّ يَارَبِّ يَارَبِّ يَارَبِّ يَارَبِّ يَارَبِّ يَارَبِّ يَارَبِّ يَارَبِّ
 مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي خَلَامِي وَخَلَامِي وَالدِّينِ وَمَا وَكَلَا

وَأَمَّا مَوْلَانِي وَجَمِيعُ ذُرِّيَّتِي أَبِي وَالْخَوَارِجِيَّةِ وَجَمِيعُ الْمُؤْمِنِينَ وَ
 الْمُؤْمِنَاتِ وَكُلِّ وَلَدِي دَخَلَ فِي الْأَسْلَامِ مِنْ أَهْوَالِ يَوْمِ الْقِيَمَةِ
 وَمِنْ سِرِّ عَذَابِ الْقَبْرِ وَمِنْ مَسْرُومِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَهْوَالِ أَسْئَلِكَ
 أَنْ تُزَوِّجَنِي بِعَزَائِمِهَا وَتُصَرِّفَ عَنِّي مَرَّهَا وَتُبَسِّتَنِي بِالْقَوْلِ النَّاسِ
 فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ أَنْتَ رَوْفٌ رَحِيمٌ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِهِ وَسَلَّمَ كَثِيرًا وَحَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
 اللَّهُمَّ إِنْ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَرِّفَ عَنِّي مُشْرِكِي جِبَارِي عِبْدِي وَتُبَسِّتَنِي
 بِمَرْيَدِي وَتُخَفِّفَ مِنِّي خَلْقِي وَتُسَدِّدَ بِلْدِي وَمِنْ سِرِّ الشَّامَةِ
 وَالْهَامَةِ وَالْآثَمَةِ وَالْخَاصَةِ وَالْعَامَةِ وَمِنْ سِرِّ كُلِّ ذَنْبٍ صَغِيرٍ
 أَوْ كَبِيرٍ يَا لَيْلِي وَنَهَارِي وَمِنْ سِرِّ قِسْمَةِ الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ وَمِنْ سِرِّ
 قِسْمَةِ الْيَمَنِ وَالْأَنْدَلُسِ أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ
 إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ جَبَرِ مَخْلُوقِي دَعَاكَ

نَجْم

خَيْرٌ مَعُونِي اللَّهُمَّ وَتَبَاؤُنِي فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً
 وَقِنَا رَحْمَتَكَ عَذَابَ النَّارِ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اللَّهُمَّ وَمَا كَانَ
 مِنْ خَيْرٍ أَوْ عَمَلٍ صَالِحٍ أَسْأَلُكَ بِهِ وَكَوْنُ فِي رِضْوَانِكَ وَعَافِيَتِكَ
 وَمَا صَلَحَ مِنْ ذَلِكَ مِنْ الْمَرْفَعَةِ عَلَيْكَ بِهِ فِي لَيْلِكَ وَالْيَوْمِ بِكَ
 مُتَجَبِّرًا اللَّهُمَّ مَا أَسْأَلُكَ عَفْوَكَ مِنْهُ وَلَمْ أَسْأَلُكَ عَفْوَكَ مِنْهُ وَتَوَجُّبُكَ
 عَلَيَّ بِهِ النَّارَ وَتَحَطُّكَ عَلَيَّ مِنْهُ وَمَا عَذَّبْتَ مِنَ الْحَازِي يَوْمَ
 الْقِيَمَةِ وَسَوْءَ الْمَطْلَعِ إِلَى مَا فِي الْبُورِ فَأَعِذْنِي مِنْهُ اللَّهُمَّ وَمَا
 أَنْدَمَ عَلَيْكَ مِنْ غَضَبِي لَهُ وَالْجَازِي عَلَيْهِ يَوْمَ الْعَادِ أَوْ تَرَانِي فِي
 الدُّنْيَا عَلَى الْحَالِ الْيَوْمِ تَحَطُّكَ فَاسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ
 أَنْ تُعْظِمَ عَافِيَتِي مِنْ جَمِيعِ ذَلِكَ يَا رَبِّي الْعَافِيَةَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
 يَا رَبِّ وَأَسْأَلُكَ يَا رَبِّ بِمَعِ ذَلِكَ الْعَافِيَةَ مِنْ جَمِيعِ الْبَلَاءِ
 وَسَوْءِ الْفِتْنَةِ وَتَبَسُّؤِهَا أَلَا عَذَابُكَ وَأَنْ تَحْكُمَنِي مَا لَا طَاقَةَ لِي بِهِ

وَأَنْ تَسْأَلَ عَلَى خَالِكَ أَوْ بَدَلِي بِي مَا لَا طَاقَةَ لِي بِهِ وَسَأَلْتَنِي
الْحِسَابَ يَوْمَ الْحِسَابِ مَنْ أَفْشَيْتَ مَسَائِدِي خَوَجَ مَا أَكُونُ إِلَيْكَ
عَفْوُكَ وَتَجَاوُزُكَ أَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ أَنْ تُعْظِمَ عَافِيَتِي لِي
جَمِيعَ ذَلِكَ يَا وَدَّيَ الْعَافِيَةِ أَيُّ مَرَعَةٍ عَنِ السَّيِّئَاتِ وَتَجَانِزِ
بِهَا أَرْحَمَ عَبْدَكَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ تَقْضِي
تَقْضِي أَرْحَمَ عَبْدَكَ يَا سَيِّدَهُ عَبْدَكَ بَيْنَ يَدَيْكَ يَا رَبَّ يَا
رَبَّ يَا مَنْ تَنْهَى رَغْبَتَهُ يَا فَخْرِي الْكَرِيمِ عَرُوفِي عَبْدَكَ عَبْدَكَ
يَا سَيِّدَهُ يَا مَالِكَ عَبْدِكَ يَا سَيِّدَهُ يَا مَالِكَ الْكَاهِ يَا هُوَ يَا رَبَّ
لَا حِيلَ لِي وَلَا غِنَى بِي عَنْ نَفْسِي وَلَا أَسْتَطِيعُ لَهَا خَصْرًا وَلَا
تَقْضَا وَلَا رَجَاءَ لِي وَلَا أَحَدًا أَحَدًا أَصَانِعُهُ تَقْطَعُ أَسْبَابَ
الْحَدِّ تَغْنِي عَنِّي وَتُخَلِّعُنِي كُلَّ بَاطِلٍ أَقْرَبُنِي لِلْقَرَارِ يَا مَنْ
هَذَا الْمَقَامَ الْهَلِي بِعِلْمِكَ فَكَيْفَ أَنْتَ صَانِعِي لَيْتَ شِعْرِي كَلَّ

أَشْعُرُ

أَشْعُرُ كَيْفَ يَقُولُ لِدُعَائِي أَتَقُولُ تَعَبًا وَتَقُولُ لَا فَإِنْ تَمَّ لَكَ مَا يَأْتِي
وَيَكُنْ يَا وَيْلَتَا يَا وَيْلَتَا يَا عَوْنًا يَا عَوْنًا يَا عَوْنًا يَا سَقُونَا
يَا سَقُونَا يَا سَقُونَا يَا دُلَّاهُ يَا دُلَّاهُ يَا دُلَّاهُ يَا مَنْ وَالِي عَشِيدِ
مَنْ أَوْ كَيْفَ أَوْ يَمَّا ذَا أَوَّلِي أَيُّ نَجْوَى وَمَنْ أَنْجُو مِنْ تَعَوُّدِ عِلْمِي
إِنْ رَقَصْتَنِي يَا وَاسِعَ الْغَفَرَةِ وَإِنْ تَمَّ نَعْمُكَ الظَّنَّ بِكَ طَوُّنِي
بِي أَنَا السَّجْدُ طَوُّنِي بِي أَنَا السَّجْدُ طَوُّنِي بِي أَنَا السَّجْدُ طَوُّنِي
مُسْرَحِي يَا مَسْرُوحِي يَا مَسْرُوحِي يَا مَسْرُوحِي يَا مَسْرُوحِي
عَمَلِي أَنْجُو مِنْ تَجَاوُزِكَ وَلَا أَحَدًا تَقْعُ لِي مِنْكَ يَا مَنْ
عَزَمْتَنِي نَفْسَهُ يَا مَنْ أَمَرَنِي بِطَاعَتِهِ يَا مَنْ عَزَمْتَنِي أَمْرًا
مَطْلُوبًا لِي بِرَضْوَتِكَ وَصِدْقِكَ الْبَرِّي وَصِدْقِكَ الْبَرِّي وَصِدْقِكَ الْبَرِّي
لَكُنْتَنِي مَا مَنَّا لَيْتَكَ فِيهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ أَوْفَى وَأَنَا مَعَ مَعْصِيَتِي
لَكَ رَاجِعٌ فَلَا مَحْلَ بَنِي فَيَنْبَغِي مَا رَجَوْتُهُ وَزِدْ دَيْدِي مَا لَمْ يَجْرُكْ

فَعَدْتُ فَعَدْتُكَ يَا بَرِيءُ نَفْسُهُمْ وَنَفْسُ بَعْضِهِمْ إِلَيْكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا فَاطِمَةُ الْكُبْرَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا زَيْنَبُ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا بَيْتَ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَعَلَى السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا أُمَّ الْبَيْتَيْنِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنَ لَعَنَ اللَّهُ مَنَاصِبَهُمْ
حَقًّا وَمَنْعَكَ مَا جَعَلَهُ اللَّهُ لَكَ حَلَالًا يَا بَرِيءُ إِلَيْكَ نَفْسُهُمْ
وَمِنْ بَعْضِهِمْ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ الرَّزْزَاقِي لَعَنَ اللَّهُ
مَنْ بَرَّاهُ عَنْكَ يَا بَرِيءُ نَفْسُهُمْ وَنَفْسُ بَعْضِهِمْ إِلَيْكَ نَفْسُهُمْ
وَمِنْ بَعْضِهِمْ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ الْحَسَنِ
ابْنَ عَلِيٍّ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَعَلَى آبَائِكَ وَجَعَلَ مُحَمَّدًا الْمُصْطَفَى
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً اسْتَحْكَمَ دِمَاكُ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً
فَتَنَّاكَ وَاسْتَبَاحَتْ حَرَمَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أَشْيَاعَهُمْ وَأَتْبَاعَهُمْ
لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً بَرَّاهُ عَنْكَ يَا بَرِيءُ نَفْسُهُمْ وَنَفْسُ بَعْضِهِمْ إِلَيْكَ
لَعَنَ اللَّهُ مَنْ بَرَّاهُ عَنْكَ يَا بَرِيءُ نَفْسُهُمْ وَنَفْسُ بَعْضِهِمْ إِلَيْكَ

مَنْ

فَعَدْتُ فَعَدْتُكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَيْكَ
عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا جَعْفَرٍ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ
يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا
الْحَسَنِ مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْحَسَنِ
يَا عَلِيَّ بْنَ مُوسَى الرِّضَا السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا جَعْفَرٍ مُحَمَّدَ
بْنَ عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْحَسَنِ عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْقَاسِمِ مُحَمَّدَ بْنَ الْحَسَنِ صَاحِبَ الزَّمَانِ صَلَوَاتُ
اللَّهِ عَلَيْكَ وَعَلَى عِزَّتِكَ الظَّاهِرِ وَالطَّيِّبِ يَا مَوْلَايَ كَوْنُوا سَعَاءَ
لِي عِنْدَ اللَّهِ فِي حَقِّ وَرُحِي وَخَطَايَايَ اسْتَغْفِرُكَ يَا مَوْلَايَ عَمَّا أَتَيْتُكَ
إِلَيْكَ وَأَقُولُ لِي عَمَّا كُنْتُ أَتِيكَ أَقُولُ لَكَ وَرَبِّكَ مِنَ الْحَبِيبِ وَ
الظَّالِمِ وَالظَّالِمِينَ وَالظَّالِمِينَ وَالظَّالِمِينَ يَا مَوْلَايَ أَنَا سَلَامٌ لَكَ سَلَامٌ لَكَ
سَلَامٌ لَكَ سَلَامٌ لَكَ سَلَامٌ لَكَ سَلَامٌ لَكَ سَلَامٌ لَكَ سَلَامٌ لَكَ سَلَامٌ لَكَ

وَلَا يَزُولُ بَايَعُكَ شَأْنٌ عَنْ شَيْءٍ لَا يَجْعَلُ صِدْقَكَ
 دِينًا وَلَا يَجْعَلُ الدُّنْيَا أَكْبَرُ هِمَّتِنَا وَلَا تَلْطِمْ عَلَيْنَا مَنْ لَا
 بِرَحْمَتِكَ أَعْدَى بِحِمْلِكَ عَلَى جَهَنَّمَ وَبِإِحْسَانِكَ عَلَى إِيْسَانِنَا
 وَتَقْوَانِكَ عَلَى ضَعْفِنَا وَبِعِزَّتِكَ عَلَى قُضْرِنَا وَأَعِدْنَا مَنْ لَا ذِي
 وَالْقُدْرَةِ وَالْضَّرِّ وَسَوْءَ الْقَضَاءِ وَشَمَانَةَ الْأَعْدَاءِ وَسَوْءَ النَّظَرِ
 فِي الْمَالِ وَالْذِّبْنِ وَالْكَهْلِ وَالْوَلَدِ وَعَيْنِدْهُ مَعَايِشَ مَلَائِكَةِ الْوُحُ
 الْكَلَامِ بِأَرْبَعِ تَشْكُوعِيَةٍ بَيْنَنَا عَنَّا وَقِيلَ نَاصِرًا وَكُفْرًا عَدُوًّا
 وَسَيِّئَ الزَّمَانِ عَلَيْنَا وَوُجُوعَ الْفِتَنِ بَيْنَنَا وَظَاهِرَ الْخُلُقِ عَلَيْنَا
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَفْرِجْ ذَلِكَ بَقَرَجٍ مِنْكَ لِحَجَلِهِ
 وَتَصْرِيعِهِ وَحَقِّ تَطَهُّرِهِ الْكَلَامُ وَابْعَثْ بَعَاثَ آلِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَآلِهِ لِلنَّصْرِ لِدِينِكَ وَظَهَارِ حِمْلِكَ وَالْقِيَامِ بِأَمْرِكَ
 وَتَطَهُّرِ أَرْضِكَ مِنْ أَرْجَاسِهَا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ الْكَلَامُ

إِنِّي

إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أُولَى لَكَ عَدُوًّا أَوْ عَادِي لَكَ وَلِيًّا أَوْ
 أَتَّخِذَ لَكَ رَضًى أَوْ أَرْضَى لَكَ سَخَطًا أَوْ أَقُولَ لِحَقٍّ مَذَابِطًا
 أَوْ أَقُولَ لِباطِلٍ مَذَاحٍ أَوْ أَقُولَ لِلدِّينِ كُفْرًا أَوْ أَقُولَ لِهَقْدٍ
 مِنَ الدِّينِ أَمْوَا سَبِيلًا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ فِي
 الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ النَّارِ
 وَبِإِقَامَتِكَ كُورَ شِدْكَ عَلَى سِنْفَتِنَا حَقَّ نِزْدَانٍ وَزِيْلَ وَرْدِنَ سَخَطِكَ
 خَضَلِ سَهْمَ دَرْيَانِ أَعْمَالِ صُرُورِنَا بِشَجَبِ دَفْنِ وَرُوشِ بَانِيَامِ تَشْرِيبِكَ
 أَجْفَى يَازْدَهْمَ فِدَا زَهْمِ وَبِزَهْمِ بَدَا نَكَبِ عَبْدِ حَقِّ أَنْجِلْهُمَا رُسُلُ
 كَدِّ أَحْيَايَ أَنْهَاسَتِكَ تَوَكُّلَاتٍ وَتَقْوَلَاتٍ كَدِّ دَرْيَابِ دِهْهَائِ سَمَائِيَّةِ
 نَهْمُودِ بَرَايَ نَكَبِ صَدَائِي حَاجِبِيَانِ يَا لَاحُودِ صَدَائِ إِيْشَانِ دَرْيَابِ
 بِصِدَائِ سَيَانَتِكَ صَدَائِي مَكْنُوعِ دَرْيَابِ كَدِّ حَقِّعَالِي حَاجِبِيَانِ
 نَدَا بِكُنْدِكَ مِنْ بَرْدِ كَارِ شَمَاوِ شَمَانَتِكَ دَنْ سِنْ وَحَقِّ سَلَاذِ كَرَمِ بَدِ
 وَبَرِّ لَازِمَتِكَ دَعَايَ شَمَارِ اسْتِجَابِ كَرَامَتِكَ مِنْ مَكْنُوعِ زُشَلَتِ
 هَمِّ كَاهَانِ دَرْيَابِ سَرْدِ دَهْمِ كِهْ سَرَاوَارِ نَيْتِ كَاهَانِ أَوْ كَاهِبِ كُنْدِ
 بِرِ كِهْ بَا إِيْشَانِ دَرْيَابِ دَعَا شَرِيكَ شُودِ دَرْيَابِ إِيْشَانِ شَرِيكَ
 خَوَاهِدِ بُوْدِ عَمَلِ فَيَا رَحْمَتِ مَامِ حَسْبِ نَدَا بِتَبِ سَتَقِ مَقْوُ

[illegible]

و اگر اکثر از اصفند کند شاید بهمن را بشود و سنت که نوشت و کلمه و جمیع اجزا
حلال از اصفند کند و نصرف نکند و بقتاب بندد و کبریا کند نصائب
پریشان باشد و بصدق و باو دهد و در حدیثی آمده شد است که بوسطن
پیوناند و باغ کند و بروی آن نماز کند و بنشیند و اگر کوفند یا فاش شود
سنت که بخت و طش از اصفند کند و اگر بکجوان برای خود و عیال خود
بکشد کافیت و اگر بکری برای خود و یکی برای عیال خود بکشد بهمن را بکشد
بعد عیال بکشد توانا پیشتر است و از برای بد و دوا در و دوا خوش است که
مرده باشد شرف آن کردن خوش است اگر از برای حضرت رسول و ائمه صلوات الله
علیهم قرانی کند ظاهر خود و معقول که حضرت رسول دو کوفند قرانی
کرد و در دوازده فرمودند که خداوند از این زن و افهر که قرانی نکرده است
از اهل بیت من در دوزخ می فروزند که خداوند از این زن و از هر که قرانی کرده است
از اهل بیت من حضرت امیر المومنین هر سال یک کوفند قرانی بکشد و بیشتر
خداوند از این از پیغمبر نواست پس یک کوفند دیگر از برای خود قرانی می فروزند
و اگر چه قرانی است که هر یک قرانی جدا بکند جدا نواست که با یکدیگر بکند
شریک شوند تا هفت نفر بلکه تا هشتاد نفر و حق تعالی فرموده است که خدا را
یاد کنید و را تا معدودات یعنی در روز چند شده شد و در احادیث معتبره
منقول است که مراد یک پیغمبر است در ایام تشریف بر هر که در قرانی باشد عقیقه آن
نماند و بیکه او شرف روز عید است و خوش شمع روز سه و چهارم و سار شهرها
عقیقه نماز که از ظهر روز عید است تا عصر روز دوازدهم و شهر استعجاب است

و مخصوص واجب دانسته اند و اقله صد روز نهان بکبریاست و اگر بکبریا بگوید
بهر است و بعد از آن فایده اگر بگوید خوشتر است بکبریا و اقله صد روز نهان بکبریاست
الله اکبر الله اکبر لا اله الا الله و الله اکبر و الله اکبر و الله اکبر و الله اکبر

عَلَىٰ نَاهِدِ اللَّهِ أَكْبَرُ عَلَىٰ مَا رَفَعْنَا مِنْهُ بِالْأَعْلَامِ
وَأَحْمَدُ لِلَّهِ عَلَىٰ مَا آتَانَا مِنْ فَضْلِهِ رُحْمًا

روز عید غدیر است و عید غدیر چهارمین ماه است و عید غدیر را عید اعیان دانست
و احادیث از طرفی غایت و خاصه در فضیلت این روز و اعمال آن زیاد آمده اند
و احصاست و در این مقام چند حدیث نقل می‌کنیم **پیغمبر** در روز عید غدیر
رضا نمیشد که چون روز قیامت شود چهار روز از عمرش ببرد باریست
تمام باشد و عید غدیر است که او را عید غدیر نامند و در روز عید غدیر
روز جمعه و روز عید غدیر روز عید غدیر است و اینها مانند ماه باشد
در میان رشتاران و آن روزی که محتضی این پیغمبر خلیل را از آن مقام داد
و این روز را روزه داشت برای شکر خدای تعالی و این روز روزه است که خدا کامل
کرده اند و آن دین را با آنکه حضرت رسول حضرت امیر المومنین را نصب کرد
بخلافت و فضیلت او را و وصی بودن او را ظاهر کرد و این روز پس روزه داد
این روز را و این روز را مل شدن دین و روزه است که پیغمبر شیطان را شکست
شد است و روزه است که اعمال شیعیان و دوستان آل محمد در این روز مقبول
میشود و این روز روزه است که محتضی این عملهای مخالفان و مستیان را باطل بکند

مانند

مانند ذیها که در میان هوا و اکران میشود و این روزه است که خدای عزوجل امر
بیکند و چنانکه آنکه نصیب کند کسی که است خدا را بر این روزه است که خدای عزوجل امر
بر آن که کسی با او برود و ملائکه از جمیع اسماء آنها را بر او جمع میشوند و این است که
بر محمد و آل محمد و استغفار میکنند برای شیعیان امیر المومنین و ائمه اطهار
علیهم السلام و دوستان ایشان از فرزندان آدم و این روزه است که امر میکند
حضرت علی ملائکه نویسندگان اعمال را که قلم بردارند از محبتان اهل بیت و
شیعیان ایشان تا سه روز از عید غدیر بگذرد و نویسد هیچ خطایی و
کناهی ایشان برای کربت محمد و علی و ائمه صلوات الله علیهم و این روزه است
که خدا مخصوص محمد و آل محمد و شیعیان ایشان کرده اند است و این روزه است
خدا را یاد میکند که مال کبریا که عبادت کند در این روز و توسعه دهد در
روز و این روزه است که خود را در آن مؤمن خود را و او را از دیگران جدا سازد و این
روز روزه است که خدا سعی شیعیان را بشکری کند یعنی چه بد و چه گناه ایشان را
بیمایرند و عمل ایشان را قبول میکند و این روزه است که خدا غلای شیعیان را ببرد
بیکراند و گناهان ایشان را که میکند و روز بخشن است و روز عید است
و روز بزرگ کردن علم است و روز شارب و روز عید بزرگ و روز روزه است که
دعاها را در این شب بخار میکند و روز روزه و شب بزرگ و روز پوشیدن جامه ها
نیکی است و روز بخشیدن کلاه از شیعیان امیر المومنین است و روز روزه است که
بنا بر صلوات بر محمد و آل محمد بگذرد و روز خوشنودیت و روز عید
اهل بیت محمد است و روز قبول اعمال است و روز طلب ثوابی و این روز روزه است

رَضِيَّا رُكَّامًا بِمَا مَهَّدَ بِآلِهِ صَلَّيْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَلَيْهِ
أَخْضَلُ مَا صَنَعْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَنْبِيَائِكَ وَأَصْفِيَائِكَ يَا رَبِّ
الْعَالَمِينَ وَكَأَنَّ شَارَكَكَ بِأَنْتَ شَهِادَاتٍ بِجَانِبِ شَرْهِيَا مُخْتَصِرِ
وَابْتِزَارِ تَنْزِيلِ نَحْوِ نَدْبِهِ شَرَاتِ لَامَ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَ
اللَّهُ وَرَكَائِهِ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ اللَّهِ فِي رَضِيهِ وَحُجَّتِهِ
عَلَى عِبَادِهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ لَمَنْ جَاءَ هَدَى بِأَمْرِ الْمُؤْمِنِينَ صَلَّيْ
خَوْجِيَّاهُ وَعَلَيْكَ بِكَأَيِّهِ وَأَتَّبِعْ سُنَّتَيْهِ صَلَّيْ اللَّهُ عَلَيْهِ
وَالِهِ حَقًّا دَعَاكَ اللَّهُ إِلَى جَوَارِهِ فَهَبْصَكَ إِلَيْهِ بِأَخْيَارِهِ لَكَ
كَرِيمٌ قَوْلِيهِ وَكَزَمَ أَعْدَاءَكَ الْحُجَّةُ فِي مَثَلِهِ إِيَّاكَ مَعَ مَا لَكَ
مِنْ الْحُجَّةِ الْبَالِغَةِ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِهِ اللَّهُ صَلَّيْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ
تَقْبِي مَقْصِدِي بِمَنْ دَرَكْتَ رَاضِيَةً بِفَضْلِكَ مُوَلَّيَةً بِدُكْرِكَ
وَدَعَاكَ مُحِبَّةً لِفَضْلِكَ خُجُوبَةً فِي رِضَاكَ وَسَمَاءَكَ
صَلَّيْ

صَلَّيْ

صَلَّيْ عِنْدَ نَزُولِ لَيْلَتِكَ شَاكِرَةً لِقَوَائِلِ نِعْمَتِكَ ذَاكَ
لِوَالَيْغِ الْأَنْبَاءِ مُشَاقَّةً إِلَى فَرْجَةِ لِقَائِكَ مُسْرِفَةً لِقَوْلِي
يَوْمَ جِزَائِكَ مَسْنَةً بِشَيْءٍ أَوْلِيَّائِكَ مُفَارِقَةً لِخَلْقٍ
أَعْدَاكَ مَسْغُولَةً عَنِ الدُّنْيَا بِحُجَّتِكَ وَنِيَّتِكَ اللَّهُ إِنْ قُلُوبُ
الْمُتَّقِينَ إِلَيْكَ وَالْهَدَى وَسُبُلُ الْأَغْيَابِ إِلَيْكَ شَارِعَةً وَأَعْلَامَ
الْقَائِدِ إِلَيْكَ وَالصَّحْبَةَ وَأَقْبَتَكَ الْعَارِفِينَ مِنْكَ فَارْعِدْ أَعْوَادَ
الدَّاعِينَ إِلَيْكَ صَاعِدًا وَتَوَابًا لِأَجَابَةِ لَهُمْ مَقْصِدَهُ وَدَعْوَهُ
مَرْتَجًا لَكَ مَسْجُودَةً وَتَوَقُّبَةً مِنْ أَنْ أَبْأَيْتَ مَقْصُولَهُ وَعَبْرَتَنْ
بِكَامِنْ خَوْفِكَ مَرْجُومَةً وَلَا غَائِبَةً لِمَنْ أَسْتَغَاثَكَ بِكَ مَوْجُودَةً
وَلَا غَائِبَةً لِمَنْ أَسْتَغَاثَكَ بِكَ مَسْئُودَةً وَعَدَاكَ لِعِبَادِكَ مُخْتَصِرَةً
وَزَلَّاتٍ مَرَاتٍ فَالْكَ مَقَالَةً وَأَعْمَالَ الْعَامِلِينَ لَكَ بِكَ خُجُوبَةً
وَأَزْوَاقَ الْخَلَائِقِ مِنْ كُنْزِكَ نَارًا وَمَعَايِدَ الْمَرْبِ إِلَيْهِ وَاصِلَةً
صَلَّيْ

صَلَّيْ

وَدُّوْبُ الْمَغْفِرَةِ مَغْفُورَةٌ وَوَحَّاجٌ خَلْفَكَ عِنْدَكَ مَقْصِدُهُ

وَجَوَّازٌ لَنَا بَلَدٌ عِنْدَكَ مَوْفُورٌ وَعَوَّالٌ لَنَا بَلَدٌ مَوْفُورٌ وَمَوْفُورٌ

الْمَغْفِرَةِ مَغْفُورٌ وَمَسْأَلُ الْغُلَامِ لَكَ يَكُنْ مَرْغَبٌ لَكَ فَاسْتَجِبْ

دُعَائِي وَاقْبَلْ شَتَائِي وَاجْمَعْ بَيْنِي وَبَيْنَ أَوْلِيَائِي وَاجْتَنِبْ عَنِّي

وَعَنِّي وَفَاطِمَةَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَالْأَكْمَلَةَ مِنْ ذُرِّيَةِ الْحَبِيبِ

صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْكَ يَا أَمِّينَ إِنَّكَ وَلِيُّ نَعْمَائِي وَوَسِيَّتِي

مُنَايَ وَنَعْمَائِي رَجَائِي فِي مُقْبَلِي وَمُنَايَ وَكَرِهَائِي زَمَانِي وَتَوَلَّ

إِيَّايَ يَا تَرْبِيَّيَ يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي

يَا تَرْبِيَّيَ يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي

يَا تَرْبِيَّيَ يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي

يَا تَرْبِيَّيَ يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي

يَا تَرْبِيَّيَ يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي

يَا تَرْبِيَّيَ يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي

يَا تَرْبِيَّيَ يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي

يَا تَرْبِيَّيَ يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي

يَا تَرْبِيَّيَ يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي

يَا تَرْبِيَّيَ يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي

يَا تَرْبِيَّيَ يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي

يَا تَرْبِيَّيَ يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي

يَا تَرْبِيَّيَ يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي

يَا تَرْبِيَّيَ يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي

يَا تَرْبِيَّيَ يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي

يَا تَرْبِيَّيَ يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي

يَا تَرْبِيَّيَ يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي

يَا تَرْبِيَّيَ يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي

يَا تَرْبِيَّيَ يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي

يَا تَرْبِيَّيَ يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي

يَا تَرْبِيَّيَ يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي

يَا تَرْبِيَّيَ يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي

يَا تَرْبِيَّيَ يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي

يَا تَرْبِيَّيَ يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي

يَا تَرْبِيَّيَ يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي

يَا تَرْبِيَّيَ يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي

يَا تَرْبِيَّيَ يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي

يَا تَرْبِيَّيَ يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي يَا خَلْقِي

بسمه تعالی

بسمه تعالی انکه این روز عید کرده است و حجت انرا داده است تا مشرقت

اسمان روز عید معهود است و در زمین تا مشرقت میباشاق ما خود و جمع

مشهود است و هر که در این روز مؤمنی را اظهار نماید ثواب کمی دارد که ده

فنام را طعام دهد که هر نیا بی صد هزار است و ثواب کمی دارد که طعام

دهد و این حد این عدد که مذکور شد از غیر ان و اوصای ایشان

و شهیدان و صالحان و سال تحط و بکدر هم که در این روز تصدق کند

برای ان با صد هزار درهم که در روزهای دیگر تصدق کند پس فرمود که

شاید کار کنی که خدا روزی خلق کرده است که حرمش را از این روز پیشتر

باشد نه والله نه والله نه والله و روایت دیگر فرمود که روزی است برای ان

باشد نه از ماههای حرام که روزی بدانند و فرمود که روز عید غدیر روزی

سرور و شاد است و این معنی از فیاض ان جمله بقول است که هفت در روز عید

غدیر در هر روز در خدمت حضرت امام رضا بودم و آنحضرت در آن روز مختصان

و خودشان و صاحب خود را جمع کرده بودند ایشان را نگاه داشته بود که در

شب افطار کنند و مختانهای ایشان طعام فرمود و خانهها فرستاد حتی

آنکه هر کس از آن فرستاد و ایشان خالصهها را فرستاد و فرمود و ملازمان

و خدمتکاران خود را اجاءهای نویسیار نفیس پوشانید و در وضو و غسل

روزی برای مردم نفل میفرمود از جمله آنها گفت که در بعضی از سالهای

خلاف حضرت امیر المؤمنین روز جمعه با عید غدیر بود و یکروز جمع شد

پس بعد از پنج ساعت از روز گذشت نه بر منبر بالا رفت و خطبه طولانی

فرمود و در آن خطبه فرمود که این روز عید است و خداوند این روز را

برای من و برای شما و برای تمام عالم برگزیده است و این روز عید است

و خداوند این روز را برای من و برای شما و برای تمام عالم برگزیده است

و این روز عید است و خداوند این روز را برای من و برای شما و برای تمام عالم برگزیده است

و این روز عید است و خداوند این روز را برای من و برای شما و برای تمام عالم برگزیده است

و این روز عید است و خداوند این روز را برای من و برای شما و برای تمام عالم برگزیده است

و این روز عید است و خداوند این روز را برای من و برای شما و برای تمام عالم برگزیده است

و این روز عید است و خداوند این روز را برای من و برای شما و برای تمام عالم برگزیده است

و این روز عید است و خداوند این روز را برای من و برای شما و برای تمام عالم برگزیده است

و این روز عید است و خداوند این روز را برای من و برای شما و برای تمام عالم برگزیده است

و این روز عید است و خداوند این روز را برای من و برای شما و برای تمام عالم برگزیده است

و این روز عید است و خداوند این روز را برای من و برای شما و برای تمام عالم برگزیده است

و این روز عید است و خداوند این روز را برای من و برای شما و برای تمام عالم برگزیده است

و این روز عید است و خداوند این روز را برای من و برای شما و برای تمام عالم برگزیده است

و این روز عید است و خداوند این روز را برای من و برای شما و برای تمام عالم برگزیده است

و این روز عید است و خداوند این روز را برای من و برای شما و برای تمام عالم برگزیده است

الْمُسْلِمِينَ رِجَالًا أَلْبَسْتَهُمْ وَأَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَنَاظِرًا لِّلْغُرَا حُجَّاجِينَ وَ
حُجَّاجًا بِالْبَالِغَةِ وَلِإِيَّاكَ الْمَعْرِعَةَ عَنْكَ فِي خَلْقِكَ وَأَتَاهُ الْفَتْهُ
بِالْفَيْضِ فِي بَرِّيَّتِكَ وَكَذَّبَانِ دِينِكَ وَخَازِنُ عِلْمِكَ وَأَمِينُكَ
أَلَا مَوْزِعًا لِّمَنْ خُذِمَ بِشَأْنِهِ وَمِيثَاقُ رَسُولِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ وَبَرِّيَّتِكَ شَاهِدًا بِالْإِخْلَاصِ لَكَ وَالْوَحْدَانِيَّةِ
وَالْإِثْبَاتِ بِإِيَّاكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَأَرْجَى مَكَامِكَ
وَرَسُولُكَ وَأَنْ عَلَيَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ جَعَلْتَهُ وَلِيَّكَ وَالْأَمْلَاقَ
بِقَوْلِهِ لَيْسَ بِهِنَّ مَنَامٌ وَخَدَّائِيَّتِكَ وَكَمَالَ دِينِكَ وَتَمَامَ نِعْمَتِكَ عَلَى
جَمِيعِ خَلْقِكَ وَبَرِّيَّتِكَ فَهَكَذَا وَقَوْلُكَ الْحَقُّ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ
دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا
فَالْتَمَسْنَا لِحُدُودِهِمْ وَأَتَمَمْنَا نِعْمَتَكَ عَلَيْنَا بِالَّذِي جَدَّدْتَ
مِنْ عَهْدِكَ وَعَمِيشَا فَكَذَا وَكَذَلِكَ نَسْأَلُكَ وَجَعَلْنَا مِنْ أَهْلِ

الْإِخْلَاصِ

الْإِخْلَاصِ الْمُتَصَدِّقِينَ بِشَيْءٍ فَلَمْ يَنْزِلْ مِنْ أَهْلِ الْوَفَاءِ بِذَلِكَ وَلَمْ
يُجْعَلْ لَهُمْ أَتْبَاعًا مِثْلَ الْمُغِيرَةِ وَالْمُكَلِّينَ وَالْمُخْرِفِينَ وَالْمُبْتَغِينَ
إِذَا نَالَ الْأَنْعَامَ وَالْمَغِيرَةَ خَلَقَ اللَّهُ وَمَرَّ الْكَذِبُ اسْتَفْزَعُوا عَلَيْهِمْ
الْكَطِيبَانِ فَانْتَهَبُوا ذِكْرَ اللَّهِ وَصَدَقُوا فِي السَّبِيلِ وَالصِّرَاطِ
الْمُسْتَقِيمِ أَلَا هُمُ الْعَرَنُ الْحَاجِدِينَ وَالنَّاكِبِينَ وَالْمَغِيرَةَ وَالْمُكَلِّينَ
وَالْمُكَلِّدِينَ يَوْمَ الَّذِينَ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ أَلَا هُمُ فَالْكَ
أَتَمَّ عَلَى أَعْيَانِكَ عَلَيْنَا بِالْهَدْيِ الَّذِي هَدَيْتَنَا بِهِ إِلَى وَلَا
أَتَمَّ مِنْ بَعْدِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ الْأَمَّةُ الْهَدَاةُ
الرَّاشِدِينَ وَأَعْلَامُ الْهَدْيِ وَمَنَارُ الْفُلُوفِ وَالنُّقُوصِ وَ
الْعُرَى الْوُفَى وَكَمَالَ دِينِكَ وَتَمَامَ نِعْمَتِكَ وَمِنْهُمْ وَمِنْهُمْ الْأَمَّةُ
رَضِيَتْ لَنَا الْإِسْلَامَ دِينًا وَتَنَا فَالْحَمْدُ أَمَّا وَصَدَقْنَا
عَمَلْنَا عَلَى مَا رَزَقْنَاكَ الشَّدِيدِ الشَّدِيدِ وَالْبَنَاءِ وَلَهُمْ وَعَادِ يَسْنَا

الْإِخْلَاصِ

عَدُوهُمْ وَرَنَّا بِرَ الْخَالِدِينَ وَالْمَكْدُوبِينَ يَوْمَ الدِّينِ اللَّهُمَّ
فَمَا كَانَ ذَلِكَ مِنْ شَأْنِكَ بِإِصْرٍ أَوْ كَيْدٍ أَوْ مَكْرٍ أَوْ حِيلٍ
أَلْبَعَادَ يَوْمٍ هُوَ كُلُّ يَوْمٍ فِي شَأْنٍ إِذَا أَمْتَمْتَ عَلَيْنَا نِعْمَتَكَ
يَوْمَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ السَّوْلُ عَنْهُمْ عِبَادُكَ قَائِلٌ قُلْتُ لَمْ تَسَلْنِ
يَوْمَ شَيْءٍ عَنِ النَّعِيمِ وَقُلْتُ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ وَفِعْلُهُمْ أَيْ تَسْأَلُونَ
وَمَنْتَ عَلَيْنَا نَهْدًا أَوْ إِخْلَاصَ وَيَوْمَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْهَادِ
بِعَدَاكَ الشَّرَّ الْمُنْذِرَ الْمُنْجِيَ الْمُبْرِجَ كَلَّمَائِهِمْ لَدَيْكَ وَتَمَتَّ
عَلَيْنَا نِعْمَتَكَ وَجَدْتَ لَنَا عَهْدَكَ وَذَكَّرْنَا بِمَا قُلْتَ لِمَا خُوِّ
يُنَا فِي بَيْتِكَ خَلْفَكَ إِنَّا نَاوَجَعَلْنَا مِنْ أَهْلِ الْإِجَابَةِ وَلَمْ
نُفَسِّنَا ذِكْرَكَ قَائِلٌ قُلْتُ وَإِذَا أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ
ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتَ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا
عَيْنًا وَطُفَاتٍ قَائِلٌ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبَّنَا وَمُحَمَّدٌ

عَبْدُكَ

عَبْدُكَ وَدُعَاؤُكَ وَرَنَّا بِرَ الْخَالِدِينَ وَالْمَكْدُوبِينَ يَوْمَ الدِّينِ اللَّهُمَّ
فَمَا كَانَ ذَلِكَ مِنْ شَأْنِكَ بِإِصْرٍ أَوْ كَيْدٍ أَوْ مَكْرٍ أَوْ حِيلٍ
أَلْبَعَادَ يَوْمٍ هُوَ كُلُّ يَوْمٍ فِي شَأْنٍ إِذَا أَمْتَمْتَ عَلَيْنَا نِعْمَتَكَ
يَوْمَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ السَّوْلُ عَنْهُمْ عِبَادُكَ قَائِلٌ قُلْتُ لَمْ تَسَلْنِ
يَوْمَ شَيْءٍ عَنِ النَّعِيمِ وَقُلْتُ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ وَفِعْلُهُمْ أَيْ تَسْأَلُونَ
وَمَنْتَ عَلَيْنَا نَهْدًا أَوْ إِخْلَاصَ وَيَوْمَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْهَادِ
بِعَدَاكَ الشَّرَّ الْمُنْذِرَ الْمُنْجِيَ الْمُبْرِجَ كَلَّمَائِهِمْ لَدَيْكَ وَتَمَتَّ
عَلَيْنَا نِعْمَتَكَ وَجَدْتَ لَنَا عَهْدَكَ وَذَكَّرْنَا بِمَا قُلْتَ لِمَا خُوِّ
يُنَا فِي بَيْتِكَ خَلْفَكَ إِنَّا نَاوَجَعَلْنَا مِنْ أَهْلِ الْإِجَابَةِ وَلَمْ
نُفَسِّنَا ذِكْرَكَ قَائِلٌ قُلْتُ وَإِذَا أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ
ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتَ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا
عَيْنًا وَطُفَاتٍ قَائِلٌ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبَّنَا وَمُحَمَّدٌ

عَبْدُكَ

وَاخْتَرْنَا فِي زَمَرِهِ أَهْلَ بَيْتِكَ لَا تَمْنُهُ الصَّادِقِينَ وَاجْعَلْنَا
 مِنَ الْمَرْبُوحِينَ الَّذِينَ هُمُ دُعَاةُ إِلَى النَّارِ وَهُمْ فِي الصَّيْفَةِ هُمْ بَرُونَ
 الْقَبُوحِينَ وَاجْعَلْنَا عَلَى ذَلِكَ مَا أَحْبَبْنَا وَاجْعَلْنَا مَعَ الرَّسُولِ
 سَبِيلًا وَاجْعَلْنَا قَدْ مَصْدَرًا فِي الْحَجْرِ وَالْهَرَمِ وَاجْعَلْنَا
 حَمِيمًا وَمَنَا تَجِبُ الْكَمَالُ وَمُنْقَلَبًا حَبِيرَ الْمُنْقَلَبِ عَلَى
 مَوْلَا أَوْلِيَاءِكَ وَمَعَا دَامَ عَدْلُكَ حَتَّى تَوْفِقَنَا وَأَنْتَ عَنَّا
 رَاضٍ فَلَا أَوْجِبُ لَنَا جَنَّتَكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 وَالْمُتَوَكِّلِينَ مِنْ جَوَارِكَ فِي دَارِ الْقَامَةِ مِنْ فَضْلِكَ لَا تَمْنُنَا
 فِيهَا أَنْصَبَ وَلَا تَمْنُنَا فِيهَا لَعُوبَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَ
 كَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ وَآتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى
 رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْبِعْدَادَ اللَّهُمَّ
 اخْتَرْنَا مَعَ الْأَمْنَةِ الْهَدَاةِ مِنْ أَلِ رُسُولِكَ تَوْفِيقًا لِمَنْ يَهْتَدِي

وَسَاهِدِي

وَسَاهِدِي هُمْ وَتَعَالِيهِمْ اللَّهُمَّ فِي اسْتِثْنَاكَ بِالْحَقِّ الَّذِي أَنْزَلْتَهُ وَ
 جَعَلْتَهُ عِنْدَكَ هُوَ الَّذِي أَصْلَحْتَهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ جَمِيعًا أَنْ
 تُبَارِكَ لَنَا فِي تَوْفِينَا هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَنَا فِيهِ بِالْوَفَاءِ بِعَهْدِهِ
 الَّذِي عَهَدْتَهُ الْبُيُوتَ وَالْأَنْبِيَاءَ وَالَّذِي وَاقَعْتَنَا بِهِ مِنْ قَوْلِ الْأَوَّلِ
 أَوْلِيَاءِكَ وَالْبَرَاءَةِ مِنْ عَدْلِكَ أَنْ تُشْمَّ عَلَيْنَا نِعْمَتَكَ وَلَا تَجْعَلْ
 مَسْئِدَنَا وَاجْعَلْهُ مَسْقَرًا وَلَا تَمْلِكْنَا أَيْدِيًا وَلَا تَجْعَلْهُ
 مَسْئَعًا وَارْزُقْنَا مَرَامَ قَصْدِهِ وَلَيْلِكَ الْهَادِي الْمَهْدِي إِلَى
 الْهَدَى وَتَحْتَ لَوَائِهِ وَفِي زَمَرَتِهِ شَهَادَةَ صَادِقِينَ عَلَى بَصِيرَةٍ
 مِنْ دِينِكَ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَكَرَامَتِكَ بَرْدُ سَوَارِشِكَ
 يَا بَرِّ وَابْتَغِ عِلْمَكَ كَمَا شِئْتَ بِعَهْدِهِ وَبِذِكْرَانِ اخْتَرْتَهُ صَادِقًا وَوَارِثَ
 كَرَمِهِ أَنْدَكَ هَمْلَكَ دَرْدُورُ غَدِيدٍ وَرَدَّكَ تَمَازُكُ بَكْدَمَرْدَقِ كَهْوَاهِدِ
 وَكَرْتُكَ بَرْدُكَ بَرْدًا لَكَ بِسَنَدِكَ دَوَائِلُ عِصْمَتِهِ رُسُولُ حَضْرَتِ نَابِيِّرِ الْمَوْجِبِينَ
 دَرْدُورُ بَرِّهِمْ بَرِّهِمْ بِمَامَاتٍ وَخِلَافَتِ نَصَبِ كَرْدِ بَهْمَرَاتٍ بِعَفْوِ بَهْمَرُورِ
 كَهْوَاهِدِ وَكَرْدُورِكَ لَوْلَا تَنَاوُلُ نَازِلُهُ وَدَرْدُورِكَ دَرْدُورِهِ فَلَهُوَ اللَّهُ يَخْوَانِدُ

چنانچه در روایت معتبره بگویم و در شان است بهر حال است پس بچنان و در و صد
مرتب شد که الله با شکر و بگویم چون سر از سجده برداشته باشد غا
بخواند اللهم انی استسئلتک بان لا تجعل وحدک لا شریک لک
و انک واحد احد صمد لم یلد ولم یولد ولم یکن لک کفو احد
و انک محمد عبدک و رسولک صلواتک علیک و آله با من هو
کل یوم فی سائر جماعات من ربنا ان تبصّلک علی بان
جماعی من اهل احبابک و اهل دینک و اهل دعوتک و
و یغنی لک فی مسکنک خلائک تفضل لک و کما وجود
لقد اردت الفضل ضلک و الوجود وجود الکریم کما رافق منک
و رحمتک الی ان حدت ذلک العهد لک تجدید بعد تجدیدک
حلی و کنت نبیا من نبایا ساهبا غافلا فامنت بعبادتک
بان ذکر نبی ذلک و منته به علی و هدی نبی که قلب کن من
شانک یا الهی و سیدی و مولای من شیم لی ذلک و کتابت
حق

حق

حق مولای علی ذلک و انت حق راض فانک حق المبین ان
شیم نعمتک علی الاله سمیعنا و اطعنا و اجبتا داعیتک بهر شک
فلک الحمد غفرانک ربنا و الیک المصیر اما با الله وحدک لا شریک
له و رسولک محمد صلی الله علیه و آله و صدقنا و اجبتا داعی الله
و اتبعنا الرسول فی موالای مولانا و مولی المؤمنین امیر المؤمنین
علی ابن ابی طالب عبد الله و اخي رسولک و الصديق الاکبر
و الخلیف علی بن ابی طالب المؤمنین به و دینک و دین المبین علی
لیدر الله و خازن العیال و عبید غیب الله و موضع سیر الله و امین
الله علی خلائفهم و شایهین فی ربنا الاله ربنا اننا سمعنا من الله
بنادی الایمان ان امواتکم فامنا ربنا فاعف عننا ذنوبنا
و کفر عنا سنا و انا و قوفنا مع لا یزیدنا و انا ما وعدنا
علی رسولک و لا یخیرنا یوم القيمة انک لا تخلف البعید فامنا

حق

وَنُفَا عَمَلِكَ وَطُفَاكَ اجْتِنَا دَاعِيَكَ وَابْعَثَا الرُّسُولَ وَصَدَّقْنَاهُ
وَصَلَّيْنَا مَوْتِي الْمُؤْمِنِينَ وَكَفَّرْنَا بِالْحَبِيبِ وَالظَّالِمِينَ قَوْلَنَا مَا
تَوَلَّيْنَا وَأَحْضَرْنَا مَعَ آمَنَّا فَأَتَانَهُمْ مُؤْمِنُونَ مُؤْمِنُونَ وَكَمْ مَسْكُونٍ
أَمَّا لِيَزِيدَهُمْ وَعَلَى بَنِيهِمْ وَشَاهِدَهُمْ وَعَايَهُمْ وَجَنَّهُمْ وَتَسْفِهُهُمْ
وَرَضِينَا بِهِمْ أَمْنَةً وَقَادَةَ وَسَادَةً وَحَسْبُنَا بِهِمْ بَيْنَا وَبَيْنَ
اللَّهِ دُونَ خَلْفِهِ لَا يَبْعَثِي بِهِمْ بَدَلًا وَلَا يَخْذُلُنِي دُونَهُمْ وَلِجَبَّةٍ
وَرِثْنَا إِلَى اللَّهِ مِنْ جُلٍّ مَنْ نَصَّبَ لَهُمْ نَحْرًا مِنَ الْجَنِّ وَالْإِنْسِ مِنْ
الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَكَفَّرْنَا بِالْحَبِيبِ وَالظَّالِمِينَ قَوْلَنَا مَا
أَكْرَمْنَاهُ وَأَشْبَاهَهُمْ وَأَنَا عَمَهُمْ وَكُلُّ مَنْ وَالَاهُمْ مِنَ الْجَنِّ
وَالْإِنْسِ مِنْ أَوَّلِ الدَّهْرِ إِلَى آخِرِهِ اللَّهُ إِنَّا نَقُولُكَ أَنَا نَدْبُنِ
بِمَا دَانَ بِهِ مُحَمَّدٌ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى مَا عَلَّمَهُمْ وَتَوَلَّيْنَا مَا
قَالُوا بِهِ وَوَدَّيْنَا مَا دَانُوا بِهِ قَوْلًا لَوْ أَنَّا لَوَلَّيْنَا مَا دَانُوا بِهِ دَانُوا

أَنكَرُوا

أَنكَرُوا أَلْكَرْنَا مَا دَانُوا قَوْلًا لَوْ أَنَّا لَوَلَّيْنَا مَا دَانُوا بِهِ دَانُوا
لَعَنَّا وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ إِسْرَءِيلَ إِسْرَءِيلَ إِسْرَءِيلَ إِسْرَءِيلَ
عَلَيْهِ أَمْنًا وَسَكَنًا وَصِدْقًا وَأَسْعَا مَوَالِينَا صَلَوَاتُ اللَّهِ
عَلَيْهِمُ اللَّهُمَّ فَتَمِّمْ لَنَا ذَلِكَ وَلَا تَكْشِفْنَا وَاجْعَلْهُ مَسْمُومًا
ثَابِتًا عَدَدًا وَلَا تَجْعَلْهُ مَسْمُومًا وَلَا تَجْعَلْنَا أَسْخِيكَ عَلَيْهِ
وَأَكْشِفْنَا لَإِذَا أَمْنًا عَلَيْهِ أَلْ تَحْمِلُكَ أَمْنًا فِيهِمْ نَاكَةً وَلَا نَاهِيَهُمْ
قَوْلِي وَعَدَّوْهُمْ عَدَا اللَّهِ نَعَادِي فَاجْعَلْنَا مَعَهُمْ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَمِنْ الْمُفْرَقِينَ فَأَتَا بَذْلَكَ رَاضُونَ بِأَقْرَبِ الرَّاغِبِينَ
بِئْسَ بَاذِلُ الْجَانِ رُوْدُ وَصَلْمُ رِيَّةِ الْحَمْدِ لِلَّهِ وَصَلْمُ رِيَّةِ شُكْرٍ لِلَّهِ بِكُوْدِ بِيَسْ
حَضْرَتِ مَوْدُكِهِمْ كَمَا بَعْدَ إِجْلَا أَوْدُ ثَوَابِ كَيْ دَاشَنَ بَاشَدَكِهِ دُرُودِ
غَلَبِ رُزْ حَضْرَتِ رَسُولِ خَاصَرِ شَكِ بَاشَدُوا بِأَحْضَرِ وَحَضْرَتِ بَنِي الْمُؤْمِنِينَ
بِرُودِ لَيْسَ بِأَحْضَرِ بَعَثَ كَرْدَ بَاشَدُ وَدَرَجَةُ أَوْدِ رِيَّةِ بَاشَدُ رَاجَاسُ لَوِيَا
وَصَلْبِ كَيْ كَسَدُ كَانِ بَاشَدَكِهِ مُصْدَقِ خُذَا وَرَسُولِ دَرَا فَرُودِ زُرُودِ خَالِصِ
كَرْدَ دَانْدَانِ سَلْمَانِ وَبُودُ زُرُودِ مَقْدَادِ وَمَاشَدُ كَيْ بَاشَدَكِهِ شَهِيدُ شَكِ
بَاشَدُ بِأَحْضَرِ رَسُولِ وَبِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَحَسْبِ صَلَوَاتِ اللَّهِ عَلَيْهِمْ

أَنكَرُوا

الْبَعْدَ الْآخِرَ فَكَانَ عَهْدُكَ الْآخِرَ وَتَمَّتْ فِي السَّمَاءِ
بِوَمِ الْعَهْدِ الْعَوْدِ وَفِي الْآخِرِ يَوْمَ الْبَيْتِ وَالْمَخُودِ وَالْجَمْعِ
السُّوْلِي صِلَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآفَرِ بِهِ عَجُونَنَا وَاجْمَعْ بِهِ
تَمَلُّكَ وَلَا تَضْلُكُنَا فَمَنْ دَعَانَا وَاجْعَلْنَا لَا تَعْلُكَ يَت
الشَّاكِرِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَزَمْنَا هَذَا
الْيَوْمَ وَبَصَّرْنَا خُرُوسَهُ وَكُنَّ مَنَّا بِهِ وَتَمَّ عَزَمْنَا بِعَرَفِيهِ وَهَذَا
يَوْمُ بَارِئِ رَسُولِ اللَّهِ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيًّا وَكَأَيُّ عِزٍّ لَكَ وَكَأَيُّ
جَيْدِكَ مَقِيضُ السَّلَامِ مَا بَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَكَأَيُّ تَوَجُّهٍ
إِلَى اللَّهِ فِي وَدِّكَ مَا فِي حَاجِ طَلِبِي وَفَضْلُ حَوَاجِي وَتَبَسُّرِ
أُمُورِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَنْ تَصِلَ عَلَی مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَلْعَنَ مَنْ جَحَدَ هَذَا الْيَوْمَ وَأَنْ تَكْرَحُ مَنَّهُ
فَصَدِّ عَنْ سَبِّكَ لَا طُفَاءَ نَوْرِكَ فَإِنَّ اللَّهَ لَا أَنْ يَمُوتَ الْهَلْمُ
فَتَمَّ

فَتَمَّ

فَتَمَّ عَنْ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَكَثِيفَ عَهْدِهِمْ عَنْ الْمُؤْمِنِينَ
الْكِرَامِ يَا اللَّهُمَّ إِنَّا لَا نَرْضَى بِكَ عَدَا كَامِلَتِ ظِلْمًا وَجُورًا
وَأَنْفِزْ لَهُمْ مَا وَعَدْتَهُمْ أَنْكَ لَا تَخْلُفُ الْبَيْعَ أَدَاكَ وَكَعْدَا زَائِدًا
بِحَقِّ رَوْضَةٍ مِنْهُ شُكْرًا وَصَدْرٍ مِنْهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ بِكَوْنِهِ وَصَدْرٍ مِنْهُ
يَا أَلْحَمْدُ تَوَانِدُكَ بِدَايَةِ الْحَمْدِ عَلَى الْكُلِّ الدِّينِ وَاتِّمَامِ النِّعَمَةِ وَرِضَى
الرِّبِّ الْكَرِيمِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ
مُحَمَّدٍ وَعَلَى عَشِيرَتِهِ أَطَّاهَرِينَ جَنَانَهُ سَيِّدِنَا بَاقِي وَكُنْ رَوَائِثِ
كَرِيمًا وَنَادِيًا شَيْخِ بَيْتِ زِيَادٍ بِإِقْلَامِ تَكْوِينِكَ فَصَلَ بَعْثُكَ دُفْعِيكَ
وَأَعْمَالَ دُفْعِيكَ أَهْلَهُ اسْتَأْخَرْنَا وَرَقِيعِينَ دُفْعِيكَ أَهْلَهُ مِيَانِ عِلْمِ خَلْقِكَ
وَأَشْهَرْنَا قُوَى اسْتِكْلَامِ دُفْعِيكَ بِحَقِّ جِهَارِ اسْتِغْنَى بِدِينِ بَعْثِ دُفْعِيكَ
مِفْتَاحِ بَعْثِ دُفْعِيكَ بِكَ تَرَكْنَاهُ نَادَاكَ وَدَرَكْنَا زَائِدًا بِهَا عَمَالَ مَسْجِدِكَ
بَعْلًا وَنَدْبَهُمْ سَأَلْنَا وَنَجَّهْهُمْ سَهْوًا سَأَلْنَا بِحَقِّ جِهَارِ اسْتِغْنَى بِدِينِ بَعْثِ دُفْعِيكَ
دُفْعِيكَ أَهْلَهُ اسْتَأْخَرْنَا حَضْرَتِ رَسُولِ رَسُولَانِ فَرَسْتَا دُفْعِيكَ نَصَابِ
نَجْرَانِ كَهْ عَظْمِ نَسَائِدَانِ عَرَبٍ بُوْدُوا بِإِثْنَانِ بَكْبَتِ خُودِ جَوْعِ كَرْدَنْدُو
أَوْصَافِ حَضْرَتِ رَسَالَتِ رَادِ كِبَرِ جَمِيعِ أَنْبِيَاءِ شَاهِدِ كَرْدَنْدُو دُنْيَا

فَتَمَّ

بر اکثر علای ایشار غلبه شد و ایمان زایش آوردند و هفتاد نفر از علما و عظمای خود را فرستادند که صفاتی که در کتب سابقه برای حضرت دیدند استند مثله این غایت و مدینه داخل شدند و همه صفات را موافق یافتند و حضرت رسول و صحبتهای شانی بر ایشان تمام کرد و باز بعضی از ایشان بسبب دنیا و اغراض باطله مضایقه کردند و ایمان آوردند و حق تعالی این را به کفر نام نهاده و در حدیث آمده که **لَا تَزَالُ تَطَّلَعُ عَلَى أَهْلِ الْإِيمَانِ وَأَبْنَاءِ الْكُفْرِ وَرِثَاءِ الْوَدَّاءِ كُفْرًا وَتَفْئُتُ الْوَدَّاءَ وَتَفْئُتُ الْكُفْرَ بِتَهْلِيلِ تَحْصِيلِ كُفْرِهِ** الله علی الکفر یعنی بن هر که با تو میخاند که دیندار مرعی بعد از آنچه اهل است بسوی تو از علم و ایمان و الفاکر در پی برایشان و قبول نکردند پس بگو ای محمد! بیاید بخوانیم پس از آن خود را و پس از ایشان از آن خود را و از آن شما را و از آنهای شما را یعنی آنها که بمنزله جان مانند و آنها که بمنزله جان شما اند پس تضرع کنیم و دعا کنیم پس بگو این گفت و دعوی از دست خدا را بر آنها که دروغ گویند از آن و شما پس حضرت رسول علیه السلام بروش مبارک رفتند و حضرت امیر المؤمنین و فاطمه و حسن و حسین صلوات الله علیهم را در دین بر عباد داخل کرد و گفت پروردگار را هر غیر بی ز اهل بیگی بوده است که مخصوص برین خلق بوده اند و خداوند آنها اهل بیت مستند بر ایشان بر طرف کنی شک و گمان را و با آنکه ایشان را از کفر در پی جبرئیل نازل شد و این را به کعبه را و در شان ایشان آوردند آنجا بر آمد الله بکعبه **عَنْكَ الرُّسُلُ أَهْلُ الْبَيْتِ وَطَهَرَهُمْ وَظَهَرَهُمْ** یعنی نبیست چرا که ازاده

ذر که خضالی که زابل گرداندا ز شما اهل بیت بدی و شک داد و بیا که کردند
 شما را از کاهان یا که کرد این پس حضرت رسول علی قاطع و حسن حسین
 صلوات الله علیهم را را بخود پیرون بردا زنده بپای میا هله و جوی نصار
 حقیقتا آنحضرت زنده بود و بعد از این نادان حضرت بان زو کاران
 در مقام میا هله ایشان زوئل عذاب و زمین و آسمان ظاهر شد و عا و و
 بزوک ایشان گفت بخدا سوگند که من زو پی چند می بینم که کرده عا کند
 که کوی از جا گسختن شود خوا هکشد جزا نکند بر میا هله و اسند عا
 مساله و مصالحه کردند و قبول کردند که هر سال از حربه بد هند و حضرت
 ایشان از نفرین نکردند و امر الهی برایشان جنبه فرار داد و حضرت غیور بود که بخدا
 سوگند که هال و عذاب او چنانچه شد بر اهل نجران و اگر میا هله میگردم
 هزارت همه با جماعت میمون و خولک میشدند و این وادی برایشان آتش میشد
 و سرباز یکدیگر بخیران و همه زبانیان آنجا میسوختند و پیش از آنکه سال
 تمام شود جمیع نصاری میموند و یکصدانی بروی زمین زندان میماند و این
 سبب چندین امر بر عا مبارز ظاهر شد **اول** حقیقت آنحضرت زیرا که اگر عا
 بر حجت خود تمسک داشت خود او عزیز بر اهل خود و در مرض میا هله در
 دنیا و در اگر با جماعت حقیقت آنحضرت برایشان ظاهر میشد بود و میا هله میگرد
 و مدگت و خورای حربه را بر خود قرار نمیدادند **دوم** آنکه ظاهر شد که ال
 عبا بزوک از برین خلق بودند که ایشان از حضرت در دعا را بخود شریک گردانید
سوم آنکه ایشان عزیز برین خلق بودند نزد آنحضرت که از برای اظهار حقیقت

خود ایشان را در معرض نفرین بدوید زیرا که بسیار است که آدمی خود را تمامها را
 میافکند اما از عیال خود را از غیبت میدوید که در معرض خطر قرار و در چنانچه
 صاحب کثرت و غیره از آن معصیان است بیان اعتراف باین نموده اند **چهارم** آنکه
 حسن خصلت علیهما السلام فرزند حقیقی آنحضرت است و مرتبه ایشان را بسیار
 جویایه پیش برود است نزد خدا و رسول باین صغیرین **پنجم** آنکه حضرت علی علیه
 بهترین زمان بوده و از وجوئات سایر افراد با ایشان آنحضرت احسن است و بوده و
 منزلت او نزد حق تعالی از هر پیشتر **ششم** آنکه با اتفاق عامه و خاصه حضرت
 امیر المؤمنین صلوات الله علیه در باب اهل داخل بود و داخل است و دست
 نیست پس باید داخل آنست با شد و حقیقت در اینجا مراد نمیتواند بود زیرا که
 آنجا در نفس محال است پس مراد آنست که اخصاص آنحضرت مجتهد رسالت
 در کمال صفات برشته بوده که منزله نفس جانا آنحضرت بود پس هر کس که
 در حضرت رسول بود باید در آنحضرت باشد و غیر چندی پس باید که اصل باشد
 از جمیع خطایه و جمیع بغیران بغیر آنحضرت و باید که مخصوص ترین خلق باشد و آن
 حضرت و اعتراف خلق نزد او و روایات مفصله این حصه شریفه و غوایدی که از آن
 مستفاد است در کتاب جنود العلو و ذکر کرده ام و این رساله کتب پیش ذکر آنها اند
 و از جمله اموری که در روز بیست و چهارم واقع شدن و موجب برپا شدن آنکه در
 آنست که در این روز حضرت امیر المؤمنین در کوع نماز آنکشتی خود را بسا ایل
 بخشید و این آیه کریمه نازل شد و امام آنحضرت بر اصحاب بیست و هفت نفر
 ایستاد و اینک الله و رسول و آل الله ایمنوا الذین یقیمون الصلوة و یؤتوا

الزکوٰۃ

الزکوٰۃ و هم لا یكون یعقوبین اولی الامر لما و اهل الاختیار و شما میگردانید و رسول و
 و آنکه که ایمان آورده اند و نماز را برپا میدارند و چنانچه باید بجا میآورند و زکوٰۃ
 میدهند و در کوع و این آیه نص صریح بر امامت آنحضرت چنانچه در سایر
 کتب ذکر کرده ام و در این روز غسل سنت و زیارت حضرت امیر المؤمنین را
 در این روز ذکر کرده اند و خواندن زیارت جامعه مناسب است و روز این روز
 مستحب است و امای مولای خود امیر المؤمنین در قصدی بر حق و از این واجبات
 با نجه معذور و پیشتر باشد **طریق ثالث** این روز را در بسیار است
اول شیخ طوسی از حضرت صادق روایت کرده است که در این روز پیش از زوال
 بدینستاعت دو رکعت نماز بکند برای شکر نعمت مایه اهل و در هر رکعت بعد
 هر یک از سوره قل هو الله را یا اکر سوره قل یا خالکون و انا انزلناه واده مرتبه
 بخواند اگر این نماز را بعمل آورد نزد حق تعالی برابر است با صد هزار حج و صد
 هزار عمره و هر حاجتی که از حاجتها یضیاع و آخرت و حق تعالی سؤال کند البته
 برآورده شود هر چند عظیم باشد ان شاء الله و این نماز همان نماز است که در
 اعمال روز غدیر مذکور شد **دوم** از اعمال این روز دعای است که شیخ طوسی و
 سید ابی جعفر و ابن بسندهای غیر از حضرت امام جعفر صادق روایت کرده اند
 و آنحضرت از پدر بزرگوار خود حضرت امام محمد باقر روایت کرده است که آنحضرت
 فرمود که اگر کسی که در این دعا اسم اعظم حق تعالی هست هرگز به دلتنگی نراند
 تا اگر مردم بدانند که این دعا را بجا بکنند تا این پیمانی باشد بهر نحو که
 معذور باشد سعی نمایند در تحصیل آن هر چند که باید قتال کنند و مرا

وَمَا يُبَيِّنُ جَنَّتَكَ وَدَعَا إِلَى الْعِظِيمِ بِذَلِكَ وَبَيْنَ خَلْفَاتِكَ
 وَأَنَّ الْمُفْضِلَ عَلَيْهِمْ حَيْثُ فَرَّقَهُمْ مِنْ مَلَكُوتِكَ وَأَخْصَصَهُمْ
 لِيُزَكَّ وَأَخْطَفَتْهُمْ لَوْحِيكَ وَأَوْرَثَتْهُمْ غَوَامِضَ مَا بَلَكَ رَحْمَةً
 يُخْلِفُكَ وَالظُّفْرَ بَعْدَ إِدْكِ وَحَنَّا نَا عَلَى بَرِّ نِيكَ وَعَلِمَا عَمَّا تَطْوِي
 عَلَيْهِ عَمَّا نَزَّامَاتِكَ وَمَا يَكُونُ مِنْ شَأْنٍ صَفْوَتِكَ وَطَهَّرْتَهُمْ
 فِي مَنَاسِكِهِمْ وَمُسْتَدَاهِمَ حَرَسْتَهُمْ مِنْ نَقْصٍ نَافِثٍ لَيْزٍ وَارْتِيَهُمْ
 بِزُهْدِ نَا عَلَى بَنٍ عَرَضٍ يَبْهَتُهُمْ فَاسْتَجَابُوا لَكُمُوكَ وَشَعَلُوا
 أَنْفُسَهُمْ بِطَاعَتِكَ وَمَلَأُوا أَعْرَافَهُمْ مِنْ ذِكْرِكَ وَعَمَرُوا قُلُوبَهُمْ
 بِعِظَمِ أَمْرِكَ وَحَرَّوْا أَوْقَانَهُمْ بِمُضِيكِ وَخَلَوُا دُخَالَهُمْ مِنْ
 مَعَارِضِ الظُّلْمِ أَيْ شَاغِلِهِ عَنكَ فَجَعَلْتَ قُلُوبَهُمْ كَأَنَّ
 لَا رَادَّ لَكَ وَعَفْوَهُمْ مَنَاصِبَ لَا كَمِيرَكَ وَتَعْيِكَ وَالسَّيْرَةَ تَرَاجِمَةً
 لِيَسْنِيكَ ثُمَّ أَكْرَمْتَهُمْ بِبُورِكَ حَتَّى أَصْلَحْتَهُمْ مِنْ بَيْنِ أَهْلِ زَمَانِهِمْ وَ

الْأَفْرَاقِ

الْأَفْرَاقِ الْبَيْنِ الْبَيْنِ مَحْصَنَهُمْ بِوَحْيِكَ وَأَنْزَلْتَ إِلَيْهِمْ كَلَامَكَ وَأَمَرْتَنَا
 بِاللَّيْلِ بِمَنْزِلِكَ وَالزُّلْمَ الْبَيْنِ وَالْأَسْبَابَ طِينَهُمْ اللَّهُمَّ فَانَا قَدْ
 تَمَكَّنَ بِأَيْدِيكَ وَبِعِزَّةِ نِيكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمُ الْبَيْنِ أَفْنَاهُمْ
 لَنَا دَلِيلًا وَعِلْمًا وَمَنْزِلًا مَا شَاءَ عَزَمَ اللَّهُمَّ فَانَا قَدْ تَمَكَّنَ كُنَاهُمْ
 فَأَوْفَرْنَا شَفَاعَتَهُمْ حِينَ يَقُولُ الْخَائِبُونَ مَا لَنَا مِنْ شُلَاغِبِينَ وَلَا
 صَدَقَاتِهِمْ وَبِجَعَلْنَا مَرَّ الضَّادِ فِيهِ الْمَصْدَقُ فِيهِ لَمْ يَسْطُرْ فِيهِ
 لَا بَأْسَ بِهِمُ الْخَائِبُونَ لَمْ يَسْطُرْ فِيهِ وَلَا ضَلَاغِبًا بَعْدَ ذَهْدِ يَدَا وَهَبَ
 لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً أَنْتَ الْوَهَّابُ آمِينَ رَبُّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ
 صِلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَعَلَى أَجْبِهِ وَصُنْ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَقَبْلَهُ
 الْخَارِجِينَ وَعَلِمَ الْمُتَّقِينَ وَنَافِي الْخِيَرَةِ أَلْيَا مِنْ الدِّينِ فَخَرَّ
 عِلْمُ الْفَوْحِ أَلَا آمِينَ وَبَاهِلَ اللَّهُ تَعَالَى عِلْمَ الْمُبَاهِلِينَ فَتَالَهُ وَهُوَ
 أَصْدَقُ الْقَائِلِينَ مَنْ حَاجَكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَتَلَّ

تَعَاوَنَدُ عِبَادًا نَافِلًا وَأَوْثَاءً كَذِبًا وَأَنْفُسًا فَتَنْفَكُوا
 فَتَبْكُم مِّنْ جَهَنَّمَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكِ الْأَلْمَامِ الْخَصْمِ
 بَعَثَ خَلِيفَةً بَعْدَهُ فِي الْقَوْمِ بَعْدَ خَلْفِ الطَّوْحِي وَفِي شَكْرِ
 اللَّهُ سَعْيَهُ فِي هَلْ كُنِيَ وَمِنْ شَيْءٍ بَقِيَّةً مَّعَادُوهُ وَكَفَرْتُمْ
 جَاهِلُونَ مَوْلَى الْأَنَامِ وَمَكِينًا لَّصْنَامِ وَمَنْ لَمْ نَأْخُذْ فِي اللَّهِ
 كَوْمَةً لَا يَمُوتُ اللَّهُ عَلَيْهِ وَالْهَامَ طَلَعَتْ ثَمَنُ التَّهَارِ وَأَوْرَقَتْ
 الْأَشْجَارُ وَعَلَى الْجُحُومِ الْمُنِيرَاتِ بَنِي عَمْرٍاءَ وَالْحُجَّ الْأَوَّلِيَّةُ
 وَابْنُ الْخَلْبِ سَبْعُونَ وَمِنْ خَلْفِ دَعِيَّةٍ اسْتَدْرَجَ بِهَا زَانِمٌ شَيْءٌ مِّنْ رَّوْضِ
 بَيْتِ الْحِجْرِ اسْتَوْصُوهُ لَمْ يَكُنْ دَرِيَّةً مِّنْ رَّوْضِ سَوْدَةٍ كَرِيمَةٍ هَلْ كُنِيَ دُرِّ شَاخِصٍ
 أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَفَاطِمَةَ زَهْرًا أَمَامَ حَسَنِ وَامَامَ حَسَنِ صَلَواتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ
 نَازِلٌ شَدِيدٌ سَبَبٌ لِّكُلِّ حَسَنٍ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ بِنَارِ شَدِيدٍ وَحَضْرَتِ رَسُولِ
 بَعَادَتِ بَشَانِ رَفْعًا مَرْمُودِ حَضْرَتِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَفَاطِمَةَ وَحَسَنِينَ
 عَلَيْهِمُ السَّلَامُ نَذَرُ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ
 بَكْرٍ نَذَرُ وَجُونِ حَضْرَتِ أَلِيٍّ غَافِلٌ كَرَامَتِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ
 إِشَانِ رَوْضَةِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ

المؤمنين فادري انهم از شمعون بهودت گرفت با سه صانع از جوكه حضرت
 فاطمه هر روز يك نان بيشتر از يك صانع از انجور بخرود و برادرش در
 روز اول حضرت فاطمه فلدن نان بيشتر از يك صانع و در روز دوم يك صانع از
 جود داشت و از كره و پنجه كرده نان بخت و چون حضرت امير با حضرت رسول
 نماز شام كرد و پنجاه ركعت و حضرت فاطمه پنج كره نان از الحاح حضرت رسول
 افطار نمايد مسكين بر در خانه نذر كرده كه السلام عليكم اي اهل بيت محمد
 من مسكين امي انما اين مسلمانان مرا طعام دهد تا خدا شما را از آفات
 بهشت طعام دهد پس حضرت امير المؤمنين استاد كرد و گفت من نان خود را
 بدهم و شما را هله بدهم تا خسته با حضرت و اخذ كرد و نانهاي خود را
 با نان داد و نانها را بخورد و روز ديگر از روزه داشتند و حضرت
 فاطمه هم در شش يك نيك ديكر از شمع يك صانع ديكر از جود داشت و ارد
 كرد و پنجه كرده ديكر نان بخت و چون خواستند كه افطار كنند سائلي برود
 خانه آمد و صدا زد كه السلام عليكم اي اهل بيت محمد من سبي ام از اولاد
 مهاجرين و پدرم در روز عقيب شهيد شدن مرا طعام بدهد تا خدا شما را
 از خواهاهاي بهشت طعام دهد پس حضرت امير المؤمنين اول نان خود را داد
 و بعد از آن فاطمه زهرا و بعد از آن دو كود شواره عرش خدا و بعد از ایشان
 فتنه سعادت محمد و اهل بيته و بعد از آن نانهاي خود را بيشتر داد و نانها را بخورد
 و روز سيم روزه داشتند و حضرت سید النساء پيشه بيشتر داشت و قتم
 جود گرفت و در اسيا خورده و بيا و پنجه كرده نان بخت و چون حضرت امير

کبریا که برکت و حضرت فاطمه طعام را حاضر ساخت که اطاعت نماید تا کام
 اسیری از اسیران نماند که که السلام علیکم ای اهل بیت محمد ما را اسیر
 میکند و می بندد و طعام نمیدهد بخوریم پس بخوشیهای سابق هر که طعام
 نماند از اسیران دادند و با بخت اطاعت نمودند چون جمع شد حضرت فاطمه
 هلالی را در میان ایشان فرستاد و در آن سون اشاره با برضیه نمود که بگویند
 یا ایشتاد و بخان فون بوما کان شمره شطیر و بظهور الطعام علی حبیبکم
 و یسیرا و اسیرا انما تطعمکم لوجه الله لا تریدکم بجزایه و لا شکورا انما
 تطعمکم لوجه الله و ما عیونکم اقله کرا بیتی و ما یکند بسند و میسرند روزی که
 شتران اکثر خاکی را فرار کردند و بخوراند طعام را با خواهرش محبتان را از
 برای محبت خدا میکنند و یسیر و اسیر و میگویند یعنی در دل خود دوست
 ایشان اینست که ما طعام نمیدهم شما را مگر از برای رضای خدا و میگویند
 از شما جز او به بادا می و نه شکری نه تنافی را ما میسریم روزی که
 در نهایت شد و هویت و چون روز چهارم که بیت و پنجاه ذی الحجه
 بود و سوره همل فی در مدح ایشان نازل شد حضرت رسول صلی الله علیه
 و آله بخانه اهل بیت علیهم السلام آمد و ایشان را با شدت و کسرتی و آن
 حالت غریب مشاهده نمود که بر پیشرو و این چه حالتیست که در شما
 مشاهده میشود و حضرت شام حرم و امام حسین صلوات الله علیه هم را را
 دید که از فضا هفت چهاری و از کسرتی مانند جوجه که از تخم بیرون آید
 بگریزد و حضرت فاطمه صلوات الله علیه را در محراب عبادت مشاهده و از

صورتی

کسرتی شکم با کسرتی بر پشت چپید بود و چشمتهاش فرورفته بود
 چون از نماز فارغ شد حضرت فاطمه زهرا را از پشت برای فاطمه فرستاد که در
 آن کاسه بود و گوشت و ترید کرم در میان آن بود که بخورید و بگویند
 بهتر از بوی مشک از آن طبع بود پس حضرت فاطمه آن خوراک را نزد حضرت
 رسول صلی الله علیه و آله آورد و حضرت فرمود ای فاطمه این را از کجا
 آوردی گفت از خانه خدا آمد است خدا هر که را خواهد روزی میدهد
 بحساب حضرت فرمود الحمد لله که از دنیا ترقیم داد و اهل بیت خود شبیه
 ما در عیون را دیدم پس از آن شامی نمودند و هفت روز از آن بخوردند و
 آخر نمیداد و حضرت صادق علیه السلام فرمود آن کاسه نزد ما است
 و حضرت صاحب الامر علیه السلام را ظاهر خواهد کرد و طعام هفت از آن
 تناول خواهد نمود و سیان نیز از این روایت با قول ما این طریقی را نقل کرده
 اند و تفصیل برضیه زاد سائر کتب ذکر کرده ام پس مناسبت که شپعیا از اهل
 بیت علیهم السلام در این ایام تأسی نماید بوالی خود در رستگاری و سعادتی
 و سحر نماید در اطعام ایشان **فصل** نمیدهند است مستحکم که بیرون روز و روز
 یاد دارند برای شکر گفت و قول سوره همل فی در شان اهل بیت علیهم السلام و **فصل**
 مناسبت غسل یارب در پیروز و یارب ثمه علیهم السلام و یارب جامعه
 خوانند مناسبت و چون بعضی از علما پیروز و یارب میبایستند دعای
 میبایستند را در پیروز خواندن نه خواست **و در روز شنبه** یارب شهر و علی الکعبه
 بخیر بر شکری و ندو با بر سبب نهایت برکت دارد و در روز دین هفت فرزان

که از خدای عز و جل است بجهنم واصل شد و دولت ملعونه بجای آید بجهنم الله
 بر طرف شد پس در این روز شکر از این بزرگوار و بعضی گفته اند که حضرت
 امام علی نقی در این روز متولد شد است و زیادتیه هم بنا بر مشهور و معلوم
 با سبب در آن وقت شکر است باین سبب حضرت عظیم دارد و در روز آخر
 ذی الحجه که آخر سال عربی است روایت کرده اند که ستم که دور که نماز
 بجا آورد و در هر رکعت بکرب سه سوره حمد و سه قل هو الله احد و سه
 اینه الکرمی بخواند و بعد از سلام این دعا بخواند اللهم ما علمت فی هذه
 السنه من عمل نهيته عنك و لم تره و نسيتك و لم
 تنه و دعوتني الى التوبه بعد جبرائيل عليك اللهم
 فارني استغفر له منه فاغفر له و ما علمت من عمل بقرئتك
 فاقبله مني و لا تقطع رجائي منك يا كرم يا ششم
 در بیان اعمال ماه محرم است و زمان سه فصل است فصل اول در بیان
 اعمال دهه اول محرم است حضرت امام رضا علیه السلام منقول که حضرت
 رسول صلی الله علیه و آله در روز اول محرم دور که نماز بیکم ندان
 از نماز فایز میباشد دست بدعا بر میداشند و این دعا را سه نوبت بخوانند
 اللهم انك اله الفد و هذين سنه تجد باح فاستلک فيها

الحمد

الحمد من الرب جان ارجو القوة على هذه النفس الامارة
 بالسوء و لا تشغلني بما يقربني اليك يا كرم يا ذا الجلال و
 الاكرام يا عاد من لا عاد له يا خير من لا خير له يا حزن
 من لا حزن له يا غياث من لا غياث له يا ستم من لا ستم له
 يا كرم من لا كرم له يا حسن البلاء يا عظيم الرجاء يا عذر
 الضعفاء يا منفي الغضب يا منجي المملوك يا منعم بالفضل
 يا محسن انت الذي تجد لك سواد الليل و نور النهار و ضوء
 القمر و شعاع الشمس و دوى الماء و جفجف البحر يا الله لا شريك
 لك اللهم اجعلنا خيرا بما بطون و اغفر لنا ما لا يعلون و لا
 تنواخذنا بما يقولون حسبي الله لا اله الا هو عليه توكلت
 و هو رب العرش العظيم امثابه كل من عند ربنا و ما يدكرنا الا
 اولوا الالباب ربنا لا تزغ قلوبنا بعد اذ هدتا و هب لنا

الحمد

مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ وَچون حضرت سید الشهدا
 صلوات الله علیه وگردد هم ایامه بعد از شهادت فایز گردیدند و در اکثر
 این دهه محزون و غمگین بودند و اخبار و حثه ایشان پیرسید باید که
 شب عیال ایشان در مجموع این دهه با و از مفعول حضرت قیام نمایند و
 محزون و اندوهناک باشند و اخبار و احادیث که مشتمل بر ذکر مصائب
 ایشان باشد بخوانند و بعضی از علما گفته اند که نزل بعضی از لقا است
 بکنند **ما من حضرت** امام رضا علیه السلام منقول است که ماه محرم ماهی بود
 که کافران دنیا نماز جنات کرد ترا حرام میدانستند و منافقان این را نشند و
 ایامه خون را حلال دانستند و هتک حرمت ماکردند و زنان و فرزندان
 ما را اسیر کردند و در آخر در خیمه های ماندند و اموال و اسباب را غارت
 کردند و در حریم حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله را در پایت رعایت
 نکردند بدین سبب که مصیبت امام حسین علیه السلام چشمه های از محزون
 گردانید و آب جدیدهای ما را جاری ساخت و عزیزان را ذلیل گردانید
 و فافیه کرد و بلا کرد و بلا برای ما مهیا کرد تا روز قیامت پس باید که در
 مصیبت آنحضرت گریه کنند کان بگریند بدین سبب که گریه بر آنحضرت
 کما همان نزل در بر طرف میکند پس فرمود که بدرم امام موسی علیه السلام
 چون ماه محرم داخل میشد کجی آنحضرت را بخندان نمیدید و او اثر خزن و اندوه
 بر آنحضرت ظاهر میشد و در مجموع دهه اول ماه و چون روز دهم میشد روز

مصیبت

مصیبت اندک او بود و سبب است از روز شهادت حضرت است دیگر
 فرمود که چون حکم حسین علیه السلام شهید شد آسمان خون و خال در رخ
 بارید و کجی آنحضرت را اندک گریه کنی که این بر روی او جاری شود و خفگی
 جمیع کاهان کج و کول و نوز و آیه از پس فرمود که اگر خواهی چون بمهری هیچ
 گناه بر تو نباشد و از آن حضرت بنا ما محراب علیه السلام را و اگر خواهی که
 در غمهای و بهشت آنحضرت رسول و آل او باشی لغت کن تا ناله جبین را و اگر
 خواهی ثواب شهیدان که گریه داشتند باشی هر وقت که مصیبت آنحضرت را
 بیاد آوری بگو یا ایستنی گفت معتمرا فو و قو و اعظمها یعنی کاشکی مسودم یا
 ایشان پس سکنای پسایتم رسنکای بزول و اگر خواهی که در دنیا عاقله
 بهشت اما باشی از برای ندوه ما اندوهناک و از برای شادی ما شاد باش
ایامه روز دوازدهم ماه محرم مصیبت آنحضرت امام رضا علیه السلام منقول است
 که در روز نازل محرم حضرت زکریا دعا کرد و از خدا فرزند پی طلبید و حق تعالی غایب
 او را استجاب کرد و آنحضرت یحیی را و عطا کرد پس هر که این روز را و روزه دارد
 و دعا کند حق تعالی دعای او را استجاب کرد و آنجا که دعا می کرد را
 استجاب کرد و این **تفسیر** طوسی گفته است که روز سیم محرم روز مبارک است و در آن
 روز حضرت یوسف از چاه بیرون آمد هر که این روز را و روزه دارد حق تعالی کارها را
 صعب را آسان کرد و اندوههای او را آسان نماید و بهشت را نیت که روز غم
 و دهم و روزه نماز و زیارت که بواسطه این روز برای برکت و ثبات بر قتل آن
 حضرت روزه میداشته اند و احادیث بسیار در فضیلت این روز و روزه و

دیگر

انها بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله بکنه اند و از طریق اهل بیت علیهم السلام
 السلام اخذ بیت بسیار در مدت روزنه اند و روزنه صومرا روزها شورا
 وارد شده است **بیت** حاجت به الله از برای برکت از قفسه سال را در
 روزها شورا در خانه ذخیره میکردند لهذا از حضرت امام رضا علیه السلام
 منقولست که هر که نزد کسی خود را در حوائج خود در روزها شورا و فی کای
 نرود حق تعالی حوائج دنیا و آخرت او را بر آورد و هر که روزها شورا و صیبت نکند
 و کمر او باشد حق تعالی روز قیامت او را در فرج و سر و شادی او گرداند و
 در پناهش در بهشت بماند و سرش بر سرش گردد و هر که روزها شورا و برکت نامد
 و از برای منزل خود در روز جزای ذخیره کند خداوند آخرت را بر او مبارک
 نکند و اندر روز قیامت با برید و عید الله بن زیاده و عمر بن سعد علیهم السلام
 محصور گردید پس با یکدیگر در روزها شورا اذی مشغول گادی از کارهای دنیا
 نکردند و مشغول گردیدند و نوحه و صیبت باشند و امر کنند اهل خانه خود را که نغمه
 آنحضرت را بداند و مشغول مانت باشند چنانکه در زمان غزیرین اولاد و اقارب
 خود بسیار شدند و در آنروز اما که خداوند و شایسته بدین بی آنکه قصد روز
 کند و در آخر روز بعد از عصر افطار کند اگر چه بشیر بیانی باشد و روز تمام
 ندارد مگر آنکه در خصوص آنروز روز و العجیب است که باشد که بند و امثال آن
 بر او واجب است باشد که آنروز را با بد و روز یکروز در آنروز و در خانه ذخیره
 نکند و بخندد و مشغول شود و لعب نکرد و در روزها شورا و نالان آنحضرت است
 که در بوی الله الرحمن قنایه آنحضرت بود و در این وارد شد است آنحضرت

صادق

صادق علیه السلام که هر که در روزها شورا و در مرتبه سون فل هو الله احد
 بخواند خداوند رحمت نظر رحمت بوی و کند و هر که خدا نظر رحمت بوی
 کند هرگز از او عذاب نکند و در شبها شورا نیز با یکدیگر احیا کند بیکدیگر
 اندوه و حزن برای باقی بخیر ناما حضرت امام حسن علیه السلام و اصحاب او که
 در آنست در صحرائی که با در میان بی هزار نفر از کافران بی حیا تا
 صباح احیا کردند و عبادت و تهنیه سعادت شهادت میکردند
 فصل بی در بیان زیارت شهر آنحضرت در روزها شورا و فضیلت زیارت
 آنحضرت در شب روزها شورا **استند** معبر از حضرت صادق علیه السلام
 منقولست که هر که در شبها شورا از قبر شهر این آنحضرت باشد و آنحضرت را
 زیارت کند در روز قیامت محصور گردد بخون خود او در بهشت شهید
 گرداند و میان ایشان محصور گردد و هر که در شب روزها شورا زیارت کند
 آنحضرت را چنان باشد که در پیش روی آنحضرت شهید شده باشد **بیت**
 جمیع از آنحضرت منقولست که هر که حضرت امام حسن علیه السلام را در روز
 طا شورا زیارت کند بهشت او واجب گردد **استند** زیارت شهر آنحضرت شمس
 طوسی و ابن قولویه و غیر ایشان در حق الله علیه بر طایف کرده اند از بیست و غیر
 و صالح این تعب و هر دو از جمله این سه تعب و علمه بن محمد حضرت می و هر دو
 از مالک صحیح که حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمود که هر که زیارت
 کند حضرت امام حسن صلی الله علیه و آله و در روز دهم محرم یا از قبر آنحضرت
 بکوبان شود ملاقات کند خدا را در روز قیامت با ثواب و در هزار در

فَوَاصِلًا زَانِهًا كَمَا أَخْتَصَرْتُ شَهِيدًا أَنْدُوغًا شَدِيدًا
وَأَبْرَأَ مِنْ بَعْضِهِمْ وَرَسُولِي وَتَوَابِعُهَا نَارُ مَكَاخِضُهَا نَارُ مَكَاخِضُهَا نَارُ مَكَاخِضُهَا نَارُ مَكَاخِضُهَا
وَعَفِيكَ شَهِيدًا أَنْتَ الشَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ الشَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ الشَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَابْنَ
سَيِّدِ الْوَحْيِينَ الشَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ
الْعَالَمِينَ الشَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللَّهِ وَابْنَ ثَارٍ وَالْوَلَدَ الْمُتَوَكِّلَ
الشَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى أَزْوَاجِ النَّبِيِّ حَلَّتْ بِهَا نَارُكَ عَلَيْكَ يَا مَعِي
جَمِيعًا سَلَامٌ لَكَ يَا أَبَا مَرْثُومٍ وَبَنِي السَّلَامِ وَالْمَهَارِ يَا أَبَا عَبْدِ
اللَّهِ لَقَدْ عَظَّمْتَ الرَّزِيَّةَ وَجَلَّتْ الْمَصِيبَةُ بِكَ عَلَيْكَ وَعَلَى جَمِيعِ
أَهْلِ الْإِسْلَامِ وَجَلَّتْ مَصِيبَتُكَ فِي السَّمَوَاتِ عَلَى جَمِيعِ
أَهْلِ السَّمَوَاتِ فَاعْلَمْ أَنَّكَ أَسْتَسْتَأْذِنُكَ بِالْظُّلُمِ وَالْجَوْرِ عَلَيْكَ
أَهْلَ الْبَيْتِ وَلَعَلَّ اللَّهَ أَمَةً دَعَاكُمْ عَنْ مَقَامِكُمْ وَأَزَالَكُمْ عَنْ
مَرَاتِبِكُمْ الَّتِي رَزَقَكُمْ اللَّهُ فِيهَا وَلَعَلَّ اللَّهَ أَمَةً قَاتَلَكُمْ وَلَعَلَّ اللَّهَ

الْمُهْدِي

الْمُهْدِي بَيْنَ كُفْرٍ بِالْكَفَرِ بِرَبِّكُمْ إِلَى اللَّهِ وَالْكَفَرِ مِنْهُمْ
وَمِنْ أَشْيَاءِهِمْ وَأَنْبَاءِهِمْ وَأَوْلِيَاءِهِمْ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ إِنِّي سَلَمٌ
لِمَنْ سَأَلَكَمْ وَحَرَبٌ لِمَنْ حَارَبَكَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَلَعَلَّ اللَّهَ أَنْ
يَزِيدَ دَوْلَ مَرْوَانَ وَلَعَلَّ اللَّهَ بَنِي أُمِّتِهِ فَاطِمَةَ وَلَعَلَّ اللَّهَ ابْنَ مَرْجَانَةَ
وَلَعَلَّ اللَّهَ عَمْرِينَ سَعِيدٍ وَلَعَلَّ اللَّهَ شَيْخًا وَلَعَلَّ اللَّهَ أَمَةً أَسْرَجَتْ وَ
أَجَبَتْ وَنَقَبَتْ وَنَهَتْ لَنَا لَكَ يَا بْنَ وَائِي لَقَدْ عَظَّمْتَ
مُصَافِي بَيْتِكَ فَاسْتَأْذِنُكَ اللَّهُ الَّذِي أَكْرَمَ مَقَامَكَ وَكَرَّمَهُ بَيْتَكَ
أَنْ يَزِيدَ نَجْمَ طَلَبِ نَارِكَ مَعَ أَمَامِ مَقْصُورٍ أَهْلَ بَيْتِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَللَّهُمَّ اجْعَلْنِي عِنْدَكَ وَبَيْنَ الْحَبِيبِينَ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَى رَسُولِهِ وَإِلَى
أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَإِلَى فَاطِمَةَ وَإِلَى الْحَسَنِ وَالْبَيْتِ بِمَوْلَانِكَ وَ
بِأَلِيهِ أَوْيَأُ مِنْ فَا نَالِكَ وَنَصَبَ لَكَ الْحَرْبَ وَبِأَلِيهِ أَوْيَأُ مِنْ أَسْتَسْ

اساس الظلم والجور عليكم وانزل الله والى رسوله من اسس
 اساس ذلك ونفى عليه بئانه وجرى في ظلمه وجوره عليكم
 وعلى اشياءكم برئت الى الله واليكتم منكم وانفرت الى الله ثم
 اليكم هو الا انكم وموالايت وليكم وما البراءة من اعدائكم و
 التاصيين لكم الحرب وبالبراءة من اشبايعهم وانبايعهم اسر
 سلم لم يسالكم وحرب من حاربكم وولي من والاكم وعدو
 لمن عاداكم فاستل الله الذي اكرمكم في معرفتكم ومعرفة اوليائكم
 ووزع في البراءة من اعدائكم ان يجعلني معكم في الدنيا والاخرة
 وان يثبت لي عندكم فكم صدي في الدنيا والاخرة واستلله
 ان يسبقني المقام المحمود الذي لكم عند الله وان يرفعني طلب
 ثابتم مع ايام مهدي ظاهرناطي منكم واستل الله محمدكم
 وما اثنانا الذي لكم عندنا ان يعطيني عصا بي يده افضل ما يعطى

مضام

صا باعصبي بالمايز صبا لما اعظمه واعظمه رزقها في
 الاسلام وفي جميع اهل السموات والارض اللهم اجعلني في
 هذا يوم نزل الله منك صلوات ورحمة ومغفرة اللهم اجعل
 تحياي تحياي تحياي واليكم تحياي وما بالي تحياي واليكم تحياي
 ارحمنا اليوم ببركتك به يومنا من اكله الاكل واللعين
 ابن اللعين على لسانك وليك صلى الله عليه واله في
 كل موطن وموقف وفيه بيتك صلواتك عليه واله
 اللهم العن يا سفيان ومعوذ بن ابي سفيان وبنيد بن معوية
 عليهم من ينك اللعن ابدا لا يدين وهذا يوم فرحت به الزباد
 وال مروان بن معاوية الحارث بن صلوات الله عليه اللهم ضاعف
 عليهم اللعن منك والعذاب اللهم اني اقرب اليك في هذا
 اليوم وفي موفقي هذا وانا يوم جوفي بالبراءة منكم واللعنة عليكم

وَبِأُولَئِكَ نَبْشِطُ قُلُوبَهُمْ إِلَى اللَّهِ إِنَّهُ بَصِيرٌ فِي الْأَعْيَانِ
 اللَّهُمَّ الْعَنْ أَوَّلَ ظُلُمٍ حُجَّجْتُ بِهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَآخِرُ نَابِغٍ لَهُ
 عَلَى ذَلِكَ اللَّهُمَّ الْعَنْ الْعَصَابَةَ الَّتِي جَاءَتْكَ الْحَبِيبُ عَلَيْهِ
 السَّلَامُ وَنَابِغَتِ وَيَابَغَتْ وَنَابَغَتْ عَلَى قَتْلِهِ اللَّهُمَّ الْعَنْهُمْ
 جَمِيعًا وَصَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى النَّبِيِّ الْأَبْعَدِ اللَّهُ وَعَلَى أَزْوَاجِ
 آلِهِ حَلَّتْ بِفَتْحِكَ وَأَنَافَتْ بِرَحْلِكَ عَلَيْهِ سَلَامُ اللَّهِ أَبَدًا
 مَا بَقِيَ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَلَا جَعَلَ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مَعِي
 لِزِيَارَتِكَ السَّلَامُ عَلَى الْحَبِيبِ وَعَلَى آلِهِ الْحَبِيبِ وَعَلَى أَوْلَادِهِ
 الْحَبِيبِينَ وَعَلَى أَصْحَابِ الْحَبِيبِ **بِسْمِ اللَّهِ** اللَّهُمَّ خُصِّنْ أَوَّلَ
 ظُلُمٍ لَكَ لَعْنٍ مَعِي وَأَبْدِئْهُ أَوَّلَ ظُلُمٍ لَكَ لَعْنٍ ثُمَّ الثَّانِي ثُمَّ الثَّالِثُ ثُمَّ الرَّابِعُ اللَّهُمَّ
 الْعَنْ بَرِيدِينَ مَعُوذَةً خَارِيسًا وَالْعَنْ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ زِيَادٍ وَابْنَ مَرْجَانَةَ
 وَعُمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَسَمِيرًا وَآلَ أَبِي سَفْيَانَ وَآلَ زِيَادٍ وَآلَ مَرْوَانَ إِلَى يَوْمِ
 الْقِيَامَةِ

الضحية

الضحية **بِسْمِ اللَّهِ** اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ مَا أَكْرَمَكَ لَكَ عَلَى صَالِحِهِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ عَظِيمٍ وَزَيْجِي اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي شَفَاعَةَ الْحَبِيبِ عَلَيْهِ
 السَّلَامُ يَوْمَ الْوُرُودِ وَيَكُنْ لِي قَدَمٌ صِدْقٍ عِنْدَكَ مَعَ الْحَبِيبِ وَ
 أَصْحَابِ الْحَبِيبِ الَّذِينَ يَدْعُونَ لِي بِدَعْوَةِ الْحَبِيبِ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 عَلَيْهِ كَفْتُ كَمَا أَنَا مَجْدُافُ السَّلَامِ فَرِيدُ كَمَا أَكْرَمَ لِي هِرْ وَزَانِ
 خَضِرًا بِأَبْنِ بَغِيضٍ زِيَارَتِ كَيْفَ كَرَّمَ جَمِيعَ ابْنِ قَوَائِمِهَا أَزْوَاجُهَا فَوَاحِدُ
 وَوَلَايَتُكَ دِيْمُكَ بِنَا لِدِيْمَا لِي وَبِزِيَارَتِهِ كَفْتُ مِنْ رَافِعُونَ خَالِ
 وَجَمَاعَتِي أَصْحَابِ خُودِ رَمِيْ بِيْ نَجَبٍ بَعْدَ أَنْ كُنْتُ صَادِقُ عَلَيْهِ السَّلَامِ
 بِسُورَتِي رَفَعَهُ بُوْدُنَا زَجَرِ مِيْمَا بِيْ بِنَا لِي جَوْنِ أَزْوَاجِ خَضِرًا بِأَبْنِ
 الْمُؤْمِنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَارْغَبْ بِدَعْوَتِهِمْ خُودَ كَرَّمَ فَا بِيْ بِيْ
 خَضِرًا بِأَبْنِ حَسَنِ وَكُنْتُ زِيَارَتِ كُنْتُ خَضِرًا بِأَبْنِ حَسَنِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ
 أَزَابِنِ مَكَانِ أَزَابِ لَاسِي مَحْضَرًا بِأَبْنِ الْمُؤْمِنِ عَلَيْهِ السَّلَامِ كُنْتُ خَضِرًا بِأَبْنِ
 جَعْفَرٍ صَادِقُ عَلَيْهِ السَّلَامِ بِرُحْمَتِهِ وَدَعْوَتِهِ كَدَمِنْ دَرْدَمَاتِ خَضِرًا
 بِأَبْنِ مَكَانِ شَرِيفٍ أَمَدُ بُوْدَمِ بِرُحْمَتِهِ وَدَعْوَتِهِ أَنْ زِيَارَتِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ خَضِرًا
 أَمَامُ مَجْدُافُ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِرَافِي دَرْدَمَاتِهِ وَوَلَايَتِهِ كَرَّمَ دَرْدَمَاتِ
 نَمَازُكَ زِيَارَتِهِ بِأَبْنِ الْمُؤْمِنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَوَدَاعُكَ بَعْدَ أَنْ نَمَازُكَ بِرُحْمَتِهِ
 عَلَيْهِ السَّلَامُ زَاوَرُ مَجْدُافُ خَضِرًا بِأَبْنِ حَسَنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَرَّمَ دَرْدَمَاتِهِ

نَزَّوْدًا عِزًّا وَزَجَلَهُ دُعَاهُ لَمْ يَدْرِكْ نَمَازَهُ خَوَانِدًا بِنُورٍ
 يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهَ يَا حَبِيبَ دَعْوَتِ الْمُضْطَرِّينَ يَا كَاشِفَ كُرْبِ
 الْكَرُوبِينَ يَا غِيَاثَ الْمُتَجِدِّينَ وَيَا صَرْحَ الْمُتَضَرِّجِينَ
 وَيَا مَنْ هُوَ قَرِيبٌ إِلَى رَجَائِهِ لَوْ يَدْرِي بِلَا مَنْ يَجُولُ بَيْنَ الْمَوْتِ وَالْحَيَاةِ
 وَيَا مَنْ هُوَ الْمُنْظَرُ الْأَعْلَى وَيَا لَا فَوَاقِيبَ وَيَا مَنْ هُوَ الرَّحْمَنُ
 الرَّحِيمُ عَلَى الْعَرْشِ الرَّسَّوِيِّ وَيَا مَنْ تَعَلَّمَ خَافَتُهُ الْأَعْيُنُ وَمَا
 تَخَنَّى الصُّدُورُ وَيَا مَنْ لَا تَخْفَى عَلَيْهِ خَافِيَةٌ وَيَا مَنْ لَا تَنْسِيهِ
 عَلَيْهِ الْأَخْوَانُ وَيَا مَنْ لَا تَغْلُظُهُ الْخُجَّاتُ وَيَا مَنْ لَا يَبْرُمُهُ
 الْخِلَاجُ الْمَلِكِينَ يَا مُدْرِكَ كُلِّ نَوْبٍ وَيَا جَامِعَ كُلِّ شَيْءٍ وَيَا
 يَارَحْمَتِ الْقُوسِ بَعْدَ الْمَوْتِ بِلَا مَنْ هُوَ كُلُّ يَوْمٍ فِي شَأْنٍ يَا فَاضِلَ
 الْخُجَّاتِ يَا مُقْسِرَ الْكُرْبَانِ يَا مُعْطِيَ التَّوَلَاتِ يَا وَلِيَّ الرَّغَائِبِ
 يَا كَافِيَ الْمَهْمَاتِ يَا مَنْ يَكْفِي مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا يَكْفِي مِنْهُ شَيْءٌ

في التَّوَلَاتِ

فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا مَنْ لَا يَنْفَكُ عَنْكَ خَلْقٌ مُجْتَمِعٌ وَعَلَى وَجْهِ نَاطِقَةٍ
 بَيْنَ يَدَيْكَ وَجْهٌ الْحَسَنِ وَالْحَسَنُ قَافِي يَوْمَ أَوْجَعَهُ الْبَلَاءُ فِي
 مَقَامِي هَذَا وَبِهِمْ أَوْسَلُ وَبِهِمْ أَسْتَعِثُّ إِلَيْكَ وَبِحَبْلِهِمْ أَسْتَكِلُ
 وَأَقِيمُ وَأَعِزُّمْ عَلَيْكَ وَيَا لَشَأْنِ الَّذِي لَمْ يَكُنْ عِنْدَكَ وَلَا يَلْقُدُ
 الَّذِي لَمْ يَكُنْ عِنْدَكَ وَلَا الَّذِي فَضَّلْتَهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ وَيَا سَمِيعَ
 الَّذِي جَعَلْتَ عِنْدَهُمْ وَبِهِ خَصَصْتَهُمْ دُورَ الْعَالَمِينَ وَيَا أَعْلَمَ
 وَأَكْبَرَ فَضْلَهُمْ مِنْ فَضْلِ الْعَالَمِينَ حَتَّى فَاقَ فَضْلَهُمْ فَضْلَ الْعَالَمِينَ
 أَنْ تَضِلَّ عَنْ تَحْمِيلِ الْوَالِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَكْفِيَ عَنِّي عَنِّي وَهَبْنِي وَ
 كَرِّبْنِي وَكَفِّبْنِي الْمَلَكُ مِنْ أُمُورِي وَتَقْضِ عَنِّي دِينِي وَتَجْعَلْنِي
 مِنَ الْفَقْرِ وَتَجْعَلْنِي مِنَ الْفَاقَةِ وَتُعْزِّبْنِي عَنِ الْبَسْطَةِ إِلَى الْخُلُوفِ
 وَتَكْفِيَنِي قَوْمَ مَنْ أَخَافُ هَمَّهُمْ وَعُسْرُ مَنْ أَخَافُ عُسْرَهُمْ وَخُرُوفُ مَنْ
 أَخَافُ خُرُوفَهُمْ وَسُوءَ مَنْ أَخَافُ سُوءَهُ وَتَكْرِمُ مَنْ أَخَافُ مَكْرَهُمْ وَ

في التَّوَلَاتِ

بَعِيْ خَافُ نَعْبَهُ وَبَعِيْ خَافُ جَوْنَ وَسُلْطَانٍ مِّنْ خَافٍ
سُلْطَانَهُ وَبَعِيْ خَافُ كَيْدَهُ وَمَقْدَرَهُ مِّنْ خَافٍ بَلَاءَهُ مَقْدَرَهُ
عَلَى وَبَعِيْ خَافُ كَيْدَ الْكِبَرِ وَكَيْدَ الْكُفْرِ وَاللَّهْمَّ إِنِّي أَعُوْذُ بِكَ
فَارِدَهُ وَمَنْ كَادَنِي فَلَيْتَ وَأَصْرَفَ عَنِّي كَيْدَهُ وَمَكْرَهُ وَبِأَسْأَلُكَ
أَمَانَتَهُ وَأَمْنَهُ عَفْوَهُ كَيْفَ شِئْتَ وَأَنْتَ شِئْتَ اللَّهُمَّ شَعْلَهُ
عَنِّي بِقِيَمَةِ الْخَيْرِ وَسَيِّئَهُ لَا تَنْتَهِرْهُ وَيَقَاوِرْهُ لَا تَنْتَهِرْهُ وَبِقِيَمَةِ
لَا تَقَاوِرْهُ وَلَا تَنْتَهِرْهُ وَلَا تَنْتَهِرْهُ وَلَا تَنْتَهِرْهُ وَلَا تَنْتَهِرْهُ
بِالذَّلِّ نَصَبَ عَجَلِيَّ وَأَدْخِلْ عَلَيْهِ الْفَقْرَ مِنْ لَدُنْكَ وَالْعِلَّةَ وَ
الْشُّغْلَ فِي بَدَنِهِ حَتَّى يَنْتَهِيَ شَاغِلٌ لَا فَرَاغَ لَهُ وَأَنْتَ
ذِكْرِيْ كَمَا أَنْتَ فِي ذِكْرِيْ وَخُذْ عَنِّي لَهْمَهُ وَبَصِيْرَهُ وَلِيْسَانَهُ وَ
يَدِيْ وَجِلْدَهُ وَقَلْبَهُ وَجَمِيعَ جَوَارِحِهِ وَأَدْخِلْ عَلَيْهِ فِي جَمِيعِ ذَلِكَ
الْشُّغْلَ وَلَا تَنْفِخْ حَتَّى يَجْعَلَ ذَلِكَ لَهُ شُغْلًا شَاغِلًا بِهِ عَنِّي وَ

عَنْ ذِكْرِيْ

عَنْ ذِكْرِيْ وَأَلْفَنِيْ يَا كَافِي مَا لَا يَكْفِي سِوَاكَ فَإِنَّكَ الْكَافِي لَا
كَافِي سِوَاكَ وَمُقَرِّجٌ لَا مُقَرِّجٌ سِوَاكَ وَمُعْجِزٌ لَا مُعْجِزٌ سِوَاكَ
وَجَارٌ لَا جَارَ سِوَاكَ خَاطِبٌ مِّنْ كَانَ رَجَائِيْ سِوَاكَ وَمُعِيبٌ
سِوَاكَ وَمُقَرِّعٌ إِلَى سِوَاكَ وَمَهْرَبٌ وَمَلِجٌ إِلَى غَيْرِكَ وَنَجَاةٌ
مِّنْ خَطَرِيْ غَيْرِكَ فَأَنْتَ تَعَيَّنْتَ وَرَجَائِيْ وَمُقَرِّجِيْ وَمُعِيبِيْ وَ
مَلِجِيْ وَمُنْجَاةِيْ يَا كَافِي مَا لَا يَكْفِي سِوَاكَ يَا كَافِي مَا لَا يَكْفِي
أَنْتَ خَلِّصْ لِيْكَ وَأَقُوْلُ مَا تَشَاءُ يَا كَافِي مَا لَا يَكْفِي سِوَاكَ
فَلَا تَحْجُزْ لِيْكَ الْكُفْرَ وَالشُّكْكَ وَأَنْتَ الْمُسْتَعَاذُ فَاسْتَعَاذَ
بِاللَّهِ بِحُجَّتِيْ عَلَى الْخَلْقِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ
تَكْفِيْ عَنِّي عَنِّي وَفِي رُكْنِيْ فِي مَعْنَاهُ هَذَا كَمَا كَسَفَتْ عَنِّي
نَدَائِيْ هَذَا وَنَدَائِيْ وَكَرْبِيْ وَكَرْبِيْ قَوْلَ عَدُوِّيْ فَأَكْفِيْ عَنِّي
كَمَا كَسَفَتْ عَنِّي وَفَرِّجْ عَنِّي كَمَا فَرَّجْتَ عَنِّي وَأَلْفَنِيْ كَمَا كَسَفَتْ

وَأَصْرَفَ عَنْهُمْ هَؤُلَاءِ مَا خَافَ هَؤُلَاءِ وَمُؤْنَهُ مَا خَافَ مُؤْنَهُ وَهُمْ
 مَا خَافَ هَؤُلَاءِ بِمَا مُؤْنَهُ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ ذَلِكَ وَاصْرَفَ عَنْهُمْ
 حَوَائِجِي وَكَفَايَةً مَا أَتَيْتُ هَؤُلَاءِ مِنْ أَمْرِ آخِرِي وَدُنْيَايَ يَا
 أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْكَ مِنْ سَلَامِ اللَّهِ أَبَدًا مَا بَقِيَ
 وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَلَا جَعَلَ اللَّهُ أَمْرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِكَ وَلَا
 قَرَنَ اللَّهُ بَيْنِي وَبَيْنَكَ اللَّهُمَّ أَحْسِنِي حَقَّ مُحَمَّدٍ وَذُرِّيَّتِهِ
 تَمَامًا ثُمَّ تَوَقَّعِي عَلَى مِلَّةِهِ وَأَحْسِنِي فِي زَمَرَتِهِمْ وَلَا تَقْرُبِي
 وَبَيْنَهُمْ خُطْفَةً عَنِّي أَبَدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَ
 يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ إِنَّكُمْ زَاوَرْتُمْ مَوْلَايَ اللَّهُ دِينِي وَوَكَّلْتُمْ مَوْجِبًا
 إِلَيْهِ بِيكَ وَنَسْتَفْعِي بِكَ إِلَى اللَّهِ فِي حَاجَتِي هَذِهِ فَاسْتَفْعِي لِي
 فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ الْمَقَامَ الْحَقُّودَ وَالْحَاجَةَ الْوَجِيبَةَ وَالْمَنْزِلَ
 الرَّفِيعَ وَالْوَسِيلَةَ فَإِنِّي أَتَقَلَّبُ عَنْكَ شَطْرَ الْخَيْرِ الْحَاجَةِ وَ

صَلَّاهَا

صَلَّاهَا وَجَّاهًا بِرَأْسِ اللَّهِ بِشَفَاعَتِكَ إِلَى اللَّهِ فِي ذَلِكَ فَلَا أَخْبَرُ
 وَلَا يَكُونُ مُتَقَلِّبًا مُتَقَلِّبًا خَائِبًا خَائِبًا يَكُونُ مُتَقَلِّبًا
 مُتَقَلِّبًا رَاحًا مُفْلِحًا مُنْجِيًا مُنْجِيًا يَا لِي بِقَضَائِهِ جَمِيعَ حَوَائِجِي وَكُفَّاعًا
 إِلَيْهِ اللَّهُ أَتَقَلَّبُ عَلَى مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ
 مَقْضِيًا أَمْرِي إِلَى اللَّهِ مُلْجَا ظَهْرِي إِلَى اللَّهِ وَمُتَوَكِّلًا عَلَى اللَّهِ وَ
 أَقُولُ حَسْبِيَ اللَّهُ وَكُنِّي سَمِعَ اللَّهُ لِي دَعَاءَ لَيْسَ لِي وَدَاءَ اللَّهُ وَ
 وَدَاءَ كَرَامَتِي مَا شَاءَ رَبِّي كَانَ وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ
 وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ اسْتَوْعَمَكَ اللَّهُ وَلَا جَعَلَ اللَّهُ آخِرَ
 الْعَهْدِ مِنِّي إِلَيْكَ انْصَرَفْتُ يَا سَيِّدِي يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَمَوْلَا
 وَأَنْتَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ يَا سَيِّدِي وَسَلَامِي عَلَيْكَ مُصَلِّ مَا
 انْصَلَّ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَاصِلَ ذَلِكَ إِلَيْكَ غَيْرَ مُجْزِعٍ عَنْكَ سَلَامًا
 إِذَا شَاءَ اللَّهُ وَأَسْأَلُهُ بِحُجَّتِكَ أَنْ يَشَاءَ ذَلِكَ وَيَفْعَلَ فَإِنَّهُ حَسْبِي

بجهد افتد ایستد عینکما تا شایا حارید الله شاکر را اجب
 لا ارجو به غیر این و لا مانع از شما عاقل را اجب الی زیارت نکما غیر
 را غیب عینکما و لا عین زیارت نکما بل را جع عاقل انشاء الله و لا حول
 و لا قو الا بالله یا سادنی رغبت الیکما و الی زیارت نکما بعد
 آن زهد فیکما و فی زیارت نکما فلا یجبتنی الله بما رجوت
 و ما اتمکت فی زیارت نکما از نه قریب بجب سبب این غیرم گفتن
 بصقوان عینم که علمه این زیارت را از امام محمد باقر علیه السلام از برای
 ما روایت نکرد صفوان گفت من وارد شدم تا سید خودم امام جعفر صادق
 علیه السلام باین مکان رسید که چنانچه ما کردیم در زیارت و پس دعا را
 خواند در هنگام و طاع بعد از آنکه دو رکعت نماز کرد و آن و طاع را بخواند
 آورد و بعد از آن صفوان گفت که حضرت صادق علیه السلام بن فرمود
 که نماز این زیارت را بخوان پس دعا را و باین نحو زیارت بکن که مرت
 ضامنم بخدا که هرگاه این زیارت را بکند و پس دعا را بخواند از نزد یکتا دور
 اینک زیارتش مقبول باشد و سببش مرده داده شود و سلامش با حضرت
 برسد و محبوب گردد و هر حاجت که از خدا بخواهد بطالب برآورده شود
 هر چند حاجتش بزرگ باشد ای صفوان این زیارت را با همین ضامنم از پدرم

شنیدم

شنیدم و پدرم از علی بن الحسین با همین ضامنم و او از امام حسن و او از امام
 حسن با همین ضامنم و او از پدرش امام حسن علیه السلام با همین ضامنم
 و او از پدرش از رسول خدا صلی الله علیه و آله با همین ضامنم و رسول خدا
 از جبرئیل با همین ضامنم و جبرئیل از خداوند عالم با همین ضامنم و تحقیق
 که حق تعالی از ضامنم بشارت کند از نزدیک یا دور و پس دعا را بخواند
 علی السلام را با این روش زیارت کند از نزدیک یا دور و پس دعا را بخواند
 فریاد دعا را قبول کند و هر حاجت که طالب بر آورد هر چند بزرگ باشد و هر
 سوال که بکند عطا کند و در کاه من نا امید نگردد و او را بر گرداند و نشاد
 و خوشحالی به بر آمدن حاجتش و نماز نشد و نه هفت و از او شد از جهتم و
 از برای هر که شفاعت کند شفاعت را قبول کند مگر کسی که دشمن ما اهل
 بیت باشد و کوه کوفت خدا ما را بر آنچه کوه کوفت بود بران ملائکه
 ماکور خود را پس جبرئیل گفت یا رسول الله حق تعالی مرا بسوی تو فرستاده
 برای بشارت و مسرور و خوشحالی تو و بشارت و شادی علی بن ابی طالب
 فاطمه و حسن و حسین و امامان از فرزندان تو از روز قیامت پس حضرت صادق
 علیه السلام فرمود که ای صفوان هرگاه تو را حاجتی بسوی خدا باشد
 این زیارت را بکن هرگاه که باشی و پس دعا را بخوان و از پروردگار خود حاجت خود
 بطلب که البته برآورده میشود و خدا بخواهد خفت و عدل خود بفرماند
و گفت که که چو عیار و حدیث تو پیش عظیمی در آورد و با لحنی لایب بسیار
 هست تا که اول زیارت اکتل علیک یا ابا عبد الله و آواز الی بیتک علمه

رَضَا بِصَلَاتِهِ وَلَسَلَّمَا لِأَمْرِهِ وَكَرِهَتْ مِنْ بَعْضِ بَنِي كَنْدَهْلَرِ اسْتَفْزَعُوا
 كَدَّ دَجِيمِ بْنِ لُحَالٍ بِأَيْدِيهِمْ وَغَنَّا لَدُنْكَ يَا بَاسِطُ يَدَيْهِ خُودَ بَرَكَمِ بْنِ
 أَلِهَمَّ عَلَى الْقَهْرِ الَّذِي شَاخُوا رَسُولَكَ وَجَارُوا أَوْلِيَاءَكَ وَعَبَدُوا
 غَيْرَكَ وَاسْتَحْلَوْا حِمَارَكَ وَالْعَرْنَ الْقَادَةَ وَالْأَبَاعَ وَمَنْ كَانَ
 مِنْهُمْ نَجَبٌ وَأَوْصَحَ مَعَهُمْ أَوْ رَضِيَ بِغِيَابِهِمْ لَقَدْ تَأَكَّبْنَا اللَّهُمَّ عَلَى
 فَحْرِ آلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ صَلَواتَكَ عَلَيْهِمْ وَاسْتَفْعِدْهُمْ مِنْ أَيْدِي
 الْمُنَافِقِينَ الْمَصِيبِينَ وَالْكَافِرِينَ الْخَالِدِينَ وَافْعَلْهُمْ فَخَابِيرَ لَوْ أَخْرَجَ
 لَهُمْ رَوْحًا وَفَرَجًا يَبِىْ وَاجْعَلْ لَهُمْ مَنْ لَدُنْكَ عَلَى عَدُوِّكَ وَعَدُوِّ
 سُلْطَانِ نَصِيرٍ إِيذَ سَتَ بَدْعًا بِرَدِّهِ وَفُصِّلَ دُشْمَانُ آلِ مُحَمَّدٍ وَابْكُوا
 اللَّهُمَّ ارْزُقْ شِرَارَ الْأُمَمِ نَاصِبِي الْمُنَافِقِينَ مِنَ الْأُمَمِ
 وَكَفَرْتَ بِالْكَلْبَةِ وَعَكَفْتَ عَلَى الْقَادَةِ الظُّلَمِ وَفَحَرْتَ الْكُتَابَ
 وَالْأُمَّةَ وَعَدَلْتَ عَنِ الْحَمَلِينَ الَّذِينَ آمَنُوا بِطَاعَتِهِمْ أَوْ التَّمَتُّكِ
 بِهِمْ فَأَمَّا نَايَ الْحَيِّ وَحَادَثَ عَنِ الْقَصْدِ وَمَا لَكِ الْكَوْزَابَ وَ

سُورَةُ

حَرَفْتَ الْكُتَابَ وَكَفَرْتَ بِالْحَيِّ نَايَ جَاءَهَا وَتَسَكَّتْ بِالْبَاطِلِ يَا غَفْرَهَا
 وَصَيَّعَتْ حَقَّكَ وَلَحَنَتْ خَلْقَكَ وَقَتْلَكَ أَوْلَادَ بَنِيكَ وَبَحَرْتَ عِبَادَكَ
 وَحَمَلْتَ عَلَيْكَ وَوَرَدَتْ حِمْلَكَ وَوَحِيكَ اللَّهُمَّ قُزْلُ أَعْدَائِكَ
 وَأَعْدَاءُ رَسُولِكَ وَأَقْبَلْ بَيْنَ رَسُولِكَ اللَّهُمَّ وَكَزِبْ دِيَارَهُمْ
 أَفْلَ سِلَاحَهُمْ وَخَالَفْ بَنِي كَلْبِهِمْ وَفَقِّمْ أَغْضَادَهُمْ وَأَوْهِنِ
 كَيْدَهُمْ وَأَخْرِمْهُمْ بِسَيْفِكَ الْفَاطِيْعَ وَارْمِهِمْ بِحِجْرِكَ الدَّامِغِ وَطَهِّرْ
 بِالْبَلَاءِ طَائِفَتَهُمُ بِالْعَذَابِ مِمَّا وَعَدْتَهُمْ عَذَابًا مُكْرَرًا وَجَدَّهِمْ
 بِالْإِسْنِينَ وَالْمَثَلَاتِ الْخِيَالِكِ بِهَا أَعْدَاءُكَ أَيْكَ ذُو قَبِيْلَةٍ مِنْ
 الْخِيَمِينَ اللَّهُمَّ ارْزُقْ شِرَارَ الْأُمَمِ نَاصِبِي الْمُنَافِقِينَ مِنَ الْأُمَمِ
 وَكَفَرْتَ بِالْكَلْبَةِ وَعَكَفْتَ عَلَى الْقَادَةِ الظُّلَمِ وَفَحَرْتَ الْكُتَابَ
 وَالْأُمَّةَ وَعَدَلْتَ عَنِ الْحَمَلِينَ الَّذِينَ آمَنُوا بِطَاعَتِهِمْ أَوْ التَّمَتُّكِ
 بِهِمْ فَأَمَّا نَايَ الْحَيِّ وَحَادَثَ عَنِ الْقَصْدِ وَمَا لَكِ الْكَوْزَابَ وَ

سُورَةُ

مَنْ جَعَلَ يَوْمَ قِيَامٍ مِنْ بَيْنِكَ وَبَيْنَكَ عَبْدًا وَأَنْتَ مُهَلِّ بِهَ قَرْمًا وَ
مَرْجًا وَخَدَّاهُ مِنْ كَمَا أَخَذْتَ أَوَّلَهُمْ وَضَاعِعًا لِيُحْمِلَ اللَّهُمَّ الْعَذَابَ
وَالْجَنَّةَ عَلَى خَلْقِي أَهْلَ بَيْتِكَ وَأَهْلِكَ أَشْيَاءَهُمْ وَقَدْ نَهَمُ
وَأَبْرَحًا نَهَمُ وَجَعَلَهُمْ اللَّهُمَّ وَضَاعِعًا صَلَواتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَ
بَرَكَاتِكَ عَلَى عِزَّةِ بَيْتِكَ الْعِزَّةِ وَالْخَافَةِ الْمُسْتَدَلِّ لِي
بِقِيَمَةِ مِنَ الْجَهَنَّمَ الطَّيِّبَةِ الْأَكْبَرِ الْمُبَارَكَةِ وَأَعْلَى الْأَكْبَرِ كُلِّهَا
وَأَفْخَجَهُمْ وَأَكْفَى الْبَلَاءِ وَالْأَوْدَاءِ وَخَنَادِ الْأَبْطِلِ وَالْعَمَى
عَنْهُمْ وَبَيْتِ قُلُوبِ شَيْعَتِهِمْ وَبَيْتِكَ عَلَى طَاعَتِكَ وَوَلَا يَرْهَبُكُمْ
نَصْرُهُمْ وَوَلَا يَنْهَوْنَ عَنْهُمْ وَأَفْخَجَهُمْ الْقَبْرِ عَلَى الْأَذَى فِيكَ وَ
أَجْعَلْ لَهُمْ أَيْمَانًا مَشْهُودَةً وَأَوْفَا نَجْوَدَةً مَسْعُودَةً تَوْشِيكَ فِيهَا
فِرْجَتَهُمْ وَتُوجِبُ فِيهَا مَتْنَهُمْ وَنَصْرَهُمْ كَمَا صَبَّغْتَ لَأَوَّلِيَّاتِكَ فِي
كَلَامِكَ الْمُنْزَلِ فَإِنَّكَ قُلْتَ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ وَعَدَاةُ اللَّهِ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ

صَلُّوا

وَعَلُوا الصَّالِحِينَ لِيَسْتَخْلِفَهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفْنَاكَ مِنْ
قَبْلِهِمْ وَلِيَكُنْ لَهُمْ دِينُهُمُ الَّذِي رَضِيتَ لَهُمْ وَلِيَكُنْ لَكَ مِنْ بَعْدِهِمْ
أَمَنًا وَعَبْدُكَ الَّذِي لَا يَنْفِرُ كَوْنًا سُبْحًا أَلَا هُوَ كَيْفَ عَمِلَ بَابُ
لَا يَمْلِكُ كَيْفَ الضَّرِّ الْأَهْوَى بِالْوَاحِدِ بِالْوَاحِدِ بِأَقْوَمٍ وَأَنَا يَا أَلْهِ
عَبْدُكَ الْخَافِ مِنْكَ وَالْوَاجِعُ إِلَيْكَ أَسْأَلُكَ الْفَيْلَ عَلَيْكَ
الْأَلْحَى إِلَى فَنَائِكَ الْعَالِي بَأْنَهُ لَا يَمْلِكُ مِنْكَ إِلَّا الْبَيْتُ اللَّهُمَّ
مَقْتِلَ دُعَائِي وَاسْمِعْ يَا أَلْهِ عَلَانِي فِي وَجْهِي وَأَجْعَلْ بِي رَحْمَتِكَ
عَلَمًا وَقِيلَ ذَلِكَ مُوَحِّدًا بِرَحْمَتِكَ أَنْكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ
أَلَا هُوَ وَصَلِ أَوْلَا الْخَيْرِ أَعْلَى حَسْمَدٍ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ مَحْمَدٍ وَال
حَمْدُ لِلَّهِ وَرَحْمَةُ حَسْمَدٍ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ مَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَ
رَحِمْتَ عَلَى أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَمَلَائِكَتِكَ وَحَمَلَةِ عَرْشِكَ يَا أَلْهِ
إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ وَلَا تَقْزُفْ بِي وَبِي حَسْمَدٍ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ صَلَواتِكَ

عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَاجْعَلْ بَايُومَ لَيْلِي نَيْتَ جَعْلٍ مُجْمِلٍ وَعَلِي وَفَاطِمَةُ وَ
 الْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ وَفِي نَيْتِهِ الظَّاهِرُ وَالْمُنْتَهَى وَهَبْ لِي التَّمَنِّيَاتِ
 بِجَهَنَّمَ وَالرِّضَا بِسَائِرِهِ وَلَا خَدِيطَ بَيْنَهُمَا إِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ لِيَحْيِي
 بَرُودَ وَطَرَفِ رُؤْيِ خُودِ زَارِخَالِكْ بَلْدَارُ وَيَكُونَا مِنْ نَجْمِ مَا بَشَاءَ وَيُقْعَلْ
 مَا يُرِيدُ أَنْتَ حَكِيمٌ فَكَانَ الْجَهْلُ تَحْوِيْدًا اسْتَوْجِرَ تَحْيِيْلُ بَايُومَ لَيْلِي
 فَجَهَنَّمَ وَفَرَجًا بَيْنَهُمَا فَكَانَ حَسْبُكَ عَزَاؤُهُمْ بَعْدَ الدَّلِيلِ وَكَثِيرُهُمْ
 بَعْدَ الدَّلِيلِ وَظَهَارُهُمْ بَعْدَ الْحَوْلِ يَا أَصْدَقَ الصَّادِقِينَ وَبَارِكْ
 الزَّاهِدِينَ فَاسْتَمَلَكَ بِالْهَيْبَةِ مُنْصَرِّعًا إِلَيْكَ بِجُودِكَ وَ
 كَرَمِكَ كَبُطْ أَمْلِي وَالْخَالِجُ وَزَعْنِي وَمَبُولٌ قَلِيلٌ عَلَيَّ وَكَثِيرُهُ
 الزَّيَادَةُ فِي بَايُومِي وَكَبُيُومِي فِي لَيْلِكَ الْمُشْهَدِ وَأَنْ جَعَلْتَنِي مِنْ بَدْعِي
 فَجَبِّبْ لِي طَاعَتَهُمْ وَبَايُومَهُمْ وَتَصَرُّفَهُمْ وَتَرْبِيَّتِي ذَلِكَ قَرِيبًا سَرِيعًا
 فِي غَاوِيَةِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ لِيَسِيرَ خُودُ ابْنِ سَمَانَ يَسِيرًا
 وَجَانِبَ بَسْمَلِكُورِ بِسَرِّ جَزِي وَبَايُومِي

ک

کُنْ وَيَكُونُ أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَكُونَ مِنَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ آيَاتَ مَلَكٍ
 فَاعْلَمْ فِي يَا أَلْهِي بِرَحْمَتِكَ مِنْ ذَلِكَ چُونِ چُونِ کُنِ بِنِ عَمَلِ
 بهمن است از برای نواز جبهای بسیار و عرهای بسیار که مال بسیار در
 آنها صرف کنی و بدن خود را در آنها بعباندازی و از اهل بیت و عیال
 و فرزندان خود جدا شوی و بداند که کسب که این نماز را در این روز یکصد
 و پند خارا از روی خلاص بخواند و این عمل را با بعضی و تصدق و بخار آورد
 حق تعالی ده خصالت بآن عطا کند که از جمله آنها است که او را از
 سر نهایی بد حفظ کند مانند غری شدن و سوختن و در زیر غارت
 ماندن و امثال اینها و تا مردن او دشمن بر او مسلط نکند و کلاه دارد
 او را از دیوانگی و خور و پیری در خودش و فرزندانش تا چهار روزه شیطا
 و دوستان و یاوران شیطان را مسلط نکند و اندر او و بر دل او تا چهار
 روزه **نظر** در این دیگ گردان ریست که شمشیر بر زیارت شهدا و شفیع
 تعزیت رسول خدا و ایمان مهدی علیه السلام است مناسب است که در این
 روز خواند شود و اگر در آخر روز خواند شود شایسته باشد و زیارت
 اینست **السلام علیک یا وارث آدم صَفْوَةُ اللَّهِ الْإِسْلَامُ عَلَیْكَ يَا**
وَارِثَ نُوحٍ یَا وَارِثَ إِبْرَاهِیمَ عَلَیْكَ يَا وَارِثَ إِبْرَاهِیمَ عَلَیْكَ يَا
وَارِثَ إِبْرَاهِیمَ عَلَیْكَ يَا وَارِثَ إِبْرَاهِیمَ عَلَیْكَ يَا وَارِثَ إِبْرَاهِیمَ عَلَیْكَ

عَلَيْكَ يَا وَارِثُ مَوْصِيكَ لِمَ لَمْ تَسْلَمْ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عَدِي
 رُوحِ اللَّهِ تَسْلَامٌ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللَّهِ تَسْلَامٌ
 عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عَلِيٍّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ تَسْلَامٌ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ الْحَسَنِ
 الشَّهِيدِ سَيِّدِ رَسُولِ اللَّهِ تَسْلَامٌ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ
 تَسْلَامٌ عَلَيْكَ يَا بَنِي الْبَيْتِ الْمُنِيرِ يَا بَنِي سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ
 تَسْلَامٌ عَلَيْكَ يَا بَنِي فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ تَسْلَامٌ
 عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ تَسْلَامٌ عَلَيْكَ يَا خَيْرَ اللَّهِ وَابْنِ خَيْرِهِ
 تَسْلَامٌ عَلَيْكَ يَا نَارَ اللَّهِ وَابْنَ نَارِهِ تَسْلَامٌ عَلَيْكَ يَا هُوَ الْوَارِثُ
 الْوَارِثُ تَسْلَامٌ عَلَيْكَ يَا هَادِيَ الْهَادِي الْوَارِثُ وَابْنَ الْوَارِثِ
 حَكِّ بْنِكَ وَأَقَامَتْ فِي جَوَارِكَ وَوَقَدَتْ مَعَ زَوَارِكَ تَسْلَامٌ
 عَلَيْكَ فِي مَا بَقِيَ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَاللَّيْلُ فَلَقَدْ عَظُمَتْ بِكَ
 الرَّوْثَةُ وَجَلَّ الْمَصَابِيُّ فِي الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ وَفِي أَهْلِ السَّمَاوَاتِ

الْمُجْتَمِعِينَ

الْمُجْتَمِعِينَ فِي سَكَاةٍ الْأَرْضِينَ فَأَنَا اللَّهُ وَأَنَا إِلَهُ رَاجِعُونَ
 وَصَلُّوا عَلَى اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وَتَحِيَّاتُهُ عَلَيْكَ وَعَلَى آبَائِكَ الطَّيِّبِينَ
 الْمُتَجَبِّينَ وَعَلَى ذُرِّيَّتِهِمْ الْهَادِيَةِ الْهَادِيَةِ تَسْلَامٌ عَلَيْكَ يَا
 مَوْلَايَ وَعَلَيْهِمْ وَعَلَى رُوحِكَ وَعَلَى أَزْوَاجِهِمْ وَعَلَى شُرَكَائِكَ
 عَلَى شُرَكَائِهِمْ اللَّهُمَّ لَقِّنْهُمْ رَحْمَةً وَرِضْوَانًا وَرَوْحًا وَرِجَاءًا تَسْلَامٌ
 عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ يَا بَنِي خَاتِمِ النَّبِيِّينَ يَا بَنِي سَيِّدِ
 الْوَصِيِّينَ يَا بَنِي سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ تَسْلَامٌ عَلَيْكَ يَا شَهِيدَ
 يَا بَنِي الشَّهِيدِ يَا أَخَا الشَّهِيدِ يَا أَبَا الشَّهِيدِ اللَّهُمَّ بَلِّغْهُ عَفْوِي
 هَذَا السَّاعَةَ فِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الْوَقْتِ وَفِي كُلِّ وَقْتٍ
 تَحِيَّاتُهُ كَثِيرَةً وَسَلَامُهُ سَلَامٌ اللَّهُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
 يَا بَنِي سَيِّدِ الْعَالَمِينَ وَعَلَى الشَّهِيدِ بْنِ مَعَكَ سَلَامًا مُصَلِّيًا
 مَا أَصْلَ اللَّيْلِ وَاللَّيْلُ وَاللَّيْلُ وَاللَّيْلُ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الشَّهِيدِ

السلام على علي بن الحسين الشهيد السلام على عباس بن أمير
 المؤمنين الشهيد السلام على الشهداء من وليد أمير المؤمنين
 السلام على الشهداء من وليد الحسن السلام على الشهداء
 من وليد الحسين السلام على الشهداء من وليد جعفر وعفيل
 السلام على كل شهيد من المؤمنين اللهم صل على محمد
 وآل محمد وبلغهم نعيم جنة كبري وسلاما السلام عليك يا
 رسول الله أحسن الله لك العزاء في وليد الحسين السلام
 عليك يا فاطمة أحسن الله لك العزاء في وليد الحسين السلام
 عليك يا أمير المؤمنين أحسن الله لك العزاء في وليد الحسين
 السلام عليك يا با محمد أحسن الله لك العزاء في وليد الحسين
 الحسين السلام عليك يا مولاي يا أبا عبد الله أنا ضيق الله و
 ضيقك وجار الله وجاروك ولعل ضيق وجار قري وفراي

في هذا

في هذا الوفا ان تامل الله سبحانه وتعالى ان يزوج مكاله
 رقيب من الشرايقه سميع الدعاء قريب مجيب وشيخ مفيد ككثير
 كدرب بيت بماء محرم وفاف حضرت فاطمه و حضرت امير المؤمنين صلوات
 الله عليهم اواضع شاك است بايد كه روزا ابراي شكرا بر نعم عظمي شيرين
 روزه بدارند و شير طوي و حقه است كه در روز هفتم ماه محرم احباب
 فيل كه بجهت خراب كردن خانه كعبه امكان بودند بركشند و عذاب بياشت
 نازل شد و در روز بيت خيبر اينما حضرت امام زير العباد بر عليه السلام
 بعاد احوال الحال نمود لب هفتم در اعمال ماه صفر است و اينما مشهور
 بخيرت و در وجه بيواند داشت اول انكه موافق قول علمای شيعة وفات حضرت
 رسالت پناه صلى الله عليه واله در اينما و اضع شاك است دوم انكه در سه
 ماه متوالي كه شهر رمضان چون عربتال بميكردند و در اينما شروع بقسال
 ميكردند و ناخوش شمرده اند و در احاديث شيعة نديك امچيزي كه دلايت بر
 نحو كند و در روايات غير عظيمه غايبه وارد شده است **بهدا** رضي الله
 عنه از بعضي از كذب معتمد روايت كرده است كه در روز نهم اينما مشهور است
 و در كهت نماز اوزند و در كهت اول بعد از حمد سون انا فتحنا انخوانند
 و در كهت دوم سون نوحيد و بعد از سلام صدره بگويد اللهم صل
 على محمد و آل محمد و صل عليه اللهم اني سفيان و صل عليه و صل عليه
 الله و اوبى الله و روز نهم اينما مشهور است و روزاربعين يعني روز جهلم

ضرورت نیست و مشهور میان علمای ائمه است که وفات حضرت سیدالانبیا
 صلی الله علیه و آله در روز بیست و هشتم ماه صفر واقع شده طوسی
 و جمعی دیگر گفته اند که شهادت حضرت امام حسن مجتبی علیه السلام
 نیز در این روز واقع شد که در تمام شهر این دو بزرگوار روزی از اعیان
 از نزدیک و دور مشاهده و یاد آنکه در میان عوام بلکه خواص نحوست
 چهارشنبه آخر ماه صفر شهرت دارد و در کتب معتبره عامه و خاصه
 چیزی که دلالت بر این کند بنظر نرسید و احادیث در نحوست طلوع چهار
 شنبه مخصوصا چهارشنبه آخر هر ماه وارد شده است و چون این ماه بنا بر
 اسبابی که مذکور شد فی الجمله نحوستی دارد ممکنست که چهارشنبه آخر
 آن از سایر چهارشنبهها نحوست برایش زیادتر باشد و اگر در آن روز از قبیل
 لغزش از طهر استند فاع بلا یا بصدقات و ادعیه و استعاذات که از ائمه
 صلوات الله علیه بر وارد شده است بکنند و توکل نمایند بر جناب معتمدین
 الهی که از صفای طهر استند سبب و اگر بلا فی متوجه باشد یا نه با وضع
 میشود تا آنکه برونش جمال عجم باعث مجوسان کنند و با هو و لعب سور و بر
 و ساز و آواز بجهه مشغول شوند که موجب استحکام مضامین آسمانی و تقویت
 و تابی گردد **باب هفتم** در فضایل و اعمال ماه ربیع الاول و در آن دو فصل است
فصل اول در بیان فضیلت و اعمال روز اول تا روز شانزدهم است شیخ مفید
 و شیخ طوسی و دیگران رضوان الله علیهم گفته اند که حضرت رسالت پناه صلی الله
 علیه و آله در شب اول ماه ربیع الاول زاده و هجرت نمود از مکه معظمه بسوی

مدینه شریف و در آن شب بقدرت و حضرت امیر المؤمنین علیه السلام جان
 شریف خود را فدای جان معتمد حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله
 نمود و در جای انحصار خوابید و از شمشیر کبریا فی الجمله شرکین پروا نکرد و ضل
 او و جمیع امت بلکه بر جمیع عالمیان ظاهر کرد و بدو و حق تعالی با ملائکه سموات
 با انحصار مباحات نمود و آیه کریمه و ترانهایس بن بشری گفت که این غایت
 سرچشماست که در شان او نازل کردیم بدینا که نصیبش در جوه الفلک است
 و چون حق تعالی آن دو جان فدا شد بیان را از یکدکافرا حفظ کرد گفت
 اند که روزی که روز اول ماه ربیع الاول است مسجدی که برای شکر این
 نعم عظیمه روزی بدارند و هر چند علماء و ارباب روزی بدارند ذکر نکردند اندا
 زیاده حضرت رسول و حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در این روز و در آن
 است بجهاتی که مذکور شد **باب هفتم** طوسی در صبح گفته است که در روز
 اول این ماه حضرت امام حسن عسکری علیه السلام بعالمی رحلت نموده و
 حضرت رضا احبابا صلوات الله علیه بر صاحب جلیلالاستقامت نازل کرد پس
 زبانه این دو امام عالمی مقام قدر و بزرگواری است تا شیخ در نهج سب و
 کاتبی محمد بن یحیی طبری و ابن خضابه شیخ مفید و غیر ایشان رحمه الله
 علیه هم گفته اند که وفات امام حسن عسکری علیه السلام در روز هفتم
 این ماه بود پس در این روز زبانه و امام علیهما السلام انبیا **باب هفتم**
 این ماه مبارک میان علمای خلاصه و عامه و در این روز قتل محمد بن الحنفیاب علیه
 اللعنه و العذاب خلاف مشهور میان فریقین است که قتل آن ملعون

در روز بیست و ششم ماه ذی الحجه واقع شد چنانچه سابقا اشاره بان شد
و بعضی بپشت هفتاد نیز گفته اند و مستند این دو قول نقل مورخان است
و از کتب معتبره چنانچه معلوم میشود که چنانچه الحال میان عوام شیعه
مشهور است که اول و دوم ماه ربیع الاول واقع شده است و سابقا میا
جعی از بخارا نیز شیعه پنجین مشهور بوده است **و** در کوار علی بن
طاووس در کتاب اقبال اشاره نموده است بانکه این بابویه روایتی از حضرت
امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده است که ما تابعون در روز و نیم
ماه ربیع الاول بدو رسال مسفل حجیم موعظه شد است و از نقل او چنان مفعول
میدوید که شیخ صدوق نیز از عتقاد او اشاره کرده است هر چند سید خود این
حدیث را نا و بلاغ نموده است **و** **فصل** سید ذکر کرده است که جماعتی از
شیعیان بخارا بحکم پیوسته از روز و یا بیست و یکم بپسندیده اند و خلاف
بزرگوار سید علی بن طاووس در کتاب زیارات القوابل این مدعی را تقویت کرده
است و روایت معتبره را در باب زیارات نموده است چنانچه گفته است که
روایت کرده اند محمد بن ابراهیم الهامی و محمد بن یحیی از محمد بن جریج بغدادی
که روزی ماه شاذکر در کربلا قبل عصر از خطاب و رفیق در شهر قم بنزد
احمد بن اسحق فقیه که یکی از خواص خطباء حضرت امام علی النقی و امام حسن مگر
صلوات الله علیه ما بود و محمدت حضرت صاحب الامر علیه السلام نیز رسید
بود و چون در آن کوی بیدم حضرت عرافیه پیروز آمد و الخوال احمد را از او پرسید
گفت که او امروز شغول اعمال روز عید است و روز نهم ماه ربیع الاول بود

صغیر

کعبه سلطان الله علیه های مؤمنان چهار است عید فطر و عید غدیر
و روز جمعه اند و خبر گفت که احمد بن اسحق از حضرت امام علی النقی علیه السلام
روایت میکند که امر روز عید است بهتر از عید هاست نزد اهل کیه است
علیه السلام و شیعیان ایشان ما گفته اند که رخصت بطلب تابند و او ایچون
اند خیر و از خبر که در پیرون آمد بوی ما و اینک پیسده بود و عیانی بخود
و بوی شات از او ساطع بود ما گفتیم این چه حال است که در نو شاهد پیس
گفت الحال از غسل عید فارغ شد ام گفتیم مگر امر و عید است گفت بل و
ما را اینجا نه خود را و در و بر روی کعبه نشاند و گفت روزی از جمعی از برادران
خود محمدت مولای خود حضرت امام حسن مگر بی علی علیه السلام رفیق در
سرمین رای در شل این روز که شما در نزد من آمدن ایچون رخصت یافتیم و
بجای حضرت رسیدیم دیدیم که حضرت مجلس خود را از اسنه و مجره در پیش
خود گذاشته و بدست مبارک خود دعوت در آن مجلس میبازند و در مجلس خود
مرکز گردانید است و بر غلامان و خدمتکاران خود جامهای نقره پوشانید است
کعبه این رسول الله بدان و ما در آن ما فدا می نوید ایا از برای اهل بیت
ایر و فرجی تازه رود او است حضرت فرمود که کدام روز و منقز از این روز
نزد اهل بیت عظیم تر است بدرستی که خبر را درماید که حدیثه ابن همان
در روز نهم ربیع الاول داخل شد بر حاتم رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم
گفت که دیدم حضرت امام علی بن ابی طالب و حضرت امام حسن و حضرت امام حسین
صلوات الله علیه را که با حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله طعام

تناول نمودند و آنحضرت بروی ایشان بنده پیوسته بود و با امام حسن و امام
 حسین علیهما السلام پیوسته بود بخوبی که او را با داری برای شما برکت و سعادت
 این روز بدست که این روز یکشنبه است که در این روز دهم خود
 و دهم چند شما را و مستجاب بیکر که اند در این روز دعای ما در شما را بخوبی که
 این روز یکشنبه است که حضرت علی در این روز قبول میکند اعمال شایسته و محبتان شما را
 بخوبی که این روز یکشنبه است که ظاهر میشود راسخی که خدا که پیغمبر یا اید متکلم شود
 خاور و بزم فلك و بعضی این سخنانهای ایشان که غالی کردید است بسم الله
 ایشان بخوبی که این روز یکشنبه است که در این روز شوی و دهم چند شما
 و نادر که دهم شما بخوبی که این روز یکشنبه است که در این روز هلاک میشود و چون
 اهل بیت و پیغمبر که بر ایشان و غصب کنند حق ایشان بخوبی که این
 روز یکشنبه است که حضرت علی و شما را اهل و باطل بیکر که اند حذیفه
 گفت که من پیغمبر رسول الله را در میان تو کسی خواهد بود که هفت این
 حریمها تمام این حضرت فرمود ای حذیفه بخی از منافقان بر ایشان سرگرد نخواهد
 شد و دعوی را بست در میان ایشان خواهد کرد و مردم را بدوی خود دعوت
 خواهد نمود و تا آنکه ظلم و ستم بر دوش خواهد کرد و مردم را از او جدا و منع خواهد
 کرد و کتاب خدا را تحریف خواهد نمود و ستم را تغییر خواهد داد و پیرایش
 فرزند را امضا خواهد شد و خود را پیشوای مردم خواهد خواند و دنیا و دین را
 و حق را بر سر پای خواهد گذاشت و ما را الهای خدا را باطلی بخود حلال
 خواهد کرد و در غلبه حق تعالی هرگز نخواهد کرد و مرا و برادر من و روزی

عزرا

علی را بدو غصب خواهد داد و دشمن را از خود محروم خواهد کرد و این
 پسر دشمن را و از نفرین خواهد کرد و حق تعالی نفرین را و از این روز یکشنبه
 خواهد کرد و این حذیفه گفت یا رسول الله چرا دعا نمیکنی که حق تعالی او را در
 حیات قهلا کند و از انداختن فرمود که ای حذیفه مدد دست نمیدارم که جز
 که بر نفسای خدا و از او طلب کنم تغییر است بر آنکه در علم او گذر شده است لیکن
 از حق تعالی سؤال کردم که غضبیت دهد از روزی که در این روز او بجهت من برود
 بر سائر روزها تا آنکه احضارم از روز سستی کرد و در میان دوستان من و
 دوستان از شیعیان اهل بیت من حق تعالی وحی کرد و بوی من که ای محمد
 در علم سابق بر یک گذشته است که در باب دنیا و اهل بیت تو را محبتها و اهل
 دنیا و ستمهای منافقان و غصب کنندگان از بیندگان من از منافقانی که
 تو خیر خواهی ایشان کردی ایشان را تو خیانت کردی و تو با ایشان را سستی
 کردی و ایشان با تو میکرند و تو با ایشان صاف بودی و ایشان دشمنی
 تو را بد کردی و تو ایشان را خوش نمودی و این بدی و ایشان تو را نکند بیکر که ند
 و تو ایشان را بر کمر بادی و ایشان تو را در پل کذا شدند و سوگند داد بیکر که بول
 دفع و پادشاهی خود که ایت بکشا بر روح که بیکر که غضب کند حق علی که
 وصی تو است بعد از تو هرگز از دست تری طیفهای جسم که او را با لوف
 میکوبند و او را و اصحاب او را در قعر جهنم جا دهد که شيطان در مرید خود
 بر او مشر و شود و او را لعنت کند و از منافقان در میان من بیکر که ان برای
 فرعونها که در زمان پیغمبران دیگر بوده اند برای سلا بر دشمنان دین

وایشان را و دوستان ایشان را بسوی حجه برم بادیدهای که دور و پهای بر می
 یافتمایت سداست خوار و پیشانی وایشان را آید که با دوزخ را بخود بدارم
 انچه بر سر علی بمنزل تو مگر آنچه بر سر با و از بلاها از فرعون و غضب
 کنند حق و که خوار میکند بر تو کلام مرا بدید میکند و شریک من می
 آورد و مردمان منع میکند از راه رضای من و کوساله برای است تو بر یا میکند
 که ان ابو بکر است و کافر بدو من در عرش عظیم جلال من بدست میکند
 مگر که ده ام ملائکه هفت همان خود را که برای شب عیان و محبتان دین شما
 عبد کنند از تو بر آید که انما عورت است بدو و امر کرده ام ایشان را که کسی که
 مرا نصیب کند و بر او بریدن المعور و شاکست بر من و طلب از منش نمایند
 برای شب عیان و محبتان شما از فرزند ان آدم و امر کرده ام ملائکه بنویسند
 اعمال را که از این روز تا سه روز و فلان مرد از من و نویسند که از ایشان را
 برای کرامت تو و وصی تو انچه از این روز تا عید می گردانیدم برای تو و اهل
 بیت تو و برای هر که تابع ایشان باشد از نویشان و شب عیان ایشان و سوگند
 یاد میکند بر خود و بعرض و جلال خود و علو منزلت و مکان خود که عطا کند کبریا
 که عبد کند از این روز تا برای من تو را بماند که بدو عرش احاطه کرده اند و قبول
 کنند شفاعت او را در خویشان او و زیاد کند مال او را اگر کثافتی دهد بر خود و
 عیال خود و از این روز و هر سال و از این روز صد هزار کس از اولاد و شب عیان
 شما را از انچه شاکست از انچه نام اعمال ایشان را قبول کند و کفایتان ایشان را بیاورد
 حدیثی که گفت پس برخاست رسول خدا صلی الله علیه و آله و خطبه نام سلمه

رفت و من بر گشتم و صلح یمن بودم در کعبه نماز که بعد از وفات رسول
 خدا دیدم که او بیبه فتنها بر آنکشت و کفر اصلی خود را ظاهر نمود و از دین بر گشت
 و داناتان بخلافی و وفاحت برای عصبه شایسته و اما من زرد و قرانرا بخیر
 کرد و اقرش در خانه و حو و سالت زد و بدو عطا کرد و بن خدا پید کرد و سالت
 پیغمبر را تنبیه داد و سالت انحضرت را بدید که در و شما دان حضرت امیر المؤمنین
 علیه السلام را در کرد و فاطمه و دختر رسول خدا را بدو عصبه نسبت داد و بعد از ان
 تعصب کرد و پیروی و نصارتی بخوش را از خود را جو که کرد و نو چشم صطفی
 بختم او زد و در رضا جوفی اهل بیت سالت نکرد و جمیع شیهای رسول را بر
 طرف کرد و بدو بر گشتن امیر المؤمنین کرد و جو و سالت را در میان مردم علابه
 کرد و هر چه خدا حلال کرده بود حرام کرد و هر چه حرام کرده بود حلال کرد
 و حکم کرد که از یوت شریعت را دور بمانند و خرج کنند و در بر روی شک
 فاطمه زهرا را زد و بر منبر حضرت سالت بنه صلی الله علیه و آله نصب و جو
 بالا رفت و بر حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه افترا بست و با انحضرت
 معارضه کرد و برای انحضرت را ایضا هفت نسبت داد حدیثی که گفت که در حق
 تعالی دعای کن که باین خود و دختر پیغمبر خود را در حقان منافق شکار کند
 و قتل او را بدست کشند و رحمة الله علیه مجاوی سالت پس زنه بخندست
 حضرت امیر المؤمنین علیه السلام که انحضرت را تنبیه و مبارکباد بگویم بآنکه
 انما فوکش شد و بعد از انچه تعالی واصل کرد بدو چون حضرت سر اید گفت
 ای خدایا احوال را در این روز بکاه آمدی بر من و بدیدم رسول خدا صلی الله

پس بخانه خود برگشتیم و پانزده روز بعد که در میان صاحب کتاب در فایده اقوال کهنه
است که انجیل بنی اسرائیل از خط علی بن محمد ابن علی رحمة الله علیه نوشته شد و در کتب
که متبع کردیم چندین روایت دیگر موافق این باقی می ماند پس اعتماد بر این روایت نمودیم
و سر او را داشت شیعیان اگر که پانزده روز از عظیم نمایند و اظهار اسر و روشایی
در پانزده بکنند **در پنج** بر همین نسخه که در کتاب صباح گفته است که
صاحب کتاب سال از شیعه روایت کرده است که هر که در روز نهم شهر
ربیع الاول چیزی اتفاق کند خدا تعالی کاها را و او را از مرگ مستحق
دو پانزده روز اطعام و زاد و آن مؤمن و خوش شود که از انبیا و ایشان و توسعه دادند
بر عیال خود و بر آن و پوشیدن جامه های نو و خوش کرد و عباد و خدای تعالی
و پانزده بر طرف شدن غمهاست و روز نوزده **در شش** که از نقل ابن
برزگواری معلوم شد که بر فضیلت پانزده روز غوغ قضیه بسیار که در آن لحاظ
بسیار وارد شده است و در اعصار سابقه میان شیعه مشهور بوده
است و برخلاف روایاتی بظن این فاضل نورسید است و اتفاق مؤرخان
عامه با الحاد است بعینه معارضه تمیکند و اگر کسی استیضا کند که چنان
واضعه عظیمی که سبب حزن جمعی سرور جمعی گردد چون می تواند که در مضبوط
نماید جواب است که این واضعه از واضعه وفات حضرت رسالت صلی الله
علیه و آله و شهدا و در حقه بنابر انوار صیوان الله علیه عظیم تر نیست
و در هر یک از آنها خلافت می از خاصه و عامه است و در واضعه اول اتفاق
دارند عامه و برخلاف آنچه مختار شیعه است و اگر گویند باعث رفتن از

ایشان در اینجا بجا می آید که شهادت در هر دو جاریست و باعث ثوابی
در اینجا می آید که هرگز آنکه مکلف که برای دفع شهادت شیعیان اخای آن مؤثر
ناشد و علی بن ابی طالب مدد اعلیٰ خاص و معاضه بر آنست که در مشیقات
با خداست و بهینه و متکامل می شود بنا بر احادیث صحیحیه که از ائمه ظاهرین
صلوات الله علیهم را جمعین وارد شده است که هر که ثوابی از خدا با و برسد
بر علی و از اینجا از آن ثواب با و داده می شود هر چند چنانکه نیا شده که با و رسد
است در احوال آن روز که نوعی از شارع وارد شده باشد و مخالفی
با ایات و اخبار نداشته باشد که علی آورد خوب خواهد بود و مستحق ثواب
خواهد که در بدو بعضی می گویند که غیر متعدد علی و ائمه و در این روز بجهت
و اصل شدن آنکه در چنان باشد این شرافت نیز برای آن که نسبت **شرف**
مفید گفته است که در روز دهم اینها حضرت رسول صلی الله علیه و آله و ائمه علیهم
کرمی رضی الله عنهم از ترویج نمود و سبب برای شکر اینها و اصل عظیم
آنکه شیعیان روز دهم باز نداده است که در روز دوازدهم این ماه
حضرت رسول صلی الله علیه و آله داخل مدینه طیبه شد و از شرف شهادت
این روز گردید و این جهت روز دهم با یک **تفاوت** است و این که از این جهت
بجای آنکه و از دشمنان اهل بدعت علیهم السلام بودند در این روز و اول ایشان
بجای رسید و اول گردید و این نیز تفصیل دیگر است برای این روز و اکثر
سنان و ولادت اسما و حضرت رسول صلی الله علیه و آله در این روز می
دانند و محمد بن یعقوب کتابی از اعلیٰ امامت نیز در کتاب کافی چنین

قابل شد است بعضی از باب حساب عوافق و بعضی از روایات این را
 اظهار می نماید که چه خلاف مشهور میان علمای اسلامیه است اما اگر
 روزه و غسل و زیارت و سایر اعمال که در روز هفتم مذکور خواهد شد
 ان شاء الله در این روز نیز بعمل آورند با احتیاط افضل است **و بنماز** بن خاور و ریح
 از بعضی از علمای عجم روایت کرده است که سنت است که در روز و روز هفتم
 اینها در رکعت نماز پنجگانه و در رکعت اول بعد از حمد سه مرتبه سوره
 قل یا ایها الکافرین و در رکعت دوم سه مرتبه قل هو الله احد بخوانند
و از بعضی از علمای عجم روایت می شود که در روز و روز هفتم اند که بنماز
 علیها السلام و بعد از آن که در روز چهارم اینها با سفید درخت
 جهت شفا یافتن باید که شمع یا ناز و روز و از خود مبارک دانند و شکر
 حق تعالی را بر این نعم عظمی ادا کنند و بعضی روزه این روز است **و از بعضی**
 فقهای عجم در فضیلت و اعمال روز هفتم اینها هست و مشهور میان علمای شیعه
 آنست که ولادت کثیر العباد حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله در
 روز جمعه هفتم ماه ربیع الاول واقع شد و در بعضی از روایات وارد
 شد است که در عروج حضرت با سمانها نیز در شب هفتم واقعتن و شب
 و روز ششم در مبارک و در روز زیارت حضرت رسالت حضرت امام
 المؤمنین صلوات الله علیه و آله مناسب است و علمای ذکر کرده اند و روزه روزان
 فضیلت بسیار دارد **و بنماز** مفید گفته است که این روز شریف و پویسته
 و فرموده شیعیه از قدیم انجام الی الان تعظیم آن میکرد و اند و حقان را

بیشتر است

بیشتر است و روزه بسیار شده اند و از اینها مدعی علیهم السلام روایت کرده اند
 که هر که این روز و روزه دارد ثواب روزه یکساله برای او نوشته شود و سخت است
 قصد ثواب با زیارت جانات بد هفت و شصت و شومنا از شاد ذکر دانند و زیارت
 مشاهد شریف و در خصوص صام و نماز حضرت رسالت صریح منور حضرت
 امیر المؤمنین صلوات الله علیه و آله **و بنماز** مفید و شریف و بسیار است و این طایفه
 گفته اند که چون در غیر اینها طایفه خواجگی که حضرت رسول صلی الله علیه و آله را
 زیارت کردند و بکن و شب و بفرموده و پیش روی خود بسیار و اسم مبارک آن
 حضرت را بران بخوانند و با دست و دل خود را متوجه آن حضرت بگردانند و بگویند
 اَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا
 عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَ أَنَّهُ سَيِّدُ الْكَوَلِينَ وَ الْآخِرِينَ وَ أَنَّهُ سَيِّدُ
 الْأَنْبِيَاءِ وَ الْمُرْسَلِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَ عَلٰی أَهْلِ بَيْتِهِ أَكْمَلِهِمْ
و از بعضی از علمای عجم روایت می شود که در روز و روز هفتم
 یا خلیل الله السلام عليك يا نبي الله السلام عليك يا صفي
 الله السلام عليك يا حجة الله السلام عليك يا خير الله
 السلام عليك يا حبيب الله السلام عليك يا محبوب الله السلام

بیشتر است

عَلَيْكَ يَا خَاتَمَ النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْمُرْسَلِينَ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَامِمًا بِالْفِطْرِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاتِحَ الْبَيْتِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَعْدِنَ الْوَحْيِ وَالنَّبِيَّيْنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
مُبْتَغَا عَنِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَفْهَامُ الرِّسَالِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا مُبَشِّرَ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا نَذِيرَ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا مُنْذِرَ
السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا نُورَ اللَّهِ الَّذِي تَضَاءُ بِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَ
عَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ الطَّاهِرِينَ الطَّاهِرِينَ الْمَهْدِيِّينَ السَّلَامُ
عَلَيْكَ وَعَلَى جَدِّكَ عَبْدِ الطَّلَبِ وَعَلَى أَبِيكَ عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ وَعَلَى أُمِّكَ امِّئْتٍ وَهِيَ السَّلَامُ عَلَى عَمِّكَ حَمْرَةَ
سَيِّدِ الشُّهَدَاءِ السَّلَامُ عَلَى عَمِّكَ وَهَيْلِكَ طَالِبِ السَّلَامِ
عَلَى ابْنِ عَمِّكَ جَعْفَرِ الطَّاهِرِ فِي جَنَّاتِ الْجَلْدِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
مُحَمَّدُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَحْمَدَ السَّلَامِ عَلَيْكَ

يا محمد

يَا حَقَّ اللَّهِ عَلَى الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَالشَّائِرِينَ طَاعِدِينَ الْعُلَا
وَالْمُهَيِّجِينَ عَلَى رُسُلِهِ وَالْحَائِرِينَ لَانْدِيَاءِهِمُ وَالشَّاهِدَ عَلَى خَلْقِهِ
وَالشَّعْبَ إِلَيْهِ وَالْمَكِينُ لَدَيْهِ وَالْمَطَاعُ فِي مَلَكُوتِهِ الْأَحْمَدُ مِنَ
الْأَوْصِيَاءِ الْحَمْدُ لِيَا أَلَا شَرِيفَ الْكَرِيمِ عِنْدَ الرِّبِّ وَالْمَكَلَمُ
مِنْ وَدَّاءِ الْحُبِّ الْقَائِمُ بِالْإِسْبَانِ وَالْعَاقِبَةُ عَنِ الْخِلَافِ كِتَابُ عَارِ
بِحَقِّكَ مُعْرِفِي بِالْقَضِيَّةِ يَا يَاسَ يَا جَبَّارَ غَيْرَ مُنْجَرِّمًا
أَنْتَ الْإِسْمُ مِنْ صُنَاكَ مَوْفِي بِالْمَزِيدِ يَا مَنْ رَبُّكَ مُؤَيِّدُ الْكَلَامِ
الْمُتَزَلِّ عَلَيْكَ لِحَالِ حَلَاكَ مُحَمَّدٍ حَرَامَكَ أَشْهَدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ
مَعَ كُلِّ شَاهِدٍ وَأَمَّا عَرَضُكَ لِحَالِ جَاهِدِ أَتَاكَ فَذَلِكُمْ بَلَّغْتَ رِسَالًا
رَبِّكَ وَنَصَحْتَ لِمَنْ لَكَ وَجَاهِدْتَ فِي سَبِيلِ رَبِّكَ وَصَدَقْتَ
بِأَمْرِهِ وَاحْتَمَلْتَ الْأَذَى فِي جَنْبِهِ وَدَعَوْتَ إِلَى سَبِيلِهِ بِالْحِكْمَةِ
وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ الْجَمِيلَةِ وَأَذَيْتَ الْحَقَّ الَّذِي كَانَ عَلَيْكَ

وَأَنْتَ مَدْرُومٌ بِالْمُؤْمِنِينَ وَعَظَمْتَ عَلَى الْكَافِرِينَ وَعَدَدَكَ اللَّهُ
 تَحْصِيَةً لِمَنْ تَكُونُ عَلَيْهِمْ يَوْمَ تَكُونُ الْأَشْرَفُ عَلَى الْمُكْرِمِينَ وَ
 أَعْلَمْتَ أَرْزَاقَ الْمُفْرَقِينَ وَأَرْقَعَ دَرَجَاتِ الْمُرْسَلِينَ حَبْرٌ لَا يُلْحَقُكَ
 لَاحِقٌ وَلَا يَقُوفُكَ قَائِفٌ وَلَا يَسْبِقُكَ سَابِقٌ وَلَا يَطْمَعُ فِي ذِكْرِكَ
 طَامِعٌ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْشَأَ نَبْغَكَ نَائِمًا لَمْ يَلِدْكَ وَهَدَاكَ سَبِيلَكَ مِنْ
 الصَّلَاةِ وَوَعَدَكَ نَائِمًا مِنْ الظُّلُمِ فَجَعَلَكَ اللَّهُ بِأَرْسُولِ اللَّهِ مِنْ
 مَبْعُوثٍ أَصْلًا لِمَا جَازَى نَبِيًّا عَنْ نَبِيٍّ وَرَسُولًا عَنْ رُسُلِ الْيَسِيرِ
 يَا بَنِي آدَمَ يَا بَنِي بَارِئِ اللَّهِ ذُرِّيَّةَ عَارِفٍ عَارِفًا بِفَضْلِكَ
 سُبْحَرًا بِصِلَاةٍ مِنْ خَالِكَ وَخَالَفَ أَهْلَ بَيْتِكَ عَارِفًا
 بِالْهَدَى الَّذِي نَشَأَ عَلَيْهِ بَابِي بَنِي وَائِي وَتَقْبُو أَهْلِي وَمَالِي
 وَوَلَدِي أَنَا أَصْلُ عَلَيْكَ كَلَامِي اللَّهُ عَلَيْكَ وَصَلَّى عَلَيْكَ تَكْلِيمًا
 وَأَنْبِيَاءَ وَرُسُلَهُ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَفَرَّةً مُتَوَاصِلَةً لَا انْقِطَاعَ لَهَا

وَلَا أَمَدَ وَلَا أَجَلَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ الطَّيِّبِينَ
 الْخَاطِمِينَ بِمَا أَنْشَأَ أَهْلَهُ بَيْنَ سَهْلٍ وَهَلَكٍ اللَّهُ أَجَلَ جَمَاعَةٍ صَلَوَاتُ
 وَتَوَلَّى بِرُكْنَيْكَ وَفَوَاضِلَ خَيْرِ أُمَّةٍ وَسَّرَّ لَكَ خَيْرَ نَسْلِ أُمَّةٍ
 وَكَرَّمَ أُمَّةً وَأَهْلًا وَرَحِمَكَ وَصَلَاةً مَلَائِكَةِ الْمُسْلِمِينَ وَأَيَّدَكَ
 الْمُرْسَلِينَ وَأَثَمَكَ الْمُتَحِبِّينَ وَعِيَادَكَ الصَّالِحِينَ وَأَهْلَ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِينَ وَمَنْ سَبَّحَكَ يَارَبَّ الْعَالَمِينَ مِنْ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ
 عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَشَاهِدِكَ وَنَبِيِّكَ وَبَرَكَ
 وَأَمِينِكَ وَمَكِينِكَ وَنَجِيكَ وَنَجِيَّتِكَ وَجَبْدِكَ وَخَلِيلِكَ
 وَصَفِيكَ وَصَفْوَتِكَ وَخَاصَّتِكَ وَخَالِصَتِكَ وَرَحِمَتِكَ وَخَيْرِ
 خَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ وَخَازِنِ الْمَغْفِرَةِ وَقَائِدِ الْحَيَرِ
 وَالْبَرَكَةِ وَمُقَدِّمِ الْعِبَادَةِ الْهَامَّةِ بِأَفْرَادِكَ وَدَائِمِهِمْ إِلَى
 دِينِكَ الْقَيِّمِ بِأَمْرِكَ أَوَّلَ النَّبِيِّينَ بِشَاةٍ وَلِزْمِهِ مَبْعَاثُ الَّذِي

عَسَّاهُ فِي حَرْفِ الْفَصِيلَةِ وَالْمَنْزِلَةِ الْجَلِيلَةِ وَالذَّرَجَةِ الرَّفِيعَةِ
 وَالْمَرْبَةِ الْخَبِيرَةِ وَأَوْدَعَتْهُ الْأَصْلَابُ الطَّامِرَةَ وَتَقَلَّتْ قُوَّتُهَا
 إِلَى الْأَرْحَامِ الْمُطَهَّرِ وَالطَّقَامِ نِكَاحَهُ وَتَحَنَّنَتْ عَلَيْهِ إِذْ
 وَكَلَّتْ لُحُونَهُ وَجَرَّ أَسْنَاهُ وَحَفِظَهُ وَجِيَّاطِيَهُ مِنْ فُلْدَنِكَ بَنَاتِ
 عَاصِمَةٍ حَجَّتْ بِهَا عَنَتُهُ مَدَانِ الْعَهْدِ وَغَايِبَ الْبُفَاجِ
 حَتَّى رَفَعَتْ بِهِ نَوَاطِرَ الْعِيَادِ وَأَخْبَيْتْ بِهِ مِيتَ الْيَلَادِ بِأَنْ
 كَسَفَتْ عَنْ نُورِهِ لَدَيْهِ ظُلْمَ الْأَسْتَارِ وَالْبَيْتِ حَرَمَكَ بِ
 حَلَالِ الْأَنْوَارِ اللَّهُمَّ فَكُلَّ حَصْنَهُ بِشَرَفِ هَذِهِ الْمَرْبَةِ
 الْكَرِيمَةِ وَذَخِرْ هَذِهِ الْمَنْقِبَةَ الْعَظِيمَةَ صَلِّ عَلَيْهِ كَمَا وَفَى
 بِعَهْدِكَ وَبَلَغْ رِسَالَاكَ وَقَالَ أَهْلُ الْحَوْضِ عَلَى تَوْحِيدِكَ
 وَمَقَرَّ رَحِمَ الْكَفْرِ فِي غَيْرِ زَيْدِ بَيْتِكَ وَلَيْسَ تَوْبُ الْبَلَاوِي فِي
 حُجَامَةِ أَعْدَانِكَ وَأَوْجِبْتَ لَهُ بِكُلِّ ذِي مَتَّةٍ أَوْ كَيْدٍ أَحْسَنَ

يَهْدِي مِنَ الْفِتَنِ إِلَى حَاوَلَتْ مَنَالَهُ صَبِيلَهُ تَقْوَى الْفَضَائِلِ وَ
 تَمَلَّكَ بِهَا الْحَرْبِلَ مِنْ قَوَالِكَ وَقَدْ سَرَّ الْحَسْرَةَ وَأَخْفَى الزُّوْرَةَ
 وَتَجَرَّعَ الْغَضَّةَ وَلَمْ يَخْطُ مَا مِثْلُكَ وَجَبَّكَ اللَّهُ صَلِّ
 عَلَيْهِ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ صَلَوةً تَرْضَاهَا لَهُمْ وَبَلَّغَهُمْ مِنْهَا
 نَحِيَّةً كَثِيرَةً وَسَلَامًا وَابْنًا مِنْ لَدُنْكَ مِنْ مَوَالِيهِمْ
 فَصَلِّ وَأَخْبِرْنَا وَرَحِمَهُ وَعَفِّرْنَا إِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ
 جَاهِدْ رُكْعَتَ نَمَازِ زِيَارَتِ بَيْتِكَ بِدُورِ سَلَامٍ بِهَرَمِ سُبُورِهِ كَمَا خَوَّاهُ بِحُجُونِ
 فَارِغِ شَوْيِ تَسْبِيحِ حَضْرَتِ فَاطِمَةَ زَهْرَةَ الْعَالَمِ وَالسَّلَامِ وَالْحُجَّانِ بِرَبِّكَ
 اللَّهُمَّ إِنَّكَ قُلْتَ لِبَيْتِكَ مُحَمَّدٍ صَلِّ اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَوَلَا تُهْمُ
 إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاوَلْتُكَ فَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ وَأَسْتَغْفِرْ لَهُمُ الرَّسُولُ
 كَوَحْدِهِ اللَّهُ تَوَلَّاهُمْ أَجْمَعًا وَلَمْ أَحْضَرْ رِيَّانَ رَسُولِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ
 السَّلَامِ اللَّهُمَّ وَقَدْ زُرْنَاهُ رَاغِبًا تَائِبًا مِنْ سَيِّئِ عَمَلِي فَاسْتَغْفِرْ
 لَكَ مِنْ ذُنُوبِي وَمُقَرَّرًا لَكَ بِهَا وَأَنْتَ عَلِيمٌ بِهَا مَنِي وَمَوْجِبُهَا

إِلَيْكَ يَدِينُكَ يَا مُحَمَّدٌ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهٗ وَآلِهِ فَاجْعَلْنِي
 اللَّهُمَّ مُحَمَّدٌ وَآلَهُ بَيْنِي وَبَيْنَكَ وَجْهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 وَبَيْنَ الْمُقَرَّبِينَ يَا مُحَمَّدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ يَا بَشِيرًا وَنَذِيرًا يَا نَبِيَّ اللَّهِ
 يَا سَيِّدَ خَلْقِ اللَّهِ يَا أَوْجَحَ بَيْتِ اللَّهِ بِكَ وَرَبِّي لِبَعْضِ
 لِي ذُنُوبِي وَيَقْبَلْ مِنِّي عَمَلِي وَتَقْضِ لِي حَاجَتِي فَكُنْ لِي شَفِيعًا
 عِنْدَ رَبِّكَ وَرَبِّي فَعِمْ الْمَسْئُولَ الْمُؤَلَّى رَبِّي وَبِعَمَلِ الشَّعْبِ
 أَنْتَ يَا مُحَمَّدُ عَلَيَّكَ وَعَلَى هَيْلِ بَيْتِكَ السَّلَامُ اللَّهُمَّ وَأَوْجِبْ
 لِي مِنْكَ الْمَغْفِرَةَ وَالرَّحْمَةَ وَالزُّرْقَ الْوَاسِعَ الطَّيِّبَ الشَّامِعَ
 كَمَا أَوْجِبْتَ لِي فِي بَيْتِكَ مُحَمَّدًا صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَهُوَ
 حَيٌّ قَافِرٌ لَدُنِّي وَبِهِ وَأَسْتَغْفِرُكَ رَسُولُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ
 السَّلَامُ عَفِّرْ لَهُ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ وَقَدْ
 أَتَيْتُكَ وَرَجَوْتُكَ وَفُتُّ بَيْنَ يَدَيْكَ وَرَغِبْتُ إِلَيْكَ عَزَّتْ

سؤال

سُؤَالَكَ وَقَدْ أَتَيْتُكَ جَرَبَلُ ثَوَابِكَ وَإِنِّي مُفَرِّغٌ مِنْكَ وَمُنَاسِبٌ
 إِلَيْكَ بِمَا أَفْرَفْتُ وَعَاطَيْتُكَ فِي هَذَا الْمَقَامِ بِمَا قَدَّمْتُ لَكَ
 الْأَعْمَالُ الْإِنِّي قَدَّمْتُ لَكَ فِيهَا وَتَهَيَّيْتُ عَنْهَا وَأَوْعَدْتُ
 عَلَيْهَا الْعِقَابَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ جَهَنَّمَ وَأَتَقَرَّبُ بِهَا إِلَى مَقَامِ الْحُجَّةِ
 وَالَّذِي يَوْمَ تَهْتَكُ فِيهِ الْأَسْنَانُ وَتَسْتَدْفِرُ فِيهِ الْأَسْرَارُ
 الْفَضَائِلُ وَتُرْعَدُ فِيهِ الْقَرَارُ يَوْمَ الْحَشْرِ وَالنَّدَامَةِ يَوْمَ
 الْأَنْفِكَ يَوْمَ الْأَزْفِ يَوْمَ الْغَابِ يَوْمَ الْفَصْلِ يَوْمَ الْحِزَامِ
 يَوْمًا كَانَ مِقْدَارُهُ سَبْعِينَ أَلْفَ سَنَةٍ يَوْمَ التَّخْفَةِ يَوْمَ
 تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ تَتَّبِعُهَا الزَّادَةُ يَوْمَ النَّشْرِ يَوْمَ الْعَرْضِ يَوْمَ
 يَقُومُ النَّاسُ رَبِّ الْعَالَمِينَ يَوْمَ يُفْرَزُ الْمُزْمِرُ الْجِبَّةُ وَآلِهٖ
 وَآلِهٖ وَصَاحِبِيهِ وَبَيْنَهُ يَوْمَ تُنْفَقُ الْأَرْضُ وَكُتِفَتْ
 السَّمَاءُ يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَانَتْ تَعْمَلُ يَوْمَ يَرْدُ وَالْجَنَّةُ

سؤال

اللَّهُ فَبَيِّنْهُمْ لِيَوْمَ عِلَاقِهِمْ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْفَ سَبَّحُوا وَلَا كَيْفَ
يُصَرُّونَ إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ يَوْمَ يَرُدُّونَ إِلَى
عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ يَوْمَ يَرُدُّونَ إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمْ الْحَقُّ يَوْمَ
يُخْرَجُونَ مِنْ أَكْبَادِهِمْ سِرًّا ثُمَّ أُنشِئُوا نُصُوبُهُمْ فُؤَادُونَ
وَكَا كُنْهُمْ جُرَادٌ مُنْتَشِرَةٌ يَوْمَ يَدْعَا إِلَى الدَّاعِ إِلَى اللَّهِ يَوْمَ الْوَلَاةِ
يَوْمَ تَرُجُّ الْأَرْضُ رَجًّا يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْهَيْلِ وَتَكُونُ الْجِبَالُ
كَالْعِهْنِ وَلَا يَسْلُجِيهِمْ يَوْمَ الشَّاهِدِ وَالشَّهَادَةِ يَوْمَ
تَكُونُ الْمَلَائِكَةُ صَفًّا صَفًّا اللَّهُمَّ ارْحَمْ مَوْفِعِي فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ
يَوْمَ مَوْفِعِي فِي هَذَا الْيَوْمِ وَلَا تُخْرِجْنِي فِي ذَلِكَ الْوَقْعِ بِمَا جُنَيْتُ
عَلَى نَفْسِي وَاجْعَلْ بَارِدِي فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ مَعَ أَوْلِيائِكَ مُطْلَقِي
وَفِي زُمْرَةِ الْمُحْسِنِينَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ مُحْسِنِي وَاجْعَلْ
حَوْضَهُ مَوْفِعِي فِي الْعِزِّ الْكِرَامِ مُصَدِّقِي وَأَعْطِنِي كَلَامِي

بِهَيْبَتِي

بِهَيْبَتِي حَتَّى أَفُوزَ حَسَنَاتِي وَيُجِيبَ بِي وَبَيِّنْهُمْ لِيَوْمَ عِلَاقِهِمْ
وَيُصَرِّحْ بِي بِمِيزَانِي وَأَمُصِّقْ مَعَ الْفَائِزِينَ مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ
إِلَى رِضْوَانِكَ وَجَنَانِكَ إِلَهَ الْعَالَمِينَ أَلَا تَرَانِي أَعُوذُ بِكَ
مِنْ أَنْ تَقْصَحَنِي فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ بَيْنَ يَدَيِ الْخَلَائِقِ بِحُجْرَتِي أَوْ
أَنْ تُفْقِي الْخُرْقِي وَالشَّمَامَةَ بِخَطِيئَتِي أَوْ أَنْ تُظْهِرَ فِيهِ سَيِّئَاتِي
عَلَى حَسَنَاتِي أَوْ أَنْ تُنَوِّدَ بَيْنَ الْخَلَائِقِ بَارِسْمِي يَا كَرِيمُ يَا
كَرِيمُ الْعَفْوِ الْعَفْوَاتِ تَرَاثَرُ اللَّهُمَّ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ
يَكُونَتْ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ فِي مَوَاقِفِ الْأَشْرَارِ مَوْفِعِي أَوْ فِي مَقَامِ
الْأَشْقِيَاءِ مَقَامِي وَإِذَا مَرَرْتُ بَيْنَ خَلْفِكَ فَقِفْتُ كَمَا
يَأْتِيهِمْ زُمْرًا إِلَى مَنَازِلِهِمْ فَقُنْ بِي بِحَسَنَاتِي فِي عِبَادَتِكَ
الصَّالِحِينَ وَفِي زُمْرَةِ أَوْلِيائِكَ الْمُتَّقِينَ إِلَى جَنَانِكَ بَارِدِي
الْعَالَمِينَ يَوْمَ الْخُرُوجِ الْخُرُوجِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ

بِهَيْبَتِي

التَّسْلَامَ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ الشَّهِيدُ بِالسَّلَامِ عَلَيْكَ أَيُّهَا
 الْعِزَّاجُ النَّبِيُّ الشَّهِيدُ بِالسَّلَامِ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ الشَّهِيدُ بِالسَّلَامِ عَلَيْكَ أَيُّهَا
 خَلْفَهُ أَشْهَدُ بِأَرْسُولِ اللَّهِ أَنَّكَ كُنْتَ نُوْرًا فِي الْأَصْلَابِ
 الشَّامِخَةِ وَالْأَرْحَامِ الْمَطْفُورَةِ لَمْ تَخْشَعْكَ الْحَاجِلَةُ بِأَنْحَالِهَا
 وَلَمْ تَلْبَسْكَ مِنْ مَذَلَّاتِ شَيْءٍ بِهَا وَأَشْهَدُ بِأَرْسُولِ اللَّهِ أَنَّ
 مُؤْمِنًا بِكَ وَإِلَّا لَأَمْنَةً مِنْ أَهْلِ بَيْتِكَ مُؤْمِنٌ بِجَمْعِ مَا أَنْتَ
 بِهِ رَاضٍ مُؤْمِنٌ وَأَشْهَدُ أَنَّ الْأَمْنَةَ مِنْ أَهْلِ بَيْتِكَ أَغْلَامُ
 الْمَدَنِيِّ وَالْعَزِيزُ الْوُفِيُّ وَالْحَجَّةُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا اللَّهُمَّ لَا
 تَجْعَلْهُ إِلَّا الْعَهْدَ مِنْ رَبِّهِ وَنَبِيَّكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ وَإِنْ
 تَوَيْتَنِي فَإِنِّي أَشْهَدُ فِي مَنَاقِبِي عَلَى مَا أَشْهَدُ عَلَيْهِ فِي جَوَانِبِي
 أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَارْتَبِ
 تَحْمِلَ عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ وَإِنَّ الْأَمْنَةَ مِنْ أَهْلِ بَيْتِكَ أَوْلِيَاءُ أَوْلَى

وَأَنْصَارُكَ

[illegible]

و تعالیم فرمود زاریت را بر او ای شانه عظیمشان محمد بر من تقبی
 فرمود که چون بنیامی بمشهد امیرالمومنین علیه السلام غسل زاریت
 بکن و پاکیزه نمایی جامهای خود را بپوش و بعد از بیوی خوش خود را
 خوش بوی کن و بر نواد باز آمد دل و آرام من پس چون برسی بباب السلام
 یعنی درگاه روضه مقدسه که صریح مقدس نمایان میشود پس
 رو بقبله بایست و بی مشبه بگو الله اکبر و بعد از آن بگو
 السلام علی رسول الله السلام علی خیر الله السلام علی النبی
 السلام علی رسل الله و رحمة الله و بركاته السلام علی انبیاء
 الله المرسلین و علی اهل الصالحین السلام علی ملائکة
 الله الخافین بهذا الحرم و بهذا الصریح الامین بن به پیش
 بگو **فیرزقی** السلام علیک یا وصی الاوصیاء السلام علیک
 یا حاد الاقنیاء السلام علیک یا ولی الاولیاء السلام
 علیک یا سید الشهداء السلام علیک یا ائمة الله العظمی
 السلام علیک یا خا من اهل العباء السلام علیک یا قائم

الفر

الفر الحاکم الاقنیاء السلام علیک یا عصه الاولیاء السلام
 علیک یا ذین الموحدين السلام علیک یا خا صر الاخوان
 السلام علیک یا اولاد الائمته السلام علیک یا صاحب
 الخوض و حاکم اللواء السلام علیک یا فیه الجنة و لطف
 السلام علیک یا من شرف به مکة و منی السلام علیک یا
 بحر العلوم و کھف الفقراء السلام علیک یا من ولد فی الکعبه
 و زوج فی السماء یسئک النساء و کان شهودها الملائکة
 الاصفیاء السلام علیک یا مصباح الضیاء السلام علیک
 یا من حصه الشیخ یجرب الی الحباء السلام علیک یا من ان
 علی فراش حاتم لا یندیا و وفاء بنفسه سزا اعداء السلام
 علیک یا من ردت له الشمس قاعی تمعور الضفا السلام
 علیک یا من انج الله سعبه نوح باسمه و باسم آجیه حبش

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ هُوَ الَّذِيْ اَمَّا لَكُمْ عَلَيْهِ اَمَّا لَكُمْ عَلَيْهِ اَمَّا لَكُمْ عَلَيْهِ
عَلَى اَدَمَ اَدَعُوْا اَللّٰمَ عَلَيْكَ يَا فَالِكَ الْخَلَاءِ الَّذِيْ مِنْ رَكِبِهِ
نَحْنُ وَمَنْ نَاخْرَعُهُ هُوَ اَللّٰمَ عَلَيْكَ يَا مَنْ خَاطَبَ الْغُيَّابَ
وَذِيَّ الْغَيْبِ اَللّٰمَ عَلَيْكَ يَا اَمِيْرَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَرَحْمَةً اَللّٰهِ
بِرَّكَانِهِ اَللّٰمَ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اَللّٰهِ عَلَى مَنْ كَفَرَ وَاَنَا بَ
اَللّٰمَ عَلَيْكَ يَا اِمَامَ دَوْرِيْ اَللّٰمَ عَلَيْكَ يَا اَمِيْرَ
اَلْحَكَمِ وَفَضْلَ الْخَطَابِ اَللّٰمَ عَلَيْكَ يَا مَنْ عِنْدَ عِلْمِ الْكِتَابِ
اَللّٰمَ عَلَيْكَ يَا مِيْزَانَ يَوْمِ الْحِسَابِ اَللّٰمَ عَلَيْكَ يَا فَاصِلَ
اَلْحَكَمِ اَللّٰمَ عَلَيْكَ يَا اَمِيْرَ اَلْمُؤْمِنِيْنَ اَللّٰمَ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ
اَللّٰهِ عَلَى مَنْ كَفَرَ اَللّٰمَ عَلَيْكَ يَا مَنْ خَاطَبَ الْغُيَّابَ
وَذِيَّ الْغَيْبِ اَللّٰمَ عَلَيْكَ يَا اَمِيْرَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَرَحْمَةً اَللّٰهِ
بِرَّكَانِهِ اَللّٰمَ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اَللّٰهِ عَلَى مَنْ كَفَرَ وَاَنَا بَ

يا مَنْ

يَا مَنْ دَعَا خَيْرَ الْاَنَامِ اَللّٰمَ عَلَيْكَ يَا مَنْ خَاطَبَ الْغُيَّابَ
وَذِيَّ الْغَيْبِ اَللّٰمَ عَلَيْكَ يَا اَمِيْرَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَرَحْمَةً اَللّٰهِ
بِرَّكَانِهِ اَللّٰمَ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اَللّٰهِ عَلَى مَنْ كَفَرَ وَاَنَا بَ
اَللّٰمَ عَلَيْكَ يَا اِمَامَ دَوْرِيْ اَللّٰمَ عَلَيْكَ يَا اَمِيْرَ
اَلْحَكَمِ وَفَضْلَ الْخَطَابِ اَللّٰمَ عَلَيْكَ يَا مَنْ عِنْدَ عِلْمِ الْكِتَابِ
اَللّٰمَ عَلَيْكَ يَا مِيْزَانَ يَوْمِ الْحِسَابِ اَللّٰمَ عَلَيْكَ يَا فَاصِلَ
اَلْحَكَمِ اَللّٰمَ عَلَيْكَ يَا اَمِيْرَ اَلْمُؤْمِنِيْنَ اَللّٰمَ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ
اَللّٰهِ عَلَى مَنْ كَفَرَ اَللّٰمَ عَلَيْكَ يَا مَنْ خَاطَبَ الْغُيَّابَ
وَذِيَّ الْغَيْبِ اَللّٰمَ عَلَيْكَ يَا اَمِيْرَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَرَحْمَةً اَللّٰهِ
بِرَّكَانِهِ اَللّٰمَ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اَللّٰهِ عَلَى مَنْ كَفَرَ وَاَنَا بَ

البركة الصادق ورحمة الله وبركاته السلام عليك يا نبي
المبعوث لسلام عليك يا وارث علم خير موروث ورحمة الله
وبركاته السلام عليك يا سيد المؤمنين السلام عليك
يا امام المؤمنين السلام عليك يا غياث المكروبين السلام
عليك يا عصمة المؤمنين السلام عليك يا مظهر البراهين
السلام عليك يا مظهر دين السلام عليك يا حبل الله المتين
السلام عليك يا من صدق صلواته بخاتمته على المسلمين
السلام عليك يا فاعل الخير عن قم القلب ومظهر الامم المعين
السلام عليك يا غياثنا في هذه الباطنة والباطنة وليا نه
العبير عنه في ربه اجعبن السلام عليك يا وارث علم
النبيين ومن تودع علم الاولين والآخرين وصاحب لوا
الحمد وساق اوليائه من خوض خاتمة النبيين السلام عليك

يا معز

يا معز الدين وفائد الفرح المحلين ووالدا الائمة المرضيين
ورحمة الله وبركاته السلام على اسم الله الرضوي ووجهه المضي
وحسينه القوي وصراطه التوي السلام على الامام النقي
الحاضر الصفي السلام على الصوك الذي السلام على الامام
ابو الحسن علي ورحمة الله وبركاته السلام على الامام الهدى
ومصباح الدجى وعلم النقي ومنار الهدى وذو النور وكف
الورى والعرفى الوفى والحمد على اهل الدنيا ورحمة الله و
بركاته السلام على نور الانوار ووجه الجبار ووالدا الائمة
الاطهار ورفيق الجنة والنار الخير ع الايام المديرة على
الكفارة سيد الشيعه الخالصين من عظم الاوزار السلام
على الخصوص بالظاهر والفقير ابنه المختار الولود في البيت
ذو الاسنان المزوج في السماء بالبر والظاهر والرضي المزيه

الملك افاور المفسد اغفر له وارحمي انك انت ارحم الراحمين
اللهم انك قلت وقولك الحق ادعوني استجب لكم فاستألت يا
الله باسمك الذي دعاك به ادم صلى الله عليه فاجبت له الجنة
واستألت باسمك الذي دعاك به شيطان ادم فجعلته و
ابيه بعد ان استجب دعاءه وان تزدقنا انقاذ كل وصيتك
لاحد عندنا وان تقدم وصيتنا امامنا واستألت باسمك
الذي دعاك به ادريس فرقت مكنائنا علينا ان نرفعنا الى
احب البقاع اليك ونمن علينا برضائك وندخلنا الجنة
برحمتك واستألت باسمك الذي دعاك به نوح فنجتته من
الغرق واملكت القوم الظالمين ان نجعلنا من اهل الجنة
واستألت باسمك الذي دعاك به هود عليه السلام فنجتته
من الرنج العقيم ان نجعلنا من اهل الدنيا والاخرة وعلا بهما

واستألت

واستألت باسمك الذي دعاك به صالح فنجتته من خزي قومك
ان نجعلنا من خزي الدنيا والاخرة وعلا بهما واستألت
باسمك الذي دعاك به لوط فنجتته من المؤفةك والخطير
الشوم ان نجعلنا من مخازي الدنيا والاخرة واستألت باسمك
الذي دعاك به شعيب فنجتته من عذاب قوم الظالمين ان
تجيبنا من العذاب الى روحك ورحمتك واستألت باسمك
الذي دعاك به ابراهيم فجعلت لنا علبه بردا وسلاما
ان نجعلنا كما خلصته وان تجعل ما نحن فيه بردا وسلاما
كما جعلته علبه واستألت باسمك الذي دعاك به اسمعيل
عند القطر واخرجت من زمزم الماء الروي ان تجعل مخرجنا
الى خير وان تزدقنا المال الواسع برحمتك واستألت
باسمك الذي دعاك به يعقوب فرددت علبه بصره وولده

واستألت

وَقَرَّ عَيْنَهُ أَنْ يَخْلُصَنَا وَيَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ أَوْلَادِنَا وَهَذَا بَيْنَنَا وَاسْتَأْذَنَ
بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ يَوْسُفُ فَأَعْرَجْتَهُ مِنَ الْعَجْنِ أَنْ تَخْرُجَنَا
مِنَ الْعَجْنِ وَتَمْلِكَنَا نَعْمَكَ الْيَوْمَ نَعْمَكَ الْيَوْمَ نَعْمَكَ الْيَوْمَ نَعْمَكَ الْيَوْمَ
الَّذِي دَعَاكَ بِهِ الْأَسْبَاطُ قَبْلَ عَلَيْهِمْ وَجَعَلْتَهُمْ أَنْبِيَاءَ أَنْ
تَتُوبَ عَلَيْنَا وَتُزِفَنَا طَاعَتَكَ وَعِبَادَتَكَ وَالْخَلَّاصَ مِمَّا نَحْنُ
فِيهِ وَاسْتَأْذَنَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ أَبُوبَادِرٍ حَلَّ بِهِ الْبَلَاءَ
فَقَالَ رَبِّي مَسْنَى الضَّرْوَانِ أَرْحَمُ الزَّاحِمِينَ فَاسْتَجِبْتَ لَهُ وَ
كَفَفْتَ عَنْهُ خَيْرَ وَرَدَدْتَ عَلَيْهِ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُ رَحْمَةً
مِنْكَ وَذَكَرْتَنِي لِلْعَابِدِينَ الْهَامِ إِنْ أَقُولُ كَمَا قَالَ رَبِّي فِي مَسْنَى
الضَّرْوَانِ أَرْحَمُ الزَّاحِمِينَ فَاسْتَجِبْتَ لَنَا وَأَرْحَمْنَا وَخَلَّصَنَا وَرَدَدْتَ
عَلَيْنَا أَهْلَنَا وَمَا لَنَا وَمِثْلَهُمْ مَعَهُ رَحْمَةً مِنْكَ وَجَعَلْنَا مِنْ
الْعَابِدِينَ لَكَ وَاسْتَأْذَنَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ مُوسَى وَهَارُونَ

فَعَلَّكَ

فَعَلَّكَ عَزَّتْ مِنْ قَائِلِ دَعَاكَ أَنْ تَسْتَجِيبَ دَعَاءَنَا وَ
تَجْعَلَ لَنَا مِثْلَهُمْ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ دَاوُدُ
فَعَفَرْتَ ذَنْبَهُ وَنَدَبْتَ عَلَيْهِ أَنْ تَغْفِرَ ذَنْبِي وَتُتُوبَ عَلَيَّ إِنَّكَ
أَنْتَ الْقَوِيُّ الرَّحِيمُ وَاسْتَأْذَنَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ سُلَيْمَانُ
فَرَدَدْتَ عَلَيْهِ مَلِكَهُ وَأَمَكْتَهُ مِنْ عَدُوِّهِ وَنَحَرْتَهُ لَهُ الْيَمِينَ وَ
الْأَيْسَرَ وَطَهَرْتَ أَنْ تَخْلُصَنَا مِنْ عَدُوِّنا وَتُزِدَّ عَلَيْنَا نِعْمَتَكَ وَ
تَخْرِجَنَا مِنْ أَيْدِيهِمْ حَقًّا وَتَخْلُصَنَا مِنْ أَيْدِيهِمْ عَلَى كُلِّ يَوْمٍ
فَعَلَّكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ الَّذِي عِنْدَ عِلْمٍ مِنْ
الْكِتَابِ عَلَى عَزَمٍ مَلِكِهِ سَبَّاهُ أَنْ يَحْمِلَ إِلَيْهِ فَاذْهَبْ مَعَهُ عِنْدَهُ
أَنْ تَخْلُصَنَا مِنْ غَارِنَا هَذَا إِلَى بَيْتِكَ الْحَرَامِ حَاجًّا وَزُورًا لِقَبْرِ بَيْتِكَ
عَلَيْهِ وَالْهَيْلُ السَّلَامُ وَاسْتَأْذَنَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ يُونُسُ أَنْ
تُنْقِذَ الظَّالِمِينَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنْ كُنْتُمْ الظَّالِمِينَ

أَلَمْ الْعَذَابِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَنْ لَا تَبْتَغِيَنَا وَإِنْ ابْتَلَيْتَنَا صَبْرًا
 وَالْعَافِيَةَ أَحْبَبْنَا وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ الْخَضِرُ
 حَتَّى ابْتُلِيَ أَنْ تَفْرِجَ عَنَّا وَتَصْرِنَا عَلَى مَنْ ظَلَمْنَا وَرُدَّنَا إِلَى
 مَا مَنَّا وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَأَلِهِ جَعَلْتَهُ سَيِّدَ الْمُرْسَلِينَ وَأَتَدْنِيهِ بِعَيْنِ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ
 أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيْهِمَا وَعَلَى ذُرِّيَّتِهِمَا الطَّاهِرِينَ وَأَنْ تُغِيثَنِي فِي هَذَا
 الْيَوْمِ عَشْرِي وَتَغْفِرَ لِي مَا سَلَفَ مِنْ ذُنُوبِي وَخَطَايَايَ وَلَا تُصِرَّ
 مِنْ مَقَامِي هَذَا إِلَّا بَعِي مَكْرُورًا وَبَنِي مَغْفُورًا وَعَلَى مَقْبُولٍ وَ
 رَحِمَةً وَمَغْفِرَةً وَتَعْمِ مَوْصُولٍ بِعَقِيمٍ لَا تَحْشُرْ بِرَحْمَتِكَ يَا حَنَّانُ
 يَا مَنَّانُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَلَا
 حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ يَا بَشِيرَ دَرِّعْ أَلْمَاهُ رَدِّعْ
 الْقَائِي وَجَاهِدِي لَأَوْفَى وَجَاهِدِي الثَّابِتِ دِرْأَنَ سَهْ ضَلَّاسِ
 فَصَلِّ أَوَّلَ دَرِّعِ أَلْمَاهُ رَدِّعْ الثَّابِتِ سَيِّدِ بَنِي طَاوُسٍ رَحِمَهُ اللَّهُ

دوایر

رَوَايَ كَرِهَ اسْتَكْدَرُوا زَوْجًا لَهَا مَسْجُوتٌ كَمَا يَسُدُّ بَخْلًا نَسَدَ
 اللَّهُ نَسْتُ إِلَهُ كُلِّ شَيْءٍ وَخَالِ لَوْ كُلِّ شَيْءٍ وَرَبُّ كُلِّ شَيْءٍ
 أَسْأَلُكَ بِالْعَرْشِ الْوُثْقَى وَالْعَافِيَةِ وَالْمُسْتَهْمَى وَمَا خَالَفَتْ
 بَيْنَ الْأَنْوَارِ وَالظُّلُمَاتِ وَالْحَيَّةِ وَالْثَّارِ وَالْذَّيَا وَالْآخِرَةِ وَالْعَظِيمِ
 أَسْمَاءُكَ فِي الْوُجُوحِ الْخُفُوفِ وَأَنْفِ أَسْمَاءُكَ فِي التَّوَرَةِ سُبُلًا وَ
 أَطْهَرِ أَسْمَاءُكَ فِي الزُّبُورِ عِزًّا وَأَجَلِ أَسْمَاءُكَ فِي الْأَنْجِلِ قُدًّا
 وَأَرْقِعِ أَسْمَاءُكَ فِي الْفُرَّانِ ذِكْرًا وَأَعْظِمِ أَسْمَاءُكَ فِي الْكُتُبِ
 الْمُنَزَّلَةِ وَأَفْضَلِهَا وَسِرِّ أَسْمَاءُكَ فِي نَفْسِكَ الَّذِي لَبِثَ كِتَابُهُ
 شَيْءٌ وَأَسْأَلُكَ بِعِزِّكَ وَقُدْرَتِكَ وَالْعِزِّ الْعَظِيمِ وَمَا حَمَلَ
 وَالْكَرِّ سِرًّا لَكَ بُوًّا وَمَا وَسَّعَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 يُنْفَعُ بِنِ عِنْدَكَ فَرَجَكَ الْفَرَبِ الْعَظِيمِ لَا عَظَمَ اللَّهُمَّ آمِينَ
 عَلَى أَحْسَنَ أَسْمَاءُكَ الْقُدُّوسِ لَا أَقْدَمَ وَنَائِعِ إِلَى مَعْرِفَتِكَ لَذَائِمِ

الْأَدْوَمَ وَانْعِشْنِي بِعِزِّ جَلَالِكَ الْكَرِيمِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ
لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
أَلَمْ يَخْلُقْ لَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ هُوَ الَّذِي يَصُورُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ
كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا
هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقُرْآنِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَجَعَلَكُمْ فِي بُيُوتِ الْعِثْمَةِ لَا رِبَّ فِيهِ
ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ اتَّبِعْ مَا وَحَىٰ رَبُّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
أَعْرَضَ عَنِ الْمُشْرِكِينَ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ
جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ
فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ الْبَشَرِ الَّذِي بُدِئَ بِهِ الْبَشَرُ وَكَلِمَاتِهِ

وَأَنْبِئُوهُ

وَأَنْبِئُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَّا رِجَالًا وَاحِدًا لَا
إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُخَالِفُكُمْ عَنْ أَمْرِ رَبِّكُمْ فَإِنَّ تَوَلَّوْا فَعَلَّ حَسْبَى اللَّهُ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ حَتَّىٰ إِذَا
أَذْرَكْتُمَا الْغُرُفَ قَالَ أَتَيْتُمَا اللَّهَ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُمَا بِهِ تَوَلَّيَا
إِسْرَءِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ قُلْ هُوَ فِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ
تَوَكَّلْتُ وَالْبَلَاءُ مَتَابِعُ الْبَلَاءِ فَكَلَّمْنَا زَوْجَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى
مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ يَقُولَ رَبُّنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَتَقَوْنَ وَارْتَبِعُوا
جَهَنَّمَ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَ وَأَخْفَى اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْأَسْمَاءُ
الْحُسْنَىٰ وَأَنَا خَيْرُهَا فَاسْمِعْ يَا بُوْحَىٰ إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا
فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا
هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا
نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ وَذُ النُّونِ إِذْ ذُكِرَ مُضِلًّا

قُلْ إِن كُن تَقْدِر عَلَّه فَنَادِي فِي الظُّلُمَاتِ أَن لَّا إِلَهَ إِلَّا أَنَا
 سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا
 اللَّهُ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ
 وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كَلَّمَ فِي الْأُولَى وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ
 وَإِلَيْهِ نَرْجِعُونَ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ
 شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ نَرْجِعُونَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ
 اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِفٍ عَنِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنْ
 السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَانِي تَوْفُكُونَ ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ
 لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَانِي تَضَرُّعُونَ غَافِرُ الذَّنْبِ وَقَابِلُ التَّوْبِ
 شَدِيدُ الْعِقَابِ فِي الطُّولِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهَ الصِّبْيِ ذَلِكُمُ اللَّهُ
 رَبُّكُمْ خَالِكُ كُلِّ شَيْءٍ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَانِي تَوْفُكُونَ ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ
 قَبَارِكُ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُمْ خَالِصِينَ

لَا

لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ رَبُّ الْعَالَمِينَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
 اذْكُرْ نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْيُنٌ مَوْتِي وَرَبُّكُمْ أَعْيُنٌ حَيَّةٌ
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَانِي تَضَرُّعُونَ غَافِرُ الذَّنْبِ وَقَابِلُ التَّوْبِ
 وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كَلَّمَ فِي الْأُولَى وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ
 وَإِلَيْهِ نَرْجِعُونَ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ
 شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ نَرْجِعُونَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ
 اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِفٍ عَنِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنْ
 السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَانِي تَوْفُكُونَ ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ
 لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَانِي تَضَرُّعُونَ غَافِرُ الذَّنْبِ وَقَابِلُ التَّوْبِ
 شَدِيدُ الْعِقَابِ فِي الطُّولِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهَ الصِّبْيِ ذَلِكُمُ اللَّهُ
 رَبُّكُمْ خَالِكُ كُلِّ شَيْءٍ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَانِي تَوْفُكُونَ ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ
 قَبَارِكُ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُمْ خَالِصِينَ

نَزَلَ عَلَى الْإِيمَانِ وَالْفِرَاحِ وَالشُّرُورِ وَنَصَرَ التَّعْبِيدَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَرِّفْنِي بِرُكْنِهِ هَذَا الشَّهْرَ وَمَنْعَهُ وَارْزُقْنِي خَيْرَهُ وَ
 أَصْرِفْ عَنِّي شَرَّهُ وَاجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْفَائِزِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ أَنْتَ وَهَابُ الْخَيْرِ فَهَبْ لِي سَوْفًا لِقَائِكَ
 وَشَافِعًا مَرَعًا لِي وَخَلَاءًا مِنْكَ وَتَوْفِيرًا وَاجْلًا لِعَمَلِي وَجَلَدًا
 مِنْ ذَلِكَ عَمَلِي وَبَقَعْرًا مِنْهُ جَلَدِي وَتَجَانِي لَهُ جَنَبِي وَتَدَمُّعًا
 مِنْهُ عَجَبِي وَلَا أَخْلُو مِنْ ذَنْبِي فِي أَهْلِ وَهَارِي يَا أَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أُنَبِّئُكَ وَمَا عَنِّي أَنْ يَبْلُغَ مَدْحِي وَ
 تَنَابِي مَعِ قَلْبِي عَلَى وَصْفِ رَأْيِي وَأَنْتَ الْخَالِقُ وَأَنَا الْمَخْلُوقُ وَأَنْتَ
 الْمَلِكُ وَأَنَا الْمَمْلُوكُ وَأَنْتَ الرَّبُّ وَأَنَا الْعَبْدُ وَأَنْتَ الْعَزِيزُ وَأَنَا
 الذَّلِيلُ وَأَنْتَ الْقَوِيُّ وَأَنَا الضَّعِيفُ وَأَنْتَ الْغَنِيُّ وَأَنَا الْفَقِيرُ
 وَأَنْتَ الْمُعْطَى وَأَنَا السَّائِلُ وَأَنْتَ الْحَيُّ الَّذِي لَا مَمُوتَ وَنَاخِلُ

أَمُوتُ

أَمُوتُ مَا غَفِرَ لِي وَارْحَمْنِي وَأَعْطِنِي سُؤْلِي فِي دُنْيَايَ وَآخِرَتِي وَنَجِّنِي
 عَنِّي وَعَنْ جَمِيعِ الْخَوَافِ وَالْمَوَاسِي وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ الْأَخْيَارِ
 مِنْهُمْ وَالْأَمْوَالِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ
 وَصَفِيِّكَ وَجِبْرِتِكَ مِنْ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ ارْزُقْ دَرَجَتَهُ وَكَثْرَتَهُ
 مَقَامَهُ وَبِزْأَلِ قَوَاهِدِهِ وَطَلْعَ حُجَّتِهِ وَظَهْرَ عُدَّتِهِ وَعَظِيمَ نُورِهِ وَدِيمَ
 كَرَامَتِهِ وَالْحَيُّ بِأَقْنَتِهِ وَذُرِّيَّتُهُ وَأَقْرَبُ ذَلِكَ عَنْهُ اللَّهُمَّ
 اجْعَلْ مُحَمَّدًا أَكْرَمَ النَّبِيِّينَ نَعْمًا وَأَعْظَمَ مَنَازِلَهُ وَأَشْرَفَ كَرَامَتِهِ
 وَأَعْلَاهُ دَرَجَتَهُ وَأَفْضَلَهُ فِي الْجَنَّةِ مِنْزِلًا اللَّهُمَّ بَلِّغْ مُحَمَّدًا
 دَرَجَةَ الْوَسِيلَةِ وَتَرَفُّ بِبَيَانِهِ وَعَظِيمَ نُورِهِ وَبِزْأَلِهِ وَتَقَبَّلْ
 شَفَاعَتَهُ فِي أَقْبَمِهِ وَتَقَبَّلْ صَلَواتَهُ عَلَيْهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ كَمَا بَلَّغَ رَسَالَتَكَ وَنَلَا أَيْامَكَ وَنَصَحَ لِعِبَادِكَ وَجَاهَدَ
 فِي سَبِيلِكَ حَتَّى نَاءَ الْبَقِيَّةِ اللَّهُمَّ زِدْ مُحَمَّدًا مَعَ كُلِّ شَرِيفٍ

أَمُوتُ

تَسْرَعُ وَمَعَ كُلِّ فَضِيلٍ فَضْلًا وَمَعَ كُلِّ كَرَامَةٍ كَرَامَةً وَمَعَ كُلِّ عَادَةٍ
 سَعَادَةً حَتَّى يَجْعَلَ لِكُلِّ فَرْقٍ فِي الشَّرَفِ الْأَعْلَى مِنَ الدَّرَجَاتِ الْأَعْلَى
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَفِيهِ الْغَنَى وَفِيهِ الْغِنَى وَفِيهِ
 عَلَى فِي رِزْقِي وَافِضْ عَنِّي وَفَرِّجْ عَنِّي وَفِيهِ الْغَنَى وَفِيهِ الْغِنَى وَفِيهِ
 إِيَّادِي وَأَوْصِلْنِي إِلَى غِنَى سِرِّ عَالِيَا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَبَشِّرْ
 مَهْدِي كَفِّ مَا لَكَ دُرُودُهُمَا رَجْعَ الْأَخْرَسِ لِدَوْبٍ وَبَشِّرْ دَوَابَّهَا بِوَيْ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ حَضْرَتِ الْمَامُ حَضْرَتِ الْكَرِيمِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ مَعْلُومٌ شَدِيدٌ
 وَفَوْزُهُمْ بِسَائِرِ رَاكِبٍ وَتَحْتِ كَيْدِ الْبُكَارِ بِنَفْسٍ عَطِي رَوْضَهُ بِلَا رَدٍّ
 كَيْدِ بَارِئًا خَيْرُ مَنْ سَابِقًا لِحَبْرٍ بَارِئُ فَرْزِ بَارِكٍ مَنْ سَابِقٌ فَضْلًا تَقِي
 دَرَاخِلَ مَا جَادِي لَاؤَلَاكَ سَيِّدَا بَرِئَاؤُسَ عَلَيْهِمَا الرِّجَاءُ رَكِبَ مَعْنِي
 نَفْعَلُ كَرَمًا سَكَّ دُرُودًا أُولَئِكَ سَبَقَتْ كَلَامُ بَدْعًا رَايَا نَشْد
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 السَّلَامُ الْمُؤْمِنُونَ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 الْمُتَكَبِّرُونَ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

الحكم

أَحْكَمُ وَأَنْتَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى
 اسْمُكَ يَا رَبِّ يَوْمَئِذٍ هَذِهِ الْأَسْمَاءُ وَبِحَقِّ اسْمِكَ كُلُّهَا أَنْصَلُ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 حَسَنَةً وَآخِرُ مَا بَالِغَ عَادَةٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 بَرَكَةً شَهْرًا هَذَا وَتَمَّتْ وَارْزُقْنَا خَيْرَهُ وَأَصْرِفْ عَنَّا شَرَّهُ
 وَاجْعَلْنَا مِنْ أَوْلَادِ عَرَبٍ وَفِيهِ الْغَنَى وَفِيهِ الْغِنَى وَفِيهِ الْغَنَى وَفِيهِ الْغِنَى
 الرَّاحِمِينَ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ
 وَالنُّورَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 طِينٌ تَقْصِي جَلَالًا وَجَلَّ سَمِيٌّ عِنْدَكَ تَقْصِي تَمَازُونَ وَهُوَ اللَّهُ فِي
 السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ بَعْلُكُمْ سِرِّكُمْ وَخَيْرُكُمْ وَبَعْلُكُمْ الْكَبِيرُونَ
 اللَّهُمَّ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عِبْدِكَ الْكِتَابَ وَلَقَدْ جَعَلَهُ نُجُومًا

لِيُذَكِّرَ أَتَمَّ شَيْءٍ مِنْ ذَلِكَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
 وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْأَخِرِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْبَاقِي الْحَمْدُ لِلَّهِ
 فَطَرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولِي أَجْنِحَةٍ
 مَشْفَى وَثَلَاثَ وَرَبَاعَ بَيْنَ يَدَيْهِ الْخَلْقُ مَا يَشَاءُ أَرَأَيْتُمْ عَلَى كَيْلٍ
 بَقِيَ قَلْبُهُ مَا يَفْعَلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا تُمْسِكْ طُلُومًا وَمَا يَمَسُّكَ
 فَلَا تُمْسِكْ لَهُ مِنْ بَعْدِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا
 لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْكَ
 رُسُلٌ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لَكِ الْكِبَرُ إِسْمَاعِيلَ
 وَإِسْحَاقَ إِنْ رَبِّي لَسَمِيعٌ الْعَلِيمُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَرَّمَ لَكَ رُفْعَهُ لَا يَعْزِلُونَ الْحَمْدُ
 لِلَّهِ الَّذِي نَجَّسَنَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَضَمْنَا عَلَى
 كَثِيرٍ مِنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ سُبْحَانَكَ يَا مَنْ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ
 رَبَّنَا بِمَا نَعْلَمُ نَعْمَ تَعْمَلُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي ذَهَبَ عَنْكَ الْحَزَنُ إِنْ رَبَّنَا

لَعَنُوا

لَعَنُوا عَمَلَكُمْ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقْنَا وَعَلَى أَوْرَثْنَا الْأَرْضَ نَبِّئُوا
 مِنَ الْجِبِلِّ جِبْتًا قَعَمَ أَمْرُ الْعَالَمِينَ وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِينَ
 مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُخَوِّنُونَ مِنْهُمْ وَهَضَمْنَا الْبَقِيَّةَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
 رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 وَلَهُ الْكِبَرُ بَاءً فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ الْحَمْدُ
 لِلَّهِ الَّذِي كَفَّ عَمَلَكُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ شَرِيكَ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ
 وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِيلِ وَكَفَى لَكُمْ الْإِلَهَ الْغَفِيرَ مَا سَلَفَتْ مِنْ دُونِي
 وَتَذَكَّرْتُمْ فِيمَا بَقِيَ مِنْ عَمَلِي وَقَوْصَعِي لِلَّذِي خَلَقَنِي لَهُ وَجِبْتٌ
 إِلَى الْإِيمَانِ وَتَذَكَّرْتُمْ فِيمَا بَقِيَ وَقَدْ دَعَوْتُكُمْ كَمَا أَمَرْتُمْنِي فَاسْتَجِبْ
 لِي كَمَا وَعَدْتُمْنِي اللَّهُمَّ أَصْبَحْ لَكَ عَبْدٌ لَا أَسْتَطِيعُ دَفْعَ مَا
 أَكْرَهُ وَلَا أَمْلِكُ مَا أَرْجُو أَصْبَحْ مِنْ هَذَا الْعَمَلِ فَلَا تَقْبِرْ أَفْقَرُ
 مِنْكَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ أَسْأَلُكَ أَنْ تَنْقِضَ عَمَلِي مِنْ أَسْبَغْتُمْ

لَعَنُوا

حُورٍ رَجُلِهِ لَا يَلْعَلُ مِنْ قَادِمَاتٍ مَرَايَ عَمَلِهِ وَطَرَايَ تَوَابِ عَمَلِهِ
إِنَّا عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَادِرُونَ
وَهَذَا سَكَانُ الْعَالَمِ بَعَاثُكَ مِنْ غَضَبِكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ بَيْنَ
دَعَاكَ فَاجِبَتُهُ وَسُؤْلِكَ فَاعْطَيْتُهُ وَأَمْنِ بَيْنَ قَهْدَيْهِ وَتَوَكُّلِ
عَلَيْكَ فَكَيْفَتُهُ وَتَقَرُّبِ لَيْلِكَ فَادْنَيْتُهُ وَفَقْرِكَ فَاعْنَيْتُهُ
وَأَسْغَفَرِكَ فَغَفَرْتَ لَهُ وَوَصَّيْتَ عَنْهُ وَأَرْضَيْتُهُ وَهَدَيْتُهُ
إِلَى مَرْضَانِكَ وَسَتَّعْتَ لِي طَاعَتِكَ وَلَذَلِكَ مَرَعَتُهُ أَبَدًا مَا
سَأَلْتُكَ وَأَكْفَيْتُهُ شَرَّ مَا تَعْمَلُ الظَّالِمُونَ فِي الْأَرْضِ وَأَسْتَغْفِرُ
اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الَّذِي لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا هُوَ اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْقِلْ عَلَى الدُّنْيَا وَارْزُقْ خَيْرَهَا وَ
كَفِّرْ لِي الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ وَاجْعَلْ بَيْنِي وَالرَّاشِدِينَ

اللَّهُمَّ

اللَّهُمَّ تَوَنَّى لِعِبَادَتِكَ وَاسْتَعْيَانِي فِي طَاعَتِكَ وَبِاخْتِيَارِ الَّذِي هُوَ
مِنْ رَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ لِرَبِّي يَوْمَ
الظَّهْرِ وَاللَّيْلِ يَوْمَ الْفَرَجِ الْأَكْبَرِ وَالْفَوْزِ يَوْمَ الْحِسَابِ وَلَا مَنَ
يَوْمَ الْحَوْفِ وَأَسْأَلُكَ النَّظَرَ إِلَى وَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَالْخُلُودَ فِي
جَنَّتِكَ فِي دَارِ الْقَامَةِ مِنْ فَضْلِكَ وَالْيُحُودَ يَوْمَ يَكْتَفَى عَنْ
سَائِرِ الْأَطْلَالِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّكَ وَمُرَافَقَةَ أَنْبِيَائِكَ وَ
رُسُلِكَ وَأَوْلِيَائِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا فَدَيْتُ مِنْ ذُنُوبِي وَمَا
اخْتَرْتُ وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَتَكَلَّفْتُ وَمَا أَسْرَفْتُ عَلَى نَفْسِي وَمَا
أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي وَارْزُقْني الْغِنَى وَالْهُدَى وَالْعِفَافَ وَالْغِنَى
وَوَفَّقْنِي لِلْعَمَلِ بِمَا أَحَبُّ وَرَضَى اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ
عِصْمَةُ أَمْرِي وَأَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا مَعَاشِي وَأَصْلِحْ لِي
آخِرَتِي الَّتِي إِلَيْهَا مُنْقَلَبِي وَاجْعَلْ الْيُحُودَ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ

اللَّهُمَّ

وَجْعَلِ الْمَوْتَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ سَوْءٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَبِّتِ
 الْأَرْبَابِ وَيَا سَيِّدَ السَّادَاتِ وَيَا مَالِكَ الْمُلُوكِ أَنْ تَرْجِعَنِي وَ
 تَسْجِبَ لِي وَتُصَلِّحَ لِي فَإِنَّهُ لَا يَصْلِحُ مِنْ صَلَاحِي إِلَّا أَنْتَ
 فَإِنَّكَ أَنْتَ رَبِّي وَنِعْمَتِي وَرَجَائِي وَمَوْلَايَ وَمَلِئَايَ وَلَا رَحِمَ
 لِي غَيْرُكَ وَلَا مَغِيثَ لِي سِوَاكَ وَلَا مَالِكَ سِوَاكَ وَلَا حَاجِبَ إِلَّا
 أَنْتَ يَا عَمِيدَ الدُّنْيَا وَابْنَ عَمِيدِ الدُّنْيَا يَا خَاطِمَ الدُّنْيَا وَسِعَتْهُ
 رَحْمَتُكَ وَأَنْتَ أَعْلَى الْمَجَالِي وَحَاجِبِي وَكَفَى دُنُوِّي وَالطَّلَعُ عَلَى
 أُمُورِي كُلِّهَا فَأَسْأَلُكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَنْ تَغْفِرَ لِي مَا تَقَدَّمَ
 مِنْ ذُنُوبِي وَمَا تَأَخَّرَ اللَّهُمَّ لَا تَدْعُ لِي دُنْيَا إِلَّا غَفْرَتَهُ وَلَا هَمًّا إِلَّا
 فَرَجَهُ وَلَا حَاجَةً هِيَ لَكَ رِضًا إِلَّا قَضَيْتَهَا وَلَا عَيْبًا إِلَّا أَصْلَحْتَهُ
 اللَّهُمَّ وَأَيْنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا
 عَذَابَ النَّارِ اللَّهُمَّ اعْنِي عَلَى أَهْوَالِ الدُّنْيَا وَوَأَثْقِ الدُّهُورَ

مُصْبِحَانِ

مُصْبِحَانِ لِي يَا إِلَهِي وَالْأَيَّامُ اللَّهُمَّ وَأَخْرُسْنِي مِنْ شَرِّ مَا يَصْنَعُ
 الظَّالِمُونَ فِي الْأَرْضِ فَإِنَّهُ لَا تَحُولَ وَلَا تَقْوَى إِلَّا بِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَسْأَلُكَ بِمَا نَأْتِيَا وَعَلَا مُنْقَبَلًا وَدُعَاءَ مُسْتَجَابًا وَبَقِيَّةً
 صَالِحَةً وَأَوْفَى طَيِّبَةً وَقَلْبًا شَاكِرًا وَبَدَنًا صَابِرًا وَلِسَانًا ذَاكِرًا
 اللَّهُمَّ أَنْزِعْ حُبَّ الدُّنْيَا وَمَعَاصِيهَا وَذِكْرَهَا وَسَهْوَتَهَا مِنْ
 قَلْبِي اللَّهُمَّ إِنَّكَ بِكَرَمِكَ تَشْكُرُ الْبَشَرَ مِنْ عَمَلِي مَا عَمِلْتُ الْكَثِيرَ
 مِنْ ذُنُوبِي وَكَرِهْتَنِي وَلَيْتَا وَصَبْرًا وَمُسَبِّحًا وَحَافِظًا اللَّهُمَّ هَبْ
 لِي قَلْبًا أَشْكُرُ رَحْمَةً لَكَ مِنْ قَلْبِي وَلِسَانًا أَذْكُرُكَ لَكَ ذِكْرًا
 مِنْ لِسَانِي وَجِسْمًا أَقُوِي عَلَى طَاعَتِكَ وَعِبَادَتِكَ مِنْ جِسْمِي
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ رَوَالِ نَعْيِكَ وَمِنْ نَجَاةِ نَفْسِكَ وَمِنْ
 تَحَوُّلِ عَافِيَتِكَ وَمِنْ حُلُولِ غَضَبِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ
 وَدَرَلِ الثَّقَاةِ وَمِنْ شِمَانَةِ الْأَعْدَاءِ وَسَوْءِ الْقَضَاءِ فِي الدُّنْيَا

مُصْبِحَانِ

السلام عليك ايها الخويار الانية السلام عليك ايها النقية
 النقية السلام عليك ايها المحمدية العليمة السلام عليك
 ايها المعصومة المظلومة السلام عليك ايها الظاهرة المظفرة
 السلام عليك ايها المضطهدة المعصومة السلام عليك ايها
 الغبراء الزمراء السلام عليك يا فاطمة بنت محمد رسول الله ورحمة
 الله وبركاته صلى الله عليك يا مولاي وابنة مولاي وعمل
 روحك ودينك شاهد اهل بيتك على بيتك من ربك وان من
 سرك فقد سر رسول الله ومن جفاك فقد جفا رسول الله
 وصلى الله عليه واله ومن اذك فقد اذى رسول الله ومن
 وصلك فقد وصل رسول الله ومن قطعك فقد قطع رسول
 الله صلى الله عليه واله لا نك بضعة منه وروحه التي بين
 جنبيه كما قال عليه افضل الصلوة واكمل السلام شهيد الله

وملائكته

وملائكته اني ولي من والاي وعدو من عاداك وحر بلوت
 حاربك انا يا مولاي بيك وبآبائك وعليك ولا تمتد من ولدك
 مؤمن وبولايتهم مؤمن ولطاعتهم مسلمين شهد ان الدين دينهم
 والحكم حكمهم وهم فدا بغير عن الله عز وجل ودعوا الى سبيل
 الله بالحكمة والوعظ الحسنة لا تأخذهم في الله لومة لائم
 صلوات الله عليك وعلى آبيك وعليك وذرنيك لا تمتد
 الظاهرين اللهم صل على محمد وآهل بيته وصل على البقول
 الظاهر والباطن المعصومة النقية النقية الرضبة الزكية
 الرشيدة المظلومة المفقورة المعصومة حقا الموعودة اذنها
 انك وضيعها المظلوم بعلها المقول وكلها فاطمة بنت رسولك
 وضعة فيهم قلبه وقلبك فيهم والحقه منك والحقه
 خصص بها وصيته وجيبه المصطفى وقربته المفضى سبيته

وملائكته

المؤمنين بالثمناء وكس لا رضى على الماء واختار ليقب به الحسن كاشف
يا من سقى نفعه بالانيم الذي يقضى به حاجته من يدعوه استنك
نحو ذلك الانيم فلا شفع اقوى منه ان يصلى على محمد وال محمد
وان تقضى له حاجتى وتنتفع بمحمد وعلي وفاطمة والحسن والحسين
وعلى ابن الحسين ومحمد بن علي وجعفر بن محمد وموسى بن جعفر
وعلى ابن موسى ومحمد بن علي وعلي بن محمد والحسن بن علي و
الحسين بن علي وجميع آل محمد وآل علي وجميع آل علي وجميع آل علي
الحسين بن علي وجميع آل علي وجميع آل علي وجميع آل علي وجميع آل علي
عليهم صونى ليعفوا لي ابيك وتغفرهم في ولا تردني خائبا
يحيى لا اله الا انت **يس** حاجتهاى خود را طلب كن كه برآورده است
ما كن كنه در اعمال مهربا است بآنكه در وقت دیدن ماه نخواست در شب اول
وخواست در شب دوم وخواست در شب سوم مستحب كه دعاهاى منقول را بخوانند و
بهترین دعاها دعاى ملاك صحیفه كامله است كه دعاى چهل و بیست است و هفت
مشریه سوره حمد خواندن برای دفع درویش منقول است اندك پیر خوردن كنه
اندك صحیفه شایسته صیاد و علیه السلام منقول است كه بگوید اللهم ابصر

دعا را

دعا را بشنوی و خوش بویکنند و داشت لپای طعام بسیار و بابت مضطرب
میشود و هر كه در اول ماه بخورد حاجت و رزق میدهد و **نحو** صا و علی مالک
منقول است كه هر كه در شب اول ماه دوركت نماز كند و در هر ركعت بعد از حمد
سوره انعام بخواند و از خضعاى سوال كند كه او را از هر ترس و دردی این قدر
ندیدند در نماز او هر كه مكروه او باشد **الحشر** نام محمد تقی علیه السلام است
كه چون شاه تازه در اید در روز اول ماه دوركت نماز كن و در ركعت اول بعد از حمد
بسم رب سوره قل هو الله بخوان و در ركعت دوم بعد از حمد سوره انا انزلنا و
وبعد از نماز فصلی بكن چون چنین كنى سلامتی انما را از خضعاى خردی
باشی و در روایت دیگر وارد شده كه مستحب است كه بعد از این دوركت بگوید
بسم الله الرحمن الرحيم و ما من ذا بقوى الا رضى لا اعلى الله رزقها و تعلم
مستغرها و مستودعها كل في كتاب بين يدي ربها **الحجر** الرحمن وان
بسمك الله يصير فلا كاشف كه الا هو وان بركه من غير فلا راد
لفضل الله يصيب به من شاء من عباد و هو العفو الرحمن بسم الله
الرحمن الرحيم يجعل الله بعد عمره نورا ما شاء الله لا قوة الا بالله
حسبنا الله ونعم الوكيل و اقض امرى الله و الله بصير بالعباد
است و از خدا و توپا و بكن است و بكن است و بكن است و بكن است و بكن است

دعا را

لا اله الا انت سبحانك اني كنت من الظالمين ربي اني لما افرقت الى
 الدنيا من غير حق لا اذكر في فريده او انت خير الابرار بين يدك انما ارجو
 استغفار من الله عز وجل وانه لا اله الا انت سبحانك اني كنت من الظالمين
 رفت روزه سه روز در هر ماه هفتان مواضع مشهور بخشبه اول ماه و بخشبه
 اخرون چهارشنبه اول دهه ميان ماه است و بعضي از روايات عكس اين
 بتوارد شده است يعني چهارشنبه اول و چهارشنبه اخرون بخشبه اول از
 دهه ميان و اول شهر و چهارشنبه است مني حضرت نبي و احياء است و فضيلت
 و نايكيد و حضرت نماز است در هر شب روزه و نماز واجب و نماز فرمود
 مشركت ناله بش از نماز ظهر و مشركت بش از نماز عصر و چهار ركعت
 بعد از نماز شام و دو ركعت و نيم بعد از نماز عشاء و چون روزه كرده ميشود
 بزرگ ركعت و يا زده ركعت نماز شب و دو ركعت پيش از نماز صبح و اينها
 مقتمه فرضيه اند و در نوابي نايكيد مثل است و نماز فرضيه اگر ترك كند است
 است كه خدا كند و از براي نيكو ان كفتاره بگذاز كنم يا جو براي ناله روز
 و يك نماز براي ناله شب مقرر كرده اند و همچنين روزه سنه و بزرگ روزه واجب
 كه تمام ماه در جبهه شعبان و حجه ماه ديگر هر ماه سه روز و اگر خوب بود است
 كه خدا كند و اگر در نماز استوار باشد است و است كه در نماز است و خدا كند
 و اگر دشوار باشد بدل هر روز يك درهم بدهد كه بحساب بخرد و اگر به پيشي
 و سه نادر باشد و بحساب روزه هاي نافي از نماز حوط چهارده غايب يك نايك

مذ كنند كه بحساب سطر صد درم روزن فاهم صفتها باشد و اگر صد درم
 شاه بداند حوط است در هر ماه دن بهتر است **بخشبه** جمع از حضرت صادق عليه
 السلام منقول است كه حضرت رسول صلى الله عليه و آله مدني روزه سنه است
 گرفت كه مردم كار كنند كه هر كس نماز بخواند كه در نماز و نماز گرفت كه
 همان گرفت كه ديگر روزه سنه بخواند كه گرفت پس مدني روزه حضرت داود
 گرفت كه يك روز روزه مي داشت و ديگر روزا نماز مي فرمود پس در آخر عمر كفتا نمود
 روزه سه روز در هر ماه بخوبيكه گشت آنكه بر امتسان باشد مثا بعثت اين
 حضرت و فرمود كه اين روزه ثوابش بزرگ است يا روزه تمام سال و سوار و سرشها
 از سببه بر طرف مي كنند و لوي پرسيد كه كدام روزها است فرمود كه بخشبه
 اول و چهارشنبه اول دهه و دو بخشبه اخرون پرسيد كه چرا اين روزها را روزه
 مي سازند فرمود براي آنكه عذاب بر امتها را ساقط كند و اين روزها نازل شده است
 پس امر كرد كه در اين روزها روزه بدارند براي دفع عذاب در روايت ديگر فرمود
 كه بخشبه را براي اين روزه مي سازند كه اعمال بسنگان را و اين روزه بر خدا عرض
 مي كنند و چهارشنبه ميان را براي اين روزه مي سازند كه آخر هفته در روز چهار
 شنبه خلاق شده است روزه سيم از هفته است و روايت ديگر عذابي كه
 بر امتها نازل شده است در چهارشنبه ميان ماه نازل شده است
 و اگر در دهه اول و دو بخشبه بوده باشد بخشبه اول را گرفت بهتر است و
 اگر ميسر نشود بخشبه دوم را بگيرد و اگر در دهه اخرون بخشبه بوده باشد
 مواضع مشهور بخشبه دوم افضل است چنانكه در حديث صحيح وارد شده است

و در روز وایست دیگر با اردش است که پنجشنبه اول بهشت است و بعضی حمل
کرده اند بر صورتی که محمل باشد که پنجشنبه دوم اول ماه دیگر باشد **مستند**
صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقول است که یکشنبه دهم ماه این
سه روز را روزه دارد با یکدیگر با هم یکسر محال است که در سقاهاست شد خوش
و بخوردی نکند و میادرت نکند و گوشت خوردن بخند و اگر کسی را وسفاهاست
و بخوردی نکند و گوشت خوردن و معاوضه نکند و اگر در این ایام روزه باشد
و بخانه برادرش خود وارد شود و او را تکلیف کند افطار کردن بهشت است
از روزه داشتن بهشت است و برادر خود را بر جناحه در حدیث معبر از حضرت صادق
علیه السلام منقول است و در حدیث صحیح دیگر فرمود که هر که داخل شود بخانه
برادرش و من خود روزه باشد و افطار کند و افطار نکند که من روزه ام که بر او
مست کند از حدیثی ثواب روزه یکسال برای او بنویسد و اگر کسی این سه
روز را در اول ماه یا میان ماه یا آخر ماه بعمل آورد و خویشت و فی الجمله متابعت
ست کرده است و ثواب روزه سال پیا پی بدینا پنجشنبه معنی فرموده است
من تمام یا حسنة فله عشر مثالی یعنی هر که حسنه بدرگاه خدا بیاورد
برای او هفتاد هزار و پانصد و نود در حدیث بسیار وارد شده است اما
بهشت است که بخوبی باشد که اول مذکور شد و از جمله روزه های شش ماه
روزه ایام البیضا است یعنی سه روز چهارم و پانزدهم ماه و احادیث و نصایح
این سه روز از طریق خاصه و عامه نقل شده در بعضی از روایات وارد شده
است که چون آدم مرتکب گناه شود در هفتاد و نوزده روز زمین فرستاده اند

بدین

بدین سیاه بود یا بعد از قبول توبه خط سباهی از سترایا میماند بود چون
سایه که با خط است و از او دیدند خوش را آوردند و کبریه بسیار نمودند و سقاها
که کردند بدینکه محققانی نیز منادی از آسمان ندا کرد که امر روز را روزه بدار
و آن روز سه روز دهم ماه بود و چون روزه داشت ثلث سباهی بر طرف شد پس در
روز چهارم دهم نهار سپید که امر روز را نیز روزه بدار چون روزه داشت یک ثلث یک
سباهی بر طرف شد پس در روز پنجم با و نهار سپید از آسمان که ای آدم روزه این سه روز را
برای تو و فرشتگان تو مقر کرده ام و هر که دهم ماه این سه روز را روزه بدار و چنان
باشد که در تمام عمر خود روزه داشته باشد **در این کتب** است که روزه دو پنج
شنبه و چهارشنبه بدل ایام البیضا مقر شده است منافات ندارد که هر دو
ست باشد و در پنجشنبه اول و آخر چهارشنبه میان بهشت باشد اما اکثر
احادیث ایام البیضا طرق مختلف است **در این کتب** از حضرت رسول صلی الله علیه و
آله روایت کرده است که هر یک از این روزها را روزه بدار و گفت علی علیه السلام بگوید
بدان از هر ماه سه روز تا نوشته شود برای تو بسبب روزه روز اول روزه دهم ماه
سال و بر روزه روز دوم می هزار سال و بر روزه روز سوم صد هزار سال حضرت زهرا
الموتی علیها السلام گفت یا رسول الله این مخصوص من است یا برای همه کس است
حضرت زهرا فرمود که هر که از شیعیان تو این روزها را روزه بدار این ثواب برای او
خواهد بود که گفت کدام روزها است از ماه فرمود که سه روز چهارم و پانزدهم و بیستم
در این کتب روزهای مرغوب روزه روز چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه است برای

که حاجت باشد چنانچه در ربع الا سبع در ضمن نمازهای حاجت
ذکر کرده ام و مشهور میان علما است که هر پنجشنبه و هر جمعه را روزه گرفتن
ستنت مکرر است موافق یکی از ائمه یا مکرر و یا دفع شود **در حدیث** صحیح از
حضرت صادق علیه السلام منقول است که یکبار روزه عمل خیر است داشته
باشد مانند صدقه دادن روزی و روزه داشتن و مثل اینها یا یکبار در روز جمعه
عمل آورد و یا که نوب عمل در روز جمعه مضاعف است و از جمعه گفت است که
سخت نیست روز جمعه را روزه گرفتن و اگر ملحق با روزه بان بگوید پیش یا بابت
روز بعد واجب است و گفت است که استحباب روزه و شنبه و پنجشنبه منسوخ
است و روزه شنبه نهی از آن وارد شد است **مؤلف** آنچه از چند گفته است
خلاص مشهور میان علما است شیخ طوسی در مصباح گفته است که ترتیب در
روزه روز جمعه و آرد شدن است بهتر از آنکه از آنها روزه نگیرد مگر آنکه
یک روز پیش روزه بدارد و گمان خیر است که نهی از آنها گرفتن روزه روز جمعه
محمول بر ترتیب است زیرا که از حدیث استیان از ابوهریره نقل کرده اند و بعضی
از علما نهی از روزه روز جمعه را حمل کرده اند بر آنکه اگر ایشان در صورتیکه
از روزه عیبت کردند از روزه و نوافل و دعاها و روزه جمعه و این عمل بد نیست
و اما روزه و شنبه را حدیث بر نهی از روزه آن وارد شد است و بهتر است که خصوصاً
هرگاه بقصد برکت روزه و شنبه باشد مگر آنکه با روزه و شنبه از روزه های ماه
موافق شود مثل غدیر و معیت و کوفه و امثال اینها و نهی از روزه شنبه بنظر ضعیف
تر است از آنکه از فضیلت آن در روایات مذکور است که شیخ مفید روایت کرده است

که هر که

که هر که در یکی از ماههای حرام یعنی جبه و ذی القعد و ذی الحجه و محرم پنجشنبه
و جمعه و شنبه را روزه بدارد و حق تعالی برای او ثواب عبادت بقصد سال بنویسد
بالحسن در بیان زیارت حضرت رسول خدا و ائمه هدی صلوات الله علیهم
بغیر آنچه سابق مذکور شد بداند که زیارت حضرت رسول خدا و ائمه هدی
صلوات الله علیهم در همه اوقات از نزدیک و دور مستحب است و اگر بعد از غسل
باشد افضل است خصوصاً در شب و روز جمعه و سایر ایام و ایامی که مستحب است و در کتاب
تحفه الزائر تفصیل ذکر کرده ام و در این مقام بداند که چند زیارت بعد از نماز
و دعای ندبه و صلوات و فرستادن بر ایشان از فضیلت بسیار است **مؤلف** آنچه از
صلی الله علیه و آله از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که خدا را ملکی
چند است که میگردد در روزین و هر که از این روزین بر من سلام بفرستد من پسرش
و شنبه معنی از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که ملکی از ملائکه از
خدا سوال نمود که هر چه سیدگان خدا گویند و بشنود و حق تعالی با وعظا که پس
امثالک بپندارد است تا روز قیامت و هر که از مؤمنان بگوید صلی الله علیه و آله
و آله و سلم البتة امتک میگوید و علیک یعنی بر تو باد نیز سلام پس از امثال
میگوید یا رسول الله فلان شخص سلام رسانید است بر شما پس حضرت فرمود
و علیک السلام یعنی بر او باد نیز سلام **مؤلف** معنی از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
منقول است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر که در هر جای زمین
بر من سلام کند من پسرش و هر که نزد من بر من سلام کند من پسرش و **در حدیث**
حسن از حضرت منقول است که حضرت صادق علیه السلام مرا امر کرده اند

میکند رسول خدا صلی الله علیه و آله بسیار نماز کند تا قنوت و فرمود که همیشه توبه
 می کند و میگوید که با پیکان شریف بیانی و فرمود که بنویسند رسول صلی الله علیه
 و آله میگوید که من بی فرموده بدست که سلامی که از نزد یک میکنی حضرت
 می شنود و اگر در دنیا شوی سلامت با حضرت هر سبب که میسر شود دیگر از آن
 حضرت منقولست که بر وی بدیدید و سلام کنید بر رسول خدا صلی الله علیه
 و آله هر چند صلوات مؤمنان در هر جا که بفرستند با حضرت میرسد و هر چه
 بفرستد با حضرت منقولست که صلوات فرستید بر حضرت رسول صلی الله علیه
 و آله در هر جا که بفرستد حضرت هر چند صلوات مؤمنان در هر جا که بفرستد با حضرت
 میرسد و این حدیث احتمال نماز ده بار که از نزد یک و در نماز کند و
 توانی تراهد به روح مقدس حضرت کند و صلوات و سلام بر آن
 حضرت و زیارت حضرت در شهرهای دور بسیار است و هر چه منقولست که
 این بی نصیحت حضرت امام رضا علیه السلام عرض کرد که بعد از نماز که
 صلوات و سلام بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله یا بد فرستاد فرمود و بگو
 السلام علیک یا رسول الله و رحمه الله و بركاته انه السلام علیک
 یا محمد بن عبد الله السلام علیک یا حمزه الله السلام علیک یا جعفر
 الله السلام علیک یا صفوه الله السلام علیک یا امیر الله الهدی
 آنکه رسول الله و شاهد آنکه محمد بن عبد الله و شاهد آنکه آنکه قد

نحوه

تصفت لایماتیک و ما هدت سبیل ربک و عبدک که مخصوص حق
 آنکه الباقین خبر الله یا رسول الله افضل ما حری نبیا
 عن امیه الله صل علی محمد و آل محمد افضل ما صلیت
 علی ابرهیم و آل ابرهیم انک حمید مجید و در روایت معتبر است
 حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که خواهد زیارت کند حضرت
 رسول و اهل بیت و فاطمه و حسن و حسین و قبرهای مجتبیای خدا را
 صلوات الله علیه بر جمیع آن و در شهر خود یا شد بر غل کند در روز جمعه
 و در جامه پاکیزه بپوشد و بیرون رود و حضرت بی چهار رکعت نماز بکند
 تا هر سوره که میسر شود پس بایستد و بگوید یا کون السلام علیک
 ایها النبی و رحمه الله و بركاته السلام علیک ایها السخی
 المرسل و الوصی الموصی و الشیخ الفهر و الشیطان المشیان
 و آله و اولاد الاغلام و الامماء النجباء حیث انظاعا بالبحر و
 الی ابائکم و اولادکم الخلف علی بركاته الحق فیکون کما مسام
 و نصرتی کم معک حتی یحکم الله لیبی معکم معکم لا مع
 و نصرتی کم معک حتی یحکم الله لیبی معکم معکم لا مع

سال یکم به گفت نه فرمود چه بسیار جفا کارید پس بد و اقای خود گفت
 یا بن رسول الله ما نفع من کی نوشته و دوری یافت فرمود که بخوابی که شمارا
 و خلالت که برزیا ری که مقبول باشد چه چند زیارت کنند دور باشد گفت
 چگونه زیارت کنم یا بن رسول الله فرمود که غسل کن در روز جمعه یا هر روز که
 خواهی و بپوش پاکیزه ترین جامه های خود را و بالا درو بزند و بن یا مهای
 نماز خود را بروی صراطی درو بخواند و بگوید اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی اَمَوَّلَایِ
 وَاَبْنِیْ مَوَّلَایِ وَسَیِّدِیْ وَابْنِ سَیِّدِیْ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی اَمَوَّلَایِ
 اَلْقَبِیْلِ یَا قَبِیْلَ اَبْنِ الْقَبِیْلِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی اَمَوَّلَایِ
 وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکَاتُهَا اَنَا اَزْوَکَ یا بن رسول الله یَعْلَیْ لَیْسَ
 وَجْوَاحِیْ وَاِنْ لَمْ اَزْوَکَ یَنْقُصِ الْمَشَاهِدُ لِقَبْلِکَ فَعَلِیْکَ
 السَّلَامُ یا وارث آدم صوفی الله ووارث نوح بنی الله ووارث
 ابرهیم خلیل الله ووارث موسی کلیم الله ووارث عیسی روح الله
 وکلّ ووارث محمد حبیب الله وبنیّه ورسوله ووارث علی
 امیر المؤمنین ووصی رسول الله وخبایه ووارث الحسن بن
 علی

علی

علی ووصی امیر المؤمنین لعن الله قاتلک وحمد علیه السلام العذاب
 فی هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِی کُلِّ سَاعَةٍ اَنَا یا سَیِّدِیْ مَقَرَّ بِاَلِیَّ
 وَخَرَّ وَاِلِیَّ جَدِّکَ رَسُوْلُ اللهِ وَاِلِیَّ اَبِیَّکَ اَمِیرُ الْمُؤْمِنِیْنَ وَاِلِیَّ اَیُّمُکَ
 الْحَسَنِ وَاِلِیَّکَ یا مَوَّلَایِ عَلِیْکَ سَلَامٌ اللهُ وَرَحْمَةُ وَبَرَکَاتُهَا
 یَزِیْدُ لَکَ یَقْبَلُیْ وَلِیَّایِ وَجَمِیعُ جَوَارِحِیْ فَکُنْ یا سَیِّدِیْ
 شَفِیعِیْ لِقَبُولِ ذَلِکَ مِنِّیْ وَاَنَا یا اَبِیَّکَ وَ مِنْ اَعْدَائِکَ وَاللَّعْنَةُ
 لَهُمْ وَعَلَهُمْ اَتَقَرَّبُ اِلِیَّ اللهِ وَاِلَیْکُمْ جَمِیعُیْ فَعَلِیْکَ
 صَلَوَاتُ اللهِ وَرَحْمَتُهَا وَبَرَکَاتُهَا اَنَا اَزْوَکَ یا بن رسول الله یَعْلَیْ لَیْسَ
 وَجْوَاحِیْ وَاِنْ لَمْ اَزْوَکَ یَنْقُصِ الْمَشَاهِدُ لِقَبْلِکَ فَعَلِیْکَ
 السَّلَامُ یا وارث آدم صوفی الله ووارث نوح بنی الله ووارث
 ابرهیم خلیل الله ووارث موسی کلیم الله ووارث عیسی روح الله
 وکلّ ووارث محمد حبیب الله وبنیّه ورسوله ووارث علی
 امیر المؤمنین ووصی رسول الله وخبایه ووارث الحسن بن
 علی

علی

وَمَوْدَعَكَ يَا سَيِّدِي وَأَبْنَ سَيِّدِي يَا عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ وَمَوْدَعَكَ
 يَا سَادَتِي يَا مَعْتَرِ الشُّهَدَاءِ عَلَيَّكُمْ سَلَامٌ اللَّهُ وَرَحْمَتُهُ وَ
 وَبَرَكَاتُهُ وَرِضْوَانُهُ **وَقَالَ** يَا أَيُّهَا الْحُسَيْنُ عِبَارَتُ بِيحْدِيثِ شَوْشِشٍ وَ
 وَاحْطَرَّ ابْنِي دَارِ وَجَدَ احْتِمَالُ دَارِ دِهْمِزِ اسْتَنْكَه مَهِنْ زِيَارَتِهَا وَطَاعِ حُجَّتِهَا
 رُوَيْفَرِ شَرْفِهَا وَنَدِ رُوَيْفَلِهْ بَرِيكَتِهَا وَبُخُولَانْدَانَا أَنْكَه بَهْ احْتِمَالِ لَانْ عَلِ
 كَرِهْ يَاشَدُ وَدَرِ زِيَارَتِ عَلِيٍّ ابْنِ الْحُسَيْنِ بَجَائِ يَازَارَتِ دَرْمِهْ جَا مَازَنَ
 وَارْتِ بَخُولَانْدَانَا زَوَارَتِ حَسَدِ وَشَا مَاسْ وَخَلَاوَتِ نَكْتَنَزِ بَرِ كَلَامِ
 حَضَرَتِ اِمَامِ نَبُودَه اسْتَوَيْدَلَا نَكَلَا بِيحْدِيثِ دَلَالَتِ مِيكَتِ بَرِ اَيْنَكَلَا زَنْدُ
 كَهْ زِيَارَتِ كُنْدَنَمَا زِيَارَتِ زَوَارَتِ بَعْدَ زِيَارَتِ بَكْتَنَدِ وَخَا دِيَشِ پِيَشِ دَلَالَتِ
 كَرْدِ بَرِ اَيْنَكَلَا پِيَشِ بَا يَدِ بَكْتَنَدِ وَدَوْدِ نَيْسَكَلَا خِيَرَتِ شَانْدِ وَكَرَا نِيَزَارَتِ
 كُنْدَنَمِ بِيَن شُكُو كَه وَارْدِ شَانْدِ اسْتَبَكْتَنَدِ وَارْتِ بَرِ اَخْلَافِ عِلْمِ شَانْدِ كَرِ عَمَلِ
 اَزِ بَرِ اِي زِيَارَتِ بَعِيدِ شَيْبَتِ اَزِ بَعْضِي هَمِ مَقْهُومِ شَدِ كَه فِي عَمَلِ نِيَزَمْتَوَانِ
 كَرْدِ وَازِ بَعْضِي عُمَمَاتِ تَفَادِي مِيَشُودِ كَه بَرِ مَحَالِ مِيَتَوَانِ كَرْدِ جَنَانِجَه
 اَكْثَرِ عِلْمَا كَفْتَه اَنْدَا كَرْدِ بَامِ خَانِهْ رَا حَصْرِ اَفْعِ سَا زَوَا حَوْطِ وَارِ اسْتَدِ **وَقَالَ**
 مَعْتَرِ اَزِ حُسَيْنِ ابْنِ ثَوْبَرِ مَقُولُ كَه بِيحْدِيثِ حَضَرَتِ صَادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 عَزَّ وَجَلَّ كَرْدِ كَه زِيَارَتِ حَضَرَتِ اِمَامِ حَسَنِ صَلَوَاتِ اللَّهِ عَلَيْهِ دَا يَازِيَا مِيَكْنَمِ
 دَرِ اَنُوقِ چَه بَكُو مِضْمُودِ كَه سَه مَرْثِيَهْ بَكُو صَلَوَاتِ اللَّهِ عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللَّهِ

که سلام

که سلام بر آنحضرت هر سال از نزد بابت و دور و شیع طوسی ذکر کرده است که زیارت
 بیستوار که در ائمه علیهم السلام را از دور چنانچه از نزد بابت ایشان را زیارت
 میکند اما در جای که آنست که آنرا با شد نکوبد بلکه بگوید
 صَدَّقْتَ بِنَبِيِّي زَائِرًا اَدْعِيكَ عَنْ حُضُورِ مَشْهُدِكَ وَوَجْهَتِ
 اَلَيْكَ سَلَامِي لَعَلِّي اَنْتَ بِسَلَامَتِكَ صَلَوَاتِ اللَّهِ عَلَيْكَ فَاشْفَعْ لِي
 عِنْدَ رَبِّكَ جَلَّ وَعَزَّ وَدَعَاكَ اِنْجِهْ خَوَافِي وَبَعْضِي اَزَاكَ بَرَعَلَا وَابِ
 كَرْدِه اَنْدَا زَوَا بَوَالْحُسَيْنِ فَادْعِي كَه كُنْتِ مِنْ سِيَّارِ زِيَارَتِ اِمَامِ حَسَنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 مِهْرَمِ بَرِ چَنَدِي بِسَبَبِ پِيَشِ وَكِي مَالِ تَوْفِيقِ زِيَارَتِ آنحضرت نِيَا فَمِ بَرِ
 شَيْبِ حَضَرَتِ رَسُولِ صَلَوَاتِ اللَّهِ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَارْدِ خَوَابِ دِيَدِمِ كَه حَضَرَتِ اِمَامِ
 حَسَنِ اِمَامِ حَسَنِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ دَرِ حَضَرَتِ آنحضرت بودند چون بنزد بابت
 ایشان رسیدم اِمَامِ حَسَنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَفْتِ يَاحَدِ بَرِ كَوَا رَ بِنِ مَرْدِ مَرْثِيَهْ
 زِيَارَتِ مِيَكْرِدِ وَكَوْنِ تَرَكِ كَرْدِه اسْتَحْضَرَتِ رَسُولِ صَلَوَاتِ اللَّهِ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَنُوحَه
 مَرِ كَرْدِ دِيَدِمِ مَوْدِ كَه اِيَا نَزَلِ زِيَارَتِ شَلِ حُسَيْنِ مِيَتَوَانِ كَرْدِ كَفْتِمِ يَا رَسُولَ اللَّهِ
 قَلَسَ مَالِ وَبِيَسِي مَرَا مَانِعِ اَدَاكَ اَبْرِ سَعَادَتِ كَرْدِ يَدِ اسْتَحْضَرَتِ مَرْهُودِ كَه
 هَر شَبِ بَرِ بَامِ خَانِهْ خُودِ بَرِ وَارْتِ شَهَادَتِ بِيَشِ مَرِ آنحضرت شَاهِدِ كَرْدِ وَبَكُو
 السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى جَلَّتِ وَآبِيَاكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى اُمِّيَاكَ وَ
 اَخِيَاكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى اَكْبَمَتِ مَرْثِيَهْ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا

كَتَبْتُمْ سَنَاهُ وَجَعَلْتُمْ كَرَمَهُ وَأَدَمْتُمْ ذِكْرَهُ وَوَكَّدْتُمْ مِثْلَهُ
 وَأَحْكَمْتُمْ عَقْدَ طَاعَتِهِ وَصَحَّحْتُمْ لَهُ فِي الشَّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ وَدَعَوْتُمْ
 إِلَى سَبِيلِهِ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَبَدَلْتُمْ أَنْفُسَكُمْ فِي
 مَرْضَانِهِ وَصَبَرْتُمْ عَلَى مَا أَصَابَكُمْ فِي جَنَّتِهِ وَأَقَمْتُمْ الصَّلَاةَ
 وَأَيْدَيْتُمْ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتُمْ بِالْغَيْرِ وَنَهَيْتُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجَاهَدْتُمْ
 فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ حَتَّى أَغْلَبْتُمْ دَعْوَتَهُ وَبَيَّنْتُمْ مَرَاتِبَهُ وَأَقَمْتُمْ
 حُدُودَهُ وَنَشَرْتُمْ شَرِيعَةَ أَحْكَامِهِمْ وَسَنَنْتُمْ سُنَنَهُ وَصَبَرْتُمْ فِي
 ذَلِكَ مِنْهُ إِلَى الرِّضَا وَسَلَّمْتُمْ لَهُ الْقَضَاءَ وَصَدَقْتُمْ بِمَنْ سَلَّمَهُ
 مَرِضْتُمْ فَأَلْزَعَبْتُمْ عَنْكُمْ مَارِقًا وَاللَّازِمَ لَكُمْ لَاهِقًا وَالْمَقْصُرَ
 فِي حَقِّكُمْ زَاهِقًا وَالْحَقَّ مَعَكُمْ وَفِيكُمْ وَمِنْكُمْ وَالْبَيْعَةَ وَأَسَنْتُمْ
 أَهْلَهُ وَمَعَدْنَهُ وَمِهْرَاتِ الشُّبُوحِ عِنْدَكُمْ وَأَبَابَ الْخَلْقِ لِكُمْ وَ
 جَاءَتْهُمْ عَلَيْكُمْ وَفَصَّلَ الْخِطَابَ عِنْدَكُمْ وَأَبَاتُ اللَّهِ لَكُمْ وَ

عَلَامَةُ

رَعَا أَمْرَهُ فِيكُمْ وَتَوَنَّنَى وَرَفَاهُ عِنْدَكُمْ وَأَمَرَهُ الْحُكْمَ مِنْ وَالَاكُمْ
 فَتَدَّوَالَهُ اللَّهُ وَمَنْ عَادَاكُمْ فَتَدَّوَالَهُ اللَّهُ وَمَنْ أَحْبَبَكُمْ فَتَدَّوَالَهُ اللَّهُ
 أَحَبَّ اللَّهُ وَمَنْ أَبْغَضَكُمْ فَتَدَّوَالَهُ اللَّهُ وَمَنْ أَبْغَضَكُمْ بَكْرًا فَتَدَّوَالَهُ اللَّهُ
 أَغْصَمَ بِاللَّيْلِ أَسْمُ السَّبِيلِ لَا عِظَمَ وَالضَّرَاطُ لَا قَوْمَ وَشَهَادَةُ
 دَارِ الْبَقَاءِ وَالْحِمَاةُ الْمَوْصُولَةُ وَالْأَبَةُ الْخُرُوءُ وَالْأَمَانَةُ
 الْخُفُوزَةُ وَالْبَابُ الْمُنْتَهَى بِهِ النَّاسُ مَنْ أَنْتُمْ فَتَدَّوَالَهُ اللَّهُ
 يَا نَبِيَّكَ فَتَدَّوَالَهُ اللَّهُ نَدْعُوْنَ وَعَلَيْهِ نَدْعُوْنَ وَبِهِ تَوَسِّلُونَ
 وَلَهُ تَسْلِمُونَ وَيَأْمُرُ بِتَعْمَلُونَ وَالسَّبِيلُ تَرْشِدُونَ وَيَقُولُ لَهُ
 تَحْكُمُونَ سَعِيدٌ وَاللَّهُ مِنْ وَالَاكُمْ وَهَلَكْتَ مَنْ عَادَاكُمْ وَخَابَ
 مَنْ جَحَدَكُمْ وَصَلَّ مَنْ فَارَقَكُمْ وَفَارَقَ مَنْ تَمَسَّكَ بِكُمْ وَأَمِنْ مَنْ
 تَجَا إِلَيْكُمْ وَسَلَّمَ مَنْ صَدَقَكُمْ وَهَدَى مِنْ أَبْغَضَكُمْ بَكْرًا فَتَدَّوَالَهُ اللَّهُ
 فَأُجِنْدُ مَا أَوْهَى وَمَنْ خَالَفَكُمْ فَالْثَارُ وَمَنْ جَحَدَكُمْ

[illegible]

والرفق

[illegible]

از آنکه دانت گریه را و عیش را از ناله و زاری بکنند و گشت

اللَّهُمَّ كَمَا سَرَفْتَنِي بِهَذَا النَّفْسِ وَصَلَّيْتَنِي بِهَذَا الْقَبِيلِ
 وَخَصَصْتَنِي بِهَذَا النَّعْمَةِ صَلِّ عَلَى مُوَلَّاهِ وَسَيِّدِي صَاحِبِ
 الزَّيْنِ وَأَجْعَلْنِي مِنْ أَتْبَاعِهِ وَأَشْيَاعِهِ وَالذَّابِّينَ عَنْهُ وَ
 أَجْعَلْنِي مِنَ الْمُسْتَهْدِينَ بَيْنَ يَدَيْهِ طَاعًا غَيْرَ مُكْرَهٍ فِي الصَّفِّ
 الَّذِي نَعَمْتَ أَمْلَهُ فِي كِتَابِكَ كَأَنَّهُمْ بَنِيَانٌ مَرْصُوعٌ عَلَى
 طَاعَتِكَ وَطَاعَةِ رَسُولِكَ وَاللهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ اللَّهُمَّ هَذَا
 بَيْعَةٌ لَكَ فِي عَمَلِي إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَلَسْتُ بِمُعْتَصِرٍ خَصْرٍ صَادِقٍ
 عَلَيْهِ السَّلَامُ مَقُولٌ كَمَا مَكَرَ بَعْضُ صَاحِبِ بَيْعَةِ نَاهِ وَأَبْجَوَانِكَ
 أَنْ يَأْذَنَ لَكَ مَا بَشَدَ وَأَكْرَبَ مِنْ ظُهُورِ الْمُخَضَّرِ بِمَنْ خَدَا أَوْ لَا زَقِيرٍ
 بِهِمْ وَأَوْدَكَ دَرُخْدَةً مُخَضَّرَةً بِأَشَدَّ وَجْعًا لِي بِهِمْ كَلَامُ هَذَا
 حَسَنَةً أَوْ لَا كَرَامَتٍ فَرَمَا يَدُ هَذَا كَمَا أَوْجُوكَ وَأَنْعَهْدًا مَلِكِي
 اللَّهُمَّ رَبِّ النُّورِ الْعَظِيمِ وَرَبِّ الْكَرْسِيِّ الرَّفِيعِ وَرَبِّ الْبَحْرِ الْمَجْجُورِ
 مُنِيرِ الْتَوَارِكِ وَالْإِنْبِيلِ وَالزُّبُورِ وَرَبِّ الظُّلُمِ وَالْحَرُورِ وَمُنِيرِ الْقُلُوبِ
 وَصَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

الْعَظِيمِ

اللَّهُمَّ وَرَبِّ الْمَلَائِكَةِ الْقَرِيبِينَ وَالْأَنْبِيَاءِ وَالرُّسُلِ أَللَّهُمَّ
 إِنْ أَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَبُيُورِ وَجْهِكَ الْمُبِينِ وَمُلْكِكَ
 الْعَلِيمِ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي شَرَفْتَ بِهِ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضُونَ وَبِاسْمِكَ الَّذِي بَصَلْتَ بِهِ الْأَكْوَافَ وَالْأَخْزُونَ يَا حَيُّ
 قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ وَبِاسْمِكَ كُلِّ حَيٍّ يَا حَيُّ حِينَ لَا حَيَّ إِلَّا حَيُّ يَا حَيُّ أَمَّا
 وَبِاسْمِ الْأَحْيَاءِ يَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ بَلِّغْ مَوْلَانَا الْأَمَامَ
 الْهَادِيَ الْمَهْدِي الْقَائِمَ بِأَمْرِ آلِ صَلَوَاتِ اللَّهِ عَلَيْهِ وَعَلَى آبَائِهِ
 الطَّاهِرِينَ عَنْ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فِي مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَ
 مَغَارِبِهَا سَهْلَهَا وَجَبَلَهَا وَبَرْمَا وَبَحْرَهَا وَعَقَى وَعَنْ وَالِدَتَيْنِ
 الصَّلَوَاتِ وَنَدَى نَعْرِ نَزَلَهُ وَمَدَادِ كَلَامِهِ وَمَا أَحْصَاهُ عَلَيْهِ وَ
 أَحَاطَ بِهِ كَلَامُهُ اللَّهُمَّ إِنْ أُجِدُّ لَكَ فِي صَبْحِهِ يَوْمِي هَذَا وَمَا
 عَشْتُ مِنْ آثَامِي عَهْدًا وَعَهْدًا وَبَيْعَةً لَكَ فِي عَمَلِي لَا أَحُولُ عَنْهَا

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ نَبِيِّهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا أَلَّاهُمْ لَكَ الْحَمْدُ
عَلَى مَا جَرَى بِهِ قَضَاؤُكَ فِي أَوَّلِهَا عَلَيَّ الدَّرَجَاتِ خَصَّنَهُمْ لِيُنْفِئَكَ
وَدِينَكَ فِي خَيْرَتِ كَيْفَ بَرَكْتَ مَا عِنْدَكَ مِنَ النِّعَمِ الْمُنِيمِ الَّذِي لَا
زَوَالَ لَهُ وَلَا اخْتِلَالَ بَعْدَ أَنْ شَرَّطْتَ عَلَيْهِمُ الرُّضْدَ فِي دُنْيَاهِ
مِنْ الدُّنْيَا الدُّنْيَا وَدُخْرُهَا وَفِي رِجَالِهَا مَرَّةً طَوَّلَ ذَلِكَ وَ
عَلَيْتَ مِنْهُمْ الْوَفَاءَ بِهَ فَبَيَّنْتَ لَهُمْ وَقَفَرْتَهُمْ وَقَدَّمْتَ لَهُمُ الذِّكْرَ
الْعَلِيَّ وَالنِّسَاءَ الْحَيَّ وَاهْبَطْتَ عَلَيْهِمْ مَلَائِكَتَكَ وَأَكْرَمْتَهُمْ
بِرُوحِكَ وَرَفَعْتَهُمْ بِعِلْمِكَ وَجَعَلْتَهُمُ الذَّرَائِعَ إِلَيْكَ وَالْوَسِيلَةَ إِلَيْ
رِضْوَانِكَ فَعَصَا أَسْكَنَتْ جَنَّاتِكَ إِلَى أَنْ خَرَجْتَهُ مِنْهَا وَبَعْضُ
حُكْمِكَ فِي فَلَكِكَ وَنَجَّيْتَهُ وَمِنْ أَمْرِ مَعَهُ مِنَ الْهَلَكَةِ بِرَحْمَتِكَ وَ
بَعْضُ اخْتِصَانِكَ لِيُنْفِئَكَ حَالِيًا وَسَوَّلَكَ لِيَا رِضْدِي فِي الْآخِرِينَ
فَاجِبِي وَجَعَلْتَ ذَلِكَ عَلَيَّ وَبَعْضُ كَلِمَتِهِ مِنْ بَحْرَةِ كَلَامِهِ

وَجَعَلْتَ

وَجَعَلْتَ لَهُ مِنْ خَيْرِهِ رِزْقًا أَوْزَرَ وَبَعْضُ لَدُنَّهِ مِنْ غَيْرِ آيٍ
وَأَيْتُهُ الْبَيِّنَاتُ وَأَيْدِيَهُ بَرُوحُ الْهُدَى وَكَلَامُهُ شَرَفٌ لَهُ
شَرِيعَةٌ وَنَجَّتْ لَهُ مِنْهَا جَا وَنَجَّرَتْ لَهُ أَوْصِيَاءَ مُسْتَخَفِّطًا بَعْدَ
مُسْتَخَفِّطٍ مِنْ بَيْنِكُمْ إِلَى مَكَانٍ أَفَامَةً لَدُنَّكَ وَجَعَلْتَ عَلَى عِبَادِكَ
وَأَيُّهَا بَرُوحُ الْخَيْرِ عَرَفْتَهُ وَبَعَلْتَ الْبَابَ عَلَى هُدَاهُ وَكَانَ
أَحَدُ أَوْلَادِكَ أَنْ سَلَّمَ إِلَيْكَ رَسُولًا مُنْذِرًا وَقَتَّ أَنْ عَلِمَ هَادِيًا
مَنْعَ آيَاتِكَ مِنْ فَيْسَلٍ أَنْ تَذِلَّ وَتُخْرَجَ إِلَى أَنْ انْتَهَيْتَ بِالْآخِرِ
إِلَى الْحَبِيبِ وَنَجَّيْتَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَكَارِكُهَا تَجَنَّبَ
سَيِّئَاتِهَا وَجَلَّتْ عَنْهُ وَصَفْوَةٌ مِنْ رِجَالِ طَيْفَتِهِ وَأَصْلٌ مِنْ خَيْرِ عِبَادِهِ وَ
أَكْرَمَ مِنْ عَمَلِهِ قَدَمَتَهُ عَلَى أَيْدِي عِبَادِكَ وَنَعْنَعَهُ إِلَى الْفَلَاحِ
وَرِزْقِ عِبَادِكَ وَأَوْطَأْتَهُ مَشَارِقَ قَلْبِكَ وَمَغَارِبَكَ وَنَجَّرْتَ لَهُ الْبَرَّاقَ
وَعَرَجْتَ بِرُوحِهِ إِلَى سَمَائِكَ وَأَوْدَعْتَهُ عِلْمَ مَا كَانَ وَمَا يَكُونُ

وَجَعَلْتَ

على ثياب من نور مبطنة ووجههم حول في الجنة وهم جبرائيل وكولا
أنت يا علي لم تعرف المؤمنين بعدى وكان بعدك هادي بن
الضلال ونور من العيون جعل الله المين وصرطه المستقيم
لا يبق بقدر في رجم ولا يبا بقدر في دين ولا يلحق في منقب
مرتب عليه بعد وحد الرسول صلى الله عليه وآله وألهما وبقا نيل على
الناس بل ولا نأخذ في الله كومة لا في قد وتر فيه صناديد العرب
وقتل أنطاهم وناو سن ذوابهم فأودع قلوبهم أحقادا بديرية
وجبرية وحكيتية وعبرهن فاصبت على عدو وية وأكتب على
مبارزته حتى قتل الشاكين والفاسطين والمبارفين وناقصه
نحوه وقتله أشقى الأسماء من الأقبليين والأخوين بديع أنقى
الأولين لم يبق من الرسول صلى الله عليه وآله في الهادي بعد
الهادين والأمة مصرية على مقبلة شجيرة على قطيع ورجله

والضاد

وأفصاه ولين إلا القليل من وفاء عاين الحبيب من قبل من قبل
سبحي وسبحي وأصغر من أصغر وسبحي الفضا له عاين له
حسن المؤمن إذا كان لا يرضى لله يورثها من يشاء من عباد الله
العاقبة للثقلين وسبحان ربنا إن كان وعد ربنا لمفعولا
لن نجعل الله وعدا وهو العزيز الحكيم فعل الأطايب من أهل بيت
محمد وعلى صلى الله عليه وآله وألهما فليكن الباكون وإنافهم
فليكن الباكون فليكن الباكون فليكن الباكون فليكن الباكون
ويعجز الضاحجون ويعجز الضاحجون ويعجز الضاحجون ويعجز الضاحجون
الحسين صالح بعد صالح وصاد بعد صادق وأبو السبا بعد
السبايل بن الحيرة بعد الحيرة وابن النور الطاهر ابن الأمان
المنيرة ابن الأمان الزاهرة ابن الأمان الدين وقواعد العلم ابن
بغية الله التي لا تحلوا العترة الطاهرة ابن العبد لقطع دابر الظلم

ابن النضر لا فاسد الا كمن والعوج ابن المرحي لا زالة الجور
الحذوان ابن المكي لا يحد يد القراض والشين ابن المختار
لا عاده الميلة والشرعية ابن المؤمل لا حياء الكباري حذو
ابن نجى معالي الدين واهله ابن فاصم شوكة المعتدين
ابن هارم انبياء الشريعة والنفاني ابن قبيد اهمل العسوقي و
العصيان ابن حاصد فرغ النقي والنفاني ابن طمس الشار
الزنجي ولا فواء ابن طاع حبال الكندي لا فناء ابن
مسيد العنارة والمرد ابن مناصيل اهمل العناد والتضليل
والاحياء ابن معمر الاولياء وممدل الاعلاء ابن جامع الكلبي
عل القوي ابن باب الله الذي منه توفي ابن ووجه الله الذي له
بؤفه الاولياء ابن السبب المصيل بين اهمل الارض والتماء
ابن صاحب يوم الفخيم وناشر راية الهدى ابن مؤلف شمائل

الصلح

الصلح والرضا ابن الطالب يدخل الانبياء وانباء الانبياء
ابن الطالب يدم القول بكنهه ابن البصير على من اغتدى
عليه وافترس ابن المضطر الذي بحباب فا دعا ابن صدر
الحلاقي ذو اليز والنفوي ابن الشين الضعفي وابن علي المرتضى
وان خديجة الغراء وابن فاطمة الزهراء الكبرى بابي بنت و
اخي وقضي لك الوفاء والحجاب ابن الشاذل المفرق بين انباء
الاكرمين وابن الهذاه المعتدين ابن الحبر المهادين ابن
القطارفة الانجيين ابن الحصارمة النجيين ابن العقاصمة
الاكرمين ابن الاطائب العظمين الظهري ابن البدور
المنيع ابن الشرح المصيد ابن الشهاب الشافعي ابن الانجم
الزاهري ابن السبل الواحده ابن الاعلام للاتحاد ابن العلوم
الكاملة ابن الشين الشهور ابن المعالي الساخون ابن الخيران

الْمَوْجُودِ بِأَبْنِ الدَّلَائِلِ الْمَشْهُودِ بِأَبْنِ الْأَضْرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ بِأَبْنِ الْبَسِ
 الْعَظِيمِ بِأَبْنِ مَنْ مَوْفَعَةٍ أَمَّ الْكُتُبِ لَدَيْهِ عَلَى حَكِيمٍ بِأَبْنِ الْأَبَابِ
 وَالْبَيِّنَاتِ بِأَبْنِ الدَّلَائِلِ الظَّاهِرَاتِ بِأَبْنِ الْبَرَاهِينِ الْوَاجِبَاتِ
 الْبَاهِرَاتِ بِأَبْنِ الْحُجَجِ الْبَالِغَاتِ بِأَبْنِ النِّعَمِ الشَّابِغَاتِ بِأَبْنِ طِلْعِ
 وَالْهَكَايَاتِ بِأَبْنِ لَيْسَ وَالذَّارِيَاتِ بِأَبْنِ الطُّورِ وَالْعَادِيَاتِ بِأَبْنِ
 مَنْ ذُو فَكْلٍ فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ذُوًا وَقُفْرًا بِأَبْنِ
 أَعْلَىٰ الْأَعْلَىٰ لَيْسَ شَعْرِي بِرَأْسِ مَقَرَّتْ بِكَ الْوُثَىٰ بَلْ أَيْ رَضِي
 تُفَالِكِ أَوْ الشَّرِّ أَيْ رَضَوِي أَمْ غَيْرُهَا أَمْ ذِي طُورٍ غَيْرُ عَلِيٍّ أَنْ
 أَرَىٰ الْحَالِقَ وَلَا تُرَىٰ وَلَا أَسْمَعُ لَكَ حَسْبًا وَلَا يُجَوِّ غَيْرُ عَلِيٍّ
 أَنْ لَا تُحِيطَ بِدُونِكَ الْبَلَوَىٰ وَلَا يَنَالُكَ مَنِيٌّ فَجِيعٌ وَلَا شَكْوَىٰ
 يَنْقُصِي أَنْتَ مِنْ غَيْبٍ لَمْ يَخْلُ مِنْهَا يَنْقُصِي أَنْتَ مِنْ نَارٍ نَحْمُ عَنْهَا نَقِيبُ
 أَنْتَ مُنِيبٌ شَأْنِي مَنِيٌّ مِنْ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ ذَكَرْنَا نَحْمُ عَنْهَا يَنْقُصِي أَنْتَ

مِنْ غَيْبٍ

مِنْ غَيْبٍ غَيْرُ لَا يَأْتِي يَنْقُصِي أَنْتَ مِنْ أَشَدِّ حَيْلٍ لَا يَجَازِي يَنْقُصِي
 أَنْتَ مِنْ نَارٍ دَنِيمٍ لَا نَضَاهِي يَنْقُصِي أَنْتَ مِنْ نَصِيفِ شَرِّ لَا يَأْتِي
 إِلَىٰ مَنِيٍّ الْجَارِيكِ يَمْوَلَايَ وَالْمَنِيٍّ أَوَّيَّ خَطَابِ صَفِيَّةٍ
 وَأَيُّ لُجُوجِي غَيْرُ عَلِيٍّ أَنْ أَجَابَ دُونَكَ وَأَبَاغِي غَيْرُ عَلِيٍّ أَنْ
 أَبْصَحَكَ وَبَحَلَّكَ الْوَرَىٰ غَيْرُ عَلِيٍّ أَنْ يَخْرِي عَلَيْكَ دُونَكَ
 مَا جَرَىٰ هَلْ مِنْ مَعِينٍ فَاطِمَةُ مَعَهُ الْعَوِيلُ وَالْبَكَاءُ هَلْ مِنْ
 جُرُوعٍ فَاسَاعِدْ جُرْعَهُ إِذَا خَلَّ هَلْ قَدِيتَ غَيْرُ فَتَعِدْهَا عَيْنَهُ
 عَلَىٰ الْقَدَىٰ هَلْ إِلَيْكَ يَا بَرِّ الْجَمْدِ سَبِيلٌ فَتَلْقَىٰ هَلْ يَصِلُ
 يَوْمُنَا مِنْكَ يَغْدِي فَخْطَلِي مَنِيٍّ تَرُدُّ مِنَّا هَلْكَ الزُّوْبَةُ فَزُرْنِي مَنِيٍّ
 تَدْفَعُ مِنْ عَذَابٍ مَا نَكُ فَتَقْدُ طَالَ الصَّدَىٰ مَنِيٍّ تَعَادِيكَ وَ
 تَرَىٰ أَنْتَ نَاخِبُكَ يَكُ وَأَنْتَ نَاظِمُ الْمَلَكُ قَدْ مَلَأَتْ لَا رَحْصَ عَدْلًا

وَأَذْمَتْ أَعْدَاكَ هَوَانًا وَعِفَايَا وَأَبْرَزْتَ لَهَا ذُحْلًا وَخِجَانًا الْحَرَّ وَصَفَتْ
ذَابِرَ التَّكْبِيرِ وَأَجْعَلْتَ أَصُولَ الظَّالِمِينَ وَنَحَى قَوْلَ الْحَمْدِ لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ اللَّهُ أَنْتَ كَفَّاتُ الْكَرْبِ وَالْبَلْوَى وَإِلَيْكَ أَسْتَعْدِي
مَعْنَدَكَ الْعُدَى وَأَنْتَ رَبُّ الْآخِرِ وَالْأُولَى فَاعِثٌ بِأَعْيَاضِ
الْمُسْتَعِيثِينَ بِعَيْدِكَ الْمُسْتَلَى وَأَنْ سَيْدِي بَاشِدٌ لِكَوْنِي وَ
أَزَلُّ عَنْهُ بِهَ الْأَسَى وَالْجَوَى وَتَزِيغُ عِلْمِكَ بِأَمْنٍ عَلَى الْعَرْشِ
أَسْتَوِي وَنَزَلَ إِلَيْهِ الرَّجْعُ وَالْمُسْتَهْمَى اللَّهُ وَنَحَى عَيْدِكَ الْكَافِرُ
إِلَى وَإِلَيْكَ الْمَذْكُورُ بِكَ وَسَيْدِي خَلَقْتَهُ لَنَا عِصْمَةً وَمَلَاذًا وَ
أَقْبَمَةً لَنَا قَوَامًا وَمَعَادًا وَجَعَلْتَهُ لِلزُّمَيْنِ مِنَّا إِمَامًا مَابِغِيهِ
مِنَّا نَحْبًا وَفُسْلًا مَوْزُونًا بِكَ يَا رَبِّ كَرَامًا وَاجْعَلْ مَسْقَرَهُ
لَنَا مَسْقَرًا وَمَقَامًا وَأَنْعِمَ لَنَا نِعْمَكَ بِقَبْضِكَ إِنَاءًا مَامَنَا
حَتَّى نُورِدَ نَاجِيَانًا لَكَ وَمُرَاقَةً الشُّهُدَاءِ مِنْ خُلَاصَتِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ

عَلَى

[illegible]

و طاف کز شهر او و کج و آن را از آنکه

وَرَجَبَ بِهِ أَكْلَامَ وَصَلَ عَلِيٍّ مُحَمَّدًا وَالْحَمْدُ كَمَا بَعَثَهُ بِحُجْرَةِ كَادِيَانِ
وَأَعَزَّ ذِي الْإِيمَانِ وَبَشَّرَ بِهِ الْأَوَّلَاءَ وَعَظَّمَتْ بِهِ الْبَيْتَ
الْحَرَامَ وَصَلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ وَفِي بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ الْأَخْيَارِ
وَسَلَّمَ تَلَامِيذَ اللَّهِ صَلَّى عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ
أَخِي بَيْتِكَ وَوَلِيِّهِ وَوَصِيِّهِ وَوَزِيرِهِ وَمُسْتَوْدِعِ عَلَيْهِ وَمَوْضِعِ
سِرِّهِ وَأَبِي حَكِيمِهِ وَالنَّاطِقِ مُحَمَّدٍ وَالدَّاعِي إِلَى شَرِّعِيهِ وَ
خَلِيفَةِ فِي شَيْبِهِ وَمُفَرِّجِ الْكُرْبِ عَنْ وَجْهِهِ فَاصْبِرْ الْكَفْرَ وَمُرْغِمِ
الْكُفْرَ وَالَّذِي جَعَلَكَ مِنْ بَيْنِكَ بِمَنْزِلَةِ مُرْسَلٍ مِنْ مُوسَى
اللَّهُمَّ وَالْإِنِّ وَالْأَهْلَ وَالْعَادِلِينَ عَادَاهُ وَأَنْصُرْ مَنْ نَصَرَهُ وَلَحْذِلْ
مَنْ حَذَلَهُ وَالْعَنْ مَنْ نَصَبَ لَهُ مِنْ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَصَلَ عَلَيْهِ
أَفْضَلُ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَاءِكَ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ
أَلَّا تَصِلَ عَلَى الصِّدِّيقِ فَاطِمَةَ الزَّكِيَّةِ حَبِيبَةَ حَبِيبِكَ وَبَيْتِكَ

وَأَمَّ

وَأَمَّ أَجْمَعًا لَكَ وَصَفًا لَكَ لِي تَجْعَلَهَا فَضْلًا وَخَيْرًا عَلَيْهَا
الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ كَرِّ الطَّالِبَ لَهَا مِنْ ظَلَمِهَا وَاسْتَحْفَظْ جُحْظَهَا وَكُنِ
الشَّامُ وَاللَّهُمَّ يَدِيمْ أَوْلَادَهَا الْأَلَاءَ وَكَمَا جَعَلْتَهَا أَمَّ أُمَّةٍ الْهَدَى
وَحَلِيلَةَ صَاحِبِ الْوَلَاءِ وَالْكَرِيمِ عِنْدَ الْمَلِكِ الْأَعْلَى فَصَلِّ
عَلَيْهَا وَعَلَى أَهْلِهَا صَلَوةً تَكْرُمُ بِهَا وَجْهَ أَيْمَانِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَالِهِ وَتُقَرِّبُهَا أَهْلَ دُرِّيَّتِهَا وَأَبْلَغُهَا عَفْوِي فِي هَذِهِ السَّاعَةِ
أَفْضَلُ الْخَيْرِ وَالسَّلَامِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ عِبْدِكَ
وَوَلِيِّكَ وَأَخِي رَسُولِكَ وَسَيِّدِي سَيِّدِي شَبَابِ
أَهْلِ الْجَنَّةِ أَفْضَلُ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلَادِ النَّبِيِّينَ وَ
أَنْزِلْ سَلَامَكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ سَيِّدِ النَّبِيِّينَ وَوَصِيِّ
أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامَ عَلَيْكَ
يَا بْنَ سَيِّدِ الْأَوْصِيَاءِ أَشْهَدُ أَنَّكَ يَا بْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ أَمِيرُ اللَّهِ

وَأَمَّ دُونَكَ وَصَفًا لَكَ لِي تَجْعَلَهَا فَضْلًا وَخَيْرًا عَلَيْهَا
الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ كَرِّ الطَّالِبَ لَهَا مِنْ ظَلَمِهَا وَاسْتَحْفَظْ جُحْظَهَا وَكُنِ
الشَّامُ وَاللَّهُمَّ يَدِيمْ أَوْلَادَهَا الْأَلَاءَ وَكَمَا جَعَلْتَهَا أَمَّ أُمَّةٍ الْهَدَى
وَحَلِيلَةَ صَاحِبِ الْوَلَاءِ وَالْكَرِيمِ عِنْدَ الْمَلِكِ الْأَعْلَى فَصَلِّ
عَلَيْهَا وَعَلَى أَهْلِهَا صَلَوةً تَكْرُمُ بِهَا وَجْهَ أَيْمَانِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَالِهِ وَتُقَرِّبُهَا أَهْلَ دُرِّيَّتِهَا وَأَبْلَغُهَا عَفْوِي فِي هَذِهِ السَّاعَةِ
أَفْضَلُ الْخَيْرِ وَالسَّلَامِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ عِبْدِكَ
وَوَلِيِّكَ وَأَخِي رَسُولِكَ وَسَيِّدِي سَيِّدِي شَبَابِ
أَهْلِ الْجَنَّةِ أَفْضَلُ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلَادِ النَّبِيِّينَ وَ
أَنْزِلْ سَلَامَكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ سَيِّدِ النَّبِيِّينَ وَوَصِيِّ
أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامَ عَلَيْكَ
يَا بْنَ سَيِّدِ الْأَوْصِيَاءِ أَشْهَدُ أَنَّكَ يَا بْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ أَمِيرُ اللَّهِ

عَبْتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 أَنْبِيَاءِ بَاقِي الْعَالَمِ وَأَمَامِ الْهُدَى وَقَائِدِ الْإِيمَانِ وَالْقَوَى وَالْمُحِبِّينَ
 مِنْ عِبَادِكَ اللَّهُمَّ وَكَاجِلَتَهُ عَلَيَّ لِعِبَادِكَ وَمَنَارِ الْبِلَادِ
 وَمُسْتَوْدَعِ الْحِكْمَةِ وَمُزَيَّنِ الْوَحْيِ وَأَمْرِي بِطَاعَتِهِ وَ
 حَذَرِي مِنْ مَعْصِيَتِهِ فَصَلِّ عَلَيْهِ يَا رَبِّ أَصْلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَيْهِ
 أَحَدٌ مِنْ ذُرِّيَّةِ نَبِيِّكَ وَأَصْفِيَاءِكَ وَرُسُلِكَ وَأَمَنَّاكَ
 يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى جَعْفَرٍ ابْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ
 خَازِنِ الْعِلْمِ الدَّاعِي إِلَيْكَ بِالْحَقِّ النُّورِ الْمُبِينِ اللَّهُمَّ وَكَاجِلَتَهُ
 مَعْدِنِ كَلَامِكَ وَوَحْيِكَ وَخَازِنِ عَلَيْكَ وَلِيَانِ تَوْجِيدِكَ
 وَوَلِيِّ أَمْرِكَ وَمُسْتَحْفِظِ دِينِكَ فَصَلِّ عَلَيْهِ أَصْلَ مَا صَلَّيْتَ
 عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَصْفِيَاءِكَ وَنَحْوِكَ إِنَّكَ جَمِيدٌ جَبِيدٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 الْأَمِينِ الْمُؤْمِنِ مُوسَى ابْنِ جَعْفَرٍ الْبَرِّ الْوَفِيِّ الظَّاهِرِ الرَّحْمَنِ النُّورِ

المبين

الْمُبِينِ الْمُجْتَهِدِ الْخَاسِرِ عَلَى كَذِبِكَ اللَّهُمَّ وَكَاجِلَتَهُ عَنْ
 أَنْبَاءِ مَا اسْتَوْدَعَ مِنْ مَزِيدِكَ وَنَهْيِكَ وَحَمَلِ عَلَى الْحَقِّ وَكَابِدِ
 أَهْلَ الْغُرُوفِ وَالشُّكُونِ فَمَا كَانَ يَلْقَى مِنْ جَهْلِ قَوْمِهِ فَصَلِّ عَلَيْهِ
 أَصْلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَطَاعِكَ وَطَعَّ لِعِبَادِكَ
 إِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى الَّذِي رَضَيْتَهُ
 وَرَضَيْتَ بِهِ مِنْ شَيْئِكَ مِنْ خَلْفِكَ اللَّهُمَّ وَكَاجِلَتَهُ حُجَّةً عَلَى
 خَلْفِكَ وَقَائِدًا بِأَمْرِكَ وَنَاصِرًا لِدِينِكَ وَشَهِيدًا عَلَى عِبَادِكَ
 وَكَاتِبًا لِمَنْ فِي السِّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ وَدَعَا إِلَى سَبِيلِكَ بِالْحِكْمَةِ
 وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ فَصَلِّ عَلَيْهِ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ وَلِيِّائِكَ
 وَخَيْرِيكَ مِنْ خَلْفِكَ إِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ
 ابْنِ مُوسَى عَلِمِ الثَّقِيِّ وَنُورِ الْهُدَى وَمَعْدِنِ الْوَفَاءِ وَفَرَعِ الْكَرَامَةِ
 وَخَلِيفَةِ الْأَوْصِيَاءِ وَأَمِيرِكَ عَلَى وَحْيِكَ اللَّهُمَّ وَكَاجِلَتَهُ بِهِ

مِرَافِقًا لَكَ وَاسْتَقَدَّتْ بِهِ مِنْ الْخَيْرِ وَأَرْسَلَتْ بِهِ مِرَافِقًا
وَرَكِبَتْ بِهِ مِنْ تَرْكِي صَلَافِي عَلَيْهِ أَفْضَلُ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ
مِرَافِقًا لَكَ وَتَقِيَةً وَصِيًّا لَكَ أَنْكَرَ بِحُكْمِ اللَّهِ صَلَافِي
عَلَى ابْنِ مُحَمَّدٍ وَصِيٍّ لَا وَصِيَاءَ وَامَامَ لَا نَفِيَاءَ وَخَلِيفَةً أَمَنَةً
الَّذِينَ وَالْحَمْدُ عَلَى الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ اللَّهُمَّ كَمَا جَعَلْتَ نُورَ الْبَصِيصِ
بِهِ الْمُؤْمِنُونَ فَلْيَسِّرْ لِي سَبِيلِي مِنْ نَوَالِكَ وَانْدُدْ بِالْكَالِمِ مِنْ عِيَالِكَ
وَصَلِّ رِبَا سَلَامٍ وَذَكْرًا بِأَمَانِكَ وَأَحْلِلْ حَلَالَكَ وَحَرِّمْ حَرَامَكَ وَ
يَا بَنِي سَمَاءٍ وَفِيهِ صَلَافِي عَلَيْهِ أَفْضَلُ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ
مِرَافِقًا لَكَ وَذُرِّيَّةً أَنْبِيَاءُكَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ
عَلَى الْحَسَنِ ابْنِ عَلِيٍّ الْأَبَرِّ النَّفِيِّ الصَّادِقِ الْفَوَّافِ الْمُخَيَّرِ الْخَارِجِ
عَلَيْكَ وَالْمَذْكُورِ بِنُوحٍ جَدِّكَ وَوَلِيِّ امْرَأَتِكَ وَخَلِيفَةِ أَمَّةٍ الدِّينِ

أَهْلُ الدِّينِ

أَهْلُ الدِّينِ الزَّاهِدِينَ وَالْحَمْدُ عَلَى أَفْضَلِ الدُّنْيَا صَلَافِي عَلَيْهِ يَارَبِّ
أَفْضَلُ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَصْفِيَاءِكَ وَنَحْوِكَ وَأَوْلَا دُرِّيَّةً
يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى وَائِيكَ وَابْنِ أَوْفِيَّةٍ لَكَ الدِّينِ
فَرَحْتَ طَاعَتَهُمْ وَأَوْجِبْتَ حَقَّهُمْ وَأَذْهَبْتَ عَنْهُمْ الرِّجْسَ وَ
طَهَّرْتَ نَفْسَهُمْ يَطْهَرُ اللَّهُمَّ أَنْصُرْهُ وَأَنْصُرْ بِهِ لَدُنَّكَ وَأَنْصُرْ بِهِ
أَوْلِيَاءَكَ وَأَوْلِيَاءَهُ وَسَبْعَتَهُ وَأَنْصُرْهُ وَاجْعَلْنَا مِنْهُمْ اللَّهُمَّ
أَعْلَمُ مِنْ شَيْءٍ كُلِّ بَاغٍ وَطَاغٍ وَمِنْ شَيْءٍ جَمِيعِ خَلْقِكَ وَاحْفَظْهُ
مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَعَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ وَاحْرُسْهُ
وَأَمْنَهُ مِنْ أَنْ يَوْصَلَ إِلَيْهِ لِيُؤْذَى وَاحْفَظْهُ مِنْ رُسُولِكَ وَالْ
رُسُولِكَ وَأَظْهَرُ بِهِ الْعَدْلَ وَأَبْدَنُ بِالْأَنْصُرِ وَأَنْصُرْ نَاصِرَهُ وَخَالِكَ
خَادِمَهُ وَأَقْصِمُ بِهِ جَبَابَةَ الْكَفَرَةِ وَأَقْتُلْ بِهِ الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِينَ
وَجَمِيعَ الْمُلْحِدِينَ بِحَبْتِ كَانُوا مِنْ مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا وَبَيْنَهَا

أَهْلُ الدِّينِ

وَبِحَرَمِهَا وَأَمَّا رِيَّةُ الْأَرْضِ عَدْلًا وَأَظْهَرَ بِدِهِ بِرَبِّكَ عَلَيْهِ وَالْإِلَه

الْإِسْلَامُ وَاجْعَلْ لِي اللَّهُمَّ مِنْ أَتْبَاعِهِ وَأَعْوَانِهِ وَأَتَابِعِهِ وَشِبَعِهِ

وَأَرْفِي فِي آلِ مُحَمَّدٍ مَا يَأْتِي مَلَكُوتُكَ فِي عَدْوِهِمْ مَا يَجِدُ رُفُوتُ

إِلَهَ الْحَقِّ أَهْبِثْ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ نَمَازِهِمْ وَاجْعَلْ لَهُمْ مَخْصُوصَ

دُورَةٍ وَمَا هُوَ نَيْتُ نَمَازِهِمْ شَيْءٌ لَمْ يَخْصُصْ بِوَقْتِي نَدَارُ نَدَا وَنَحْمَلُ

كُلَّ بَعَثَةٍ مَاهِي عَرَفِي عَالَمًا دَارُكَ وَدَارُكَ فَتَصِلُ اسْتِغْفَارُكَ

دَرَبَانِ نَمَازَاتِ وَبَدَا نَكَا بِرِ نَمَازِ وَاجْعَلْ نَزْدُكَ وَفَاتِ خُفِ

مَا مَخْرَاجِ كُلِّ كِبَرَةٍ وَخَوَاهُ بَعْضُ دُورِ زَلَّةٍ كَمْ زَمِينِ بَارِزِ وَشَهْوَرِ اسْتِغْفَارِ

إِبْرِي كَمَا نِجَابِ سَمَانِ حَادِثِ شُودِ كَمْ مَوْجِبِ خُوفِ غَالِبِ خَلْقِ كَرَمِ دَارِ

نَمَازِ وَاجِبِ بَشُودِ مَا نَدَا دِهَائِ بَسِيَارِ شُدِ بَدَا كَمْ بِرِ خَلْقِ عَادِ نِشَادِ

خَوَاهُ رَنَكِ بَارِ شُدِ وَخَوَاهُ نِيَا شُدِ وَصَاعِفِهَا عَظِيمِ وَرَعْدِهَا بَسِيَارِ

شُدِ بَدَا تَارِ بِلِ شَدْنِ هَوَا وَامْثَالِ إِنْهَا وَابْنِ قَوْلِ قَوْلِ كَيْفِيَّتِ ابْنِ

نَمَازِ اسْتِغْفَارِ كَمْ فَصْلِ كَمْ نَمَازِ اقْتَابِ كَرَمِ نَامَا كَرَمِ يَزُولُ لَهْ يَا أَيَاتِ

مَبِينِ إِذَا انْجَسَتْ نَكَلُ وَاجْعَلْ بَرِي رِضَائِ خَدَائِرِ إِلَى اللَّهِ بِرِ تَكْبِيرِ

أَحْرَامِ بَكُودِ وَجَدِ وَبَكُودِ بِنُجْوَانِ دِرِ كُوعِ كَنْدِ بِرِ سِرِ بَرِ دَرِ سُنَّتِ اللَّهِ

دُورِ سِرِ دَرِ اسْتِغْفَارِ اللَّهِ أَكْبَرِ بَكُودِ بِرِ جَدِ وَسُورِ بِنُجْوَانِ دِرِ كُوعِ كَنْدِ نَامَا

بِنِجْرِ كُوعِ بَعْلِ وَرُفُوتِ دَرِ كُوعِ بِنِجْمِ كَمْ سِرِ بَرِ دَرِ سَمِعِ اللَّهُ لِنِ حَمْدِ بَكُودِ

بعد از آن

بعد از آن سجود و دو سجده بخواند و پس از آن بگوید یا ایها الله یا ارحم الراحمین

و بعد از آن در هر سجده شصت مرتبه یا ارحم الراحمین بخواند و بعد از آن بگوید یا ایها الله یا ارحم الراحمین

و بعد از آن در هر سجده شصت مرتبه یا ارحم الراحمین بخواند و بعد از آن بگوید یا ایها الله یا ارحم الراحمین

و بعد از آن در هر سجده شصت مرتبه یا ارحم الراحمین بخواند و بعد از آن بگوید یا ایها الله یا ارحم الراحمین

و بعد از آن در هر سجده شصت مرتبه یا ارحم الراحمین بخواند و بعد از آن بگوید یا ایها الله یا ارحم الراحمین

و بعد از آن در هر سجده شصت مرتبه یا ارحم الراحمین بخواند و بعد از آن بگوید یا ایها الله یا ارحم الراحمین

و بعد از آن در هر سجده شصت مرتبه یا ارحم الراحمین بخواند و بعد از آن بگوید یا ایها الله یا ارحم الراحمین

و بعد از آن در هر سجده شصت مرتبه یا ارحم الراحمین بخواند و بعد از آن بگوید یا ایها الله یا ارحم الراحمین

و بعد از آن در هر سجده شصت مرتبه یا ارحم الراحمین بخواند و بعد از آن بگوید یا ایها الله یا ارحم الراحمین

و بعد از آن در هر سجده شصت مرتبه یا ارحم الراحمین بخواند و بعد از آن بگوید یا ایها الله یا ارحم الراحمین

و بعد از آن در هر سجده شصت مرتبه یا ارحم الراحمین بخواند و بعد از آن بگوید یا ایها الله یا ارحم الراحمین

و بعد از آن در هر سجده شصت مرتبه یا ارحم الراحمین بخواند و بعد از آن بگوید یا ایها الله یا ارحم الراحمین

و بعد از آن در هر سجده شصت مرتبه یا ارحم الراحمین بخواند و بعد از آن بگوید یا ایها الله یا ارحم الراحمین

است بدان طایفه پسندیدند حضرت صادق علیه السلام را طایفه کرده است که
 فرمودند ما درم طایفه دو رکعت نماز یک که بجزیل علم او کرده بود در رکعت اول بعد
 از حمد صد مرتبه سوره قل و در رکعت دوم صد مرتبه سوره توحید بخوانند و چون
 سلام بکنند بپندارند بخوانند سبحان ذی العزیز الشایع المبین سبحان ذی
 الجلال الباذخ العظیم سبحان ذی الملک الفخیر القدیم سبحان من
 لیس البقیة و الجمال سبحان من ردی بالنیور و الوفاء سبحان من
 بری کما لکن فی الصفا سبحان من بری وقع الطیر فی الهواء سبحان
 من هو کذا لا هکذا غیره و منید گفت ما سنک در روایت
 دیگر وارد شد که بعد از این نماز تسبیح مشهور حضرت صادق علیه السلام را
 که بعد از هر نماز خوانده میبود بخوانند و بعد از آن صد مرتبه صلوات بر محمد و آل
 محمد بفرستند **فصل** در وصلح این نماز و امر سهل و آسان کرده است و گفته است که
 چون سلام بگویی تسبیح طایفه را بخوان و بپندارند بخوان یعنی غائی که پیش میروی
 شد پس گفت است که سزاوار است برای کسی که این نماز را بکند و از این دعا قافله
 شود و از قافله او را برهنه کند و بعد از هر دو سجده تسبیح طایفه را بخواند
 رساند که جامه در میان مانع نباشد و دعا کند و حاجات خود را از خدا طلب
 نماید و در سجده این دعا بخواند یا من لکین غیره رب یدعی یا من لکین قومه

ای گوشت می خورد و می آشامد و می گوشت می خورد و می آشامد

ایله یجشی یا من لکین دونه ملک یجشی یا من لکین که و در بوقت
 یا من لکین که حاجت برشی یا من لکین که ثواب یعنی یا من لا
 بر داد علی کثرة السؤال لا کرم وجود و علی کثرة الدنوی لا
 عقو او صفا صل علی محمد و آل محمد و افضل و کذا و کذا پس
 بجای کذا و کذا حاجات خود را بگویند و در بیان فضیلت و کثرت احکام
 نماز حضرت جعفر طیار است بدان که این نماز از جمله متواترات و خاصه
 پسندهای معبرین طایفه کرده اند و عارفان نیز از نماز تسبیح پندارند
 مگر در این از ایشان اشنا اکثر ایشان باعتبار عدل و باطنی که با اسیر المؤمنین
 علیه السلام و قاریان حضرت دارند این نماز را باعتبار عریضه صلی الله
 و اله و نبی ذاده اند و بعد از نوافل شب از روزی نماز می بخشد و سخت سند و
 کثرت ثواب باین نماز پندارند **فصل** در معبر از حضرت امام زین العابدین علیه
 السلام منقول که چون جعفر طیار برادر حضرت امام المؤمنین علیه السلام
 از همی در حدیث مر اجع بود در روزی آمد که فتح خیر بدست حضرت امام المؤمنین
 علیه السلام شد بود حضرت رسول صلی الله علیه و اله بعد رسالت
 باین بر تائب باستقبال او شتافت چون جعفر نظرش بر جمال علمیم المثال آن
 حضرت افتاد مشتاقا نه بجا نیامد حضرت دوید حضرت را و در بر گرفت و دست
 در گردن او در آورد و ساعی با او سخن گفت پس بر نایقه خضیا سوار شد و

ای گوشت می خورد و می آشامد و می گوشت می خورد و می آشامد

ای گوشت می خورد و می آشامد و می گوشت می خورد و می آشامد

ای گوشت می خورد و می آشامد و می گوشت می خورد و می آشامد

ای گوشت می خورد و می آشامد و می گوشت می خورد و می آشامد

ای گوشت می خورد و می آشامد و می گوشت می خورد و می آشامد

ای گوشت می خورد و می آشامد و می گوشت می خورد و می آشامد

ای گوشت می خورد و می آشامد و می گوشت می خورد و می آشامد

ای گوشت می خورد و می آشامد و می گوشت می خورد و می آشامد

ای گوشت می خورد و می آشامد و می گوشت می خورد و می آشامد

ای گوشت می خورد و می آشامد و می گوشت می خورد و می آشامد

ای گوشت می خورد و می آشامد و می گوشت می خورد و می آشامد

ای گوشت می خورد و می آشامد و می گوشت می خورد و می آشامد

ای گوشت می خورد و می آشامد و می گوشت می خورد و می آشامد

ای گوشت می خورد و می آشامد و می گوشت می خورد و می آشامد

جعفر را در بیت خود ساخت چون نام برآورد حضرت فرمود که ای جعفر ای برادر
 پیوسته من بزرگترین نسبت بنویس خواهی تو را عطیه کرد از عطیه بدو پیوسته ای
 تو را برکتی هم مردم کان کردند که مالی جز این از غنایم خبر با و عطا خواهد فرمود
 جعفر گفت بلی بدو داده اند فلانی تو را بدین حضرت نماز تسبیح را با و بیاموز نمود
 و حضرت صادق علیه السلام فرمود که صفته اینست که آن چهار رکعت است
 نهفتد و بدو سلام و در رکعت اول بعد از حمد سوره اذا زلزلت بخواند و در رکعت
 دوم سوره الفاتحه و در رکعت سوم سوره الفاتحه و در رکعت چهارم
 سوره الفاتحه و در رکعت بعد از فرائض از قرآن یا نوره منبیه بگوئی
 سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و لا اله الا الله و لا اله الا الله و لا اله الا الله
 و بعد از تسبیح و چون سوره کوثر بر می آید ده مرتبه و در سجده اول ده مرتبه
 و بعد از سوره برآوردن ده مرتبه و در سجده دوم ده مرتبه و بعد از سوره برآوردن
 پیش از آنکه برخیزد ده مرتبه و در هر چهار رکعت چهل مرتبه تسبیح بخواند
 مرتبه شود و هر روز دو مرتبه تسبیح خوانده باشد **تسبیح** معنی برکت حضرت رسول
 صلی الله علیه و آله فرمود که هر روز بکنی چهار مرتبه از برای تو از دنیا و
 آنچه در آنست و اگر هر روز بکنی که هفتاد مرتبه در میان دو نماز کرده
 از زمین شود و اگر در هر جمعه بکنی یا در هر ماهی که مرید یا در سالی که مرید
 بکنی هرگاه که در میان دو نماز کرده از زمین شود و بر او است معجزه بکر اگر
 بعد از رکعت باها و بعد از رکعت بیانیانها که بر تو باشد خدا بسیار مرزد
 و اگر از جنگ که میمانی باشی که بدو بر کنایه خدا تو را بسیار مرزد و بر تو

دیگر

دیگر اگر توانی هر روز بکن و اگر توانی ماهی بکار و اگر توانی سال بکار و اگر
 توانی در عمر خود بکار بکنی تا خدا کارها را صغیر و بزرگ و ناز و گهت و عجل
 و خطای تو را بسیار مرزد **تسبیح** دعا ای که در این تسبیح یکصد مرتبه و بعد از حضرت
 صادق علیه السلام روایت کرده که در میان آخر نماز جعفر طیار چون از تسبیح
 فارغ شوی بگو سبحان من لیس العز و الاوقار سبحان من تعطی بالحد
 و کرم به سبحان من لا یبغی التسخیر الا که سبحان من احصی
 کل شیء علیه سبحان ذی المن و النعم سبحان ذی القدر
 و الامر اللهم انی استأثرت بعافید العز من عرشک و منتهی
 الرحمة من کنایک و یا سمک الاعظم و کما یاک التامه
 الی تمک صدقه و عدل اصل علی محمد و اهل بیت پس
 حاجات خود را ذکر کند و شیخ در مصباح این دعا روایت کرده با این روایت
 سبحان ذی القدر و الاکرم سبحان ذی العز و الفضل
 سبحان ذی القوه و الطول اللهم انی استأثرت بالخرق و البصر
 شیخ و سید از مفضل بن عمر روایت کرده اند که گفت در یک روزی حضرت
 امام جعفر صادق علیه السلام نماز جعفر را بخواند پس این دعا خواند

بِمِنْ تَقْبَلِي وَمِنْ الشَّاسِ اَجْمَعِينَ يَا كَرِيمُ يَا جَوَادُ اللَّهُمَّ ارْزُقْ صَالِحِي
مِنْ الصَّلَوةِ اِنْغَاءَ مَرَضَانِكَ وَطَلَبَ نَائِلِكَ وَمَعْرِفَةَ رَحْمَتِكَ وَرِجَاءَ
رِفْدِكَ وَجَانِزَتِكَ وَعَظِيمَ عَقُولِكَ وَقَدِيمَ عَفْوَانِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْقُطْهَا فِي عِلْبَيْنِ وَتَقَبَّلْهَا مِنِّي وَاجْعَلْ
نَائِلَكَ وَمَعْرِفَتَكَ وَرِجَاءَ مَا ارْجُو مِنْكَ فَكَأَنَّكَ رَقَبَتِي مِنَ الشَّارِ
وَالْقَوْرِ وَالْجَحْدِ وَمَا جَعَلَ مِنْ أَوَالِغِ النَّعِيمِ وَزَحْزَحِ مِنَ الْحَوْرِ
الْعَيْنِ وَاجْعَلْ جَانِزَتِي مِنْكَ الْعَفْوُ مِنَ الشَّارِ وَعَفْوَانِي دُنُوبِي وَ
دُنُوبِي وَالِدَيْكَ وَمَا وَلَدَا وَجَمِيعِ اخْوَانِي وَلِخَوَاتِي الْمُؤْمِنِينَ وَ
الْمُؤْمِنَاتِ وَالسَّالِحِينَ وَالسَّالِمَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ وَ
أَرْسَلْ دُعَائِي وَرَحْمَ صَرْحِي وَنِدَائِي وَلَا تُرْدِي خَائِبًا
خَائِبًا وَأَقْلِبْ خَائِبًا مُرْجُومًا مُسْتَجَابًا دُعَائِي مَغْفُورًا إِلَى
أَرْحَمِ الرَّاحِمِينَ يَا عَظِيمُ يَا عَظِيمُ يَا عَظِيمُ قَدْ عَظُمَ الذَّنْبُ مِنْ عَجْزِي
فَلْيَغْفِرْ

فَلْيَغْفِرْ

فَلْيَغْفِرْ الْعَفْوَانِيكَ يَا حَسَنَ الْخَائِرِ يَا وَاسِعَ الْغَفْرِ يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ
يَا رَحِيمَ يَا فَاحًا بِالْخَيْرَاتِ يَا مُغْفِرَ الْمُنْثَلَاتِ يَا مُكَامِلَ الرِّقَابِ
مِنْ الشَّارِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَفَكَ رَقَبَتِي مِنَ الشَّارِ وَاجْعَلْ
سُؤْلِي وَاسْتِجِبْ دُعَائِي وَارْحَمْ صَرْحِي وَصَرْحِي وَنِدَائِي وَارْحَمْ
خَوَاتِمَ كَلِمَاتِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَدِينِي مَا دَكَّرْتُ مِنْهَا وَمَا لَمْ أَدْكُرْ
وَأَجْعَلْ لِي فِي ذَلِكَ الْخَيْرَ وَلَا تُرْدِي خَائِبًا خَائِبًا وَأَقْلِبْ مُغْلِبًا
مُغْلِبًا مُسْتَجَابًا إِلَى دُعَائِي مَغْفُورًا إِلَى رَحْمَتِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
يَا أَلْفَا سَمِ يَا رَسُولَ اللَّهِ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ يَا عَبْدَ كَامِلٍ وَمَوْلَا كَامِلٍ
عَبْدُكَ مُسْتَكِيمٌ وَلَا مُسْتَكْبِرٌ خَاضِعٌ دَلِيلٌ عَبْدٌ مُفْرَقٌ مِمَّنْ تَك
يُحِبُّكَ مُعْصَمٌ مِنْ دُنُوبِي وَلَا يُبَالِي بِكَ الْغَرْبُ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى يَا كَامِلًا
وَأَوْسَلَ إِلَى اللَّهِ بِكَ وَأَفْلَحَ مَكْمَلًا بَيْنَ يَدَيِ حَوَائِجِي إِلَى اللَّهِ
جَلَّ وَعَزَّ فَاسْتَعِزَّ لِي فِي فَكَأَنَّكَ رَقَبَتِي مِنَ الشَّارِ وَعَفْوَانِي دُنُوبِي
فَلْيَغْفِرْ

فَلْيَغْفِرْ

وَاِجَابَةُ دُعَائِي اَللّٰهُمَّ فَصِّلْ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهٖ وَتَقَبَّلْ دُعَائِي

وَاغْفِرْ لِي يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ **قَامًا** احكام اين نماز در چند مفصل

از این معنی با هم **قول** اند که مشهور میان علما و افغان است که نماز جعفر را
بجای اوقات شریفان روزی بیستون کرد که بهتر و حساب شود و همچنین بدین
منای نافله بیستون **مکرر** و احادیث بر این مضامین وارد شده است و بعضی
تجویز کرده اند که نماز جعفر را از اذان و اذان بعد از آن بگفت نماز جعفر را بنشیند و نماز
از خود بپوشد و لکن هر طریقی که **خیر** و آیات وارد شده و اکثر علما گفته اند
که کسیکه ضرورتی و تعجیلی داشته باشد نماز جعفر را بدین پنج سجده بخواند
آورده و پنج سجده را در آن بخواند **بدین** حدیث صحیح وارد شده است که کسیکه
گفت نماز جعفر را بکند و او را از ضرورتی روی دهد میتواند بی آنکه بخوابد
و در رکعت دیگر از دو رکعت دیگر بکند و اگر بدین عمل چنین نکند و همه را
با هم بکند بهتر است **بخلاف** روایت عسکری نماز جعفر را ششم علیه السلام وارد
شده است که کسیکه پنج سجده نماز جعفر را در موضعی فراموش کند و هر وقت
که بخاطر این آید بخواند از نماز عسکری تعزیر بر حکم شده است و اگر بر این روایت
عمل کند ظاهر این است که **بسیج** خلاف آن تعزیر بر سوره ها که مستحب است که
در این نماز خوانده شود و مشهور است که در رکعت اول از زلزال و در رکعت دوم از **الحاد**
و در سیم از **الحاد** نصر الله و در چهارم فل و الله احد بخواند و این با او بود و در
در رکعت اول و الحاد باشد و در دوم از زلزال گفته اند و در و این در اول از

فلذلك

زلف و درویش و اَلحَادِثَةُ الله و در کتب انا انزلناه و در چهارم سورة نوح و
وارد شدن است و در روايت صحيحي وارد شد است که در هر رکعت سوره
علی ایها الکافرون و قل هو الله احد هر دو را بخواند و در روايت ديگر وارد
شد است که هر يك سوره بخواند و در روايت ديگر با يوبه گفته است که هر يك
يا سوره نوح يا سوره که در روايت ديگر هر يك يا سوره اول و سيم افضل است
ششم شهور است که پنج تا بعد از عيد از محرم و در هر رکعت اول و سيم نشسته بخواند
و بعضي گفته اند بعد از برخاستن بر رکعت ديگر پيش از قرائت بخواند و عمل
بمشهور اول است **هفتم** بعضي گفته اند که چهار رکعت بکلام ميکنند و ششم
واقعي و سواد است چنانچه گذشت **هشتم** شهوريان علم است که پنج تا
از غدا که پيش از رکعت خواند بعد از قرائت يا بايد خواند و با يوبه موافق
بعضي از روايات قابل شد است که محرم است همان آنکه پيش از قرائت بخواند
يا بعد از قرائت و عمل بمشهور واقعي و اول است **تسليم** در بيان فضيلت
و اعمال روز نوروز است بدانکه در ميان علم و در بعضي روز نوروز و خلاف دين
هست بعضي گفته اند هم يا از استازما همای روي و بعضي گفته اند نه هم
شبابت و مشهور است که اول انتقال شهر است بپنج حمل چنانچه در اين
از نه معمول است و باطل است در کتاب بخارا لاخوان بط عظيمي داده ام و پسراله
کتاب آخر ذکر آنها را در ويگان خفيه مي بيند و نوروز که در اين از نه مشهور است
افزون بصواب است ضبط است و در حساب که شاي اعمال و از اين روز بگذرانند
ظاهر اينديست **نا** فضيلت و اعمال روز ياسا سيد مشير از معنی آن خبر است که

نصف

انوار احباب حضرت صادق علیه السلام بوده است منقول است که گفت و
روز نوروز بخندد حضرت صادق سلام جعفر صادق علیه السلام و بگوید که ای
میشناوی ای پسر و زهره که غداي تو شویم یا پوزیت که غداي انعام میکنند و در
پوزیت خفا و هله با تباری می کند که هر می پرسند حضرت فرموده که سوگند دایم
میکنم بخدا که هر که در روز که منعه است که از تعظیم کردن زینت مکرر است
از هر چه که تعظیم میکند از برای روزی که غدا غدا باشد و غداي من
داشتن این بزرگ شفا محبوب تر است از من و از آنکه در مکان من زند شوند
و دشمنان من بمیرند حضرت فرمود ای علی که دستت یک روز نوروز زینت که
خداست خانه و تعالی از او نوروزی است که کار از او واضح ایشان گرفتند و روز
است که او را بسیار که پرسند و زاری و شکری که از او دهند و در بندگی
و بر بندن هیچ چیز از او شکری و اندک ایمان بیاورند و بر بندگان و بر
و جبهای او بر خلق و امانان و پیروان او دین و ائمه معصومین صلوات الله
علیهم اجمعین و این روز زینت که در او از انبیا صلوات الله علیه و ابدای
است که در دستان و زینت است و کلاه و شکوفای زمین ازین شد است
و در پوزیت شفیق فوج بعد از طوفان بر کج جوی قرار گرفته است و پوزیت
که تعالی جوی نمیشد چندین هزار کس که از سر که کشند بعضی از طاعون
و بسیار که خداوند تقاریر را بر این بداند و نه که استخوانشان بودند
و پیغمبر از غیر از خدا با استخوانها که درش و از خود که در او
نیاید که چگونه این استخوانهای او بسوی من و از آن میگردانند بر صفای حق

فرہستاد

فرستاد حیوی کو که امیر یزید را استغوا نهاده ایشان در همان جا بپای خود که
هستند برین صحنه که در همه بعد از آن رخ نمیداد و این قول سال و نفس و
عزم است و با این نسبت نسبت شد که در این روز بایکدی برین اندام این خود یزید
و غل کنند و حضا را در آن مجید اشاره با بر بسته نموده است در آنجا که
فرموده اَلَّذِي اَلَيْكَ الْخَبْرُ امْرُؤٌ ظَالِمٌ غَافٍ وَهُمْ اَوْفَوْا حَدَّ الْمَوْتِ فَصَالِ
كُلَّمَا تَلَّوْا اَنْتُمْ لِكَيْفَاكُمْ وَتَقْتُلَانِ كَيْفَا مَكِيدَةٍ اِنْ بَغَى حَضْرَتٌ قَبْلَ يَوْمِ يَوْمِ
فرمود که ایشان بی هزار کسی بودند و نفرمود که در این روز یزید بی حضرت رسول
صلی الله علیه و آله بجای نازل شد یعنی در روز نوروز و اوقات روز و بیست و نه که
بدین هفت ماه مبارک درجست و فرمود که این روز بیک حضرت رسالت پنا
صلی الله علیه و آله نهاده است که اقرش را در میگه شک و حضرت را بر میم
عاب ما السلام یزید و این روزهای کاخر از آن شک نوازل اشاره است با آنکه بی
و شبیه روایت کرده اند بطرفی آنکه شیخ حضرت رسالت صلی الله علیه
حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را با خود مجید الحرام آورد و حضرت امیر را امر
کرد که بروش آنحضرت بالا رفت و نهاده کاخ را از این آورد و شک پس مراد
اینست که در شب این روز بود و فرمود که در این روز حضرت رسول صلی الله علیه و آله
مرکز و صاحب خود را که بیست کند با امیر المؤمنین علیه السلام و افرار کند
که او اندیشه نموناست یعنی روز غدیر این روز بوده یا نوروز که سر کرده است
مخاطب را که بود و بر علی سلام کرد بدو و بداند که السلام علیک یا امیر المؤمنین
این روز بود و فرمود که در این روز حضرت رسول حضرت امیر را فرستاد و ابوابی

الحجيم الى عهدك يا شهادك ان لا اله الا انت وحدك لا
شريك لك واتخذك صلى الله عليه واله عبدا ورسولا
وان الشاة اية لا رب فيها وانك تعبت من عبور وان
الحساب حق وان الجنة حق وما وعد الله فيها من النعيم الا لك
والشرب والاكل حق وان النار حق وان الابدان حق وان الدين
كنا وصف وان الاسلام كما شرعت وان القول كما قلت و
ان الفزان كما اقرت وانك انت الله الحق المبين وان عهدك اليك
في دار الدنيا اني ربي بك ربنا وبلا اسلام ديننا ونحمد
صلى الله عليه واله بنينا وعلمنا يا ما وبالفزان كما بان
اكمل دينك عليهم السلام اجمعين اللهم انت
تعني عندك شديدي ورجائي عندك كبري وعدي عندك الامور
التي تزل في وانت في نعمتي والهي والاهي باقي صبرا على محمل

والله

والله ولا تعجلني الى تعني طرفة عين ابد وان في جسمي وحشي
واجعل لي عندك عهدا يوم الفناء مندورا بين حصن رسول
صلى الله عليه واله فرموده ان عهد پيمان ميثاق با خدا در روزي كه
بجزا دهد وصيت كند و وصية لازم و واجب بر هر مسلماني و حنيفه اعتقاد
چنانچه در حجاب المشيبي ذكر کرده ام دوست كند و مهر كه همان رسالت
نار و بيان كه از بندگان در جوار خدا رخصت رفا هر شود بايد دعا را تكرار
بخواند اللهم اغفر لي اكثر من موصيتك و اقل من غير طاعتك
تا بيان كند بر او اسان كند و بايد كه اولاد و خویشان و برادران و فرزندان
ساخته اند و آنها نكند از نزد او فرار و دعا بخواند و سون و بر و انشا فاش
او بخواند و اعتقاد بوجدان و صفات كمال الهی و رسالت حضرت
رسول و امامان ائمه هدی علیه السلام بنصب و اعتقاد و محبت و
دوخت و سوال قبر سابر اعتقاد حق را تكرار تا بيان او كند كه بگوید و بايد
او خواند و كر بنوا بخواند نزد او بخواند و دعاي عدله را بر او بخواند
اگر چه نكند و مضامين از او روا گفتار كه در بايقوت شيطان بر او رس
نبايد كه او را از دين بركرد و اندوايد كل مطيع لا اله الا الله يسبح و بگوید
و تكرار نماز و كند و بركرد كه در حدیث معتبره و روشد است كه هر كه از صغیر
لا اله الا الله را شدد داخل بهشت شود و در حدیث معتبره از حضرت ابا محمد

به اوها پیش کشند و او را بجا دوشی یا جامه پوشانند و قرآن نزل و او پیش
 و نودش بر دارند که بپندارند جمع شدن مؤمنان که از شباهت روح و مویش
 و اگر شبیه باشد تا یقین نشود مرگش بر ندارد و از حضرت صادق علیه
 السلام منقولست که سزاوار است که برادران مؤمنان خبر کنند برودن و نا
 بخانه او حاضر گردند و بر او نماز گذارند و از برای او استغفار کنند و میت
 و ایشان همه ثواب ببرند و در حدیث حسن از حضرت صادق علیه السلام
 منقولست که چون مؤمن را خبر میگزارند و اندامیکند که اول عطا فی که
 تو را دادیم بهشت اول عطا فی که دادیم آنها را که با جنازه تو آمدند از پیش
 کاهانت و در حدیث دیگر فرمود که اول تحفه که بخون میدهند در روز
 که پسر از پدر مرگد که هر از جنازه او بوده است و در حدیث دیگر فرمود که
 هر که مرگد از جنازه مؤمنی را نا او را دفن کنند در قیامت
 هفتاد ملک بر او بکارند که مرگ او را بنمایند و استغفار برای او کنند و قبر
 تا موی حساب و فرمود که هر که با کفر جنازه را بکشد بی هیچ کاه کبر و
 امر بین شود و اگر جهل و طغیانی کرد از کاهان برودن او یا بد که جنازه را
 چهار کس بردارند و بهشتی برای یک یک شیع جنازه کنند اول در شب
 میت را که جانب چپ جنازه است بدوش راست خود بردارند پس پای راست
 میت را باز بدوش راست بردارند و از پیش جنازه بروند و با چپ میت را بدوش
 چپ خود بردارند و دست چپ میت را که در جانب راست جنازه است بدوش چپ
 بردارند و چون خواهد که با دیگر نرسد از پیش جنازه نرود بلکه از جانب

دش جنازه بر گرد و باز همان روش نرسد چنان آورد و اگر علمای بر عکس کنند
 که اول با بدشت است جنازه میکشند پس پای راست پس پای چپ پس
 بدشت چپ و اول موافق احادیث معتبره و اولی است اگر مرد و یا بعل و زن
 بهشت است و اصل است که عطف جنازه یا به اوها راه رود و پیش جنازه نرود
 و ظاهر اگر احادیث است که اگر جنازه مؤمن باشد پیش جنازه راه رفتن خوب
 است و در جنازه خلاف عده خوب نیست زیرا که ملائکه او را استغفار
 بعد از یک کنند و با جنازه سوان رفتن یک گروه است و از حضرت رسول
 صلی الله علیه و آله منقولست که هر که جنازه را بسپند و بپندارند بخواند
 الله اکبر هدا ما وعدنا الله ورسوله و صدق الله ورسوله اللهم زنا
 ایمانا و تسلیما الحمد لله الذی عززنا بالهدی و مهمل العباد بالموت
 همه ملک در آسمان نمایند که مرگد که به کشتن از برای ترحم بر او از حضرت
 صادق علیه السلام منقولست که در حال برداشتن جنازه این دعا بخوانند
 بسم الله و یا الله اللهم صل علی محمد و آل محمد و اغفر للمؤمنین و المؤمنات
 و منقولست که حضرت امام زین العابدین علیه السلام مرگد جنازه میباید
 بیک گفت الحمد لله الذی کرمنا بحمل علی من التواد الخیر و زنا نرا
 شیع جنازه ستن بدشت بعضی گفت اندک جنازه را بسیار بردن بدست
 مکرر و سینه مجمره برودن با جنازه که است دارد و در روزی رخ بردن خوب نیست

واسطه آنست و در شجره کثرت مکرر میگردد و یکی از آنکه میباید از ظاهر و خود بخاطر
 و صورت باطل که حق تعالی در غسل دادن و شستن است بداند که احکام میت
 از غسل دادن و دفن کردن و نماز کردن و غیره بر میت واجب است و میت را
 کفایت میکند یعنی بر همه واجب است و اگر یکی بکند از همه ساقط میشود و اگر همه
 نکرده اند همه عاقبت میشوند و مشهور میان علما آنست که ولایت اربعه یعنی
 بولایت میت داد و دفن ریختن و دیگری شستن و عبا آنها نمیشوند و میت را
 در راه و اولاد زندان و شوهر و اولاد دیگر آنرا و عوطا آنست که در میت
 خود غسل ندهد و غسل و نماز و سایر احکام میت واجب برای وی نیست عبا
 انقضای عمری و در سنی و سایر غیره مخالفان در خلافت و ظاهر واجب نمیدانند
 مگر در حال تنگی و شهید میگویند که در جمعا با امام گشته شد باشد و در جمعه
 مرده باشد و او غسل نمیدهند و گفته اند بکند بلکه نماز میکند و احوال آنها
 که پوشیده است دفن میکنند و بعضی گفته اند که در هر جمعه حاجتی که گشته
 شود چون است و خالی از تقوی نیست و مشهور میان احوال آنست که هرگاه
 از میت عضو بیافت شود که در آن استخوان باشد بشویند و گفته اند بکند
 و دفن میکنند و بعضی گفته اند را در اینجا واجب دانسته اند و اگر نه بیفتد
 که در دل مرده باشد نماز بر میت بکند و در عوطا آنست که بر پینه زان آنها
 بنیاید یا زنجیر کنند و همچنین اگر جمیع استخوانهای میت را بیاورند و عضو
 که بی استخوان باشد مشهور است که در آن هیچ پیدا و دفن میکنند و بعضی
 گفته اند بکند و از واجب دانسته اند و گفته اند که اگر شک باشد عوطا شود هرگاه چهار

نام و زاده داشته باشد غل پسند و کفن و دفن میکنند و او را نازند
و بعضی که اندک ساله کفن میکنند و حیوان میکنند و هر که چهار ماه
نداشته باشد که شود از آنکه در آنکه میپسند و دفن میکنند و در وطن بیک
در آنکه بچید که در کوفت بعضی تمام شدن خلق طفل اعتبار کرده
اند در غل و کفن نه چهار ماه و این لحاظ است که بعضی استخوان را در این
زن بر بدن باشند احوال است که غل و کفن و دفن میکنند که چه ظاهر عکس
و جویت و اگر طفلی در شکم مادر مرده باشد و بعد از زن باشد که بگویند
درست بیرون میآورند و الا پاره راوه میکنند و بیرون میآورند و اگر مادر
بیمه و طفل زن باشد که مادر را میبکشند از آنجا شب بچ طفل بیرون
میآورند و بعضی است که کشتن را بدویند و واجب است که مرد را در غل دهد
و زن را از آنجا چند موضع اول زن و شوهر که بقول اشهر و اقوی هر یک یک پیر
غل پیوندند و احوال است که از پیر جام غل دهد و نظر بعضی کنند
و بعضی است که بدون ضرورت غل ندهد خصوصاً مرد زن را و در جای زن است
که اما که بجز خود را غل دهد هر که زن که در غل کسی نبوده باشد و غل
کهنتر از آنکه استیم جای زن است که غل دهد و در جای جنی خیره ساله
بره منور اجنبی پسر سه ساله را برهنه و بعضی در پیر یا از آنجا بجز خود
چهار هر که از مردی خوب شود مردی نباشد که او را غل دهد و زخم
او را غل پیوندند و از او زن پیر جام و همچنین است هر که از زن خوب شده باشد
ظاهر احوال اختیار از چهار مرد یکدیگر را غل پیوندند و اما احوال

آنکه که تا ممکن باشد زان و سر و دست و پا و اندام و اعضا و اعضاء غسل
بهر آنکه که پیش از غسل که با مهنیا کنند و اول بر او بعد از آن سر را سرب
و بعد از آن بر او سرب و بعد از آن بر او سرب و بعد از آن بر او سرب و بعد از آن
از آن زان و پا و بجز این خود بهین کند و بجز این خود بهین کند و بجز این
دروغ غسل بر روی بجز این بجز این بجز این بجز این بجز این بجز این
غسل با میست بوی قیام باشد بطریق حال احتضار و بعضی فاجع باشد
اندود بر لحوال یا بدین باشد که در حال نماز و حال دفن و یا بدین
رخها پیش از آنکه که در او که خواهد یا بر او که خواهد و اگر خواهد آنکه
بند و بر او که خواهد و بر او که خواهد و بر او که خواهد و بر او که خواهد
عورت میست با بویشتا اندود و شوارب آنکه که واجب است که اول از آنکه که
افیدن میست بکند و دست که برای حرم میست بر او که خواهد از طرف یا برون
کند و اگر نکند باشد باذن و نه بکند و دست که در زیر سقی یا خیمه
غسل دهد که بر او است از سبیل شد و دست که در زیر سقی یا خیمه
و بعد از آن که بر او بود و بجز این بجز این بجز این بجز این بجز این
میست از بعد از آن که بر او بود و بجز این بجز این بجز این بجز این
و ولیست که میست از بعد از آن که بر او بود و بجز این بجز این بجز این
و بعد از آن که بر او بود و بجز این بجز این بجز این بجز این بجز این
سه مرتبه بشوید بنا بر بعضی از روایا میست عورت میست را بشوید و لحوط
آنکه که چون خواهد عورت را بشوید که در دست بید که دست بید

نزد

نزد و اگر دست چپ بشوید بهتر است و دست که اول عورت میست
بکند و دست که از آن سه مرتبه بشوید و آب بسیار بریزد تا خوب باشد
پس دست بر او لای شکش بکند و در و بر و میست و میست که اگر
ضربه باشد بر او آب و اگر چیزی بر او آب از خروج را بشوید و اگر زن
خامه باشد و خوف افتادن فرزند باشد دست بر شکش نکند و علما
گفته اند که دست که دست که دست که دست که دست که دست که دست که
دست که دست که دست که دست که دست که دست که دست که دست که دست که
کذا در پس وضو و دست که در بر و وضوی زندگان با آب خالص و بعضی
واجب دانسته اند و نیت کنند که وضو میست بر من و نیت را فرموده الی الله
پس وضو دستها بشوید و سر و پاها بشوید و میست که دست که دست که دست که
و لحوط آنکه که آب بر زن و اگر آنکه که اگر در و کس باشد و میست که دست که
و بهتر آنست که نیت هر سه را در اول بکند و از برای غسل کافور و خرما
پس بعد از آنکه که دست که دست که دست که دست که دست که دست که دست که
و کافور و خرما از جهت آنکه واجب است از برای رضای خدا فرموده الی الله
پس سریت را با آب سرد بشوید و لحوط آنکه که اول بجا دست است و آب
بریزد و بعد از آن بجا دست چپ و دست که سر را و هر دو جانشین سه مرتبه
بشوید پس میست را به بلوی چپ بخواباند و جانشین را بشوید و دست که
که سه مرتبه بشوید و هر سه مرتبه که میست قطع نکند تا با برساند و اگر
آنکه میست را بشوید که در دست بید که دست بید و شکست

که با واری که آب خوب برسد بهتر است و دست میت را از پهلو جدا کند تا
 آب برآید و چنان کند که آب بر پشت و عورت و از سایر اعضا
 خوب جاری شود بر میت را که با اند و بر پهلوی راست بخواند و پهلوی
 چپ را بجهان طرفی که مژگن شود سه مرتبه بشوید و در آب سدر سخی
 کاغذ و مشهور است که حدی ندارد و بعضی گفتند که باید هفت
 بار سدر باشد و بعضی که غسل و بعضی که غسل و نیم گفتند که نزدیک به
 پست و پنج درم و زیاده بوده باشد و گویا این زیاده ها برای شستن فرج
 و سایر اعضا پیش از غسل بوده باشد و احوط آنست که در آب غسل غدا
 داخل نکند که مضایف شود و این نگوید و در بعضی روایات در شستن
 میجانب شستن نصف ستر و از رو شدن است و شاید نباشد که هر چه خلط
 مشهور است بر میت را بر پشت بخواند و در طرفها را بشوید که اگر درازانها
 بر طرف شود و اندک که فوراً برآورد و داخل آب میکند و غسل دهند
 دستهای خود را تا مرغی بشوید و بهتر آنست که دست میت را نیز تا نصف
 ذراع سه مرتبه با آب کاغذ بشوید و فرج را نیز سه مرتبه بشوید همان نحو
 که گفته آمدستالی بر دست پیچد و دست بر شکم میت بکشد همواری و
 بهتر آنست که در وقتی که دست بر شکم میت بکشد سه مرتبه را بکشد کند
 که مضایف از اطراف بیرون رود پس احتیاطاً آب بر زنک و گردانند هر دو
 نیت کنند که بر میت را غسل میدهم با آب کاغذ از برای آنکه واجب است
 از برای رضای خدا پس سر را بشوید و دستت که سه مرتبه بشوید و در

هر مرتبه

هر مرتبه ابتدا با انگشت راست بر یکند و گردانند و با انگشت چپ
 چنانکه از سه مرتبه و چنانچه سه مرتبه بخوبی که در غسل سدر مذکور
 شد بشوید بر میت را بر پشت بخواند و باز دست خود را تا مژگن خوب
 بشوید و در طرفها را خوب بشوید که اگر می توانست از سدر و کاغذ و درازانها را در او
 سه مرتبه دیگر از برای ابراج می کشد بهتر است و احوط آنست که آب
 قراح را از جوفی که آب سدر و کاغذ و درازان ریخته شده است بر نهد و
 و از برای برآورد که از اینها مطلقاً در آن داخل نشد باشد پس دستهای
 میت را تا نصف ذراع سه مرتبه با آب خالص بشوید یا سحبا یا فرج نیز
 نیز سه مرتبه بشوید با آب خالص اگر در اینوقت نیز با و دیگر میت را وضو
 دهند شاید بهتر باشد بر اینها طاعت کند که غسل میدهم بر میت را
 با آب قراح از جهت آنکه واجب است برای آنکه از سه مرتبه و چنان
 از سه مرتبه و چنانچه سه مرتبه بشوید که بکشد و واجب است
 و دو مرتبه ستر و بهتر آنست که گردانند بعد از آنکه در وقت آب شستن
 بکشد بر بدن میت پیش از آنکه بر غسل و در آستانای بر غسل دست بر شکم
 میت بکشد و چون از این هر سه غسل فارغ شود اگر خوف خروج نجاست
 بوده باشد و در جای از پنه در بر شستن داخل نکند و همچنان در همان و
 بقی او فدی از پنه داخل کند اگر خوف بیرون آمدن خون یا نجاست
 باشد پس شستن که بدن را با نجاست خشک کند و بعد از آن او را بر دو
 جامهای کوزه که در آن دستت که هر مرتبه که میت را از اجانبی بخوانی که در

اٰیْدُ عَلٰی خَوْدِ اللّٰهِ اَرْغَمَ اَبْدَانُ عَبْدِكَ الْمُؤْمِنِ فَقَدْ خَرَجْتُ دُوْحَةً
 مِنْهُ وَفَرَّقْتُ بَيْنَهُمَا فَعَفَوْتُكَ وَعَفَوْتُكَ وَكَرَنْ بِأَشْكُوبِدِ اللّٰهِ

آن هفت بدلت است که مؤمن است و اگر در دنیا بگوید بدعت است و در سایر احوال
عقل میگزید بدعت بخواند حق تعالی او را بیامرزد و سبقت که هر چه
مؤمن بپوشد بر او ظاهر شود بکسی نعل نکند یا حق تعالی نکند یا او را بیامرزد
چنانکه از مادر متولد شد یا باشد و مستحب که غسل دهند از اجانب
است یا بسند و کودالی در برابر قبله بکشد و نمخت سوزان باشد که آب
غسل در آن کوبال رود و مکره است که آب غسل را با نجی که در آن بول و غائط
کند بریزند و اگر چنانچه باشد که کثافت خانه در آن بریزند و صوابی ندارد
و مکره است و پیش از آب بکرم غسل دادن مکرر در حال ضرورت و مکره است
که دست را در میان پا های خود بگذرد و با نجی مکره است که ناخن کشد یا بکشد
و او صوابی و پاکیزه یا شانه نکند و اگر بکشد ناخن و مو یا از مو یا از ناخن غسل
علا شود یا بدک در میان ^{صحن} کشد یا در او بامست دهن کشد حتی مقلوب است که
ندانی که از جنس پافر علی است لایم کشد شد بجنس صادق و علی
است لایم داد و فرمود که نام دهن کن در زیر او کسب دروگاه خون هم رسد بکسب
بفرج غسل دهند و لایم است که سه مرتبه غسل دهند و اگر پیش از
خون هم رسد لایم است که سه مرتبه و دیگر او را سه غسل دهند و اگر پیش از غسل
بترسد نامت داخل توان داد که خوف آن باشد که بدین جهت از هم

بیاض

بناشد بهم دهند و از او ظاهر باب بهم کافیت و سه بهم لحوط و هضر
السنکه بهم را چنین دهند که نیت کنند که بهم بیدم بهم نیت را بدل از
غسلهای سد و کما غور و فراح از جهت آنکه ما احببت که از برای رضای
خدا و تو بهم دیگر را صد کنند که بهم بیدم بهم نیت را بدل از غسل کما غور و فراح
فتره الا لله و محسن فراح را چون نیت کنند سه خود را برخاستن بند و بر
پیشانی میت کنند و دیگر بر پیش دست راست میت کنند و بعد از آن بر
پشت دست چپ و اگر بدو ضربت بهم دهند بیکم برای زو و بیکم برای راست
خوب و اگر میت محرم باشد و از غسل کما غور ندهند و خطوط نکند و در بعضی
در کعبه در نیت را احببت که میت را سه گفتن کنند و اگر غسل کنند
که اول آنها نیت است که از ناف تا بعضی از ساق را بیکم بر و بوشانند و بعضی
گفته اند سنت است که سینه را بپوشد و تا پاها برسد و تو بهم بپوشد و
بهم ستر ساری که جمیع بدن را بپوشد و بعضی از علمای اهل اندک که بهم بپوشد
و دوسر ساری و چار نیت که بخای بر پاهای یک ستر ساری دیگر بکنند که جمیع
سه ستر ساری باشد و این قول ظاهر است و احادیث معتبره بر این دلالت
دارد و لحوط السنکه یا اینها نیت بکنند و با ضرورت یک ستر ساری کما
و باید که گفتن هر عرض باشد و لحوط السنکه گفتن از آن هر عرض نباشد
و لحوط السنکه گفتن از پوست نبوده باشد و هضر السنکه گفتن از نیمه و مؤنث
نبوده باشد و مستحب که از پنبه سفید بوده باشد و سنت است که ستر ساری
آلای از جمله دوسر ساری سیمه باشد و از جامه باشد که از آن ساقها آورده اند

والحال معلوم نیست در اینست که اگر چنانچه این خطی سبیل بی بکشد بدین
وعلما گفته اند که سنت که اول جانب چپ لغافه را بر جانب راست است
اندازد و بعد از آن جانب راست لغافه را بر جانب چپ میبندد و بهر آنست که
چپ بر کتف است که چه دست نداشت بطرف راست است و سنت که در خط طویل
که عرضش یکسوی و طویلش اقل است دروغ و نیم باشد بدین نوع دست زیاده
کنند برای آنکه سیر از او شکافند و بر کتف میبندند و بدین سبب
بر کتف و بر سینه میبندند و اگر زن باشد بدین سبب میبندند و اگر مرد
بر سینه میبندد و اگر کافر باشد بدین سبب میبندد و اگر مسلمان
باشد بدین سبب میبندد و اگر از او بر آنچه بدستش است اند بپوشد و بدین سبب
فرج را بپوشد که گمانش اند که اگر چه در پاها را بپوشد و از آنها را بپوشد
باز خوفی نیست بدین سبب میبندد و از آنها را بپوشد و بدین سبب
انچه بپوشد اند فرج بر بند و سنت که عمامه از برای مردان است که بر روی
سر بکشند و موافق مشهور بر برکت بکشند و سببهای عمامه را
از هر دو طرف بدو آورند و بر سینه میبندند و از چپ را بر جانب راست
و از راست را بر جانب چپ و بدین سبب عمامه از برای زن منع نه اند کنند
و یا رچه بر سینه از او بپوشد که پستانهای او را بپوشد و بر پشتش
زنند و مگر و سنت که کفن از خاک باشد یا پراهنی که تازه کشت است
باشد اما اگر میت را در پراهن خودش کفن کنند در کار نیست
بریدن استنین و یا استنین یا اگر بکشد اشانکهها و بندهایش را بپوشد

و سنت

و سنت که میت کفن کنند در پراهنی که در از شانه بپوشد است و اگر در
پراهن بعضی از علما و صلحا نیز گفته اند شاید بدین باشد و سنتی که
در جامه که در آن احرام بسته است در سجده یا عمره کفن کنند و سنتی که
کفن خوش فاش و صاحب قیمت باشد چنانچه در جامه پست و زشت است
که نیکو کنند کفنهای مردگان خود را که بدین سبب ایشان را از کفنهای
در قیامت بعوض بدین سبب و سنت که در قیمت کفن مضایقه نکنند و
کفن از مال بسیار حلال باشد و سنت و موافق مشهور که بر
کفن شهیدین و اقرار یافته علیه السلام بنویسند و دعای جوشن و غیر
آن در بعضی از دولات وارد شده است و سنت که بر تن حضرت امام
حسین علیه السلام بنویسند و علما گفته اند که سنتی که کفن بر بدن
که از آن بیرون آورده اند بدین سبب و یا بدین سبب که در
و قیامت غسل دهند خواهند که میت را کفن کنند دستهایش را تا دوش یا
تا مرفعی بشوید و بعد از آن شرع کنند در کفن کردن و واجبست خط کردن
میت را با نکه بر هفت موضع همچون اربعه پیشانی و کف دستها و زانوهای
و دو انگشت همین پاها را که فورما اند که چه اندکی باشد و بهر آنست
که سر پستی را بر پستانها و بر سینه اش بپوشند و اگر کوفت را با این کردن و
بند های پا و بند های دست و سر و پستانها و بر بغلها و بر تن و بپوشد
انگشتان و سایر بندها را اما اندا حوط و بهر آنست که کافور حوط
کافور حام جودا نم باشد و مقدارش بند دین است شرع باشد که چهار

دانک و نیم شغالک و بهر از این است که سه شغال باشد و بهر از این
 است که سه بزرده در هر و نعلی بوده باشد و افق حوط حضرت رسول صلی
 الله علیه و آله که تقریباً هفت شغال صبره بوده باشد و بهر از این است که
 کافور غل از این مقدارها کمتر باشد و سنت مؤکداست که در چوبین
 نازده باشد بگذارد و در اخبار بسیار وارد شده است که تا این چوبینها
 نرسانست و غلایب نمیکند و بهر از این است که چوب درخت خرما بوده
 باشد و اگر یافت نشود چوب درخت سد رکنند و اگر یافت نشود چوب
 درخت پید و اگر یافت نشود چوب درخت ناز و اگر یافت نشود هر چوب
 تری خوبست و باید تر باشد و ناز از درخت برین باشد و خوبست خشک
 هر چند از درخت خرما می آید مگر شربت برین باشد تا بدین نمیکند و
 باید هر باب بعد بکشد برده باشد یا بگذارد و سنت و بعضی گفته اند
 که بعد از استخوان ذراع که از یک پست بر است و ظاهر از این خوبست و
 گفته اند که بنه بر اینها بچند که در طوطی باشد از پست برماند و بکمال از جانب
 راست بگذارد و سر شرا بچند کردن گذارد و ماصوب برین سازند و
 دیگر بر این از جانب چپ و میان پران و سر تا سر بگذارد و بعضی گفته اند
 سنتست که بر چوبین شهادتین بنویسند بریت شریف و اگر تفت باشد
 و چوبین نتوان در کف گذاشت در میان فیر پنداند و اگر بعد از پیر کردن
 فیر خط نشان آید در میان فیر خور بر نهد و آنکه کفن واجب است از اصل
 مال اوست مفقود مردن و وصیت و میراث و اگر چیزی نداشته باشد

درختهای

درختهای و از اطفال بزرگ کنند و با آنها کفن کنند و اگر آنها را نباشد برهنه
 دفن کنند و بعضی گفته اند که از کفن واجب کفن نیست میتوان کرد و خالی از
 قوئی نیست و سنت مؤکداست که مسلمانان او را کفن کنند چنانچه در
 حدیث معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام بنقل است که هر که کفن
 کند مؤمنی را چنانکه که خدا من جامه او بشکند باشد تا روز قیامت میگوید
 بکنم از برای تو یعنی فیری چنانکه که او را در خانه موافق بنکوفی جا داد
 باشد تا روز قیامت و کفن زن بر شوهر واجبست هر چند زن مالدار باشد
 و همچنین کفن زن بر صاحبش واجبست و اگر از میت نجاستی بیرون آید بدین
 او را بشویند و اگر کفن او کرده شده باشد تا در قبر بگذارد و او را می
 شویند و اگر بهر برده باشد شمشه و آنکه که انموضع و اقرار می کنند
 و کفن را از یکدیگر بکشد و از آنجا تا بدن میت پوشیدن شود و بعضی گفته اند
 اگر کفن بوده باشد شستن در اندازن فیر یا نکه طشت و افتاب برینند و شستن
 بهر از این خصوصاً هر که بدن میت نجاست باشد و نطفه برین لازم باشد
 کفن را از این بر این عنوان بشویند و این حوطت جمعی گفته اند که هر کس کفن را
 باهن بریدن و گفته اند از شلخ چنین شنیدیم که هر مردی که کفن کردن نیز
 سنتست که باها را بشویند و کفن کند و کسیکه در غیر جهاد با امام کشته
 شد باشد بجز اطفالی بدین فرایند بکشد و غسل میدهند و اگر سر جدا
 باشد در هر غلای اول سر را میبشویند و او را بر کفن میبندند و اگر کفن
 بشود و کل رست میریزند تا بپسند شود و از حضرت صادق علیه السلام

درختهای

منقول در حکم چنانچه که اول خون را میبوسند و آب بر آن میزنند و غسل
و دست بر بدن میمالند و بر جگر اجنه اثر میکند و کافور میگذرانند و حکم
میباشد و چنانچه اگر کسی در شب برین شده باشد و جدا نشد باشد که خود
میباشد یا نه موضوع جگر اجنه و بیهوشی بر آن میگذرانند و میخوردند که خون
پروین نیاید و اگر کسی را جدا نشد باشد و غسل اول ستر را میبوسند
و بعد از آن بدن را بپوشد و بر بالای کمر درین میگذرانند و بعد از آن ستر را بر
روی کردن میگذرانند و در میان کفن میچسبند و در هنگام دفن ستر را با بدن
بیکدیگر و در کعبه میگذرانند و در پیش از آنجا نبی علیه السلام میگذرانند و فصل چهارم
در نماز میت و بر نماز واجب بر همه مسلمانان که علم یعقوب شخصی هم
رسانند و اگر کسی از ایشان بخلاف او را از دیگران از سلف میبوسد و واجب نماز
بر هر میتی بعد از غشی که بالغ باشد یا غشی خالص و شهر را فوجی است که بر
طریق که شش سال تمام شده باشد نماز واجب است و ظاهر این فصل در قریب
است تقاضا کرد و در کمر از شش ماه اگر زن متولد شده باشد بعضی
سنت دانسته اند و بعضی بدعت و لوط نماز نکردند و جایز نیست نماز
کردن بر کفار و خوارج و ناصبیه آن که عدل و شاهل بیت علیهم السلام داشته
باشند و غالیان آنکه ائمه علیهم السلام را خدا میداند یا گویند خدا
در ایشان حلول کرده است بر مردان و انما که خدا را جسم میداند و بر غیر
ایشان از جنات خلفان و ظاهر اینست که مردمان آنکه نماز نکند یا
بکند و چهار تکبیر یا گوید و در کبر چهارم نفرین و لعنت کند بر او و در بعضی

نخسته

نخسته ناله نیا بد کرد و ستر را برین مردم بنماز بریت و او را شست و بنا بر مشهور
و بعضی گفته اند که بر خست ایشان نماز جماعت نمیتوان کرد و یا نفرستاد
کرد و لوط است که تا توان از ایشان رخصت کردن بر خست نکنند و مشهور
از همه خویشان او است نسبت برین و مردمان اولاد از زنان و وارثان کسر
خود تا باین پیش نمازی نداشته باشد هر کس را اعتقاد داشته باشد و بعضی
دانند مقدم دارد و بجا از است که ز پیش نمازی زن آن بکند و یا اما موافق در
بکسب یا پسند و مرد باید که پیش یا پسند که چه ساموم بکند یا باشد و اگر
زنان با مردان جمع شوند زنان در عقب مردان یا پسند و اگر هر کس باشد
سنت است که در صف جدا باشد یا پسند و واجب است که نماز کند از زن و قبله
یا پسند و سر جنازه بجا نباشد و یا باشد که امام باشد و در نماز مرد
کار نیست و لوط در منفرد است که از بر جنازه بیرون نشاند و واجب است
که میت را بر پشت بخوابانند و در این نماز طهارت از حدیث شرط نیست و خوب
و خاص و بی وضو بر نماز میت است و لوط است که سایر شرط نماز
پوشیده را در این نماز رعایت کنند از پوشاندن عورت و نجس نبودن جامه
و بدن و حر نبودن جامه و غیر اینها اگر چه ظاهر است که بیعت در کار
نیست مگر چنانچه حرام باشد و از اهل آنهاست و فی افعال نماز باشد مانند
ملاوحر بر روی مردان و جامه غصبی و سنت است که با وضو باشد و اگر آب
به هم نرسد یا مانعی باشد یا وقت تنگ باشد سنت است که بتم
کند و ظاهر بعضی است که بدون عدد نیز بتم سجده و یا با از جنازه

وَارْحَمْ رَحِمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ **بِسْمِ اللَّهِ** اللَّهُ أَكْبَرُ فَاغْنِ بَشُو
 وَكَرْنِ بَأْسَكَ بِكَدِ اللَّهِ **وَهَلْ** أَمْسَكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَابْنَةُ
 أَمْسَكَ بَرَكْتَ بَكَ وَأَنْتَ خَيْرُ مَنْزِلٍ بِهِ اللَّهُمَّ إِنَّا لَا نَعْلَمُ مِنْهَا إِلَّا
 خَيْرًا وَأَنْتَ عَلِيمُهَا وَإِنَّا اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ مُحْسِنًا فَزِدْ فِي
 إِحْسَانِهَا وَإِنْ كُنْتَ مُسِيئًا فَخَافُزْ عَمَّا وَاعْفُ عَنْهَا اللَّهُمَّ
 اجْعَلْهَا عِنْدَكَ فِي عِلِّيِّينَ وَخَلِّفْ عَلَى أَهْلِهَا فِي الْغَايِبِ
 وَارْحَمْهَا بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَكَرِّدْ زَمْرًا زَكِيًّا لَهَا
 بِخُذْ خُذْ شَهْدَانِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَشَهِدْ
 أَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 وَاعْفُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا هَذَا الْمَجْنُونِ قُدَامًا عَبْدًا
 وَابْنُ عَبْدِكَ وَقَدْ قَضَيْتَ رُوحَهُ إِلَيْكَ وَقَدْ خَلَّجْتَ إِلَى رَحْمَتِكَ
 وَأَنْتَ عَفِيٌّ عَنْ عَدَائِهِ اللَّهُمَّ إِنَّا لَا نَعْلَمُ مِنْ ظَاهِرِهِ إِلَّا خَيْرًا وَأَنْتَ

أَعْلَمُ

أَعْلَمُ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ **بِسْمِ اللَّهِ** اللَّهُ أَكْبَرُ فَاغْنِ بَشُو
 وَكَرْنِ بَأْسَكَ بِكَدِ اللَّهِ **وَهَلْ** أَمْسَكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَابْنَةُ
 أَمْسَكَ بَرَكْتَ بَكَ وَأَنْتَ خَيْرُ مَنْزِلٍ بِهِ اللَّهُمَّ إِنَّا لَا نَعْلَمُ مِنْهَا إِلَّا
 خَيْرًا وَأَنْتَ عَلِيمُهَا وَإِنَّا اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ مُحْسِنًا فَزِدْ فِي
 إِحْسَانِهَا وَإِنْ كُنْتَ مُسِيئًا فَخَافُزْ عَمَّا وَاعْفُ عَنْهَا اللَّهُمَّ
 اجْعَلْهَا عِنْدَكَ فِي عِلِّيِّينَ وَخَلِّفْ عَلَى أَهْلِهَا فِي الْغَايِبِ
 وَارْحَمْهَا بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَكَرِّدْ زَمْرًا زَكِيًّا لَهَا
 بِخُذْ خُذْ شَهْدَانِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَشَهِدْ
 أَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 وَاعْفُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا هَذَا الْمَجْنُونِ قُدَامًا عَبْدًا
 وَابْنُ عَبْدِكَ وَقَدْ قَضَيْتَ رُوحَهُ إِلَيْكَ وَقَدْ خَلَّجْتَ إِلَى رَحْمَتِكَ
 وَأَنْتَ عَفِيٌّ عَنْ عَدَائِهِ اللَّهُمَّ إِنَّا لَا نَعْلَمُ مِنْ ظَاهِرِهِ إِلَّا خَيْرًا وَأَنْتَ

جَوَاهِرُهَا اللَّهُ جَلَّ جَلَالُهُ فِي رَحْمَتِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
 الْأَيْسَلَامُ دِينِي وَالْقُرْآنُ كِتَابِي وَالْكَعْبَةُ قِبْلَتِي وَأَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ
 عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ إِمَامِي وَالْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْجُنُبِيُّ إِمَامِي وَالْحُسَيْنُ
 بْنُ عَلِيٍّ الشَّهِيدُ بَكْرِي إِمَامِي وَعَلِيُّ بْنُ الْعَلَاءِ بْنِ إِمَامِي وَمُحَمَّدُ
 بَا فِرْعَلِيمَ النَّبِيُّ إِمَامِي وَجَعْفَرُ الصَّادِقُ إِمَامِي وَمُوسَى الْكَا
 إِمَامِي وَعَلِيُّ الرِّضَا إِمَامِي وَمُحَمَّدُ الْجَوَادُ إِمَامِي وَعَلِيُّ الْمُنَادِي
 إِمَامِي وَالْحَسَنُ الْعَسْكَرِيُّ إِمَامِي وَالْحُجَّةُ الْمُنْتَظَرُ إِمَامِي هُوَ
 صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ آمِينَ وَسَادِقِي وَفَادِقِي وَشَفَعَاتِي هَامِ
 أَقُولُ وَمِنْ أَعْدَائِهِمْ أَبْرَأُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَاعْلَمُوا يَا فُلَانُ ابْنَ
 فُلَانٍ أَنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى نِعَمَ الرَّبِّ وَأَرْحَمَ مَدَامُ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَآلِهِ نِعَمَ الرَّسُولِ وَأَنَّ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ
 وَأَوْلَادَهُ الْأَكْمَنَةَ الْأَحَدَ عَشَرَ نِعَمَ الْأَكْمَنَةِ وَأَرْحَمَ مَدَامُ بِمُحَمَّدٍ

صلى

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وَأَنَّ الْمُؤْمِنِينَ وَسُؤَالَ مُنْكَرٍ وَكَيْفَ الْقَبْرِ
 الْكَبِيرُ حَقٌّ وَالْحَقُّ حَقٌّ وَالنُّسُورُ حَقٌّ وَالضَّرَاطِعُ حَقٌّ وَالْمِيزَانُ حَقٌّ وَطَائِفُ
 وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ **بِسْمِ اللَّهِ** أَهْمِيَّتُهَا فُلَانُ دَرَجَتُهَا
 كَسْبُهَا دَرَجَاتُهَا بِكَيْفِهَا هَامِ **بِسْمِ اللَّهِ** تَبَارَكَ اللَّهُ بِالْفُؤُولِ
 الثَّانِي هَذَا كِتَابُ اللَّهِ إِلَى صِرَاطٍ مُبِينٍ عَزَّ وَجَلَّ تَبَارَكَ وَتَعَالَى
 أَوَّلُهَا تِلْكَ فِي قُبْرِ مَنْ كَسَبَ **بِسْمِ اللَّهِ** الْآخِرُ جَانِ الْأَرْضِ عَنْ
 حَتَّى يَصْعَدَ بِرُوحِهِ إِلَيْكَ وَلَقَدْ مَنَّكَ بِهَا مَا لَا تُحِيطُونَ بِهِنَّ
 بِخَشْيَةِ اللَّهِ كَذَلِكَ رُوِيَ بِخَيْرِهِ بِخَيْرِهِ وَخَشْيَتُهَا بِخَيْرِهِ
 خَشْيَتُهَا بِخَيْرِهِ بِخَيْرِهِ بِخَيْرِهِ بِخَيْرِهِ بِخَيْرِهِ بِخَيْرِهِ بِخَيْرِهِ
 خَالِدٌ بِرَبِّهِ بِخَيْرِهِ بِخَيْرِهِ بِخَيْرِهِ بِخَيْرِهِ بِخَيْرِهِ بِخَيْرِهِ بِخَيْرِهِ
 وَأَمَّا وَخَشْيَتُهُ وَأَمَّا وَخَشْيَتُهُ وَأَمَّا وَخَشْيَتُهُ وَأَمَّا وَخَشْيَتُهُ

رسول صلی الله علیه و آله که مرگ صبر فرمایند و همتا بکمال در صحت است
 که هر کس برفت و اندک از او حمله بکونی از حمله های بهشت بپوشاند که
 موجب سه روز گردد و هر که صید نرود و صبر نماید حقیقی او را
 ثواب انصاحب صید است فرمایند این که از اجر و چیزی که شود و
 که ثواب نگیرد و صبر نمودن بهشت است و مستحق صاحب صید
 تعبیر وضع خود بداند او را بدین است و جایز است که به وند بکند که
 اینک های بهشت را بداند و نوحه کردن بچون با است که دروغ نکوشد و
 چیزهای بد را برای بهشت اظهار نکند و بهشت را نوحه کند و بداند و بهشت
 است که تا سه روز دیگر آن خصوصاً مال بکان برای صاحبان صید است
 بفرستند و تا دوازده روز تا آنکه بکند که در آن چهار ماه و ده روز برای
 شوهرها تمهید کرد با آنکه جامه های رنگین بپوشد و زینت بپوشد و دست
 موکد است زیارت عبود مؤمنان خصوصاً خاندان و چون داخل بهشتان شود
 بگوید السلام علی اهل الدارین المؤمنین و المسلمین انتم لنا
 قرط و تحرائنا الله بکم لا یحقون و باینکه السلام علی اهل
 الدارین المؤمنین و المسلمین رحم الله المستقدمین مشا و
 المتأخرین و انا انشاء الله بکم لا یحقون و باینکه السلام

علیه

علیه السلام علی الدارین المؤمنین و رحمته الله و بر کانه
 انتم لنا سلف و نحن لکم تبع رحم الله المستقدمین منکم
 و المتأخرین و انا انشاء الله بکم لا یحقون و باینکه السلام
 شد است که هر که نزد قبر برادر مؤمن خود هفت مرتبه سوره انا انزلناه بخواند
 از نوز نرود روز قیامت این کرد و بر او این دیگر بخواند او را صاحب بهشت است
 و سنت که در وقت خواندن دست بر قبر گذارد و در وفایه باشد و سنت که
 این دعا بخواند اللهم جانی لا أرض عن جورهم و فساد علیک
 اذواهم و لقمه منک رضوانا و اسکن الهم من رحمتک ما یصل
 به و حد تم و نورس به و حتم نام ناک علی کل شیء قد برین این
 دیگر این دعا بخواند اللهم ارحم عیالته و صل و حد له و این و حشده
 و امن روعته و اسکن السیه من رحمتک ما یتغنی بها عن
 رحمة من سواک و الحنفه بین کان سؤلاه و باینکه مستحب
 که نزد قبر سوره حمد قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل هو الله
 احد و ایه الکرمی هر یک از سه مرتبه بخواند و سوره انا انزلناه را هفت

در حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که هر که در قبرستان بگذرد
 و غل غل بگوید یا زده مرزبه بخواند و نوازش دهد که آن قبرستان بخشد
 بعد از آن مردگان بروی او باد **در باب دیگر** که هر که ایستاده و نوازش
 هدیه یا غل غل بگوید که خدایا بعد از هر چه فی مابین خلق کند که بشیر گویند
 برای او ثواب عقیقه است و در عصر روز بخشنده و جمعه زیارت نمودن صاحب
در باب دیگر که هر که در وقت که بر هر که مصیبتی وارد شود و مصیبت حضرت
 رسالت یا حتی الله علیه و آله را بداند و او را که مصیبت برین مصیبتهاست
در باب دیگر که هر که در وقت که مصیبت برین مصیبتهاست
 ثواب آن خطبه میشود و باید بشیر و فریاد کند و یا بگوید یا زده مرزبه
در باب دیگر که هر که در وقت که مصیبت برین مصیبتهاست
 او را که مصیبت درین زمان بماند که همه سوار شوند و در راه خدایا بگویند
در باب دیگر که هر که در وقت که مصیبت برین مصیبتهاست
 منقول است که ثواب نوین از مردن فرزندش بهشت است خواه صبی باشد و خواه
 نکند **در باب دیگر** که هر که در وقت که مصیبت برین مصیبتهاست
 این دعا بخواند الحمد لله الذی لم یجعل مصیبتی فی دینی و
 الحمد لله الذی لو شاء جعل مصیبتی عظمی کانت
 و الحمد لله الذی لو شاء ان یكون و کان و باید که

مردگان

مردگان را از قبر بکشند زیرا که در ایشان از اعمال خیر بگویند که بپایه و این
 جانب فرزند آن و برادران و خویشان مؤمن امید دارند و احسان ایشان را
 چشم بر اهانت مخصوصا دعا کردن در نماز شب و بعد از نمازهای فریضه
 و در مشاهد شریف و بدو نماز در آن داده از دیگران باید دعا کرد و اعمال
 خیر برای ایشان بعمل آورد که در خبر است که بسا فرزند بی که در حال حیوة بد
 و نماز دعا برای ایشان باشد و بعد از فوت ایشان نیز بگوید که در سبب اعمال
 خیری که از برای ایشان بعمل آورد و بسا فرزند بی که در حیوة بد و نماز بد
 کار باشد و بعد از فوت ایشان دعا کرد و بسبب آنکه عمل خیری برای ایشان کرد
 بعمل آورد و عمل خیرات برای بدو نماز و بسا بر خویشان است که در وقت فوت
 او کند و ایشان را از حقوق خدا و خلق بری کرد و اندوخت و بسا بر عبادانی که آن
 ایشان فوت شدن باشد سعی کند با استیجار یا شریع بعمل آورد **در باب دیگر** که
 منقول است که حضرت صادق علیه السلام در هر شب برای فرزند و در هر روز برای
 پدر و مادر خود در رکعت نماز یکصد و در رکعت اول آنرا ثناء و در رکعت دوم
 آنرا تحمید کند که گویند **در باب دیگر** که هر که در وقت که مصیبت برین مصیبتهاست
 که بسیار باشد که میت در تنگی و شدت بی بوده باشد و خدایا بر او رحم و رحمت
 و تسکین او را بفرماید و پس بگوید که این فرزند که تو را در عذاب است نماز شب کند
 بر او و مؤمن برای تو کرد و لای برسد که میت داد و در رکعت نماز شب است
 میتوان کرد و بر او بی و فرمود که میت شاد میشود و فرج بسیار بد دعا است
 که برای او کند چنانچه زندگانی میشود و بعد از آن برای او برسد و فرمود که

شتر یا گاو یا کوسفند داشته باشد و زکوة آنرا بدهد حق تعالی جنتش کند
 او را در جحش ای اخراج بر مال کند و او را همچون شکافه شیعی خود و
 کرد و او را بدندان و پیش خود صاحب هر چه و هر که زراعت داشته باشد
 یا باغ و مزارع و انبار داشته باشد و زکوة آنها را نداده باشد آن قطعه های
 زمین را تا طایفه هفتم طوق کرده در گردن او اندازند و آن همه اثرش گردد
 تا روز قیامت **در شتر** عیبر بگوید که زکوة مالش را نداده حق تعالی آن مال را
 از دهانی که جانند در گردن او که دماغش را خورده و گوش را بدندان کند
 تا از حساب خلاص فارغ شوند **در چهار** بگوید که حضرت صادق علیه السلام گفته اند
 فرمود که هیچ مال در چهار و در یا تلف نمیشود مگر به ندان زکوة و حق تعالی
 میفرماید **سُورَةُ التَّوْبَةِ آيَةُ ۳۴** فَمَنْ لَمْ يُؤْتِ مَالَهٗ زَكٰوةً فَضَعَفْنٰهُ بِضَعْفَيْنِ
 سَنَازِلُهُ بِكُلِّ كَسْبٍ لَّهٗ سَازِلَةٌ وَاَلَمْ نَضَاعِفْ لَیْسَ لَهُ فِی شَیْءٍ مِّنْهُ
 کَافٌ وَاَنۡتَ بِمَا یَسُدُّ مَالُهَا فِیۤ اَخْرٰجِهَا فِیۤ اَخْرٰجِهَا فِیۤ اَخْرٰجِهَا فِیۤ اَخْرٰجِهَا
 انها را انداخته است که بر او از او هفت خوشه و در هر خوشه صد دانه
 بوده باشد که مجموع هفتصد برابر میشود و حق تعالی مضاعف بگرداند
 با ضاعف این از برای هر که خواهد و یا با و اختیار در این باب بسیار است
 و آنچه میدور شد برای کسی که ایمان بفرموده خدا و رسول داشته باشد
 که **فِیۤ اَخْرٰجِهَا** اجناسی که در آن زکوة واجب میشود نه جنت است **اول**
 طلا و نقره و مغان و پنبه شتر و گاو و بکری و گاو و بکری و گاو و بکری که
 بدل نکند و تغییر ندهد مقدار چهل یک آنرا بر کوش میباید و از او بعد از آن

مهر چار

مهر چار را شتر که زیاده شود بعد از یک سال چهل یک میباید و از او **دوم**
 است هر گاه بدو پست در هر پست که بخت باشد و از ده هزار و شصت و بنوا
 عیسی باشد و آنی زیاده و آنی و سکه داشته باشد و یک سال بخود بماند
 بعد از سال چهل یک میباید و از او و همچنین هر چند چهل در هر زیاده شود که
 دو هزار و پانصد و بیست و یک باشد چهل یک باشد از او **سوم** شتر
 و نصاب آن دوازده است **اول** پنج شتر است و در آن یک کوسفند است **دوم**
 ده شتر است و در آن دو کوسفند است **سوم** یا زیاده شتر است و در آن سه
 کوسفند است **چهارم** بیست شتر است و در آن چهار کوسفند است **پنجم** بیست
 پنج شتر است و در آن پنج کوسفند است و کوسفندی که دهند بهتر است که
 هفت ماهه یا در هشت باشد و گویا شتر که کوسفند دهند و اگر بزرگ
 دهند یک سال یا در دو سال باشد **ششم** بیست و شش شتر است و باید
 شتر ماده یک سال یا در دو سال و اگر نه باشد شتر زیاده یا در
 سه یا در هفت **هفتم** سی و شش شتر است و باید شتر ماده دو سال یا در سه
 یا در هفت **هشتم** چهل و شش شتر است و باید شتر ماده سه سال یا در چهار یا در هفت
نهم شصت و یک شتر است و باید شتر ماده چهار سال یا در پنج یا در هفت
 هفتاد و شش شتر است و باید شتر ماده دو سال یا در سه یا در هفت یا در **دهم**
 نود و یک شتر است و باید شتر ماده سه سال یا در چهار یا در هفت یا در **یازدهم**
 صد و یک شتر است و هر چه زیاده میشود در هر پنج یا شتر یک شتر ماده
 سه سال یا در هفت و در هر چهل شتر یک شتر ماده دو سال یا در هفت **چهارم**

کاه است در هر یکی کاه یک کوسا اله ماده از یک کاه که دارد و میدهد و
 در هر چهل کاه یک کاه ماده دوسا اله پادرسه میدهد **بجای** کوه سفند است
 و در هر چهل کوه سفند یک کوه سفند واجبست و در صد و بیست و یک کوه
 دو کوه سفند و در دویست یک کوه سفند سه کوه سفند واجبست و در پصد
 یک کوه سفند احوط است که چهار کوه سفند بدهد و چون پنجاه رسد بر
 هر چه زیاده شود از هر صد کوه سفند یک کوه سفند میدهد و در زکوة هر یک
 از شتر و گاو و کوه سفند شرطست که در علف میخ چربین باشد در تمام
 سال یا اگر علف مملوک خورده باشد زکوة واجب نیست و اگر بعضی از سال
 چربین باشد و بعضی علف مملوک خورده باشد احوط است که اگر چربین
 بیشتر باشد زکوة بدهد و بجهت هار از آن شیر میخورند حساب نماید که
 بنا بر مشهور و احتیاط در آنست که از روزیکه متولد میشوند حساب کنند
 در طلاق و نفقه و جوازات همه شرطست که سال برایشان بکرم دو سال و زکوة
 یا از ده ماه پس چون ماه دوازدهم داخل شد زکوة واجب میشود و در کاه و
 شتر شرطست که کارکنند بر آن کاه یا رکنند یا خویش کنند زکوة واجب
 نیست و کوه سفند و بز را بر سر هم حساب میکنند و گاو و میش را بر سر هم
 حساب میکنند و شتر و زاده و ولک را بر سر هم حساب میکنند **و شتر و هفت**
هشت و نه کند و حیوان و مو را بر سر و شتر است که هر یک حساب کنند
 و نصاب بصد و هفت و نه و پنجاه دوم است بیک نیک و نه و آنکه در هر کاه
 نه صد و بیست و یکین باشد احوط است که زکوة بدهد و شتر شرطست که

از غلات در ملک و صد نصاب سبب باشد بر آن کند و حیوان بیک
 در و گردن بخور زکوة بر دوشند واجبست اگر نه بین با جاره گفته باشد
 زکوة بر مستاجر واجبست و اگر همزاعه بکند نصف یا ثلث یا ربع یا ده
 چهارم مثل زکوة حصه مالک بر مالک واجبست و زکوة حصه عامل بر
 عامل اگر حصه هر یک بدینها فی نصاب سبب باشد پس اگر زکوة یا
 یا غایب یا از آن یا اب روان یا اب ثقات یا اب پیش خورده باشد ده یک
 میدهد و اگر اب دست یا گاو یا شتر یا خر یا اسب یا خورده باشد ده یک
 میدهد و اگر از هر دو خورده باشد بیشتر اعتبار از او و اگر هر دو مساوی
 باشد یا زده یک میدهد و احوط و اقوی آنست که بغیر از خر یا اسب یا شتر
 از خر یا اسب زکوة بدهد و نکند زکوة از او زکوة و حیوان بیک نیک که غلات
 زکوة یا نکند و در وقت غنیمت شد بیک احوط است که اول از اب خبر باشد
 بیاورد که بیک نیک بموه یا غر که چه مقدار است و یا خود مقرر سازد که با
 نسبت زکوة خواهد داد تا آنچه از غنیمت و آنکه بخورده حلال باشد یا آنکه آنچه
 بر دوازده عشر غنیمت را بدهد و همچنین کند و حیوانی که دانه بدست در بعضی
 از علما گفته اند که زکوة واجبست در حیوان مانند پرند و ماش و خوک و عدل
 و امثال اینها هر گاه بنصاب بچو کند برسد همان شتر احوط و معتدل و بی که
 گذشت و مشهور است که زکوة اینها شدت و در میان آن که در علف میخ چرب
 کند و سال بر او بگذرد زکوة سنتست بر آن کرد و در میان آن که چرب باشد در
 سالی دو شتر یا چهار دانه و بی میدهد و اگر با او باشد که یکی از دوازده

عربی باشد بدین شرح میدهند و در زکوة تجارت و جوی و جوی باشد
 آنکه و مشهور است که مستحقان را مال نیست که مال شود از انصاف و معافیت
 و در وقت مالک شدن خدا کتاب و تجارت با او داشته باشد و میباید
 که چنان بپسند از نصیب عیال و نفقه و برسد و در تمام سال بر نصیب باشد
 باشد و در تمام سال از مالیه که زکوة باشد تا تمام یا بهشت و غیره و اگر چنان
 بگذرد که مایه در یکی باشد مستحق که زکوة بکشد از او بدهد و اگر چنان
 باقی باشد هر سال چهل یک را بدهد و اگر عیال و عیال داشته باشد
 بصدق تجارت خلعت و احوط آنست که با زید هد و مستحق که در وقت
 در وقت اگر فقر حاضر باشد هر فقره را دو سه کدم بدهد هر قدر که
 در وقت زاید و در وقت چیدن خرما و انگور یکشت بدهد و زکوة
 حساب نکند و بعضی واجب دانسته اند و احوط آنست که ترک نکند
امثال مستحق زکوة بر هفت طایفه اند **اول** و **دوم** و **سوم** و **چهارم** و **پنجم** و **ششم** و **هفتم**
 کسانیکه ثروت سالانه خود و عیال خود را نداشته باشند و قادر بر یکی
 نباشند که عیال خود و عیال خود را با آن توانند گذرانید و احوط آنست که
 صالح باشند و کدو سائل بکف نباشند **سیم** کسب که امام علیه السلام
 نصب میکند برای گرفتن زکوة و حصه باو میدهند و در این زمان از غنیان
 غایب **چهارم** مؤلفه قلوبهم اند و آنها جمعی اند که از غیر امامیه باشند که امام
 علیه السلام ایشان را مدد طلبد در جهاد و حصه با ایشان بدهد و ایشان
 نبود و این زمان غنیان باشد **پنجم** صرف کردن و زکوة را در یکی باشد که مال

آنکه

آنکه آقا فی علم خود را مکارهاست که مال بدهد و از او شود و عیال
 باشد و زکوة آن که زکوة واجب شدن باشد یا بد که مددی از زکوة
 بمال کتاب و حساب کند و اگر چنان از زکوة حصه باو بدهد که بمال
 بدهد و از او شود یا غلامی که از دست او در عقب و پشت باشد از او
 زکوة بخرد و از او کند **ششم** و **هفتم** و **هشتم** و **نهم** و **دهم** و **یازدهم** و **بیستم**
 معصیت صرف نکردم باشند و از او ای فقر ایشان میتوان داد **مستحق**
 بی سبیل الله است یعنی صرف راههای خدا مانند جهاد و سبیل الله و
 یاری حاجیان و فرائض و غیره معصومین علیه السلام و سبیل الله و
 پاهای و امثال اینها و بعضی گفته اند که مخصوص بجهاد است در زمانیکه
 جهاد حواله شد و این احوط **مستحق** ابرار و سبیل است و کسب که بفر
 افتاده باشد و خرج رفعت بخانه خود نداشته باشد اما مقدار را بدهند
 که بخانه خود برگرداند اگر فقر معصیت نباشد یا بد که کسب که با زکوة
 میدهند غیر مؤلفه شیعہ اثنی عشری باشد و احوط آنست که اجتناب
 از کاهان و کپی که کند خصوصاً شریع و در کسر شرط است و اگر التماس
 مالک نباشد مثل پدر و مادر و جد و جدها هر چند با او زند و فرزندان و
 فرزندان و کاهان هر چند با او زند و فرزندان و جدها و فرزندان و
 بریشان بدهند غیر آنها که مذکور شد اند اگر شرط را داشته باشند یا
 و غیر سبیل زکوة بپسند و این را داد اما سبیل زکوة خود را بپسند و غیر سبیل
 هر چه میتوان داد و غیر سبیل احوط آنست که بشرف هم ندهد و غیر آنست که

ز کوه را بنزد مجاهد یا عالمی که صواب دفعه کند و ادا نماید بگوید که او بمصر است
 برساند و خداوند در حق است بداند که خبر در حق است و واجب می شود **اول**
 غنیمتی که از کافران در جنگ بگیرد خواه در جنگ کاه باشد و خواه در بی جنگ
دوم معاد است مانند طلا و نقره و مس و سرب و یا قوت و زبرد و غیره
 و غیره و غیره و غیره و بعد از آنکه هیچ پیرونی آوردن بدو رود و هیچ
 یک از آنرا نماند و او مشهور است که نصیب ندارد و بعضی گفته اند که
 نصیب آنرا بکند پنا را است تا بیکدینا و ترسد و واجب نمیشود و بعضی
 دینار گفته اند بعضی شریف که نصیب اول طلاست و اکثر پنا را
 باین قابل شدن اند و خالی از قوتی نیست و اگر چند کس شریک باشند
 با یک حقه هر یک جدا نصیب برسد **سوم** کجاست بعضی مالی که در زیر
 زمین پنهان کرده باشند پس اگر کجی را در بلاد کفار بیا بیند که در آنجا است
 نیاید هر چند مسکه اسلام داشته باشد و او را اسلام بیاید
 و مسکه اسلام نداشته باشد و بهیست دینار بعضی بهیست شریف برسد
 اگر طلا باشد پس از آنکه دینار و باقی از اوست و اگر نقره باشد بدو یک
 برسد که و این دینار یکی دوازده هزار و شصت دینار است و اگر غیر طلا
 و نقره باشد و قیمت آن یکی از این دو مقدار برسد و مسکه اسلام داشته
 باشد یا علاوه بر آنکه دلاست کند که از مسلمانان بوده است مشهور میان علما
 آنست که حکم لفظه دار و قیمتی است تا یکسال تعریف کند اگر چه حاضر پیدا
 شود بصادق و غیره و الا غیر است میان مالک شدن و تصدق کردن

و اما

و اما است نکاه داشتن و اگر در صورت اول صاحبش پیدا شود و اگر
 نباشد عوض بداند و ظاهر اخبار آنست که اگر از روی زمین یا فند لفظه
 و اگر در زیر زمین بوده است کجاست خواه اثرات لازم داشته باشد و خواه
 نداشته باشد و جمعی قابل پنا را نیستند و خالی از قوتی نیست و اگر کجی را
 در زمین خود بیابد که از پنا را یا در سپید باشد از اوست و اگر کجی را
 بداند و اگر حوط است و اگر زمین را بخرید باشد تعریف میکند باین نوبت
 و در و اگر نشانی بدهند که طریقه صدق ایشان حاصل شود و ایشان میداد
 علی المشهور و الا از اوست و از احوط آنست که حسن از ابد همد و همچنین اگر
 حیوانی بخرد چون شتر و گاو و در شکم آن چیزی بیاید تعریف میکند باین
 و اگر نشانی ندهند از اوست و احوط اخراج خبر است و اگر در شکم ماهی
 بیاید خبر میدهند احتیاطا و باقی از اوست و باین ملک کرده اند حیوانات
 شکم پرمانند و هو و اگر حمل باشد که در خانه مالک سابق خورده باشد
 احوط آنست که تعریف با و بکند **چهارم** چیزیست که مخصوص از دریا بیرون
 آورده اند و فرارید و مرجان و نصایب در آن معتبر است و مشهور آنست که
 نصایب بکند پنا را است یعنی یک شرف تمام و در بعضی بهیست دینار گفته اند
 و اگر چند مرتبه در او قذف کرده و در نصایب با هم حساب میکنند هر چند در
 مابین ترکه غرض کرده باشد علی الاحوط و اگر چند کس شریک باشند حصه
 هر یک بیاید نصایب برسد و غیره اگر از دریا بغوص در او و احکام فرار
 دارد و اگر از روی آب یا ساحل بر آید مشهور آنست که حکم حدین دارد

و احوط آنست که در هر حال حسن از ابد و عادت نصارت را ننگند **خبر**
 فاضل تونه سالیانه است از ارباب تجار و زوایا و کسبها و مشهور
 آنست که در هر سال و بخش و مدینه حسن نمیشد و خرج سالانه را که
 بیرون میکنند قدر وسط مناسبت حال آن شخص را اعتنا کرده اند پس اگر
 اسراف کرده باشد حسن آنچه اسراف کرده است بیرون میکنند و اگر بخیر
 نسل گرفته باشد آنرا هم بیرون میکنند علی المشهور و احوط آنست که از هر
 چه زیاده آمدن باشد بدهد بلکه نهایی احتیاط آنست که هیچ حاصل
 شود و خرج بگذرد زیاده را و روز بروز حسن بدهد و اگر در اثنای سال
 آخر احوال ضروری و مخرج شود مثل خرج که خدای و حج بیت الله و زیارت رسول
 و ائمه صلوات الله علیهم و امثال اینها همه را بعد و وسط بیرون میکنند و هم
 چنین فعل را با دینها که طلبه کنند جمیع را بیرون میکنند و خرج
 میدهد و ابوالصلاح رحمه الله قال شک است که در هر سال و مدینه
 بیخس واحد است و در حدیث جمیع را و در شک است که اگر از شخصی جایزه
 عظیمی یا ورسد یا میراثی از جای که گمان نداشته باشد یا ورسد یا ثانی
 از دشمنان دین یا ورسد حسن از آنجا بداد و عمل با این روایت احوط است
ششم زینست که بهودریان و نصرا نیان و مجوسیان از مسلمانان بخرند
 حسن از زمین یا خسر قسطنطنیه یا رضای دینی بکینند و اگر خانه یا باغ بخرند
 مشهور میان علما آنست که حسن زمینها را بکینند و اگر خانه یا باغ بخرند
 از این نوع حسن نشک اند **مقدمه** حال حلال است که مخلوط شدن باشد بخرام و صلا

انرا

انرا اند و مطلقا از حرام را ندانند حسن از آنجا میدهند بقدری سادات و غیره
 و بعضی از آن خصوص سادات میدهند و بعضی گفته اند سادات نمیتوان
 داد و ظاهر این هر دو توان داد و اگر بیشتر بدهند بهتر است و اگر مقدار
 حرام را دادند صاحبش را نیز دادند مقدار را واجبست که بصاحبش بدهد و
 اگر صاحبش را نداده اند و دادند یا صاحبش را بدست کسی و بعضی گفته اند
 آن مقدار را که عاقلان بدیدند و ما یعنی را بصاحبش بدهند و میکنند
 احتیاطا و این احوط است و اگر مقدار را دادند و صاحبش را نداده اند و میکنند احتیاطا
 به تمام رسانند و اگر هر یک را بدهند و بدهند و این صورت و صورت
 اول مستحب است بر مطلقا و اگر حسن را بدهند یا تصدق بکنند یا با بعضی را
 و بعد از آن صاحب پیدا شود خلافت که یا با یا با یا بصاحب بدهد یا نه
 و احوط آنست که بدهد **فاما** مستحق حسن مشهور میان علما آنست که شش
 حصه میشود چنانچه ظاهر اینست که هر یک است و حصه مقدار رسول و قوی
 که تصدق خراسان بعد از حضرت رسول صلی الله علیه و آله از امام زمان است
 و ضعف دیگر به حصه میشود که به پستان سادات و مسکینان سادات
 و ابناء سبیل سادات میدهند و مراد از سید موانع مشهور یک است که
 مذکور باشد از جانب پدر بعد از اطلبه تقسیم میکنند و بر السبیل در
 زکوة گذشت و در سبیل احوط آنست که بر ایشان باشد و بر السبیل را افزود
 میدهند که بشهر خود رود و از احادیث معتبره ظاهر میشود که در زمان
 حضور امام علیه السلام جمیع حسن را بحدیث حضرت پیغمبر و مانند حضرت

تصفی خود بر می داشتند و تصفای از سه فرقه سادات معنیه و نیکه
 ماکور شد و بهر یک بعد از کفایت ایشان در یک سال پیدا ده اند و آنچه
 زیاده می آمد خود بر می داشتند و اگر فائز می گردید از حصه خود متمتع به
 پیدا و در ایشان منزله عیال امام علیه السلام بوده اند و در زمان
 غیبت احوط آنست که حصه سادات را به اهل اهل اشرفی بدهند که ایشان
 برسانند بعد از احتیاج ایشان و اما تصف و دیگر حصه که حصه آنحضرت
 در زمان غیبت خلافت مشهور است آنست که بعد از اهل اهل ایداد که بر پیل
 تقیه بنیاد آنحضرت سادات بدهند و اگر چیزی زیاده از حد حفظ کنند
 و بعد از خود بعد از دیگر بدهند که اگر سادات پیشانی بیاید بدهند و اگر
 از برای آنحضرت ضبط کنند و این فرض در این زمانها بسیار نادر است
 زیرا که سادات پیشانی بسیارند و هر چند ممکن است که جمعی فتنه از آن
 در زمان غیبت ائمه علیهم السلام این حصه را بر شیعیان حلال کرده اند
 و این نیز بی وجه است بلکه از حضرت صاحب الامر صلوات الله علیه و آله
 صریحی رسیده است که بر شیعیان حلال کرده باشند بلکه خلافت ظاهر
 زیرا که در زمان غیبت صفیری که مفتاد و کسری بودند نایبان آنحضرت را عینی
 عینی و بیرون محمد و حسین بن روح و علی بن محمد سمری رضی الله عنهم
 حصه آنحضرت را بلکه جمیع خمس را از شیعیان بیک فرشته و بفرموده حضرت
 مبروم پیدا و در ظاهر اینست که در این زمان نیز نایب آنحضرت که علمای
 و ثانی و محمد ثانی و حاکمان علوم ایشانند باید بیکرند و سادات که عیال

آنحضرتند

آنحضرتند برسانند و الا باید سادات که اشرفی خاندان یا از کسری میباشند
 یا سادات که شریف شوند و از همه که ذلیل تر باشند زیرا که زکوة و صدقات واجبیه
 بر ایشان حرام است خمس را بعضی از ایشان داده اند و بسبب احتیاج که
 در میان علمای آنهم رسیده است و بعضی از علمای عصر اعمالی را جرات داده
 بر منع خمس را عیال ایشان است که اکثر سادات بفرقه فائز میباشند و
 حقوق ایشان را بعد از ایشان بر فتنه اغیاب میمانند و بر تقدیری که امام علیه
 السلام بر ایشان رحم کرده باشد در زمانهای تقیه و خوف و بعد از آن که
 از خلفای جور بر ایشان واقع میشد و حلال کرده باشد ایشان چگونه خود
 هموار میکنند که عیال و خویشان و اقارب را نام خود را در فقر و اضطراب
 ببینند و بر ایشان رحم نکنند و باز در رقابت با سادات شیعیان ایشان را نشاند
 باشند و حال آنکه فرموده اند که بدترین احوال مردم در روز قیامت خود را
 بوده که صاحبان خمس بر چیز نامی بگویند و پروردگار از خمس خود را بخواهد حضرت
 صادق علیه السلام فرمود که من بکلامی که در حق شما میگویم و حال آنکه مال
 من از همه اهل مدینه بیشتر است و هیچکس مرا از برای آنکه شما پالو شوید
 از کار و از حقوق ما و حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هرگاه احسانی
 با احدی از اهل بیت من بکند من مکافات میدهم و از ادعای او و اکثر علمای
 بر آنند که اگر صاحب مال خود حصه امام علیه السلام را بداد و سادات بدهند
 بر حق الله نمیشود مگر آنکه دستش بر عیال و محدث عادل نرسد و بکسان غیر
 هم و حسن بن حکم دارد فکیل بنی در میان فضیلت و کفایت اعتکاف است

است

اعتكاف مكلف است در مسجد جامع مسجد عبادت و از شستن و کف کردن است
 بمقتضای این و اخبار مخصوصاً در دهه آخر ماه رمضان چنانکه حضرت
 سید المرسلین صلی الله علیه و آله عابد همیشه در دهه آخر ماه
 رمضان اعتكاف می نمودند مگر یک سال که در آن جنگ بود و واقع شد
 و در سال بعد از آن بیست روز اعتكاف داشتند در روز قضای سال
 گذشته بوده روزی او را آن حضرت صلی الله علیه و آله میفرمود که اعتكاف
 دهه آخر ماه رمضان بر او است با دو سجده و دو عمره و اعتكاف بیست روز
 آن مانده عهد و قسم بجا رده دادن خود بغير واجب میشود و اگر ببرد و آ
 شد یا نشد و نگردد یا شد احوط آنست که پس بترک قضای آن و بعضی
 گفته اند بعد از آن بیست و شمر کردن واجب میشود و بعضی گفته اند در بیست
 واجب میشود و بعضی بیست و شمر و نماز و هر دو با نوزده و هر چه با نوزده این
 نیست و بعضی گفته اند مطلقاً واجب نمیشود تا از اسباب وجوب بعمل
 نیاید و این قول اقویست و احوط آنست که در اول شبهای مذکور شجاریه
 نیست بکند بقصد شربت و مستحب است که ممکن شد شرط کند با پروردگار
 خود که اگر او را نماند غرض شود بیرون تواند رفت از اعتكاف و ظاهر هر چه
 آنست که جایز است از شرط رجوع با اختیار بی قصد بعارض ممانع و بعضی
 در این قضیه گفته اند و ظاهر را غرض و مانع از غرض و در بعضی محل
 این شرط در اعتكاف نیست نزد بیست اعتكاف و در آن وجهاً یعنی از
 احطای ذکر کرده اند که محل آن در اعتكاف واجب بنزد نزدیکین صیغه

مذکور است

ندارد و محلی از اشکالی نیست و باید که شرط آنست که نزد عارض یا مطلقاً اگر
 خواهد رجوع تواند کرد و اگر چه در روز سیم باشد و باید که اگر بنا
 شرط رجوع کند قضا بر او واجب نیست **فصل** مکان اعتكاف و جایی از احطای آنست
 که در غیر مسجد مکه و مسجد مدینه و مسجد کوفه و مسجد بصره اعتكاف نمیشد
 و بعضی بجای مسجد بصره و مسجد مدینه را گفته اند و بعضی هر دو را گفته اند و
 خلاف در این باب بسیار است و مسجد مداین در این زمانها کویا معلوم نیست
 و مسجد بصره در این اوقات در میان واقع است و اعتكاف در آن مشکوک است
 و گفته اند که ملا و مسجد مکه و مدینه افضل است که در زمان حضرت رسول
 صلی الله علیه و آله مسجد بوده نه آنچه بعد الحاق کرده اند و ظاهر در هر
 مسجدی جمعی اعتكاف توان کرد و مراد مسجد جامع مسجد نزدیک است در بلاد که
 در آنجا نماز جماعت کنند و مخصوص محله نباشد و از اکثر محلات شهر یا خارج
 برای اقامه جمعه یا جماعت خاصه شوند اگر چه مسجد نباشد مثل مسجد
 جامع عباسی مسجد جامع قدیم در اصفهان و سایر آنها مثل مسجد آقا نور و مسجد
 عباسی آباد محل قابل است و احوط آنست که اگر در مکه و مدینه و کوفه باشند
 در غیر این ساجد مخصوصه واقع نشاند و در بلاد دیگر احوط آنست که در
 مسجد کبریا که مشهور بجای او نند و اگر مسجد بزرگتر شهر باشد احوط
 است و ظاهر احتیاط آنست که فصل کند که اعتكاف یکم در این مسجد است
 مطلوب شارع باشد بعنوان اعتكاف قریبها و از مسجد عبادت یکم از
 برای رضای خدا و قریبها را نشو و شرط در اعتكاف است سه روز یا بیست

و مشهور است که در شب میان داخل شد و بعضی گفته اند شب اول بیرون داخل شد
 و احوط آنست که نزدیک بغیر بختاب نیت اعتکاف بکنند تا شام روز سیم و
 اگر تا صبح روز چهارم قصد کنند نهایت احتیاط و شرط در اعتکاف که
 معتکف روزه باشد خواه روزه واجب بخواند است و در سنت باید بر خصی است
 باشد که رخصت ایشان در روزه سنت شرط است مانند شوهر زن و مالک سبک
 و احوط آنست که غرض از رخصت پدر و مادر اعتکاف نیست نکند و سه مان
 بر رخصت هم ندارد و بر عکس واقع نشاند و نیت در اعتکاف شرط ظاهر
 فصل در نیت واجبست که بیرون نرود از مسجدی که در آن اعتکاف
 میکند بدون ضرورت مانند نماز جمعه اگر در غیر مسجد کند یا عباد
 بیرون مؤمن یا حاضر شدن در جنازه مؤمن یا برای حاجت ضروری خود
 مانند بیت الحرام رفتن و غسل جنابت اگر چنانچه باشد یا شد و در غسل
 جمعه بنا بر قول با استحبابان و سایر افعال مستحبه اگر در مسجد توان کرد
 اشکالی نیست و مشهور است که نمیتوان کرد و همچنین جایز است بیرون رفتن
 از برای تحصیل اب و نان و سایر ضروریات اگر کسی ندانسته باشد که بر آن
 او تحصیل نماید و همچنین جایز است بیرون رفتن از برای کوهی دادن و کوه
 شدن اگر چه بکری نباشد و شوان در مسجد بجای آوردن و چون بدو رود
 در بجای نشیند تا بر کرد و مسجد و بهشت است که در زیر سقف راه نرود تا آسمان
 شود و از راههای نزدیک تر بطلب برود و به بیت الحرامی نزدیک تر برود اگر
 ممکن باشد و توقف بسیار زیاد از ضرورت واقع نشاند و چون وقت نماز

شود

شود نماز را و بجای دیگر غیر از مسجد که محل اعتکاف است نکند مگر در
 مکه معظمه که در همه جای میتوان کرد و اگر وقت نیت شود در جای دیگر
 میتوان کرد و اگر سهوا از مسجد بیرون رود اعتکاف باطل نمیشود مگر آنکه
 زنا از بسبب یا بکراهت کرده و از اعتکاف نکویند و همچنین اگر او را جبر بیرون
 برند و احوط آنست که جز بدتر از آن از مسجد بیرون نکند و بعضی منع کرده اند
 از رفتن بیام مسجد و ظاهر آنکه داخل مسجد باشد بصورتی ندارد و بدانکه
 حرام است بر معتکف جماع کردن با زنان در روزه و شب و همچنین حرام است
 بوسیدن بشهوت و دست بردن او اما دیدن بشهوت و احوط اجتناب
 از هر دو و اگر چه بشهوت نباشد و حرام است طلبی کردن اگر چه بکینه
 باشد هر گاه عادت کردن باشد که از او نخواستن بستان و احوط آنست که
 دست بردن نماید و حرام است بوی خوش کردن و کل بوسیدن هر گاه باشد
 علی المشهور و باید جدل و نزاع یا کسی نکند و احوط آنست که مباشرت علی نیز
 نکند مگر بعد از اظهار حق و خرید و فروش نکند مگر برای ضروریات خود
 و عینا خود و احوط آنست که یکی از برای خود قرار دهد که اینها را بکند و
 احوط آنست که معلوم معلولات خود را واقع نماید و حتی قصد نکاح را و جمیع
 آنها که در اعتکاف حرام است در روزها و شبها حرام است مگر خوردن و آشامیدن
 که در شب جایز است نه در روز و هر چه روزه باطل میکند اعتکاف را نیز باطل
 میکند اگر در روز و بفعل او و در شب باطل نمیشود اگر در مظهر انغمیر جماع
 و استئنا و واقع میشود و ساختن و اولی اجتناب از غیر اکل و شرب و کفر جماع

کند اعتکاف و باطل میشود و کفار میباشند اگر اعتکاف واجب باشد و در
روز اول و دوم اعتکاف سنت خلاف است و احوط کفار است اگر چه جماع در
شب واقع شود و احوط آنست که هر چه روز باطل میگردد اگر آنها را در
روز واقع سازد کفار به حد احتیاط کفار بنده از آن گذشت که تواند
و الا در ماهی در پی روزی که کفار است و اعتکاف واجب بر طعام دادن و بعضی
گفته اند بختراست میان اینها و اول احوط است بلکه اظهر این که جماع در
شب واقع شود بک کفار میباشند و اگر در روز ماه رمضان واقع شود و در
کفار میباشند بک مرتبه و دیگر پی بختراست و بعضی گفته اند اگر در روز غیر
ماه رمضان واقع شود نیز و کفار میباشند و این وجه است و بیع و شری
و سایر بختراست غیر از جماع سبب بطلان اعتکاف نمیشود و کفار با آنها واجب
نمیشود و در بطلان است و کفار بسبب خلاف است و احوط اتمام است
کفار اگر در شب واقع شود و اگر در روز واقع شود است و باطل میگردد
البته و کفار میباشند احتیاطا و احکام اعتکاف بسیار است و با آنچه ضرور
بود است و کفار میباشند در میان کفار است بدانکه کفار به روز و نوع است **اول**
کفار از احوط و غیره و آن را در سال هجری بیان کرده ام **دوم** سایر کفار است
و آنها بسیار است بعضی شفق علیها و بعضی مخالفت فیها و بعضی واجب و بعضی
سنت و بعضی بر تپ و بعضی تخیر همه را با یکدیگر بر سبیل اجمال برای
طالبان از دل سعادت ابدی و محضان نجات عقوبات اخروی بیان
مینمایم **اول** کفار از احوط و روز ماه مبارک رمضان است و واجب میشود

مخوردن

مخوردن و آشامیدن چیزی که خوردن و آشامیدن آن منعارف و معناد باشد
اتفاقا و در غیر معناد خلاف است و شهر و اقوی و جویست و جماع کردن در شب
زن اتفاقا و در روز زن علی الاقوی و بیانی ماندن بر جنابت عمل تا طلوع
صبح علی الاقوی و بخوابیدن با جنابت بی نیت غسل تا صبح علی الاحوط و بخوابیدن
بعد از بیدار شدن بکرب یا زاده تا صبح علی الاحوط و بر سائیدن عبا
غسل و غسل بنا بر قول جمعی و بطلب جی کردن و دست بازی کردن یا مکر نظر
کردن بر زن نامی یا بدل علی الاحوط و قی کردن عبا بنا بر قول بعضی و بختراست
سکون و شاف عمل نمودن بنا بر قول بعضی و بدروغ بستن رخدا و رسول و
اشتمال هدی علیه السلام بنا بر قول بعضی و بریدن دواب عبا بنا
بر قول بعضی هرگاه یکی از این امور را بعمل آورد عمل و مسئله دانند کفار با این
داد در بعضی اجماعا و در بعضی احتیاطا و اگر از روی سهو یا شد کفار ندانند
و اگر مسئله ندانند در کفار خلاف است و احوط کفار است و اگر از احتیاط بطلان
باشد کفار باطل است از آن گذشت که در پی روزی که کفار است و اعتکاف
طعام دادن است و بعضی بر تپ قبل شدن اند بعضی اگر کفار در باشد بر سینه
از آن گذشت که آن مقدم است و الا در ماه و کفار از این نیز غایب است و شد
میکنند تا طعام بدهد و قول اول احوط و ثانی احوط است و اگر احتیاطا بخور
کرده باشد مانند شیر آب و تخم خربزه و مال معصوب دانسته و زن او و لواطه
بعضی از علما قبل شدن اند که هر سه کفار بر او واجب میشود و بعضی مانند
افتار بطلان میباشند و اول احوط است **دوم** هرگاه در روز ماه رمضان

بهر همدیگر میگویند تا بکنند و طلب از سرش بکنند از خدا و بعضی از علما باین
 مضمون قایل شده اند و خالی از قوت نیست و بعضی خلاف کرده اند که این کار را
 برای اصل سوگند بخوردند تا برای بخلاف سوگند کردن و باید که چنین شود
 یاد نکند و اگر بکنند محض سوگند عمل بقول اول بکنند اگر چه ظاهر است که
 عمل بر وایت مجزئ نیست **فهم** بعضی از علما قایل شده اند که زنی که در مصیبت
 سرخورد یا برده کفاره اظهار ماه رمضان میهد مدبر بقیه بر قول بعضی و بقیه
 بقول بعضی بعضی گفته اند که کفاره دارد و کفاره ندارد و در روایاتی وارد شده است
 که کفاره اظهار ماه رمضان لازم است و لوطی عمل بر وایت و بعضی تراشیدن
 مو را الحاق کرده اند بریدن در وجوب کفاره **فهم** هر که زنی در مصیبت
 سرخورد که بکند یا روی خود را بخراشد یا مردی جامه خود را در مریز زنی
 یا زوجه خود را بکشد کفاره قسم لازم میشود بنا بر قول بعضی و روایاتی بر اینصورت
 وارد شده است و لوطی هر چند وجوب ثابت نیست **یا مری** سر دی که
 زن یا مریه یا کثیر خود را در تمام حصص جماع کند در قبیل بعضی کفاره واجب است
 اند و بعضی نیست و مشهور میان علما آنست که اگر در اول حصص باشد باقی
 نصفی کند و در وسط حصص نیم شریف و لوطی عدم ترک کفاره است **فهم**
 کسی که بخواب رود و نماز قصر نکرده باشد تا نصف شب بگذرد بعضی گفته اند
 که واجب است آنروز را روزه بدارد و اشهر است واجب است و بعضی غامض و ناسی را نیز
 ملکی کرده اند و مشهور آنست که بر تعدیل بر وجوب اگر روزه نداد که کرده است
 و کفاره نداد و بعضی لازم دانسته اند کفاره ماه رمضان را و این قول صحیح است

و لوطی

و لوطی آنست که هر روز فضا بگیرد **فهم** کفاره قتل عدل است که دانسته که بکشد
 بکشد یا کاری که غایب است بکشد یا بکشد نسبت بکسی را غایب سازد و او کشته شود
 که قصد کشته شدن باشد یا بکشد یا بکشد که بکشد یا بکشد از او کشته شود و او
 منوالی روزه بدارد و شصت مسکین را طعام بدهد **فهم** کفاره قتل خطا است
 که کسی را بکشد یا بکشد یا بکشد یا بکشد یا بکشد یا بکشد یا بکشد یا بکشد یا بکشد
 غایب است یا بکشد یا بکشد یا بکشد یا بکشد یا بکشد یا بکشد یا بکشد یا بکشد
 و او هم بر یا بکشد یا بکشد یا بکشد یا بکشد یا بکشد یا بکشد یا بکشد یا بکشد
 یکی بخورد و او بکشد یا بکشد یا بکشد یا بکشد یا بکشد یا بکشد یا بکشد یا بکشد
 از سبب قتل شود مثل آنکه با کسی بکشد و کسی را از خانه بکشد و بکشد یا بکشد
 بر سر راهی بکشد یا بکشد یا بکشد یا بکشد یا بکشد یا بکشد یا بکشد یا بکشد
 دین لازم شود و کفاره بکشد یا بکشد یا بکشد یا بکشد یا بکشد یا بکشد یا بکشد یا بکشد
 منوالی روزه داشتن و بعد از آن شصت مسکین را طعام دادن **یا مری**
 اگر کسی زنی را در عین دیکری بکشد یا بکشد یا بکشد یا بکشد یا بکشد یا بکشد یا بکشد یا بکشد
 بعضی از علما بخیض صانع از نصفی بکند و لوطی آنست که اگر زن دیکر را بکشد
 کند یا بکشد یا بکشد یا بکشد یا بکشد یا بکشد یا بکشد یا بکشد یا بکشد یا بکشد
 خود را بکشد یا بکشد یا بکشد یا بکشد یا بکشد یا بکشد یا بکشد یا بکشد یا بکشد یا بکشد
 واجب است که آنرا بکشد یا بکشد یا بکشد یا بکشد یا بکشد یا بکشد یا بکشد یا بکشد
 کفاره جمع میدهد و اگر خطا بکشد کفاره قتل خطا میدهد و واجب است که
 قتل آنرا نصفی کند یا بکشد یا بکشد یا بکشد یا بکشد یا بکشد یا بکشد یا بکشد یا بکشد یا بکشد

کند بسبب پیماهی که نماه و رمضان دیگر پیمایا باشد شهر را غوی است که
قضا ساختن میشود و برای هر روز یک یا دو مد طعام میدهد علی الحائز و
بعضی گفته اند قضا میکند و از جنس گفته است که احتیاطا هم در پیکند
و اگر درین دوره قضا آنرا شش بر طریقی شود دعا در روز و باشد و بدو ناکند
تا آخر کند تا آنکه ماه رمضان دیگر پیمایا باشد شهر را غوی است که بعد از نما و قضا
هم قضا میکند و هم برای هر روز یک یا دو مد طعام میدهد و بعضی گفته اند
واجب ندانند اند و بعضی گفته اند که در صورتیکه در رمضان نشسته
باشد و اگر از رمضان باشد بعد از نیک شدن وقت پیمایا یا بعد از
دیگر عارض شود قضا باید کرد و هزار و نیک و قول اول غوی تر است **فصل**
اول در کلمات از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که هزار
عل سلطان قضای خواج معنوا است و هزار و نیک است که برای انحصار
که اول واجب کرد ما است استغفار کند و هزار مجلس است که چون از مجلس
برخیزد بگوید سبحان ربک رب العزمت صغیر و سلام علی المرسلین
و الحمد لله رب العالمین و هزار و نیک است که بگوید اللهم لا تمقنی عینی
خدا و نماز و رتبه سزاور من غضب من **فصل** در تعبیر از حضرت امام موسی
علیه السلام منقول است که هر کسی بگوید لا ابک و لا تملک و لا تملک بعضی
نویسد و یا دایا تو را و یا در میان دای که چیزی نصاف کند و کسیکه بگوید
بخی پدرم یا باجن پدرم هزاره اشارت کند که بگوید لا اله الا الله و خلافت در
نوع از شمس باجن خود باجن تو یا باجن پدر بعضی حرام دانسته اند و اگر

کراہیت

که اعداء و احوای ترکست **و اما** احکام کلمات مذکور در حدیث متصل مذکور
بهیچ **اول** هرگاه بنده یا باند را در دگر دگر قتل بسیار بدان سنگ شود باشد
و در بابی قصاصات خلافست و احوط رعایت ایماست و در دگر دگر قتل احوط
سنگ یا باغ باشد و در غیر آن مرد و زن یا بالغ و نافع بحرمت و باید که آن
سنگ را در دو صاحب خود و زمین بکشد و موی را نخی یا او را بناید باشد که
موجب عقیق او باشد و بعضی گفته اند که با پا بخصی لاله بکشد و باند او را
نباید شد و مشهور اجزاست و احوط ترکست و غلام که بختی به او مشهور است سنگ را زده
میوان کرد تا عالم مرگش تمام ترسد و بعضی شرط کرده اند که خبری از او رسد
و بعضی شرط کرده اند که خلق حیوه او باشد **دوم** در دگر دگر مرگیده است تا از
سنگ از او کردن عاجز شود و روزی شغل میشود و هرگاه که روزی دوماه باشد
بسیار بد که موی بکشد و نوالی یک ماه و بکشد و متصل بکشد و بعد بسیار بد
یا بهیچ که اگر بکشد از آن بدون عذاب و ناله و سنگ بناید از سر بکشد و یا تعزیری
چهار تا سنی عذابی با حرام است **سؤال** اظهر است و نانی احوط و اگر پیش از نیمه
و بکشد و موی عذاب را کند از سر بکشد و اگر بعد از آن باشد مانند جنس نسا
و بی حیوه شود و بپاوی و بی ماهی و سفره خوردی بعد از نوال عذر بناید بکشد
و تمام بیکند و بعضی اگر بخورد شود و با نظر روزی بناید و موی و مریض کاه
دوماه موی باشد که بکشد و ده سنت بناید باشد بکشد و **دوم** بکشد و علی
آلوهی **سوم** هرگاه که طعام لازم شود مشهور است که بهر حال ناعد طعام
نخورد اند که سیر شود و بهر حال است که آن خوش یا ناانعم کند مانند خرما یا کوزه

با سرکه و بعضی گفته اند بسیار داشت شام هر چه و بهر سبکی بخورند تا نهد که
 سیر شود و لحوط اینست که چه اظهار است که به وقت گفتا توان نمود و اگر
 خاله ها طعام را بسبکی بنهند و در وقت از آن خلافت بعضی یک مد
 گفته اند و بعضی دو مد و لحوط و مد است و بهشت است که با آن نان خورد
 نیز بد همد چنانچه بعضی واجب دانسته اند و در طعام دادن کوچک و بزرگ
 تفاوت نمیکند و لحوط است که حصه اطفال را بوی شرعی ایشان بدهد
 و اگر طعام خود را بد ظاهرا بچهره بکشد تا تواند با هم ضم کرد و اگر در طفل واجب است
 بکند و سبک لحوط است و در یک گاه و بعضی را یک سبکی نمیتوان داد
 مگر آنکه مستحق باشد و لحوط است که تا ممکن باشد بچهره بنهد
 و بر پیشانی بسیار پیشان بدهد که سبکی بر او صاف باشد و در چهار یک
 صاع است و صاع یک من شش و چهار در مثقال و در بعضی بنا بر مشهور
 جوز در لحاظ است و در حدیث آمده است و صاع است که لحوط است که بجای
 دو مد نیم شانه تقریباً بدهد **چهارم** در جانی که کوفت ناید و در روزن پیر
 و مقعدها با هم بچسبند و در مردم بعضی بچهاره مانند پیران گفتا کرده اند
 بعضی دو جامه لازم میداند و بهشت است که پیران و قبا بدهد با قبا و
 با لایوش و بهشت است که نوباشد و جامه طفل بهشت است که بر خست و بی بر
 او پوشاند **پنجم** هرگاه از غرض عاجز شود و شروع کند در روزه و بعد از
 غاوش و در بین آن از آن کردن روزه او را بچسبند و بهشت است که ترک کند روزه را
 و بنا را از آن کند خصوصاً هرگاه کمتر از یک ماه و یک روز روزه داشته باشد و بعضی

از آفتاب

از آفتاب تا بل باشد اند که هرگاه بر یکی دو ماه متوالی روزه واجب شود و عاجز
 باشد از گرفتن آن مجید و روزه میدارد و اگر نتواند برای هر روزی مدتی
 از طعام بپزد و اگر نتواند استغفار بکند و شهر را قوی است که اگر
 گفتا که عاجز شود استغفار بد آن میشود مگر گفتا که طعام را بعضی گفته
 اند که تا گاه ندهد و طی زن بر لولعلان نمیشود هر چند عاجز باشد و اگر
 بعد از بخت و استغفار بر گاه غلظت هر سال و لحوط است که با آن گاه را
 بجا آورد و چون اکثر مردم جاهلند بکلمات احکام آنها و برایشان لازم
 میشود و نمیدانند و مشغول اند به بختی الهی بنهند و در احکام آنها را
 در این رساله که کثیر القاب است از آنرا در این کتابی است که هرگاه
 از این رساله منتفع کرد در دنیا حیوة یا بعد از وفات این شکسته را بدعای
 رحمت و مغفرت یاد نمایند و الحمد لله و لا اله الا الله و لا اله الا الله
 و السلام علی سید المرسلین محمد و آله
 الطاهین و گفته اند الله علی اعمالهم
 اجمعین

